CLIVE CUSSLER

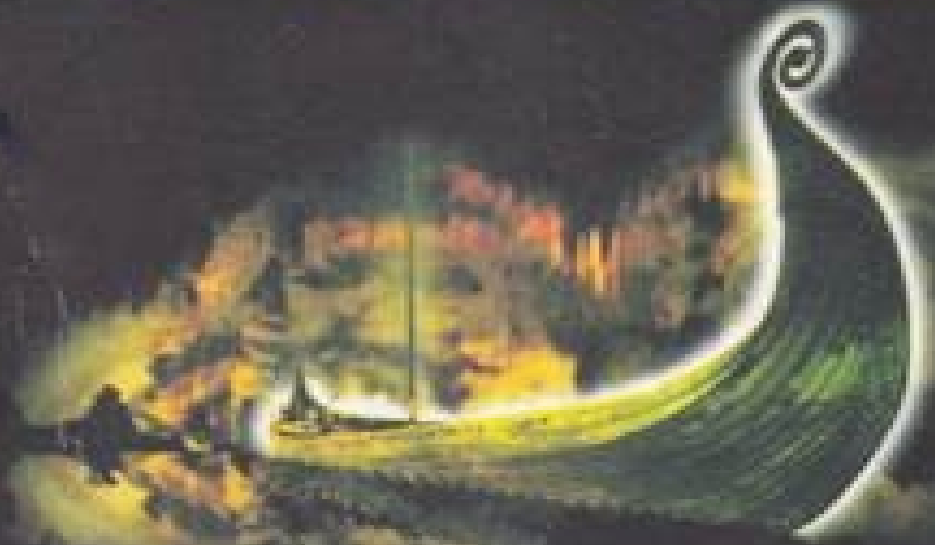

VALHALLA'NIN YÜKSELİŞİ

ALTIN KİTAPLAR

CLIVE CUSSLER

VALHALLANIN YÜKSELİŞİ

(VALHALLA RISING)

TÜRKÇESİ

Azize Bergin/ İpek Demir

Lüks yolcu gemisi Emerald-Dolphin ilk seferinde yanarak batar. Bu kazanın sebebi nedir? Gemideki alarm sistemi neden çalışmamıştır? Geminin devrim yaratacak yeni motorlarının bıı kazayla ilişkisi var mıdır?

NUMA'nın Özel Projeler Bölüm Başkanı Dirk Pitt bu soruların yanıtını ararken, yaşamını sonsuza dek değiştirecek bir dizi karmaşık olayla karşılaşacağını aklının ucundan bile geçilmemiştir...

BÖLÜM 1

HAZİRAN, 1035 KUZEY AMERİKA'DA BİR YER

Sabah sisinin arasında hayalet gemilerdeki sessiz ve uğursuz hayaletler gibi hareket ediyorlardı. Uzun, yılana benzeyen pruvalar teknenin önünde ve arkasında zarif bir şekilde kavis çiziyorlardı. Tepelerinde özenle oyulmuş canavarlar vardı; Bunlar düşmana dişlerini gösterir gibiydiler ve de sanki gözleriyle buharın arasından kurbanlarını arıyorlardı. Mürettebatın düşmanlarına korku salabilmek amacıyla yaratılan canavarların aynı zamanda denizde yaşayan kötü ruhlardan tekneyi koruması bekleniyordu.

Küçük göçmen topluluğu, dalgaları sakin bir ırmakta yüzen bir alabalığın rahatlığıyla aşan uzun zarif gövdeli, siyah teknelerle, düşman bir denize gelmişti. Teknelerin gövdelerindeki deliklerden denize ulaşan kürekler karanlık sulara iyice dalarak tekneleri dalgaların üzerinden geçiriyordu. Bu teknelerin kare şeklindeki kırmızı beyaz çizgili yelkenleri gevşek gevşek direklere asılı duruyorlardı. Fazla yükü taşımak için kullanılan altı metre uzunluğundaki sandallar, teknelere bağlanmıştı ve arkadan ilerliyorlardı.

Bu insanlar, çok daha sonra gelecek olanların habercileriydiler: Erkekler, kadınlar ve çocukların, hayvanları da dahil olmak üzere, tüm mal varlıkları da yanlarındaydı. Normanların denizlerde yaptıkları yolculukların hiçbiri Kuzey Atlantik'te yapılan büyük yolculuk kadar tehlikeli olmamıştı. Bilinmeyenin yarattığı korkulara rağmen, tekneler cesaretle buz yığınlarının arasından geçip şiddetli kasırgalara dayanmışlar, dev dalgalarla mücadele etmişler ve güneybatıdan gelen fırtınalara göğüs germişlerdi. Çoğu bu badireleri atlatmıştı, fakat deniz de bedelini almıştı. Norveç'ten hareket eden sekiz gemiden ikisi kaybolmuş ve onları bir daha görmek mümkün olmamıştı.

Sonunda, fırtınayı yiyip bitkin düşmüş koloniciler Newfoundland'in batı kıyılarına ulaştılar. Lief Ericksson'un ilk yerleşim yeri olan L'Anse aux Meadows'da karaya çıkmak yerine, yeni kuracakları koloni için daha ılıman bir iklime kavuşmak umuduyla güneye inmişlerdi. Çok büyük bir adanın çevresini dolaştıktan sonra, güneybatı rotasında ilerlediler, anakaradan kuzeye doğru bir kol gibi uzayan kara parçasına ulaşıncaya kadar yollarına devam ettiler. Aşağılarda iki adanın da çevresini dolaştılar, iki gün daha ilerlediler ve sonunda göz alabildiğine uzanan beyaz bir kumsal ile karşılaştılar, hayatları boyunca bitmek bilmeyen kayalık sahilleri görmeye alışmış olan bu insanlar için o bembeyaz kumsal gerçekten çok şaşırtıcıydı.

Sonu gelmeyecekmiş gibi görünen kumsalın başlangıç noktasından içeri doğru ilerleyince geniş bir koy ile karşılaştılar. Küçük donanma hiç duraksamadan, daha sakin görünen sulara girdi ve suların karaya doğru ilerlemesinden yararlanarak batıya doğru yol aldı. Kaim bir sis tabakası onları sarmıştı, nem, denizin üzerinde ıslak bir battaniye gibi duruyordu. Günün ilerleyen saatlerinde, güneş görünmeyen bir ufukta batmaya başlarken belli belirsiz bir turuncu topa dönüştü. Gemilerin kumandanları bağrışa çağrışa bir durum değerlendirmesi yaptılar ve sis kalkar umuduyla demir atıp saBaba kadar beklemeye karar verdiler.

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte sis yerini hafif bir pusa bıraktı, artık koyun daralıp denize doğru yönelen bir fiyort oluşturduğu görülebiliyordu. Adamlar, küreklere sarılıp akıntıya doğru ilerlediler, kadınlarla çocuklar ise sessiz sedasız, nehrin batısında sisler arasından gemilerin direklerinin üzerinden yükselen çitlere bakıyorlardı. Çitlerin arkasında, onlara göre dev ağaçlardan oluşan bir

orman uzanıyordu. Gerçi hiçbir hayat belirtisi görmemişlerdi, ama ağaçların arasından onları gözetleyen insan gözleri varmış gibi bir duyguya kapıldılar. Ne zaman su almak için karaya çıksalar, Skraelinglerin tacizine uğruyorlardı. Skraelingler hiç de dostça davranmaya niyetli görünmemişler ve birçok kere de gemileri ok yağmuruna tutmuşlardı.

Ekibin lideri Bjarne Sigvatson, ekibin o bildik savaşçı ruhunu sıkı bir kontrol altında tutarak, muhariplerinin saldırganlara karşılık vermelerini önlemişti. Lider, Vinland ve Grönland'dan gelen diğer koloni kurucularının Skraelinglerin saldırısına uğradıklarını biliyordu, sırf barbarca bir duyguyla öldürmekten zevk aldıkları için masum insanları yok eden Vikinglerin neden olduğu bir durumdu bu. Sigvatson, bu yolculukta, yerli halka dostça davranılmasını kararlaştırmıştı. Koloninin varlığını sürdürebilmesi için ucuz malları, kan dökmeden hayvan kürkleriyle ve diğer gerekli malzemelerle değiş tokuş edecekti. Skraelinglerin daha önce püskürttükleri Thorfinn, Karlsefni ve Lief Ericksson'un adamlarının aksine, bu ekip, başdüşmanları Saksonlara karşı amansız bir mücadele veren ve birçok savaşa katılmış olan tepeden tırnağa silahlı Norveçlilerden oluşuyordu. Kılıçları omuzlarında asılı, bir eliyle okunu kavramış, öbür elinde kocaman bir balta tutan bu adamlar, yaşadıkları dönemin en yaman savaşçılarıydılar.

Suların yükselmeye başladığı, nehrin yukarılarında bile hissediliyordu; bu da kürekçilerin akıntıya doğru ilerlemelerini kolaylaştırıyordu. Aslında suların yükselmesi çok hafif olduğu için akıntı da pek güçlü değildi. Nehrin ağzı, sadece bin iki yüz metre genişliğindeydi, fakat daha sonra genişliği yaklaşık üç kilometreyi geçiyordu. Doğudaki meyilli arazi, bol miktarda yetişen sebzelerle yemyeşil bir görüntü yaratıyordu.

Bir kolunu teknesinin başındaki büyük canavar figürüne dolamış, dağılmaya yüz tutmuş sis yığınlarının arasından uzaklara bakan Sigvat (Koloni kurmayı umdukları yabancı ülkelerde yaşayan yerlilere verdikleri ad) son, eliyle ilerdeki dimdik yükselen kayalarla çevrili uçurumda beliren bir gölgeyi işaret ederek, kürekçilere, Sol tarafa yaklaşın, diye emretti. Kayalıklar arasında bir boşluk var, geceyi orada geçirebiliriz.

Tekne oraya yaklaşırken, suların hücumuna uğramış deniz mağarasının karanlık, ürkütücü girişi genişlemeye başladı, öyle ki oraya bir geminin rahatça girebileceği kesindi. Sigvatson, o kasvetli mağaraya bir göz atınca, geçidin kayaların duvarlarının altından geçtiğini fark etti ve kendi teknesinin yelken direği indirilirken öbür teknelere oyalanmalarını emretti. Fiyordun sulan girişte anafor yaratıyordu, fakat güçlü kürekçiler sayesinde tekne kolayca içeri girebildi. Küreklerin kayalara çarpmalarını önlemek için çok dikkatli davranmak gerekiyordu.

Tekne mağaradan geçerken, kadınlar ve çocuklar, küpeştelere yaslanıp, derinliği belki de on beş metreyi bulan, şaşılacak derecede berrak sularda yüzen balık sürülerini hayretle seyrediyorlardı. Bu insanların, kendilerini küçük Viking filosunun üç katı büyüklükte bir filoyu alacak kadar geniş ve yüksek tavanlı bir mağarada bulmalarının yarattığı korku hiç de küçümsenecek gibi değildi. O insanların ataları Hıristiyanlığı benimsemişlerdi, ama eski putperestlik geleneklerinden vazgeçmeleri de zordu. O inançlara göre, doğanın şekillendirdiği mağaralar, tanrıların meskenleri olarak tanımlanıyordu.

Mağaranın iç kısmındaki, iki milyar yıl önce erimiş kayaların soğumasıyla meydana gelen duvarlar, yakındaki volkanik dağların bir uzantısı olan volkanik kaya tabakalarına eski denizin dalgalarının çarpması sayesinde dümdüz olmuştu. Duvarlar, yükselip kavisli yosun ve sarkıntılı bitkilerden yoksun bir tavan oluşturmuşlardı. Ne garip, burada hiç yarasa da yoktu. Odanın büyük bir bölümü

kuruydu. Su seviyesi, yaklaşık iki metre yüksekliğindeki çıkıntılı kaya tabakasında son buluyordu ve iç kesimlerde yaklaşık neredeyse altmış metre kadar uzanıyordu.

Sigvatson, mağaranın girişinde, öbür gemilere onları takip etmeleri için seslendi. Sonra kürekçiler kürekleri kaldırdılar ve teknenin burnu ikinci mağaranın zeminine hafifçe çarpıncaya kadar teknenin kendi kendine suda kaymasını sağladılar. Öbür tekneler de yanaşma yerine gelirken uzun merdivenler karaya uzatıldı ve teknedekiler, kuru toprağa ayakbastılar. Herkes çok mutluydu, çünkü günlerden beri ilk kez bacaklarını hareket ettirebileceklerdi. Şimdi en önemli iş, kuzeyde yüzlerce kilometre ötede karaya çıkıldığı zaman yenilen sıcak yemekten sonra ilk kez bu insanlara tekrar sıcak yemek verebilmekti. Çocuklar, mağaralara dağılıp çalı çırpı toplamaya koyuldular. Çok geçmeden kadınlar ateş yakmışlar, bir yandan ekmek yoğururken, bir yandan da büyük demir kaplarda balık ve lapa pişiriyorlardı. Erkeklerden bazıları bu zorlu yolculukta hasar gören tekneleri onarmakla meşguldü, diğerleri ise ağ atarak fiyordda toplanan balık sürülerini yakalıyorlardı. Kadınlar böylesine rahat bir barınak bulabildikleri için çok mutluydular. Oysa hep dışarıda yaşamaya alışmış olan saçları darmadağınık, irikıyım erkekler ve denizciler, kayalarla çevrili kapalı bir yerde yaşamayı sıkıcı buluyorlardı.

Yemekten sonra deri uyku tulumlarına girmeye hazırlanırlarken Sigvatson'un çocuklarından ikisi, on bir yaşındaki oğluyla, on yaşındaki kızı, heyecanla bağırarak koşa koşa babalarının yanına geldiler. Çocuklar, babayı o kocaman ellerinden yakalayıp mağaranın en kuytu köşesine doğru çekiştirmeye başladılar. Çocuklar, meşale yakıp babalarım dar ve uzun bir tünele götürdüler. Burası bir tüp geçitti, sular altındayken oluşmuş yuvarlak bir mağara sistemiydi.

Yukarı tırmanıp, yuvarlanmış bir kayanın çevresini dolandıktan sonra altmış metre kadar yukarı tırmandılar. Sonra çocuklar durdular ve küçük bir çatlağı işaret ettiler. Küçük kız, Baba, bak, bak, diye bağırdı. Dışarıya açılan bir delik var. Oradan yıldızları görebilirsin.

Sigvatson, deliğin çocukların arasından geçmelerine bile imkân vermeyecek kadar küçük ve dar olduğunu fark etti, ama gökyüzünü rahatlıkla görebiliyordu. Sigvatson, ertesi gün adamlarını, geçişi kolaylaştırmak için tünelin tabanını düzeltsinler ve çıkış deliğini genişletsinler diye oraya gönderdi. Delik, bir kişinin dik yürüyerek geçebileceği kadar genişletilince Sigvatson ve adamları, kendilerini kalın gövdeli ağaçlarla çevrili büyük bir çayırda buldular. Burada o çorak Grönland topraklarından eser yoktu. Ev inşa etmek için gerekli tahtayı bulma imkânı sınırsızdı. Toprak, yabançiçekleri ve otlarla örtülüydü, hayvanlarını kolayca besleyebileceklerdi. İşte Sigvatson, balıklarla dolu o güzelim mavi fiyordun çok yukarısındaki bu cömert topraklar üzerinde kolonisini kuracaktı.

Tanrılar, çocuklara yolu göstermişler, onlar da yetişkinleri, yeni buldukları ve cennet olmasını umut ettikleri bu topraklara getirmişlerdi.

Normanlar, hayata büyük bir tutkuyla bağlıydılar. Çok çalışıyorlardı, çok zor yaşıyorlardı ve de zor ölüyorlardı. Onların varları yokları denizdi. O insanlar için, teknesi olmayan bir erkek, zincirlerle bağlanmış sayılırdı. Ortaçağ süresince bu insanlar barbarca davranışları yüzünden hep korku yaratmışlardı, ama onlar Avrupa'yı yeniden şekillendirmişlerdir. Zorluklara alışkın göçmenler, savaşarak Rusya, İspanya ve Fransa'ya yerleştiler; cesaretleri, kılıç ve savaş baltası kullanmaktaki hünerleriyle ün salıp tüccar ve paralı asker olmuşlardı. Hrolf Çetesi'nin ele geçirdiği bölgeye, Normanlardan dolayı Normandiya adı verildi. Hrolf Çetesi'nin soyundan gelen vârisi William, İngiltere'yi fethetti.

Bjarne Sigvatson tam bir Vikingdi. Saçları sarıydı, sakalları da öyle. Uzun boylu bir erkek değildi,

ama omuzları genişti ve bir öküz kadar güçlüydü. Bjarne, 980 yılında, babasının Norveç'teki çiftliğinde doğmuştu ve Viking delikanlılarının çoğu gibi o da ufkun ötesinde neler olduğunu görmek için sabırsızlanarak huzursuz olmuştu. Meraklı, cesur, ama kararlı bir delikanlıydı, daha on beş yaşındayken İrlanda'ya saldıran ekiplere katılmıştı. Bjarne, yirmi yaşına geldiğinde, savaşlarla olgunlaşmış yaman bir denizci olmuştu; baskınlardan elde ettiği servet sayesinde güzel bir gemi inşa ettirip kendisi baskınlar düzenleyecek duruma gelmişti. Bjarne, uzun sarı saçlı, mavi gözlü, güçlü kuvvetli, kendi işini kendisi görebilen Freydis adında bir kızla evlenmişti. Bu çok iyi bir birleşme olmuştu. Karı koca, birbirlerine gökyüzü ile güneş gibi uyum sağlıyorlardı.

Bjarne, baskınlarla Britanya adasının altını üstüne getirip muazzam bir servet yaptıktan ve de savaşlarda pek çok yara aldıktan sonra, kendini emekliye ayırıp tüccar oldu. O devrin elması sayılan amber ticareti yapmaya başladı. Fakat birkaç yıl sonra yine huzursuzlanmaya başladı, özellikle de Kızıl Erik ile oğlu Lief Eriksson'un destansı keşif yolculuklarıyla ilgili efsaneyi öğrendikten sonra huzursuzluğu daha da arttı. Uzak batıdaki yabancı topraklara ulaşma hevesi benliğini sardı ve sonunda bir koloni kurmak için bilinmeyen topraklara bir yolculuk düzenlemeye karar verdi. Çok geçmeden, üç yüz elli kişiyi aileleri, eşyaları ve çiftçilik aletleriyle birlikte taşıyabilecek on gemilik bir filo kurdu. Bir gemiye sadece Bjarne'ın amber ticaretinden kazandığı mallar yüklenmişti, bunlar ilerde Norveç ve İzlanda'dan mal getiren gemilerle takas yapmak için kullanılacaktı.

Mağara, gemiler ve mallar için ideal bir depo olabilirdi, ayrıca Skraelinglerden gelebilecek saldırıya karşı da bir kale yerini tutacaktı. Gemiler sert kaya zemin üzerine dizilen ağaç kütükleri üzerinden kaydırılarak sudan çekilip karaya taşındı. Vikingler çok güzel gemiler inşa edebiliyorlardı, yaşadıkları dönemde bu gemiler büyük hayranlık uyandırıyordu. Gemiler sadece denize dayanıklı birer yelkenli olmakla kalmayıp aynı zamanda biçimlerinin güzelliği ve özenle yapılmış oymalarıyla da dikkat çekiyorlardı. Daha önce ve sonra inşa edilmiş gemilerin çok azı onların zarafetine erişebilmiştir.

Uzun gemi, Avrupa çevresinde baskınlar yapmak için kullanılıyordu. Çok süratli ve kullanışlıydı, elli kürek deliği vardı. Fakat Viking kâşiflerinin asıl yükünü taşıyan kmarr'dı. On beş yirmi metre uzunluğunda ve dört buçuk metre boyundaki direğiyle knarr, denizde çok uzun mesafelere on beş ton yük taşıyabiliyordu. Açık denizlerde daha çok kare şeklindeki büyük yelkenine güveniyordu, fakat kıyılara yakın mesafelerde ve durgun sularda on çift kürek kullanılıyordu.

Geminin ön ve arka güvertelerine kargo ya da canlı hayvan yüklenebiliyordu. Mürettebat ve yolcular, açıkta sadece öküz derisiyle korunabildikleri için sıkıntı çekiyorlardı. Sigvatson gibi yetkili kişiler için özel bölümler yoktu; Vikingler, sıradan denizciler gibi yolculuk yaparlardı ve herkes eşit koşullarda olurdu, sadece çok önemli kararlar için lidere başvururlardı. Knarr, fırtınalı denizlere alışkındı. Boralarda ve gökyüzüne yükselen dalgalar arasında tanrıların önüne çıkardıkları en kötü koşullarda bile günde 150 mil (Bir deniz mili, 1852 metredir.) ilerleyebiliyordu.

O eşsiz Viking gemi inşaatçılarının sağlam meşe ağaçlarından el ve göz yordamıyla sadece balta kullanarak ortaya çıkarılan gövde, bir tek meşe ağacından yapılıyordu ve dalgalı denizlere dayanabilmesi için de T şeklinde bir direk ilave ediliyordu. Ayrıca, ağacın içindeki damarların görüneceği şekilde yontularak şekil verilmiş, kıç tarafta ve pruvada birleşmeden önce zarifçe kıvrılan, meşe tahtadan ince bir borda kaplaması vardı. Kaplama parçaları birbirine bindirilmiş bir tekne olduğu için yukarıdaki tahta kaplamalar, aşağıdakilerin üstüne bindirilmişti. Sonra da, katranlanmış hayvan tüyleriyle kalafat edilmişlerdi. Tekne kısmını sağlamlaştıran ve güverteleri destekleyen kirişler haricinde, gemide düz bir şekilde uzanan hiçbir tahta parçası yoktu. Tekne, Kuzey

Atlantik'i allak bullak eden o korkunç fırtınalara dayanamayacakmış gibi görünüyordu ama bu çılgınlık gibi görünen uygulamada bir yöntem vardı. Omurga esneyebiliyor, dış kabuğu eğrilebiliyordu, bu da tekneyi kaydırabiliyor ve onu ortaçağların en dayanıklı gemisi yapıyordu. Teknenin sığ tasarımı, onun dev dalgaların üzerinden bir padavra gibi kaymasına izin veriyordu.

Geminin dümeni de aynı şekilde bir mühendislik harikasıydı. Geminin sancak tarafına yerleştirilen sağlam bir kürekti, dümenci yana hareket eden dümen yekesini kullanırdı. Dümen, her zaman teknenin gövdesinin sağ tarafına takılırdı ve adı da stjombordi idi. Bu sözcük, zamanla sancak anlamına gelen starboard olmuştu. Dümenci bir gözünü denizden ayırmaz, öbür gözü de hep orta direğe yerleştirilmiş ve çok ilginç bir şekil verilmiş bronz rüzgârgülünde olurdu. Dümenci, rüzgârgülünün hareketlerini inceleyerek tekneyi en uygun yöne çevirebilirdi.

Kocaman bir meşe odunundan yapılmış bir blok geminin direğinin yerleştirildiği iç omurgayı oluşturuyordu. Geminin direğinin yüksekliği dokuz metre kadardı ve kareye yakın sayılacak boyutlarda, dikdörtgen şeklinde üç yüz altmış metrekare büyüklüğünde bir yelkeni tutuyordu.

Yelkenler, sağlam olsunlar diye kabaca dokunmuş yünden iki kat olarak hazırlanırdı. Sonra da kırmızı ve beyaz karışımı çizgili ya da baklava biçimi desenlerle süslenirdi.

Vikingler, sadece usta gemi inşaatçıları ve denizci olmakla kalmamışlardı; onlar aynı zamanda eşi bulunmaz deniz gezginleriydiler. Bu insanlar doğuştan dâhi denizci oluyorlardı. Bir Viking, akıntılardan, bulutlardan, suyun ısısından, rüzgârdan ve dalgalardan anlam çıkarırdı. Balıkların ve kuşların göçlerini incelerdi. Geceleri yolunu yıldızların yardımıyla bulurdu. Gündüzleri de bir çeşit güneş sa>ti kullanırdı. Güneşin gölgesinin izdüşümünün yardımıyla güneşin hareketini takip ederdi. Vikinglerin enlem boylam hesaplamaları şaşılacak derecede doğruydu. Bir Viking gemisinin umutsuzca kaybolması hiç de sık rastlanan bir durum değildi. Onlar, denizlere kelimenin tam anlamıyla hâkimdiler ve onlara asla meydan okunamazdı.

Daha sonraki aylarda, koloniciler, kalın tahta evler yaptılar, otlarla kaplı damlar çökmesin diye kalın kiriş kullanmışlardı. Ayrıca büyük bir toplu barınak inşa ettiler, buraya yemek pişirebilmek için muazzam bir ocak yapmışlardı. Barınağı toplu eğlencelerde ve ellerindeki yiyecekleri depo etmek için de kullanacaklardı. Verimli topraklara kavuşma özlemi içindeki Kuzeyliler, hiç zaman kaybetmeden ekin ekmeye başladılar. Ayrıca fiyorttan ağlar dolusu balık tutuyorlardı. Skraelingler, yeni gelenleri merakla izliyorlardı, ama dostça davranıyor sayılırlardı. Giyecek, inek sütü ve madeni eşyalar, değerli kürkler ve av hayvanlarıyla değiş tokuş ediliyordu. Sigvatson, akıllıca davranıp, adamlarına metal kılıçlarını, baltalarını ve oklarını gizlemelerini emretmişti. Skraelinglerin yayları ve okları vardı, ama diğer silahları hâlâ taştan yapılmış kaba saba şeylerdi. Sigvatson, doğru bir kehanette bulunup, çok geçmeden Normanların üstün silahlarının ya çalınacağını ya da değiş tokuş edilmek isteneceğini ileri sürmüştü.

SonBabar geldiğinde, koloniciler sert bir kışa gayet iyi hazırlanmışlardı. Fakat bu yıl hava iyi gidiyordu, çok az kar yağmıştı ve dondurucu soğuklar da sadece birkaç gün yaşanmıştı. Koloniciler, güneşli günlerin, Norveç'te ve İzlanda'daki kısa duraklamaları sırasında yaşamaya alıştıklarından daha uzun sürmesine şaşıyorlardı. İlkBabar gelince, Sigvatson, bu yeni ve yabancı toprakları keşfetsinler diye kalabalık bir ekip kurdu. Kendisi, bu gelişmekte olan küçük topluluğa olan sorumluluğunu ve görevlerini yerine getirmek amacıyla yolculuğa katılmamıştı. Sigvatson, keşif heyetinin başkanlığına küçük erkek kardeşi Magnus'u seçmişti.

Sigvatson, çok uzun süreceğine ve son derece çetin olacağına inandığı bu yolculuk için yüz kişi

seçti. Haftalarca süren hazırlıktan sonra, en küçük teknelerden altısının yelkenleri açıldı, kıyıda kalan erkekler, kadınlar ve çocuklar, nehirden aşağı yola koyulacak olan küçük donanmadakilere el salladılar. Ancak, iki ayda tamamlanması planlanan keşif gezisi on dört ay süren destansı bir yolculuğa dönüştü. Teknelerini karadan geçirmek zorunda kalmadıkça, yelkenlerden ve küreklerden yararlanan adamlar, geniş nehirlerden ve Kuzey Denizi kadar büyük görünen göllerden geçtiler. Adamlar, Avrupa'da veya Akdeniz'de rastladıkları nehirlerden çok daha büyük bir nehirde yol aldılar. Büyük su yolunda üç yüz mil ilerledikten sonra kıyıya çıktılar ve sık ağaçlı bir ormanda kamp kurdular. Teknelerini de burada gizlemişlerdi. Sonra da tepelerde ve uçsuz bucaksız çayırlarda bir yıl sürecek keşif yürüyüşüne başladılar.

Normanlar, daha önce hiç görmedikleri garip hayvanlarla karşılaştılar. Örneğin, geceleri uluyan, köpeğe benzeyen küçük yaratıklar ya da kısa kuyruklu, kocaman kediler ve koskocaman kafalarında uzun boynuzları olan kocaman kürklü hayvanlar. Normanlar, bunları oklarıyla öldürüyorlardı ve etlerini de öküz eti kadar lezzetli bulmuşlardı.

Bu insanlar, bir yerde uzun süre kalmadıkları için Skraelingler, onları bir tehdit unsuru saymamışlardı ve hiç sorun çıkarmıyorlardı. Kâşifler, Skraeling kabileleri arasındaki farklılığı hem büyüleyici, hem de eğlenceli buluyorlardı. Skraeling kabilelerinin insanları arasında mağrur ve soylu görünenler de vardı, iğrenç hayvanlardan bir gömlek üstün olanlar da.

Normanlar, aylar sonra, uzakta gökyüzüne yükselen muazzam dağları görünce duraladılar. Sonsuzluğa kadar uzayıp gittiğine inandıkları toprakların yarattığı hayranlık içinde kışın ilk karı yağmadan koloniye ulaşmak için geri dönmeye karar verdiler. Fakat yorgun yolcular yaz ortasında, coşkulu bir şekilde karşılanacaklarına inanarak yerleşim bölgelerine vardıklarında orada sadece üzüntü ve facia ile karşılaştılar. Koloninin tümü yakılıp yerle bir edilmişti ve arkadaşlarından, eşlerinden ve çocuklarından geriye kalanlar ise sadece oraya buraya dağılmış kemiklerdi. Acaba hangi korkunç anlaşmazlık; Skraelingleri koloniye baskın yapıp Vikingleri böyle kılıçtan geçirmeye yöneltmişti? O barışçıl ilişkinin bozulmasına neden olan şey neydi? Ölülerden hiç cevap gelmedi.

Magnus ile öfkeli ve kederli Normanlar, gemilerinin muhafaza edildiği mağaraya giden tünelin girişinin kayalarla kapatılmış olduğunu ve gemilerin Skraelinglerden gizlenebildiğim fark ettiler. Kolonidekiler, Skraelinglerin saldırısı sırasında nasılsa Sigvatson'un gençlik günlerinde ele geçirdiği değerli öteberiyi ve kutsal eşyaları en çok değer verdikleri kişisel eşyalarıyla birlikte gemilere doldurmayı başarmışlardı.

Istırap çeken savaşçılar, bu katliam sahnesine arkalarını dönüp gemileriyle oradan uzaklaşabilirlerdi, fakat kaçmak onların genlerinde yoktu. İntikam ateşiyle yanıyorlardı, hem de intikam tutkusunun onların ölümleriyle sona ereceğini bile bile. Fakat bir Viking için, düşmanla savaşırken ölmek kutsal ve de şanlı bir ölümdü. Ve bir de eşlerinin ve kızlarının Skraelingler tarafından köle yapmak için götürülmüş olmaları gibi korkunç bir ihtimal de vardı.

Üzüntüden ve öfkeden çılgına dönen Vikingler, arkadaşlarından ve ailelerinden kalanları tünelden mağaraya taşıdılar ve gemilere yerleştirdiler. Ölülerini geleneksel törenle Valhalla'ya göndermeleri gerekiyordu. Adamlar, Bjarne Sigvatson'un kalıntılarını saptayıp, onu kendi gemisine yerleştirdiler. Cesedi ya da ceset parçalarını büyük bir pelerine sardılar, iki çocuğunun kalıntılarını, hayattayken kazandığı değerli eşyaları ve yolculuk için kovalar dolusu yiyeceği yanma bıraktılar. Aslında Sigvatson'un karısı Freydis'in cesedini de onun yanına bırakmayı çok istemişlerdi, ama kadının cesedini bulamadılar, ayrıca kurban etmek için de bir canlı yaratık yoktu. Hepsini Skraelingler alıp

götürmüşlerdi.

Geleneklere göre, gemiler ve onların ölü sahiplerinin gömülmeleri gerekirdi, fakat bu imkânsızdı. Vikingler, Skraelinglerin toprağı kazıp ölüleri çalmalarından korkuyorlardı. İşte bu yüzden kederli savaşçılar, tünelin girişinin üzerindeki dev kayayı çekiçlerle parçalayıp mağaranın girişinin tonlarca küçük taşla kapanmasını sağladılar, böylece mağara mühürlenmiş oldu.

Normanlar, töreni tamamladıktan sonra savaşa hazırlandılar.

Onur ve cesaret, bu insanların kutsal saydıkları özelliklerdi. Yakında savaşa başlayacaklarını bildikleri için de kendilerini çok zinde hissediyorlardı. Aslında, ruhlarının derinliklerinde savaşa, silahların çarpışmasına ve kan kokusuna özlem vardı. Savaş, onların kültürünün bir parçasıydı; çocukken babalan tarafından birer savaşçı olarak yetiştirilmişlerdi ve öldürme sanatında ustaydılar. Vikingler, Alman ustaların iyi cins çelikten işledikleri uzun kılıçları ve savaş baltalarını bilediler (bunlara çok değer verilir ve tapılırdı). Kılıca da baltaya da sanki yaşıyormuş ve soluk alıyormuş gibi isim verilirdi.

Vikingler, gövdelerinin üst kısmını korumak için o şahane zincirden örülmüş gömleklerini giymişler ve basit koni biçimindeki miğferlerini takmışlardı, bazılarının burunlukları da vardı, ama hiçbiri boynuzlu değildi. Parlak renklerle boyanmış, ön kısımlarında demir çerçeve bulunan ve arkadan tutturulan askıları bulunan tahta kalkanlarını almışlardı. Hepsi de çok uzun ve keskin uçlu oklar taşıyorlardı. Bazıları geniş çift kenarlı doksan santim uzunluğunda kılıçlar taşıyorlardı, diğerleri ise büyük savaş baltası taşımayı tercih etmişti.

Herkes hazır olunca, Magnus Sigvatson, yüz kişilik Viking birliğini o korkunç katliam yerinden üç mil kadar uzaktaki büyük Skraeling köyüne doğru yola çıkardı. Köy, aslında yüzlerce kulübede yaşayan iki bin kadar Skraeling ile ilkel bir kente benziyordu. Aldatmacılık ya da gizlilik diye bir şey uygulanmadı. Vikingler, kuduz köpekler gibi uluyarak ağaçların arasından fırladılar, köyü çevreleyen saldırgan insanlardan çok hayvanları uzakta tutmak için yapılmış alçak çitlerden atladılar.

Bu ani baskın, Skraelingleri gafil avlamıştı, şaşkın şaşkın öylece dururlarken sürü hayvanları gibi parçalandılar. Skraelingler neler olduğunu anlayıncaya kadar, beklenmedik saldırıyı düzenleyenler iki yüzden fazla insanı katletmişlerdi. Skraelingler hemencecik beşli onlu gruplar oluşturup karşı saldırıya geçtiler. Okların yabancısı değildiler ve taştan kaba baltalar kullanıyorlardı, ama onların en çok kullandıkları silah ok ve yaydı ve çok geçmeden gökyüzünü bir ok yağmuru kapladı. Kadınlar da o kargaşaya katıldılar, Vikingleri taşa tuttular, fakat bu taşlar düşmanın miğferlerini ve kalkanlarını biraz eğriltmekten başka bir işe yaramadı.

Magnus, savaşçılarının önünde, bir elinde mızrak öbür elinde kocaman bir baltayla savaşıyordu, silahların ikisi de kan içinde kalmıştı. O, Vikinglerin beserkr diye tanımladıkları kişilerdendi. Bu sözcük yüz yıllar boyunca, çılgın görünüşlü, düşmanlarını dehşete düşürmeye kararlı olanları tarif eden beserkr'i yaratmıştı. Magnus, o kocaman baltasıyla Skraelinglere saldırıp yere sererken deliler gibi bağırıyordu.

Bu korkunç vahşet, Skraelingleri çaresiz bırakmıştı. Normanlarla bire bir savaşmak isteyenler yenilmişler ve çok fazla kayıp vermişlerdi. Ancak uğradıkları kayıplara rağmen sayıları asla azalmadı. Haberciler yakındaki köylere koştular ve çok geçmeden takviye güçlerle geri döndüler ve kayıplarının yerini doldurarak yeniden gruplar oluşturdular.İlk bir saat içinde, intikamcılar, karşılarına çıkanı öldürerek köyün altını üstüne getirip kadınlarını aradılar, fakat hiçbiri bulunamadı.

Sadece kadınların giyeceklerinden kalma kumaş parçalarının Skraeling kadınlarının bir zafer nişanı gibi üzerlerinde taşıdıklarını gördüler. Kinin ötesi öfkedir ve öfkenin ötesi isteridir. Vikingler, kadınlarının katledilmiş olduklarına hükmettiler ve öfkeleri kanı donduran çılgınlığa dönüştü. Kolonideki katliamdan sağ kurtulmayı başaran beş kadına zarar verilmediğini ve onların başka köylerin reislerine hediye olarak sunulduklarını bilmiyorlardı. Vikinglerin vahşeti giderek arttı ve Skraeling köyünün toprağı kan içinde kaldı. Fakat hâlâ Skraelinglere takviye gelmeye devam ediyordu ve zamanla akıntı ters dönmeye başladı.

Düşmanın karşısında şaşılacak derecede azınlıkta kalan ve aldıkları yaralar ve yorgunluktan iyice güçsüzleşen Vikingler, Magnus Sigvatson'un çevresinde on kişi kalıncaya kadar savaştılar. Skraelingler artık öldürücü kılıçlara ve baltalara karşıdan saldırıya geçmiyorlar; Normanların kimi eğrilmiş, kimi parçalanmış oklarından da korkmuyorlardı. Büyük gelgit dalgaları, küçük kuzeyli topluluğunu içine alıp savaşçıların çevresinde dönenerek onların sonunu getirdi. Hayatta kalabilen çok az kişi, o zalimce son gelinceye kadar sırt sırta dövüştü, taştan yapılmış baltaların darbelerine sonuna kadar dayanmaya çalıştı.

Bu insanların son düşünceleri, kaybettikleri sevdikleri ve onları bekleyen şanlı ölüm oldu. Baltalan ve kılıçları ellerinde erkekçe ölüme gittiler. Magnus, Sigvatson düşen son kişi oldu, onun ölümü de en trajik ölümdü. Gelecekteki 500 yıl süreyle Kuzey Amerika'da koloni kurma umuduyla birlikte yok oldu. Ve Sigvatson, zamanla onun izinden gideceklere de kötü bir miras bırakarak öldü. Daha güneş batmadan, yüz cesur Normanın hepsi, kılıçtan geçirdikleri binden fazla Skraeling savaşçıları, kadınlar ve çocuklarla birlikte ölümü buldu. Skraelingler, denizin karşı yakasından gelen beyaz tenli yabancıların büyük bir tehdit oluşturduklarını ve de ancak vahşice bir güçle önlenebileceklerini anlamışlardı.

Skraeling uluslarını bir şok dalgası sardı. Kabileler arasında yapılan kanlı savaşların hiçbiri bu insafsız ölümlerle ve korkunç yaralanmalarla bir benzerlik taşımıyordu. Bu büyük savaş, ilerde yaşanacak dehşet saçıcı savaşların çok eski dönemlerde yaşanmış bir başlangıcıydı.

İzlanda ve Norveç'te yaşayan Vikingler için Bjarne Sigvatson'un kurduğu koloninin akıbeti bir sır oldu. Onların öyküsünü anlatacak kimse kalmamıştı ve başka göçmen kâşifler de o vahşi denizlerden geçip onların yolunu takip etmeye kalkışmamıştı. Koloniciler, yüzyıllar boyunca anlatılan öykülerin unutulmuş bir dipnotu oldular.

2 ŞUBAT, 1894 KARAYİPLER DENİZİ

Ahşap gövdeli eski savaş gemisi Kearsarge'de bulunanların hiçbiri, başlarına gelmek üzere olan felaketi önceden tahmin edemezdi. Bayrağı çekilmiş gemi, Amerika Birleşik Devletleri'nin Karayip Denizi ilgi alanlarını korumakla görevliydi ve de Haiti'den Nikaragua'ya giderken geminin sancak tarafından bir mil kadar uzakta suda ilerleyen garip bir cisim görüldü. Berrak gökyüzünün altında görüş sahası ufka kadar uzuyordu ve deniz sakindi, dalgacıkların boyu altmış santimi geçmiyordu. O hiç bilinmeyen deniz canavarının kapkara kambur sırtı çıplak gözle de rahatça görülüyordu.

Kaptan Leigh Hunt, pirinçten yapılmış dürbününden o yaratığa şaşkın şaşkın bakarken Birinci Subayı Teğmen James Ellis'a sordu. Sen bunu neye benzetiyorsun?

Ellis, sallanmasın diye küpeşteye bağlanan dürbünden uzaktaki cisme bakarken, Benim ilk tahminim, onun bir balina olduğu, fakat şimdiye kadar kuyruğunu dışarı çıkarmadan ya da suyun altına inmeden böyle sürekli hareket eden bir balinaya hiç rastlamadım. Ayrıca tam ortasında da büyük bir yığın var.

Hunt, Bu, az görülen bir çeşit deniz yılanı olmalı, dedi.

Ellis, afallamış bir halde, Benim bildiğim hayvanların hiçbirine benzemiyor, diye mırıldandı.

Onun insan eliyle yapılmış bir tekne olduğuna inanamıyorum.

Hunt kır saçlı, zayıf bir adamdı. Kayış gibi olan yüzü ve çukura kaçmış kahverengi gözleri güneş altında ve rüzgârda çok çok uzun zaman kalmış birinin yüzü ve gözleriydi. Hunt çok ender yaktığı piposunu dudaklarının arasına sıkıştırdı. Hunt Donanma'da görevli profesyonel bir denizciydi, çeyrek yüzyıldan beri okyanuslarda dolaşıyordu ve mükemmel bir sicili vardı. Onu onurlandırmak için emekliye ayrılmadan önce Donanma'daki en ünlü geminin komutanlığına atamışlardı. Hunt, yaşı küçük olduğu için iç savaşa katılamamış, 1869 yılında denizcilik akademisinden mezun olmuştu ve Kearsarge'nin komutanlığına getirilinceye kadar da sekiz değişik savaş gemisinde görev yapmıştı.

Bu saygın gemi, ününü, otuz yıl önce Konfederasyon'un baskın gemisi Alabama'yı, Fransa'da Cherbourg açıklarında batırdığı zaman kazanmıştı. Gerçi Kearsarge gemisiyle Alabama gemisi birbirlerinden farklı değildiler, ama çarpışma başladıktan sonra aradan bir saat bile geçmeden Kearsarge, Alabama'yı bir enkaza dönüştürüvermişti. Geminin kaptanı ve mürettebatı, anavatana döndükleri zaman, bu başarıdan ötürü onlara minnet duyan Kuzeyliler tarafından kahraman ilan edilmişlerdi.

Daha sonraki yıllarda, gemi, dünyanın dörtbir yanına yapılan yolculuklarda kullanılmıştı. Geminin silahları, savaştan on yıl sonra yeni bataryalarla değiştirilmişti. Geminin mürettebatı yüz altmış kişiydi. Çok eski bir gemi olmasına karşın, hâlâ güçlü bir yumruğu vardı.

Ellis dürbünü bırakıp Hunt'a döndü. Araştırma yapacak mıyız, efendim?

Hunt başını öne doğru salladı. Saçak tarafına on derecelik bir dönüş emri ver. Çarkçıbaşı Gribble'dan hızımızı tam yola çevirmesini rica et, mürettebata da iki numaralı silah bölümüne gitmelerini ve de gözcü sayısının iki katma çıkarılmasını söyle. Şu canavar neyin nesi olursa olsun, onu gözden kaybetmek istemiyorum.

Emredersiniz, efendim. Uzun boylu, dazlak başlı, sakallı bir adam olan Ellis Hunt'ın emirlerini hemen yerine getirdi ve kısa bir süre sonra, zamanın onurlandırdığı gemi hızını artırmaya başladı. Rüzgâra karşı ilerlerken burnu dalgaların yarattığı beyaz köpük tabakalarını yarıyordu. Geminin

bacasından kalın bir siyah duman sütunu yükseliyordu, arada sırada da dumanların arasında kıvılcımlar beliriyordu.

Yaşlı savaş atı yarışı sürdürürken güverteleri aşırı hızdan sarsılmaya başlamıştı

Çok geçmeden, Kearsarge, hızını hiç değiştirmeden ilerleyen o yabancı cisme yaklaşmaya başladı. Bir atış ekibi topu barutla doldurup geri çekildi. Topçu subayı, dümencinin yanında duran Hunt'a şaşkın şaşkın baktı.

İki numaralı top dolduruldu ve atışa hazır, efendim.

Hunt megafondan bağırdı. Canavarın burnunun yirmi beş metre ilersine atış yapılsın, Bay Merryman.

Merryman, emri duyduğunu sadece bir el hareketiyle belli etti ve topun yanında duran adama ve topun namlusunu yükseltmekle meşgul olan bir başka adama işaret etti. Kaptanı duydunuz. Canavarın burnunun yirmi beş metre ilersine nişan alın.

Gerekli düzenleme yapıldı ve top ateşlendi, o koca silah gürleyerek sarsıldı. Atış mükemmele yakındı ve top mermisi o dev yığının hemen önüne düştü. Hayvan ya da makine, her ne ise bu müdahaleden hiç etkilenmedi ve rotasında en küçük bir değişiklik yapmadan yine aynı hızla yoluna devam etti.

Ellis hafifçe sırıtarak, Canavar bizim stop atışımızdan pek etkilenmemişe benziyor, dedi.

Hunt dürbünüyle canavarı incelerken, Sanırım bunun hızı on mil, bizimkisi ise 12 mil, dedi.

On dakika sonra onun yanma varmış olmalıyız.

Onun yüz elli metre yakınına gelince tekrar ateş edilsin. Bu kez topun mesafesi on beş metre olsun.

Makine dairesindeki mürettebat dışında herkes, her geçen dakika geminin sancak tarafına biraz daha yaklaşan canavarı görmek için güvertede küpeştelere yaslanmıştı. Suda çok küçük dalgalanma vardı ama suyun altında dönenen beyaz bir köpük yığını fark ediliyordu. Daha sonra canavarın arkasındaki yığında bir parıltı dikkat çekti.

Hunt, Eğer gerçeği bilmesem, güneşin bir çeşit pencere ya da kapıda yansıma yaptığını söyleyebilirdim, dedi.

Ellis mırıldandı. Bugüne kadar hiçbir deniz canavarına pencere takıldığı görülmedi.

Atış ekibi topu yeniden doldurup, mermiyi fırlattı, o da canavarın önüne on beş yirmi metre yakınında suya düştü. Hâlâ hiçbir tepki yoktu. Canavar, sanki Kearsarge gemisi gelip geçici bir sıkıntı kaynağıymış gibi yoluna devam etti. Artık canavara yeterince yaklaşmışlardı ve Kaptan Hunt ile mürettebatı, canavarın üzerinde geniş yuvarlak kuvartz lombar kapakları bulunan üçgen şeklinde bir yapı gördüler.

Hunt hayretle, Bu insan yapısı bir gemi, diye kesik kesik mırıldandı.

Ellis, Bunun mümkün olduğuna inanamıyorum, dedi. Böylesine inanılmaz bir tekneyi kim inşa edebilir?

Eğer Amerika Birleşik Devletleri değil ise, İngiliz ya da Alman yapımıdır.

Bunu nereden bilebiliriz ki? Gemide hiç bayrak yok.

Onlar gemiyi merakla izlerlerken, tekne de yavaş yavaş dalgaların altına kayıp gözden kayboldu. Kearsarge gemisi tam o esrarengiz geminin kaybolduğu noktanın üzerinden geçti, fakat mürettebat derinliklerde o geminin izini göremedi.

Denizcilerden biri Hunt'a seslendi. Gemi gitmiş, kaptan.

Hunt da bağırarak karşılık verdi. Dikkat et, gemiyi görmeye çalış. Beyler, daha iyi gözlem yapabilmek için birkaç kişi de arka tarafa geçsin.

Ellis sordu. Gemi tekrar ortaya çıkarsa, ne yapacağız?

Eğer kimliğini açıklamazsa onun karnını mermiyle doldururuz.

Kearsarge gemisi o canavarla tekrar karşılaşabilmek için giderek azalan bir ümitle denizi karış karış ararken aradan saatler geçti, günbatımı geldi çattı. Tam Kaptan Hunt artık aramaktan vazgeçmek üzereydi ki, direğin tepesindeki gözcülerden biri aşağıya seslendi.

Canavar, sancak tarafında beş yüz metre kadar ilerde, bize doğru geliyor.

Subaylar ve tayfalar hemen sancak tarafındaki küpeştelere koştular ve denize baktılar. Ortalık hâlâ gemiyi rahatça görmelerini sağlayacak kadar aydınlıktı. Gemi, çok büyük bir hızla, Kearsarge'e doğru geliyordu.

Arama sırasında topçular, toplarını ateş etmeye hazır duruma getirip sabırla beklemişlerdi. Geminin iskele tarafındaki silahlı tayfalar hemen silahlarını omuzlayıp yaklaşan gemiye nişan aldılar.

Merryman, onlara, Geminin hızla ilerlemesine izin verin ve tepesindeki çıkıntıyı hedef alın, diye emretti.

Düzenlemeler yapıldı ve canavar gözlerinin önünde belirince, topların namluları gemiye çevrildi. Sonra Hunt, Ateeşş! diye bağırdı.

Kearsarge'in sekiz topundan altısının namlularından ateş ve duman yükselirken gümbürdediler. Dürbünüyle olanları izleyen Hunt, yirmi iki santim çaplı topların ikisinden atılan mermilerin, geminin iki yanına çarpıp denize düştüklerini gördü. Diğer toplardan atılan mermiler de hedefin çevresinde suları yukarıya fışkırttıklarına tanık oldu. Daha sonra da en büyük topun mermisinin geminin arka kısmına çarptığını ve suya atılan bir taş gibi kayarak denize düştüğünü gördü.

Hunt afallamış bir halde, Bu gemi zırhlı, dedi. Bizim mermiler gemiye iğne deliği bile açamadılar.

Korkutan düşman, hiçbir yara almadan burnunu Kearsarge'nin gövdesine çevirmiş hızını giderek artırarak büyük darbeyi indirmek için onlara yaklaşıyordu.

Topçular, korku içinde büyük bir telaşla topları tekrar doldurdular, gemi çok yakındaydı ve topların namlularını gemiyi hedef alabilecek kadar alçaltamıyorlardı. Gemideki deniz piyadeleri tüfekleriyle gemiye ateş etmeye başladılar. Subaylardan bazıları küpeştelerin üzerine çıkıp bir elleriyle direğe tutunurlarken bir elleriyle de ateş etmeye çalışıyorlardı Zırhlı gövdeye bir tayfun gibi yağan mermiler geminin yanından geçip gidiyordu.

Hunt ile mürettebatı, gemilerine çarpmak üzere olan kâbusa inanmayan gözlerle bakıyorlardı. Hunt gözlerini uzun puro şeklindeki gemiye mıhlamış, kaçınılmaz çarpışmadan zarar görmemek için küpeşteye sıla sıkı tutunmuştu.

Fakat beklenen şok hiç gerçekleşmedi. Mürettebatın hissedebildiği tek şey güvertelerin altından

gelen hafif bir sarsıntı oldu. Çarpışma, bir rıhtıma hafifçe vurmaktan pek de farklı değildi. Duyulan tek ses tahtaların gıcırtısıydı. İşte zamanın donup kaldığı o anlarda, şu dünyaya ait olmayan şey, Kearsarge'nin meşe tahtasından yapılma omurgasını, bir caninin kurbanına sapladığı bıçak gibi makine dairesine kadar yarmıştı.

Hunt'ın dehşetten ağzı açık kaldı. Sualtı canavarının tepesindeki o piramit şeklindeki yapının büyük camından birinin yüzünü görür gibi oldu. Adamın sakallı yüzünde sanki üzgün bir ifade var gibiydi, sanki içerdeki adam, gemisinin neden olacağı felaketten pişmanlık duyuyormuş gibiydi.

Sonra o esrarengiz gemi çarçabuk gerileyip denizin derinliklerine daldı.

Hunt, Kearsarge gemisinin sonunun geldiğini biliyordu. Aşağıda denizin suyu, kargo bölümüne ve mutfağa akıyordu. Gövdede açılan yara, su hattının hemen iki metre kadar aşağısındaydı. Savaş gemisi, iskele tarafına doğru yan yatmaya başlarken sular da içeriye büyük bir hızla dolmaya başlamıştı. Geminin hemen batmasını önleyen tek neden bölmelerdi. Hunt, denizcilik kurallarına uyarak, sanki gemi savaşa hazırlanıyormuş gibi bölmelerin kapatılmasını emretmişti. Suyun içeri hücumu bir bakıma önlenmişti, ama suyun korkunç basıncına bölmelerin daha ne kadar dayanabileceği belli değildi.

Hunt olduğu yerde hızla dönüp uzaklığı iki mili bile bulmayan mercan adasına baktı. Sonra dümenciye dönüp bağırdı. Dümeni kır, sancak tarafındaki mercan kayalığına doğru gidelim. Kaptan sonra da makine dairesine tam yol gidilmesini emretti. Hunt'ı düşündüren tek şey, bölmelerin suyun basıncına daha ne kadar dayanıp makine dairesinin sularla dolmasını önleyebileceğiydi. Kazanlar buhar ürettiği sürece, kaptan da gemisini batmadan karaya ulaştırabileceğini hesaplıyordu.

Geminin burnu ağır ağır mercan adasına döndü ve hızını artırdı. Birinci Subay Ellis'in tahlisiye sandallarıyla kaptanın botunun suya indirilmesi için Hunt'tan emir beklemesi gerekmiyordu. Makine dairesinde çalışanlar dışında mürettebatın tümü güvertede toplanmıştı. Adamların hepsi dé gözlerini ağır ağır yaklaşan mercan kayalarına dikmişlerdi. Kazanlar çılgınca bir telaşla ateşlenirken geminin pervanesi de bulanık suları yarıyordu. Adamlar, bir gözleri açık ocakta öbür gözleri çatırdamaya başlayan bölmede, ocağa kömür atıyorlardı. Korkunç bir ölümle aralarındaki tek engel, o çatırdayan bölmelerdi.

Pervanenin uskuru, suyun içinde şöyle bir döndü ve gemiyi herkesin kurtuluş saydığı yöne doğru çevirdi. Suyla dolduğu için ağırlaşan ve sancak tarafına altı derece daha eğilen geminin dümenini kontrol altında tutmak zorlaşmıştı, bu nedenle dümenci yardım istedi.

Mürettebat, tahlisiye sandallarının başında durmuş, sandallara binip gemiyi terk etmek için Hunt'ın beklenen emrini vermesini bekliyordu. Adamlar, güvertenin döşemesi ayaklarının altında kayarken sıkıntılı sıkıntılı ayak değiştirdiler. Suyun derinliğini ölçsün diye tayfalardan biri geminin burnuna gönderildi. Adam, kurşun ağırlıklı halatla derinliği ölçecekti. Biraz sonra tayfa, suyun derinliğini kulaç hesabıyla açıkladı.

Tayfa sesinde iyimserliğin izi olmadan, Yirmi kulaç, diye bağırdı. Ve giderek yükseliyor.

Kearsarge gemisinin dibe vurması için suyun otuz metre daha yükselmesi gerekiyordu. Hunt'a göre, o daracık mercan adasına, sarhoş bir sümüklüböceğin hızıyla yaklaşıyorlardı.

Kearsarge gemisi her geçen dakika biraz daha sulara gömülüyordu. Geminin eğikliği on dereceye yaklaşmıştı ve düzgün bir rota izlemek nerdeyse imkânsızdı. Mercan kayalıkları yaklaşıyordu. Adamlar, mercan kayalarına çarpan dalgaları ve güneş altında parıldayan mercanları

görebiliyorlardı.

Dümenci bağırdı. Beş kulaç ve hızla yükseliyor.

Hunt adamlarının hayatını tehlikeye atmayacaktı. Kaptan tam gemiyi terk etme emrini vermek üzereyken Kearsarge'in gövdesi denizin dibindeki mercan kayalarına sürtündü ve bir süre mercanlar arasında ilerleyip on beş derece yan yatarak karaya vurdu.

Dümenci çabalamaktan yüzü kızarmış ve kolları yorgunluktan uyuşmuş bir halde dümeni hâlâ sıkı sıkı tutarken, Tanrı'ya şükürler olsun, kurtulduk, diye mırıldandı.

Ellis, Hunt'a, Gemi karaya iyice yerleşti, dedi. Sular da çekiliyor, bu yüzden bizim ihtiyar kız, hiçbir yere gidemez.

Hunt üzgün bir tavırla, Doğru, diye bu sözleri onayladı. Eğer gemi kurtarılamazsa, çok yazık olur.

Eğer geminin alt kısmı parçalanmamışsa, kurtarıcılar onu çekebilirler.

Olanların sorumlusu o lanet olasıca canavar. Eğer gerçekten bir Tanrı varsa, o canavar da bu yaptıklarının cezasını çekecektir.

Ellis alçak bir sesle, Belki de o şimdiden cezalandırıldı, dedi. Çarpışmadan sonra çok büyük bir hızla denize daldı. O geminin de burnu hasar görmüş olmalı.

Geminin neden bizi varlığından haberdar etmediğini ve bizi uyarmadığını anlayamıyorum.

Ellis düşünceli düşünceli, Karayip Denizi'nin turkuvaz mavisi sularına baktı. Vaktiyle bir yazı okuduğumu hatırlıyorum, otuz yıl kadar önce, savaş gemilerimizden Abraham Lincoln'un esrarengiz bir metal canavarla karşılaşmasıyla ilgiliydi. Canavar, geminin dümenini parçalamış.

Hunt sordu. Bu çarpışma nerede olmuş?

Sanırım, Japon Denizi'nde. Ve şu son yirmi yıl içinde en az dört İngiliz savaş gemisi esrarengiz bir şekilde kayboldu.

Hunt giderek artan bir öfkeyle enkaz haline gelen gemisine bakınarak, Donanma Bakanlığı burada olanlara asla inanmayacak, dedi. Eğer askeri mahkemeye verilip Donanma'dan atılmazsam kendimi şanslı sayacağım.

Ellis, kaptana güvence verdi. Seni destekleyecek tam yüz altmış tanığın var.

Hiçbir kaptan gemisini kaybetmek istemez, hele hele niteliği bilinmeyen bir metal canavara yenik düşmeyi kesinlikle kendine yediremez. Kaptan, denize baktı, şimdi aklı yapılması gereken işlerdeydi. Malzemeleri sandallara yüklemeye başlayın. Kıyıya çıkacağız ve kurtarılmayı karada, sağlam zemin üzerinde bekleyeceğiz.

Ben haritaları inceledim, efendim. Buraya Roncador Kayalığı adı verilmiş.

Kaptan üzgün bir tavırla, Pek berbat bir yer burası, dedi. Böylesine gösterişli bir gemi için de gerçekten üzüntü verecek bir son.

Ellis bir selam çakıp mürettebata sandallara yiyecek, çadır bezi ve kişisel eşyalarını yüklemeleri için emirler vermeye başladı. Yarım ayın ışığı altında, gece boyunca çalıştılar ve ertesi gün de kamp kurmak ve kıyıdaki ilk yemeklerini yemek için çalışmayı sürdürdüler.

Hunt, Kearsarge'den ayrılan son kişi oldu. Geminin yanında bekleyen sandala binmek için

merdivenlerden inmeye başlamadan önce duraladı ve çırpıntılı sulara baktı. O kara canavardaki pencereden ona bakan sakallı adamı ölünceye kadar unutamayacaktı. Hunt, kendi kendine mırıldandı. Kimsin sen? Sağ kalabildin mi? Eğer hâlâ yaşıyorsan, bizden sonraki kurbanın kim olacak?

Bu olaydan sonra kaptan, ölünceye kadar geçen yıllar boyunca, ne zaman tüm mürettebatıyla kaybolan bir savaş gemisinden söz edilse, o canavardaki adamın bundan sorumlu olabileceğini düşündü.

Kearsarge gemisinin subayları ve tayfaları, ufukta bir duman görününceye kadar, iki hafta boyunca karada zorlanmadan yaşadılar. Hunt, Birinci Subay Ellis'in komutasında bir tekneyi yardım istemeye gönderdi. Adamlar açıktan geçen bir buharlı gemiyle karşılaştılar, bu gemi Hunt ile adamlarını alıp Panama'ya götürdü.

Ne gariptir ki, Hunt ile mürettebatı Amerika Birleşik Devletleri'ne döndükleri zaman, hiçbir soruşturma yapılmadı, bu gerçekten hiç alışılmamış bir durumdu. Sanki Donanma Bakanı ve amiraller, bu olayı sessiz sedasız halının altına süpürüvermek ister gibiydiler. Kaptan Hunt, hiç beklemediği halde emekliye ayrılmadan önce terfi ettirilip kaptanlığı resmileştirildi. Birinci Subay Ellis de terfi ettirilmiş ve Helena. adındaki en yeni savaş gemisinin komutanlığına atanmıştı ve Küba sularındaki İspanyol-Amerikan deniz savaşına katılmıştı.

Kongre, Kearsarge gemisinin, Roncador Kayalıklarından ülkedeki tersanelerden birine taşınması için 45 bin dolar harcanmasına izin verdi. Fakat yakınlardaki adalarda yaşayan yerlilerin geminin pirinç, bakır ve demirlerini eritmek için yangın çıkarmış oldukları anlaşıldı. Geminin topları çıkarıldı ve kurtarıcılar geminin gövdesini mercan mezarında çürümeye bırakarak geri döndüler.

15 TEMMUZ, 2003 GÜNEY PASİFİK OKYANUSU

Eğer felaket, aylar öncesinden titiz bir araştırma ve değerlendirme ile planlanmış olsaydı bundan daha büyük bir facia yaratılamazdı. Çıkabilecek aksiliklerin hepsi tahmin bile edilemeyecek şekilde yaşandı. Emerald-Dolphin adındaki lüks yolcu gemisi yanıyordu ve gemide bulunanların hiçbiri ne bir işaret görmüş, ne de bir önseziye kapılmıştı, en küçük bir tehlike kuşkusu bile duymamışlardı. Oysa alevler ağır ağır alışveriş köyünün ilersindeki düğün salonuna doğru ilerliyordu.

Subaylar yaklaşan felaketten habersiz, köprüde nöbet tutmakla meşguldüler. Geminin otomatik yangın uyarı sistemlerinin ve destek birimlerinin hiçbiri bir soruna işaret etmiyordu. Geminin tümünde yangını haber veren uyarı sistemlerinin elektronik şeması da bir yeşil ışık deniziydi. Kilisedeki yangını belirtmesi gereken düğme de kırmızı ışık vermiyordu.

Sabah saat 04.00'de, yolcuların hepsi kamaralarında uyuyordu. Emerald-Dolphin gemisi, Avustralya'nın Sidney Limanı'ndan Tahiti adalarına doğru güney denizinde ilerlerken, barlar ve dinlenme salonları, o şahane kumar salonu, gece kulübü ve balo salonu bomboştu. Daha bir yıl önce denize indirilip, sefere çıkmaya hazırlanan Emerald-Dolphin'in bu ilk yolculuğuydu. Bu gemi, diğer yolcu gemilerinin zarif çizgilerine sahip değildi. Gövdesi, tam ortasında dev bir disk bulunan çok büyük bir çizmeye benziyordu. Altı güverteli süper tekne yuvarlaktı ve gövdenin başıyla kıçı arasında kırk beş metre büyüklüğünde bir daire oluşturuyordu. Bu süper yapının, bir bakıma, Uzay Yolu dizisinin Atılgan uzay gemisine benzediği söylenebilirdi. Geminin hiç bacası yoktu.

Blue Seas Yolculuk Şirketi'nin gururu olan yeni geminin altı yıldıza layık görüleceği ve de özellikle süslü bir Las Vegas otelini hatırlatan iç bölümleriyle çok rağbet gören bir yolcu gemisi olacağı kesindi. Gemi ilk yolculuğuna çıkmıştı ve kamaralarının hepsi doluydu. İki yüz yirmi beş metre uzunluğunda ve elli bin ton ağırlığındaki gemi, bin altı yüz yolcu taşıyordu ve dokuz yüz hizmetli bu yolculara hizmet ediyordu.

Emerald-Dolphin'in gemi mimarları, beş yemek salonu, üç bar, dinlenme bölümleri, kumar salonu, balo salonu, tiyatro ve kamaralarda ultra modern göz kamaştırıcı ışıklar sağlamak için büyük çaba harcamışlardı. Geminin dörtbir yanı inanılmaz renklerde camlarla kaplıydı. Krom, pirinç ve bakır levhalar duvarları ve tavanları süslüyordu. Gemideki eşyanın tümünü çağdaş sanatçılar ve ünlü tasarımcılar tasarlamışlardı. Benzersiz aydınlatma sistemi, gemide semavi bir hava yaratmıştı ya da en azından tasarımcının öbür dünyaya gidip de geri dönmüş olanların anlattıklarından esinlenerek ortaya çıkardığı semavi görüntü buydu. Dışardaki gezinti güverteleri dışında gemide yürümeye pek ihtiyaç yoktu. Gemi, asansörler, hareket eden rampalar ve elektrikli yürüme alanlarıyla doluydu. Her yanı camla kaplı asansörlere çok kısa bir yürüyüşten sonra ulaşmak mümkündü.

Spor güvertesi, kısa bir dört delikli golf sahası, Olimpik boyutlarda yüzme havuzu, basketbol sahası ve muazzam bir jimnastik salonunu kapsıyordu. İki mahalle uzunluğunda ve üç güverte yüksekliğinde bir alışveriş bulvarı, sanki Oz'un(Oz Büyücüsü isimli fantastik masalda anlatılan şehir.) Emerald kentinden alınıp oraya getirilmiş gibiydi.

Gemi, aynı zamanda, bir yüzen soyut ekspresyonist sanatlar müzesiydi. Jackson Pollock, Paul Klee, Willem de Kooning ve diğer isim yapmış sanatçıların tabloları gemiyi süslüyordu. Henry Moore'un eseri bronz heykeller ana yemek salonunda platin kaideler üzerine yerleştirilmişlerdi. Sadece bu koleksiyon yetmiş sekiz milyon dolar değerindeydi.

Kamaralar daire şeklindeydi ve hiç sivri köşe yoktu. Hepsi de çok büyüktü ve birbirinin aynısıydı.

Emerald-Dolphin'de, ne küçük kamaralar ne de teras katı daireler vardı. Bu geminin tasarımcıları, sınıf ayırımcılığını kabul etmiyorlardı. Mobilya ve dekor da bir bilimkurgu filminin setini anımsatıyordu. Yatakları gerektiğinde yükseltmek mümkündü, şilteler çok yumuşaktı ve başuçlarında yumuşak ışık veren lambalar vardı. İlk ya da ikinci halayına çıkmış yolcular için tavana aynalar iliştirilmişti. Banyolarda, yabancı bir gezegende yetiştirilmiş izlenimini yaratan tropikal bölge çiçekleriyle bezenmiş bir bölme vardı. Emerald-Dolphin ile yolculuk yapmak, başka gemilerle yolculuk yapmaya hiç ama hiç benzemiyordu.

Geminin tasarımcıları, gelecekte, yolcularının nereden geleceklerini de tahmin edebilmişlerdi ve gemiyi yenilik meraklısı gençlerin zevkine göre düzenlemişlerdi. Yolcuların çoğu, iyi isim yapmış doktorlar, avukatlar, küçük ve büyük iş sahipleriydi. Çoğu ailesini de getirmişti. Tek başına yolculuk yapanlar azınlıktaydı. Oldukça kalabalık bir yaşlı yolcu grubu vardı, bunlar da paranın satın alabileceği her şeye sahip kişilerdi.

Yemekten sonra, genç çiftlerin çoğu, balo salonunda, listelerde yer alan parçaları çalan bir topluluğun eşliğinde dans ediyorlar ya gece kulübünde eğleniyorlar ya da kumar salonunda kumar oynuyorlardı. Çocuklu aileler, tiyatroyu tercih ediyorlardı. Burada geminin tiyatro topluluğu Broadway'de son günlerde büyük başarı sağlayan Son of a gun From Arizona isimli oyunu izliyorlardı. Sabah üçe doğru güverteler ve dinlenme salonları boşalmış oluyordu. O gece uykuya yatan yolcuların hiçbiri şu eski amansız biçerdöverin tırpanını Emerald-Dolphin'e doğru sallamakta olduğunu düşünemezdi.

Kaptan Jack Waitkus, kamarasına çekilmeden önce üst güverteleri üstünkörü gözden geçirdi. Yolcu gemileri standartlarına göre yaşlı sayılan Kaptan Waitkus'un altmış beşinci doğum gününe sadece beş gün kalmıştı. Bu yolculuktan sonra denizlerde kalmak gibi bir hayali yoktu. Şirketin yöneticileri, kaptana, gemi Sidney'e gidip geri dönerek ilk yolculuğunu tamamlar tamamlamaz kendisinin de artık geri dönmemek üzere karaya çıkacağını bildirmişlerdi. Aslında Waitkus da emeklilik günlerini iple çekiyordu. Kaptan, karısıyla birlikte çok güzel, on üç metre boyunda bir yelkenli gemide yaşıyordu. Karı koca, yıllardan beri bir dünya yolculuğuna çıkmayı düşlüyorlardı. Kaptan Waitkus, Atlantik Okyanusu'ndan Akdeniz'e kadar izleyecekleri rotayı kafasında çizmişti bile.

Kaptan Waitkus, şirkete uzun yıllar yaptığı üstün hizmetin karşılığı olarak Emerald-Dolphin'i bu ilk yolculuğunda yönetmekle görevlendirilmişti. Kaptan şişman bir adamdı, biraz da neşeli bir Falstaff an benziyordu, sadece onun sakalı yoktu. Mavi gözlerinin içi gülüyordu ve dudakları her zaman sıcak bir gülümsemeyle kıvrılmış gibiydi. Yolcularının arasına karışmaktan hoşlanmayan pek çok uzak yol kaptanının aksine, Kaptan Waitkus, yolcularının arasında olmaktan zevk alıyordu. Yemek salonundaki sofrasında konuklarına, Liverpool'da çocuk sayılacak bir yaşta evden kaçıp denizci olduğunu, doğudaki buharlı gemilerde çalışıp kademe kademe nasıl yükseldiğini anlatırdı. Kaptan çok çalışmış ve kaptanlık sınavlarını geçip sonunda yüksek lisans diplomasını almıştı. Daha sonra da on yıl süreyle, Blue Seas Yolculuk Şirketi'nde ikinci ve birinci kaptan olarak çalışmış ve son olarak da Emerald-Dolphin'in kaptanı olmuştu. Kaptan Waitkus, çok ünlü bir denizciydi ve şirketin yöneticileri onun ayrılmasını hiç istemiyorlardı, fakat şirketin politikası emekli olmasını gerektiriyordu ve şimdi ona bir ayrıcalık tanımayı doğru bulmuyorlardı.

Kaptan Waitkus yorgundu, fakat sualtı hazineleriyle ilgili kitaplarından birinden şöyle birkaç sayfa okumadan asla uykuya dalmazdı. Kaptanın aklında, Fas açıklarında olduğu sanılan altın yüklü bir batık gemi vardı ve emeklilik yolculuğunda özellikle onu aramayı kafasına koymuştu. Kaptan, uykuya dalmadan önce köprüyü son bir kez aradı ve her şeyin yolunda olduğunu öğrendi.

*Shakespeare'in Henry IV ve Windsor'un Şen Kadınları oyunlarındaki karakterlerden biri.

Sabah saat 04.00 sularında, İkinci Kaptan Charles McFerrin, gemide her zamanki turunu yaparken burnuna bir duman kokusu geldi. Havayı koklayınca, duman kokusunun, gemide butiklerin ve hediyelik eşya dükkânlarının bulunduğu alışveriş bulvarının bir ucunda çok daha keskin olduğunu fark etti. Hiç aların zili duymadığı için de meraklanmıştı, kokuyu izleyerek düğün salonunun önüne gelinceye kadar yürüdü. Kapının arkasındaki sıcaklığı hissederek kapıyı çekip açtı.

Düğün salonu alev alev yanıyordu. Afallayan McFerrin, o dayanılmaz sıcaklıktan uzaklaşmak için gerilerken ayağı takılıp yere düştü. Mc Ferrin çarçabuk kendini toplayıp telsiziyle köprüyü aradı ve avaz avaz bağırarak emirlerini sıraladı. Uyanın Kaptan Waitkus. Düğün salonunda yangın var. Aların zillerini çalın, hasar kontrol bilgisayarını programlayın ve yangın kontrol sistemlerini çalıştırın.

Birinci Kaptan Vince Sheffield, hemen yangın sistemi konsoluna döndü. Işıkların hepsi yeşildi. McFerrin, yangın olduğundan emin misin? Burada hiçbir belirti yok da.

McFerrin mikrofonun ağızlığına bağırdı. Bana güven. Burası cehennem gibi ve yangın kontrolden çıkmış.

Sheffield sordu. Peki, yağmurlama sistemi harekete geçmemiş mi?

Hayır, burada kesinlikle yanlış bir şeyler var. Yangın söndürme sistemi çalışmıyor ve ısı alarını da verilmemiş.

Sheffield ne diyeceğini bilemiyordu. Emerald-Dolphin gemisi, denizdeki gemilerin hepsinden daha gelişmiş yangın alarını ve kontrol sistemine sahipti. Bu da olmayınca hiçbir seçenek kalmıyordu. Her şeyin yolunda olduğunu gösteren konsola şaşkın şaşkın bakarak, öyle donup kalması ona zaman kaybettirdi. Sonra köprüdeki yardıma kaptan Cari Harding'e seslendi. McFerrin, düğün salonunda yangın çıktığını bildirdi. Yangın kontrol konsolunda böyle bir belirti yok. Sen aşağı inip durumu araştır.

McFerrin, yangın söndürme aygıtlarıyla çılgın gibi giderek yükselen alevlerle boğuşmaya çalışırken yine çok değerli zaman kaybedildi, fakat adam, sanki büyük bir orman yangınını bir çuval parçasıyla söndürmeye çalışır gibiydi. McFerrin tek başına alevlerle boğuşurken yangın salonun ötesine de sıçramıştı. Adamcağız, otomatik yağmurlama sisteminin çalışmamasına akıl erdiremiyordu. Eğer tayfalar gelip de su vanalarını açmazlar ve hortumlarla alevlere su sıkmazlarsa alevlerin durdurulması imkânsız olacaktı, fakat oraya sadece Harding geldi, o da alışveriş bulvarından doğru sallana sallana yürüyordu.

Harding felaketin boyutlarını görünce afalladı, hele McFerrin'in tek başına kaybedilmek üzere olan bir savaşı sürdürdüğünü görünce şaşkınlığı büsbütün arttı. Harding hemen köprüyü aradı. Sheffield, Tanrı aşkına! Aşağıda korkunç bir yangın fırtınası var ve yangınla savaşmak için elimizde küçük yangın söndürme aygıtlarından başka hiçbir şey yok... Yangın ekibine haber ver ve yangın kontrol sistemini çalıştır.

Sheffield hâlâ olanlara inanamıyordu, düğün salonundaki yangın söndürme sistemini harekete geçirmeden önce bir an bocaladı. Sonra düğün salonundaki adamlara, Sistem çalışmaya başladı, diye haber verdi.

McFerrin bağırdı. Hiçbir şey olmuyor. Acele et, be adam! Bu yangını tek başımıza durduramayız.

Sheffield sanki rüya görür gibi, sonunda itfaiye bölümü subayını arayıp yangını haber verdi, sonra

da Kaptan Waitkus'u uyandırdı.

Efendim, düğün salonunda yangın ihbarı aldım.

Waitkus hemen uyandı. Yangın kontrol sistemleri müdahaleye başladı mı?

Olay yerinde olan subaylar McFerrin ve Harding, sistemlerin çalışmadığını bildirdiler. Onlar yangını küçük aygıtlarla söndürmeye çalışıyorlar.

İtfaiyecileri ara, hortumların başına adam göndersinler. Bunu yaptım, efendim.

Tahlisiye teknelerinin sorumlularına işbaşı yapmalarını bildir.

Peki, efendim. Hemen.

Waitkus telaşla giyinirken, iki bin beş yüz yolcu ile mürettebatın, tahlisiye teknelerine bindirilip gemiyi terk etmeleri için emir vermesini gerektirecek acil bir durumun varlığına aklı yatmamıştı, ama her türlü tedbiri almaya kararlıydı. Kaptan telaşla köprüye gitti ve hemen yangın kontrol konsolunu inceledi. Konsol hâlâ yeşil ışıklarla parıldıyordu. Eğer bir yangın varsa, şu gelişmiş sistemlerin hiçbiri o yangını saptayamadığı gibi, otomatik olarak harekete geçip söndürme girişiminde de bulunmamıştı.

Kaptan kuşkuyla, Bundan emin misin? diye Sheffield'e sordu.

McFerrin ile Harding, düğün salonunda giderek şiddetlenen bir yangın olduğuna yemin ediyorlar.

Bu imkânsız. Waitkus telefonu açıp makine dairesini aradı.

İkinci çarkçı Joseph Barnum telefona cevap verdi. Makine dairesi. Ben, Barnum.

Kaptan arıyor. Sizdeki yangın kontrol ve uyarı sistemleri geminin herhangi bir noktasında bir yangının varlığını belirtiyor mu?

Bir saniye. Barnum dönüp büyük panele baktı. Hayır, efendim, panelin tümünde yeşil ışık yanıyor. Bu bölümde herhangi bir yangın belirtisi yok.

Waitkus, Yangın kontrol sistemini çalıştırmak için hazır bekle, diye emretti.”

O sırada bir tayfa, koşarak köprüye geldi. Adam, telaşla Sheffield'in yanma gitti. Efendim, bilmeniz gerekir, diye düşündüm, gezinti güvertesinin yanından geçerken, burnuma duman kokusu geldi.

Waitkus telefonu aldı. McFerrin.

İkinci kaptan, yangının çatırtısı arasından telefonun çaldığını duymakta zorlanmıştı. Adam sert bir sesle, Ne var? diye sordu.

Ben Kaptan Waitkus, Harding ile birlikte hemen o salonu terk edin. Ben çelik yangın kapılarını kapatıp salonu tecrit edeceğim.

McFerrin sesini yükselterek, Elinizi çabuk tutun, kaptan, dedi. Korkarım, yangın alışveriş bulvarına sıçramak üzere.

Waitkus düğün salonu bölgesindeki gizli yangın kapılarının kapanması için düğmeye bastı. Fakat sistemin faaliyete geçtiğini belirtecek ışık yanmadı. Kaptan tekrar McFerrin'i aradı. Yangın kapıları kapandı mı?

Hayır, efendim. Hiçbir hareket yok.

Kaptan Waitkus son iki dakika içinde ikinci kez, Bu imkânsız, diye mırıldandı. Sistemin tümünün devredışı kaldığına inanamıyorum. Kaptan tekrar makine dairesini aradı. Barnum! diye bağırdı. Düğün salonunun çevresindeki kapıları kapatmak için düğmeye bas.

Barnum önce, Yangın kapısını kapatıyorum, dedi ve ekledi. Benim tablomda hiçbir hareket görünmüyor. Anlamıyorum. Yangın kapısı kontrol sistemi çalışmıyor.

Waitkus homurdandı. Lanet olsun. Sonra, Sheffield'e bir baş işareti yaptı. Durumu kendi gözlerimle görmek için aşağıya iniyorum.

Birinci kaptan, kaptanı bir daha hiç görmedi. Waitkus köprüdeki asansöre binip A güvertesine indi ve yangınla savaşan ekibin tam karşısından salona yaklaştı. Hiç düşünmeden ve tehlikenin büyüklüğünün farkında olmadan, nikâh kıyılan kürsünün arkasındaki kapıyı hızla açıverdi. Kapıdan müthiş bir alev fırtınası çevreye yayıldı ve kaptanı sarmaladı. Kaptan o anda yürüyen bir meşaleye dönüştü. Kaptan geriledi ve güverteye çarpmadan ateş topunun içine düşüp öldü.

Kaptan Jack Waitkus gemisinin de ölmek üzere olduğunu asla öğrenemeden feci bir şekilde son nefesini verdi.

Kelly Egan kâbus dolu bir rüyadan uyandı. Bu, onun sık sık gördüğü rüyalardan biriydi, neye benzediği hiç anlaşılamayan bir çeşit hayvan ya da böcek tarafından kovalandığını görüyordu. Bu rüyada, Kelly yüzerken dev gibi balık ona sürtündü. Kelly uykusunun içinde inildedi ve birden gözleri fal taşı gibi açıldı, sadece banyodan sızan ışığı görebiliyordu.

Kelly burnunu, oynattı ve aldığı hafif duman kokusuyla yatağın içinde doğruldu. Kelly, kokunun geldiği yeri anlayabilmek için iyice içine ' çekti, fakat bu, belli belirsiz bir kokuydu. Kokunun onun kamarasından gelmediğine inandıktan sonra tekrar yatağa uzandı ve uyku mahmurluğu içinde bu koku sorununun hayal gücünün ona oynadığı bir oyun olabileceğini düşündü. Fakat birkaç dakika sonra koku iyice keskinleşti. Kelly ayrıca kamarasındaki ısının da arttığını fark etmişti. Kelly hemen yorganı atıp yataktan kalktı, çıplak ayaklarıyla halıya bastı. Halı da anormal bir şekilde ısınmıştı. Isı, aşağıdaki güverteden gelir gibiydi. Kelly bir sandalyenin üzerine çıktı ve elini bakır tavana değdirdi. Tavan soğuktu.

Kelly endişelenmişti, sabahlığını omuzlarına alıp, yandaki kamaraya, babasının yattığı kamaraya açılan kapıya doğru yürüdü. Dr. Elmore Egan, horultusundan da anlaşılacağı gibi derin uykudaydı. Nobel ödülü kazanmış bir mekanik dâhisi olan Dr. Elmore Egan, Emerald-Dolphin gemisinde yolculuk yapıyordu, çünkü gemiye Dr. Elmore Egan'ın tasarlayıp gerçekleştirdiği, devrim yaratacak yeni makineler yerleştirilmişti. Dr. Elmore Egan, geminin bu ilk yolculuğunda makinelerin nasıl çalıştıklarını inceliyordu. Dr. Elmore Egan, bir sanat eseri yaratmış olmanın verdiği duygulara kendini öylesine kaptırmıştı ki, makine dairesinden hemen hemen hiç çıkmıyordu ve Sidney Limanı'ndan ayrıldıklarından beri Kelly, babasının yüzünü pek az görebilmişti. Bir gece önce, baba kız ilk kez birlikte akşam yemeği yemişlerdi. Dr. Elmore Egan, şu dev manyetik su jeti pervaneleri bulunan makinelerin hiçbir sorun yaratmadan mükemmel çalıştıklarını görünce rahatlamaya başlamıştı.

Kelly, babasının karyolasına uzandı ve onu hafifçe omuzlarından tutup sarsarak, Baba, uyan, dedi.

Uykusu hafif olan Elmore Egan, hemen gözlerini açtı.

Dr. Elmore, kızının gölgeler arasındaki karaltısına şaşkın şaşkın bakarak, Ne var? diye sordu. Hasta mısın?

Kelly, Burnuma duman kokusu geldi. Ve döşeme de sıcak, diye cevap verdi.

Emin misin? Ben hiç aların zili duymuyorum da.

Bir de kendin bak.

Uykusu iyice açılan Egan, yataktan yere uzanıp iki avucunu da halıya dayadı. Adamın kaşları kalkmıştı, havayı kokladı. Bir saniye kadar düşündükten sonra Kelly'ye baktı. Giyin, dedi. Güverteye çıkıyoruz.

Baba kız, kamaralarından çıkıp asansöre ulaştıklarında, duman kokusu iyice artmış ve belirginleşmişti.

A güvertesinde, düğün salonunun dışındaki alışveriş bulvarında mürettebat, yangına karşı sürdürdüğü savaşta geriliyordu. Elde taşman yangın söndürme aygıtlarının hepsi boşalmıştı. Yangın kontrol sistemlerinin hiçbiri çalışmıyordu ve bu sıkıntılar yetmiyormuş gibi vanalar donup sıkıştıkları ve el ile döndürülmeleri imkânsız olduğu için hortumları da bağlanamıyordu. McFerrin, bir adamı ingilizanahtarı getirsin diye makine dairesine yolladı, ama bu gayret de boşa gitti. İki adam, vananın kapağını döndürebilmek için güç birliği yapmıştı, ama kapaklar kıpırdamıyordu. Bunlar sanki kapatılıp körleştirilmişti.

Durum daha da kötüleşmeye başlayınca, yangınla mücadele eden adamların şaşkınlığı dehşete dönüştü. Yangın kapıları kapanamadığı için alevleri belli bir yerde tutamıyorlardı. McFerrin köprüye seslendi. Kap

tana söyleyin, biz burada kontrolü kaybetmek üzereyiz. Yangın, salon güvertesinden gazinoya yayıldı.

Sheffield sordu. Alevlerin yayılmasını önleyemiyor musunuz?

McFerrin bağırarak karşılık verdi. Nasıl? Hiçbir şey çalışmıyor. Yangın söndürme aygıtlarımız da boşalmak üzere, hortumları bağlayamıyoruz ve su serpme sistemleri çalışmıyor. Acaba makine dairesinde sistemleri çalıştırıp yangın kapılarını kapatmanın bir yolu bulunabilir mi?

Sheffield endişesi sesine yansımış bir durumda, Olumsuz, dedi. Yangın kontrol programının tümü devredışı. Bilgisayarlar, yangın kapıları, su püskürtme sistemleri, kısaca hepsi devredışı.

Peki neden aların zillerini çaldırmadın?

Kaptanın emri olmadan ben yolculara tehlike uyarısında bulunamam.

Kaptan nerede?

Durumu kendi gözleriyle görüp değerlendirmek için aşağıya indi. Sen onu görmedin mi?

McFerrin şaşırmıştı, o bölgeyi araştırdı, ama Kaptan Waitkus'un izini bulamadı.

Kaptan burada değil.

Sheffield iyice huzursuzlanarak, Öyleyse kaptan köprüye dönüyor olmalı, dedi.

Yolcuların güvenliği için aların zillerini çaldır ve yolcuları gemiyi terk etmeye hazırlanmak üzere tahlisiye sandallarına bindir.

Sheffield donakalmıştı. Bin altı yüz yolcuya Emerald-Dolphin 'ı terk etmelerini mi emredeceğiz? Sen bu işi abartıyorsun.

McFerrin telaşla, Sen buranın ne durumda olduğunu bilmiyorsun, dedi. Çok geç olmadan topluluğu yola çıkar.

Böyle bir emri sadece Kaptan Waitkus verebilir.

Öyleyse, be adam, Tanrı aşkına, alarını çalıştır ve yangın kamaraların olduğu bölüme yayılmadan yolcuları uyar.

Sheffield kararsızlık içinde bunalmıştı. Denizde geçirdiği on sekiz yıl süresince böyle acil bir durumla hiç karşılaşmamıştı. Zaten kaptan olmayı hiç istememesinin nedeni de buydu. O, hep sorumluluktan kaçmıştı. Acaba ne yapması gerekirdi? Durumun böylesine acil önlemler alınmasını gerektirdiğinden emin misin?

McFerrin bağırdı. Eğer beş dakika içinde yangın kontrol sistemlerini çalıştıramazsan, bu geminin ve içindekilerin hepsinin sonu gelmiş olacak.

Sheffield'in kafası artık iyice karışmıştı. Düşünebildiği tek şey şuydu: Denizcilik mesleğindeki geleceği tehlikedeydi. Eğer şimdi bir yanlış karar verirse...

Ve saniyeler geçip gitti.

Sheffield'in duraksaması, yüzden fazla insanın hayatına malolacaktı.

Cehennemin ateşini söndürmek için çabalayıp duran adamlar, gemi yangınlarına karşı koyabilmek için eğitim görmüşlerdi, fakat şimdi iki elleri arkalarına bağlanmış durumda çalışıyorlardı. Ateşe dayanıklı elbiseleri ve başlarını tamamen örten miğferleri ve sırtlarında oksijen tanklarıyla bu adamların şaşkınlığı giderek artıyordu. Yangını önlemek için bunca sistem ve aygıt çalışmayınca ya da işe yaramayınca, onlar da çaresizlik içinde öylece durup alevlerin yayılışını seyretmekten başka bir şey yapamıyorlardı. On beş dakika içinde A güvertesi bir katliam alanına dönüşmüştü. Alevler, alışveriş bölümünü sarmış, yakındaki tahliye sandallarının bulunduğu güverteye sıçramıştı. Tahlisiye teknelerini denize indirmeye hazırlanan tayfalar, alevlerin iskele ve sancak tarafındaki sandalları sarmaya başladığını görünce, canlarını kurtarmak için kaçıştılar.

Ve hâlâ hiçbir aların zili çalmamıştı.

Birinci Kaptan Sheffield olanları kabullenmiyor gibiydi. Korku dolu bir isteksizlikle, geminin kumandasını üstlendi, ama hâlâ Kaptan Waitkus'un ölmüş olabileceğine ve de ölüm tehlikesiyle karşı karşıya bulunduklarına ihtimal veremiyordu. Tüm modern yolcu gemileri gibi Emerald-Dolphin de yangından etkilenmeyecek şekilde inşa edilmişti. Alevlerin böyle yıldırım hızıyla ilerlemesi, gemi mühendislerinin çizimlerindeki güvenlik birimlerinin hepsine ters düşüyordu.

Birinci Kaptan Sheffield, kaptanı bulsunlar diye adam gönderip, her birinin geri dönmesini ve kaptanın izine rastlamadıklarını bildirmelerini beklerken değerli zamanı boşa harcadı. Sheffield harita odasına girdi ve büyük bir harita üzerinde geminin rotasını inceledi. Geminin dördüncü kaptanının yarım saat kadar önce geminin bulunduğu yeri saptamak için yaptığı çizimlere göre en yakın kara parçası olan Tonga Adası kuzeydoğu yönünde iki yüz mil kadar uzaklıktaydı. Sheffield köprüye döndü ve köprünün önündeki balkona çıktı. Şiddetli bir yağmur, gemiyi kamçılıyordu ve rüzgârın da şiddeti arttığı için dalgaların boyu giderek yükseliyordu.

Sheffield arkasına dönünce, geminin ortasından yükselen dumanları ve alevler içinde kalan tahlisiye sandallarını gördü ve aklı başından gitti. Alevler, karşılarına çıkan her şeyi yok ediyorlardı. Neden yangın kontrol sistemlerinin hiçbiri çalışmamıştı? Emerald-Dolphin dünyadaki en güvenli gemilerden biriydi. Bu geminin denizin dibini boylaması ihtimali asla düşünülemezdi. Sheffield kâbus dolu bir rüyanın etkisinde kalmış gibi, sonunda geminin yangın alarını sistemlerini çalıştırdı.

O saatte artık oyun salonu bir cehenneme dönüşmüştü. Isının giderek yükselmesine karşın yangının şiddetini azaltacak hiçbir sistem çalışmadığından sıcaklık birkaç saniye içinde oradaki her şeyi eritivermişti. Yangın, tiyatroya sıçramıştı, sahnenin perdeleri bir alev yağmuru altında havai fişekler gibi çatlayıp patlayarak yok oldu ve alevler başka bir tarafa yönelmeden tiyatro simsiyah bir yığına dönüştü. Şimdi yangın, alt katlardaki kamaralardan sadece iki güverte aşağıdaydı.

Geminin dörtbir yanında çanlar çaldı, aların zilleri duyuldu, bunlar gemide hâlâ çalışabilen tek uyarı sistemleriydiler. Gemideki 1600 yolcu, uykudan uyanmış, uyku mahmurluğu içinde ve biraz da şaşkın bir halde neden uykularının bölündüğünü öğrenmek istiyorlardı. Yolcular, sabahın 4.25'inde acil durum zillerinin çalmasını garipsedikleri için çok yavaş tepki gösterdiler. Önceleri, yolcuların çoğu gayet sakindi, rahat ve pratik giysiler giymeye koyuldular. Ayrıca, kaza durumunda neler yapmaları gerektiğinin anlatıldığı tatbikatlarda öğrendikleri gibi can yeleklerini sırtlarına geçirdiler ve sonra da tahlisiye sandallarının bulunduğu bölüme gitmek üzere kamaralarından ayrıldılar. Bütün bu telaşın nedenini öğrenmek için verandaya çıkanlardan pek azı gerçekle yüz yüze gelebildi.

Geminin şıkır şıkır yanan ışıklarının yarattığı aydınlıkta, aşağıdaki güvertelerde erimiş kapı ve pencerelerden yükselen kalın duman bulutları ve alevlerin dilleri görülüyordu. Manzara, dehşet verici olduğu kadar aynı zamanda göz kamaştırıcıydı da. Ancak o zaman panik yayılmaya başladı. Sandalların bulunduğu güverteye ulaşan ilk yolcular, kendilerini bir ateşten duvarın önünde bulunca, gemiye tamamen panik hâkim oldu.

Dr. Egan, kızını en yakın asansöre bindirip geminin en üst katındaki gözlem güvertesine götürmüştü, baba kız buradan süper geminin tümünü görebilecekti. Dr. Egan, yedi güverte aşağıda geminin tam orta yerinden yayılan muazzam yangını görünce en fazla korktuğu şeyin gerçek olduğunu anladı. Dr. Egan bulunduğu yerden alevlerin tahlisiye sandallarının bulunduğu bölümü de iki yandan sardığını görebiliyordu. Sancak tarafında, yolcular şişme sandalları denize atma çabası içindeydiler. Bu sandallar suya temas edince hemen otomatik olarak şişiyorlardı. Mürettebat, geminin hâlâ eski hızıyla yol aldığını sanki hiç dikkate almıyor gibiydi.

Dr. Egan manzarayı görünce, benzi kül gibi oldu ve adamakıllı sarsıldı. Sert bir sesle kızı Kelly'ye, B güvertesindeki kafeye in ve orada bekle, dedi.

Bir şort ve tişörtle oraya gelmiş olan Kelly sordu. Sen gelmiyor musun?

Kamarama gidip dosyalarımı almalıyım. Sen önden git. Ben de birkaç dakika sonra orada olurum.

Asansörler, aşağıdaki güvertelerden gelen yolcularla tıklım tıklım doluydu. Gözlem güvertesinden asansörle aşağı inmelerine hiç imkân yoktu, bu yüzden Kelly ile babası, korku içindeki yolcuların arasından kendilerine güçlükle yol açarak merdivenlerden inmeye başladılar. Koridorların hepsi korku içinde oradan oraya giden yolcularla doluydu. Sorumluluklarının bilincinde olup düzenli bir hayat süren insanlar birdenbire ölüm korkusuyla acınacak durumdaki zavallılara dönüşmüşlerdi. Bazıları nereye gittiklerini bile bilmeden, bastıkları yeri görmeden öylesine ilerlemeye çalışıyorlardı. Pek çoğu, bu pandomimin yarattığı şaşkınlık içinde sanki uykuda yürür gibiydi.

Erkekler, lanetler yağdırıyorlardı, kadınlar ise çığlık çığlığa bağırıyordu. Bu drAma hızla, Dante'nin Cehenneminden alınmış bir sahneye dönüşmeye başlamıştı.

Tayfalar, subaylar, kamarotlar ve kadın görevliler bu kargaşayı kontrol altında tutabilmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Fakat bu kayıp bir vakaydı. Tahlisiye sandalları olmayınca, insanların da güvertelerden suya atlamaktan başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Tayfalar ve subaylar, korkudan çılgına dönmüş yığınların arasında dolaşıp can yeleklerini gerektiği gibi giymiş olup olmadıklarını kontrol ediyorlar ve kurtarma gemilerinin yolda olduğunu tekrarlayıp duruyorlardı.

Aslında bu pek zayıf bir umuttu. Hâlâ kendini toplayamamış olan Sheffield daha imdat çağrısını bile yapamamıştı. Geminin baştelsizcisi telsiz odasından üç kez çıkıp Sheffileld'e imdat çağrısı yapmayı ve bölgedeki gemilerin hepsinden yardım istemeyi önermişti, ama Sheffield hâlâ harekete geçemiyordu.

Birkaç dakika sonra ise artık her şey için çok geç olacaktı. Alevler telsiz odasından sadece on beş metre uzaktaydı.

Kelly Egan o çılgın kalabalığın arasından Emerald-Dolphin gemisinin kıç tarafındaki B güvertesinde bulunan açık kafeye gitmeye çalıştı. Oraya vardığında, içersinin çevrede dolanan yolcularla dolu olduğunu gördü. Bu insanlar çaresiz ve şaşkın görünüyorlardı. Burada sükûneti sağlamaya çalışacak bir tek gemi kaptanı bile yoktu. Gemi hâlâ, hızla ilerlerken rüzgârın etkisiyle içeriye dolan duman yüzünden insanlar boğulurcasına öksürüyorlardı.

Yolcuların çoğu, alevler koridorları, merdivenleri ve asansörleri sarmadan sakin sakin kamaralarını terk ederek, mucize kabilinden ölümden kurtulmuşlardı. Önce, felaketi ciddiye almak istememişlerdi, fakat tahlisiye sandallarına erişmenin imkânsız olduğunu fark eder etmez büyük bir endişeye kapılmışlardı. Kaptanlarla mürettebat, herkesi geçici olarak alevlerden uzak kalabilecekleri kıç güvertelerine götürebilmek için insanüstü çaba harcamışlardı.

Tüm aileler oradaydılar: birçoğu pijamalarıyla gelen babalar, anneler ve çocuklar. Çocukların birkaçı korku içinde sızlanıp duruyordu, diğerleri ise ebeveynlerinin gözlerindeki korkuyu görünceye kadar bunun büyük bir oyun olduğunu düşünüp zevkini çıkarmaya baktılar. Saçları darmadağınık, bornuzlu kadınlar, hemen kamaradan dışarı fırlamayı reddedip makyajlarını tamamlayıp, şık kıyafetler giyerek ellerinde çantalarıyla oraya gelen diğer hemcinslerinin arasında duruyorlardı. Erkekler de değişik gündelik kıyafetler giymişlerdi. Bazıları, Bermuda şortlarının üzerine spor ceketler geçirmişlerdi. Sadece bir genç çift, denize atlamaya hazır gelmişti. Onlar mayolarını giymişlerdi. Fakat bu insanların tek ortak özellikleri ölüm korkusuydu.

Kelly kalabalığın arasından kendine güçlükle yol açarak korkuluklara tutunmayı başardı. Genç kız, geminin pervanelerinin yarattığı köpükleri seyrederken, ortalık hâlâ karanlıktı. Şafak öncesinin karanlığında geminin projektörlerinin yarattığı aydınlık sayesinde görüş sahası yüz metreyi buluyordu. Daha ötede simsiyah deniz, hâlâ yıldızlarla bezeli simsiyah ufukla birbirine karışıyordu. Kelly geminin neden hâlâ durmadığını merak etti.

Bir kadın isterik bir sesle inildiyordu. Burada diri diri yanacağız. Ben bir yangında ölmek istemiyorum. Oradakilerden hiçbiri ona engel olmaya fırsat bulamadan kadın korkuluklara tırmandı ve kendini denize attı. Kadın, suların içinde gözden kaybolurken, afallamış yüzler onu seyretti. Bu insanlar, sadece kadının karanlığın içinde kaybolmadan önce başının bir an için suyun yüzeyine

çıktığını görebildiler.

Kelly, babası için endişelenmeye başladı. Genç kız, tam babasına bakmak için kamaraya dönmeyi tasarlarken, yaşlı adam elinde kahverengi bir deri çantayla göründü. Kelly, Ah, baba, diye bağırdı. Seni kaybettim diye öyle korkuyordum ki...

Yaşlı adam güçlükle soluk alarak yüzü kızarmış bir halde, Burası tam bir tımarhaneye dönmüş, dedi. Sanki sürü hayvanları burada hiç durmadan deneniyorlar.

Kelly endişe içinde, Ne yapabiliriz? diye sordu. Nereye gidebiliriz?

Egan, Suya atlayabiliriz, dedi. Mümkün olduğunca uzun bir süre sağ kalabilmek için yapabileceğimiz tek şey bu. Egan üzgün üzgün kızının gözlerine baktı. Kelly'nin gözleri ışık uygun olduğu zaman birer mavi safir gibi parıldıyordu. Egan, kızının nasıl olup da annesine bu kadar çok benzediğini merak etmekten hiç vazgeçmemişti. Lana da bu yaşta tıpkı kızı gibiydi. Ana kızın boyları, kiloları ve vücut biçimleri aynıydı: Uzun boylu, mankenler kadar düzgün vücutluydular. Kelly'nin çıkık elmacık kemikleri, hokka gibi ağzı ve mükemmel burnu ile tamamlanan yüzünü çevreleyen uzun ve düz açık kumral saçları bile annesininkilerin eşiydi. Anne ile kızı arasındaki tek fark, kollarının ve bacaklarının esnekliğiydi. Kelly daha atlet yapılıydı, oysa annesi çok daha yumuşak ve zarif görünüşlüydü. Lana, meme kanseriyle uzun süren bir mücadele yaptıktan sonra öldüğünde Kelly de babası da üzüntüden kahrolmuşlardı. Baba, şimdi yanan gemide öylece dururken, Kelly'nin de yaşamının çok kısa olabileceğini düşününce yüreğine tarif edilmesi imkânsız bir ağırlık çöktü.

Kelly neşeli görünme numarası yaparak gülümsedi. Hiç değilse, tropik bölgedeyiz ve denizin suyu da ılık olduğu için kolayca yüzülür.

Egan, kızının omuzlarını sıktı, sonra geminin gövdesinden yaklaşık on beş metre aşağıda olan denize baktı. Gemi durmadıkça aşağıya atlamak için bir neden yok, dedi. Denize atlamak için son dakikaya kadar bekleyelim. Mutlaka bizi kurtarmaya gelen gemiler vardır.

Köprüde, Birinci Kaptan Sheffield, köprünün korkuluklarına sımsıkı tutundu ve dalgaların üzerine bir kaleydoskop gibi yansıyan kızıl parıltıya şaşkın şaşkın baktı. Geminin orta kısımlarının tümü cayır cayır yanıyordu, alevler davlumbazlardan ve güvertelerden öfkeli nehir suları gibi dışarı akıyordu. Birinci kaptan, o muazzam yolcu gemisinin varlığını yitirirken kaderine protestolarla dolu iniltisini duyabiliyordu. Aradan bir saat bile geçmeden, Blue Seas Yolculuk Şirketi'nin gurur kaynağı Emerald-Dolphin gemisinin yanmış bir gövdeye dönüşüp kalıntılarının turkuvaz mavisi denizlerde sürüklenmesi akıl almaz bir olaydı. Sheffield, iki bin beş yüz yolcu ve mürettebatın akıbetiyle ilgili düşünceleri çoktan aklından çıkarmıştı.

Sheffield denizin karanlık sularına görmeyen gözlerle bakıyordu. Başka gemilerin ışıkları denize vurmuş olsa bile, Sheffield bunları görmüyordu. McFerrin yıldırım hızıyla köprüye geldiğinde, Sheffield hâlâ orada duruyordu.. İkinci kaptanın yüzü simsiyah olmuş, üniforması yanmıştı. Kaşları ve saçlarının büyük bölümü de yok olmuştu. İkinci kaptan, Sheffield'i sert bir hareketle omuzlarından kavrayıp öbür tarafa döndürdü.

Gemi, rüzgâra doğru hızla ilerliyor. Bu sayede yangın da dev bir canavar gibi mükemmel besleniyor. Neden gemiyi durdurmak için emir vermedin?

Bu kaptanın görevi.

Kaptan Waitkus nerede?

Sheffield dalgın bir tavırla, Bilmiyorum, dedi. Kaptan buradan gitti ve bir daha geri dönmedi.

Öyleyse, kaptan yangında ölmüş olmalı. McFerrin, amiriyle iletişim kurmanın imkânsız olduğunu fark etmişti. Hemen telefona sarıldı ve aşağıdaki çarkçıbaşını aradı. Şef, ben McFerrin. Kaptan Waitkus öldü. Yangın kontrolümüzden çıktı. Makineleri stop ettir ve adamlarını yukarı çıkar. Geminin orta bölümünden dışarı çıkamazsınız, onun için yaya burundan ya da kıç bölümünden yol arayacaksınız. Anlıyor musun?

Çarkçıbaşı Raymond Garcia aptallaşmış bir halde, Yangın o kadar kötü mü? diye sordu.

Tahmininden daha da kötü.

Neden doğruca tahlisiye sandallarına gitmiyoruz?

McFerrin bunun çılgınlık olduğunu düşündü. Köprüdeki görevlilerin hiçbiri, yangının geminin yarısını yok ettiğini makine dairesindeki mürettebata bildirip onları uyarmamıştı.

Tahlisiye sandallarının hepsi yandı. Emerald-Dolphin'in sonu geldi. Fırsat varken, oradan çıkmaya bakın. Jeneratörleri kapatma. Gemiyi terk etmek ve de kurtarma gemilerinin bizi görmeleri için ışığa ihtiyacımız var.

Çarkçıbaşı Garcia konuşmayı sürdürerek zaman harcamadı. Hemen makinelerin stop ettirilmeleri için emir verdi. Bundan sonra görevliler makine dairesini terk ettiler, kargo ve bagaj bölümlerinden geçerek geminin burun kısmına doğru ilerlediler.

Makine dairesini son terk eden kişi Garcia oldu. Çarkçıbaşı en yakındaki koridora çıkmadan önce jeneratörlerin düzenli bir şekilde çalışıp çalışmadıklarını kontrol etti.

McFerrin, Sheffield'e sordu. Bizim acil yardım çağrımıza cevap veren gemi oldu mu?

Sheffield boş gözlerle McFerrin'e baktı. Acil yardım mı?

Telsizle yerimizi bildirip acil yardım çağrısı yapmadın mı?

Sheffield dalgın dalgın mırıldandı. Evet, bir yardım çağrısı yapmalıyız...

McFerrin işte o anda Sheffield'in ses tonunda ve gözlerindeki tutarsızlığı fark etti ve de dehşete kapıldı. Aman Tanrım, belki de artık çok geç. Alevler, şimdiye kadar telsiz odasına ulaşmış olmalı.

McFerrin hemen telefonu kaptı ve telsiz odasını aradı, fakat kulağına sadece bir cızırtı geldi. Yorgunluktan bitkin düşen ve de yanık yaralarının acısıyla kıvranan McFerrin çaresizlik içinde geminin kontrol dolabına yaslandı, şaşkın bir halde acı bir sesle mırıldandı. İki binden fazla insan hiçbir kurtarılma ümidi olmadan yanarak ya da suda boğularak ölmek üzere. Ve biz de onlara katılmaktan başka bir şey yapamayacağız.

On iki mil güneyde, bir çift opal yeşili göz, dönüp kuzeyde ufuk çizgisinde beliren kırmızı parıltıya bakmadan önce, doğuda giderek aydınlanan gökyüzünü inceledi. Adam, kafası karışmış bir halde, NUMA'nın okyanus araştırma gemisi Deep Encounter'in köprü bölümünden kaptan köşküne geçti, orada tezgâh üzerinde duran güçlü dürbünü alıp geri döndü. Ağır ağır dürbünü ayarlayıp uzaklara baktı.

Bu adam, uzun boyluydu ve doksan kilo ağırlığında sırım gibi bir vücuda sahipti. Adamın her hareketi bilinçli olarak planlanmış gibiydi. Siyah saçları dalgalıydı ve şakakları ağarmaya başlamıştı. Adamın yüzü, denizin üstünü de altını da iyi bilen birinin yüzüydü. Bronz teni ve yüzünün sert hatları

onun açık havaya olan sevgisini gösteriyordu. Bu adam, besbelli, güneşin ve gökyüzünün altında, floresan lambalarıyla aydınlatılan bir büroda olduğundan çok daha fazla zaman harcayan biriydi.

Sabahın bu erken saatinde tropikal hava ılık ve nemliydi. Adam renkli çiçek desenleriyle bezenmiş Havai stili gömleğin altına mavi kot kumaşından şort giymişti. Birer ok gibi dümdüz, sipsivri ve daracık ayaklarına birer sandal geçirmişti. Bu kıyafet Dirk Pitt'in derin sulardaki araştırma projeleriyle ilgilendiği zaman giydiği üniformaydı, özellikle ekvatora bin milden daha yakın olduğu zamanlar. Ulusal Sualtı ve Denizcilik Kurumu'nun özel projeler müdürü, genellikle yılın dokuz ayını denizde geçiriyordu. Bu araştırma gezisinde NUMA'ya bağlı bilim adamları, Tonga Çukuru'ndaki derin sularda jeolojik incelemeleri yönetiyorlardı.

Dirk Pitt, parıltıyı üç dakika kadar inceledikten sonra kaptan köşküne geçti ve telsiz odasına uzandı. Mezarlık devriyesinde görevli telsiz subayı uykulu gözlerle Pitt'e baktı. Uydudan alınan son meteoroloji raporlarına göre, bizim yolumuzun üzerinde şiddetli bir kasırga, saatte otuz kırk mil hızla esen rüzgâr ve otuz metreye yükselen dalgalar var.

Pitt gülümseyerek, Uçurtma uçurmak için son derece uygun, dedi. Sonra yüzünün ifadesi ciddileşti. Son bir saat içinde hiç imdat işareti aldın mı?

Telsizci başını salladı. Saat bire doğru, bir İngiliz konfeyner gemisinin telsizcisiyle kısa bir görüşme yaptım. Fakat hiç imdat çağrısı gelmedi.

Galiba kuzeyde büyük bir gemi yanıyor. Onunla bir temas sağlamaya çalış bakalım.

Pitt dönüp, görevli subay Leo Delgado'nun omzuna dokundu. Led, geminin rotasını kuzeye çevirip son hızla ilerlememizi istiyorum. Anladığım kadarıyla yanan bir gemi var. Kaptan Burch'u uyandır ve ona kaptan köşküne gelmesini söyle.

Gerçi Pitt projenin başkanıydı ve Burch'dan daha kıdemliydi, ama geminin kaptanı Burch'du. Kermit Burch hemen oraya geldi, üzerinde sadece puanlı bir şort vardı. Kaptan esnememeye çalışarak, Şu yanan gemi sorunu nedir? diye sordu.

Pitt, kaptana yan tarafı işaret ederek eline bir dürbün tutuşturdu. Burch ufka baktı, dürbünün lenslerini şortunun kenarıyla temizleyip tekrar ufka baktı. Sen haklısın. Gemi, bir meşale gibi yanıyor. Bana kalırsa, bu bir yolcu gemisi. Hem de çok büyük bir gemi.

Geminin SOS işareti göndermemesi çok garip.

Evet, bu garip. Belki de geminin telsizi çalışmıyordun

Ben Delgado'dan geminin rotasını kuzeye çevirip tam hızla ilerlemesini rica ettim. Umarım senin işine karışmamda bir sakınca görmezsin. Böylece birkaç dakika zaman kazanırız diye düşündüm.

Burch sırıttı. Aslında ben de aynı emri verirdim.

Burch geminin telefonuna doğru yürüdü. Makine dairesi, Marvin'i yataktan kaldırın. Makineleri elinden geldiğince zorlasın. Kaptan telefondaki sesi dinledi. Sonra karşılık verdi. Neden mi? Çünkü bir yangına gidiyoruz. Sebep bu.

Haber yayıldıktan sonra, araştırma gemisi birden canlanıverdi, mürettebata ve bilim adamlarına özel görevler verilmişti. Geminin on metre boyundaki hidrografik araştırma teknelerinin suya indirilmeye hazır olmaları istendi. Gemide bir grup insanın denizden çıkarılıp gemiye alınmalarını sağlayacak bir sistem vardı. Gemideki merdivenlerin ve halatların hepsi korkuluklardan atılmak

üzere hazırlandı, aynı zamanda çocukları ve yaşlıları gemiye almak için kullanılacak kafesler de hazır bekletiliyordu.

Geminin doktoru, deniz bilimcileriyle birlikte dinlenme odasını hastane ve ilkyardım servisine dönüştürdü. Aşçı ve adamları su, kahve ve çorba hazırladılar. Herkes, kurtarılacak kazazedelere vermek üzere giyecek arayışına başladı. Subaylar, mürettebat arasından seçilen tayfalara, kazazedeleri geminin değişik bölümlerine götürmeleri için emir verdi. Bu önlem, hem kazazedelerin gerektiği gibi bakımlarının sağlanması, hem de geminin dengesinin korunması için alınmıştı. Deep Encounter gemisi kırk altı metre boyundaydı ve su batmanı on beş metreydi, ama iki bin beş yüz yolcuyu taşımak, hatta bu kadar yolcuyla su üzerinde kalabilecek şekilde inşa edilmemişti. Eğer gemiye alınacak kazazedeler geminin dengesini bozmayacak şekilde yerleştirilmezlerse, araştırma gemisinin de alabora olup batması işten bile değildi.

Deep Encounter, en fazla on altı deniz mili hız yapıyordu, fakat Çarkçıbaşı Marvin House, üç bin beygir gücündeki dizel elektrikli motorları daha hızlı çalıştırmak için her çareyi denedi. On yedi deniz mili, on sekiz, on dokuz derken sonunda yirmi deniz miline ulaştı. Geminin burnu dev dalgaların arasından havaya kalkıyordu.

Deep Encounter gemisinin bu kadar hızlı yol alabileceğini hiç kimse bilmiyordu.

Kaptan Burch üniformasını giymiş, güvertede aşağı yukarı yürürken, beklenen kazazede istilası için ayrıntıları sıralıyordu. Kaptan, telsiz operatörüne, bölgedeki diğer gemilerle bağlantı kurmasını ve onlara yangını bildirip gemilerin durumu ve olay yerine ulaşma süresini sormasını istedi. Yüz millik bir bölge içinde sadece iki gemi vardı. Bunlardan biri telsiz operatörünün daha önce görüştüğü, Earl of Wattlesfield isimli İngiliz konteyneriydi. Geminin kaptanı hemen çağrıya karşılık verdi ve tam yolla oraya geleceğini bildirdi, ama gemi doğuda, otuz yedi mil uzaktaydı. İkinci gemi, Avustralya bandıralı bir füze taşıyıcısıydı ve Burch'un bildirdiği noktaya, güneyden doğru geliyordu. Fakat onun da altmış üç millik yolu vardı.

Burch, ilgilenilmesi gereken başka bir işinin kalmadığına aklı kesince, köprüye, Pitt'in yanma gitti. Mürettebattan o dakikalarda görev başında olmayanların hepsi Deep Encounter gemisinin küpeştelerine yaslanmışlar, gökyüzünü aydınlatan kızarıklığa bakıyorlardı. Araştırma gemisi yanmakta olan yolcu gemisine giderek yaklaşıyordu. Gemi ilerledikçe, felaketin büyüklüğü daha da şaşırtıcı olmaya başlamıştı ve de yüksek sesle yapılan konuşmalar birer mırıltı halini aldı. On beş dakika sonra hepsi de gözlerinin önünde yaşanan dramın korkunçluğu karşısında donup kalmışlardı. Bir zamanlar gülüşen mutlu insanlarla dolu bir yüzen saray olan gemi, şimdi dehşet veren bir dev tabuta dönüşmüştü.

O güzel geminin yüzde yetmişi şimdi alevden bir gövde olmuştu. Geminin o süper yapısı, eğri büğrü bir kırmızı sıcak çelik yığını haline gelmiş ve gemiyi neredeyse ikiye bölmüştü. Bir zamanlar, zümrüt yeşili ve beyaz olan dış kısımları şimdi kömür gibi simsiyahtı. İç kısımlardaki destek sütunları yanıp erimiş, tarif edilmesi imi ansız birer kütle olmuşlardı. Tahlisiye sandalları ya da onlardan geri kalınlar, tanınmaz bir halde güvertede asılı duruyorlardı.

Gemi, en uçuk korku yazarının bile hayal edemeyeceği derecede korkunç bir canavar olmuştu.

Pitt ile Burch, şiddetlenen rüzgârla giderek yükselen dalgalar arasında sürüklenen Emerald-Dolphin 'i incelerken, araştırma gemisinin, bilim adamlarının ve mürettebatın bu büyük faciayla baş edip edemeyeceklerini düşünürken oldukları yerde donmuş kalmışlardı.

Burch, Aman Tanrım, diye mırıldandı. Hiç kimse tahlisiye sandallarına binememiş.

Pitt üzgün bir sesle, Öyle görünüyor ki, sandallar denize indirilemeden yanmışlar, dedi.

Alevler, gürüldeyerek gökyüzüne yükselirken geminin çevresinde denize korkunç küçük şeytanları akla getiren şekillerle yansıyordu. Gemi suda ölmüş ürkütücü bir meşaleyi andırıyordu, sanki denizin içine dalıp acılarından kurtarılmayı bekler gibiydi. Derken iç bölümlerdeki güverteler çökerken kulakları tırmalayan ve de ağlamaya benzeyen bir çatırtı duyuldu. Yüz metre uzaktaki herhangi bir kimse, alev alev yanan bir ocağın kapısının birden açılmış olduğunu düşünebilirdi. Artık, ortalık aydınlanmaya başlamıştı. Yanan gemiden kopan parçalar, kurşuni ve beyaz kül rengi bir battaniye üzerinde geminin çevresinde yüzüyordu.

Yanan boya parçaları ve fiberglas parçalan dönen bulutlar halinde göğe yükseliyordu. Araştırma gemisindekilerin ilk düşüncesi böylesine korkunç bir felaketten hiç kimsenin kurtulamayacağı olmuştu. Fakat tam bu sırada çok kalabalık bir insan grubunun geminin arkadaki beş güvertesinde toplanmış olduğu fark edildi. Bu insanlar Deep Encounter gemisini görünce birer ikişer denize atlayıp gemiye doğru yüzmeye başladılar.

Burch dürbününü Emerald-Dolphin'in arka kısmına ayarladı. İnsanlar, dev fareler gibi denize atlıyorlar, diye bağırdı. Yukardaki güvertedekiler donmuş gibiler.

Pitt, O insanların donmalarına hiç şaşmadım, dedi. Üst güverteler sekiz on kat yükseklikte. Onlara deniz bir mil uzakta gibi görünür.

Burch, korkuluğa yaslanıp adamlarına bağırarak emirler yağdırdı, Sandalları indirin. O insanlar gözden kaybolmadan onlara ulaşmaya çalışın.

Pitt sordu. Deep Encounter'ı yanan geminin arka güvertelerine yaklaştırabilir misin

Yani o geminin yanına mı gideceğiz?

Evet.

Burch kuşkulu görünüyordu. O gemiye yolcuların bizimkine atlamalarını sağlayacak kadar yaklaşamayız.

Yangın o insanlara ne kadar yaklaşırsa, yanlardan denize atlayanların sayısı da o kadar çok olacak. Biz onlara ulaşıp denizden çıkaramadan yüzlerce kişi ölecek. Eğer geminin arka kısmına bağlanırsak, geminin tayfaları da bize halat atıp yolcuların kayarak gemiye inmelerini sağlarlar.

Burch, Pitt'e baktı. Bu denizde, Deep Encounter'ı o canavara yaklaştırırsak cehennemi boylarız. Geminin gövdesindeki kapaklar parçalanır ve biz de kolayca gemimizi batırırız.

Pitt fikir yürüttü. Hiç denememek yerine o gemiyle birlikte batmak daha iyi. Ben kendi açımdan tüm sorumluluğu üzerime alıyorum.

Burch de, Tabii haklısın, diyerek Pitt'i onayladı. Sonra araştırma gemisinin Emerald-Dolphin's yaklaşması için gerekli emirleri sıralamaya başladı.

Yolcular, arkadaki güvertelere ulaşıp yangından bir süre için uzaklaşmayı başarınca, terör ve panik yerlerini korku ve ürküntüye bıraktı. Geminin kaptanları ve mürettebatı, özellikle de kadın görevliler, kalabalığın arasına karışıp çok kötü durumda olanları ve çocukları yatıştırmaya çalıştılar. Deep Encounter gemisi birden ortaya çıkıncaya kadar, yolcuların hemen hepsi diri diri yanmaktansa,

denizde boğulmayı tercih etmeye kendilerini hazırlamıştı.

En küçük bir umut kırıntısının bile kalmadığı bir sırada turkuvaz rengine boyalı NUMA araştırma gemisinin şafak vaktinin aydınlığında suları yararak ortaya çıkması, ilahi bir mucizeydi. Güvertelerde biriken iki binden fazla yolcu çılgınlar gibi bağırıp deli gibi kollarını sallayarak gemiye tezahürat yaptı. Artık kurtuluşa çok yaklaştıklarını düşünüyorlardı, ama bu fazla iyimser bir düşünceydi. Geminin kaptanları, küçük geminin hâlâ hayatta kalma savaşı veren bu insanların yarısını bile barındıramayacak kadar yetersiz olduğunu fark etmekte gecikmediler.

Pitt ile Burch'un niyetini henüz kavrayamamış olan İkinci Kaptan McFerrin, zorlukla köprüden inmiş ve elindeki hoparlörle yolcuları yatıştırmaya çalışıyordu. Sonra da, Bize yaklaşan gemiye sesleniyorum. Daha fazla yaklaşmayın. Denizde insanlar var.

Pitt, arka güvertelere yığılan kalabalık arasında ona seslenen kişinin kim olduğunu göremiyordu. Pitt hoparlörünü alıp karşılık verdi. Anlaşıldı. Bizim sandallarımız denizdeki kazazedeleri mümkün olduğu kadar çabuk kurtaracak. Oradan ayrılmayın, size yaklaşıp geminize bağlanacağız. Lütfen mürettebatınızın bizim atacağımız halatları gemiye bağlamalarını sağlayın.

McFerrin hayretler içinde kalmıştı. NUMA kaptanıyla mürettebatının bir kurtarma çabası uğruna, kendi hayatlarını ve gemilerini tehlikeye atmayı göze alabileceklerine inanamıyordu. Geminize kaç kişi alabileceksiniz? diye sordu.

Pitt de bir soruyla karşılık verdi. Sizde kaç kişi var?

İki binden fazla. Yaklaşık iki bin beş yüz kişi.

Burch inildedi. İki bin kişi ha? Gemiye bu kadar kişi yığılınca, biz de dev bir kaya gibi denizin dibini boylayacağız.

Pitt, üst güverteden ona seslenen kaptanı kalabalık arasından seçince, hoparlörle seslendi. Başka kurtarma gemileri yolda. Eğer mümkün olursa, herkesi alacağız. Tayfalara söyleyin bize halat atsınlar, yolcular halatlara tutunarak bizim gemiye inebilirler.

Burch, gemiyi ustaca bir manevrayla ağır ağır yolcu gemisine yaklaştırdı. Deep Encounter gemisindekiler, hayret ve dehşet içinde giderek yaklaştıkları yolcu gemisinin dev gövdesine bakıyorlardı. Sonra çeliğin çeliğe sürtünmesinden oluşan gıcırtıyı andıran ses duyuldu. Otuz saniye sonra da iki gemi birbirine sıkıca bağlanmıştı.

Yolcu gemisinin tayfaları, halatları araştırma gemisinde hazır bekleyen bilim adamlarına atıyorlardı, onlar da telaşla halatları bulabildikleri sağlam yerlere bağlıyorlardı. Halat bağlama işi tamamlanır tamamlanmaz, Pitt, Emerald-Dolphin 'in mürettebatına yolcuları indirmeye başlamalarını bildirdi.

McFerrin hoparlörden, Önce çocuklu aileler gönderilsin, diye bağırdı. Gemicilikteki önce kadın ve çocukların kurtarılmasına ilişkin geleneği çağdaş denizciler bozmuşlar, aileleri bir arada bulundurma çabası baskın çıkmıştı. Titanic faciasında erkeklerin çoğu gemiyle sulara gömülüp geride dullar ve babasız çocuklar bıraktıktan sonra pratik düşünenler, ailelerin ya birlikte yaşamaları ya da birlikte ölmeleri gerektiğine karar vermişlerdi. Birkaç istisna dışında, genç, yalnız yolcular ve yaşlılar, cesaretle geride kalıp tayfaların kocaları, eşlerini ve çocuklarını öbür gemiye indirişlerini seyrettiler. Deep Encounter gemisine ayak basanlar kendilerini çalışma güvertesinde robotik sualtı aygıtları ve hidrografi araştırma aletleri arasında buldular. Sonra sıra, halatlara tutunup kaymak istemeyen

yaşlılara geldi. Bu insanlar, korktuklarından değil, sadece önlerinde koskoca bir hayat bulunan gençlerin onlardan önce kurtarılmalarını istedikleri için böyle davranıyorlardı.

Halatlara tutunarak aşağı kayan çocukların hiç de korkmuş görünmeyişleri şaşırtıcıydı. Gezi müdürü, gemi orkestrasının üyeleri ve tiyatro topluluğu, Broadway müzikallerinden parçalar çalıp söylemeye başlamışlardı. Kurtarma işlemi gayet düzenli devam ettiği için bir ara yolculardan bazıları da şarkılara katıldılar, fakat yangın o bölüme yaklaştıkça ısı artıp da dumandan soluk almak zorlaşmc'a kurtarılmayı bekleyen kalabalık büyük bir korkuya kapıldı. Birdenbire halattan kayıp kurtulmak için sıralarını beklemektense kendilerini denize atmayı yeğleyenler arasında çılgınca bir telaş baş gösterdi. Denize atlayanların çoğu alt güvertelerdeki gençlerdi. Bu insanlar yağmur gibi denize yağıyorlar daha önce suya atlamış kişilere çarpıyorlardı. Bazıları yanlış hesaplama sonucu Deep Encounter gemisine düşmüş, ağır yaralanmış ya da feci şekilde ölmüştü. Bazıları da iki gemi arasına düşmüş ve dalgalar gemileri birbirlerine iyice yaklaştırınca arada kalıp ölmüşlerdi.

Emerald-Dolphin gemisinin tayfaları, yolculara gemiden nasıl atlamaları gerektiğini öğretmek için ellerinden geleni yapıyorlardı. Kollarını başlarının üzerinde kavuşturduktan sonra suya düşmek, onların su üzerinde kalmalarını sağlayacaktı. Bu uygulamayı yapmayanların suya düştükleri zaman boyunlarını kırmaları tehlikesi vardı.

Çok geçmeden iki geminin çevresindeki enkaz yığınları arasında küçük bir ölü bedenler denizi oluşmuştu.

Kelly korkuyordu. Şu küçük araştırma gemisi çok yakındaydı, ama aynı zamanda çok uzaktaymış gibi görünüyordu. Aşağıdaki gemiye bağlanan halatlardan birinin başındaki sırada baba kızın önünde sadece on kişi vardı. Dr. Egan, kızıyla kendisinin sıcağa ve dumana dayanıp sıraları gelince güvenceye kavuşacaklarına kesinlikle inanıyordu. Fakat dumandan etkilenen öksürüp tıksırarak can havliyle güverteye üşüşen kalabalık Dr. Egan'ı küpeşteye sürükledi. Birdenbire irikıyım, kızıl saçlı ve kızıl bıyıkları favorilerine kadar uzamış bir adam, insan selinin arasından sıyrılıp Egan'ın çantasını elinden kapmak istedi. Egan afallamıştı, ama çantaya ölümüne sarıldı ve elinden bırakmayı reddetti.

Kelly, iki adam arasındaki mücadeleyi dehşet içinde izliyordu. Üniforması hiç buruşmamış, düzgün giyimli bir görevli olanları tam bir umursamazlıkla seyrediyordu. Sert ifadeli bir zenciydi bu adam.

Kelly, adAma Bir şeyler yapın, diye bağırdı. Orada öyle durmasanıza. Babama yardım edin.

Fakat zenci görevli, Kelly'yi hiç umursamadı, bir adım ilerleyip, Kelly'nin şaşkın bakışları altında, çantayı kapmaya çalışan kızıl saçlı adama yardım etti.

Egan, iki adamın fiziksel gücüne daha fazla karşı koyamayıp dengesini kaybetti ve küpeştelere doğru geri geri gitmeye başladı. Egan'ın ayakları yerden kesildi ve baş üstü denize düştü. Bu beklenmedik hareket karşısında şaşkına dönen siyah ile kızıl saçlı adam oldukları yerde donup kalmışlardı, ama hemen toparlanıp kalabalığın arasına karışıverdiler. Kelly çığlık atarak küpeşteye koştu ve tam babası suya düşerken onu gördü.

Kelly nefesini tutup, ona bir saat gibi uzun gelen yirmi saniye içinde babasının başının suyun üzerine çıkmasını bekledi. Yaşlı adamın can yeleği, suya düşerken gövdesinin ağırlığına dayanamayıp parçalanmıştı. Kelly, babasının baygın olduğunu fark edince büyük bir üzüntüye kapıldı.

Kelly birden, nasıl olduğunu anlayamadan iki elin boğazına sarıldığını fark etti, parmaklar genç kızın boğazını acımasızca sıkıyordu. Kelly can havliyle boğazını sıkan parmaklardan kurtulmak için

olanca gücüyle tekme savurmaya başlamıştı. Bir ara şansı yaver gitti ve tekmelerden biri saldırganın bacak arasına isabet etti. Adamın soluğu değişti ve genç kızın boğazını serbest bıraktı. Kelly hızla arkasına dönünce ona saldıranın şu zenci görevli olduğunu gördü.

Daha sonra kızıl saçlı adam, zenci görevliyi yolunun üzerinden itip kendisi Kelly'yi yakalamak istedi, fakat genç kız can yeleğinin yakasına yapışıp tam kızıl saçlı adam onu yakalamak üzereyken korkulukların üzerinden denize atlamayı başardı.

Kelly denize düşerken gözleri karardı. Göz açıp kapayıncaya kadar geçen zaman içinde genç kız kendini denizde buldu ve suya çarpmanın şiddetiyle soluğu kesildi. Tuzlu su burnuna dolmuştu, genç kız suyun üzerinde kalabilmek için ağzım açıp soluğunu dışarı verme isteğine karşı koymak zorundaydı.

Kelly, suya düşerken bir kabarcık patlaması oldu ve deniz, genç kızı içine aldı. Kelly biraz kendine gelince, suyun yüzeyinin iki geminin ışıkları altında parıldadığını fark etti. Genç kız can yeleği sayesinde suyun yüzeyine çıkmayı başardı. Babasını görmeye çalışırken birkaç kez derin soluk aldı ve daha sonra babasının, yanan gemiden dokuz metre kadar ilerde suyun üzerinde sürüklendiğini gördü.

Derken bir dalga, Egan'ın gövdesini örttü ve Kelly babasını gözden kaybetti. Kelly büyük bir soğukkanlılıkla, her şeyi unutup babasını son gördüğü yere doğru yüzmeye başladı. Bir dalga, genç kızı yukarı kaldırdı ve işte o zaman Kelly babasının altı metre kadar ilerde olduğunu gördü. Kelly sonunda babasına ulaştı, bir kolunu onun boynuna doladı ve saçlarından tutup başını yukarı çekti. Genç kız, Baba, diye haykırdı.

Egan gözlerini zorlukla açtı ve kızına bakakaldı. Yüzü, sanki çok büyük acı çekiyormuş gibi gerilmişti. Yaşlı adam telaşla, Kelly, sen kendini kurtarmaya bak, dedi. Ben dayanamayacağım.

Kelly, babasına cesaret vermeye çalıştı. Dayan, baba birazdan bir sandal bizi kurtaracak.

Egan o kahverengi çantayı hâlâ sıkı sıkı tutuyordu. Adam çantayı kızına doğru itti. Denize düştüğüm zaman buna çarptım. Galiba omurgam kırıldı. Kıpırdayamıyorum ve de yüzemiyorum.

Yüzükoyun suda yüzen bir ceset Kelly'yi itiyordu, genç kız cesedi yanından uzaklaştırmaya çalıştı. Ben seni tutarım, baba. Gitmene izin veremem. Senin çantana tutunup suyun üzerinde kalabiliriz.

Egan, kızını çantayı almaya zorladı. Tut şunu. Uygun zaman gelinceye kadar onun güvencede olmasını sağla.

Anlamadım.

Anlayacaksın... Egan kendini zorlayarak konuştu. Birden yüzü acı içinde buruştu ve kendini suya bırakıverdi.

Kelly, babasının gözlerinin önünde ölüme gittiğini anlayıncaya kadar onun yenilgiyi kabullenmesine şaştı. Egan'a gelince o da ölmek üzere olduğunu biliyordu. Fakat hiç paniğe kapılmamış, dehşete düşmemişti. Egan kaderini kabullenmişti. Adamcağızın en büyük pişmanlığı kızını kaybetmesi değildi, Kelly'nin başının çaresine bakabileceğini biliyordu. Kâğıt üzerinde yarattığı keşfin işe yarayıp yaramayacağını bilmemek de değildi onu üzen. Egan, Kelly'nin mavi gözlerine bakıp hafifçe gülümsedi.

Annen beni bekliyor, diye fısıldadı.

Kelly çaresizlik içinde yakınlarda bir kurtarma sandalı var mı diye çevresine bakındı. Onlara en yakın olan sandal ile aralarında altmış beş metre kadar bir mesafe vardı. Kelly, babasını bırakıp biraz yüzdü, ellerini sallayarak bağırdı. Buradayım. Bu tarafa gelin.

Dumandan boğulma tehlikesi geçiren ve dalgaların arasında bocalayan bir kadın tam sandala çekilmek üzereyken, Kelly'yi gördü ve sandaldaki denizciye Kelly'yi işaret etti. Fakat kurtarıcılar, denizdeki kazazedeleri toplamaya kendilerini öylesine kaptırmışlardı ki Kelly'yi fark edemediler. Kelly suyun içinde geri döndü ve tekrar babasının yanına gitmek istedi, fakat Egan görünürlerde yoktu. Sadece kahverengi çanta suda sürükleniyordu.

Egan çantayı elinden bırakmış ve dalgaların altına kaymıştı. Kelly çantayı yakaladı ve can havliyle babasına seslendi, fakat tam o sırada bir delikanlı, üst güverteden denize atladı. Hemen Kelly'nin yanma düşen delikanlının dizi Kelly'nin ensesine çarpmış ve onu kapkaranlık bir boşluğa göndermişti.

Kazazedeler, önce Deep Encounter gemisine akın ettiler, fakat daha sonra bu akın mürettebatı ve bilim adamlarını zor durumda bırakan bir sele dönüştü. Gemide, durumun üstesinden gelmeye yetecek sayıda eleman yoktu. Deep Encounter gemisindeki elli bir erkek ve sekiz kadın yeterince fazla ve hızlı çalışamıyordu.

Kurtarıcılar, onca insanın cesedini ve birçoğunun da ölmekte olduğunu görünce şaşkına dönmelerine ve üzülmelerine rağmen, kurtarma çabalarım asla yavaşlatmadılar. Oşinografi bilginleri ve sistem mühendisleri, tehlikeleri umursamayıp bellerine halat bağlayıp bir hamlede iki kazazedeyi kurtarabilmek amacıyla çırpıntılı sulara kendilerini bıraktılar, gemideki dostları da onları tekrar gemiye çekti. Bu insanların hayat kurtarma gayreti, deniz tarihinde birer efsane olarak yer alacaktı.

Araştırma gemisinin mürettebatı, sandalları denize indirip, yolcu gemisinden boyuna suya atlayan kazazedeleri sudan çıkarabilmek için olağanüstü çaba gösterdi. Çok geçmeden geminin çevresindeki sular çığlık çığlığa bağıran erkekler ve kadınlarla doldu. Bu insanlar fark edilmeme korkusu içinde ellerini kurtarma sandallarına uzatıyorlardı.

Gemideki mürettebat da geminin güvertelerinden ağları ve raftları atıyorlar, denizdeki kazazedelerin bunlara tutunarak gemiye çıkmalarını sağlamaya çalışıyorlardı. Adamlar, hortumları bile denize attılar, yüzücülerin gemiye çıkmalarını sağlamak için güverteden merdiven sarkıttılar. İnsanları kurtarmak için bu kadar çok çaba harcamalarına rağmen denizde çırpınanların çokluğu karşısında çaresiz kalmışlardı. Daha sonra da denizde boğulanların ve sandallar onlara ulaşamadan kaybolanların acısını yüreklerinde hissedeceklerdi.

Kadın bilginler, yolcular gemiye gelir gelmez onları karşılayıp, yaralarını ve yanıklarını tedavi etmeye başlamadan önce onları neşelendirmeye koyuldular. Kazazedelerin pek çoğu, dumandan kör olmuştu ve gemideki revire kaldırılmaları gerekmişti. Bilim adamlarının hiçbiri duman zehirlenmesine karşı nasıl bir tedavi uygulanması gerektiğini bilmiyordu, fakat hepsi de ne yapmaları gerektiğini çok çabuk öğrendiler ve onların fedakârca çabalan sayesinde ne kadar çok hayatın kurtarıldığı asla saptanamayacaktı.

Gemideki kadın bilginler, sağlam kazazedeleri iç kısımdaki kamaralara ve salonlara yerleştirdiler. Geminin dengesinin bozulmaması için de gerekli düzenlemeyi yapıyorlardı. Ayrıca, kazazedelerin bir listesini yapmak ve de o kargaşa arasında kaybettikleri akraba ve yakınlarının isimlerini saptamak için bir yolcu toplantı bölümü hazırlandı.

İlk otuz dakika içinde, tahlisiye sandalları beş yüzden fazla yolcuyu denizden çıkarmıştı. Daha

sonra iki yüz kişi daha Deep Encounter gemisine raftların ve vinçlerin yardımıyla alınabildi. Kurtarıcılar, tüm dikkatlerini yaşayanlar üzerine yoğunlaştırmışlardı. Sandala çekildiğinde ölü olduğu anlaşılanlar tekrar denize bırakılıyordu, çünkü hâlâ yaşamaya çalışanlara yer gerekliydi. Denizcilik kurallarına göre, yolcu kapasitesinin iki katını taşımak zorunda olan gemilerde, sandalların geminin yanına yanaşıp, yolcularıyla birlikte yukarı çekilmeleri gerekiyordu. Kazazedeler, sandallardan gemiye tırmanmak için çaba harcamadan geminin güvertesinde sandallardan inebiliyorlardı. Yaralı olanlar da hemen sedyelere konup geminin hastanesine ve revirine götürülüyorlardı. Pitt'in kurduğu bu sistem, çok daha etkiliydi ve gerçekten de, dolu sandalları boşaltmakla geçecek zamanın yarısından daha kısa bir sürede sandallar yukarı çekilip kazazedeler gemiye indirilmişti.

Burch, aklının kurtarma operasyonuna takılmasına izin veremezdi. O tüm dikkatini Deep Encounter gemisinin aldığı ağır yükün etkisiyle parçalanmasını önlemeye vermişti. Burch, gemisinin dev yolcu gemisine çarpmasını önlemenin sadece, ama sadece onun görevi olduğunu düşünüyordu. Aslında geminin dinamik duruş sistemini değiştirebilmek için sol kolunu feda etmeye çoktan hazırdı, fakat iki geminin de rüzgârın ve akıntının etkisiyle sürüklenmeleri onu çaresiz bırakıyordu. Gemisinin iskele tarafına çarpan dalgalardan gözlerini hiç ayırmadan makinelerin itme gücünü azaltıp Deep Encounter'ın Emerald-Dolphin's çarpmasını önlemeye çalışıyordu. Fakat bu, onun her zaman kazanmayı garantileyemediği bir savaştı. Geminin emniyet kapaklarının parçalandığını biliyordu. Geminin su almaya başladığını anlaması için medyum olması da gerekmiyordu. Birkaç metre ötedeki kaptan köşkünde, Leo Delgado, bilgisayarda kazazedelerin gemiye fazladan yükledikleri binlerce ton ağırlığın gemiyi nasıl etkileyeceğini hesaplamakla meşguldü.

Pitt, kurtarma operasyonunun planlanması ve uygulanması görevini üstlenmişti. Canlarını dişlerine takarak iki binden fazla insanı kurtarmaya çalışanlara göre Pitt sanki aynı zamanda her yerdeydi, telsiziyle emirler veriyor, kazazedeleri sudan yukarı çekiyor, sandalları, denizde kalanların ne tarafa sürüklendiklerini bildiriyor, sandallar yukarı çekildiği zaman da kazazedelerin indirilmelerine yardım ediyordu. Pitt, ayrıca sandal ile yukarı çekilenleri birer birer aşağıda bekleyen bilim adamlarına teslim ediyor, onlar da kazazedeleri gerekirse kucaklayıp aşağıya indiriyorlardı. Pitt, elleri uyuştuğu için halatı bırakmak üzere olan çocukları yakalayıp yukarı çekiyordu. Geminin aşırı yük nedeniyle tehlike içinde olduğunun da farkındaydı ve açıkçası korkuyordu, oysa kurtarılmayı bekleyen daha bine yakın kazazede vardı.

Pitt, Delgado ile ağırlığın dağılımı konusunda Delgado'dan bilgi almak için kaptan köşküne koştu. Durum ne kadar kötü? diye sordu.

Delgado gözlerini bilgisayardan ayırıp tasalı tasalı başını salladı. Hiç iyi değil. Eğer ağırlık yüzünden dokuz metre daha suya batarsak biz de bir denizaltı oluruz.

Ama bin kişiyi daha kurtarmak zorundayız.

Eğer beş yüz kişi daha alırsak, bu denizde dalgalar gemiye dolar. Şu senin bilim adamlarına söyle, kazazedelerin çoğunu baş tarafa yerleştirsinler, kıç tarafına fazla yük bindi.

Pitt, kötü haberi aldıktan sonra halatlara tutunarak gemiye çıkmaya çalışanlara baktı. Sonra gözleri aşağıda bir tahlisiye sandalından altmış kazazedenin gemiye indirilişine takıldı. Kazazedeleri küçük araştırma gemisine almayı reddedip onları ölüme terk etmesine imkân yoktu. Kafasında yarım yamalak bir plan gelişmişti. Pitt telaşla aşağı güverteye indi ve geminin tayfalarından bir kısmını yanına çağırdı.

Gemiyi hafifletmek zorundayız, dedi. Çıpaları ve zincirleri kesin hepsini denize atın. Sualtında kalabilecek aygıtları denize bırakın. Onları daha sonra yukarı çekeriz. Beş kilodan daha ağır olan malzemeleri suya atın.

Zincirler, sualtı malzemeleri ve oşinografi aygıtları denizi boyladıktan sonra geminin gövdesinin sudan yirmi santim kadar yükseldiğini görmek Pitt'i sevindirdi.

Pitt daha sonra ağırlık azaltma programının bir parçası olarak, tahlisiye sandallarındaki adamlara, Yük sorunumuz tehlikeli boyutlarda, dedi. Son kazazedeleri de kurtardıktan sonra geminin yanında kalın ve kimseyi yukarıya bırakmayın.

Tahlisiye sandallarındaki tayfalar ellerini yukarı kaldırarak bu emri aldıklarını belirttiler ve sandallarını tekrar denizde kurtarılmayı bekleyen kazazede yığınlarının arasına döndüler.

McFerrin yukardan ona işaret ederken Pitt de başını kaldırıp yukarı baktı. İkinci kaptan, araştırma gemisinden bir hayli yük atılmasına karşın hâlâ tehlikeli bir durumda olduğu kanısındaydı. Gemiye daha ne kadar kazazede alabiliriz?

Orada kaç kişi kaldı?

Aşağı yukarı dört yüz kadar. Yolcular kaçabildikleri için kalanların çoğu gemi mürettebatından.

Pitt, ikinci kaptana, Adamları aşağı gönder, dedi. Hepsi bu kadar mı?

McFerrin, Hayır, dedi. Mürettebatın yarısı geminin baş tarafına kaçtı.

Bana bir sayı verebilir misin?

Yaklaşık dört yüz elli kişi daha var. McFerrin, Deep Encounter gemisinde tahliye işini büyük bir başarıyla yönettiği anlaşılan irikıyım adama baktı. Sizin isminizi öğrenebilir miyim, efendim?

Dirk Pitt, NUMA'nın özel projeler müdürü. Ya siz kimsiniz?

İkinci kaptan, Charles McFerrin.

Kaptanınız nerede?

McFerrin cevap verdi. Kaptan Waitkus kayıp. Ve öldüğü sanılıyor.

Pitt, McFerrin'in de yanık yaraları bulunduğunu görebiliyordu. Hemen aşağı in, Charlie. Seni bekleyen bir şişe tekilam var.

İskoç viskisini tercih ederim.

Senin için özel olarak bir şişe temin edebilirim.

Pitt, dönüp küçük bir kızı halattan yukarı almak için kollarını uzattı ve küçük kazazedeyi, Deep Encounter gemisinin üç deniz biyologundan biri olan Misty Graham'ın kucağına bıraktı. Kızın annesiyle babası da onu izlediler ve çarçabuk aşağıya götürüldüler. Saniyeler sonra, Pitt yorgunluktan tükenmiş, tahlisiye sandallarından kendi kendilerine inecek güçleri kalmamış kazazedelere yardım ediyordu. Pitt, sandalın dümencisine, Geminin iskele tarafına geç ve akıntı ya da dalgalarla sürüklenen kazazedeleri topla, diye emretti.

Dümenci, Pitt'e baktı, yorgunluğu yüzünden okunuyordu, gülümsemeye çalışarak, Bahşiş bekliyorum.

Pitt de gülümsedi. Daha sonra bahşiş işini hallederiz. Hadi, şimdi durma, yok ol.

Bir çocuğun kulakları delen çığlığı, Pitt'in ayaklarının dibinden gelir gibiydi. Pitt, hemen küpeştelere koşup aşağıya baktı. Sekiz yaşından fazla göstermeyen bir kız çocuğu, yana bırakılmış bir halata sıkı sıkı tünmüyordu. Bu kızcağız nasılsa o telaş arasında unutulmuş, halata asılı kalmıştı. Pitt yüzükoyun yere yatıp kızı bileğinden yakalayıp yukarı çekmeye çalıştı. Biraz sonra küçük kız güverteye ulaşmıştı.

Pitt, kızın korkusunu bastırmak için, İyi yüzdün mü? diye sordu.

Kızcağız dumandan şişmiş gözlerini ovuşturarak, Deniz çok dalgalı, dedi.

Annenle babanın da seninle geldiklerinden emin misin?

Kız başını salladı. Onlar iki erkek kardeşim ve bir kız kardeşimle sandaldan indiler. Ben suya düştüm ve kimse beni fark etmedi.

Pitt, kızı bilim ekibinin deniz biyologu Misty Graham'a götürürken, Sakın kimseyi suçlAma dedi. Bahse girerim ki, ailen seni çok merak etmiştir.

Misty gülümseyip küçük kızın elini tuttu. Hadi gel, annenle babanı ' bulalım.

Tam o sırada, maviyeşil denizin üzerine saten bir örtünün üzerindeki dantel işlemeler gibi serpilmiş açık kumral saçlar Pitt'in dikkatini çekti. Yüzü görmek imkânsızdı, ama bir el sanki denizin üzerinde kalmaya çalışıyormuş gibi bir hareket yaptı, yoksa bu sadece dalgaların neden olduğu bir hareket miydi? Pitt o eli daha yakından görebilmek için aşağıya indi, bir yandan da o kadın saçların bir kadına ait olması gerekiyordu boğulmamış olsa diye dua ediyordu. Baş, suyun üzerinde biraz yükselir gibi oldu, öyle ki Pitt, dalgın bakışlı bir çift iri ve güzel mavi gözü fark edebildi.

Pitt tahlisiye sandalının dümencisine kadını işaret ederek, Onu da alın, diye bağırdı. Fakat sandal Emerald-Dolphin gemisinin kıç tarafına yönelmişti ve dümenci Pitt'in sesini duymamıştı. Pitt, kadına, Bana doğru yüz, diye bağırdı. Pitt, kadının görmeyen gözlerle ona baktığını fark etmişti.

Pitt, bir an bile tereddüt etmeden küpeştenin üzerine çıktı, dengesini sağlamak için bir an duraladıktan sonra denize atladı. Hemen suyun yüzüne çıkmadan bir olimpiyat yüzücüsü gibi büyük kulaçlar atarak suyun altından yüzmeye başladı. Pitt'in elleri ve başı suyun yüzeyine çıktığı sırada, kadının suya batmakta olan başını görür gibi oldu. Altı metre daha yüzünce, kadının yanına ulaştı ve saçlarından yakalayarak başını suyun yüzeyine çıkardı. Gerçi zavallı kadın suda boğulmuş bir fare gibi görünü yordu, ama Pitt onun çok çekici bir genç kadın olduğunu fark etmekte gecikmedi. İşte ancak o zaman kadının suyla dolu ve de onu aşağıya çeken küçük bir bavulu elinde sımsıkı tuttuğunu gördü.

Pitt, Budala, diye kadını azarladı. Bırak şu çantayı.

Kadın, Pitt'i şaşırtan bir kararlılıkla, Bırakamam, diye mırıldandı. Ve de bırakmayacağım.

Pitt, kadının ölümün eşiğinde olmamasına sevindiği için bu meseleyi daha fazla kurcalamadı ve bir kolunu kadının vücuduna dolayıp onu Deep Encounter gemisine doğru çekmeye başladı. Pitt geminin yanına ulaştığında yardım için uzanan eller kadını bileklerinden yakalayıp onu gemiye çektiler. Pitt de yükünden kurtulunca bir ip merdivenden yukarı çıktı. Kadın bilginlerden biri, kurtarılan kadını bir battaniye ile sarıp aşağıya indirmeye hazırlanırken Pitt onları durdurdu.

Pitt, o mavi gözlere dikkatle bakarak sordu., O çantayı kurtarmak uğruna kendini feda edecektin,

söylesene bu çantada o kadar önemli ne var?

Kadın yorgun bakışlarla Pitt'i süzdü. Babamın hayatının eseri.

Pitt çantaya bu kez saygıyla baktı. Babanın kurtarılıp kurtarılmadığını biliyor musun?

Kadın ağır ağır başını salladı ve perişan bir halde cesetlerle dolu denize baktı. Babam orada, diye fısıldadı.

Kadın birden döndü ve merdivenlerde gözden kayboldu.

Tahlisiye sandalları, sonunda bulabildikleri sağ kazazedelerin hepsini kurtarmışlardı. Tıbbi müdahaleye ihtiyaç duyanlar hemen araştırma gemisine nakledilmişlerdi. Diğer kazazedeler ise fazla yük binen gemiyi tehlikeye sokmamak amacıyla sandallarda tutuluyorlardı, ama onları da tehlikeye atmamaya çalışıyorlardı.

Pitt telsiziyle sandalların mürettebatıyla temas kurdu. Biz geminin baş kısmına doğru ilerleyip başka kazazede olup olmadığını araştıracağız, bizim dümen suyumuzu takip edin.

Sağ kalan son kazazede de Deep Encounter 'A taşındığında gemi bir karınca yuvasından daha kalabalık olmuştu. İnsanlar, makine dairesine, depolara, laboratuvarlara ve mürettebatla bilim adamlarının bölümlerine sıkış tıkış yerleştirilmişlerdi. Dinlenme salonunda, kamaralarda ve çalışma odasında oturuyorlardı. Koridorların hepsi doluydu. Kaptan Burch'un kamarasına beş aile yerleştirilmişti. Kaptan köşkü, harita odası ve telsiz odası insanlarla doluydu. Bin iki yüz metrekare olan ana çalışma güvertesi görünmeyen bir sokak gibiydi, bir insan denizi onu kaplamıştı.

Deep Encounter gemisi suya öylesine batmıştı ki bir metreden daha yüksek bir dalga geldiği zaman ana güverte su içinde kalıyordu. Bu arada Emerald-Dolphin'in mürettebatı da bir onur tablosu sergiledi. Ancak son yolcu da gemiyi terk ettikten sonra kendileri için halat atıp ağzına kadar dolu olan araştırma gemisine geçtiler. Mürettebat, giderek yayılan alevle re rağmen, son dakikaya kadar gemide kalıp yolcuların hepsini göndermeyi yeğlediği için pek çoğunun vücudunda yanık yaraları vardı.

Araştırma gemisine adımlarını atar atmaz da durumu müsait olanlar hemen kazazedelerin gemiye yerleştirilmelerine çalışan bilim adamlarının yardımına koştular. Deep Encounter gemisine ölüm de geldi. Kötü yanmış olanlardan ve denize atlarken ağır yaralananlardan bazıları, alçak sesle okunan dualar ve gözyaşları arasında son nefeslerini verdiler. Sonra da sevilenlerin cesetleri dışarı çıkarılıp denize bırakıldı. Yaşayanlar için yer çok değerliydi.

Pitt, geminin subaylarını, Kaptan Burch'a kendilerini tanıtsınlar diye kaptan köşküne gönderdi. Onlar da tanımadıkları bir adama hizmete hazır olduklarını bildirdiler ve bu öneri kibarca kabul edildi.

McFerrin gemiden ayrılan son kiri oldu.

Pitt de onu bekliyordu ve vücuda yanıklar içinde olan yorgun adamın düşmesini önlemek için onu koli adan tuttu. Pitt, McFerrin'in derisi yanmış parmaklarına baktı sonra, Cesur bir adamın elini sıkamadığım için çok üzgünüm, dedi.

McFerrin yanmış ellerine bunlar sanki başka birine aitmiş gibi baktı. Evet, sanırım el sıkışabilmek için bir hayli beklememiz gerekecek. Adamın yüzü karardı. Geminin sancak tarafına gidenlerden sağ kalan varsa, bunların kaç kişi olduklarım bilemiyorum.

Pitt karşılık verdi. Bunu yakında öğreniriz.

McFerrin araştırma gemisinde çevresine şöyle bir bakınca, dalgaların güverteyi yıkadığını gördü. McFerrin sakin bir tavırla, öyle görünüyor ki, siz de son derece tehlikeli bir durumdasınız.

Pitt acı bir gülümsemeyle, Biz elimizden geleni yapıyoruz, dedi.

Pitt, McFerrin'i hastaneye gönderdikten sonra dönüp kaptan köşkündeki Burch'a seslendi. Kıç tarafındakilerin sonuncusuydu, kaptan. Diğerleri baş tarafa gönderildi.

Burch sadece başım sallamakla yetindi ve kontrol konsolunu kapadı. Sonra dümen odasına girdi ve dümenciye, Dümeni sana bırakıyorum, dedi. Bizi geminin baş tarafından ağır ağır geçir. Gemimizdeki hasarin artmasını istemeyiz.

Dümendeki genç adam kaptana güvence verdi. Ben ona sanki bir kelebekmiş gibi nazik davranacağım.

Gemisini nihayet yanan yolcu gemisinden uzaklaştırmak, Kaptan Burch'u rahatlatmıştı. Leo Delgado'yu, bölmelerdeki hasarı saptasın diye aşağıya gönderdi. Adamın geri gelmesini beklerken Çarkçıbaşı Marvin House'a seslendi. Marvin, senin oralarda durum nasıl?

Makine dairesinde Çarkçıbaşı House makineler arasındaki geçitte durmuş, içeriye ince ince akan suya bakıyordu. Benim tahminime göre, yukarda ciddi bir yapısal hasar var, muhtemelen depolardan birinde. Ana pompayı tam hızla çalıştırıyorum.

Suyu boşaltmanın, akışından daha hızlı olmasını sağlayabilirmisin?

Adamlarıma seli kontrol altına alabilmeleri için yedek pompa ve hortumları çalıştırmalarını söyledim. House sustu, sonra o sevgili makine dairesindeki her boşluğu santim santim dolduran yolcu gemisinin kazazedelerine baktı ve sordu. Yukarda durum nasıl?

Burch, Yılbaşı gecelerinde Times Meydanı nasılsa burası da öyle tıka basa dolu.

Delgado kaptan köşküne geri döndü ve Burch de subayın yüzündeki endişeli ifadeden vereceği raporun hiç de iç açıcı olmayacağını anladı.

Delgado, aşağıdan yukarıya koşarak geldiği için nefes nefese kalmıştı. Gemi tehlikeli bir şekilde hızla su alıyor. Pompalar akıştan daha hızlı çalışıyorlar, ama şayet deniz daha fazla dalgalanırsa, pompalar bu işin üstesinden gelemeyecek. Eğer dalgaların boyu iki buçuk metreyi bulursa hiç şansımız kalmaz.

Makine dairesinin şefi House, akışın önüne geçebilmek için yardımcı pompaları çalıştıracağını söyledi.

Delgado, Umarım bu yeterli olur, diye karşılık verdi.

Hasar kontrol ekibini toplayıp tekne bölümünde çalışmaya başlayın. Bölmeleri inceleyip elinizden geldiğince iyi kapatmaya çalışın. Sızıntı konusunda iyi ya da kötü bir gelişme olur olmaz hemen bana bilgi verin.

Emredersiniz, efendim.

Pitt kaptan köşküne döndüğü zaman, Burch güneybatıda toplanmaya başlayan koyu kurşuni bulutlara korku dolu gözlerle bakıyordu. Pitt, kaptanın bakışlarını takip etti. Sonra, Havayla ilgili son haberler nedir? diye sordu.

Burch gülümsedi ve eliyle bir Doppler radar sistemini Örten kubbeyi işaret etti. Önümüzdeki iki saat içinde çok büyük bir fırtınanın patlayacağını öğrenmek için bir sanat eseri sayılan bilgisayarın dakika dakika yapacağı tahminlere ihtiyacım yok.

Pitt on mil kadar ilerde toplanmaya başlayan bulutlara baktı. Gün artık iyice ağarmıştı, ama güneşin ilk ışıkları o tehdit dolu bulutların arkasına gizlenmişlerdi. Belki fırtına bizi sıyırıp geçer.

Burch bir elinin işaret parmağını yalayıp havaya kaldırdı. Sonra başını salladı. Bu bilgisayara göre, öyle olmayacak. Burch karamsar bir tonla ekledi. Bizim su üzerinde kalmamıza hiç imkân yok.

Pitt yorgun bir tavırla alnını çıplak koluyla sildi. Erkek, kadın ve çocukların ortalama ağırlığını altmış kilo olarak kabul edersek, Deep Encounter gemisi kendi mürettebatı ve bilim adamlarını saymazsak fazladan yüz yirmi ton ağırlık taşıyor. Bizim tek kurtuluşumuz kazazedeleri bir başka gemiye aktarıncaya kadar su üzerinde kalabilmek olacak.

Burch ekledi. Limana kadar gidebilmemiz imkânsız. Bir mil bile yol almadan batarız.

Pitt telsiz odasına girdi. Avustralyalılardan ve Fransızlardan bir haber var mı?

Radara göre Earl of Wattlesfield gemisi bizden sadece on mil uzakta. Avustralyalıların firkateyni ise hızla buraya geliyor, ama daha otuz mil yolu var.

Pitt endişeli bir tavırla, Şu gemilere daha hızlı hareket etmelerini bildirin, dedi. Eğer onlar buraya ulaşmadan fırtına patlarsa, kurtarılacak tek kişi bile bulamayabilirler.

Emerald-Dolphin yolcu gemisinin iç kısımları dağılıyordu, yığınlar, yığınların üzerine, güverteler güvertelerin üzerine düşüyordu. Gemiden alevler yükselmeye başladıktan iki saat bile geçmeden yangın her yanı sarmıştı. O süper gemi, korkunç bir cehennem çukuruna dönüşmek üzereydi. Oymalı dekorlar, o şık mağazalarıyla güzelim alışveriş bulvarı, yetmiş sekiz milyon dolar değerindeki tablo koleksiyonu, şahane kumar salonu, yemek salonları, dinlenme salonları, lüks kamaralar, eğlence ve spor kompleksleri, hepsi hepsi duman tüten tüy yığını olmuştu.

Herkes, Deep Encounter gemisinin açık güvertelerinde toplanmıştı, eski yolcular ve mürettebat, NUMA araştırma gemisinde hummalı bir şekilde çalışan kadınlarla erkekler, kısacası hepsi de o sırada yaptığı işi bırakıp bu korkunç felaketi keder ile büyülenmişlik karışımı garip bir duygu içinde seyrediyordu. O sırada Kaptan Burch de gemisini, dev geminin çevresinden ağır ağır geçirip baş kısmına doğru ilerletiyordu.

Artık bir alev topu görüntüsünü kaybetmiş olan yolcu gemisi, sönmeye yüz tutmuş bir ocaktan farksızdı. O korkunç yangın, yanabilen her türlü maddeyi, patlayabilen her türlü eşyayı yalayıp yuttuğu için artık yok edebileceği bir şey de kalmamıştı. Fiberglas tahlisiye sandalları erimiş, ne idüğü belirsiz şekillere dönüşmüşlerdi. O büyük yuvarlak güverteler ölü bir yırtıcı kuşun çürümeye yüz tutmuş kanatlan gibi geminin yanlarından aşağı sarkmışlardı. Yüksek gözlem salonu ve köprünün büyük bir bölümü geminin içine düşmüştü, ama sanki çok derin bir yarığa düşüp yutulmuş gibi ortadan kayboluvermişti. Sıcaktan eriyen camların çoğu soğumaya başlamış ve doğaüstü garip şekiller ortaya çıkmıştı.

Büyük bir felakete uğrayan bu yuvarlak süper yapının tümü büyük bir duman yığınının arasında gözden kaybolmuştu. Geminin en alt bölümlerindeki patlamalar yüzünden birdenbire gemiden tekrar alevler yükselmeye başladı. Emerald-Dolphin gemisi işkence gören dev bir yırtıcı hayvan gibi ürperdi. Ancak ölmeyi ve dalgaların altına kaymayı reddetti. Gemi, her dakika daha da kötüleşip koyu

kurşuni bir renk alan denizin üzerinde inatla sürüklendi. Birazdan gemi küçük bir enkaz yığınına dönüşecekti. Ve yolcularının ayak seslerini, konuşmalarını ve gülüşmelerini bir daha asla duyamayacaktı. İlk kez denizlere açılan bir geminin gururuyla egzotik limanlarda boy gösteremeyecekti. Eğer yangınlar söndürüldükten sonra gemi su üzerinde kalabilirse ve de bölmeleri sıcaktan erimezse, son limanına çekilecek ve de bir tersanede parçalara ayrılıp jilet üretimine katkıda bulunacaktı.

Pitt gemiye derin bir hüzünle baktı, o muhteşem yolcu gemisinin bir harabe haline gelişini izledi. Karşıdan alevlerin sıcaklığını yüzünde hissedebiliyordu. Pitt, böylesine güzel gemilerin neden batmak zorunda olduğunu kendine sordu, neden bazıları jilet olmak için tersanelere taşınmadan önce otuz kırk yıl hiçbir sorunla karşılaşmadan denizlerde dolaşabiliyorlardı da Titanic ve de Emerald-Dolphin gemileri ilk yolculuklarında üzücü bir sona ulaşıyordu. Şanslı gemiler ve de unutulmaya yelken açan gemiler vardı.

Pitt korkuluğa yaslanıp öne eğilerek, düşüncelere dalmıştı ki, tam o sırada McFerrin gelip yanında durdu. Deep Encounter gemisi, ağır ağır ölüm makinesinin yanından geçerken, yolcu gemisinin ikinci kaptanı nedense sessiz kalmayı tercih etti. Tıklım tıklım kazazedelerle dolu olan kurtarma sandalları da geminin dümen suyundan ilerliyorlardı.

Pitt yatıştırıcı bir sesle, Ellerin nasıl? diye sordu.

McFerrin ellerini yukarı kaldırdı ve tek parmaklı eldivene benzeyen beyaz bandajlarını gösterdi. McFerrin'in yanıp kızarmış yüzü antiseptik losyona bulanmıştı ve sevimsiz bir Cadılar Bayramı maskesine benziyordu.

Banyoya gitmenin pek de kolay olmayacağını sana söyleyebilirim.

Pitt gülümsedi. Bunu tahmin edebiliyorum.

Öfkeden gözlerinden yaşlar boşanmak üzere olan McFerrin, o korkunç mezar taşına bakarken, Bu, asla olmamalıydı, dedi, yoğun duyguların etkisiyle sesi titriyordu.

Sence bu felaket neden yaşandı?

McFerrin yanmaya devam eden yığına bakarken başını yana çevirdi. Yüzü öfkeden gerilmişti. Bu, kesinlikle Tanrı'nın işi değildi. Sana bu kadarını söyleyebilirim.

Pitt kulaklarına inanamayarak sordu. Sen bunun bir terör olayı olduğunu mu düşünüyorsun?

Benim bundan hiç kuşkum yok. Yangın o kadar çabuk yayıldı ki, bu asla bir kaza olamaz. Otomatik yangın uyarma ve yangını kontrol altına alma sistemleri çalışmadı. Onları elle çalıştırmak istediğimiz zaman da sonuç alamadık.

Beni asıl meraklandıran da kaptanınızın bir imdat mesajı çekmeyi başaramaması. Biz ancak ufukta yanan bir gemiyi fark edince rotamızı değiştirdik. Durumunuzu bildirmeniz için yaptığımız telsiz çağrıları cevapsız kaldı.

McFerrin tükürür gibi, Kaptan Sheffield, dedi. O karar vermeyi asla beceremezdi. Hiçbir imdat mesajının çekilmediğini öğrenince, hemen telsiz odasıyla bağlantı kurdum, ama artık çok geçti. Yangın telsiz odasına ulaşmıştı ve telsizciler de oradan kaçmışlardı.

Pitt yolcu gemisinin burun kısmını işaret etti. Orada birilerini görüyorum.

Kalabalık bir insan grubunun geminin havaya kalkmış burun kısmında telaşla el salladığı görülüyordu. Geminin arka tarafına kaçanların aksine, elli kadar yolcu ve mürettebattan pek çok kişi burun kısmına sığınmıştı. Şansları varmış ki, geminin burun kısmı ana gövdeden altmış metre yüksekteydi ve yangından, dumandan uzak kalabilmişti.

McFerrin doğrulup bir elini gözlerine siper ederek burun kısmında çılgınlar gibi telaşla el sallayanlara baktı. Oradakilerin çoğu mürettebattan, aralarında pek az sayıda yolcu var. Aslında bu insanlar kısa bir süre daha güvencede olabilirler. Yangın öbür tarafa doğru ilerliyor.

Pitt, dürbünü gözlerine yaklaştırıp geminin burun kısmının çevresindeki suları inceledi. Görünüşe bakılırsa, oradan kimse denize atlamamış. Denizde sürüklenen ceset ya da yüzen kazazede göremiyorum.

Burch, kaptan köşkünden çıkıp Pitt'in yanına geldi. Bu insanlar şimdilik yangın tehlikesinden uzak sayıldıklarına göre, başka bir gemi gelinceye kadar ya da deniz biraz duruluncaya kadar onları orada bırakmak doğru olur.

Pitt de bu sözleri onayladı. Dalgalı denizde dört yüz kişiyi daha gemiye alırsak su üzerinde kalamayacağımız kesin. Zaten şimdi bile alabora olup denizin dibini boylamamıza ramak kaldı.

Önceleri saatte on mil hızla esen rüzgâr şiddetini otuz mile çıkarmış, güvertedekileri etkilemeye başlamıştı. Rüzgârın etkisiyle denizde de beyaz köpüklü dalgalar oluşuyordu ve dalgalar karşı konulmaz bir güç gibi gemiye vuruyordu. Şimdi dalgaların boyu üç metreyi bulmuştu. Bu, denizin daha kendini göstermemiş büyük öfkesinin sadece habercisiydi.

Pitt telaşla köprüden ayrıldı ve mürettebatla bilim adamlarına bağırarak mümkün olduğu kadar fazla sayıda kazazedeyi çalışma güvertesinden uzaklaştırmalarını ve kenarlarda duranları da dalgalar alıp götürmeden geriye çekmelerini söyledi. Aşağı güvertelerde kalabalık dayanılmaz boyutlara ulaşmıştı. Fakat başka seçenek de yoktu. Yüzlerce insanı bir kasırga sırasında açıkta bırakmak, onların ölüm emirlerini imzalamak olacaktı.

Pitt, geminin dümen suyunu izleyen iki kurtarma sandalındaki mürettebata baktı. Doğrusu onların durumu, Pitt'i çok endişelendirmişti. Deniz, bu sandalların geminin peşinden gelmelerine ve gemiye çıkmalarına izin veremeyecek derecede sertleşmişti. Pitt, Burch'a baktı, Kaptan, ben diyorum ki, gemiyi döndürelim ve yolcu gemisinin arkasına sığınıp fırtınadan korunmak için ondan yararlanalım. Eğer kurtarma sandallarındaki yolcularla mürettebatı gemiye alamayacaksak şu birkaç dakika içinde onları daha sakin sulara götürmemiz gerekecek, aksi halde onlar için de çok geç olacak...

Burch başını öne doğru salladı. Çok akla uygun bir öneri. Bu aynı zamanda bizim de tek kurtuluş ümidimiz olabilir.

McFerrin sordu. Bu insanları gemiye alamaz mısınız?

Burch gayet sakin bir tavırla, Bu gemiye yüz kişi daha almak bardağı taşıran son damla olur.

McFerrin, kaptana baktı. Biz Tanrı rolü oynayamayız.

Burch'un yüzündeki ifade onun ne kadar acı çektiğini belli ediyordu. Eğer gemideki yolcuların hepsinin hayatı söz konusu olursa, Tanrı rolünü de oynayabiliriz.

Pitt kararlı bir sesle, Ben de katılıyorum, dedi. Fırtınanın en şiddetli olduğu sıralarda yolcular Deep Encounter gemisine gelmek yerine Emerald-Dolphin'de kalırlarsa, çok daha iyi korunacaklarına

inanıyorum.

Burch bir süre güvertelere göz gezdirdi, her türlü olasılığı tartmak istiyordu. Sonunda, yorgun bir tavırla başını salladı. Kurtarma sandallarını, yolcuların durumu kötüleşir de gemiye alınmaları gerekirse diye iyice yakınımıza çekelim. Kaptan daha sonra dönüp tıpkı muazzam bir çekirge sürüsü gibi gemiye hızla yaklaşan ve de denizin üzerinde kapkara bir duvar gibi yükselen bulutlara baktı. Artık sadece Tanrı'nın bize mücadele fırsatı tanımasını ümit etmekten başka yapacak bir şey kalmadı.

Fırtına, büyük bir uğultuyla küçük gemiye ve taşıdığı insan kalabalığına yaklaşıyordu.

Birkaç dakika daha geçince, fırtına onları içine alacaktı. Güneş çoktan kaybolmuştu ve gökyüzünde mavilikten eser kalmamıştı. Dev dalgalar, tıpkı dervişler gibi fırıl fırıl dönerek çevreye sularını püskürtüyorlardı. Ilınmış yeşil sular, çalışma güvertesine sıçrıyor, aşağıda yer bulamayan kazazedeleri sırılsıklam ıslatıyordu. Mümkün olduğu kadar fazla yolcu geminin iç kısımlarına alınmıştı. Koridorlar, trafiğin sıkışık olduğu saatlerde, otobüslerde olduğu gibi sıkış tıkış insanlarla doluydu.

Yanan geminin yakınındaki kurtarma sandallarında bekleşen kazazedeler, rüzgâr ve fırtınalı denizde onları ıslatan dalgalardan çok yangının yarattığı sıcaklıktan etkileniyorlardı. Pitt de Burch de dikkat kesilmişler, bu insanların durumunu inceliyorlardı, bir sorun çıkar çıkmaz, o insanları gemiye aldıracaklardı.

Eğer kısa sürede yardım gelmezse ve Deep Encounter gemisi taşıdığı değerli yüküyle birlikte batarsa, bu kazadan çok az kişi kurtulabilirdi.

Pitt, McFerrin'e sordu. Acaba yukarıdakiler arasında telsizi olan biri var mıdır?

Subayların hepsinde portatif telsiz bulunur.

Bunların frekansı nedir?

Yirmi iki.

Pitt telsizi ağzına iyice yaklaştırdı ve rüzgârın giderek artan uğultusundan etkilenmemek için ceketinin yakasını kaldırıp telsizi korumaya çalıştı. Emerald-Dolphin, burası Deep Encounter. Gemide bana bilgi verebilecek bir görevli var mı? Tamam. Pitt, bu ricasını üç kez tekrarladıktan sonra karşı taraftan cevap alabildi.

Bir kadın sesi, Sizi duyuyorum, Deep Encounter, dedi. Pek iyi sayılmaz, ama sizi anlamama yetiyor.

Pitt, McFerrin'e bakarak, Karşı tarafta bir kadın var, dedi.

Bu, bizim geminin veznedarı Amelia May olabilir.

Yangın beni engelliyor. Kadının sesini çok zor duyabiliyorum.

Burch emretti. Sor bakalım, burun kısmında kaç kişi varmış?

Pitt sordu. Ben Amelia May ile mi konuşuyorum?

Evet, benim adımı nereden biliyorsunuz?

İkinci kaptanınız yanımda duruyor.

Kadın bağırdı. Charles McFerrin mi? Tanrı'ya şükürler olsun. Ben onun yangında öldüğünü

sanıyordum.

Gemide kalan yolcu ve mürettebat sayısını tahmin edebilir misin?

Benim tahminime göre, mürettebattan dört yüz elli, yolculardan da altmış kişi var. Gemiyi terk etmeye ne zaman başlayabiliriz?

Burch yüzünde sıkıntılı bir ifadeyle yukarıya bakıyordu. Üzgün üzgün başını sallayarak, Onları gemiye almamıza hiç imkân yok, dedi.

Pitt, Bu işe neresinden baksan, kazanma şansı yok, diye karşılık verdi. Rüzgâr ve deniz ürkütücü bir hızla giderek daha kötüleşiyor. Bizim sandallarımız onları denizden toplayamaz ve ayrıca bu insanların denize atlayıp bizim gemiye kadar yüzmeleri de tek kelimeyle intihar olur.

Burch bu sözleri onayladığını belli edecek şekilde başını salladı. Bizim tek umudumuz, şu İngiliz konteyner gemisinin yarım saat içinde buraya ulaşması. Ondan sonra artık Tanrı'nm elindeyiz.

Pitt seslendi. Bayan May, lütfen beni iyi dinleyin. Bizim gemimiz kapasitesinin çok üzerinde yük aldı. Geminin gövdesindeki çatlak yüzünden biz de batma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Sizler hava biraz düzelinceye kadar ya da bir gemi yardıma gelinceye kadar dayanmak zorundasınız. Beni anlıyor musunuz?

Kadın, Evet, anlıyorum, diye bağırdı. Rüzgâr alevleri aksi yöne çekiyor ve sıcaklık da dayanılmayacak gibi değil.

Pitt, kadını uyardı. Bu dedikleriniz pek uzun sürmeyebilir. Dolphin gemisi iki yana sallanıp duruyor, üstelik birazdan da rüzgâra ve akıntıya karşı sürüklenmeye başlayacak. Yangın ve dumanlar daha yaklaşacak ve sizin bulunduğunuz yeri etkileyecek.

Kısa bir sessizlik oldu, sonra Amelia, kararlı bir sesle, Sanırım, biz de kestaneleri kebap yapmak için ortalarından kesmeye hazırlanmalıyız, dedi.

Pitt başını kaldırıp yukarı baktı, rüzgârın püskürttüğü sulardan etkilenmemek için gözlerini kıstı. Siz yılmaz bir hanımefendisiniz. Umarım bu olayı atlattıktan sonra buluşabiliriz. Yemekler benden.

Belki... Kadının sesinde tereddüt vardı. Ama önce bana isminizi söylemelisiniz.

Benim adım, Dirk Pitt.

Güçlü bir isim. Bu hoşuma gitti. Kısa ve etkileyici.

McFerrin yorgun bir tavırla sırıttı. O muhteşem bir yaratık, Pitt. Ve de erkekler konusunda hayli özgür düşüncelere sahip.

Pitt de gülümsedi. Zaten başka türlü olmasını istemezdim.

Yağmur geldi, hem de yavaş yavaş değil, birdenbire kalın ve parıltılı bir duvar gibi iniverdi. Ve Emerald-Dolphin gemisi hâlâ yanıyordu. Geminin iki yanı kıpkırmızı kesilmişti, yağmur o cehennem ateşine çarparken yağmur suları çarçabuk buhara dönüşüp gemiyi muazzam bir buhar bulutunun içine gizlemişti.

Burch, dümenciye, Gemiyi ağır ağır altmış metre yakına getir, diye emretti. Kaptan kendi gemisi giderek yükselen dalgalardan etkilenip beşik gibi sallanmaya başlayınca, endişelenmeye başlamıştı. Hele Çarkçıbaşı House, köprüyü arayınca, endişesi daha da arttı.

Çarkçıbaşı, İhtiyar kız zor durumda, dedi. Çatlakların durumu giderek kötüleşiyor. Pompaların daha ne kadar zaman gemiye giren suyu boşaltabileceklerini kestiremiyorum, üstelik yardımcı pompalar da çalışıyor, ama durum kötü.

Burch, Biz yolcu gemisinin bordasına iyice yaklaştık. Geminin gövdesinin bizi fırtınadan biraz olsun koruyacağını ümit ediyorum.

En basit önlemler bile işe yarayabilir.

Sen elinden geleni yapmaya devam et.

House homurdandı. Bu o kadar da kolay değil. Özellikle de balık istifi olmuş insan yığınlarının arasından geçip de çalışmak çok zor.

Burch dürbünüyle o ıslak kâbusu inceleyen Pitt'e döndü. Avustralya savaş gemisi ya da şu konteyneri görebiliyor musun?

Şiddetli yağmur, görüş alanını en aza indirdi, ama radar, konteyner gemisinin beş yüz metre kadar yaklaştığını gösteriyor.

Burch, eski bir bez parçası çıkarıp alnındaki ve boynundaki terleri sildi.

Umarım, o geminin kaptanı usta bir denizcidir, çünkü burada bildiği her şeye ve edindiği tecrübeye ihtiyacı olacak.

Collins ve West Taşımacılık Şirketi'ne ait Earl of Wattlesfield konteyncr gemisinin kaptanı Malcolm Nevins, iyice yükseltilmiş döner koltuğunda oturmuş, ayaklarını karşıdaki tezgâha uzatmış radar ekranını inceliyordu. Daha on dakika önce, yanan gemi görüntüye girmişti, ama fırtına inanılmaz bir hızla şiddetini artırmış ve görüş sahasını yok etmişti. Kaplan, alışkanlığın verdiği bir umursamazlıkla, pantolonunun cebinden platin sigara tabakasını çıkardı, tabakadan Dunhill marka bir sigara alıp dudaklarının arasına yerleştirdi. Sonra da bu pahalı sigarayı, Falkland Savacı sırasında Donanma'da görev yaptığı günlerden beri yanından hiç eksik etmediği ucuz ve eski Zippo çakmakla yaktı.

Nevins'in genellikle muzip bir ifade taşıyan kırmızı katmerli yüzü pek düşünceli görünüyordu; kurşuni parlak gözlerini kırpıştırıp duruyordu ve bakışları sıkıntılıydı. Adam, ne tür bir cehennemle karşılaşacağını merak ediyordu. Amerikan araştırma gemisinden gelen ve yolcu gemisindeki iki binden fazla yolcunun alevlerden kaçmaya çalıştıklarını bildiren mesajlar ürkütücüydü. Denizlerde geçirdiği otuz yıl süresince böylesine korkunç ve büyük bir felaketle karşılaşmamıştı.

Birinci Kaptan Arthur Thorndyke, kaptan köprüsünde geminin sancak tarafını eliyle işaret ederek, İşte orada, diye bağırdı.

Perde gibi inen yağmur, bir dakika için aralanır gibi oldu ve dumanlarla sarılı o alevler içindeki yolcu gemisi göründü. Nevins, Makineler yavaşlasın, diye emretti.

Tamam, efendim.

O dev yolcu gemisi sağanak halinde yağan yağmurun arasından ortaya çıkınca, Kurtarma botlarının mürettebatı hazır mı? diye sordu.

Thorndyke, Bot mürettebatı tekneleri indirmeye hazır bekliyor, dedi. Doğrusu otuz kırk metre yükseklikteki dalgalarla boğuşacaklarını düşündükçe bu adamlara gıpta ettiğimi söyleyemem.

Thorndyke, dürbününü gözlerine yaklaştırıp yolcu gemisinin çevresini inceledi. Onlara zaman kazandırmak için mümkün olduğu kadar yakına gideceğiz, dedi. Orada yüzen kimse göremiyorum, ayrıca görünürde kurtarma botu falan da yok.

Thorndyke, yolcu gemisinin yanıp kavrulmuş kurtarma botlarını başıyla işaret ederek, Bu teknelerle gemiyi terk eden olmamış, dedi.

Nevins o alev alev yanan dev gövdenin binlerce ölüyü taşıdığını aklından geçirirken gerildi. Üzgün bir sesle, Ölü sayısı korkunç olmalı.

Amerikan araştırma gemisini göremiyorum.

Nevins, durumu hemen kavradı. Geminin çevresini dolaşalım. Amerikalılar yolcu gemisinin arka tarafında olmalılar.

Earl of Wattlesfield gemisi, o dalgalı denizde sanki denizden gelen tehditlerin hiçbirini önemsemiyormuş gibi dümdüz yoluna devam ediyordu. Altmış sekiz bin tonluk gemi bir blok apartmanın uzunluğundaydı ve yük koymaya yarıyan bölmeler birkaç kat yüksekliğindeydi. Bu gemi tam on yıl dünya denizlerini dolaşmış, her türlü hava koşulunda tek bir konteyneri ya da bir kişiyi kaybetmeden yolculuklarını tamamlamıştı. Gemiyi başta bu yolculuklardan milyarlar kazanan sahipleri olmak üzere, herkes şanslı sayıyordu.

Bugünden sonra da gemi, vaktiyle Titanic'in kazazedelerini kurtaran Carpathia gemisi kadar ünlü olacaktı.

Rüzgâr, kasırgaya dönüşmek üzereydi ve dalgalar iyice yükselmişti, fakat büyük konteyner gemisini pek etkileyemiyorlardı. Nevins yolculardan ya da mürettebattan kimseyi kurtarabileceklerine ihtimal vermiyordu. Kaptanın düşüncesine göre, yanmaktan kurtulabilenler artık iyice kabaran denizde boğulmuş olmalıydılar. Earl of Wattlesfield gemisi ağır ağır yolcu gemisine yaklaşırken Nevins de geminin yan tarafındaki yeşil harflerle yazılmış, Emerald-Dolphin yazısına dalgın dalgın baktı. Kaptan, o güzelim yolcu gemisini, Sidney Limanı'ndan ayrılmak üzereyken gördüğünü hatırladı. Sonra da bir anda inanmayan gözlerle böyle olacağı hiç akla gelmeyen o korkunç yığına bakmakta olduğunu fark etti.

Deep Encounter araştırma gemisi yangın alevlerinin yansıdığı dalgaların arasında yuvarlana yuvarlana ilerliyordu, güverteleri insan kaynayan geminin gövdesi iyice suya batmıştı. Geminin on metre kadar gerisinde içleri insan vücutlarıyla dolu iki bot dalgalarla birlikte ine çıka ilerliyordu. Bu gemi her an batma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Thorndyke, Aman Tanrım, diye mırıldandı. Araştırma gemisi de galiba batmak üzere.

Telsizci başını telsiz odasından dışarı uzattı. Efendim, Amerikan gemisinden biri konuşmak istiyor.

Sesi hoparlöre bağla.

Bir saniye sonra amplifikatörlerden bir ses duyuldu. Konteyner gemisinin kaptanına ve mürettebatına! Sizleri görmek bizleri çok sevindirdi.

Ben Kaptan Nevins. Geminin kaptanıyla mı görüşüyorum?

Hayır, Kaptan Burch, makine dairesinde gemiye dolan suları inceliyor.

O halde siz kimsiniz?

Ben Dirk Pitt, Ulusal Sualtı ve Denizcilik Kurumu'nun özel projeler müdürüyüm.

Durumunuz nedir? Geminiz sanki batmak üzereymiş gibi

görünüyor.

Pitt açık konuştu. Batmaya ramak kaldı. Yolcu gemisinin yolcularını ve mürettebatını kurtarmak için gemiye yanaştığımız zaman bölmelerimiz hasar gördü. Gemimiz büyük bir hızla su alıyor, öyle ki pompalar suyu boşaltmaya yetmiyor.

Nevins, geminin güvertesinden denize düşmemek için büyük çaba harcayan o insanlara dehşet dolu gözlerle bakarak, Geminizde kaç kazazede var? diye sordu.

Gemide yaklaşık bin dokuz yüz kişi var, hâlâ kurtarma botlarında olanların sayısı ise yüze yakın.

Aman Tanrım! Nevins afallamıştı, neredeyse fısıltıyı andıran çok alçak bir sesle, Yani siz iki bin kazazedeyi kurtardığınızı mı söylüyorsunuz?

Sayı elli fazla ya da elli eksik olabilir.

'Tanrı aşkına, o insanları nereye yerleştirdiniz?

Buraya gelip, her şeyi kendi gözlerinizle görün.

Geminin keçi balığı yutmuş bir kaz gibi görünmesine hiç şaşmamalı.

Yolcu gemisinin ön tarafında hâlâ kurtarılmayı bekleyen beş yüz kadar mürettebat ve yolcu var. Bu insanların hepsini gemiye alıp, herkesin hayatım tehlikeye sokmayı göze alamadık.

Bu insanların yanarak ölmeleri olasılığı var mı?

Geminin görevlileriyle sürekli temas halindeyiz. Bize, o insanların şu anda bir tehlikeyle karşı karşıya olmadıklarını bildirdiler. Pitt, bilgi verdikten sonra şu öneride bulundu. Size haddim olmayarak bir öneride bulunacağım, kaptan, bizim gemi hâlâ su üzerindeyken mümkün olduğu kadar fazla sayıda kazazedeyi hemen sizin geminize nakledelim. Öncelikle şu kurtarma botlarındaki kazazedeleri geminize almanızı öneriyorum. O insanlar gerçekten çok zor durumdalar.

Elbette, biz de dediğiniz gibi yapacağız. Bizim kurtarma botlarını denize indirip sizin gemideki kazazedeleri bizim gemiye taşıyacağız. Hiç kuşkusuz, bizim burada daha fazla yerimiz var. Sizin botların yükü boşaltıldıktan sonra, botlar yolcu gemisinin ön tarafına gider ve geminin burnunda bekleşen yolcular da halatlara tutunarak botlara inebilirler.

Gemiyi terk etme işinin kolayını aldık. Bu artık sıradan bir uygulama sayılır.

Öyleyse hemen işe koyulalım.

Hemen arkasından Pitt ekledi. İnanın bana, Kaptan Nevins, ne kadar isabetli bir zamanda geldiğinizi asla tahmin edemezsiniz.

Yakınlarda olmamıza ben de şükrediyorum.

Nevins genelde muzip bir ifade taşıyan yüzünde şaşkınlık belirtileriyle Thorndyke'a döndü.

O kadar insanı şu küçücük gemiye sığdırmaları bir mucize.

Thorndyke da aynı derecede şaşkın bir ifadeyle, Gerçekten bir mucize, dedi. Churchill'in bir sözü aklıma geldi. Bu kadar çok insanı bu kadar az kişinin kurtardığı hiçbir zaman görülmemiştir.

Kelly, Deep Encounter gemisinin depolarından birinde tahta sıralardan birine dizleri çenesine dayalı oturmuş düşünüyordu. Kendini Kalküta'da o tıklım tıklım dolu trenlerden birine nakledilmiş gibi hissediyordu. O küçücük bölmeye o kadar çok insan doluşmuştu ki, erkekler ayakta dururken sadece kadınlar oturma şansına sahip olabilmişlerdi. Genç kız, başını ellerinin arasına alıp ağlarken, hiç kimse onunla ilgilenmedi. Babasının ölümünden duyduğu üzüntü, dalga dalga benliğine yayılıyordu. Adamcağızın hemen bir kol boyu mesafede göz göre göre ölüme gidişine seyirci kalmış olmak genç kızı çaresizlik ve acı içinde kıvrandırıyordu

Bu neden olmuştu? O kızıl saçlı adam kimdi ve neden Kelly'nin babasıyla boğuşmuştu? Ya o zenci subay? O adam, boğuşmayı engellemek yerine neden saldırgana yardım etmişti? O iki adam besbelli babasının çantasını kapmaya çalışıyordu. Kelly hâlâ sıkı sıkı göğsüne bastırdığı o tuzlu suyla lekelenmiş deri çantaya bakarken, içindekilerin neden bu kadar önemli olduğunu ve babasının onların uğruna ölümü göze aldığını merak etti.

Ya kızıl saçlı adam tekrar gelir « e çantayı ondan almak isterse diye yorgunluğuyla mücadele edip uyanık kalmaya çalıştı. Fakat o kadar çok insan gövdesinin yarattığıafiaMKPmmükraml ve bir fırına atılmış buz parçacığı kadar serinletici havalandırma sistemi, genç kızı mayıştırdı ve biraz sonra sıkıntılı bir uykuya daldı.

Kelly birden uyandı, hâlâ o tahta sandalyede oturuyordu, sırtını bir dolaba dayamıştı. İşin garibi depoda kimsecikler kalmamıştı. Daha önce kendini deniz biyologu olarak tanıtmış olan bir kadın eğilip, Kelly sanki küçük bir çocukmuş gibi, gözlerinin üzerine düşen nemli saçlarını yavaşça yüzünden çekti. Kadının yüzü yorgundu, fakat nasılsa hafifçe gülümsemeyi başardı.

Kadın alçak bir sesle, Harekete geçme zamanı geldi, dedi. Bir İngiliz konteyner gemisi buraya geldi ve herkesi o gemiye naklediyoruz.

Size ve mürettebatınıza çok minnettarım, özellikle de suya dalıp beni boğulmaktan kurtaran adama.

Kahverengi gözlü, kızıl saçlı güzel kadın, O dediğiniz kişinin kim olduğunu bilmiyorum, dedi.

Kelly, Acaba ben bu gemide kalamaz mıyım? diye sordu

Korkarım ki, hayır. Gemimiz su alıyor ve fırtına süresince su üzerinde kalıp kalamayacağımızı bile bilmiyoruz. Kadın, Kelly'nin ayağa kalkmasına yardım etti. Acele edin, yoksa botu kaçıracaksınız.

Kadın, yukarıdaki yolcuları konteyner gemisinin botlarına bindirmek için depodan ayrıldı. Kelly yalnız kalınca, hareketsizlikten kaskatı kesilmiş bacaklarını kıpırdatmaya çalıştı, tahta üzerinde oturmaktan sırtına ağrılar girmişti. İriyarı bir adam onu durdurduğu zaman, genç kız kapıya gelmişti. Kelly birden bocaladı, başını kaldırınca, yolcu gemisinde babasıyla boğuşan o kızıl saçlı adamın donuk ifadeli yüzüyle karşılaştı. Adam, depodan içeri girdi ve yavaşça kapıyı kapadı.

Kelly korku içinde fısıldadı. Ne istiyorsunuz?

Adam boğuk bir sesle, Babanın çantasını, dedi. Eğer çantayı bana verirsen sana bir şey olmayacak. Aksi halde seni öldürmek zorunda kalacağım.

Kelly o soğuk simsiyah ölü gözlerde her şeyi görebiliyordu. Ve bir şey daha vardı. Çantayı ona verse de vermese de bu adam onu öldürecekti.

Babamın belgeleri mi? Onlarla ne yapmayı düşünüyorsunuz? Adam omuzlarını silkti. Ben sadece bir kiralık elemanım. Benim görevim, o çantayı içindekilerle birlikte teslim etmek. Kime teslim

edeceksiniz?

Adam sabırsızlandığını belli eden bir sesle, Bunun hiç önemi yok, dedi.

Beni vuracak mısınız? diye Kelly sordu, çaresizlik içinde birkaç saniye daha hayatta kalmaya çalışıyordu.

Ben silah da bıçak da kullanmam. Adam, nasırlı kocaman ellerini yukarı kaldırdı ve sırıtarak, Bunlar bana yeter.

Kelly birden paniğe kapıldı ve geri geri giderek adamdan uzaklaşmaya çalıştı. Adam, genç kıza doğru yürüdü ve dudaklarını aralayıp pis pis gülümserken kızıl bıyıklarının altından beyaz dişlerini görebildi. Gözlerinin bakışları, avını tuzağa düşürmüş bir yırtıcı hayvanınkiler gibi parlıyordu. Kelly'nin korkusu bir anda dehşete dönüştü, kalbinin atışları hızlandı, kesik kesik nefes almaya başladı. Genç kızın dizlerinin bağı çözüldü ve bacakları gövdesinin altında titremeye başladı. Uzun saçları gözlerini ve yüzünü örtmüştü, birden gözlerinden yaşlar boşandı.

Adamın kolları ileriye uzandı, pençe gibi elleriyle kızı yakaladı. Kelly'nin tiz bir sesle attığı çığlık, küçük depoda yankılandı. Genç kız, kendini adamın ellerinden kurtarıp arkasına döndü. Sanki adam, bir kedinin fareyle oynayışı gibi, Kelly ile eğlenmek için onu bilerek serbest bırakmış gibiydi. Kelly, bayılacak gibi oldu ve tahta sandalyeye iki büklüm çöküp tir tir titremeye başladı.

Adam ağır ağır Kelly'ye yaklaşırken o da iri mavi gözlerini adama dikmişti. Adam, genç kızın üzerine eğilip onu koltuk altlarından tuttuğu gibi rahatça yukarı kaldırdı. Adamın yüzündeki o soğukkanlı katil ifadesinin yerini şehvet duyguları almıştı. Sanki bir ağır çekim sahnesindeymiş gibi gelip dudaklarını genç kızın dudaklarına kenetledi. Kelly'nin gözleri irileşti ve tekrar bağırmaya çalıştı, ama dudaklarının arasından sadece boğuk hıçkırıklar çıkabildi. Sonra adam geri çekildi ve tekrar sırıttı.

Saldırgan sert ve umursamaz bir sesle, Evet, dedi. Bağır bağırabildiğin kadar. Dışarıda fırtınanın gürültüsü devam ederken senin sesini kimse duyamaz. Kadının çığlık atması beni çok heyecanlandırır. Çığlık atan kadına bayılırım.

Adam, Kelly'yi sanki içi köpük dolu bir mankenmiş gibi kolayca havaya kaldırdı. Sonra genç kızı duvara yasladı ve ellerini kaba hareketlerle vücudunda gezindirmeye başladı. Kelly dehşetten donmuş kalmıştı ve acı acı bağırmaya başladı.

Lütfen yapmayın, canımı acıtıyorsunuz.

Adamın o koskocaman elleri, kızın boynuna yöneldi ve boynunu parmaklan arasına hapsetti. Buz gibi bir sesle, Söz veriyorum, dedi. Ölüm çok çabuk ve acısız olacak.

Adam, Kelly'nin boğazını sıkmaya başladı, genç kızın gözlerinin önüne kapkara bulutlar inmişti. Lütfen yapmayın, diye yalvardı, artık sesi hafif bir hırıltıdan ibaretti.

Tatlı rüyalar, güzelim.

O sırada adamın tam arkasından bir ses, Kadınlara kur yapma tekniğin pek de özendirici değil.

Kızıl saçlı katil, ellerini Kelly'nin boynundan çekip bir kedi çevikliğiyle arkasına döndü. Bir karaltı, kapının önünde duruyordu, bir eli kapının tokmağını tutuyordu, yüzü karanlıkta seçilmiyordu, arkasındaki koridordan gelen ışık vücudunu aydınlatıyordu. Katil hemen karate pozisyonuna geçip ellerini yukarı kaldırdı ve bacağını yabancının gövdesine vurmaya hazırlandı.

Katil ve Kelly farkında değildiler ama Pitt, çığlıkları duymuştu ve sessizce kapıyı açmış orada birkaç saniye durup durumu değerlendirmiş ve neler olabileceğini kestirmeye çalışmıştı. Yardım istemeye zaman yoktu. Biri Pitt'e yardım etmeye gelinceye kadar kız ölmüş olacaktı. Pitt, bu yabancının adam öldürmenin hiç de yabancısı sayılmayan tehlikeli biri olduğunu hemen sezdi. Böyle adamların savunmasız bir kadını acımasızca öldürebilmeleri için çok önemli nedenleri olması gerekiyordu. Pitt, adamdan geleceğini tahmin ettiği saldırıya kendini hazırladı.

Pitt ani bir tirbuşon hareketiyle dönüp koridora çıktı, o sırada katilin bacağı ve ayağı da havaya kalkmıştı. Tasarlanan darbeden Pitt'in başı birkaç santimlik bir farkla kurtuldu. Ama adam olanca hızıyla kapıya çarptı, bilek kemiğinin kırıldığı duyulan çatırtıdan anlaşılmıştı.

O adamın yerinde başka kim olsa acı içinde kıvranırdı. Ama bu kasları kuvvetli, acıyı umursamaması öğretilmiş adam asla böyle bir şey yapmazdı, bu ona göre değildi. Katil, Pitt'in yalnız geldiğinden ve kimsenin ona yardım edemeyeceğinden emin olmak için koridorun iki tarafına bakındı, sonra kollarıyla bacaklarını savunma sporu hareketleriyle oynatarak ilerledi. Sonunda avının üzerine atladı, elleri havayı birer balta gibi kesiyordu.

Pitt sanki donmuş gibi hareketsiz durdu, korkmuş numarası yaparak son saniyeye kadar bekledi. Ve sonunda kendini yere attı ve saldırgana doğru yuvarlanmaya başladı. Adamın bir anlık şaşkınlığı dengesini kaybetmesine neden oldu ve yere düştü. Pitt, yıldırım gibi kızıl saçlı katilin üzerine abandı ve vücudunun her gramıyla katile baskı yaptı, bir dizini adamın sırtına dayadı ve kulaklarının dibinde ellerini çırpmaya başladı.

Adamın kulak zarları sanki bir kulağından ötekine bir bıçak geçmiş gibi patladı. Katil boğuk bir inilti çıkararak yana döndü ve Pitt'i kapalı bir kapının önünde kıstırdı. Pitt, adamın bu korkunç kaba kuvvetine ve acıya olan inanılmaz bağışıklığına şaşmıştı. Pitt iki ayağını birden olanca gücüyle katilin apış arasına değil kırık bileğine bastırıp bileği parçaladı.

Bu kez katil bağıramadı, sadece kenetlenmiş dişlerinin arasından bir tıslama duyuldu. Adamın yüzü korkunç bir acıyla buruştu gözleri öfkeyle parıldıyordu. Katil, şimdi yaralıydı, hem de ağır yaralıydı. Fakat o hâlâ saldırganlığını sürdürüyordu ve kırık bacağını sürüyerek Pitt'e yaklaşmaya devam etti. Sonra stratejisini değiştirip Pitt'e son saldırıyı gerçekleştirmek için gücünü topladı.

Pitt'in bir sırık üzerine yerleştirilmiş bir yok ediciden farkı olmayan bu iyi eğitilmiş katil ile aynı düzeyde sayılamayacağını anlaması için sihirbaz olmaya gerek yoktu. Pitt, tek şansının ayaklarını daha hızlı hareket ettirmek olduğunu bildiği için geriledi, saldırgan ise artık sadece tek ayağını kullanabiliyordu ve bu durumda Pitt'in başına tekme vurması imkânsızdı.

Pitt, hayatı boyunca hiç savunma sporu kurslarına katılmamıştı. Hava Kuvvetleri Akademisi'nde öğrenim görürken bir ara boks yapmıştı, ama kazandığı maçlarla kaybettiklerinin sayısı eşitti. Bir sürü bar kavgasına katıldıktan sonra her türlü hareketin serbest olduğu dövüşlerle ilgilenmişti. Başlangıçta öğrendiği ilk kural, yumruklarla yakın planda dövüşmemekti. Beyninle dövüş ve eline ne geçerse, saldırgana fırlat, bir şişe, sandalye ya da başka ne bulursan. Dışarıdan içeri doğru dövüşenlerde yara almadan kurtulma şansı diğerlerinden çok daha yüksekti.

Birden Kelly kapıda, katilin arkasında göründü. Genç kız, o deri çantayı sanki göğsünden kopan bir parçaymış gibi tutuyordu. Kızıl saçlı cellat, dikkatini Pitt'te öylesine yoğunlaştırmıştı ki, Kelly'nin varlığını fark edemedi.

Pitt bir fırsat yakalamıştı. Kelly'ye, Koş, diye bağırdı. Merdivenlerden yukarı, güverteye koş.

Katil bir an bocaladı, Pitt'in o çok bilinen kandırmacalardan birini yapmadığından emin değildi. Fakat bu adam kurbanlarını inceleyen gerçek bir profesyoneldi. Adam, Pitt'in gözlerindeki o belli belirsiz değişikliği hemen fark etti ve Kelly açık çalışma güvertesine giden merdivenlere yöneldiği sırada hemen hızla arkasına döndü. Katil, yarı koşarak yarı sıçrayarak, kırılan bileğinin verdiği acıya dayanmaya çalışarak Kelly'nin arkasından seyirtti.

Bu, aslında Pitt'in beklediği hareketti.

Şimdi saldırma sırası Pitt'e gelmişti. Pitt yaylanıp kendini katilin arkasına attı. Bu, çok sert bir futbolcu taktiğiydi, kaçan kişiyi arkadan yakalayıp yere yatırmaya ve sonra da üzerine çıkıp olanca ağırlığıyla onu ezmeye, bu arada da adamın yüzünü ve başını yerde tutmaya yönelik bir uygulamaydı.

Pitt, saldırganın başını ince bir halıyla kaplı çelik güverteye çarptığını fark etti, adam birden hareketsiz kalmıştı. Kafatası çatlamamışsa bile mutlaka iç kanaması olmalıydı, Pitt böyle düşünüyordu. Pitt bir saniye kadar adamın üzerinde kaldı, adamın solukları ağırlaşmıştı ve sanki kalp atışlarımın yavaşlamasını bekler gibiydi. Pitt, alnından akan ter damlalarının gözlerine kaçtığını fark edince, ceketinin koluyla teri kurulamak istedi.

İşte o zaman katilin başının anormal bir şekilde dönmüş olduğunu ve açık duran gözlerinin görmediğini fark etti.

Pitt eğildi ve parmaklarını adamın şahdamarına bastırdı. Damarda nabız yoktu. Katil ölmüştü. Besbelli katil başını ters bir açıdan yere çarpmış ve boynu kırılmıştı. Pitt, olayın böyle geliştiğini tahmin ediyordu. Yere oturup arkasını kapıya yasladı ve durumun bir muhasebesini yaptı. Olanların hiçbiri akim alacağı gibi değildi. Pitt'in kesin olarak bildiği, boğulmaktan kurtardığı bir kadının öldürülmesini son anda engellemiş olduğuydu. Pitt şimdi de orada oturmuş, istemeyerek öldürdüğü yabancıya şaşkın şaşkın bakıyordu. Pitt, ölünün görmeyen gözlerine bakıp kendi kendine mırıldandı. Ben de en az senin kadar kötüyüm.

Genç adam sonra da kadını düşündü.

Pitt ayağa kalktı, cesedin üzerinden atlayıp telaşla yukarıya açık güverteye seyirtti. Çalışma güvertesi, Deep Encounter gemisinden sarkıtılan güvenlik halatlarına sıkı sıkı tutunmuş kazazedelerle doluydu. Bu insanlar, yağmur başlarını ve omuzlarını*kamçılarken sıraya girip Earl of Wattlesfield'in kurtarma botlarına inerlerken hiç de durumlarından şikâyetçi görünmüyorlardı.

Pitt telaşla kazazedelerin arasından geçip deri çantalı kadını aramaya koyuldu, fakat gemiden gemiye nakledilenler arasında onu göremedi. Kadın sanki birden yok olmuştu. Pitt, yolcularım boşaltan kurtarma botlarına şöyle bir göz gezdirince, kadının Deep Encounter'dan ayrılmış olamayacağına hükmetti. Kadın hâlâ Deep Encounter'da olmalıydı.

Pitt, bu kadını bulmak zorundaydı. Kaptan Burch'e gemideki cesedi başka türlü nasıl izah edebilirdi ki? Ayrıca Pitt olup bitenleri nasıl öğrenebilirdi?

Sonunda Deep Encounter gemisinde işler yoluna girmeye başlamıştı. Akşama doğru, durumları çok ağır olduğu için kıpırdatılamayan on kişi dışında, Emerald-Dolphin gemisinin kazazedelerinden yüzü hariç hepsi Earl of Wattlesfield konteyner gemisine nakledilmişti. Araştırma gemisi, o korkunç kazazede yığınlarından kurtulunca, tekne de sudan on beş metre yükselmişti. Bunun üzerine mürettebat çalışmaya koyuldu, zarar gören bölmeleri onardılar, bu sayede de gemiye giren su miktarı azaldı ve pompaların dışarı bastığı su miktarı, gemiye dolan miktarı geçti.

Avustralya bandıralı güdümlü füze firkateyni de olay yerine geldi ve onun da botları kurtarma çalışmalarına katıldı. Bu botlar, halatlardan denize atlayanları kurtararak, Deep Encounter gemisinin yorgun bot mürettebatını zahmetten kurtarmıştı. Allahtan, fırtına da başladığı gibi ansızın diniverdi ve denizde de dalgaların yerini hafif bir çırpıntı aldı.

McFerrin araştırma gemisinden ayrılan son kişi oldu. McFerrin konteyner gemisinin botuna binmeden önce, geminin tüm mürettebatına ve bilim adamlarına bizzat teşekkür etti. Sizin bu kadar çok insanın hayatını kurtarmanız, deniz tarihinin yıllıklarına geçecektir.

Burch alçak bir sesle, Ne yazık ki, hepsini kurtaramadık, bu da beni üzüyor, dedi.

Başardığınız işin bir mucizeden kalır yeri yok. McFerrin, bunları söyledikten sonra arkasına döndü ve sargılı ellerini Pitt'in omuzlarına koydu. Dirk, seninle tanışmak büyük bir onur... Bizim evde senin adından her zaman saygıyla söz edilecek. Tekrar görüşmeyi büyük bir içtenlikle umut ediyorum.

Pitt de neşeli bir sesle, Mutlaka tekrar görüşmeliyiz. Sana bir şişe İskoç viski borcum var.

NUMA'nm beyleri ve hanımları, hoşça kalın. Tamı hepinizi kutsasın.

Güle güle, Charles. Senden iyisi can sağlığı.

McFerrin konteyner gemisinin botuna indi ve tekne hareket ederken gemidekilere son kez bir selam çaktı.

Pitt, Burch'ye sordu. Şimdi ne yapacağız?

Önce sualtındakileri toplayalım, bunu ihmal edersek, Amiral Sandecker, Capitol binasının önündeki merdivenlerde kafalarımızı uçurur. Burch, NUMA'nın genel müdüründen söz ediyordu.Sonra da tersanesi olan en yakın limana, Wellington'a gidip geminin hasarım tamir ettirelim.

Eğer Ancient Marinefi bulamazsak, bu büyük bir kayıp sayılmaz. Çünkü o gemi masrafım çoktan çıkarmış yaşlı bir beygir sayılır, fakat Abyss bir sanat eseri, fabrikadan yeni çıkmış ve tam on iki milyon dolara mal olmuş. Onu kaybetmeyi göze alamayız.

O gemiyi bulacağız. Geminin sinyalleri çok gürültülü ve güçlü.

Burch başlarının üzerinde, gökyüzünden gelen gürültüde sesini duyurabilmek için bağırarak konuşmak zorunda kalıyordu. Gemilerin tepesinde, gökyüzü Yeni Zelanda'dan.Tonga, Fiji ve Samoa'dan gelen uçaklarla doluydu, bu uçakların çoğu uluslararası medya kuruluşları tarafından denizcilik tarihinin en şahane kurtarma operasyonunu izlemek amacıyla kiralanmışlardı. Üç geminin telsizleri de hükümetlerden, kazazedelerin endişeli akrabalarından, Blue Seas Yolculuk Şirketi yöneticilerinden ve Emerald-Dolphin'i sigortalayan şirketlerin temsilcilerinden gelen mesajlarla işlemez duruma gelmişti. Telsiz trafiği öylesine sıkışıktı ki, üç kurtarma gemisi arasında haberleşme el telsizleri ya da mors işaretleriyle sağlanıyordu.

Burch, iyice yükseltilmiş kaptan koltuğunda rahatlamaya çalışırken içini çekti, piposunu yaktıktan sonra hafifçe gülümsedi. Sence amiral onun araştırma gemisine ne yaptığımızı öğrenince, dünyayı başımıza yıkar mı dersin?

Bu koşullar altında ihtiyar deniz kurdu, reklamı son damlasına kadar sağmak isteyecektir.

Burch sordu. Aşağıda yatan cesedi yetkililere nasıl izah edeceğini hiç düşündün mü?

Ben sadece bildiklerimi söyleyebilirim.

Kızın tanıklık yapamaması çok büyük aksilik.

Geminin boşaltılması sırasında onu gözden kaçırdığıma inanamıyorum.

Burch yüzünde şeytanca bir gülümsemeyle. Aslında senin sorunun çözüldü, dedi.

Pitt uzun uzun kaptana baktı. Çözüldü mü?

Burch, Ben gemimin tertemiz ve düzenli olmasını isterim. Senin şu dostunu ben kendi ellerimle denize attım. Dostun facia sırasında Emerald-Dolphin'de ölen o zavallıların yanına gitti. Benim açımdan bu mesele kapanmıştır.

Pitt gözleri parıldayarak, Kaptan, sen iyi bir adamsın. Başkaları senin hakkında ne derlerse desinler, umurumda değil.

Telsiz memuru, telsiz odasından telaşla yanlarına geldi. Efendim, Avustralya bandıralı füze firkateyninin kaptanı Harlow'dan bir mesaj var. Eğer siz olay yerinden ayrılmak istiyorsanız, kaptan denizdeki cesetleri toplatacak ve yolcu gemisini limana çekecek kurtarıcılar gelinceye kadar burada kalacakmış.

Kaptana mesajını aldığımı, ona ve mürettebatına bu fedakarca davranışlarından ötürü en derin minnettarlığımı sunduğumu bildir.

Bir dakika sonra telsiz memuru geri geldi. Kaptan Harlow, size yıldırım hızı ve sakin bir deniz diliyor.

Pitt, Sanırım bir güdümlü füze firkateyninin beş yüz sivil yolcuyu taşıması tarihte ilk kez görülüyor, dedi.

Burch ağır ağır dönüp yanmış deve bakarken, Doğru, diye mırıldandı.

Sağanak halinde yağan yağmur, yangını söndürmekte pek de başarılı olamadı. Geminin ön kısmındaki küçük bir bölüm dışında geminin tümü simsiyah olmuş ve cayır cayır yanmıştı. Çelik bölmeler eğrilmişti ve geminin o dev gövdesi kömürleşmiş bir iskeletten ibaretti. Organik hiçbir şey kalmamıştı. Yanabilen her şey çirkin kül yığınlarına dönüşmüştü. Aslında bu geminin mimarları ve inşaatçıları onu yanması asla mümkün olmayan bir gemi diye tanımlamışlardı. Geminin her tarafında yanmaz malzemeler kullanılmıştı, fakat bu insanlar, dinamik ısının metali eriten bir alev fırtınasına dönüşebileceğini akıllarına getirmemişlerdi.

Pitt dalgın dalgın, Denizlerin büyük sırlarından biri daha, diye mırıldandı.

Her yıl tüm dünyada o kadar sık gemi yangını yaşanıyor ki, endişelenmemek elde değil. Burch, sanki bir sınıfta öğrencilere ders veriyormuş gibi konuşuyordu. Fakat bugüne kadar Emerald-Dolphin yangını kadar şaşırtıcı olanına rastlamadım. O kadar büyük bir gemide çıkan hiçbjr yangının bu derece hızlı yayılması söz konusu olamaz.

İkinci Kaptan McFerrin, yangın uyan ve kontrol sistemleri çalışmadığı için yangının kontrolden çıkıp yayıldığını söyledi.

Ne dersin bu olayda bir ihanet söz konusu olabilir mi?

Pitt başıyla yanmış geminin enkazını işaret etti. Her şeyin bir dizi şanssızlığın sonucu olduğu iddiasını geminin şu görüntüsü yalanlıyor.

Telsiz memuru tekrar söze karıştı. Kaptan, Earl of Wattlesfield gemisinin Kaptanı Nevins size bir

şey söylemek istiyor.

Kaptanı hoparlöre bağla.

Konuşun, efendim.

Ben, Kaptan Burch.

Ben Kaptan Nevins. Şey, ben diyorum ki, kazazedeleri bırakabileceğiniz en yakın liman Wellington olduğu için sizinkiler oraya gitmeyi düşünüyorlarsa, ben size oraya kadar seve seve eşlik ederim.

Burch karşılık verdi. Bu çok ince bir düşünce, kaptan. Teklifinizi kabul ediyorum. Biz de rotamızı Wellington'a çevirdik. Umarım sizi yolunuzdan fazla alıkoymayız.

Günün kahramanlarına yolda boğulmak hiç yakışmaz.

Pompalarımızın boşalttığı suyun miktarı, gemiye giren sudan daha fazla. Büyük bir kasırgaya tutulmadığımız takdirde, sağ salim Wellington'a varabiliriz.

Siz hareket eder etmez biz de peşinizden geleceğiz.

Pitt sordu. Geminizde bin sekiz yüz kişiyle nasıl baş ediyorsunuz?

Kazazedelerin çoğunu boş kargo bölmelerinden ikisine yerleştirdik.Geri kalanlar geminin içine dağıldılar, bazıları yarısı boş konteynerlarda. Günde bir öğün yemek için yeterli malzememiz var. Wellington'a varıncaya kadar benim mürettebatım da dahil, hepimiz sıkı bir rejim uygulayacağız. Nevins bir saniye süren suskunluktan sonra, Ah, evet, diye sözlerini sürdürdü. Eğer benim gemimle Avustralya firkateyni arasına girebilirseniz, size yolluk gönderebiliriz. Hepsi bu kadar. Tamam. Kesiyorum.

Burch bu sözleri eğlenceli bulmuştu. Yolluk mu dedi?

Pitt güldü. Belki de bize 'Aloha' deyip flamalar yollayacaklardır.

Burch, geminin telefonunu açtı. Şef, yola çıkmaya hazır mısınız?

House cevap verdi. Ancak altı mil hız yapmanıza izin verebilirim, daha fazlası olmaz. Hızı artırmaya kalkışırsak gemi paslanmış bir kova gibi delinir.

Hızımız sekiz mil olsun.

Geminin mürettebatı ve NUMA bilim adamları, on iki saat süreyle hiç durmaksızın bedenleri ve kafalarıyla çalışmaktan yorgun ve bitkindiler, hani ayakta durmak bile onlar için çok zordu, ama Pitt onları çalışma güvertesinde topladığı zaman gururla ve dimdik durdular. Geminin bütün mürettebatı, güvertenin bir ucunda toplanmıştı, kadın ve erkek bilim adamları da mürettebatın karşısında duruyorlardı. Herkes oradaydı. Burch, makine dairesindeki görevlilerin de tam kadro güvertede toplanmalarını istemişti. Çarkçıbaşı House, pompaların başıboş bırakılmalarına karşı çıkmıştı, ama kaptan ısrarından vazgeçmedi. Sadece dümenci, kaptan köşkünde tek başına kalmış, araştırma gemisini Earl of Wattlesfield gemisi ile Avustralya bandıralı güdümlü füze firkateyni arasında yol almasını sağlıyordu. Güdümlü füze gemisi ile araştırma gemisi arasında en fazla elli metre mesafe vardı.

Küçük araştırma gemisi ondan çok daha büyük iki geminin arasında oyuncak gibi kalmıştı. Geminin radar direğinde NUMA bayrağı dalgalanıyordu, arka tarafında ise yıldızlı ve çizgili Amerikan bayrağı vardı.

Yan yana duran Pitt ile Burch, karşıya bakınca firkateynin mürettebatının sanki askeri bir törendeymiş gibi hazır ol vaziyette durduklarını fark ederek afalladılar. Sonra da, Deep Encounter iki gemi arasındaki boşluğa girerken o sessiz tropikal çevre gemi sirenleri ve konteyner gemisiyle firkateynin güvertesinde korkulukların önünde sıralanmış iki binden fazla kazazedenin sevinç dolu bağırışlarıyla inledi. Denizde bir pantomimdir koptu. Erkekler, kadınlar ve çocuklar, çılgınlar gibi el salladılar ve anlaşılamayan bağırışlarıyla dikkat çektiler. Kesilip küçük parçalara ayrılmış gazete ve dergi sayfaları konfeti gibi havaya savruldu. Deep Encounter gemisindekiler yaptıkları o muhteşem kahramanlığın ne büyük bir başarı sağladığını ancak o dakikada anlayabildiler.

Onların başardıkları iş, iki binden fazla kazazedenin hayatını kurtarmaktan ibaret değildi; ayrıca başka insanları kurtarmak uğruna kendi hayatlarını feda edebileceklerini de kanıtlamışlardı. Herkesin gözlerinden yaşlar boşanıyordu.

Aradan uzun bir süre geçince, araştırma gemisindeki kadın ve erkekler, olanları noktası noktasına doğru anlatmakta zorluk çekeceklerdi. Bu insanlar, öylesine duygulanmışlardı ki yaşadıklarını tam olarak özümleyememişlerdi. Şu müthiş kurtarma çabaları bile çok uzaklarda kalmış bir geçmişte görülmüş kâbus dolu bir rüya gibiydi. O insanlar olanları asla unutmayacaklardı, ama her şeyi anlatmaya kalkıştıklarında kelimeler yetersiz kalacaktı.

Derken hepsinin başı sanki tek bir basmış gibi dönüp, daha yirmi dört saat önce, denizlere açılmış gemilerin en güzellerinden biri olan o enkaz yığınına baktılar. Pitt de baktı. Hiçbir denizci, bir geminin korkunç bir şekilde öldüğünü görmekten hoşlanmaz. Pitt, böylesine hunharca bir saldırıdan kimin sorumlu olduğunu merak ediyordu. Acaba amaç neydi?

Burch, Ne düşündüğünü öğrenmem için kaç para istersin? diye sordu.

Pitt boş gözlerle adama baktı. Benim düşüncelerimi mi? Büyük annemin mercan teşbihine bahse girerim ki merak seni diri diri yiyip bitiriyor.

Ne demek istediğini anlayamadım.

Burch açıkladı. Hepimizin kafasını kurcalayan soru. Çılgının birinin iki bin beş yüz çaresiz erkek, kadın ve çocuğu öldürmekteki amacı ne olabilir?

Geminin enkazı Sidney Limanı'na getirilir getirilmez deniz yangın sigortasının bir ordu dedektifi tarafından külleri didik didik edilecek.

Bu insanların pek fazla bir kanıt bulabileceklerini sanmıyorum.

Burch, Sen o insanları küçümseme, dedi. Hepsi çok iyidir. Eğer bu olayın nedenini ortaya çıkarabilecek birileri varsa, o kişiler sigortanın adamları olacaktır.

Pitt dönüp Burch'e gülümsedi. Umarım sen haklı çıkarsın, kaptan. İyi ki bu iş benim omuzlarıma yüklenmedi. Doğrusu buna seviniyorum.

O haftanın sonunda, Pitt yanıldığını anlayacaktı. Aslında bu sırrı çözmekle görevlendirilen kişinin kendisi olacağını Pitt hiç tahmin edememişti.

Emerald-Dolphin'e ulaşan ilk çekici, Quest Marine Offshore Şirketi'nin Audacious İsimli çekicisiydi. Boyu yirmi yedi, eni on yedi metre olan çekici, dünyadaki en büyük çekicilerden biriydi. Geminin ikiz Hunnewell marka dizel motorları dokuz bin sekiz yüz beygir gücüne sahipti. Bu çekicinin limanı Wellington olduğu için, Avustralya Brisbane'den gelen iki büyük çekiciden daha

çabuk olay yerine varabilmişti.

Audacious'un efendisi, onu bir tavşanın peşinden iz süren tombalak bir av köpeği gibi son hızla koşturmuştu. Güney Pasifik'te sürdürülen yarış sırasında telsizi de susturmuştu. Aynı gemi enkazına ulaşmaya çalışan çekicilerin kaptanları arasında her zaman uygulanan sıradan bir numaraydı bu, çünkü yarışı kazanan çekici, Lloyd Sigorta Şirketi'nden, kurtarma için açık kart ve de kazaya uğrayan teknenin değerinin yüzde yirmi beşini kazanıyordu.

Yanan yolcu gemisi ve Avustralya bandıralı güdümlü füze gemisi görüş sahalarına girdiği için Kaptan McDermott, Blue Seas Yolculuk Şirketi'nin yetkilileriyle temasa geçmekte bir sakınca görmedi. Yarım saat süren bir pazarlıktan sonra şirket yetkilileri tedavi de ödeme de yok anlaşması imzalamayı kabul ettiler. Buna göre, Quest Marine firmasının çekicisi, Emerald-Dolphin 'den geride kalanların birinci derecede kurtarıcısı sayılacaktı.

Hâlâ kızıl alevler içindeki yolcu gemisine iyice yaklaştıkları zaman Kaptan McDermott ve mürettebatı karşılarındaki o feci manzarayı görünce donup kaldılar. O güzelim yolcu gemisinden geriye sadece çırpıntılı turkuvaz deniz üzerinde sallanıp duran bir moloz yığını kalmıştı. Geminin enkazı, Hiroşima'nın atom bombası atıldıktan sonra çevreyi saran yangın fırtınasını izleyen günlerde çekilmiş bir fotoğrafını anımsatıyordu.

Audacious gemisinin birinci kaptanı, dizlerinden sakatlanınca sporu bırakmak zorunda kalan eski ragbi oyuncusu Herm Brown, Bu enkaz, üç kuruş bile etmez, dedi. Birinci kaptanın gür sarı saçları vardı, şortunun altından kalın bacakları ve düğmeleri iliklenmemiş gömleğinin altından da kıllı göğsü görünüyordu.

McDermott gözlüklerini aşağı çekti ve camların üzerinden bakmaya başladı. Açık kumral rengi saçlı daracık gaga burunlu ve elaya kaçan yeşil gözlü İskoçyalı, tam yirmi yıldır okyanuslarda görev yapan çekicilerde çalışıyordu. Şirketin müdürleri bu işten hoşlanmayacaklar, orası kesin. O kadar büyük bir geminin bir avuç kül yığını haline gelebileceğini hiç düşünmemiştim.

Geminin telefonu çalıyordu, McDermott hemen telefonu açtı. Çekicinin kaptanı, ben sizin iskele tarafınızdaki geminin kaptanı Harlow'um. Acaba kiminle görüşüyorum?

Quest Marine firmasına bağlı Audacious çekicisinin Kaptanı Jock McDermott'um.

Siz buraya geldiğinize göre, ben buradan ayrılıp Wellington'a gidebilirim, Kaptan McDermott. Gemimde tekrar karaya ayak basmak için sabırsızlanan beş yüzden fazla kazazede var.

McDermott karşılık verdi. Herhalde çok zorlanmış olmalısınız. Sizin iki gün önce buradan ayrılmamış olmanıza şaştım.

Denizde boğulan kazazedelerin cesetlerini toplamakla meşguldük. Ayrıca Uluslararası Denizcilik Komisyonu da deniz trafiği için tehdit oluşturmaya başlayan enkazın yakınında kalıp, enkazın durumu hakkında rapor vermemizi istedi.

Enkaz artık gemi olmaktan çıkmış.

Harlow, Çok yazık, dedi. Oysa denize indirilen en güzel gemilerden biriydi bu. Harlow ekledi. Enkazı yedeğe alabilmeniz için size herhangi bir yardımda bulunabilir miyiz?

McDermott, Hayır, teşekkür ederim, diye karşılık verdi. Biz bu işi hallederiz.

Enkaz çok kötü görünüyor. Umarım siz limana ulaşıncaya kadar da su üzerinde kalabilir.

Geminin gövdesinin ısıdan ne kadar zarar gördüğünü bilmeden, enkazın su üzerinde kalacağı konusunda bahse giremem.

Geminin büyük bir bölümünün yanmış olması onu hafiletmiştir. Onu su seviyesinden mümkün olduğu kadar yüksekte tutarak çekmek kolay olur.

Hiçbir çekme işi kolay değildir, kaptan.

Wellington'a vardığınız zaman bir hoş geldin komitesi ve gazeteci alayıyla karşılaşmaya hazır olun.

Harlow soğuk bir sesle, Doğrusu sabırsızlanıyorum, dedi. Size iyi şanslar. •

McDermott, İkinci Kaptan Brown'a döndü. Eh, sanırım en iyisi artık işe koyulmak olacak.

Brown köprünün camından dışarsını işaret ederek, Hiç değilse deniz sakin, dedi.

McDermott bir süre enkaza baktı. İçimde bir his var, bize kolaylık sağlayacak tek şey sakin bir deniz olacak gibi.

McDermott hiç zaman kaybetmedi. Enkazın çevresinde bir tur attıktan sonra çekici Audacious'u Emerald-Dolphin gemisinin sancak tarafına altmış metre yaklaştırdı. Enkazın olduğu yerden kıpırdamamasını ümit etmekten başka çaresi yoktu.

Çekicinin motorlu botu denize indirildi. Brown ile mürettebattan dört kişi, enkaza doğru yol aldılar. Bottakilerin ziyaretçileri vardı. Enkazın çevresi köpekbalıklarıyla kaynıyordu. Balıklar, içgüdüleriyle gemi denizin dibine inerse su üzerinde çok lezzetli yiyeceklerin kalacağını sezmişlerdi.

Enkaza çıkmak hiç de kolay olmayacaktı. Kazazede gemi hâlâ o kadar sıcaktı ki, onun gemilerin arasında durması sakıncalıydı. Fakat geminin sancak tarafı yangından çok fazla etkilenmemişti. Yukardaki korkuluklardan aşağı sarkıtılmış, otuza yakın halat vardı. Bereket versin ki, iki tane de ip merdiven vardı. Teknenin dümencisi, ip merdivenin tam altına geldikleri zaman demir attı.

Gemiye çıkmak için ip merdivene atlayan ilk kişi Brown oldu. Gözlerini köpekbalıklarından ayırmadan ayaklarını ip merdivenin basamaklarına dayadı ve gövdesini dengede tutmaya çalıştı. Kollarını ileriye uzatıp merdiveni kendine çekti, sonra da ağır ağır yukarı tırmanmaya başladı. Üç dakikadan daha kısa bir süre içinde tam on beş metre yüksekliğe ulaşmıştı. Brown'un arkasından üç kişi daha geminin enkazına çıktı. Dört kişi, kısa sürede geminin çelik halatlarla çekiciye bağlanmasını sağladılar.

Brown telsizinden McDermott'a, Kablolar bağlandı, diye bilgi verdi. Biz geri dönüyoruz.

Genellikle bir gemi çekileceği zaman, çekicinin görevlilerinden bir iki kişi çekilecek gemide kalırdı, fakat yangının gemiyi ne derece etkilediğini bilmeden bu insanların Emerald-Dolphin gemisinde kalmaları çok tehlikeli olacaktı. Eğer gemi birdenbire batacak olursa, adamlar kaçmaya firsat bulamayacaklar ve enkazla birlikte denizin dibine ineceklerdi.

Brown ile adamları ip merdiveni aşağıya fırlattılar. Bot ve mürettebatı çekici gemiye alınır alınmaz, McDermott, gemiye kaplumbağa hızıyla yol verilmesini emretti. Brown dev vincin başındaydı, çelik kabloyu, yolcu gemisinin tam çekicinin arkasında kalmasını sağlayacak kadar serbest bıraktı. Sonra freni çekti ve vinç, yolcu gemisini taşımaya başladı.

Çekicideki herkes soluğunu tutmuştu, bakalım Emerald-Dolphin çekiciye bağlandıktan sonra durum ne olacaktı? Emerald-Dolphin 'in burnu, santim santim denecek kadar yavaş yavaş, bir farenin emrine

girmiş bir fil gibi sudan çıkmaya başladı. Hiç kimse kıpırdamıyordu, endişe henüz sona ermemişti. Fakat yolcu gemisi doğrudan çekicinin dümen suyuna girdi ve orada kaldı. Hâlâ yanmakta olan yolcu gemisinin çekicinin dümen suyuna girdiği görülünce, herkes biraz rahatladı.

On saat sonra, Audacious gemisinin büyük makineleri, dev gemiyi saatte iki mil hızla harekete geçirdiler. Yangın büyük ölçüde söndürülmüştü. Süper teknenin enkazının birkaç yerinden zaman zaman küçük alevler yükseliyordu. Gökte ay yoktu ve yağmur habercisi bulutlar gökyüzünü kaplamıştı. Gece öylesine karanlıktı ki, denizin nerede bittiğini ve gökyüzünün nerede başladığını görmek imkânsızdı.

Çekici geminin büyük projektörü Emerald-Dolphin 'i aydınlatıyordu. Mürettebat, çekicinin planlandığı gibi arkadan geldiğinden emin olabilmek için sırayla nöbet tutuyordu. Gece yarısından sonra nöbet sırası geminin aşçısına geldi. Adam, mutfakta işi olmadığı zamanlar güverteye çıkarıp güneşten yararlandığı açılır kapanır sandalyeye kuruldu. Hava kahve içmek için çok sıcaktı ve aşırı nemliydi, bu yüzden aşçıbaşı, yanı başında duran buzlu kovadan diyet kola aldı. Kola kutusunu bir elinde tutarken, bir sigara yaktı ve arkasına yaslanıp arkadan gemiyi takip eden tekneyi görev aşkı içinde izlemeye koyuldu.

İki saat sonra, aşçıbaşı onuncu sigara ve üçüncü kolayı içerken uykuya dalmamak için büyük mücadele veriyordu. Emerald-Dolphin, hâlâ olması gereken yerdeydi. Aşçı birden doğruldu ve geminin derinlerinden gelen bir sesle irkilip başını salladı. Bu ses, aşçıya uzaklarda çakan bir şimşeği anımsatmıştı, üstelik ses bir kez duyulup kaybolmamış aynı ses birkaç saniye arayla tekrarlanmıştı. Aşçı doğrulup gözlerini kıstı. Bir değişikliğin farkına vardığı sırada neredeyse o seslerin hayal ürünü olduğuna inanmak üzereydi. Geminin biraz daha suya batmış olduğunu fark etmesi birkaç saniye sürdü.

Yanmış geminin enkazının sancak tarafı hafifçe yarılmıştı. Projektörün ışığı altında enkazdan kalın bir duman bulutu yükseliyordu. Derken aşçının yüzü dehşetten dondu.

Emerald-Dolphin batmaya başlamıştı, hem de büyük bir hızla.

Aşçı, dehşet içinde çılgın gibi köprüye koşup bağırdı. Gemi batıyor! Tanrım, denizin dibine iniyor.

McDermott, bu bağırtıyı duyup kamarasından dışarı fırladı. Aşçıya hiç soru sormadı bile. Enkaza şöyle bir bakmak, bağlantıyı kesmedikleri takdirde batan yolcu gemisinin Audacious ile tüm mürettebatını denizin altı bin metre derinliğine sürükleyeceğini anlamasına yetmişti. McDermott'un yanına gelen Brown da bir bakışta durumu anladı. İkisi birlikte dev vincin yanına koştular.

İki adam can havliyle kablo bağlantısını çözmek için vincin vites koluna sarıldılar. Yolcu gemisinin burnu suya dalarken onu çekiciye bağlayan kablo da serbest kalmıştı. McDermott ile Brown, kablo gevşeyince, yolcu gemisine bağlanan kısmının da çözüleceğini umuyorlardı. Eğer bu gerçekleşmezse, çekicinin de batması kaçınılmazdı.

Ölü yolcu gemisi büyük bir hızla suya dalmaya başlamıştı. Daha şimdiden burun kısmı suyun içinde görünmez olmuştu. Gemi on beş derecelik bir açıda batıyordu, hem de çok büyük bir hızla. Geminin yanmış bölmeleri ayrılırken korkunç bir iniltiyi andıran sesler duyuldu. Enkazın gövdesi birkaç saniye suyun üzerinde yükselir gibi oldu, sonra denizin simsiyah sularına daldı. Geminin tümü denizde kaybolduktan sonra enkazın bulunduğu yerde hava kabarcıkları belirdi.

Kablolardan sadece bir tanesi gemiye bağlı kalmıştı, kablo birden gerildi ve enkazın burun kısmı sudan dışarı çıktı. Çekicide olanları izleyen gemiciler afallayıp kalmışlardı, ölümün dişlerini yanı

başlarında hissediyorlardı. Dramın sonu gelmişti.

Derken kulakları sağır eden bir ses duyuldu ve kablonun enkaza bağlı olan ucu koptu, bir saniye içinde kablo da denizde gözden kayboldu. Çekici birden serbest kalınca, burnu havaya kalktı, sonra hafifçe sarsılıp yeniden dengesini buldu. Gemiciler, ölümden kıl payı kurtulmanın yarattığı şok içinde sessiz ve hareketsiz öylece duruyorlardı.

Son dakikaların kâbusu sona ererken Brown mırıldandı. Bir geminin böyle göz açıp kapayıncaya kadar çabuk batabileceğine hiç inanmamıştım.

McDermott da Ona katıldı. Ben de. Sanki geminin dibi tamamen çıkmış gibiydi.

İşte bir milyon sterlin değerinde kablo da güme gitti. Şirketin yöneticileri pek de memnun kalmayacaklar.

Bu bizim kontrolümüzün dışında yaşanan bir olay. Her şey çok çabuk oldu. McDermott susup elini havaya kaldırdı. Sert bir sesle, Dinleyin, dedi.

Herkes gözlerini Emerald-Dolphin'in battığı noktaya çevirdi. Gecenin sessizliğinde bir ses, Bana yardım edin, diye bağırıyordu.

Aşçı eliyle sesin geldiği yeri işaret ederek, Orada biri var, dedi.

Brown, hemen projektörün yanına koştu ve ışığı denizin üzerinde gezdirdi. Gemiden otuz metre kadar uzakta bir adamın fildişi rengi sularla tezat teşkil eden kara suratı fark ediliyordu. Brown bağırdı. Tekneye kadar yüzebilir misin?

Bu soruya cevap gelmedi, fakat adam hiç de yorgun görünmüyordu.

Brown, tayfalardan birine, Ona hemen bir halat at ve köpekbalıklarına yem olmadan yukarı çek, dedi.

Yan taraftan aşağı bir halat atıldı. Adam hemen halatı kavradı ve iki tayfa onu gemiye çekti.

Brown, Bu adam bir aborijin, dedi. Yani Avustralya yerlisi.

McDermott, Ama saçları kıvırcık değil, dedi. Bu adam daha çok bir Afrikalıya benziyor.

Sırtında bir denizci üniforması var.

McDermott bu kadar uzun zaman sonra sağ kalmayı başaran bir kazazedeyle karşılaşmayı hiç beklemediği için soran gözlerle adama baktı. Nereden geldiğinizi sorabilir miyim?

Yabancı dişlerini göstere göstere gülümsedi. Bunu bildiğinizi sanmıştım. Ben şeyim, daha doğrusu Emerald-Dolphin 'in yolcularla ilgilenen irtibat görevlisiydim.

Brown sordu. Yolcuların tümü gemiyi terk ettikten sonra siz nasıl oldu da orada kaldınız? Adamın hiç yaralanmamış olması ve üniformasının sırılsıklam ıslanmasının dışında yaşadıklarından etkilenmemesi garipti.

Yolcuların gemiyi terk edip araştırma gemisine nakledilmelerine yardım ederken düşüp başımı vurdum. Beni gören herkes öldüğümü sanmış olmalı ki, oracıkta bırakıp gitmişler. Kendime geldiğim zaman siz gemiyi çekiciye bağlamıştınız.

McDermott şüpheci bir tavırla, En aşağı yirmi dört saat kadar baygın kalmış olmalısınız, dedi.

Evet, sanırım dediğiniz doğru.

Gemide yanarak ölmemeniz inanılır gibi değil.

Çok şanslıymışım. Yangının ulaşmadığı güvertelerden birine düştüm.

İngilizceyi Amerikan aksanıyla konuşuyorsunuz.

Ben Kaliforniyalıyım. Brown sordu. Adınız nedir? Sherman Nance.

McDermott, Pekâlâ, Bay Nance, dedi. Şimdi şu ıslak üniformayı çıkarsanız iyi olacak. Boyunuz, aşağı yukarı benim Birinci Kaptanım Bay Brown'unkiyle aynı. O size ödünç kuru giyecek verebilir. Sonra da mutfağa gidin. Yaşadıklarınızdan sonra vücudunuz susuz kalmıştır ve açlıktan ölecek hale gelmişsinizdir. Aşçımızın size içecek bir şeyler ve şöyle doyurucu bir yemek vermesini sağlayacağım.

Evet, teşekkür ederim, kaptan.

Adım, McDermott.

Bayağı susadım.

Aşçı Nance'i aşağıya indirdikten sonra Brown, kaptana baktı. Adamın öylesine büyük bir yangından parmağını bile yakmadan ve kaşının bir telini kaybetmeden atlatması inanılır gibi değil.

McDermott düşünceli düşünceli çenesini sıvazladı. Evet, inanılır gibi değil, dedi sonra içini çekti. Bu bizi ilgilendirmez. Şimdi yöneticilere

çekmemiz gereken enkazı ve onların pahalı kablolarını kaybettiğimizi bildirmek gibi çok sevimsiz bir görevi yerine getirmeliyim.

Brown dalgın dalgın mırıldandı. Gemi bunu yapmamalıydı.

Neyi yapmamalıydı?

Gemi bir dakika önce suyun üzerinde yüzerken bir dakika sonra da dibe indi. Onun bu kadar çabuk batmaması gerekirdi. Bu hiç de doğal bir olay değil.

McDermott omuzlarını silkerek, Sana hak veriyorum Ama dedi. Bizim elimizden bir şey gelmezdi.

Sigorta dedektifleri araştıracak bir şey bulamayınca buna hiç de sevinmeyecekler.

McDermott yorgun bir tavırla başını salladı. Elde hiçbir ipucu olmayınca, bu da denizlerin büyük sırlarından biri olarak kalacak.

McDermott daha sonra büyük projektörün yanına gidip ışığı söndürdü, kayıp yolcu gemisinin suya gömülüşü, cehennemi anımsatan zifiri karanlıkta gerçekleşmişti.

McDermott'un Emerald, Dolphin batıp gözden kaybolduktan sonra denizden çıkardığı adam Audacious gemisi Wellington'a varır varmaz ortadan kayboldu. Limandaki göçmenlerden sorumlu görevliler, adamın iskeleden çıkmadığını, onu görmüş olsalardı yolcu gemisindeki yangınla ilgili sorular sormak için alıkoyacaklarını söylediler. McDermott, Sherman Nance'ın ancak gemi limana yanaşırken yan taraftan denize atlayarak izini kaybettirmiş olabileceğini düşündü.

McDermott, sigorta dedektiflerine raporunu verdikten sonra, ona, Emerald-Dolphin gemisinde Sherman Nance adında bir subayın ya da tayfanın, geminin görevlileri listesinde yer almadığını

bildirdiler.

Adamın Pasifik'in yeşil sularında kaybolduğunu görüyordu. Pitt hava alabilmek için suyun yüzüne çıktığında sevgilisinin gittiğini anlayınca, tekrar dalmak istiyor, fakat onu kurtaran bottaki adamlar bunun ümitsiz bir çaba olduğunu bildikleri için Pitt'in dalmasına izin vermiyorlardı.

Pitt o gün bugündür, sadece denizin üzerinde ve altındaki çalışmaları için yaşıyordu. Deniz onun metresi olmuştu. Washington'da Ronald Reagan Havaalanı'nın bir köşesinde, araba ve uçak koleksiyonunun da yer aldığı eski bir hangardan bozma evinde olmanın dışında, Pitt, en çok, bir araştırma gemisiyle dünyanın uçsuz bucaksız okyanuslarını gezdiği zaman mutlu oluyordu.

Pitt içini çekip bir robdöşambr giydikten sonra yatağına uzandı. Çoktan hak ettiği uykuya dalmak üzereyken birden aklına bir şey geldi ve yataktan doğruldu. Babasının deri çantasını elinden bırakmayan kız birdenbire aklına gelmişti. Pitt, kızı düşündükçe, onun kendisine görünmeden konteyner gemisinin botlarından birine binmiş olamayacağına hükmetmeye başladı. Sonra da buna kesinlikle aklı yattı.

Kız gemiden ayrılmamıştı. O, hâlâ Deep Encounter gemisinde bir yerlerde saklanıyordu.

Pitt uykunun çekiciliğine yenik düşmeyip yataktan kalktı ve çarçabuk giyindi. Beş dakika sonra Pitt, o genç kızı gemide köşe bucak aramaya koyulmuştu. Jeneratör odasına, makine dairesine, bilimsel araç ve gereçlerin bulunduğu depoya baktı. Arama işi çok ağır gidiyordu, çünkü gemide bir insanın gizlenebileceği pek çok yer vardı.

Pitt yedek malzeme deposunu gözden geçirdi ve az kalsın orada bir ayrıntıyı gözden kaçıracaktı. Depoda bir tezgâhın üzerine düzenli bir şekilde dizilmiş yağ kutuları duruyordu. Aslında bunun yadırganacak bir özelliği yoktu, ama Pitt, yağ kutularının tahta dolapta olmaları gerektiğini biliyordu. Pitt sessizce dolaba yaklaştı ve kapağı açtı.

Kelly Egan yorgunluktan öylesine derin bir uykuya dalmıştı ki, Pitt'in varlığını hissetmedi. Deri çanta, dolaptaki yığınların üzerinde duruyordu ve genç kızın bir kolu çantanın üzerindeydi. Pitt gülümsedi, dolaptan bir not defteri alıp bir sayfasını kopardı ve üzerine bir not yazdı.

Sevgili hanımefendi,

Uyandığınız zaman lütfen benim ikinci güvertedeki sekiz numaralı kamarama gelin.

Pitt, kızı heveslendirmek için notuna şu satırı da ekledi:

Kamarada yiyecek ve içecek hazır olacak.

Pitt, notu yavaşça genç kızın göğsüne bıraktı ve dolabın kapısını yavaşça kapayarak yedek malzeme deposundan ayrıldı.

Akşam saat yediyi biraz geçe, Kelly, Pitt'in kamarasının kapısını hafifçe tıklattı. Pitt kapıyı açınca başını önüne eğmiş şaşkın tavırlı genç kızın o deri çantayı hâlâ elinde sıkı sıkı tuttuğunu gördü. Genç kızı içeri buyur etti. Çok acıkmış olmalısınız, dedi. Kızmadığım veya canının sıkılmadığını belli etmek için hafifçe gülümsedi.

Siz Dirk Pitt misiniz?

Evet ve siz de?...

Kelly Egan. Size sıkıntı verdiğim için özür dilerim.

Dirk genç kızın sözünü kesti. Kesinlikle bana sıkıntı vermediniz. Dirk üzerinde bir tepsi dolusu sandviç ve bir sürahi süt bulunan masayı işaret etti. Pek de gurmelere uygun bir yemek sayılmaz fakat aşçımızın elde kalan malzemelerle yapabildiği en iyi yemek bu. Dirk, bir kadın bluzuyla şortu eline alıp havaya kaldırdı. Hanım bilginlerimizden biri

sizin vücut ölçülerinizi tahmin edip büyük bir incelik göstererek bazı giyeceklerini size ödünç vermek istedi. Karnınızı doyurun, sonra bir duş alın. Ben yarım saat sonra geri geleceğim. O zaman konuşuruz.

Pitt geri döndüğünde, Kelly duşunu yapmış ve peynirli salamlı sandviçlerin çoğunu yemişti. Sürahide de hemen hemen hiç süt kalmamıştı. Dirk, genç kızın karşısına bir sandalye çekip oturdu. Kendinizi yeniden insanlığın arasına dönmüş hissediyor musunuz?

Kelly gülümseyip başım salladı, yaramazlık yaparken yakalanmış bir çocuk gibiydi. Herhalde gemiyi neden terk etmediğimi merak ediyorsunuzdur.

Bu düşünce aklımdan geçmedi değil. Korkmuştum.

Neden korkuyordunuz? Size ve babanıza saldıran adamdan mı? Bu adamın boğulan gemi kurbanları arasına katıldığını bildirmekten mutluluk duyuyorum.

Kelly kararsız bir tavırla, Bir başkası daha vardı, dedi. Bir denizci. Bu adamın beni öldürmeye çalışan o kızıl saçlı adamla birlikte çalıştığını sanıyorum. İkisi birlikte, babamın çantasını çalmaya çalıştılar ve onu öldürmeyi amaçladıklarına inanıyorum. Fakat mücadele sırasında bir aksilik oldu ve o adamlar sadece babamı küpeştelerden denize itmeyi başarabildiler.

Dirk Pitt, Babanız çantayla birlikte denize düştü, değil mi? dedi.

Evet. Kelly, babasının ölümünü yeniden yaşarken gözlerinden yaşlar boşandı. Pitt, elini cebine sokup genç kıza bir mendil uzattı. Kelly gözlerini kuruladıktan sonra kumaş mendile şaşkın şaşkın baktı. Erkeklerin hâlâ böyle mendil taşıdıklarını sanmıyordum. Ben herkesin kâğıt mendil kullandığına inanıyordum.

Dirk alçak bir sesle, Ben eski bir kuşağın temsilcisiyim, dedi. İnsan soylu bir hanımefendiyle ne zaman karşılaşacağını pek kestiremiyor.

Kelly, Pitt'e tuhaf bir bakış fırlattı ve hafifçe gülümsedi. Sizin gibi biriyle hiç karşılaşmadım.

Benim gibiler çoğunlukta deli. Pitt konuya dönmek istedi. Şu denizciyi bana tarif edebilir misiniz?

Evet, adam uzun boylu bir zenciydi. Sanırım AfrikaAmerikan kökenli, çünkü gemi yerel bir deniz taşımacılık şirketine aitti ve mürettebatın büyük bir bölümü Amerikalıydı.

Adamların harekete geçmek için yangını beklemeleri biraz garip.

Bu, babamın ilk taciz edilişi değildi, diye genç kız sözlerini öfkeyle sürdürdü. Babam bana defalarca tehdit edildiğini söylemişti.

Pitt, genç kızın ayaklarının dibinde duran çantayı işaret ederek, Babanın uğrunda ölmesi gereken o önemli şey neydi?

Babam şey... Duraladı sonra sözünü tamamladı. Babam Dr. Elmore Egan'dı, son derece başarılı bir adamdı. Hem makine, hem de kimya mühendisiydi.

Pitt, Bu ismi biliyorum. Dr. Egan, büyük saygı gören bir bilim adamıydı, değil mi? Birkaç değişik

türde pervaneli deniz motorunun da mucidiydi değil mi? Hatırladığım kadarıyla, babanız ayrıca şimdi taşımacılık endüstrisinde kullanılan çok güçlü bir dizel yakıtını da formüle etmişti.

Genç kız bu sözlerden etkilenmişti. Siz bunu biliyor muydunuz?

Ben bir gemi mühendisiyim. Eğer babanızın adını duymamış olsaydım, sınavda zayıf not alırdım.

Babamın son projesi manyetohidrodinamik motorlar geliştirmekti.

Emerald-Dolphin gemisindeki pervaneli motor sistemleri gibi yani.

Kelly sessizce başını salladı.

Bu yeni motor türleri hakkında pek bilgim olmadığını itiraf etmeliyim. Benim okuduğum çok az sayıda açıklamada da bu teknolojinin ancak otuz yıl sonra kullanılabileceği belirtilmişti. İşte o sistemin Emerald-Dolphin's uyarlandığını duyunca çok şaşırdım.

Aslında buna herkes şaşırmıştı. Fakat babam büyük bir yenilikle gemi tasarımında bir ilki yarattı. Deniz suyunda bulunan elektriği, sıvı helyum sayesinde sıfırda tutan bir manyetik tüpten geçirdi. Bu sayede elde edilen elektrik gücü de pervanelere su pompalamaya yetiyordu.

Pitt bu açıklamaları dikkatle dinliyordu, genç kız konuştukça, o da gerginleşmeye başladı.

Babanızın motorunun dışarıdan aldığı tek yakıtın deniz suyu olduğunu mu söylüyorsunuz?

Saline'in çok küçük bir elektrik alanı var. Babam bu alanı enerji üretmek için inanılmaz boyutlara ulaştırmanın bir yöntemini buldu.

Doğrusu bitmek tükenmek bilmeyen yakıtla çalışan bir pervaneli motoru hayal etmek bile zor.

Kelly'nin babasından duyduğu gurur yüzüne yansıdı. Babamın bana anlattığına göre...

Pitt, genç kızın sözünü kesti. Siz babanızla çalışmıyor musunuz?

Pek çalışıyorum sayılmaz. Kelly ilk kez güldü. Babamı fena halde düş kırıklığına uğrattım.. Ben soyut terimlerle düşünemiyorum. Cebiri yutarcasına öğrenmeyi asla başaramadım. Denklem çözmek bana göre değildi. Yale Üniversitesi'nde iş ekonomisi okudum ve bu dalda yüksek lisans yaptım. Şimdi bir danışmanlık şirketinde ürün analistiyim. Bizim müşterilerimiz büyük mağazalar ve toptancılar.

Pitt'in dudakları hafif bir sırıtmayla aralandı. Yani yeni enerji türleri yaratmak kadar heyecanlı bir iş değil.

Kelly kumral saçlarını boynunda ve omuzlarının çevresinde bulut yığınları gibi hareket ettirerek başını salladı. Ama ben iyi para kazanıyorum.

Babanızın şu yeni motorları son şekline sokmasında nasıl bir gelişme rol oynadı?

Babam, araştırmalarına yeni başladığı dönemde deneme amacıyla geliştirdiği motor güç ve enerji beklentilerinin çok üstünde bir çalışma sergiledi, fakat büyük sürtünme sorunları vardı. Motorların çalışma süreci çok kısa oluyordu. Bu arada Josh Thomas adında kimya mühendisi bir aile dostu, satılan ticari yakıttan yüz misli daha güçlü bir yakıt yarattı. Artık babamın yıllar yılı tükenmeyecek yeni bir güç kaynağı vardı.

Demek süper yakıt babanın şu yeni motorunu çizimden gerçeğe dönüştürmesini sağladı, öyle mi?

Kelly, Doğru, dedi. Pilot modelin başarılı geçen deneme programından sonra Blue Seas Deniz Yolculuk Şirketi'nin yöneticileri babama o motoru inşa edip Emerald-Dolphin yolcu gemisinde kullanılmasını önerdiler. O tarihte gemi Singapur'da bir tersanede inşa halindeydi. Bu şirket, aynı zamanda deniz altında çalışacak lüks yolcu denizaltılar! inşa etmeyi planlıyordu. Şirket, motorları imal etmesi için babama sınırsız izin belgesi verdi.

Yakıt formülü kopya edilemez mi?

Formül kopya edilir, ama işlem hayır. Aynı imalat evrelerini tekrarlamak imkânsız.

Anladığım kadarıyla, babanız kendini şu patentlerle koruyordu.

Kelly hızlı hızlı başını salladı. Ah, evet. Babamla Josh Thomas, motor tasarımında en az otuz iki patent almışlardı.

Eski formül ne oldu?

Kelly önce duraladı, sonra başını salladı. Babam bunu da kendine saklamayı tercih etti. Patent bürosuna bile güvenmiyordu.

Dr. Egan, yeni yakıtının ve motorunun kullanma hakkını satarak çok zengin bir adam olabilirdi.

Kelly omuzlarını silkti. Babam da tıpkı sizin gibi başkalarıyla aynı yolda yürümeyi sevmiyordu. Gerçekleştirdiği icattan tüm dünyanın yararlanmasını istiyordu ve icadını elden çıkarmaya hazırdı. Ayrıca, babam başka bir buluş üzerinde çalışmalara başlamıştı. Bana çok daha büyük bir proje üzerinde çalıştığını ve bunun insanlığın geleceğini inanılmaz ölçüde etkileyeceğini söylüyordu.

Babanız size bu büyük buluşun ne olduğundan hiç söz etti mi?

Kelly cevap verdi. Hayır. Babam sırlarını hiç açıklamazdı v£ benim bu çalışmaları bilmememin daha doğru olacağını ileri sürerdi.

Pitt, Doğru bir düşünce, dedi. Babanız sizi onun sırlarını ele geçirmek için her şeyi göze alan kişilerden korumak istemiş.

Kelly'nin bakışlarında üzüntülü ve çaresiz bir ifade belirdi. Annem öldükten sonra babamla ben birbirimize hiç yakın olmadık. Babam, temelde iyi ye müşfik bir babaydı, fakat her zaman işine öncelik tanırdı ve de genelde işlere dalarak her şeyi unuturdu. Sanırım Emerald-Dolphin ‘in ilk yolculuğuna benim de katılmamı istemesinin nedeni, birbirimize yakınlaşmamızı sağlamaktı.

Pitt, bir dakika kadar sesini çıkarmadan düşüncelere daldı. Sonra başıyla deri çantayı işaret etti. Artık çantayı açma zamanının geldiğini düşünmüyor musunuz?

Kelly elleriyle yüzünü kapayarak şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Öyle düşünüyorum ama aynı zamanda korkuyorum.

Pitt alçak bir sesle sordu. Neden korkuyorsunuz?

Kelly kıpkırmızı olmuştu, bunun nedeni utanç değil, çantada ne bulacağını bilememenin yarattığı korkuydu. Bilmiyorum.

Eğer benim kötü niyetli biri olduğumu ve babanın değerli belgelerini ele geçirmeyi planladığımı düşünüyorsanız, bunları aklınızdan çıkarın. Siz çantanın içindekileri incelerken ben kamaranın öbür ucunda otururum. Siz de çantanın kapağını kaldırırsanız benim hiçbir şey görmeme imkân kalmaz.

Birdenbire bütün bu olanlar Kelly'ye çok komik ve saçma gelmişti. Çantayı kucağına alıp kıkır kıkır gülmeye başladı. Çantanın içinde ne olduğu hakkında en küçük bir bilgim yok. Benim tahminime göre, çantada babamın çamaşırları ve okunaksız el yazısıyla yazdığı notların bulunduğu defterler olabilir.

O halde çantaya bakmaktan kimseye bir zarar gelmeyecek.

Kelly uzun bir bocalama geçirdi. Sonra sürpriz oyuncak kutusunu açar gibi çantanın kilitlerini açtı ve kapağını kaldırdı.

Kelly çantayı açar açmaz, Aman Tanrım, diye soluk soluğa mırıldandı.

Pitt doğruldu. Ne varmış?

Kelly bir ağır çekim sahnesindeymiş gibi döndü ve çantayı elinden bıraktı. Sonra da Bir şey anlamadım, diye mırıldandı. Çantayı elimden hiç bırakmamıştım.

Pitt, eğilip deri çantanın içine baktı.

Çanta boştu.

***

Meteoroloji aletleri, Wellington'un iki yüz mil uzaklığındaki alanda dört gün süreyle sakin bir deniz ve mavi gökyüzü tahmininde bulunmuşlardı. Deep Encounter gemisi şimdilik su alıp batma tehlikesiyle karşı karşıya olmadığı için Kaptan Nevins konteyner gemisine tam yol ileri emrini verip limana mümkün olduğu kadar çabuk ulaşmayı hedefledi. Earl of Wattlesfield gemisi Wellington'a ne kadar çabuk ulaşırsa o kadar iyi olacaktı. Gemide beklenmedik iki bin yolcunun bulunması, yiyecek stoklarını tehlikeli bir şekilde azaltmıştı.

Büyük gemi geçerken, Emerald-Dolphin'in. yolcuları ve mürettebatı veda için el salladılar. Bir ses, Woody Guthrie'nin bir şarkısını söylemeye başladı ve çok geçmeden binden fazla ses şarkıya eşlik ederek küçük araştırma gemisinde kalan kadın ve erkeklere, hoşça kalın, sizi tanımak güzeldi, sözleriyle seranat yaptı.

Bu insanlar, şarkının son mısrasını söylerlerken duygusal anlar yaşandı. Ve ben sürüklenip gitmek zorundayım... Aradan daha bir saat bile geçmeden, Earl of Wattlesfield gemisi ulükta kaybolmuştu.

Kaptan Nevins, gemisini Deep Encounter' dan altı saat önce Wellington limanına getirdi ve sevinçli, ama aynı zamanda buruk bir şekilde karşılandı. Binlerce insan rıhtımda toplanmıştı, konteyner gemisi ağır ağır iskeleye yanaşırken bu insanlar sessizce gemiyi seyredip birbirleriyle alçak sesle konuşuyorlardı. Yeni Zelanda'nın kalbi, denizcilik tarihinin en korkunç gemi yangınından mucize kabilinden kurtulanlar için atıyordu.

Yaşayan ve ölen kazazedelere karşı ülkede bir anda büyük bir sempati uyandı. Evlerin kapıları, kazazedelere açılmıştı. Bol bol yiyecek ve giyecek yardımı yapılıyordu. Yolcuların çoğu, yangında pasaportlarını ve diğer belgelerini kaybettikleri için gümrük görevlileri onları bir iki basit soruyla geçiştiriyorlardı. Havacılık Şirketi, kazazedelerin yaşadıkları kentlere ulaşabilmeleri için ek seferler düzenlemişti. Yeni Zelanda Hükümeti'nin üst düzey yetkilileriyle Amerika Birleşik Devletleri'nin elçisi bir karşılama komitesi kurdular. Medya mensupları, akın akın Wellington'a gelmişlerdi ve karaya çıkıp dostlarına ve yakınlarına kurtulduklarını bildirmek için sabırsızlanan kazazedeleri abluka altına almışlardı. Bu, ülkenin yakın geçmişinde yaşanan en büyük haber olayıydı ve en önemli

öykü, Deep Encounter gemisinin mürettebat ve bilim adamlarının giriştikleri o kahramanca kurtarma girişimiydi.

Hemen bir soruşturma başladı. Yolcuların çoğu, gönüllü olarak soruları cevaplamak ve yangın sırasında mürettebatın uygulamaları konusunda ifade vermek istediler. Denizcilik şirketi avukatlarının sessiz kalmalarını önerdiği gemi mürettebatına, soruşturmalar tamamlanıp ifadeler alınıncaya kadar süresiz olarak ikametgâh sağlanmıştı.

Earl of Wattlesfield'in Wellington'a varışı melankolik bir olay sayılırsa, Deep Encounter'ı bekleyen karşılayıcılar çılgın bir parti havası yaratmakta gecikmediler. Araştırma gemisi Cook Boğazı'nı geçip Wellington'a yönelirken, özel yatlar ve yüzlerce teknenin oluşturduğu özel bir donanma tarafından karşılandı. İtfaiye tekneleri gemiyi limanda bir doka kadar takip ettiler, hortumlardan fışkırtılan sular havada sudan bir perde yaratırken parlak güneş ışınları sayesinde bir de gökkuşağı oluşturdular.

Rıhtımdaki kalabalıklar, geminin iki bin kişiyi kurtarma çabası sürerken turkuvaz gövdesinde oluşan yaraları uzaktan da görebiliyorlardı. Kaptan Burch emirlerini sıralarken hoparlör kullanmak zorunda kalmıştı, çünkü rıhtımda bine yakın araba aralık vermeden korna çalıyordu ve insanlar avaz avaz bağrışıyorlardı, ayrıca kiliselerin çanları çalıyor, onlara siren sesleri karışıyordu. Gemideki bilim adamları ve mürettebat, bir anda uluslararası üne sahip olduklarını ve artık birer kahraman sayıldıklarını bilmiyorlardı. Bu coşkulu karşılamayı izlerken, her şeyin onlar için yapıldığına inanamıyorlardı. Artık o yorgun ve bitkin bilim adamları ve gemi mürettebatı görüntüsünde değildiler. Karşılama donanmasını görünce herkes çarçabuk kendine çekidüzen vermiş, en güzel giysilerini giymişti. Kadınlar elbise, erkekler spor pantolon ve ceket giymişlerdi, mürettebat da NUMA üniformaları içindeydi. Hepsi oşinografi malzemeleri kaldırılmış çalışma güvertesinde toplanmış, karşılayıcılara el sallıyorlardı.

Kelly köprü tarafında Pitt'in yanında duruyordu, o da coşmuştu ama aynı zamanda da babasının bunları görmesini ne kadar istediğini düşünerek kederlenmişti. Genç kız, dönüp Pitt'in gözlerine baktı. Sanırım bu bizim için veda olacak.

Uçakla Amerika'ya mı gideceksiniz?

Amerika'ya kalkacak ilk uçakta kendime yer ayırtır ayırtmaz evime dönüyorum.

Sizin için ev neresi? New York. Genç kız yukardan sarkan bir kâğıt süsü kenara çekerek, Yukarı Batı Yakası'nda bir evim var. Yalnız mı yaşıyorsunuz?

Hayır. Kelly gülümsedi. Zippy adında bir kedimle Shagnasty diye çağrılınca karşılık veren bir av köpeğim var.

New York'a pek sık gitmem, ama bir daha sefere yolum oraya düşünce sizi arayacağım ve akşam yemeğine davet edeceğim.

Bakın bu çok hoşuma gitti.. Kelly telefon numarasını bir kâğıt parçasına yazıp Pitt'e verdi.

Sizi özleyeceğim, Kelly Egan.

Kelly o inanılmaz gözlere baktı ve Pitt'in ciddi olduğunu anladı. Birden Kelly'nin yüzüne kan hücum etti ve dizlerinin bağının çözüldüğünü hissetti. Genç kız, kendisine neler olduğunu merak ederek küpeşteye sıkı sıkı tutundu. Kontrolünü kaybetmesi onu çok şaşırtmıştı, birden ayak parmaklarının ucunda yükselerek kollarını Pitt'in gövdesine sardı ve erkeği dudaklarından uzun uzun

öptü. Kelly'nin gözleri kapalıydı, fakat Pitt'inkiler bu zevkli sürprizin yarattığı şaşkınlıkla açıktı.

Kelly geri çekilince, kadınlara özgü bir soğukkanlılık içinde, Hayatımı kurtardığınız ve çok çok daha fazlasını yaptığınız için size teşekkür ederim, Dirk Pitt. Kelly birkaç adım ilerledikten sonra durup arkasına döndü. Babamın deri çantası.

Pitt, onun ne demek istediğini pek anlayamamıştı. Evet, dedi.

Çanta sizin.

Kelly, bu sözleri söyler söylemez, dönüp aşağıya çalışma güvertesine indi. Gemiden rıhtıma merdiven uzatılır uzatılmaz, Kelly, karaya çıktı ve gazeteci kalabalığının arasında gözden kayboldu.

Pitt, zaferin tadını çıkarmayı Burch ile diğerlerine bıraktı. Onlar, kentte alelacele düzenlenen davetlerde ağırlanırlarken, Pitt gemide kaldı ve Globalstar uydu telefonuyla, Washington'da NUMA genel merkez binasından Amiral Sandecker ile bir telefon görüşmesi yaptı.

Pitt, Deep Encounter gemisi adamakıllı hasar gördü, diye açıkladı. Tersane ile temasa geçtim, gemiyi yarın kuru havuza alacaklar. Tersanenin ustabaşısı onarımın üç gün sürebileceğini belirtti.

Amiral karşılık verdi. Gazeteler ve televizyonlar, kurtarma serüvenini sabah, öğle, akşam sürekli yayınlıyorlar. Hava Kuvvetleri, yanan yolcu gemisinin ve Encounter'in fantastik fotoğraflarını çekmiş. NUMA'nın telefon hatları bizi kutlayanların telefonlarıyla kilitlendi ve bina gazetecilerin akınına uğradı. Ajans adına, sana ve Encounter gemisindeki herkese en içten teşekkürlerimi iletmek isterim.

Pitt, amiralin bürosunda gururdan gözleri parlamış bir halde gündemde olmanın her dakikasının zevkini çıkardığını görür gibiydi. Amiralin yer yer beyazlanmış o alev kızılı saçlarım, Vandyke stili özenle düzeltilmiş sakalım ve zevkten neon ışıkları gibi parlayan mavi gözlerini hayalinde canlandırabiliyordu. Ayrıca Sandecker'in özel purosunun ekşimtırak kokusunu da duyar gibiydi.

Pitt alaycı bir tonla, Bu bizim zam alacağımız anlamına mı geliyor? diye sordu.

Sandecker hemen cevabı yapıştırdı. Bu olanlar hemen başınızı döndürmesin. Para başarıyı satın alamaz.

Bir ikramiye, sizin açınızdan çok güzel bir jest olabilirdi.

Şansını daha fazla zorlama. Geminin onarım masrafını senin ücretinden kesmediğim için kendini şanslı saymalısın.

Pitt, amiralin bu sert sözlerine bir an olsun bile kanmamıştı. Sandecker, NUMA çalışanları arasında elinin açıklığıyla tanınmıştı. Pitt, amiralin daha şimdiden ikramiye çeklerini hazırladığına inanıyordu ve de bu konuda yanılmamıştı. Çok sevdiği NUMA'nın çıkarları söz konusu olduğunda, amiral bir tüccar gibi davranmasını da biliyordu. Amiral Sandecker'in şu anda kurtarma operasyonunu ve kamuoyunda gördüğü ilgiyi, kongreden elli milyon dolar daha bağış koparabilmek için nasıl kullanacağını tasarlamakla meşgul olduğunu anlamak için Pitt'in bir kristal küreye ihtiyacı yoktu.

Pitt hınzırca bir tavırla, Ücretimden kesmek isteyeceğiniz masraf bu kadarla sınırlı değil, dedi. Su üzerinde kalabilmek için hemen hemen teçhizatımızın tümünü denize atmak zorunda kaldık.

Sandecker'in ses tonu ciddileşti. Denizaltında kullanılanları da mı attınız?

Onları önce denize bıraktıktan sonra topladık.

Güzel onlara ihtiyacınız olacak.

Sizi pek anlayamadım, amiral. Sualtı araştırma aygıtlarımızın yarısından fazlası denizin dibindeyken Tonga bölgesinin haritasını çıkarmamızın imkânı yok.

Ben sizden Tonga'nın haritasını çıkarmamızı beklemiyorum ki. Amiral ağır ağır konuştu. Emerald-Dolphin gemisine dalmanızı istiyorum. Şimdi senin görevin, gemide neden yangın çıktığını ve çok çabuk batmasına yol açan sebepleri ortaya çıkaracak ipuçlarını bulmak. Amiral durakladı. Geminin yedeğe alındıktan sonra bilinmeyen bir nedenle hemen battığını biliyorsun değil mi?

Evet, Kaptan Burch ile birlikte, çekici geminin ait olduğu şirketle yaptığı haberleşmeleri dinledik.

Deep Encounter bin millik bir mesafe içinde bu işi yapabilecek tek gemi.

Dev bir yolcu gemisini, denizin yirmi bin ya da daha fazla derinliğinde küçük bir denizaltıyla incelemek, yanmış bir evin külleri arasında ipucu aramakla aynı şey değil. Ayrıca vinci de denize bırakmak zorunda kalmıştık.

Yenisini satın alın ya da kiralayın! Elinden gelenin en iyisini yap ve elin boş dönme. Sen ne bulursan bul, deniz taşımacılığı bu işten büyük bir darbe yiyecek ve de sigorta şirketleri, çalışmalarımız için NUMA'ya destek olmaya dünden hazırlar.

Ben bir yangın sigortası araştırmacısı değilim. Orada neyi aramam gerekiyor?

Sandecker, Sen endişelenme, dedi. Deniz felaketlerinde büyük deneyimi olan birini yolluyorum. Bu kişi aynı zamanda denizaltında çalışan araçlar konusunda da uzman.

Pitt sordu. Bu dediğin kişi, benim tanıdığım biri mi?

Sandecker alaycı bir tavırla, Mutlaka tanıman gerekir, dedi. O senin özel projeler müdür yardımcın.

Pitt sevinçle bağırdı. Al Giordino. Ben onun hâlâ Antarktika'da Atlantis projesi üzerinde çalıştığını sanıyordum.

Artık orada çalışmıyor. Şu anda uçakta ve yarın sabah Wellington'a ulaşmış olacak.

Daha iyi birini gönderemezdin.

Sandecker, Pitt ile oyun oynamaya bayılıyordu. Evet, dedi. Ben de böyle düşüneceğini tahmin etmiştim.

Albert Giordino, geniş omzuna eski model bir yol çantası asmış, kuru havuzun üst kısmından Deep Encounter gemisine doğru yürüyordu. Çantanın iki yanında dünyanın dörtbir yanındaki ülkelerin ve otellerin reklam amaçlı renkli etiketleri dikkat çekiyordu. Giordino bir eliyle cilalı tahta bantları olan metal sandığı sürüklerken diğer eliyle de antika deri çantasının sapına yapışmıştı. Boş köprü kanadındaki güverteye baktı. Geminin gövdesini onaran tersane işçilerinin dışında tekne terk edilmiş gibiydi.

İriyarı Giordino'nun omuzları gövdesi kadar genişti. Bir doksan beş boyunda ve doksan kilo olan adam kas yığınından farksızdı. Esmer tenini, siyah kıvırcık saçlarını ve kahverengi gözlerini İtalyan atalarından almıştı. Sokulgan, alaycı, şen şakrak biriydi. İğneleyici esprileri insanları ya kahkahalara boğar ya da surat asmalarına neden olurdu.

Çocukluktan beri arkadaş olan Pitt ve Giordino lisede ve Hava Kuvvetleri Akademisi'nde aynı takımda futbol oynamışlardı. Denizin üstünde ve altında birlikte atıldıkları maceralar bir efsane olmuştu. Pitt'in antika otomobillerle dolu eski hangardan bozma evinin aksine, Giordino bir dekoratörü intihar ettirecek nitelikte döşenmiş bir apartman katında oturuyordu. İşe gidip gelmek için eski bir Corvette arabası vardı. Mesleğinin dışında, Al'in en büyük tutkusu kadınlardı. Doğrusu bir jigolo gibi davranmakta da hiç sakınca görmüyordu.

Giordino, Heya gemi, heya mola, diye bağırdı. Tekrar bağırmak için biraz bekledi. O sırada kaptan köşkünden çıkan bir karaltı köprüye doğru ilerledi ve tanıdık bir yüz, Giordino'ya baktı.

Pitt yapmacık bir ciddiyetle, Sen kendini tutamaz mısın? diye sordu. Bizler, zarif bir gemiye binen barbarları pek de hoş karşılamayız.

Giordino ağzı kulaklarına vararak gülümsedi. O halde sen şanslısın demektir. Burayı biraz canlandırmak için ağzı kalabalık kaba saba birine ihtiyacınız var.

Pitt, Sen orada bekle, dedi. Ben aşağı geliyorum.

Bir dakika sonra, iki eski arkadaş birbirlerine sarıldılar. Gerçi Gior dino, üç misli daha güçlüydü, ama Pitt her zaman arkadaşını tutup havaya kaldırmaktan hoşlanırdı.

Neden geciktin? Sandecker seni dün sabah beklememi söylemişti.

Sen, amirali bilirsin. O cimrinin teki, NUMA jetlerinden birini ödünç almama izin vermedi. Ben de tarifeli uçakla geldim. Tahmin edeceğin gibi uçakların hepsi gecikmeliydi ve ben de San Francisco'da uçağımı kaçırdım.

Pitt, arkadaşının sırtına bir şaplak indirdi. Seni görmek çok güzel, ahbap. Ben senin Antarktika'da Atlantis projesinde çalıştığını sanıyordum. Pitt bir adım gerileyip soran gözlerle Giordino'ya baktı. Bildiğim kadarıyla sen nişanlanmıştın ve evlenecektin öyle değil mi?rya ça

Giordino, çaresizliğini belli edecek şekilde ellerini havaya kaldırdı. Sandecker beni görevden aldı ve nişanlım da bensiz çekip gitti.

Ne oldu?

Nişanlım da ben de işlerimizi bırakıp banliyöde bir eve yerleşmeyi düşünmüyorduk. Ve nişanlıma Çin'de bulunan eski yazıları çözmesi teklif edildi, bu görev iki yıl sürecekti. Kızcağız bu fırsatı tepmek istemedi ve de ilk uçakla Pekin'e hareket etti.

Yüzüstü bırakılmaya katlanabildiğini görmek beni sevindirdi.

Eh canım, bu bir kamçıyla dövülmekten, dilinin bir ağacın gövdesine çivilenmesinden ve 1951 model bir Nash Rambler arabanın bagajına tıkılmaktan iyidir.

Pitt, omzundan askılı çantayı aldı, fakat teneke bavulu taşımak için bir harekette bulunmadı. Hadi gel, seni dairene götüreyim.

Daireme mi dedin? Encounter gemisine son kez geldiğimde kamaralar birer eşya dolabı büyüklüğündeydi.

Sadece masumları korumak için çarşaflar değiştirildi.

Giordino terk edilmiş gemiyi eliyle işaret ederek, Burası mezar gibi, dedi. Kuzum herkes nerede?

Sadece Çarkçıbaşı House ile ben gemideyiz. Diğerleri, kentin en lüks otelinde, bir elleri yağda, bir elleri balda, günlerini gün edip gazetecilere beyanat veriyorlar ve bol bol ödül alıyorlar.

Duyduğuma göre, sen günün adamı olmuşsun.

Pitt mütevazı bir tavırla omuzlarını silkti. Bunlar bana göre değil.

Giordino, saygı ve hayranlık dolu bakışlarla arkadaşını süzdü. Belli oluyor. Sen her zaman şu Hımbıl Herbert rolünü oynamaktan hoşlandın. Ben de senin bu huyunu seviyorum ya. Tanıdığım insanlar arasında ünlü kişilerle yan yana çektirdiği fotoğrafların koleksiyonunu yapmayan, aldığı ödülleri evinin banyosunda teşhir etmeyen tek kişi sensin..

Bunu yapsam da o ödülleri kim görecekti? Ben pek ender parti veriyorum. Ayrıca böyle şeyler kimin umurunda?

Giordino hafifçe başını salladı. İçinden, Pitt hiç değişmiyor, diye düşündü. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı ona ülkenin en büyük ödülünü vermek istese, Pitt başkana özürlerini iletir ve tifoya yakalandığını bildirirdi.

Giordino bavulunu boşaltıp kamarasına yerleştikten sonra, Pitt'in kamarasına girdi. Arkadaşı küçük bir masanın başına oturmuş Emerald-Dolphin ‘in güverte planlarını inceliyordu. Giordino planların üzerine tahta bir kutu koydu.

Bak, sana bir armağan getirdim.

Pitt gülerek, Noel'e geldik mi? Pitt kutuyu açtı ve içini çekti. Sen iyi bir adamsın, Albert. Bana bir şişe Don Julio Reserve Blue tekila getirmişsin.

Giordino kararmaz gümüşten yapılmış iki fincanı tutup yukarı kaldırdı. İçkiyi deneyip, bizim kalite anlayışımıza uygun olup olmadığına bir bakalım mı?

Amiral bunu duysa ne derdi? Yoksa amiralin, bir NUMA gemisinde alkol yasağına ilişkin onuncu emrini hiçe mi sayıyorsun?

Eğer en kısa zamanda ilaç niyetine alkol alamazsam, ben yok olacağım.

Pitt, şişenin tepesindeki mantarı çıkardı ve açık kahverengi sıvıyı gümüş fincanlara boşalttı. Emerald-Dolphin’in enkazına yapılacak dalışın başarılı olmasına kadeh kaldırıyorum.

Ve de güneş ışınlarına başarıyla dönüşe. Giordino tekiladan afiyetle bir yudum içtikten sonra sordu. Gemi tam olarak nerede battı?

Tonga Çukuru'nun batı tümseğinde.

Giordino'nun kaşları kalktı. Bayağı derinde desene.

Bence en iyi ihtimalle, gemi yaklaşık altı bin metre derinlikte.

Giordino'nun gözleri kaşlarını izleyip yukarı yöneldi. Hangi denizaltıyı kullanmayı planlıyorsun?

The Abyss Navigator'ı kullanmayı düşünüyorum. O tekne tam bu iş için yapılmış.

Giordino, sustu ve yüzünde sıkıntılı bir ifade belirdi. Tabii bu denizaltının bu kadar derine dalmasının imkânsız olduğunu biliyorsun, değil mi? Derinlik konusunda denemeler yapılması gerekiyor.

Pitt umursamaz bir tavırla, Geminin tasarımcılarının işi iyi bilip bilmediklerini öğrenmeleri için bundan daha güzel bir fırsat olamaz, dedi.

Giordino boş fincanını Pitt'e uzattı. Sanırım bana bir içki daha versen iyi olacak. Düşündüm de, aslında on, on iki fincan içki daha içmemde yarar var, aksi halde buradan Tongo Çukuru'na varıncaya kadar gözüme uyku girmeyecek ve denizin dibinde infilak eden denizaltılarla ilgili kâbuslardan kurtulamayacağım.

İki arkadaş, gece yarısına kadar Pitt'in kamarasında oturup tekila içmeyi sürdürdüler, birbirlerine eski savaş hikâyelerini ve yıllar boyunca birlikte yaşadıkları serüvenleri anlattılar. Pitt, arkadaşına alevler içindeki Emerald-Dolphin 'i nasıl gördüklerini, kurtarma operasyonunu ve Earl of Wattlesfield gemisinin tam zamanında olay yerine gelişini, Audacious çekici gemisinin kaptanının yanan geminin batışıyla ilgili izlenimlerini ve de Pitt'in Kelly'yi nasıl kurtardığını, saldırganı nasıl öldürdüklerini anlattı.

Pitt sözlerini bitirdiğinde Giordino, kamarasına dönmek için ayağa kalktı. Sen bayağı iş çıkarmışsın.

Aynı şeyleri bir daha yaşamak istemezdim doğrusu.

Tersane, geminin onarımını ne zaman tamamlayacak?

Kaptan Burch de ben de öbür gün bu işin tamamlanacağını ve dört gün sonra da kaza yerinde olacağımızı tahmin ediyoruz.

Antarktika'da beyazlaşan tenimin bronzlaşması için yeterince zamanım olacak demektir. Giordino, bunları söylerken kamaranın bir köşesinde duran deri çantayı fark etti. Bu çanta senin Dr. Egan'a ait olduğunu söylediğin çanta mı?

Ta kendisi.

Ama çantanın boş olduğunu söylüyorsun.

Banka soyguncusu Butch Cassidy kasabadan ayrıldıktan sonra kasaba bankasının kasası ne durumda olursa, çanta da aynı durumda.

Giordino çantayı alıp parmaklarını deri üzerinde gezdirdi. Derinin kalitesi iyi. Bayağı eski. Almanya'da imal edilmiş. Egan, zevkli biriymiş anlaşılan.

Çantayı ister misin? Dilersen senin olabilir. Giordino tekrar sandalyesine oturdu ve çantayı kucağına koydu. Eski çantalara zaafım var. Bunun farkındayım.

Giordino, çantanın kilitlerini açtı ve kapağı kaldırdı ve o anda iki litreden fazla sıvı yağ çantadan yere aktı, halıyı ıslatıp kamarayı kapladı. Giordino, pantolonu ve bacakları yağ içinde kalırken dilini yutmuş gibi suskun kaldı. Olayın şokunu adatmaya başlayınca da Pitt'e kötü kötü baktı.

Senin böyle çocuksu şakalara meraklı olduğunu bilmiyordum.

Pitt'in yüzünü şaşkınlık ifadesi kaplamıştı. Ben böyle şeyler yapmam. Pitt birden ayağa fırladı, kamaranın öbür ucuna geçip çantaya bir göz attı. İnan bana, bu olanlarla hiçbir ilgim yok. Dün baktığımda bu çanta boştu. Bu gemide, son yirmi dört saat içinde benden ve Çarkçıbaşı House'dan başka kimse kalmadı. Birinin gizlice buraya gelip çantayı yağ ile doldurmasına bir anlam veremiyorum. Bunu yapanın amacı ne olabilir?

Öyleyse yağ nereden geldi? Herhalde, durduk yerde çantada yağ birikmedi değil mi?

En küçük bir fikrim yok. Pitt bunları söylerken gözlerinde o dakikaya kadar hiç görülmemiş bir ifade belirmişti. Fakat bahse girerim, yolculuk sona ermeden her şeyi öğreneceğiz.

Pitt ile Giordino, araştırma gemisinin insansız sualtı aracı Sea Sleıith 'ün aygıtlarını ve elektronik sistemini inceleyip denerken Egan'ın deri çantasına kimin yağ doldurduğu meselesi de bir yana bırakıldı. Emerald-Dolphin'in mezarına yaptıkları yolculuk sırasında iki arkadaş Kaptan Burch ve gemideki okyanus mühendisleriyle enkaz arama yöntemini tartıştılar. Uzmanların hepsi de güvenlik gerekçesiyle, insansız denizaltının insanlı denizaltı Abyss Navigator'den önce aşağı gönderilmesi fikrinde birleştiler.

Sea Sleuth'ün dış görünüşünde bir incelik yoktu. Bu aracın sadece üstleneceği görevler düşünülmüş planlan ona göre yapılmıştı. Kullanışlı ve amacına uygun olan aracın yanında Mars gezegenine inen bir araç bile bir sanat eseri gibi görünebilirdi. İki metre yüksekliğinde ve bir metre seksen santim genişliğindeki araç yaklaşık üç buçuk ton ağırlığındaydı. Dış kısmı titanyum ile kaplıydı ve uzaktan bakıldığında iki yanı açık bırakılmış dev bir yumurtaya benziyordu.

Aracın içinde yüksek frekanslı bir video, fotoğraf kamerası ve bir bilgisayar vardı. Bilgisayar, suyun ısısını ve oksijen miktarını ölçüyordu. Bir DC motoru pervanesini çalıştırıyordu, bu motor da manganezalkalin pil sistemiyle faaliyete geçebiliyordu. Çok duyarlı bir sistem yukarıdaki ana gemiye denizin derinliklerinden işaret gönderebiliyordu. Aracın yolunu dışına yerleştirilmiş on projektör aydınlatıyordu.

Bir bilimkurgu filminde görülen mekanik bir canavar gibi çok karmaşık bir robot kolu ya da el ile işletici, aracın bir yanından dışarı uzanıyordu. Bu yapay kol, iki yüz kilo ağırlığındaki çıpayı tutup kaldıracak güce ve bir çay fincanını tutacak duyarlılığa sahipti.

İlkel robot araçlarının aksine Sea Sleuth kablolarla kaptan köşküne bağlı değildi. Aracın motoru ve video kamerası binlerce metre yukarıdaki Deep Encounter gemisinin kumanda odasından yönetiliyordu.

Pitt robot kolunu yerleştirmeye çalışan Giordino'ya yardım ettiği sırada bir tayfa yanına geldi. Kaptan Burch, hedeften üç mil uzaklıkta olduğumuzu bildirmemi istedi.

Pitt, Teşekkür ederim, dedi. Lütfen kaptana, Al ile birazdan onun yanında olacağımızı haber ver.

Giordino bir çift tornavidayı alet kutusuna koyduktan sonra ayağa kalktı ve sırtını gerdi. Araç tamamen hazır sayılır.

Hadi köprüye çıkalım, yan taraftaki sonardan Dolphin'in nasıl göründüğüne bakalım.

Burch ile NUMA mühendislerinden ve bilim adamlarından birkaçı kaptan köşkünün hemen yanındaki kumanda merkezi bölümündeydiler. Tepeden yayılan ışık altında herkesin yüzü ve elleri garip bir morumsu renk almıştı. Daha önce yapılan deneyler, kırmızı mavi ışık dalgalarının aygıtları okumayı kolaylaştırdığını göstermişti.

Adamların hepsi, Klein sistemi beş bin kayıt cihazına bağlı bilgisayar ekranından altı bin metre derinlikteki deniz yatağını inceliyorlardı. Renkli görüntüden deniz yatağının hayli düz olduğu anlaşılıyordu. Pitt ile Giordino içeri girip de Küresel Sistemden hedefe ne kadar mesafe kaldığını gösteren grafiğe işaret ederlerken Kaptan Burch onlara döndü.

Kaptan, Bir mil sonra gemiye ulaşmamız gerekir, dedi.

Giordino sordu. Çekicinin verdiği GPS noktası bu mu?

Burch başıyla onayladı. Çekicinin kablolarının kopup yolcu gemisinin battığı yer burası.

Kumanda merkezindeki odada bulunanların hepsinin gözleri Klein'ın ekranına adeta mıhlanmıştı. Deniz yatağı, kurşunimsi kahverengi kum ve çamurla kaplıydı. Görünürde bir tepe ya da kayalık yoktu. Hiçbir ıssız arazi bu derece terk edilmiş bir görüntü sergileyemezdi. Ama yine de görüntü herkesi adeta hipnotize etmişti, çünkü herkes ekranda bir cismin görünmesini bekliyordu.

Burch, İki yüz elli metre, diye açıklama yaptı.

Mürettebatla bilim ekibindekiler sessizdiler. Kumanda merkezi bir anıt mezar gibi sessizdi. Çoğu kişi için böyle bir bekleyiş çok sıkıcı olabilirdi, fakat denizleri araştıran bu kadın ve erkekler için böyle bir şey söz konusu değildi. Bu insanlar, sabırlı kişilerdi. Onlar, ilginç bir cisim, batmış bir gemi ya da jeolojik bir şeklin ortaya çıkması için bazen haftalarca bir aygıtı incelemeye alışıktılar ve genellikle de sonsuzluğa uzanan bir deniz yatağından başka bir şey göremezlerdi.

Ekranı en iyi görebilen Burch, Bir şey geliyor, diye haber verdi.

Kayıt cihazı, ağır ağır, insan yapısı olduğu fark edilen sert bir cismi göstermeye başladı. Cismin kenarları hasar görmüştü ve hiç de düzgün değildi. Cisim çok küçük görünüyordu, onların görmeyi umdukları dev yolcu gemisiyle bir ilgisi yok gibiydi.

Pitt, İşte bu o, diye mırıldandı. Burch mutlu bir damat gibi sırıttı. İlk aramada onu bulduk. Giordino ifadesiz bir sesle, Emerald-Dolphin ‘in boyutlarına uymuyor, dedi.

Burch işaret parmağını ekrana uzattı. Al haklı. Biz geminin sadece bir parçasını görüyoruz. İşte bir başka parça daha geliyor.

Pitt ekrandaki görüntüleri düşünceli düşünceli inceledi. Gemi ya dibe inerken ya da dibe vurduğu zaman parçalanmış.

Burch'ın geminin kıç tarafı olduğuna hükmettiği büyük parça ekrandan ağır ağır geçti. Enkazın parçaları arasındaki boşlukta, ne oldukları anlaşılamayan büyüklü küçüklü yüzlerce cisim vardı.

Giordino bir not defterine hemen o cisimlerin resimlerini çizdi. Öyle görünüyor ki, gemi üç parçaya ayrılmış.

Pitt, Giordino'nun çizdiği resimleri inceledi ve bunları sonra ekranında görünenlerle karşılaştırdı. Parçalar birbirlerinden çeyrek mil uzaklıkta duruyorlar.

Burch dedi ki, Geminin iç yapısı yangının verdiği zararla zayıfladığı için belki de dibe inerken parçalara ayrıldı.

Bilim ekibinden biri, Bu hiç görülmemiş bir durum değil, dedi. lİtanik de batarken ikiye ayrılmıştı.

Burch atıldı. Ama Titanik geniş bir açı çizerek batmıştı. Dolphin gemisini çelik halatla çekiciye bağlamış olan kaptanla konuştum. Kaptan geminin çok dar bir açıyla, en fazla on beş derecelik bir açıyla ve çok büyük bir hızla battığını söyledi. Oysa Titanik kırk beş derecelik bir açıyla batmıştı.

Pitt başını salladı. Eğer durum söylendiği gibi olsaydı enkaz daha derli toplu olurdu. Gördüğümüz kadarıyla geminin parçaları bölgeye yayılmış.

Burch kimseyi hedef almadan, öylesine sordu. O halde gemi batarken parçalanmasına neden olan neydi?

Pitt ağır ağır, Şansımız yardım ederse ve de Sea Sleuth adına uygun olduğunu kanıtlarsa, bu soruların cevaplarını öğrenebiliriz.

Sea Sleuth, kurtarma operasyonu sırasında parçalanan vincin altında asılı dururken göz kamaştıran turuncu renkte güneş doğudaki dümdüz mavi ufuktan yükselmişti. Vinç, tersanede yenilenmişti ve geminin tayfaları vinciyle kablolarını daha birkaç saat önce bağlamışlardı. Dikdörtgen şeklindeki AUV, geminin kıç tarafına asıldığı zaman umutlandılar. Deniz oldukça sakindi, dalgaların boyu bir metreyi geçmiyordu.

Geminin ikinci kaptanı, aracın indirilmesine nezaret etti ve araç geminin kıçından ayrılınca vinci çalıştıran tayfalara işaret verdi. Sonra da elini sallayarak her şeyin yolunda olduğunu belirtti. Bunun üzerine Sea Sleuth, deniz seviyesine kadar indirildi. Aracın elektronik sistemleri son bir kez daha gözden geçirildikten sonra ağır ağır Pasifik Okyanusu'nun mavi sularına bırakıldı. Araç suda yüzmeye başlar başlamaz bir düğme çalıştırıldı ve elektronik çengel kabloyu serbest bıraktı.

Kumanda merkezinde, üzerinde bir sürü düğme ve tuş bulunan bir konsolun önünde Giordino oturuyordu. Sea Sleuth'ü derinliklere yapacağı yolculukta o yönetecekti. İnsansız aracın bilgisayar programını hazırlayan ekibin bir üyesi olan Giordino, aynı zamanda aracın imalatından da sorumlu başmühendisti. Bir AUV'yi okyanusun yedi bin metre derinliğinde yönetmenin nc kadar kafa karıştırıcı bir iş olduğunu Giordino'dan daha iyi bilen pek az kişi çıkardı. Giordino, AUV'nin gemiyle hiçbir bağlantısı olmadan yüzüşünü görüntüleyen monitöre göz atarken aracın şamandıralarını harekete geçiren kolları çekti ve aracın dalgaların arasından derinlere dalışını izledi.

Pitt de, Giordino'nun yanında klavyenin başında oturmuş, AUV'deki bilgisayara bir dizi komut gönderiyordu. Giordino aracın pervane ve duruş sistemlerini kontrol ederken, Pitt de kameraları ve ışıklandırma sistemlerini çalıştırdı. Onların arkalarında biraz yanda kalan bir masanın başında da Misty Graham oturmuş, mimarların onlara gönderdikleri Emerald-Dolphin gemisinin planlarını inceliyordu. Diğer gözlerin hepsi Sea Sleuth'ün derinliklerde kaydedeceği görüntülerin yer alacağı monitörlere yönelmişti.

Misty ufak tefek bir kadındı, ateşli ve aynı zamanda sirke gibi keskindi. Siyah saçları, gemide kolaylık olsun diye kısacık kesilmişti ve eğer vücut hatları yuvarlak ve düzgün olmasa onu görenler pekâlâ erkek sanabilirlerdi. Açık kahverengi gözlerinin altında kısa küt bir burun ve yumuşak dudakları vardı. Misty hiç evlenmemişti. Kendini mesleğine adamış bir bilim kadınıydı ve de NUMA'da görevli en iyi deniz biyologuydu, zamanını Washington'daki bürosundan çok açık denizlerde geçiriyordu ve de flört etmeye pek ender zaman bulabiliyordu.

Misty Graham, önündeki plandan başını kaldırıp Burch'a, Eğer enkaz bir mağaraya girmişse, Sea Sleuth ilgi çekici bir şey bulmakta zorlanacaktır, dedi.

Burch ağır ağır, Oraya varmadan bunu bilemeyiz, dedi.

Başka sualtı arama projelerinde olduğu gibi bu kez de kompartımanda toplananlar aralarında konuşuyorlardı. AUV'un dibe ulaşması üç buçuk saat sürecekti ve bu da can sıkıcı bir bekleyiş olacaktı. Eğer okyanusun derinliklerinde yaşayan değişik bir balık türü kamera lenslerinin önünden geçmezse, monitörlerde görülecek pek bir şey olmayabilirdi.

Aslında herkes denizaltı araştırmalarının çok heyecan verici olduğunu sanır. Gerçekte ise bu tür

çalışmalar son derece sıkıcıdır. Bir şey olsun diye ya da mesleğin diliyle bir olay çıksın diye bazen saatlerce beklenir. Fakat yine de herkes sonar kamerada ya da monitörlerde alışılmışın dışında bir görüntü belirebilir diye iyimser bir hava içinde beklemeyi sürdürür.

Çoğu zaman da araştırmacılar bir şey bulamazlar. Fakat yine de derinlerden gelen görüntünün büyüleyici bir çekiciliği vardır ve mürettebat da bilim adamları da gözlerini monitörlerden asla ayıramazlar. Bereket versin ki bu kez çekicinin Küresel Yer Belirleme Sistemi'nde yapılan kayıtlara göre bu kez batan geminin parçaları dört mil derine indikten sonra bir futbol sahası büyüklüğündeki bir alana yayılmıştı.

Sea Sleuth'ün gelişmeleri rehber monitörde görüntülenmişti ve yön ile yükseklikler de alıcının alt kısmında sıralanmıştı. Araç dibe ulaşınca Giordino'nun yapacağı tek iş, aracı zaman alan arama operasyonuna gerek kalmadan doğruca enkaza göndermek olacaktı.

Giordino, aracın altimetresindeki dijital rakamları okumaya başladı. Yedi yüz elli metre.

Sleuth, araştırma gemisinden çok uzakta, simsiyah derinliğe inerken Giordino da her on dakikada bir derinlik ölçümlerini okuyordu. İki buçuk saat sonra alıcılar deniz yatağıyla arada kalan daracık boşluğu belirtmeye başladılar.

Deniz yatağı yüz elli metre aşağıda ve mesafe kısalıyor.

Pitt karşılık verdi. Aşağıdaki ışıkları açıyorum.

Sleuth, tam enkazın üzerine gelince, Giordino aşağı inme oranını saniyede altmış santime indirdi. Şu aşamada bir Sleuth 'ün enkazın içinde kaybolması eksikti, bunu göze alamazlardı. Biraz sonra deniz yatağı monitörün ekranında göründü. Giordino aracın deniz yatağından otuz metre yukarda olduğunu saptayınca, aracı stop ettirdi.

Burch sordu. Derinlik nedir?

On dokuz bin yedi yüz altmış. Giordino cevap verdi. Görüş gayet iyi. Yaklaşık altmış metre kadar.

Giordino, şimdi Sea Sleuth'ün kontrolünü ciddi ciddi üstlenmişti, sanki bir video oyununda bir uçağı uçuruyormuş gibi alıcılara bakıp düğmelere basıyor, uzaktan kumanda aletini kullanıyordu. Deniz yatağı insanı sıkıntıdan çatlatacak derecede ağır bir tempoyla aşağıya iniyordu. Suyun çok artan basıncı yüzünden Sleuth ancak saatte bir mil hızla hareket edebiliyordu.

Pitt, kendi bilgisayarının klavyesine parmaklarını dokundurup, Sea Sleuth'e aşağısını ve ilerisini görüntülemek amacıyla yerleştirilmiş olan kameraların ayarlanması amacıyla, Sleuth'àdà bilgisayara emirler gönderdi. Pitt'in solunda oturan Burch, yönlendirme konsoluyla ilgileniyor, AUV'nin durumunu inceleyip, Deep Encounter gemisinin de tam enkazın üzerinde kalmasını sağlamaya çalışıyordu.

Giordino, Burch'a sordu. Ne tarafa gidelim?

On sekiz derecelik bir açıyla yola devam edin. Yüz yirmi metre daha aşağı inerseniz, geminin gövdesine ulaşabilirsiniz.

Giordino, Sleuth 'ün rotasını kaptandan aldığı bilgiye göre ayarladı. On dakika sonra ekranda bir hayalet şekillendi. Kapkara yığın monitörlerin görüntü alanına girdi. Giordino, Hedef tam ilerde! diye bağırdı. Enkaz yavaş yavaş monitörde şekillenmeye başlamıştı. Geminin çıpası görünmüştü. Diğer yolcu gemilerinin aksine, bu modern yolcu gemisinin çıpaları geminin arka kısmındaydı.

Pitt güçlü farları yakıp geminin arka kısmının büyük bir bölümünü aydınlattı. Kameralar harekete geçsin, görüntüler kaydedilsin.

Bir geminin enkazına ulaşıldığı zaman bu olay alkışlarla ve kahkahalarla kutlanırdı, ama bu kez öyle olmadı. Herkes sanki bir mezarda kefene sarılı bir ölüye bakıyormuş gibi sessizdi. Sonra hepsi monitörlere yaklaşmaya başladılar. Şimdi Emerald-Dolphin'in denizin dibinde tamamen dik durmadığını fark etmişlerdi. Gemi bir çamur tepesinin üzerinde yirmi beş derecelik bir açı çizecek şekilde duruyordu, öyle ki geminin alt kısmı yukarı kalkmıştı.

Giordino, Sea Sleuth 'ü enkazın yanma gelince durdurdu, aracın sıkışıp kalmasına neden olacak bir engel var mı, diye de dikkatle çevreyi inceledi. Giordino'nun bu ihtiyatlı davranışı işe yaradı. AUV'yi gövdedeki muazzam yarıktan üç metre uzakta stop ettirdi.

Giordino, Pitt'e, Enkazı daha yakından görebilmemiz için zum yap, dedi.

Bu emir yerine getirildi ve kamera lensleri, o muazzam deliği değişik açılardan görüntüledi. Bu arada Giordino da araca manevra yaptırıp kameraların işini kolaylaştırdı.

Pitt, arkadaşına, Burada dur, dedi. Bu gerçekten ilginç görünüyor.

Mürettebattan biri, Bunun yangın sonucu olmadığı kesin, dedi.

Pitt de, Geminin parçaları, içerden dışarı doğru püskürtülmüş, diyerek görüşünü açıkladı.

Burch gözlerini ovuşturup monitörlere baktı. Belki de bir yakıt tankı infilak etmiştir.

Pitt başını salladı. Manyetohidrodinamik motorlar, yanar fosil yakıtıyla çalışmıyorlardı. Pitt, Giordino'ya döndü. Al, bizi enkazın yanından geçirir, geminin parçalandığı noktaya kadar gidelim.

Giordino aldığı emri uyguladı ve uzaktan kumanda aletiyle Sea Sleuth'ün enkaza paralel olarak ilerlemesini sağladı. Altmış metre kadar ilerledikten sonra ilkinden daha da büyük ikinci bir deliğe ulaştılar. Bu delik de içerde gerçekleşen bir patlamanın etkisiyle kalıntıların dışarı dağıldığını gösteriyordu.

Misty, Pitt ile Giordino'ya bilgi verdi. Deliğin bulunduğu yerde havalandırma aygıtları vardı. Misty, güverte planlarını dikkatle gözden geçirdi. Burada böylesine büyük bir hasar yaratacak herhangi bir şey göremiyorum.

Pitt, Ben de, diyerek Misty'yi onayladı.

Giordino, Sea Sleuth 'ü, enkazda bot güvertesine gelinceye kadar yukarı çıkardı. Yanmış tahlisiye filikalarının çoğu dibe inerken gemiden ayrılmıştı. Gemide kalanlar ise iyice yanıp erimiş ve tanınmaz hale gelmişti. Denizlerin bu teknik bakımdan en gelişmiş gemisinin filikalarının bu kadar kısa zamanda kullanılamaz duruma gelmeleri mümkün olamazdı.

AUV, daha sonra geminin gövdesinden ayrılmış olan bölümün çevresini dolaştı. Borular, dolaşmış kablolar ve parçalanmış bölmeler yanıp kül olmuş bir petrol rafinerisini akla getiriyordu. Sanki Emerald-Dolphin bilinmeyen dev bir güç tarafından parçalanmıştı.

Geminin orta bölümü öyle bir haldeydi ki, burasının bir gemiye ait olduğuna inanmak güçtü. AUV tekrar okyanusun o kasvetli kır manzarasına dönerken enkazın korkunç görüntüsü de geride kalmıştı.

Giordino, Burch'a sordu. Geminin kıç tarafına ulaşmak için hangi rotayı izleyelim?

Kaptan yönlendirme monitörünün alt kısmındaki dijital rakamları okudu. Batı yönünde doksan

derecelik bir açıda doksan metre ilerlemeniz gerekiyor.

Giordino açıklamayı tekrarladı. Doksan derece batıya dönüyoruz.

Burada denizin dibi bin bir çeşit döküntüyle doluydu ve bunların çoğu da iyice yandıkları için ne oldukları anlaşılamıyordu. Sadece oraya buraya dağılmış seramik yığınları sağlam kalmıştı. Tabaklar, kâseler ve fincanlar, bunların çoğu iskambil kâğıtları gibi dörtbir yana savrulmuşlardı. Kumanda merkezindeki gözlemciler için böylesine narin cisimlerin o korkunç yangına ve denizin altı bin metre derinliğine düşmesine rağmen binlerce parçaya ayrılmak yerine sağlam kalabilmeleri gerçekten dehşet vericiydi.

AUV'nin ışıkları altında batık geminin son bölümü belirmeye başlamıştı. Şimdi o korkunç kâbus yeniden gözlerinin önünde canlanmıştı, yanan gemiden yolcuları ve mürettebatı kurtarmak için büyük bir cesaretle ve insanüstü çaba harcayan o insanlar kazazedelerin halatlara tutunarak ya da denize atlayarak kurtulmaya çalıştıkları dakikaları gözlerinin önün. de canlandırmışlardı.

Kadınlardan biri, Oraya tekrar bakmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim, dedi.

Pitt de, Bu öyle kolay kolay unutulacak bir şey değil, dedi. Bu bölümün gemiden ayrıldığı yere gel.

Geliyorum.

Çamur yığınının bir buçuk metre üzerine gelinceye kadar aşağı in. Ben geminin omurgasına bir göz atmak istiyorum.

Sea Sleuth Giordino'nun emirlerini uygulayıp geminin kıç tarafının nerdeyse dik duran alt kısmına indi. Giordino, döküntüler arasından büyük bir dikkatle çok yavaş ilerledi ve aracı geminin kıç tarafının parçalandığı yerde stop ettirdi. O muazzam çelik omurga çamur yığınından kurtulmuştu. Omurganın ikiye ayrıldığı yerden kıvrıldığını görebiliyorlardı.

Pitt, Bunu ancak patlayıcılar başarabilirdi, dedi.

Giordino, Geminin alt kısmının infilak ettirildiği anlaşılıyor, dedi. Geminin iç aksamı yangın ve patlamanın etkisiyle zayıflamış ve de dibe inerken suyun giderek artan basıncıyla parçalanmış.

Burch ekledi. Bu da geminin neden öyle çabuk battığım açıklıyor. Çekicinin kaptanına göre, gemi öyle büyük bir hızla batmış ki, az kalsın çekiciyi de dibe sürükleyecekmiş.

Bu da birisinin gemiyi yakıp, enkazı incelenmesin diye okyanusun en derin yerine göndermeyi planladığını kanıtlıyor.

Ekibin hidrografi uzmanı Jim Jakubek, Akla yatkın bir teori, dedi. Fakat somut kanıtlar nerede? Bu iddia mahkemede nasıl kanıtlanabilir?

Pitt omuzlarını silkti. Basit cevap kanıtlanamaz olacak. Misty sordu. Peki, bu durumda biz ne yapacağız?

Pitt düşünceli düşünceli, monitörlere baktı. Sea Sleuth, görevini yaptı ve Emerald-Dolphin'in kendini yok etmediğini ve bunun Tanrı'nın işi de olmadığını kanıtladı. Soruşturma için daha kapsamlı bir inceleme yapıp güzel bir geminin ve yüzden fazla insanın kaybından sorumlu olan o alçak caniye ulaşmamızı sağlayacak kanıtları bulmalıyız.

Giordino sanki soracağı sorunun cevabını biliyormuş gibi gülümseyerek, Daha kapsamlı bir inceleme mi? dedi. Peki ama nasıl?

Pitt şeytani bakışlarını arkadaşına yönelterek, Sen ve ben Abyss Navigator ile dibe inip malzemeyi yukarı getireceğiz, dedi.

Giordino kalın camlı pencereden, dışarda Abyss Navigator'un bağlantı deliğinden çengel ile kabloyu çıkaran dalgıç el sallarken, Tamam, bağlantı kesildi, dedi. Sonra da dalgıcın sualtı aracının ağır ağır denizin dibine inmesini sağlamak için tanklarını suyla doldurmaya başlamadan önce son bir kez aracı incelemesini bekledi. Birkaç dakika sonra, dalgıcın miğferli ve maskeli başı, aracın dört lombozundan birinden göründü ve başparmağını kaldırarak işaret verdi.

Pitt Deep Encounter gemisinin kumanda odasında, sualtı aracının yüzeyden dibe ve dipten tekrar yüzeye yapacağı yolculuğu bilgisayarda izleyecek olan kişilere, Sistemlerin hepsi çalışıyor, dedi.

Burch, Buradan bakınca her şey mükemmel görünüyor, dedi. Sen ne zaman hazır olursan biz de sana uyarız.

Giordino, Şimdi tankları doldurun, dedi.

Abyss Navigator, en üstteki tankı suyla dolunca aşağı inmeye başladı. Dibe indikten sonra aşırı baskı pervanelerin çalışmasına engel olacağı için aracın alt kısmındaki ağırlıklar araçtan atıldı ve bunlar biraz sonra su yüzüne çıktılar.

Dört kişilik bir sualtı aracı olan Abyss Navigalor'un yönetim merkezi, titanyum alaşımından yapılmış yuvarlak bir bölmeydi, burada pilot ile ha yat destek sistemlerini, dış aydınlatmayı, kameraları ve iki dümeni çalıştıran bir teknisyen vardı. Teknisyen, yuvarlak gövdenin alt kısmına yerleşmişti ve tıpkı bir bilimkurgu filminde görülen bir robotun özel efekt sağlayan kolları gibi hareket ediyordu. Mekanik parmakların altında metal bir sepet vardı, deniz yatağında bulunacak kalıntılar bu sepete konulacaktı. İnsanlı topun çevresine elektronik aygıtları, bataryaları ve haberleşme malzemelerini barındıran basınç bölmeleri yerleştirilmişti. Gerçi Navigator ile Sleuth 'ün kullanım alanları aşağı yukarı aynıydı, ama bu iki araç bir Saint Bernard köpeği ile bir dana kadar benzeşiyorlardı. Biri bir fiçı brandi, öbürü ise bir veya daha fazla insan taşıyordu.

Navigator,, bu yolculuğa üç kişiyle çıkmıştı. Misty Graham, iki nedenden ötürü Dirk ile Al Giordino'ya katılmıştı. Birinci neden, projenin özellikleri ne olursa olsun, Misty'nin ele aldığı işe tüm benliği ve ruhuyla bağlanmasıydı. Boş kaldığı her dakikayı Emerald-Dolphin'in güverte planlarını inceleyerek geçiren Misty yolcu gemisinin özel bölümlerinin yerlerini, araştırma gemisindeki herkesten çok daha iyi biliyordu. İkinci neden de, bu araştırmanın, Misty'nin denizin dibindeki deniz organizmalarıyla ilgili çalışma yapması için iyi bir firsat olmasıydı.

Pitt kameraları yükleyip makineleri gözden geçirir geçirmez yorgun gövdesini küçük bir tabureye bırakmadan önce hayat destek sistemlerini bilgisayardan ayarladı. Pitt deniz yatağına yapacağı uzun ve sıkıcı yolculuğa katlanabilmek için bilmece çözmeye başladı. Ara sıra başını kaldırıp lombozların birinden dışarıya göz atıyordu. Denizin yüzeyinden uzaklaştıkça kırmızılar, yeşiller ve sanlar kaybolup çevre önce lacivert oldu sonra her yer simsiyah bir karanlığa gömüldü. Pitt, dışardaki ışıklardan birini açtı ama ortada görülecek bir şey yoktu. Sıvı dünyalarına habersiz geleni soruşturup araştırmayı akıl edecek meraklı bir deniz canlısı da yoktu.

Pitt ve ekibi, okyanusun orta bölgesinin simsiyah üç boyutlu evrenini geçtiler, burası deniz yüzeyinden yüz elli metre aşağıdaydı ve deniz yatağından da yaklaşık yüz elli metre yukardaydı. İşte bu bölgede Pitt ve arkadaşlarının ilk ziyaretçileri geldi.

Pitt bulmacasını bırakıp lombozlardan birinden dışarıya bakarken kendini, Navigator'la birlikte

hareket eden bir fener balığıyla yüz yüze buluverdi. Deniz balıkları arasında fenerbalığı kadar çirkin ve acayip olanına pek az rastlanır. Kurşuni inci renginde bir çift boncuk gözleri ve burnundan yukarı doğru çıkan bir çıkıntısı vardı. Çıkıntının ucundan yayılan ışık, o sonsuz karanlıkta fenerbalığının akşam yemeğini oluşturarak canlıları balığa yaklaştırıyordu.

Denizin yüzeyine yakın bölgelerde yaşayan ve fenerbalığının uzak akrabaları sayılan balıkların aksine, kahverengi kalın ve buruşuk derisi vardı ve bu buruşuk deri tıpkı eskimeye yüz tutmuş parşömen kâğıdına benziyordu. Fenerbalığının koskocaman ağzında iğne gibi yüzlerce dişi vardı. Gerçi piranhalarla aşağı yukarı aynı büyüklükteydi ama suyun altında karanlıkta bir fenerbalığıyla karşılaşan piranha kuyruğunu döndürüp oradan kaçmaya bakardı.

Pitt gülümsedi. Klişeleşmiş eski deyişe mükemmel bir örnek: sadece bir annenin sevebileceği bir yüz, dedi.

Misty, Derinliklerin diğer sakinleriyle karşılaştırıldığında fenerbalığı tek kelimeyle muhteşem sayılır, dedi.

Hemen biraz sonra küçük etoburun merakı geçti ve balık aydınlık bölgeden sonsuz karanlığa doğru yüzüp kayboldu.

Altı yüz metre derinlikten sonra sifonofor adı verilen deniz canlılarıyla karşılaştılar, bunlar değişik şekillerde ve boyutlarda olan jelatinimsi canavarlardı, bazılarının boyu iki santimi bile bulmazken bazılarının boyları otuz metreyi geçebiliyordu. Dünyanın sularının yüzde doksan beşinde yaşayan bu yaratıklar çok ender görülebilir ve okyanus bilimcileri onların sırlarını hâlâ çözememişlerdir.

Misty, güzel derin su sifonoforunu büyülenmiş gibi seyrederken, Pitt'e, Sifonoforlar, parlak ışıktan kaçarlar, dedi. Lambaların ışığını biraz kısabilir misin?

Pitt bu isteği yerine getirip, lambaların ışığını iyice azalttı, böylece deniz canlılarının renkleri daha kolay seçilecekti.

Misty aracın önünden süzülerek geçen yirmi yedi metre uzunluğundaki yüzgeçlerini öldürücü bir ağa dönüştüren yaratığı görünce, Bir Apolemiya, dedi.

Bundan sonra, binlerce metre derine inilirken gösteri devam etti ve Misty de büyük bir telaşla gözlemlerini bir not defterine kaydetti. Pitt de gözlemlerini video ve fotoğraf makinelerine kaydediyordu. Denizdeki canlıların sayısı azalırken geride kalanlar iyice küçük yaratıklardı. Bu canlılar, denizin derinliklerinde tonlarca baskı altındaydılar, çünkü bunların gövdelerinin iç kısımları dışardan gelen güce eşitti.

Pitt lombozun dışında devam eden gösteriye kendini öylesine kaptırmıştı ki, bulmaca çözmekten vazgeçti. Ancak Giordino, Pitt'e bir açıklama yapınca, başını lombozdan arkaya çevirdi.

Dip yukarı geliyor.

Dışarda su, deniz karı olarak bilinen minicik kurşuni parçacıklarla doluyordu, bunlar ölü organizmalar ve daha yukarılarda yaşayan canlıların atıklarıydılar. Denizaltı aracındakiler, kendilerini hafif bir kar fırtınasına tutulmuş gibi hissettiler. Pitt, sualtında nasıl bir olayın, şu kar fırtınasını, bir gün önce Sea Sleuth da tanık oldukları kar fırtınasından daha şiddetli olmasını sağladığını merak etti.

Pitt ışıkların hepsini yaktı ve Navigator'un lombozundan dışarıya baktı. Denizin dibi, sanki bir sis

yığınının arasından beliren bir kara parçası gibi görünüyordu ve denizaltının gölgesi dibe vurmuştu.

Pitt hemen Giordino'ya haber verdi. Dibe geldik!

Giordino bir çift ağırlığı atarak inişi yavaşlattı ve araç deniz yatağından altı metre yukarda durdu. Giordino, tıpkı mükemmel iniş yapan bir uçak gibi, denizaltıya manevra yaptırıp tam belirtilen yere indirdi.

Pitt arkadaşını kutladı. İyi bir iş çıkardın. Giordino böbürlendi. Bu benim sayısız başarılarımdan sadece biri. Pitt dört mil yukarda kumanda merkezinde bekleyen Burch'ı aradı. Biz dibe vardık, şimdi ne tarafa gideceğimizi bildirmen gerekiyor.

Kaptanın sesi derinlerden geldi. Yüz yirmi metre güneydoğuda enkazı bulacaksınız. Yüz kırk derecelik açıyla yola devam ederseniz enkazın ön kısmına ulaşacaksınız.

Giordino itici motorları çalıştırdı ve Navigator'u Burch'un verdiği pusula ölçümlerine uyarak yönlendirmeye başladı. On dört dakika sonra, geminin parçalanan bölümü görüntüye geldi. O korkunç yangının inanılmaz etkilerini videodan değil de çıplak gözle görmek şok yaratmıştı. Hiçbir şey tanınacak durumda değildi. Sanki yanlış çöplerle dolu bir mağaraya bakar gibi oldular. O enkazın bir zamanlar bir gemi olduğunu düşündüren tek şey geminin gövdesinin ana hatlarıydı.

Giordino sordu. Ne tarafa gidiyoruz?

Misty Emerald Dolpin'in iç güverte planlarını uzun uzun inceledi. Sonunda bir bölümün çevresini kalemle çizip Giordino'ya uzattı.

Giordino, Pitt'e, İçeri girmek mi istiyorsun? diye sordu, aslında arkadaşının vereceği cevaptan hiç de memnun kalmayacağını biliyordu.

Pitt cevap verdi. Gidebileceğimiz kadar. Eğer mümkün olursa, mürettebatın yangının başladığını iddia ettiği dua salonuna kadar gitmek istiyorum.

Giordino, ürkütücü bir manzara arz eden simsiyah enkazın içine kuşkuyla baktı. Orada kısılıp kalabiliriz.

Pitt sırıttı. O zaman ben de bilmeceyi çözmeye zaman bulurum.

Giordino homurdandı. Ya ne demezsin. Sonsuza dek zamanın olur. Giordino'nun bu alaycı tavrı tamamen göstermelikti. Arkadaşı Golden Gate Köprüsü'nün korkuluklarına çıkmış olsa, Giordino da Pitt ile birlikte oradan denize atlardı. Giordino, kontrol kolonunu kavrayıp elini yavaşça hız kesicinin üzerine koydu. Nereye gideceğimizi belirt ve zamanını söyle yeter.

Misty, iki arkadaşın bu acı alaylarına aldırış etmemeye çalıştı, fakat tek başına ölmek ve de denizin derinliklerinde cesedinin asla bulunamayacağını düşünmek hiç de hoş değildi.

Pitt emri vermeden önce, durum raporu vermek için Deep EncounteA aradı. Fakat gemiden hiç cevap gelmiyordu. Mikrofonda da hiç ses yoktu.

Pitt afallamış bir halde, Çok garip, dedi. Gemiden bana cevap vermiyorlar.

Giordino sakin sakin, Belki de haberleşme sisteminde bir arız.a var dır, dedi.

Pitt kontrol merkezini ayağa kaldırıp çalışıp da boşuna daha fazla zaman kaybetmek istemedi. Hayat destek sistemindeki oksijen ölçüm aletlerini inceledi. Buna göre, dipte bir saat daha kalabileceklerdi. Pitt, araca girin, diye emir verdi. Giordino hafifçe başını salladı ve denizaltı ağır

ağır çalıştırarak açıklığa doğru ilerletti.

Daha şimdiden deniz hayatı, enkazı sarmaya başlamış, oraya ' misti. Pitt ve arkadaşları, fare kuyruklu balıklar, bir çeşit karides ve nasılsa harabenin içine dalmış olan sümüklüböcek benzeri yaratıklar gördüler.

Gemi enkazının iyice yanmış iç kısmı ürkütücü ve tehditkârdı hafif bir akıntı vardı, ama bu Giordino'nun Navigator'un hareketsiz durmasını sağlamaya çalışırken herhangi bir sorun yaratacak derecede güçlü değildi. Geminin güvertelerinden ve bölmelerinden geriye kalanlar karanlığın içinden ortaya çıktılar. Pitt, önündeki planlara ve enkaza bakarak dua salonuna ulaşabilmek için hangi güverteye girmeleri gerektiğini kararlaştırdı.

Misty, Dördüncü güverteye yükselin, dedi. Bu güvertede alış veriş merkezinden geçilip dua salonuna ulaşılıyor.

Pitt de, O güverteden içeri girmeye çalışacağız, dedi.

Giordino, denizaltı aracını daha fazla ağırlık bırakmadan a manevra yaptırarak yukarı çıkardı. Misty'nin belirttiği güverteye ulaşır ulaşılmaz Giordino, Navigator'u bir dakika kadar hareketsiz tutmaya çalıştı, bu arada iki erkek, dört farın aydınlattığı enkazın içine baktılar. Erimiş borular ve elektrik telleri karmaşık dokungaçlar gibi aşağı sarkıyordu. Pitt, kamera sistemlerini çalıştırmaya başlayıp o hurdalığı filme çekmeye başladı.

Giordino, Bunun çevresinden asla geçemeyeceğiz, dedi. Pitt hemen karşı çıktı. Çevresinden değil, içinden geçeceğiz. Şu boruların üzerine doğru gidelim.

Giordino hiç itiraz etmeden denizaltı aracını güvertenin tavanından sarkan erimiş boru yığınına doğru ilerletti. Borular, sanki kötü kalite flasterden yapılmış gibi ayrılıp kırıştılar ve aracın içinden geçebileceği bir kül bulutu yarattılar.

Giordino mırıldandı. Sen olacağı doğru tahmin etmişsin.

Boruların o yoğun ısıyla iyice yumuşamış olduklarını düşünmüştüm.

Denizaltı aracıyla alışveriş merkezinin kömürleşmiş enkazı arasından geçtiler. O güzelim butik mağazalarından geriye hiçbir şey kalmamıştı. Her şey yanıp kül olmuştu. Giordino, aracı, siyah lav taşlarıyla oluşmuş tepeler gibi yükselen döküntü yığınlarının çevresinden büyük bir dikkatle geçirdi.

Misty oradan geçerlerken, kadınların alışveriş yaptıkları, çocukların gülüşerek ebeveynlerinin önünden koşuştukları yerde bulunduklarını düşünerek bu görüntüler karşısında erkeklerden çok daha farklı garip duygulara kapıldı. Misty, hayaletlerin alışveriş merkezinde dolaştıklarını görür gibiydi. Yolcuların çoğu azraili kandırmıştı ve şimdi hayatlarının sonuna kadar unutamayacakları anılarla birlikte evlerine doğru yol alıyorlardı.

Giordino, Bakılacak pek bir şey yok, dedi.

Pitt de o harabeye baktı. Gemi enkazlarında hazine arayanların hiçbiri bu enkaz uğruna zaman ve para harcamaya kalkışmayacaktır.

Bu konuda iddiaya girmek istemem. Bu işlerin nasıl olduğunu bilirsin. Yirmi yıl sonra, biri çıkacak ve geminin kasasında milyonlarca doların var olduğunu iddia edecek. Elli yıl sonra da kasadaki paranın elli milyon gümüş dolar olduğu söylentileri yayılacak. Ve de iki yüzyıl sonra geminin milyarlarca dolar değerinde altın ile battığı ileri sürülecek.

Son yüzyıllarda denizaltında kalan altınları aramak uğruna harcanan paranın bulunan miktardan çok daha fazla olduğunu dikkate alınca, durum daha da ilginçleşiyor.

Sadece Edinburgh Atacha ve Central America gemilerinde yapılan çalışmalardan karşılık alınabildi.

Pitt, İstisnalar kuralı değiştirmez, dedi.

Misty atıldı. Denizlerde altından başka hazineler de var.

Pitt karşılık verdi. Keşfedilmeyi bekleyen başka hazineler var, bunlar insanlardan kalma değil.

Yolları yukardan düşen enkaz parçalarıyla kapanınca konuşmayı kestiler. Giordino, Nagivator'u büyük bir dikkatle enkaz yığınlarının arasından geçirmeye çalıştı. Çok yakın, diyerek içini çekti. Bakalım griye nasıl döneceğiz.

Misty haber verdi. Dua salonuna geliyoruz.

Pitt sordu. Bu karmaşa içinde nerede olduğumuzu nasıl anlayabildin?

Misty, Burada hâlâ bozulmamış bazı şekiller var, bunlar plana uyuyor. Dokuz metre daha ilerledikten sonra duralım.

Pitt yüzüstü yere uzandı ve alt kısımdaki lombozdan dışarı baktı, bu sırada Giordino da istenen mesafeyi katedip aracı durdurdu. Onların doğru yerde olduklarını kanıtlayan tek kanıt, erimiş zeminin kat kat olmasıydı.

Pitt mekanik kolun kontrolünün gerçekleştirildiği küçük konsola uzandı. Düğmelere ve kollara hafifçe dokunarak yapay kolu aşağı indirip kömürleşmiş yığınların mekanik parmaklarıyla karıştırmasını sağladı.

Üç metre kare büyüklüğünde bir alanı iyice tarayıp da işe yarayacak hiçbir şey bulunamayınca, Pitt, Giordino'ya yan gözle baktı. Bizi bir buçuk metre daha ileri götür.

Giordino söyleneni yaptı ve Pitt ona aracı bir başka arama sahasına götürmesini emredinceye kadar sabırla bekledi. Erkeklerin ikisi de kendi işlerine daldıkları için pek konuşma olmadı. Yarım saat sonra Pitt, dua salonunun büyük bir bölümünün incelenmesini tamamlamıştı. Nasılsa şansı yaver gitti ve son dakikalarda, işin başından beri bulmayı ümit ettiği şeyi ele geçirdi. Güvertede küçük bir yumru şeklinde garip bir madde vardı. Cisim ya da maddenin boyu on beş santim kadardı, genişliği ise ancak beş santim vardı. Bu cisim ısıdan etkilenmemiş gibiydi, yüzeyi düzgün ve yuvarlaktı. Cismin renkleri de tuhaftı. Siyah ya da kurşuni olacak yerde yeşildi.

Giordino uyardı. Zaman doldu. Sağ salim yüzeye çıkmamıza yetecek miktarda oksijen yedeğimiz yok.

Pitt, Sanırını aradığımız şeyi nihayet bulduk, dedi. Sonra da yapay kolun parmaklarını çalıştırdı ve küller arasına yarı yarıya gömülmüş duran o garip cismin altına soktu. Cisim, parmaklar arasına alınınca, Pitt büyük bir dikkatle kolu çalıştırıp o cismi malzeme sepetine bırakmasını sağladı. Ancak o zaman kolu eski yerine yerleştirdi.

Hadi artık geri dönelim.

Giordino denizaltı aracını ağır ağır hareket ettirdi ve 180 derecelik bir dönüş yaparak tekrar alışveriş merkezine yöneltti.

Birden garip bir ses duyuldu ve araç durdu. İki erkek de bir an konuşmadı. Misty ani bir korkuya kapılarak iki elini birden göğsünün üzerine koydu. Pitt ile Giordino, sadece birbirlerine baktılar ve bu korkunç yerde sonsuza kadar sıkışıp kalmaları ihtimalini akıllarına getirdiler.

Pitt laf olsun diye konuşur gibi, Galiba bir cisme çarptın, dedi.

Öyle görünüyor, dedi. Giordino çiğnediği yaprağın tadını beğenmemiş bir kemirgen kadar huzuru kaçmış gibi karşılık verdi.

Pitt başını salladı ve üst kısımdaki lombozdan dışarı baktı. Galiba bizim tanklardan biri yukarıda takılı kalmış.

Bunu fark etmem gerekirdi.

Biz buraya geldiğimiz zaman yukarda bir şey yoktu. Sanırım biz geçtikten sonra aşağı düşmüş.

Misty çok korkmuştu ve iki adamın böylesine ölümcül bir durumu bu derece hafife almalarına akıl erdiremiyordu. Misty, Pitt ile Giordino'nun uzun yıllar süren beraberlikleri sırasında bundan çok daha tehlikeli durumlarla karşılaşmış olduklarını elbette bilemezdi. Mizah, onların kafalarını korku ve ölüm düşüncelerinden uzaklaştıran önemli bir mekanizmaydı.

Giordino, Navigator'u yavaşça geriye çekince korkunç bir gıcırtı oldu. Sonra araç kendini kurtardı ve çevreyi yeniden sessizlik sardı.

Pitt, Tankın durumu pek iyi görünmüyor, dedi. Üst kısmı boydan boya yarılmış.

Bereket ki, geri dönerken ona ihtiyacımız olmayacak.

Dışardan bakıldığında, Giordino son derece sakin görünüyordu, ama doğrusu Navigator'u enkaz kalıntılarının arasından kurtarıp yeniden denize açılınca çok rahatladı. Gemi enkazından uzaklaşıp da Giordino yukarı çıkmak için bir miktar ağırlığı serbest bırakır bırakmaz Pitt tekrar araştırma gemisini aradı. Telsizden cevap alamayınca, gözlerinde düşünceli bir ifade belirdi.

Haberleşme telefonunun neden hâlâ çalışmadığını anlayamıyorum, diye Pitt mırıldandı. Sistemin bu ucunda herhangi bir sorun yok ve de yukardakiler, bir sorunla karşılaştıklarında onu giderme imkânına sahipler.

Giordino filozofça, Murphy kanunu her yerde yapacağını yapabilir, dedi.

Misty yüzeye ve güneye doğru yola çıktıkları için adamakıllı rahatlamıştı. Sorunun ciddi olduğunu sanmam, dedi.

Pitt Deep Encounter gemisiyle temas kurmaya çalışmaktan vazgeçti. Acil bir durumla karşılaşırlarsa diye enerji tasarrufu yapmak için kameraları ve dış aydınlatma sistemini kapattı. Sonra koltuğuna rahatça oturup yeniden bilmece çözmeye koyuldu. Çok geçmeden bir sıra hariç, bilmeceyi çözmüştü. Sonra da şekerleme yaparak vakit öldürdü.

Üç saat sonra, suyun rengi koyu siyahtan koyu maviye dönüştü. Üstteki lombozdan dışarı baktıkları zaman denizin çırpıntılı ve parıldayan yüzeyini gördüler. Aradan bir dakika bile geçmeden Abyss Navigator, denizin yüzeyine çıktı. Denizin fazla dalgalı olmadığını görünce üçü de rahatladı. Gövdesinin bir bölümü hâlâ suyun altında olan denizaltı aracı denizde iki yana sallanıyordu.

Yüzeye çıktıkları halde araştırma gemisiyle hâlâ temas kuramamışlardı. Lombozlardan sadece biri suyun üzerinde olduğu için gemiyi görmelerine imkân yoktu. Denizaltı aracının yolcuları sadece bir

noktadan yukarı bakabiliyorlardı, çevrelerini görmeleri imkânsızdı. Dalgıçların gelip kaldırma kablosunu bağlamalarını beklediler, fakat aradan on dakika geçmesine rağmen gelen olmamıştı. Plana uymayan bir şeyler vardı.

Pitt, Hâlâ temas kuramadık, dedi. Dalgıç ekibi de gelmedi. Hepsi uykuya mı daldılar?

Giordino esneyerek, Belki de gemi batmıştır, diye espri yaptı.

Misty, onu azarladı. Böyle şeyler söyleme.

Pitt, Misty'ye gülümsedi. Böyle bir şeyin olacağını sanmam. Yani bu kadar sakin bir denizde olmaz.

Denizde fazla dalga olmadığına göre neden kapağı açıp çevreye bakınmıyoruz?

Misty, Güzel bir teklif, dedi. Erkek kokusu solumaktan bıktım.

Giordino kibar bir tavırla, Bunu daha önce açıklamalıydın, dedi. Sonra araba spreyi çıkarıp, aracın içine püskürttü. Kötü kokulardan kurtuldun.

Pitt ayağa kalkıp dar koridorda yürümeye çalışırken gülmekten kendini alamadı. Aslında Pitt, enkazdaki kaza sırasında kapağın zedelenmiş olmasından korkuyordu ama bir el hareketiyle kapak açıldı. Pitt, başını kapaktan dışarı uzattı, temiz deniz havasını derin derin ciğerlerine çekti ve araştırma gemisiyle dalgıç ekibinin kullanacağı botları araştırdı. Gözleriyle üç yüz altmış derecelik bir açı çizerek gemiyi ve botları görmeye çalıştı.

İşte o zaman Pitt'in içinde kopan duygu ve şaşkınlık fırtınasını tarif etmeye çalışmak bir sonuç vermez. Pitt'in tepkisi şaşkınlıktan şoka dönüştü.

Deniz bomboştu. Deep Encounter gemisi kaybolmuştu. Sanki böyle bir gemi hiç var olmamıştı.

Onlar, aşağı yukarı, Abyss Navigator'in deniz yatağına ulaştığı dakikalarda gemiye bindiler ve Pitt telefonla rapor verdi. Bilim ekibi kumanda merkezinde Pitt ile Giordino'nun Emerald-Dolphin'in enkazını inceleyişlerini monitörden seyrederken geminin mürettebatı da günlük işlerle meşguldü. Kaçırılma işi öyle ani ve çabuk oldu ki, Deep Encounter gemisindekilerin hiçbiri neler olduğunu anlamaya fırsat bulamadı.

Burch kollarını göğsünde kavuşturup, koltuğunun arkalığına yaslanarak gözlerini monitöre dikmişti. Tam o sırada, radar donanımının yanında duran Delgado, ekranda hızla hareket eden bir karaltı gördü. Kuzeydoğudan bize yaklaşan bir ziyaretçimiz var.

Burch gözlerini monitörden ayırmadan, Belki de bir savaş gemisidir, dedi. Ticari gemi yollarından iki mil uzaktayız.

Delgado, Bu gemi bir savaş gemisine benzemiyor, diye karşılık verdi. Fakat gemi büyük bir hızla ilerliyor ve üstümüze doğru geliyor.

Burch'un kaşları kalktı. Delgado'ya karşılık vermeden eline bir dürbün alıp köprüye çıktı. Burch 750'lik lenslerle uzakları incelerken parlak turuncubeyaz renklere boyanmış tekne yaklaştıkça daha büyük görünmeye başladı. Bu gemi Deep Encounter'in boyutlarındaydı. Kumanda odasındakilerin korkusu bir anda geçti. Yaklaşan gemi, onlar için bir tehdit oluşturmuyordu.

Delgado, Sen bu gemi hakkında ne düşünüyorsun? diye sordu.

Burch, Bir petrol şirketinin çalışma gemilerinden biri, görünüşe bakılırsa çok da hızlı. En aşağı

otuz mil hız yapabilir.

Acaba bu gemi nereden geliyor? Bin millik bir alanda petrol kuyusunun bulunmadığından eminim.

Ben asıl, geminin neden bizimle ilgilendiğini merak ediyorum.

Geminin gövdesinde bir isim yazılı mı? Hangi şirkete ait olduğu belirtilmiş mi?

Burch, Doğrusu çok garip, dedi. Geminin adı ve ait olduğu şirketin amblemi nedense boyayla kapatılmış.

Tam bu sırada telsiz memuru, köprüye geldi. Petrol şirketine ait geminin kaptanı geminin telefonunda bekliyor, dedi.

Kaptan, sugeçirmez bir kutudaki telsiz telefonun köprü hattını açtı. Ben NUMA gemisi Deep Encounter'in kaptanıyım. Sizi dinliyorum.

Ben, Mistral Petrol Şirketi'ne ait Pegasus gemisinin kaptanıyım. Geminizde bir doktor var mı?

Var. Sorun nedir?

Çok kötü yaralanmış bir adamımız var.

Geminizi bizimkine yanaştırın da gemimizin doktorunu size yollayayım.

Yaralıyı sizin gemiye nakletmemiz daha doğru olur. Bizim gemide tıbbi yardım malzemesi yok.

Burch, Delgado'ya baktı. Söylenenleri duydun mu?

Delgado, Bana çok garip geldi, dedi.

Burch, Bence de garip, dedi. Bir çalışma gemisinde doktor bulunmamasını anlarım, ama hiç tıbbi malzeme bulunmaması garip. Buna anlam veremiyorum.

Delgado merdivenlere doğru yürümeye başladı. Gemiye bir sedye yollamak için adamlardan birkaçını görevlendireyim.

Çalışma gemisi, araştırma gemisinden yirmi beş metre kadar geride stop etti. Birkaç dakika sonra içinde bir sandal denize indirildi. Sandalda bir yatakta yatan battaniyelere sarılı bir adam vardı. Ayrıca dört adam daha sandala bindi. Ve biraz sonra da sandal denizde dalgalarla yükselip alçalmaya başlamıştı, Çalışma gemisinin tayfalarından üç kişi hiç beklenmedik bir anda gemiye atladı ve Deep Encounter gemisinin tayfalarını kaba hareketlerle kenara itip yaralı adamı güverteye taşıdı.

Ziyaretçiler, birden battaniyeleri açıp altına sakladıkları otomatik silahları aldılar ve Burch'un araştırma ekibine yönelttiler. Sedyede yatan adam hemen ayağa fırladı, ona uzatılan silahı aldı ve köprüye giden merdivene doğru koştu.

Burch ile Delgado, bunun bir gemi kaçırma eylemi olduğunu anlamışlardı. Ticari bir gemide ya da özel bir yatta olsalar, hemen silah dolabına koşup adamlara silah dağıtırlardı. Fakat uluslararası yasalara göre, araştırma gemilerinde silah bulundurulması yasaktı. Saldırgan, köprü güvertesine gelinceye kadar çaresizlik içinde beklemekten başka yapabilecekleri bir şey yoktu.

Gemiyi kaçırmak isteyen kişi bir korsana benzemiyordu, bir bacağı tahta değildi, üstelik papağanı yoktu ve bir gözü de kapalı değildi. Adamın saçları vakitsiz ağarmıştı, yüzü hafif güneş yanığıydı. Orta boyluydu, hafif göbekliydi. Yetkili kişi olmanın verdiği sükûnet içindeydi; bir golf gömleği ve bermuda şortu giymişti. Sanki kibarlık etmek istermiş gibi, otomatik silahının namlusunu hemen

Burche'e ya da Delgado'ya çevirmedi, gayet rahat bir tavırla silahı havaya kaldırdı.

Bir saniye kadar birbirlerini süzdüler. Sonra yabancı ziyaretçi, Delgado'yu umursamayıp Burch'a döndü. Amerikan İngilizcesiyle ve kibar bir tavırla, Yanılmıyorsam, Kaptan Burch'sunuz, dedi.

Ve siz de?

Benim adımın hiç önemi yok. Korsan demire çarpan bir cismin çıkacağı tok bir sesle, Umarım direnmeye kalkışmazsınız, dedi. Burch sordu. Benim gemimde ne halt karıştırıyorsunuz?

Korsan sertleşmeye başlayan bir ses tonuyla, Gemiye el koyuyoruz, dedi. Kimseye bir zarar gelmeyecek.

Burch afallamış bir halde adama baktı. Bu gemi, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin malıdır. Öyle gemiye binip, ona el koyduğunuzu açıklamaya falan yetkiniz yok.

Ama bunu bal gibi yapabiliriz. Adam silahım kaldırdı. Bizim yetkimiz işte bu.

O adam konuşurken, çalışma güvertesinde duran silahlı üç adam da araştırma gemisinin mürettebatını sıraya dizmeye başladı. Geminin botu biraz sonra on silahlı adamla geri döndü ve bu adamlar da araştırma gemisinde mevzilendiler.

Burch, hiddetle, Bu yaptığınız düpedüz çılgınlık. Böyle bir suç işleyerek ne elde etmeyi umuyorsunuz?

Uzun boylu esmer adam alaycı bir tavırla gülümsedi. Bizim amacımızı anlayabilmeniz çok zor.

Silahlı bir korsan yanlarına yaklaştı. Efendim, gemi güvencede, mürettebatın ve bilim adamlarının tümü yemek salonunda muhafaza altında.

Makine dairesi?

Sizin emirlerinizi bekliyor?

O halde yola çıkmaya hazırlanın. Tam yol gitmemizi istiyorum.

Delgado, Yakalanmamak için hız yapmak istiyorsunuz, ama boşuna heveslenmeyin, dedi. Bu gemi on milden fazla hız yapamaz.

Korsan güldü. On mil mi? Geminize haksızlık ediyorsunuz, efendim. Emerald-Dolphin 'ia kurtarılması sırasında geminizin iki misli daha fazla hız yaptığına ben tanık oldum. Ancak bizim için yirmi mil de fazla yavaş sayılır. Adam sustu ve geminin kıç tarafında, araştırma gemisini yedeğe almaya hazırlanan gemiyi işaret etti. İki geminin hızı toplam saatte yirmi beş mili bulacak.

Delgado, Burch'un hiç tanık olmadığı derecede kızgın bir tavırla, Bizi nereye götürüyorsunuz? diye sordu.

Adam umursamaz bir tavırla, Bu sizi ilgilendirmez, dedi. Kaptan, siz ve mürettebatınızın benim emirlerime itaatsizlik etmeyeceğinize dair bana söz veriyor musunuz?

Burch, Sizin silahlarınız var, diye kestirip attı. Bizim ise mutfak bıçaklarından başka hiç silahımız yok.

Onlar konuşurlarken, yedeğe alma halatı gemiye getirilmiş ve Deep Encounter'ın ön tarafına ilmek atılmıştı. Burch'un gözlerinde birden huzursuzluk ifadesi belirdi.

Kaptan sert bir sesle, Biz buradan ayrılamayız, dedi. Yani şu anda.

Korsan, Burch'un yüzünde yalan bir ifade olup olmadığını anlamak için ona dikkatli baktı, ama böyle bir şey göremedi. Daha şimdiden benim emirlerimi sorguluyorsunuz.

Delgado atıldı. Meseleyi anlamadınız. İçinde iki erkek ve bir kadın bulunan küçük bir denizaltı, aşağıda denizin yatağında. Onları bırakıp bir yere gidemeyiz.

Korsan umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Çok yazık. Bu insanlar kendi başlarının çaresine bakmak zorundalar. İmkânsız. Bu cinayet olur.

Bu adamlar dış dünya ile haberleşme imkânına sahip değiller mi?

Delgado açıkladı. Ellerinde sadece küçük bir portatif telsiz ve bir de sualtında kullanılan akustik telefon var. Bir gemiye ya da uçağa iki mil yaklaşmadan onlarla temas kuramazlar.

Burch yalvaran bir sesle, Aman Tanrım! dedi. Onlar denizin yüzeyine çıkıp da bizim burada olmadığımızı görünce kurtarılma şansları hiç olmayacak. Gemi güzergâhından bu kadar uzakta, onların kurtarılma şansı hiç yok. Böylece onların ölüm fermanlarını imzalamış sayılacaksınız.

Bu benim sorunum değil.

Öfkeye kapılan Burch, hırsla korsana doğru bir adım atınca, korsan da hemen silahının namlusunu Burch'un göğsüne dayadı. Beni tahrik etmeniz hiç de akıllıca bir hareket olmaz, kaptan.

Burch iki yumruğunu sıkıp adama sanki delinin biriymiş gibi baktı sonra boş gözlerle Abyss Navigator'u son kez gördüğü bölgeyi seyre daldı. Eğer o insanlar ölürlerse, Tanrı senin yardımcın olsun, dedi. Çünkü mutlaka yaptıklarının bedelini ödeyeceksin.

Korsan soğuk bir sesle, Eğer bize bir ceza verilecekse, bunu sağlayan kişi siz olmayacaksınız.

Burch ile Delgado'nun, yenilgiye uğramanın verdiği üzüntü içinde, hiçbir plan yapma şansının bulunmamasına ve pazarlık yapamayacaklarına inandıkları için silahlı bir muhafızla birlikte yemek salonuna gitmekten başka çareleri kalmamıştı.

Abyss Navigator, denizin yüzeyine çıkmadan önce, Deep Encounter çoktan kuzeydoğu yönünde gözden kaybolmuştu.

Sandecker, masasının başında çalışmaya kendini öylesine kaptırmıştı ki, Rudi Gunn'in odaya girip masanın karşısındaki koltuğa oturduğunu fark etmedi. Gunn ufak tefek, çok sevimli, cana yakın bir adamdı. Saçları dökülmüş sadece tepesinde bir tutam saç kalmıştı, kalın kemik çerçeveli gözlükleri ve bileğindeki ucuz cins kol saati su soğutucusunun arkasındaki küçücük bölmede hiç dikkat çekmeden bir köle gibi çalışarak hayatını tüketen sıkıcı ve renksiz bir bürokrat havası yaratıyordu.

Gunn her şey olabilirdi, ama renksiz asla. Annapolis'teki sınıfının birincisiydi, NUMA'da Sandecker'in yanında müdür yardımcısı ve operasyon şefi olarak göreve başlamadan önce de Donanma'da çalışmış ve başarılarıyla dikkat çekmişti. Çevresinde zekâsının üstünlüğü ve önsezilerinin kuvvetli olmasıyla ün yapmıştı ve de hükümete bağlı ajanslarda hiç bilinmeyen büyük bir ustalıkla NUMA'nın günlük operasyonlarını başarıyla yönetiyordu. Gunn, Pitt ile Giordino'nun da yakın arkadaşıydı. Çoğu zaman bu ikilinin Sandecker'in emirlerine ters düşen çılgın uygulamalarını destekler ve onlara arka çıkardı.

Affedersiniz, amiral, sizi rahatsız ediyorum ama çok ciddi bir mesele var.

Sandecker başını kaldırmadan sordu. Bu kez sorun nedir? Bütçeyi aşan yeni bir proje mi?

Korkarım ki, çok çok daha kötü.

Amiral ancak bu sözleri duyunca önündeki kâğıtlardan başını kaldırdı. Derdin nedir?

Deep Encounter gemisi içindekilerle birlikte ortadan kayboldu.

Amiralde en küçük bir şaşkınlık belirtisi görülmedi. Yüzünde soran bir ifade de belirmedi. Kayboldu? şeklinde otomatik bir tekrar da duyulmadı. Amiral, insanın kanını donduran bir sükûnetle Gunn'ın açıklama yapmasını bekledi.

Gunn anlatmaya başladı. Telsiz ve uydu telefonlarıyla yaptığımız çağrıların hiçbirine cevap gelmedi.

Sandecker, Gunn'ın sözünü kesti. Haberleşmenin yapılamamasının yüzlerce nedeni olabilir.

Gunn sabırla, Destek sistemlerimiz var, dedi. Bunların hepsi çökmüş olamaz.

Onlarla en son ne zaman temas kurdunuz?

On saat önce. Gunn bu sözlerin arkasından kopacak kıyameti göğüslemeye hazırdı.

Bu kez Sandecker, kendisinden beklenen tepkiyi gösterdi. On saat mi? Oysa ben istasyonlarda görevli tüm araştırma gemilerinin iki saatte bir haberleşme merkezimize rapor vermelerini şart koşmuştum.

Sizin şartınıza harfi harfine uyuldu, Deep Encounter gemisi programlandığı gibi rapor verdi.

Kafamı karıştırdın.

Kendini Kaptan Burch olarak tanıtan biri, iki saatte bir rapor verdi ve Emerald-Dolphin'in enkazını inceleme projesi hakkında bilgi aktardı. Biz bu adamın gerçekte Kaptan Burch olmadığını biliyoruz, çünkü tüm haberleşmelerimizi kaydeden ses sistemleri, bu adamın sesini kabul etmedi. Birisi kaptanı taklit etmeye çalıştı. Ve de işi yüzüne gözüne bulaştırdı.

Sandecker her kelimeyi dikkatle dinleyip keskin zekâsıyla Gunn'ın ona yaptığı açıklamanın sonuçlarının ne olabileceğini tahmin etmeye çalışıyordu. Sen bu iddiaların doğru olduğundan kesinlikle emin misin?

Bundan kesinlikle emin olduğumu söyleyebilirim.

Gemiyle içindekilerin hepsinin sırra kadem bastıklarına inanamıyorum.

Gunn başını salladı. Haberleşme bölümü beni uyarınca, Ulusal Okyanus Atmosfer Kurumu'nda çalışan bir arkadaşımdan Deep Encounter gemisinin çalışma yaptığı bölgenin uydu aracılığıyla alman hava fotoğraflarını incelemesini rica ettim. Fotoğraflarda yüz millik bir alan içinde hiçbir gemi görünmüyordu.

Orada hava durumu nasılmış?

Gökyüzü açık, rüzgâr saatte on mil hızla esiyor ve deniz de oldukça sakin.

Sandecker zihnini kurcalayan kuşkuların arasından bir seçim yapmaya çalışıyordu. Gemi, durup dururken birdenbire batmış olamaz. Gemide ona zarar verebilecek herhangi bir kimyasal madde yoktu. Kendiliğinden infilak etmiş de olamaz. Acaba başka bir gemiyle çarpışması mümkün mü?

Deep Encounter gemi güzergâhında değildi ve yakınlarda hiçbir gemi yoktu.

Sahte bir ses güncel rapor veriyordu, öyle mi? Amiral Gunn'ın düşüncelerini okumuş gibi, Anladığım kadarıyla, Rudy, sen geminin kaçırıldığını öne sürüyorsun.

Gunn, Durum öyle gösteriyor, dedi ve konuşmasına devam etti. Deep Encounter'in varlığı belirlenemeyen bir denizaltı tarafından batırılmış olması çok saçma bir teori, bence geriye başka bir ihtimal kalmıyor. Gemi, uydudaki hava kameraları oraya yönelmeden ele geçirilip kaldırılmış olmalı.

Peki ama gemi kaçırıldıysa nereye götürüldü? Deep Encounter, iki saatten daha kısa bir süre içinde nasıl kaçırılır? Kendi deneyimlerimden biliyorum, bizim araştırma gemisinin hızı saatte en fazla on beş mil olabiliyor. Son raporun verilmesini izleyen süre içinde geminin yüz elli milden fazla yol alması imkânsız.

Gunn, Hata bende, dedi. Kameranın kapsama alanının daha geniş tutulmasını istemeliydim. Fakat arkadaşımı aradığım zaman sahte telsiz raporundan haberim yoktu ve geminin kaçırılması ihtimali aklımın köşesinden bile geçmiyordu.

Sandecker koltuğunun arkalığına yaslandı ve elleriyle yüzünü kapayıp bir saniye kadar düşündü. Sonra doğruldu, soru sormaktan çok bir açıklama yaparak, Pitt ile Giordino, onlar da bu projede görevliydiler, dedi.

Kaptan, Burch'un kendisinden gelen son raporda, Pitt'le Giordino'nun Abyss Navigator aracında oldukları belirtilmişti. Enkazın yanına inmeye hazırlanıyorlardı.

Sandecker öfkeyle bağırdı. Bu çılgınlık! Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti'ne ait bir gemiyi Güney Pasifik'te kaçırmaya kim cesaret edebilir? Dünyanın o bölgesinde şu sıralar savaş ya da ayaklanma da yok. Ben mantıklı bir neden göremiyorum.

Ben de.

Avustralya ve Yeni Zelanda hükümetiyle temas kurup kapsamlı bir araştırma yapmalarını rica ettin mi?

Gunn başıyla onayladı. Onlar bizimle tam bir işbirliği yapmaya söz verdiler. O bölgenin yakınında bulunan sivil ya da askeri gemilerin hepsi rotalarını değiştirip aramaya başlayacaklar.

NOAA'dan ya da başka güvenlik kuruluşlarından Pasifik Okyanusu'nun o bölgesinde bin millik bir alanın uydu fotoğraflarını iste. Bir santimetrelik bir alanın bile atlanmamasını istiyorum. Deep Encounter'in oralarda bir yerde olması gerek. Geminin, denizin dibini boyladığına kesinlikle inanmıyorum.

Gunn yerinden kalkıp kapıya yöneldi. Ben hallederim.

Sandecker bir süre oturup karşı duvarı boydan boya kaplayan fotoğrafları dalgın dalgın inceledi. Amiralin gözleri Pitt ile Giordino'nun bir denizaltı aracının yanında durmuş, bir Çin gemisinin Michigan Gölü'nden çıkarılmasını kutlamak amacıyla şampanya içerlerken çekilmiş fotoğraflarına takıldı. Bu arada, Giordino'nun amiralin özel purolarından birini içtiği de Sandecker'in gözünden kaçmadı.

Bu üç erkek arasında çok samimi bir dostluk vardı. Pitt ile Giordino, amiral için hiçbir zaman sahip olamadığı erkek evlatlardı. Sandecker bu iki adamın öldüğüne hiç inanamıyordu. Amiral döner koltuğunda yana dönüp Potomac Nehri kıyısındaki NUMA binasının en üst katındaki odasının

penceresinden dışarı baktı.

Amiral kendi kendine mırıldandı. Bu nasıl bir yaramazlık? Bu kez başınızı nasıl bir derde soktunuz?

Pitt, Giordino ve Misty, Deep Encounter gemisinin denizin o sınırsız boşluğunda kaybolmasını kabullendikten sonra denizaltı aracında zihinlerini sağ kalma konusunda yoğunlaşırdılar. Denizde köpük izi ve petrol kalıntısı göremedikleri için iyimserlik, karamsarlıktan baskın çıktı ve araştırma gemisi her ne sebepten orayı terk etmiş olursa olsun, mutlaka geri döneceğine inandılar.

Fakat gece geçti. Güneş iki kez yükselip battığı halde ana gemi hâlâ görünmemişti. Endişe artmaya başladı. Saatler saati, sonsuz ufku gözleriyle tarayıp yeşil deniz ve mavi gökyüzünden başka bir şey göremeyince, artık en kötü ihtimali akıllarına getirdiler. Ne bir gemi, ne de bir yolcu uçağı göründü. Araçtaki yön tayin etme aygıtları da uluslararası deniz yollarından ayrıldıklarını ve ta güneye doğru ilerlediklerini haber veriyordu. Kurtarılma umudu iyice azalmıştı.

Ayrıca onlar kendilerini de aldatmadılar. Yoldan geçen bir gemi olta bile küçücük Abyss Navigator'u ancak üzerinden geçerken fark edebilirdi. Haberleşme mesafesi yirmi mildi ama sadece Deep Encounter gemisindeki bir bilgisayarla temas kurmak üzere programlanmıştı. Yoldan geçen bir geminin ya da uçağın, araçtan verilecek sinyalleri alması imkânsızdı. Tek umutları, bir kurtarma gemisinin onların küçük telsizinin iki mil yakınında olmasıydı.

Su, birinci derecede öncelik taşıyordu. Bereket versin ki, sık sık bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu ve denizaltı aracının zeminini kaplayan muşamba uçlarından kaldırılıp tavana tutturulmuştu. Yağmur suları muşambada toplanıyor ve açıkta bırakılan bölümden dalma sırasında kullanılan su şişeleri yağmur suyuyla dolduruluyordu. Üç arkadaş, yanlarında getirdikleri sandviçleri yedikten sonra balık tutma planları yaptılar. Acil onarımlar için araçta bulundurulan aletlerden de yararlanıldı ve Pitt olta iğnesi yerine kullanılacak bir sürü çengel imal etti. Çengeller ince kablolara bağlandı. Yeni oltaları hemen denize attılar. İlk denemede üç balık yakaladılar. Misty, bunların bir çeşit sardalye olduklarını belirtti. Bu başarıdan sonra balık tutma işine iyice kendilerini kaptırdılar. On saat içinde bir sürü balık tutmuşlardı. Misty bunları güzelce temizleyip dizdi. Balıkları Suşi stilinde ve en ufak parçasına kadar yiyip bitirdiler. Çiğ balıkların pek lezzeti yoktu, ama hiç değilse aç kalmadıkları için hiç kimse durumdan şikâyet etmedi.

Deep Encounter gemisinin, mürettebatının ve bilim adamlarının nerede olabileceklerini uzun uzun tartıştıktan sonra hayal kırıklığı içinde geminin akıbetini düşünmekten vazgeçtiler ve politikadan yiyeceklere ve okyanus teknolojisine kadar çeşitli konuları tartışıp, fikir yürüttüler. İçlerinden biri, aracın tepesinde durup yağmur suyu toplamaya çalışırken ya da denizde gemi var mı, diye gözcülük yaparken diğerleri de balık tutmayı sürdürdüler.

Batan geminin enkazından topladıkları malzemeler, araç deniz yüzeyine çıkar çıkmaz büyük bir dikkatle sepetten alınmış ve plastik bir torbaya yerleştirilmişti. Zamandan daha bol bir şeye sahip olmadıkları için enkazdan alman malzemelerin kimyasal bileşimlerini saptamak için saatler saati çalıştılar.

Misty güneşten etkilenmemek için bir elini gözlerine siper ederek, ayaklarının dibinde duran Pitt'e belki yüzüncü kez, Ne kadar sürüklendik? diye sordu.

Pitt, Dünden beri güneydoğuya doğru otuz iki mil ilerlediğimizi sanıyorum, dedi.

Misty sıkıntılı bir tavırla, Eh bu hızla altı ay sonra Güney Amerika'ya varabiliriz, dedi.

Giordino mırıldandı. Ya oraya ya da Antarktika'ya...

Pitt, Biz oraya daha önce gittik. Ben aynı yerde iki kez tatil yapmaktan hiçbir zaman hoşlanmadım.

Ben senin duygularını rüzgâra ve akıntılara anlatırım.

Misty yumuşak bir sesle, Acaba Amiral Sandecker bizim durumumuzdan haberdar mıdır, diye merak ediyorum, dedi.

Pitt inançlı bir sesle, Onu tanıdığımız kadarıyla, şu anda bir arama ve kurtarma operasyonu düzenlemek için dünyayı ayağa kaldırdığına bahse girerim, dedi.

Giordino, koltuğunda kıvrılmış oturuyor, şöyle kalın kesilmiş kanlı bir bifteği gövdeye indirmenin hayalini kuruyordu. Şu anda Deep Encounter'in yerini öğrenebilmek için bir yıllık maaşımı seve seve feda ederdim, dedi.

Pitt, Şimdi bu esrarı kurcalamanın hiçbir anlamı yok, dedi. Biz denizden çıkarılmadıkça hiçbir ipucu bulamayacağız.

Dördüncü gün, bulutlarla kaplı kasvetli bir gökyüzü altında başladı. Alışılmış program hiç değişmedi. Mümkün olursa su topla, mümkün olursa balık tut ve ufku gözle. Koşullar daha kötüye gitmedi, ama iyileşmedi de. Üçü de ikişer saat nöbet tutuyordu. Denizaltı aracının tepesi, sudan sadece bir metre yukardaydı, bu nedenle de nöbet tutan kişi, dalgalar aracın tepesini aşınca tepeden tırnağa sırılsıklam oluyordu. Giordino, ağırlıkların hepsini denize atmıştı, fakat yine de aracın kendi ağırlığı, onu dalgaların içine çekiyordu. Küçük denizaltı, içindekileri hasta edecek şekilde dalgaların üzerinde yuvarlanıp duruyordu. Ama aracın mürettebatı, deniz tutmasına karşı çoktan bağışıklık kazanmıştı, çünkü üçü de hayatlarının neredeyse yarısını denizde geçirmişti.

Pitt ordudan kalma bıçağıyla, Misty'nin not almak için kullandığı plastik kâğıt kabını kesip biçerek bir ok ucu yaptı. Giordino'nun nöbeti sırasında bir metre boyunda bir köpekbalığının okuyla vurmayı başardı. Daha sonra bunu tatsız tuzsuz bir yemek ziyafeti izledi ve bu arada kalan suyu da içip bitirdiler.

Misty'nin nöbeti sırasında bir uçak, denizde sürüklenen denizaltı aracının bir mil kadar uzağından uçtu. Misty'nin yer muşambasını can havliyle çılgın gibi sallamasına rağmen uçak yoluna devam etti. Misty, Bu bir kurtarma uçağıydı, diye bağırdı, artık duyularını gizlemekte zorlanıyordu. Uçak tam üzerimizden geçti ve bizi göremedi.

Pitt, Misty'ye, Bizi görmek hiç de kolay değil, diye bir hatırlatma yaptı.

Giordino da bu sözleri onayladığını bir baş hareketiyle belli etti. Uçaktakiler yüz elli metreden daha yükseklerde bizi kesinlikle göremezler, aracın tepesi çok küçük. Havadan bakıldığında bizim fark edilmemiz bir ahır kapısındaki sineğin görülebilmesi kadar imkânsız.

Pitt ekledi. Ya da bir golf sahasındaki bozuk para kadar.

Misty soğukkanlılığını kaybetmek üzereydi. O halde bizi nasıl bulacaklar?

Pitt, Misty'ye bakıp rahatlatıcı bir gülümsemeyle, ona sarıldı. Ortalama yasası, dedi. Bizi mutlaka bulmaları gerek.

Giordino söze karıştı. Ayrıca biz şanslıyız, öyle değil mi, ahbap?

Hem de çok şanslıyız.

Misty gözlerinin yaşlarını sildi, bluzunu ve şortunu çekiştirip düzeltti, sonra kısacık saçlarının arasında parmaklarını gezdirdi. Beni bağışlayın. Ne yazık ki, düşündüğüm kadar dayanıklı değilmişim.

Sonraki iki gün süresince Pitt ile Giordino, iyimser ve korkusuz görünmek için büyük çaba harcadı. Üç uçak daha tepelerinde uçtu ve onları bulamadı. Pitt uçaklara portatif telsiziyle ulaşmaya çalıştı, ama uçaklar telsizin kapsama alanı dışındaydılar. Kurtarma ekiplerinin onları bulabilmek için denizleri karış karış aradıklarını bilmek ve de tam kurtarılma aşamasına gelmişken çabaların boşa gittiğini görmek gerçekten moral bozucuydu. Denizaltı aracındakilere cesaret veren tek husus, Amiral Sandecker'in çok geniş kapsamlı bir arama operasyonunun yapılması için ona tanınan yetkilerin hepsini kullanacağım bilmeleriydi.

Gün boyunca, yüreklerini mengene gibi sıkan kurşuni gökyüzü günbatımına doğru açıldı. Güneş batarken, gökyüzü batıda turuncu, doğuda da kadifemsi mavi renge büründü. Giordino nöbetteydi, aracın kenarından dışarı sarkmıştı. Çok geçmeden içi geçti ve uykuya dalar gibi oldu, ama tam on beş dakika sonra uyandı. Ufku gözleriyle tarayıp o akşam onuncu kez denizde bir ışık görmeyince yeniden şu geçici rüya ülkesine daldı.

Giordino başına gelenlerin gerçeğine döndüğü zaman onu müzik uyandırdı. Önce uyku sersemiyle gaipten sesler duyduğunu sandı. Aracın kenarından aşağı sarkıp denizden bir avuç su aldı ve yüzüne serpti.

Müzik hâlâ devam ediyordu.

Giordino artık melodileri tanımlayabilmişti. Gecenin sessizliğini bozan müzik, bir Strauss valsiydi. Giordino, Viyana Ormanlarından Masallar isimli valsi tanımakta gecikmedi. Hemen arkasından bir ışık gördü. Bu, bir yıldıza benziyordu, ama ufkun batısında küçük bir yay üzerinde ileri geri hareket ediyordu. O gece denizdeki mesafeyi tahmin etmek imkânsızdı, ama Giordino, müzik ile hareket eden ışığın onlardan ancak iki yüz metre uzakta olduğuna yemin edebilirdi.

Giordino hemen aşağı atladı, eline bir fener geçirip tekrar aracın tepesine çıktı. Şimdi küçük bir teknenin siluetini ve kare şeklindeki pencerelerinden sızan soluk ışığı görebiliyordu. Giordino başparmağı uyuşuncaya kadar fenerin düğmesini tekrar tekrar açıp kapadı ve ölümle pençeleşen bir keçi gibi bağırmaya başladı.

Buradayız!... Buradayız!

Pitt aşağıdan seslendi. Ne oldu?

Giordino bağırarak cevap verdi. Bir çeşit gemi. Sanırım bize doğru geliyor.

Misty heyecanla, Hemen bir işaret fişeği gönder, dedi. Yanımızda işaret fişeği yok, Misty. Biz sadece gündüzleri dalarız ve ana geminin yakınlarında su yüzüne çıkarız. Pitt sesini yükseltmeden durumu Misty'ye izah etti. Daha sonra da sakin bir tavırla portatif telsizi alıp beş değişik frekanstan yardım istemeye başladı.

Misty neler olduğunu görmeye can atıyordu, fakat aracın tepesinde sadece bir kişiye yer vardı. Pitt gemiyle bağlantı kurmaya çalışırken Misty de merakla Giordino'nun kurtarılıp kurtarılmayacaklarını açıklamasını bekliyordu.

Giordino yardım çağrıları ve el fenerinin sallanması devam ederken, Bu insanlar bizi görmediler, diye homurdandı. El fenerinin ışığı çok cılızdı. Üstelik pilleri de tükenmek üzereydi. Gemi

yanımızdan geçip gidecek.

Pitt bağırdı. Alo... alo... Merhaba, merhaba, lütfen cevap verin.

Pitt'in telsizden aldığı tek cevap cızırtı oldu.

Giordino ışıkların karanlığın içinde kayboluşunu seyrederken düş kırıklığı, denizaltı aracının üzerine ıslak bir battaniye gibi örtülüverdi. Yanlarından geçen gemiden onları gören kimse olmamıştı ve Giordino, yüreğine ağırlık çökmüş bir halde geminin kuzeybatıya doğru yol alışını seyretmekten başka bir şeyi yapamıyordu.

Giordino üzgün üzgün söylendi. O kadar yakındı ki, ama o kadar da uzak ki.

Birden denizaltı aracının telsizinden çatlak bir ses duyuldu. Ben kiminle konuşuyorum?

Pitt hemen karşılık verdi. Kazazedelerle. Tam bizim yanımızdan geçtiniz. Lütfen rotanızı geri çevirin.

Sıkı durun. Geliyorum. Giordino sevinçle bağırdı. Dönüyor. Geri geliyor. Ses tekrar duyuldu. Siz benim baş tarafımın neresindesiniz? Pitt bağırdı. Al adam yerimizi öğrenmek istiyor. Ona söyle, kıç tarafa doğru yirmi derece dönsün. Geminin kıç tarafına yirmi derece dönerseniz bizi göreceksiniz. Bir dakika sonra, o ses, Sizi şimdi görüyorum, tam elli metre kadar önümüzde soluk bir ışık var.

Yaklaşan teknenin sahibi, birkaç spot lambasını yaktı. Lambalardan biri büyüktü ve ışığıyla denizin üzerini taradıktan sonra elindeki feneri, bir kulenin tepesinde dikkat çekmeye çalışan bir deli gibi sallamaya devam eden Giordino'nun üzerinde durdu.

Ses tekrar duyuldu. Sakın endişelenmeyin. Üzerinizden geçeceğim ve de küçük kulenizin tam tepesinde duracağım. Tekneye çıkabilmeniz için bir merdiven sarkıttım.

Pitt kurtarıcının ne demek istediğini anlayamamıştı. Üzerimizden mi geçeceksiniz? Yani ne demek istiyorsunuz?

Bu soruya cevap gelmedi, sadece Giordino'nun bağırışı duyuldu. Sanırım bizi batırmak istediğini söylüyor.

Pitt'in ilk düşüncesi, onları öldürmeye kararlı biriyle karşı karşıya oldukları doğrultusundaydı, belki de Kelly Egan'ı öldürmek isteyen kişiyle aynı gruptandı. Pitt kollarını Misty'nin beline doladı. Çarpışma sırasında düşmemek için bana yaslan. Pitt sonra da Giordino'ya seslendi. Çarpışacağımızdan emin olunca bana seslen ve hemen denize atla.

Giordino soluğu kesilmiş bir halde parlak ışıklarla donatılmış teknenin ona doğru yaklaşmasını seyrederken aracın tepesinden aşağı atlamaya hazırlandı. Bu tekne, onun daha önce gördüğü okyanuslara açılabilen yatlara hiç benzemiyordu. Gemi, dev bir yeşilbeyaz, tropikal sularda yaşayan altı metre enindeki manta adı verilen balığa benziyordu. Başındaki solungaçlar, plankton toplayan ağzına doğru kıvrılmış gibiydi. Geminin baş tarafında meyilli bir güverte vardı ve kocaman kavisli bir pencere dikkat çekiyordu. Kaptan köşkü de yusyuvarlaktı.

İkiz katamaran tipi tekne denizaltı aracının bir buçuk metre kadar açığından geçerken, Giordino'nun korkusu geçti, birden enikonu rahatlamıştı. Giordino süper teknenin alt kısmı başının üzerinden geçerken afallamış kalmıştı. Geminin kıçı denizaltı aracının üzerine gelince Giordino, yukardan sarkıtılan krom merdiveni yakaladı.

Giordino ancak o zaman eğilip Pitt ile Misty'ye bilgi vermeyi akıl edebildi. Endişelenmeyin. Tekne bir katamaran, biz tam onun gövdesinin altındayız. Giordino daha sonra gözden kayboldu.

Misty aracın tepesinden bir şampanya şişesinin tıpası gibi dışarı çıktı ve o inanılmaz tekneyi görünce afalladı. Teknenin o lüks kıç güvertesinde masa ve koltukların yanında dururken, yukarıya nasıl çıktığını çoktan unutmuştu.

Pitt aracın işaret ışığını açtı, sonra da tekneye geçmeden aracın kapağını kapatıp kilitledi. Birkaç saniye orada tek başlarına beklediler. Onları mürettebattan ya da yolculardan kimse karşılamadı. Teknenin kaptanı denizaltı aracından uzaklaştırdı ve tekne yoluna devam etti. Yüz metre kadar ilerledikten sonra tekne yavaşladı. Üç arkadaş kaptan köşkünden inen karaltıya baktılar.

Karaltı, Pitt'in boyundaydı, ama ondan en aşağı yedi sekiz kilo fazlası vardı. Ayrıca adam Pitt'ten otuz yaş daha büyüktü. Kırlaşmış saçları ve sakalı ona eski bir deniz kurdu havasını veriyordu. Yeşile çalan mavi gözlerinde garip bir parıltı vardı ve konuklarını incelerken hemen gülümseyiverdi.

Adam şaşkın bir ifadeyle, Demek üç kişisiniz, dedi. Oysa ben o küçük cankurtaran raftında sadece bir kişinin bulunduğunu sanmıştım.

Pitt, O bir cankurtaran raftı değil, küçük bir denizaltı aracı, dedi.

Yaşlı adam bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra düşüncesinden vazgeçip, Siz öyle diyorsanız mesele yok, dedi.

Misty açıkladı. Biz batık bir yolcu gemisinin enkazını araştırıyoruz.

Evet, Emerald-Dolphin gemisi. Olayın farkındayım. Korkunç bir facia. Doğrusu o kadar çok kişinin sağ kalabilmesi de mucize.

Pitt kurtarma operasyonunda oynadıkları rolü uzun uzun anlatmak istemedi, kurtarıcılarına sadece denizde nasıl kaybolduklarını açıklamakla yetindi.

Yaşlı adam kulaklarına inanamamıştı. Siz su yüzüne çıktığınız zaman geminiz orada değil miydi? diye kuşkuyla sordu. Giordino, Gemimiz kaybolmuştu, dedi.

Washington'daki merkezimizi arayıp NUMA'nın müdürüne bulunduğumuzu ve kurtarıldığımızı bildirmemiz gerekiyor.

Yaşlı adam başını salladı. Elbette. Kaptan köşküne gelin. Gemi sahil bağlantısını ya da uydu telefonunu kullanabilirsiniz. Eğer isterseniz internetten bir email bile gönderebilirsiniz. Periwinkle, yani benim yatım, haberleşme sistemleri konusunda, denizlerdeki yatların hepsinden daha donanımlıdır.

Pitt, yaşlı adamı dikkatle inceledi. Sizinle daha önce karşılaşmıştık. Evet, ben de öyle olduğunu sanıyorum. Benim adım Dirk Pitt. Pitt öbürlerine döndü. Bunlar da gemi arkadaşlarım Misty Graham ve Al Giordino.

Yaşlı adam samimi bir tavırla, hepsinin ellerini sıktı. Sonra dönüp Pitt'e gülümsedi.

Ben, Clive Cussler'ım.

Pitt, yaşlı adama merakla baktı. İyi ki, vaktiniz varmış.

Misty o daracık denizaltı aracından kurtulmuş olmaktan büyük bir mutluluk duyarak, Doğrusu sizin buralarda olmanız bizim için büyük bir şans, dedi.

Cussler, Ben bir dünya turu yapıyorum, dedi. Uğradığım son liman Tasmanya'da Hobart Limanı'ydı. Tahiti'nin Papetee Limanı'na gidiyordum, ama sanırım rotamı değiştirip sizi havaalanı bulunan en yakın adaya bırakmam gerekecek.

Giordino sordu. Bu dediğiniz ada neresi?

Rarotonga.

Pitt lüks katamarana şöyle bir göz gezdirdi. Mürettebattan kimseyi göremiyorum.

Cussler cevap verdi. Ben yalnız seyahat ediyorum.

Bu kadar büyük motorlu bir yatta mı?

Cussler gülümsedi. Periwinkle, sizin bildiğiniz yatlardan değil. Otomatik sistemleri ve bilgisayarları sayesinde kendi kendine yol alabilir ve genellikle de öyle oluyor.

Pitt sordu. Acaba uydu telefonunuzla görüşme yapmamız konusundaki teklifiniz hâlâ geçerli mi?

Kesinlikle evet.

Cussler önden yürüyüp kaptan köşküne giden merdivenleri çıktı. NUMA görevlilerinin hiçbiri böyle bir şey görmemişti. Açık renkli camlar, daire şeklindeydi ve bu sayede her tarafı görmek mümkün oluyordu. Kaptan köşkünün görüntüsünde geleneksel sayılabilecek hiçbir şey yoktu. Burada alışılmış aletler ve makineler göze çarpmıyordu, dümen ya da piston yoktu. Büyük ve çok kalın yastıklı bir yönetici koltuğu, yedi adet sıvı kristal ekranın karşısında duruyordu. Koltuğun sağ kolunda bir bilgisayar izleme topu vardı, sol kolda ise bir uzaktan kumanda aleti göze çarpıyordu. Ekranların hepsi kestane ağacından yapılmış kasalara oturtulmuştu. Kaptan köprüsü, Uzay Gemisi Atılgan 'ın köprüsünden daha gösterişliydi.

Cussler, Pitt'e dümenci koltuğuna oturmasını işaret etti. Globalstar telefonu sağınızdaki panelde. Sadece mavi düğmeye basarsanız, hattın öbür ucundakilerle konuşup onların dediklerini duyabilirsiniz.

Pitt, adama teşekkür etti ve Sandecker'in NUMA karargâhındaki özel numarasını çevirdi. Amiral her zaman olduğu gibi, zil bir kez çalar çalmaz telefonu açtı. Ben, Sandecker.

Amiral, ben Dirk.

Bir sessizlik oldu. Sonra amiralin sesi ağır ağır duyuldu. Sen sağsın ve iyisin.

Katı yiyecekleri özledim ve biraz da susuz kaldım, fakat bunların dışında sağlığım yerinde. Ya Al?

O ve Deep Encounter gemisinden Misty, şu anda yanımdalar.

Pitt kulaklıktan amiralin sevincini ifade eden sesini duyabiliyordu. Rudi de benim yanımda. Hoparlörü açıyorum.

Rudi Gunn bağırdı. Dirk! Senin hâlâ bizimle olduğunu öğrenmekten ne büyük mutluluk duyduğumu bilemezsin. Avustralya ve Yeni Zelanda'da ne kadar kurtarma birimi varsa hepsini sizi ve gemiyi aramaya gönderdik.

Şansımız varmış, yakınımızdan geçen bir yat bizi kurtardı.

Sandecker sert bir sesle sordu. Siz şimdi Deep Encounter'da değil misiniz?

Denizin dibinde Emerald-Dolphin'in enkazını aramak için birkaç saat harcadıktan sonra yüzeye çıktık ve geminin içindekilerle birlikte ortadan kaybolduğunu fark ettik.

Öyleyse bilmenize imkân yok.

Neyi bilmemize imkân yok?

Pek emin değiliz, ama galiba Deep Encounter kaçırılmış. Bu fikir

de nereden çıktı?

Kaptan Burch'un NUMA karargâhına günlük raporlarım verirken ses tonundaki ve konuşma stilindeki değişikliği düne kadar fark edememiştik. O ana kadar verilen raporlar kabul edildi. Kuşkulanmamız için hiçbir neden yoktu.

Biz gemiden ayrılırken her şey normaldi.

Gerçek Kaptan Burch'dan gelen son raporda Abyss Navigator'un denize indirilme işleminin başlamak üzere olduğu belirtilmişti. Şimdi ise, gemiyi kaçıranların siz denizin dibindeyken gemiye girdiklerini biliyoruz.

Giordino sordu. Geminin nereye götürüldüğü konusunda herhangi bir fikriniz var mı?

Gunn açıkça, Hayır, dedi.

Misty de, Gemi buhar olmadı ya, diye söze karıştı. Uzaylılar tarafından uzayın derinliklerine de götürülmüş olamaz.

Sandecker karamsar bir sesle, Bizim en büyük korkumuz, geminin kasıtlı olarak batırılması, dedi. Amiral gemidekilerin tümünün şu anda denizin dibinde olabileceklerini açıklamak istemedi.

Giordino sordu. Peki ama neden? Bir okyanus araştırma gemisi korsanların ne işine yarar? Gemide hazine falan yok. Bu gemi kaçakçılıkta da kullanılamaz. Hızı çok az ve çok kolay tanınır. Niyetleri ne olabilir?

Niyet mi? Pitt ağzından kaçırdığı sözün gerisini tamamladı. Yolcu gemisini yakıp sonra da onu batıran kişiler, geminin kundaklandığını kanıtlayacak delilleri bulmamızı önlemek istediler. Niyetleri buydu.

Gunn sordu. Geminin enkazım inceleyebildiniz mi?

Başıyla onayladı. Evet, geminin kundaklandığından hiç kuşkum yok. Emerald-Dolphin 'in alt kısmı en aşağı altı yerinden patlayıcı ile parçalanmış ve gemi böylece Tonga Çukuru'na düşmüş.

Sandecker, Duyduğum kadarıyla, yolcu gemisinin çekme gemisini de beraberinde dibe götürmesine ramak kalmış.

Giordino ağır ağır mırıldandı. Okyanusta altı bin metre derinlik çok etkileyici bir gizleme yeri olabilir.

Gunn, Ölüm saçan pislikler, yedi bin metreye inebilecek iki sualtı aracı olan bir NUMA araştırma gemisinin etrafta olabileceğini hiç hesaba katmamışlar, dedi.

Misty'nin gözleri bir şey keşfetmiş gibi aniden kısıldı. Bu da, Deep Encounter'daki herkesin gizlice öldürüldüğü gibi korkunç bir olasılığı akla getiriyor.

Yatta ve on bin mil uzaktaki Washington'da derin bir sessizlik vardı. Hiçbiri olasılıkları düşünmek istemiyordu. Bir yolcu gemisindeki insanların canlı canlı yanmalarına veya boğulmalarına sebep olacak kadar vicdansız olan kişilerin, araştırma gemisini ve mürettebatını denizin dibine göndermekte hiç tereddüt etmeyeceklerinden en ufak bir şüpheleri bile yoktu.

Pitt'in bakış açısı odaklanmaya başladı. Her yolu düşündü ve korsanların öldürücü planlarını henüz uygulamaya başlamadıklarına karar verdi. Rudi?

Gunn gözlüklerini çıkardı ve camlarını temizlemeye başladı. Evet.

Korsanlar Deep Encounterı ele geçirdikten sonra onu kolayca batırabilirlerdi. Ama sen, Burch'un sesini taklit ederek tarife raporlarını bildirdiklerini söylüyorsun. Eğer gemi çoktan battıysa, neden şüphe çekmemek için Babane uydurmaya zahmet etsinler ki?

Gunn, Batmadığını da bilmiyoruz, dedi.

Belki, ama yüzeye çıktıktan sonra yağ tabakası ya da enkaz izine rastlamadık. Ayrıca, geminin derinlere sürüklenirken yoğun basınç altında dağılırken çıkardığı akustik sesi de duymadık. Benim tahminim ve en büyük ümidim, gemiyi ve içindekileri, planları yolunda gitmediği takdirde, pazarlık unsuru olarak kullanmak için kaçırıp, saklamış olmaları.

Gunn, Peki eğer şüphe altında olmaz ve yakalanmazlarsa, diye devam etti. Suçlarının delilini ortadan kaldıracaklar mı?

Misty endişe içinde, Bunun olmasına izin veremeyiz, dedi. Eğer Dirk'ün söyledikleri doğruysa, dostlarımızı kurtarmak için kısıtlı bir zamanımız var, demektir.

Sandecker, Sorun nerede arayacağımızı bilmememiz, dedi.

Misty, Hiçbir yerde izi yok mu? diye sordu.

Hayır.

Korsanların teknesinin bile mi?

Sandecker ümitsizce, Hayır, dedi.

Pitt kendinden emin bir şekilde, Her iki gemiyi de nasıl bulacağımı bildiğime dair bahse girerim, dedi.

Washington'daki Sandecker ve Gunn birbirlerine baktılar. Amiral dikkatle, Yine hangi sularda avlanıyorsun? diye sordu.

Pitt, Araştırma ağımızı genişletiyoruz, diye cevap verdi.

Gunn, Anlamıyorum, dedi.

Korsan gemisinin ve araştırma teknemizin, dar bir yola odaklanmış uydu kameralarının menzili dışında olduğunu farz edin.

Sandecker, Bunun böyle olduğunu kesinlikle söyleyebilirim, dedi.

Bir sonraki yörüngedeki yolu genişlettiğinizi farz ediyorum.

Gunn, Öyle yaptık, diyerek kabul etti. Ve her iki geminin de izini bulamadınız. Tek bir ize bile rastlamadık.

Deep Encounter'in nerede olduğunu hâlâ bilmiyoruz ama şimdi nerede olmadığını çok iyi biliyoruz.

Sandecker temizce düzeltilmiş sakalını çekiştirdi. Nereye varmaya çalıştığını biliyorum ama teorin işe yaramaz.

Gunn, Amiralin tarafını tutmak zorundayım, dedi. Deep Encounter'in en yüksek hızı, saatte on beş deniz milinden fazla değil. Orijinal uydu kamerası menzilinden çıkmasına imkân yok.

Pitt, Yanan yolcu gemisine doğru ilerlerken Çarkçıbaşı House, hızını saatte yirmi deniz miline çıkarmıştı, diye bilgi verdi. Bunun biraz zorlama olduğunu kabul ediyorum ama korsanların hızlı bir gemisi varsa, teknemizi yedeğe almış ve hızını dört ile altı deniz mili arasında arttırmış olabilirler.

Sandecker'in sesinde şüphe vardı. Fark etmez. Uydu kameralarının menzilini ve yolunu büyüttüğümüzde, Deep Encounter'dan hâlâ hiçbir iz yoktu.

Pitt son kozunu oynadı. Doğru, ama siz suyun üzerine bakıyordunuz.

Meraklanmaya başlayan Sandecker, Nereye bakmamız gerekiyordu? diye sordu.

Gunn düşünceli bir ifadeyle, Dirk haklı, dedi. Kameraları karaya odaklamayı hiç düşünmedik.

Giordino, Sorduğum için beni affedin, diye konuşmaya başladı, Ama ne karası? Yolcu gemisinin battığı yere en yakın kara parçası, Yeni Zelanda'nın kuzey ucu.

Pitt gösteriş için alçak sesle, Hayır, dedi. Güneyde, en fazla iki yüz deniz mili uzaklıkta ve yirmi beş deniz mili hızla kolaylıkla sekiz saatlik bir yolculukla ulaşılabilecek Kermadecs Adaları var. Arkasını dönüp, Cussler'a baktı.

Kermadecs Adaları'nı biliyor musunuz?

Cussler, Etraflarında yolculuk yaptım, diye cevap verdi. Görülecek fazla bir yer yok. Üç küçük ada ve l'Espérance Kayası. En büyüğü Raoul Adası ama o da, Mumukai Dağı'na uzanan dik lav kayalıklarından oluşan otuz üç kilometre karelik bir kaya yığını.

Orada yaşayan ya da herhangi bir yerleşim var mı?

Küçük bir meteoroloji ve haberleşme istasyonu var ama otomatik olarak çalışıyor. Bilim adamları, teçhizatları kontrol etmek ve onarmak için altı ayda bir uğruyorlar. Daimi sakinleri sadece keçiler ve sıçanlar.

Küçük bir geminin demirlenmesine yetecek büyüklükte bir limanı var mı?

Cussler, Daha çok bir lagüne benziyor, diye cevap verdi. Ama iki, belki de üç küçük gemi için güvenli bir demirleme yeri. Peki kamuflaj için yeşillik var mı?

Raoul'da gür ve yoğun bir ormanlık alan var. İki küçük gemiyi, çok dikkatli aramayan birinden rahatça gizleyebilirler.

Pitt telefona doğru, Duydunuz mu? diye sordu.

Sandecker, Duydum, dedi. Pasifik'in bu kısmı üzerinden geçen bir sonraki uydunun kameralarını Kermadecs'e doğrultmasını isteyeceğim. Seninle nasıl irtibat kuracağım?

Pitt, Cussler'a haberleşme şifresini sormak üzereydi ki, yaşlı adam çoktan bir kâğıt parçasına numaraları yazmış ve ona uzatmıştı. Pitt, Sandecker'a bilgiyi verdi ve bağlantıyı kesti.

Pitt, Kermadecs'e dolambaçlı bir yol izlemeniz mümkün mü? diye sordu.

Maviyeşil gözler pırıldadı. Aklında şeytani bir fikir mi var?

Teknede bir şişe tekilanız yoktur herhalde?

Cussler ciddi bir şekilde başını salladı. Var. En iyisinden bir kasa. Mavi agavdan bir miktar almak beni daha hızlı ve zinde yapıyor.

Bardaklar Porfirio tekilasıyla doldurulduktan sonra Misty margarita içmeyi tercih etti Pitt yaşlı adama aklındakileri, ama sadece bu şartlar altında uygun olduğunu düşündüğü kadarını anlattı. Zarif yatta etrafa bakınırken, sonuçta, aklı başında hiç kimse bu kadar güzel bir tekneyi ümitsiz bir projede harap etmeyi göze alamaz, diye düşündü.

Malakit yeşili deniz, Raoul Adası'nın volkanik lav kayalıkları arasına gömülmüş büyük lagün boğazından akan perido yeşili suyla birleşiyordu. Dar boğazın içinde lagün, küçük ama kayda değer bir demirleme yeri oluşturarak genişliyordu. Ötede, Mumukai'nin engebeli eğimlerinden, lagünün sularına dökülen bir akarsu ağzı vardı. Denizin aşındırdığı siyah lav kayaları arasına serpilmiş kumlu, atnalı şeklindeki kumsal bir sürü hindistancevizi ağacıyla çerçeveleniyordu.

Denizden, boğazın her iki tarafından yükselen sarp kayalıkları olan kanyonun arasından lagünün sadece ufacık bir kısmı görülebiliyordu. Bu, teleskopla uzaktaki dar bir yarığa bakmak gibi bir şeydi. Girişin sol tarafının üzerinde, dalgaların kıyıya vurduğu yerden doksan metreden fazla bir yükseklikte, hurma ağacı yapraklarından yapılmış küçük bir baraka, tehlikeli bir şekilde uçuruma çok yakın bir yere oturtulmuştu. Doğal görünüşü sahteydi. Hurma ağacı yapraklarının altında beton bloklardan yapılmış duvarlar vardı. İçeride klima vardı ve pencereler açık renge boyalıydı. Bir güvenlik görevlisi konforlu, küçük evin içinde oturmuş, tezgâhın üzerine yerleştirilmiş büyük bir dürbünle herhangi bir gemi işareti görmek için engin okyanusu inceliyordu. Bilgisayar, telsiz ve monitörlü bir videonun önündeki yumuşak bir yönetici koltuğunda oturuyordu. Bir sigara tiryakisi olduğu, sönmüş izmaritlerle doldurduğu kül tablasından belliydi. Karşısında, duvardaki rafa düzenli bir şekilde istif edilmiş, dört güdümlü mermi fırlatıcısı ve iki otomatik tüfek duruyordu. Elindeki mühimmatla, lagüne zorla girmeye çalışan küçük bir donanmayı uzakta tutabilirdi.

Otuz yaşında, sırım gibi ve formda olan adam, elini birkaç günlük sakalı üzerinde gezdirirken, parlak denize neredeyse ifadesizce bakıyordu. Sarışın, mavi gözlüydü ve hakkında çok az şey bildiği ve nerdeyse hiç umursamadığı çok büyük bir şirket imparatorluğunun güvenlik bölümü tarafından kiralanmış eski bir Özel Kuvvetler askeriydi. Tayinleri dünyayı kapsıyordu, bazen suikastı da içeriyordu ama çok iyi para kazanıyordu. Tek önemli olan da buydu.

Esnedi ve CD çalarındaki diskleri değiştirdi. Seçici bir zevki vardı ve klasikten, hafif rock müziğine kadar uzanıyordu. Tam başlatma düğmesine bastığı anda, güvenlik barakasının ötesindeki bir kayacın uzantısı etrafındaki hareketi gördü. Dürbünü çevirdi ve suyun üzerinde hızla ilerleyen parlak mavibeyaz nesneye odaklandı.

Bu bir yattı, hayatı boyunca gördüğü en garip görünüşlü yat; bu bir yelkenli değil, çift tekneli bir motorlu yattı ve güneşin üzerinde dans ettiği suda, kırk deniz miline yakın olduğunu tahmin ettiği bir hızla ilerliyordu. Gözlerini ovuşturdu ve tekrar büyük, güçlü dürbünden baktı.

Teknenin en azından yirmi bir metre olduğunu tahmin etti. Tasarımından hoşlandığına mı yoksa nefret ettiğine mi bir türlü karar veremedi. Çizgilerini inceledikçe, gözüne daha zarif ve egzotik göründü. Ona, kesilerek üzerlerine yuvarlak bir dümen odası yerleştirilmiş bir çift buz patenini

hatırlattı. Üstteki açık güvertede, biri erkek, diğeri kadın iki kişi, bir jakuzinin içinde tembelce oturmuş, uzun bardaklardan içki içiyor ve gülüyorlardı. Teknenin bütün pencereleri açık renkti, ama mürettebat ya da başka yolculara ait herhangi bir hareket göremedi.

Telsize geçti, ileticiyi açtı ve konuşmaya başladı. Burası Korsan. Kuzeydoğudan yaklaşan bir özel bir yat görüyorum.

Zımpara kâğıdınınkine benzer bir sesle birisi, Kuzeydoğu mu, de din, diye cevap verdi.

Büyük ihtimalle, Tahiti'den Yeni Zelanda'ya yolculuk ediyor.

Görünürde silah ya da silahlı personel var mı? Hayır.

Kulak tırmalayıcı ses, Tehlikeli görünmüyor mu? diye sordu.

Jakuzi içindeki çıplak iki insanı tehlikeli saymazsan, hayır.

Boğaza doğru mu ilerliyor?

Yat hızla yaklaşırken, güvenlik görevlisi ikiz pruvanın yönünü inceledi. Geçip gidecekmiş gibi görünüyor.

Hatta kal ve herhangi bir şüpheli hareket görürsen rapor et. Eğer boğaza girerse, ne yapman gerektiğini biliyorsun.

Nöbetçi, güdümlü mermi fırlatıcılarından birine baktı. Bu kadar güzel bir teknenin yok edilecek olması, ne yazık. Koltuğunda döndü ve tekrar dürbünle tekneye baktı, rotasını boğazdan uzaklaştırdığını görmekten oldukça memnundu. Uzakta ufacık bir nokta olana kadar tekneyi izledi. Sonra tekrar telsize geçti. Burası Korsan. Yat gitti. Macaulay Adası'nm güney ucundaki açık lagünde demir atmışa benziyor.

Tiz ses, O zaman zararsız demektir, dedi.

Öyle görünüyor.

Karanlık basınca ışıklarını izle ve olduğu yerde kaldığından emin ol.

Gece kalmak için demirlediklerinden şüpheliyim. Yolcuları ve mürettebatı, büyük ihtimalle kumsalda barbekü yapacaktır. Güney Pasifik'te yolculuk yapan yatçılara benziyorlar.

Bir keşif helikopteri gönderip, haklı olup olmadığına bakacağım.

Misty ve Giordino sıcak küvette çıplak değillerdi. Cussler'in verdiği mayoları giyiyorlardı. Bununla birlikte, tekne Raoul Adaları'nın sarp uçurum kayalıkları altında ilerlerken, romlarını yudumluyorlardı. Yaşlı adam, dümen odasında, kucağında bir deniz haritasıyla oturmuş, derinlikölçere (iskandil) bakıyor ve bir jilet bıçağının kartonu kestiği gibi Periwinkle'in ikiz teknelerini parçalayabilecek dipteki mercan resiflerini inceliyordu. En zor iş Pitt'e düşmüştü. Alttaki güneşlenme güvertesinde bir yığın yastık ve havlunun altında ter içinde, boğaz girişine bakan kayalıkların üzerindeki nöbetçi kulübesini kameraya çekiyordu.

Yat demir attıktan sonra hep beraber ana salona geçtiler ve Pitt çektiği kaseti videodan oynatırken monitörden izlediler. Kameradaki teleobjektif videoyla birleşince, nöbetçi kulübesinin pencereleri arkasındaki nöbetçi, hafif flu ama onlara doğru kocaman bir dürbünle baktığı seçilebilecek kadar net göründü. Video görüntülerine ek olarak, Cussler'ın ileri teknoloji ürünü haberleşme sistemleri tarafından yakalanmış ve kaydedilmiş olan nöbetçi ve Raoul Adası lagününde bir yerde bulunan

meslektaşının kaba sesi arasındaki konuşmanın ses bandı da bulunuyordu.

Misty hiç tereddütsüz, Onları kandırdık, dedi.

Giordino soğuk bir bira şişesini alnına bastırırken, Boğazı bütün bayrakları çekerek geçmeye kalkışmadığımız için şanslıyız, dedi.

Pitt, Yabancıları hoş karşıladıklarına dair bir izlenim bırakmadılar, diyerek ona hak verdi.

Bir helikopter yatın üzerinde uçarken, pervanelerinin vuruşu ve egzoz motorunun gümbürtüsü, sanki lafını tasdik etmek ister gibi kabinin içini doldurdu.

Pitt, Adam bizi araştıracaklarım söylemişti, dedi. Dışarı çıkıp, onlara el sallamaya ne dersiniz?

Kayıt numarası ve kime ait olduğu gövdesinin üzerinde yazılı olan kırmızısarı boyalı bir helikopter, havada ancak yüz otuz beş metre yükseklikte ve Periwinkle'in kıç tarafının çok az üzerinde uçuyordu. Çiçekli gömlekler giyen iki adam aşağıdaki yata doğru bakıyordu.

Giordino, güvertenin çıkıntısında gömleğinin koltuk altına saklı bir kamerayla uçağın görüntüsünü kaydederken, Pitt güneşlenme güvertesindeki bir kanepenin üzerinde uzanıyordu. Misty ve Cussler, jakuzinin yanında ayakta durmuş, yukarıdaki adamlara el sallıyorlardı. Pitt gözlüğünü kaldırarak, pilotlara onlara katılmalarını işaret etti. Bir kadın ve gri saç ve sakallı, yaşlı bir adam görünce şüpheleri kaybolmuştu. Turistlerin bir tehdit unsuru olmadıklarına ikna olan helikopterin pilotu, onlara el salladı ve helikopteri yatın etrafında yan yatırarak, Raoul Adası'na doğru yöneltti.

Uçak gökyüzünde bir nokta haline gelir gelmez, hep birlikte salona geri döndüler. Giordino gömleğinin altındaki kameradan bir video kaset çıkardı ve videoya yerleştirdi. Zumla elde edilen görüntüde kır sakallı, açık kumral saçlı bir adamın kontrolün başında olduğu zenci bir adamın da yardımcı pilot koltuğunda oturduğu görülebiliyordu.

Giordino düşünceli bir tavırla, Şimdi tuzakla ilgili iki de yüz var elimizde, dedi.

Cussler kumanda aletini kapattı. Şimdi ne olacak?

Hava kararır kararmaz, küçük bir raft yapıp uzaktan ışıkları yakılmış bir tekne gibi görünsün diye ışıklandırırız. Sonra da boğazın yakınında, tepedeki nöbetçinin göremeyeceği bir noktadaki kayaları kendimize siper alarak tekneyi hareket ettiririz. Teknenin yeri saptanamayacak, çünkü video görüntülerinde hiçbir radar izine rastlamadık. Daha sonra Al ile birlikte suya gireriz ve boğazdan koya kadar yüzeriz, biraz çevreyi kolaçan etmiş oluruz. Eğer biz haklıysak ve de Deep Encounter kamuflaj ağlarıyla örtülüp gizlenmişse, gizlice tekneye çıkarız, korsanları gafil avlarız ve arkadaşlarımızı kurtarıp denize açılırız.

Plan bu mu? diye Giordino sordu. Gözlerini sanki bir serap görüyormuş gibi kısmıştı.

Misty afallamıştı. Ciddi olamazsın? İkiniz, belki elliden fazla tepeden tırnağa silahlı korsan ile başa çıkabilecek misiniz? Bu, benim bugüne kadar duyduğum en çılgın plan.

Pitt omuzlarını silkti. Şey, olayları biraz fazla basite indirgemiş olduğumu kabul ediyorum. Fakat gerçekten bu işi başarmanın başka bir yolu da bence yok.

Cussler, bir fikir ortaya attı. Avustralyalıları arayıp onlardan bize özel bir ekip göndermelerini isteyebiliriz. Adamlar, yirmi dört saat içinde burada olurlar.

Pitt, O kadar zamanımız olmayabilir, dedi Eğer korsanlar Deep Encounter'} şimdiye kadar

içindekilerle birlikte denizin dibine göndermemişlerse, bu işi akşam karanlık basınca yapmaları çok büyük bir olasılık. Yirmi dört saat sonrası, her şey için çok geç olabilir.

Misty ısrarla, İkinizin canınızı feda etmeye kalkışmanız düpedüz delilik, dedi.

Pitt kararlı bir sesle, Başka seçeneğimiz yok, diye karşılık verdi. Zaman bizden yana değil.

Giordino sanki bir külah dondurmanın fiyatını soruyormuş gibi umursamaz bir tavırla, Silah durumu nedir? diye sordu.

Cussler, Kendimi korumak için yanımdan ayırmadığım bir çift otomatik tüfek var, dedi ve ekledi. Fakat bunların sualtında yarım mil taşındıktan sonra çalışıp çalışmayacaklarını bilemem.

Pitt başını salladı. Sağ ol ama silahsız yüzmemiz daha doğru olur. Silah kullanma işiyle zamanı gelince ilgileniriz.

Dalma malzemeleri ne durumda? Bende dört tane havayla doldurulmuş tank ve iki de düzenleyici var.

Malzeme ne kadar az olursa o kadar iyi. Dalma malzemesi, karaya çıktığımız zaman başımıza dert olur. Biz şnorkel kullanarak koya geçeceğiz. Karanlıkta, üstelik altı metre uzaklıkta bizi hiç kimse fark edemez.

Cussler, Uzun bir yüzme mesafeniz var, dedi. Benim tekneyi demirleyeceğim nokta ile koy arasındaki mesafe bir milden fazla.

Giordino, Eğer gece yarısına kadar gemiye ulaşırsak şanslı sayılırız, diye mırıldandı.

Ben yüzme sürenizi iki saat kısaltabilirin.

Pitt, Cussler'a baktı. Bunu nasıl yapacaksınız?

Benim bir dalgıç atıcım var, bu sizi suyun içinde çekebilir. İkiniz birden yararlanabilirsiniz.

Bu bize çok büyük bir kolaylık sağlayacak, teşekkür ederim.

Misty yalvardı. Sizi bu saçmalıktan vazgeçirmek için söyleyebileceğim bir şey yok mu?

Pitt dudakları rahatlatıcı bir gülümsemeyle yayılmış bir halde, Hayır, dedi. Bu işin yapılması gerek. Eğer içerde birinin gizlemeye çalıştığı bir şey olmasaydı, boğazın girişinde güvenlik önlemi alınmazdı. Gizlenen şeyin Deep Encounter olup olmadığını öğrenmek zorundayız.

Peki, ya yanılıyorsanız?

Pitt'in yüzündeki gülümseme birden kayboldu, bunun yerini ciddi bir ifade aldı. Eğer yanılıyorsak, o zaman gemideki arkadaşlarımız onları kurtarmayı başaramadığımız için ölecekler.

Güneş batımından hemen sonra işe koyulan üç erkeğin, birkaç palmiye ağacının gövdesini birbirine bağlayıp kabaca Periwinkle'! andıran bir gemi müsveddesi yaratmak için tam iki saat çalışmaları gerekti. Son olarak da gövdenin kenarlarına çevreleyen lambalar asıp bunları küçük bir batarya ile yaktılar. Daha sonra da raft, yatın kıyıya bakan yanına demirledi.

Cussler, Doğrusunu söylemek gerekirse hiç de kötü bir kopya sayılmaz, dedi.

Giordino karşılık verdi. Güzel değil, ama sekiz kilometre ötede kulübesinde oturan güvenlik görevlisini kandırması gerekir.

Pitt nemli havadan terleyen yüzünü deniz suyuyla yıkadı. Yatın ışıklarını söndürürken aynı anda raftınkileri de söndüreceğiz.

Cussler birkaç dakika içinde Periwinkle'in büyük motorlarını çalıştırdı ve bu arada bir düğmeye basarak demiri yukarı çekti. Sonra yatın ışıklarını söndürdü. Cussler, yatı mercan kayalıklarından uzaklaştırırken derinlik uyarıcısının sesini dinlemeye koyuldu.Yüzeyin hemen altında öldürücü dişler gibi avını yakalamak için fırsat kollayan mercanların yatı denizin dibine göndermelerinden korkuyordu.

Cussler radar yardımıyla yatın rotasını Raoul Adası'na çevirdi, geminin hızını on milde sabitledi ve yıldızlarla bezenmiş gökyüzünde ayın olmamasına şükretti. Pitt dümen bölmesine, Cussler'ın yanma gitti.

Pitt operasyonla ilgilenmek yerine aşağıda yiyecek bir şeyler hazırlayan Misty ile birlikte, dümen odasına, Cussler'ın yanına geldi. Misty yiyecekleri herkese paylaştırdı ve kulaklıklarını takıp güvenlik görevlisinin çatlak sesini taklit etmeye çalışan Al'in yanına oturdu.

Cussler adanın çevresinde denizin derinliğini gösteren haritayı açtı ve ikiz tekneyi güvenlik görevlisinin kayaların tepesindeki küçük evinden yayılan ışığa doğru yönlendirdi. Boğazın önündeki kayalıkların arasından geçeceğiz, dedi. Oraya geldikten sonra artık her şey fırlatıcıya bağlı olacak. Sakin sulara ulaşıncaya kadar kayalara çarpan dalgalardan uzak durmaya çalışın.

Cussler ilk kez yaklaşmakta olan ürkütücü bir şeye dikkat çekiyordu. Adam, pek ender olarak dışarıdaki zifiri karanlığa göz atıyordu. Cussler sadece ara sıra pusulaya bakıyordu. Yata da hemen hemen sadece derinlik sesi ve radar yardımıyla yol veriyordu, koltuğuna oturmuş, bir eli uzaktan kumandada öbür eli de bilgisayar yönlendiricisindeydi. Cussler, camlardan birini araladı ve sörfün sert bir kayaya sürtmesinden çıkan sesi duydu.

Aynı sesi Pitt de duymuştu. Kayalıkların arkasında ve de güvenlik görevlisinin görüş alanının dışındaydılar. Sörf çizgisinin ötesinde sular inanılmayacak derecede sakindi. Cussler, uzaktan kumanda aletinde hızı saptayan düğmeye bastı ve geminin hızını iyice azalttı. Sonunda kayalara mümkün olduğunca yaklaştıklarını fark edip rahatladı ve motorları durma noktasına getirdi ve dönüp Pitt'e baktı, bakışlarında, Bu iyi bir fikir değil, sözleri okunuyordu, fakat bu düşüncesini seslendirmedi.

Cussler, Periwinkle'in sadece dört buçuk metre aşağısındaki deniz yatağını derinlik seslendiricisinden inceledi ve sürüklenme tablosunu düşünceli düşünceli inceledikten sonra demiri bıraktı. Gemi güvenli bir şekilde demirlenince, başını salladı.

Daha ileriye gidemem.

Pitt sordu. Burada ne kadar kalabileceksin?

Aslında siz geri dönünceye kadar diyebilmeyi çok isterdim, fakat sular üç saat yirmi dakika sonra alçalmaya başlayacak. O zaman gemiyi tehlikeye sokmamak için açılmam gerekecek, güvenlik görevlisine görünmemek için de adanın arka tarafına geçmeliyim.

Karanlıkta seni nasıl bulacağız?

Balıkların değişik seslere gösterdikleri tepkiyi ölçmek için kullandığım bir sualtı telsiz vericisi var. İki saat sonra Meatloaf kaydı yapmaya başlayacağım.

Misty adama baktı. Sen Meatloaf topluluğunu dinler misin? Cussler güldü. Yaşlı bir kurt rock müziğini sevemez mi? Giordino alaycı bir tavırla sordu. Bu müzik köpekbalıklarını etkiliyor mu?

Cussler başını salladı. Onlar Tonny Bennett'i tercih ediyorlar.

Pitt ile Giordino, ödünç aldıkları yüzgeç, maskeleri taktılar. Cussler baş taraftaki merdiveni indirdi ve geri çekildi. Pitt ile Giordino'nun omuzlarını okşadı. Boğazın girişinde kayalardan uzak durmayı unutmayın, sonra da suların sizi içeri çekmesini bekleyin. Alıcının bataryalarını gereksiz yere harcamanın hiçbir anlamı yok. Cussler sıkıntılı bir tavırla ekledi. Şansınız açık olsun. Ben mümkün olduğu kadar uzun süre bekleyeceğim.

Pitt ile Giordino, mürekkep siyahı ılık sulara kendilerini hafif bir şıkırtıyla bıraktılar ve gemiden boğaza kadar olan kısa mesafeyi yüzdüler. Giordino, Pitt'in tam arkasından yüzüyordu. Kıyıdan doğru gelen hafif bir esinti vardı ve çekilmeye başlayan suların sesi duyuluyordu. İki arkadaş, dakikalarca kulaç attıktan sonra görünmez oldular. Pitt kolunu yukarı kaldırıp ihtiyar adamın ona ödünç verdiği pusulaya baktı. Daha sonra Giordino'nun başına dokunup uzakları işaret etti. Giordino, kollarıyla Pitt'in bacaklarına sarıldı ve fırlatıcının düğmesine bastı. Fırlatıcının jet motorları çalışmaya başladı ve onları saatte üç mil hızla taşımaya başladı.

Pitt kolundaki küçük pusulanın yardımıyla yer tayin etmeye çalışıyordu. Tehlike yaratan kayalar belki elli metre, belki de yüz metre ilerdeydiler. Karanlıkta bir tahminde bulunmaya imkân yoktu.

Derken, Pitt iki ayrı ses duydu, bu da dalgaların boğazın iki yanma çarptığı anlamına geliyordu. Pitt, fırlatıcıyı çevirdi ve onları adaya doğru götürmesini sağladı. Sonra da Cussler'ın öğütlediği gibi fırlatıcının düğmeşini kapadı ve dalgaların onları boğazın girişine sürüklemelerine izin verdi.

Boğazın dik duvarları arasında dev dalgalar yoktu. Boğazın orta yerinde su derinleştiği için ve de hiçbir engelle karşılaşmayınca, sörf onları kayaların arasından kolayca, sanki bir mantar parçasıymışlar gibi geçiriverdi.

Pitt suda, bacaklarını iki yana açmış, yüzükoyun, sanki yüzeyde uyuyan bir su kaplumbağasıymış gibi rahat rahat suyun üzerinde yatıyordu. Şnorkelin içinde solukları ağır ve düzenliydi. Fırlatıcı sayesinde ikisi de hiç yorgunluk hissetmiyordu. Giordino bir an için Pitt'in yanında suda sürüklenmeye başladı.

Adamların ikisi de fark edilip edilmediklerini anlamak için başlarını yukarı kaldırmadılar. Böyle bir zahmete girmelerine gerek yoktu. Eğer kayanın kenarında duran bir gözcüyü göremiyorlarsa, hiçbir gözcü karanlıkta onları fark etmiş olamazdı. Pitt daha sonra korsanların koyun kıyısına nöbetçi koymuş olabileceklerini düşündü. Ama sonra bu insanların güvenliğe bu kadar fazla önem vermeyeceklerine hükmetti. Pitt habersiz gelenleri gözleyenin sadece boğazın girişindeki nöbetçinin gözleri olabileceğine inandı.

Pitt daha önce Periwinkle gemisi boğaza girdiği sırada görebildiği kadarıyla boğaz, denizden bir milin üçte biri kadar uzaklıkta düz bir çizgi oluşturuyordu. Pitt, Giordino'ya işaret edip fırlatıcıyı tekrar çalıştıracağını belirtti.

On beş dakikadan daha kısa bir süre içinde, yukardaki yıldızlar ortaya çıkıp gökyüzüne yayıldı, Pitt ile Giordino da açık koya ulaşmışlardı. Pitt ayaklarının altında kumu fark edinceye kadar fırlatıcıyı çalıştırdı. Ancak karaya ulaşınca, fırlatıcıyı stop ettirdi.

Kumsalda hiçbir hayat izi yoktu, fakat koy hiç de terk edilmiş gibi değildi. İki tekne koyun

ortasında yan yana demirlemişti. Bu gemilerin şekilleri ve karaltıları karanlıkta fark edilmiyordu. Pitt'in tahminine göre, bu gemiler üzerlerini örten gizleme ağları sayesinde şekillerini belli etmiyorlardı. Gemilerin iskele taraflarından birkaç ışık sızıyordu, bunun dışında gemileri fark etmek olanaksızdı. Yakından incelemedikçe, gecenin zifiri karanlığında Deep Encounter gemisini teşhis etmeye imkân yoktu.

Pitt, Giordino'ya fısıldadı. Maskeni çıkar. Işıklar bizim lensleri etkileyebilir.

Pitt ve Giordino, firlatıcıyı kumsalda bırakıp, iki gemiden daha büyük olanına doğru yüzmeye başladılar. Gemi, baş tarafi kıyıya dönük durumda demir atmıştı. Geminin baş kısmı gerçekten çok zarifti, tıpkı araştırma gemisininki gibi. Fakat bundan emin olmak zorundaydılar. Pitt hiç duralamadan yüzgeçlerini çıkarıp Giordino'ya verdi ve geminin demir zincirine tırmanmaya başladı. Zincir ıslaktı, ama pek paslanmamıştı ve de kaygan değildi. Pitt geminin ön kısmına ulaşıncaya kadar tırmandı ve bir süre orada asılı kaldı. v

İskele tarafından gelen ışık sayesinde Pitt, geminin ön tarafında yazılı ismi zar zor okuyabildi.

Geminin adı Deep Encounter'dı.

Loca, baş filika küpeştesinin en az üç metre altındaydı. Bir ip ve borda kancası olmadan, Pitt'le Giordino'nun güvertenin ön tarafina tırmanabilmelerinin hiçbir yolu yoktu. Teknenin geri kalan kısımlarından da gemiye çıkmak mümkün değildi. Gemiye tırmanmak için herhangi bir çıkıntı görünmüyordu. Pitt bu kadar basit bir olasılığı planlamayışına lanet etti.

Pitt çıpa zinciriyle aşağı indi. Giordino'ya sessizce, Bu, Deep Encounter, diye bildirdi.

Giordino yukarı doğru baktı, loş ışıkta şaşkın bir ifadeyle bakıyordu. İskele tahtası ya da merdiven olmadan gemiye nasıl çıkacağız?

Çıkmayacağız.

Giordino mekanik bir sesle, Mutlaka, başka bir planın var, dedi.

Tabii ki.

Bana kötü haberi ver.

Pitt'in hafif sırıtışı karanlıkta kayboldu. Korsan gemisi daha küçük. Büyük ihtimalle, geminin kıçından geçebilir, sonra Deep Encounter'e doğru ilerleyebiliriz.

Pitt rahatladığını hissetti, her şey tekrar yolundaydı. Doğru tahmin etmişti.

Korsanların teknesi, her yanı top ve tüfekle dolu yelkenli bir gemi değildi. Gemiye çıkmaya çalışmaları için kıçı yeteri kadar alçak olmakla kalmayıp, aynı zamanda bir dalgıç borda iskelesi ve küçük bir platform sunarak onlara büyük saygı gösteren kırk metrelik bir kamu hizmeti teknesiydi.

Giordino, Umarım, kafalarını çökertecek uzunlukta eski moda bir boru buluruz. Sadece ellerimle kendimi çıplak gibi hissediyorum, diye söylendi.

Pitt havai bir şekilde, Ben hiç endişeli değilim, dedi. Bu kocaman ellerle neler yapabildiğini gördüm. Unutuyorsun. Sürpriz bir öğemiz var. Ziyaretçi bekliyor olmayacaklar, özellikle de bizim gibi arka kapıdan gizlice sıvışan namussuz kişileri.

Giordino parmaklarını koluna geçirdiğinde, Pitt kıç küpeşteye doğru tırmanmak üzereydi. Hamur gibi olmuş ön kolunu ovuştururken, Ne oldu? diye söylendi.

Giordino, Pitt'in kulağına alçak sesle, Kıçtaki güverte kamaralarının orada, biri ayakta sigara içiyor, dedi.

Pitt yavaşça çalışma güvertesini gözetleyebileceği kadar başını yukarı kaldırdı. Giordino'nun gece görüşü tam isabetti. Güçlükle görülen bir figür, küpeşteye dayanarak tropik havanın keyfini çıkarırken, karanlıkta tüttürdüğü sigara dumanı sayesinde seçilmişti. Tetikteymiş gibi değil, düşüncelerinde kaybolmuş gibi görünüyordu.

Giordino vücudundan damlayan suyun, çam ağaçlarının yapraklarını sallayan hafif rüzgârda duyulmayacağını ümit ederek, bir hayalet gibi sessizce kıç küpeşteye doğru tırmandı, güvertenin etrafında sessizce yürüdü ve o kocaman ellerini ciğerlere giden bütün havayı keserek adamın boynuna geçirdi. Kısa bir boğuşma oldu ve sonra vücut gevşedi. Sadece küçük bir fısıltı sesiyle, korsanı kıç tarafa ve büyük bir vincin arkasına doğru sürükledi.

Pitt, adamın giysilerini yokladı ve katlanır bir çakıyla, küçük ve kalkık burunlu bir tabanca buldu. İşimiz var, diye belirtti. Hâlâ nefes alıyor, dedi Giordino. Onu ne yapacağız?

Onu görülmeyecek bir şekilde dalgıç borda platformunun üzerine yatır.

Giordino başıyla onayladı, korsanı kolayca küpeştenin üstünden kaldırdı ve denize yuvarlanıp boğulmasına ramak kalacak şekilde, borda platformu üzerindeki bir yığının üzerine bıraktı. Kötü iş tamamlandı.

Önümüzdeki bir saat uyku âleminde kalmasını ümit edelim.

Garanti ederim. Giordino gözleriyle açık güverteleri araştırarak, karanlığa doğru baktı. Sence onlardan kaç tane var?

NUMA'nın yaklaşık aynı boyutta benzer iki araştırma teknesi var. On beş kişilik bir mürettebat alıyorlar, ama yüzden fazla yolcu taşıyabilirler.

Pitt çakıyı asık yüzle inceleyen Giordino'ya verdi. Tabancayı neden ben alamıyorum?

Eski Errol Flynn filmlerini her zaman izleyen sensin. O kılıç kullanır, ucuz bir sustalı bıçak değil. Öyleymiş gibi davran. Giordino'dan başka bir şikâyet gelmeden, geniş kargo ve çalışma güvertesinden sabit, acelesiz bir yürüyüş hızıyla kıçtaki bölme üzerindeki bir ambar ağzına geçtiler. Ambar ağzının kapısı, araştırma teknesinin klimasından tam olarak faydalanmak için kapalıydı. Bu, bilinmeyenden korkma zamanı olabilirdi, Ama kabul edilemezdi. Sadece, Deep Encounter'daki insanları kurtarmak için çok geç kalmış olacaklarının buz gibi dehşeti vardı. Pitt'in aklına en kötü ihtimal geldi, ama tıpkı öldürülmeyi umursamadığı gibi, buna da aldırmadı.

İskeleye gelmeden önce iki gemi arasında durdular ve ışık sızan lombozlardan birinin içine gizlice baktılar. Pitt, dağınık geniş bir odada kâğıt oynayan, okuyan ya da uydu televizyonu izleyen yirmi iki korsan saydı. Etrafa bir devrim başlatmaya yetecek kadar silah yığılmıştı. İçlerinden hiçbiri, davetsiz misafirlerden biraz olsun sakınıyormuş ya da tutsaklarının kaçabileceğinden herhangi bir endişe duyuyormuş gibi görünmüyordu. Bu sakin görüntü, Pitt'i aşırı derecede rahatsız etti. Korsanlar aşırı derecede gevşek görünüyorlardı, ellerinde elli rehine bulunduran kişilere oranla gereğinden fazla gevşektiler.

Giordino, Dünyevi mallarımı korumaları için bu heriflerden birini tutmamam gerektiğini bana hatırlat, diye söylendi. Pitt, Korsandan çok paralı askerler gibi giyinmişler, diye mırıldandı.

Kendi gemilerinde korsanlardan öç alma hevesinden vazgeçti. Yirmiden fazla silahlı adama karşılık altı mermilik bir tabanca ve bir çakı, cazip bir başarı ihtimalini zorlukla sunuyordu. Başlıca amaçları, araştırma gemisinde hâlâ hayatta olan birinin var olup olmadığını anlamak, sonra eğer mümkünse onları kurtarmaktı. Giordino'yla birlikte, dinleyerek ve dikkatle karanlığa doğru bakarak, birkaç dakika için geminin sol tarafındaki üst yapı kısmında yere yattılar. Tehdit edici bir şey duymayıp, görmeyince sessizce güverteye doğru hareket ettiler, sonra Pitt aniden durdu.

Giordino yanında donakaldı ve, Bir şey mi gördün? diye fısıldadı.

Pitt üst yapı kısmının kenarına kabaca bantla tutturulmuş, boyalı kartondan geniş bir yamayı işaret etti. Ne saklıyorlarmış, görelim.

Büyük bir dikkatle ve yavaşça, kartonu metal kısma tutturan bandı sıyırdı. Büyük bîr kısmını çıkarttığında, ucunu arkaya kıvırdı ve lombozlardan düşen yumuşak ışık altında güçlükle görünen markaya dikkatle baktı.

Sadece, kuyruğu yılan olan üç kafalı bir köpek resmini seçebildi. Hemen altında CERBERUS yazıyordu. Ona hiçbir şey ifade etmedi, bu yüzden karton kapağı yerine geri itti ve tekrar bantla tutturdu.

Giordino, Bir şey görebildin mi? diye sordu.

Yeteri kadar.

İki geminin arasına konulmuş dar metal iskeleye doğru devam ettiler ve korsanların karanlıktan çıkmalarını ve otomatik silahlarla ateş etmelerini bekleyerek, savaştaymış gibi karşıya geçtiler.

Bir aksilikle karşılaşmadan, denizin üzerinden araştırma gemisinin güvertesine geçtiler ve karanlıkta durdular. Pitt şimdi vatan toprağındaydı. Deep Encounter'in her santimetresini biliyordu ve güverteleri arasında gözleri kapalı yolunu bulabilirdi.

Giordino elini Pitt'in kulağına dayadı ve alçak sesle, Ayrılmamızı istiyor musun? dedi.

Pitt, Hayır, diye fısıldadı. Birlikte olursak daha iyi. Kaptan köşkünden başlayalım ve aşağı inelim.

Kaptan köşküne dış merdivenlerden çıkabilirlerdi, ama yemek odasından dışarı çıkabilecek ve onları fark edebilecek korsanların görüş alanından uzak durmayı tercih ettiler. Bunun yerine, ambar ağzından sıvıştılar ve kamara iskelesiyle dört güverte yukarıya, kaptan köşküne çıktılar. Kaptan köşkünü karanlık ve boş buldular. Giordino dışarıda nöbet tutarken, Pitt haberleşme odasına girdi ve kapıyı kapattı. Pitt, Globalstar telefonu kaldırdı ve Sandecker'in cep telefonu numarasını çevirdi. Bağlantı sağlanırken, portakal rengi Doxa marka dalış saatini kontrol etti. Kadran, onu iki geçtiğini gösteriyordu. Washington saatiyle aradaki sekiz saatlik farkı hesap etti. Orada sabahın altısı olmalıydı. Amiral, alışılmış günlük sekiz kilometrelik koşusuna çıkmış olmalıydı.

Sandecker telefona cevap verdi. Beş kilometre koştuktan sonra, hâlâ düzgün nefes alıyordu. Pitt'in konuşmaya giren birini şaşırtmak için şifreli bir şey söylemeye vakti yoktu. Deep Encounter'ı buluşuyla ilgili kısa ve öz bir rapor verdi ve tam yerini söyledi.

Amiral sanki yakın akrabalarıymış gibi, Mürettebatım ve bilim adamlarım? diye sordu.

Pitt, Binbaşı Deverieux'un Wake Adası'nın düşüşünden hemen önceki ünlü mesajını tekrarlayarak, Durum hâlâ şüpheli, diye cevap verdi. Olumlu bir cevabım olduğunda sizi arayacağım. Sonra telefonu kapattı.

Haberleşme odasından dışarı çıktı. Bir şey gördün ya da duydun mu?

Bir mezar kadar sessiz.

Keşke, dedi karamsarlıkla. Mezar kelimesini kullanmasaydın.

Kaptan köşkünü terk ettiler ve bir alttaki güverteye indiler. Orada da durum aynıydı. Kamaralar ve hastane, morgdaki ceset masaları kadar sessizdi. Pitt kamarasına girdi, bir çekmecenin içini yokladı ve vefakâr eski otomatik Colt'unu tam bıraktığı yerde bulunca şaşırdı. Colt'u şortunun kemer kısmının altına yerleştirdi ve tabancayı Giordino'ya uzattı, o da tek bir söz bile etmeden aldı. Pitt daha sonra, bir kalem fener buldu, hafifçe sallayarak açtı ve ışığı odada gezdirdi. Hiçbir şeye dokunulmamıştı. Dolapta bıraktığı yerde durmayan tek şey, Dr. Egan'in deri çantasıydı. Yatağın üstünde ağzı açık olarak duruyordu.

Giordino da odasında aynı manzarayla karşılaştı. Eşyalarından hiçbiri karıştırılmamış ya da yerlerinden oynatılmamıştı.

Giordino alçak sesle, Bu heriflerin yaptığı hiçbir şey mantıklı değil, dedi. Daha önce hiç yağmalamaya meraklı olmayan korsan duymamıştım.

Pitt ışığı koridora doğrulttu. İlerleyelim.

Kamara iskelesinden, sekiz tane kamara, yemek odası, mutfak, toplantı odası ve dinlenme odası bulunan güverteye doğru devam ettiler. İçinde bozulmuş yemekler bulunan tabaklar hâlâ yemek masasının üzerinde duruyordu, dergiler sanki kısa bir süre önce okuyucuları tarafından beğenilmedikleri için dinlenme odasındaki masaların ve kanepelerin üzerine saçılmıştı. Filtrelerine kadar yanmış sigaralar, toplantı odasındaki kül tablalarının içinde duruyordu. Tencereler ve tavalar, içindekiler yeşile dönüşmüş bir şekilde hâlâ mutfak ocağının üstündeydi. Sanki gemideki herkes bir duman kümesinin içinde yok olmuştu.

Pitt ve Giordino, bir yaşam belirtisi bulmak için umutsuzca etrafı ne kadar aradılar, emin değillerdi. Belki beş, belki de on dakika kadar. Belki bir konuşma ya da herhangi bir ses duymayı bekliyorlardı ya da belki sadece cevap bulamayacaklarından korkuyorlardı. Pitt belinden .45'liği çıkardı ve yanında tuttu, saldırıya uğrasa bile ateş edeceğinden kuşkuluydu, çünkü bu gemilerinde dinlenen kalabalık korsan grubunu harekete geçirecekti.

Makine ve jeneratör dairesine indiklerinde Pitt, güvenlik görevlilerinin orada bulunmadığını görünce en büyük korkularının gerçekleştiğine inanmaya başladı. Gerçekten gemide hâlâ hapsedilecek biri olsaydı, orada tutsaklarını gözetliyor olmaları gerekirdi. Ayrıca ışıklar da yanmıyordu. Nöbetçiler karanlıkta oturmazlardı. Makine güvertesi kamaralarından geçip, çarkçıbaşının ofisinde ışık görene kadar umutsuzluğu arttı.

Giordino, Sonunda, diye mırıldandı. Birisi görmek için ışığa ihtiyaç duyuyor.

Koridorun sonunda, makine ve jeneratör dairesine açılan kapı vardı. Bölmeler boyunca sırt sırta pozisyon aldılar ve kapıya yaklaştılar. Üç metre uzaklıktan, zayıf mırıldanmaları duyabiliyorlardı. Kısa bir an için bakışları karşılaştı. Pitt birkaç dakikalığına kulağını çelik kapıya dayadı ve dinledi. Konuşmalar sataşma gibiydi ve hakaret doluydu. Ara sıra kahkaha sesleri geliyordu.

Pitt uzun metal kapı kolunu birkaç santim kadar indirdi. Sessizce hareket etti. Ambar kapısı mandallarını belirli aralıklarla yağlattığı için Çarkçıbaşı House'e teşekkür etmeyi aklına not etti. Kolu son derece yavaş bir şekilde aşağı doğru hareket ettirdi, böylece diğer taraftan fark

edilmeyecekti. Kapı kolu son noktasına ulaştığında, içeride beslenmek için insan yiyen bir düzine canavar olduğunu bilse bile yine aynı şekilde kapıyı açardı.

Şimdi sesleri net olarak duyuyorlardı. Dört kişiydiler. Seslerden ikisi yabancılardan geliyordu, ama diğer ikisi kendi sesi kadar tanıdıktı. Pitt'in kalbi göğsünde hopladı. İçeride hoş bir muhabbet yapılmıyordu. İki yabancı, diğerlerine alayla sataşıyor gibiydi.

Uzun sürmeyecek ve hepiniz boğulmanın nasıl bir şey olduğunu anlayacaksınız.

Arkadaşı iğrenç bir şekilde, Evet, hiçbir şey Arktik'te uykuya dalmaya benzemez, dedi. Kafalarınız patlayıcı torpille doldurulmuş gibi hissedersiniz. Gözleriniz, kafalarınızdan dışarı fırlar. Kulaklarınız, buz kıracağıyla delinmiş gibi yarılır. Gırtlaklarınız yırtılmış, ciğerleriniz nitrik asitle yıkanmış gibi hissedersiniz. Çok eğleneceksiniz.

Kaptan Burch, Seni hasta pislik, diye terslendi.

Ardından, Bayanların önünde böyle konuşmak, bir grup soysuz hayvandan başka bir şey olmadığınızı kanıtlıyor, diyen Çarkçıbaşı House'ın sesi duyuldu.

Hey Sam, soysuz olduğunu biliyor muydun?

Geçen haftaya kadar, hayır.

Son sözü şiddetli bir kahkaha izledi.

Burch öfkeyle, Bizi öldürürseniz dünyadaki bütün araştırma güçleri mutlaka sizi yakalayacak ve kıçlarınızı bir uçurtmadan daha yükseğe asacaktır, dedi.

Sam adındaki korsan alayla, Suç delili olmadan asla, dedi.

Denize açılmış ve tekmil tayfası kaybolmuş binlerce gemiden sadece biri olacaksınız.

Kadın araştırmacılardan birinin sesi duyuldu. Lütfen, hepimizin evde sevdikleri var. Böyle korkunç bir şey yapamazsınız.

Sam soğuk bir şekilde, Üzgünüm, bayan, dedi. Ücretlerimizi ödeyen kişilere göre, hayatlarınız iki sent bile etmez.

Sam'in ortağı, Mürettebatımız yarım saat içinde gemiye gelmiş olur, dedi. Sonra duraksadı ve Pitt'in görüş alanının dışında kalan yere baktı. İki saat sonra, siz NUMA'lılar denizin dibindeki yaşama bizzat şahit olacaksınız.

Pitt ambar kapağındaki boşluğun sınırlı görüş açısından, korsanların otomatik silahları hazır pozisyonda tuttuklarını görebiliyordu. Her iki erkek, kapıyı açıp makine dairesine omuz omza girdiklerinde, ileri doğru eğildiler ve kavgaya hazırlandılar.

İki korsan, arkalarındaki hareketi hissetti, ama infaz için erken gelen arkadaşları olduğunu zannederek, dönmeye zahmet etmediler. Sam, Çocuklar erken geldiniz? Aceleniz ne? dedi.

Giordino kızgın bir sesle oldukça iyi bir korsan taklidi yaparak, Guam'a rota çizmemiz emredildi, dedi.

Sam gülerek, İşte bu kadar, dua etmeye başlasanız iyi olur. Neredeyse yaradanınızla tanışma vakti, dedi.

Ancak bu kadar konuşabildi. Giordino, onu kafasından tutup güverteden kaldırdı ve bölmeye

çarptı. Pitt bu sırada 45'liğini savurarak diğer korsanın çenesine indirdi ve onu güvertedeki bir yığının üzerine fırlattı.

Şimdi şenlik zamanıydı. Yeniden cumartesi akşamıydı. Yalnız balonlar ve şampanya eksikti.

Hepsi ordaydı. Deep Encounter'in bütün mürettebatı, kadırgadaki kürek mahkûmları gibi ayakları birbirlerine zincirlenmiş şekilde geminin jeneratörleri etrafında yerde oturuyorlardı. Ayak bilekleri, ana jeneratörün desteğine kilitlenmiş uzun bir zincire bağlı çelik bantlarla kaplıydı. Herkes, kaybolduklarını ve sonsuza dek yok olduklarını zannettikleri bu iki adamı gördükleri için şok içinde otururken, Pitt hızlıca onları saydı. Burch, House, mürettebat ve bilim adamları sanki bir rüyadaymış gibiydiler. Sonra, ayağa kalktılar ve çılgın bir tezahürata başladılar. Pitt ellerini kaldırıp onları susturdu. Susun! Tanrı aşkına sessiz olun, yoksa buraya bir ordu dolusu silahlı adam saldıracak.

Burch, Siz hangi cehennemden çıktınız? diye sordu.

Giordino, Çok lüks bir yattan, diye cevap verdi. Ama bu başka bir hikâye. Çarkçıbaşı House'a baktı. Zinciri kesmek için neyin var?

House yandaki bir bölmeyi işaret etti. Alet odasında. Bölmede asılı bir kablo kesici bulacaksın.

Pitt, Giordino'ya, Önce mürettebatı kurtar, dedi. Korsanlar gelmeden gemiyi hareket ettirmeliyiz.

Giordino otuz saniye içinde geri döndü ve hararetle zinciri kesmeye başladı. Bu sırada, Pitt dış güverteye koştu ve kurtarmanın fark edilip, edilmediğini kontrol etti. Korsan gemisinin güverteleri hâlâ boştu. Tahmin edebildiği kadarıyla, korsanlar Deep Encounter ve mürettebatını sulak bir mezara göndermeyi dört gözle bekleyerek, yemek odasında hâlâ aç kurtlar gibi pirzolalarını kemiriyorlardı.

Geri döndüğünde, çarkçıbaşı House ve makine dairesi mürettebatı, araştırma gemisini hareket ettirmek için ana kontrol istasyonunda hazırlıklara başlamışlardı. Pitt, Burch'e, Sizden burada ayrılıyorum, dedi.

Kaptan boş gözlerle baktı. Giordino bile dönüp, Pitt'e tuhaf bir şekilde baktı.

Boğaz girişinin üzerindeki kayalıklarda bir nöbetçi kulübesi var. Davetsiz misafirleri gözetlemenin yanı sıra, lagünü terk eden herhangi bir gemiyi durdurmaya yetecek ateş gücü olduğunu da tahmin ediyorum.

Giordino, Nerden bu kanıya vardın? diye sordu.

Bilen biri olmasaydı, korsanların yağmacı geyiklere karşı bir çiçek bahçesi koruduklarını sanacaktın. İki adam elli kişiyi bekliyor, geri kalanlar da tatildeymiş gibi oturuyorlar, öyle mi? Mümkün değil. Mürettebat bir şekilde kontrolü ele geçirmeyi başarırsa, bu geminin asla açık denize ulaşamayacağından emin olmaları gerekiyor. Boğazın ortası en az yüz elli metre derinliğinde. Korsan gemisinin omurgasının altında lagünden geçmek için hâlâ bol miktarda su varken, Deep Encounter kolaylıkla dibi boylayabilir ve asla bulunamaz.

Burch, Karanlık bir gece, nöbetçi bizi fark etmeden denizde gizlice ilerleyebiliriz, dedi.

Pitt, İşe yaramaz, dedi. Hareket ettiğiniz an, gemilerindeki korsanların bundan haberi olacak ve peşinize düşeceklerdir. Çıpa kalktığında ve motorlar gürültü çıkarmaya başladığında, kesinlikle ne olduğunun farkına varırlar. İlk yapacakları şey, boğaz giriş nöbetçisine haber vermek olacaktır. Oraya gitmeli ve tehlikeyi ortadan kaldırmalıyım.

Giordino sertçe, Ben de seninle geleceğim, dedi.

Pitt başını salladı. Sen, gemi sessizce hareket etmeden önce düşmanı püskürtebilecek en iyi adamsın.

Horatio (Porsenna'ya karşı tek başına Sublicius köprüsünü savunan efsanevi Romalı kahraman.) köprüde işte, bu benim.

House, Oraya asla zamanında varamazsın, dedi. Ormandan yokuş yukarı en az sekiz yüz metre.

Pitt küçük kalem fenerini kaldırdı. Bu benim yolumu aydınlatacak. Ayrıca, burası ve nöbetçi kulübesi arasında korsanların sık kullandıkları bir yol olmalı.

Giordino, Pitt'in elini sıktı. İyi şanslar, dostum.

Sana da.

Ve sonra Pitt gitti.

Mürettebatın, görevlerini sanki San Francisco rıhtımını terk ediyormuş gibi sakince yapmaları garipti. Boş konuşmalar yoktu. İçinde bulundukları tehlike hakkında tartışmamaları da aynı derecede garipti. Endişe ve kuruntu yoktu. Ayakaltında dolaşmamaya karar veren bilim adamları, kamaralarına gidip, orada kaldılar.

Kaptan Burch, karanlığın içinden dikkatle korsanların çalışma teknesine bakarken, kaptan köprüsünün kanadında yere çömeldi. Geminin taşınabilir telefonunu ağzına götürdü ve alçak sesle, Hazır olduğunda başlayalım, şef.

House, O zaman çıpayı kaldır, diye cevap verdi. Dipten çıkar çıkmaz, beni ara, ben de bu makinelerdeki devir kuvvetinin her libresini kullanacağım.

Burch, Hatta kal, dedi. Şalterleri ve manivela kollarını çalıştıran tayfaların çıpaları kaldırmasının bir zamanı vardı. Burch'in, Deep Encounter gemisindeki modern sistemde tek yapması gereken, bilgisayara bir şifre girmekti. Sonrası tamamen otomatikti. Ama zincir, loca deliğinden zincir ambarına toplanırken çıkan takırtı ve şıngırtı seslerini gizlemek için ne onun ne de başka birinin yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Burch bunca yıllık tecrübesiyle çıpanın dipten kurtulduğu anı anladı. Tamam şef. Tam yol ileri. Bizi bu cehennemden çıkar.

House yerin dibindeki kendi krallığında, ellerini kontrol panelinin üzerinde hareket ettirdi. Gemi birdenbire sallanırken, pervanelerin suya çarptığını ve geminin arkasını sürüklediğini algıladığında doyurucu bir memnuniyet hissetti.

Giordino, Pitt'le birlikte etkisiz hale getirdiği korsanlardan topladığı otomatik tüfekleri aldı ve korsan gemisine uzanan iskelenin birkaç santim uzağındaki filika küpeştesinin arkasına yerleşti. Kolunun içinde bir tüfekle güvertenin üzerine yattı. Diğer tüfeği, tabancanın yanına koydu. Şiddetli bir kurşun savaşını kazanabileceğini düşünerek kendini kandırmadı. Ama onun ateş hattı, tekne hareket etmeye başlar başlamaz, düşmanı kolaylıkla araştırma teknesinden uzak tutabilirdi. İki gemi arasındaki iskeleyi itebilirdi, ama gereksiz bir ses çıkarmamanın daha iyi olacağını düşündü. Deep Encounter ilerlemeye başladıktan sonra zaten kendiliğinden düşecekti.

Çarkçıbaşı House büyük jeneratörleri açıp, dizel elektrikli motorları tam hıza ayarladığında,

güverteden gelen titreşimleri hissetti. Araştırma gemisinin tayfalarından ikisi, çelik filika küpeştesi siperleri altında güverte boyunca emeklediler ve süper yapı içindeki gizli kısma tırmanmadan önce, şamandıra iplerini sancak dubalarından çalışma teknesine alarga ettiler.

Giordino çıpa zincirinden gelen takırtıyı duyduğunda, şimdi sıra eğlenceli bölümde, diye düşündü. Ses, Deep Encounter gemisindeki insanlara yirmi çekiç bir örse vuruyormuş gibi geldi. Beklenildiği gibi, üç korsan, sesin ne olduğunu anlamak için yemek odasından dışarı fırladılar.

İçlerinden biri, Deep Encounter' in çıpasının yukarı kaldırıldığını gördüğüne şaşırmış ve suç ortaklarının bastırıldığından habersiz olarak, son gücüyle bağırdı. Durun, durun! Planlanan zamandan önce ayrılamazsınız. Mürettebatsız olmaz!

Sessiz kalmak Giordino'nun huyu değildi. Kısık sesli korsanı taklit etmeye devam ederek, sinirli bir sesle, Mürettebata gerek yok, dedi. Bu işi ben yapacağım.

Güvertede dışarıya fırlayan korsan sayısıyla birlikte şaşkınlık da artıyordu. Sonra, kulak tırmalayan tanıdık bir ses, yüksek sesle, Kimsin sen? diye bağırdı.

Sam!

Sen Sam değilsin. Nerde o?

Giordino gemi yol almaya başladığında, motorların vuruşundaki artışı hissedebiliyordu. Birkaç dakika sonra iskele gemiden ayrılacaktı. Sam, klozet kapağını kaldırmayı bile beceremeyecek bir ahmak olduğunu söylüyor.

Bir sürü korsan, iskele tahtasına doğru koşarken küfredip, bağırıyordu. İçlerinden ikisi başarılı olup, yolu yarıladığında, Giordino başarılı bir nişan alıp, onları dizlerinden vurdu. Korsanlardan biri sırtüstü çalışma teknesine devrildi, diğeri iskelenin küpeştesini kavrayarak, acıyla bağırıp yere çöktü. Bu sırada, araştırma gemisi demir alıp boğazda hızla ilerlemeye başladığı için iskelenin ucu düştü.

Korsanlar göz açıp kapayıncaya kadar çabuk harekete geçtiler. Deep Encounter, yüz metre kat etmeden çalışma teknesi kovalamaya başlamıştı, bu sırada çıpa tekneye çekilmiş ve teknenin kıçı suya gömülmüştü. Lav kayalarının tepelerinde çınlayan ve yankılanan yaylım ateşine, çalışma teknesi köprüsünün ön camından birkaç kurşun atan Giordino karşılık verdi.

Boğaza giren dönemeci dönerken, araştırma gemisi geçici olarak korsanların silahlarının mevzisinden çıkmıştı. Giordino ateşlemedeki bu durgunluğu, kaptan köşkünün merdivenlerini çıkmak için kullandı.

Dümeni idare eden Burch'e, Kampçılar pek mutlu değil, dedi.

Ters dönmüş bir pipoyu sıkıca kavrayan dişlerinin arasından Burch, Tek yapabildikleri kurşunları sektirmek, dedi. Bize ilk seferki gibi kolayca borda edemeyecekler.

Şimdi boğazda ilerliyorlardı. House elektrikli dizelleri olabildiğince hızlı döndürüyordu. Boğaz karanlık bir çukur gibi görünüyordu. Üzerlerinde yükselen kayalıkların, yıldızların altında çizilen belirsiz şekilleri görsel bir yön fikri sunuyordu, ama Delgado radar ekranına eğilmiş, yavaşça rota değişimlerini veriyordu. Onun dışında, kaptan köşkündeki herkes, çalışma teknesi boğaza girip, ışıkları göründüğünde, arka lombozlardan endişeli gözlerle bakıyordu.

Korsanlar Deep Encounter 'aan neredeyse iki kat daha hızlı ilerliyordu. Karanlıkta siyah ve uğursuz bir şekilde, kıyıdaki palmiye ağaçlarının karmaşık hatları arasından hayal gibi belirdi. Sonra bütün

gözler, sarp kayalıklara ve güvenlik görevlisinin gözetleme kulübesinden gelen ufak ışığa doğru yukarı baktı. Kaptan köşkündeki herkes, onlar boğaz girişine varmadan Pitt'in oraya ulaşıp, ulaşamayacağını merak etti. Sadece, hızla yaklaşan çalışma teknesine cephanesinin sonuncusunu gönderen Giordi no emin görünüyordu.

Patika, ki buna patika denebilirse, ancak otuz santim genişliğindeydi ve lagünden yükselen kayalıklarda yukarı doğru dolambaçlı bir şekilde kıvrılıyordu. Pitt vücudunu zorlayarak olabildiğince hızlı koştu. Lav kayalarına vurmaktan ayakları acıdı ve kanamaya başladı. Yaşlı adamdan ödünç aldığı dalış ayakkabılarının altına sadece spor çorap giymişti ve onlar da paramparça olmak üzereydiler. Bir an bile hızını azaltmadan, her adımda kalbi daha hızlı atarak, büyük bir gayretle koştu. Gözeneklerinden hızla fışkıran ter, yüzünden ve gövdesinden sel gibi akıyordu.

Gözetleme kulübesindeki nöbetçinin ışığı görmemesi için elini kalem fenere siper etti. Böyle zamanlarda, antrenmanlara daha çok katılmış olmayı diliyordu. Sandecker zorlukla nefes almadan bu koşuyu yapabilirdi, ama Pitt'in tek egzersizi fiziksel yönden hareketli yaşantısıydı. Şimdi nefesi kesilmişti ve ayaklan kızgın kömüre basıyormuş gibi yanıyordu. Ateş sesini duyduğunda, omzunun üzerinden geriye doğru hızlı bir bakış fırlattı. Otuz yıllık arkadaşının hiçbir saldırganın iskeleden geçmesine izin vermediğinden emindi. Lombozlardan sızan ışıkların hareketlerinden ve lagünün sulan üzerindeki titreşimlerinden, Deep Encounter'in hareket halinde olduğunu anladı. Aynı zamanda kaya duvarlarında yankılanan bağırışlardan, korsan geminin onu hızla takip ettiğini anladı. Giordino, peşlerindeki geminin köprüsüne kurşun yağdırdığında, daha çok silah sesi duyuldu.

Nöbetçi kulübesine elli metreden az bir uzaklıktaydı. Yürümek için yavaşladı ve camdan sızan ışığın önünden bir gölgenin geçtiğini görünce olduğu yerde donakaldı. Nöbetçi, evinden dışarı çıkmıştı ve kayalığın kenarında durmuş aşağıya, boğazda sürüklenen araştırma gemisine dikkatle bakıyordu. Pitt gizlenmeye çalışmadan ileri doğru hareket etti. Dikkati aşağıda belirginleşmeye başlamış olaylar üzerinde yoğunlaşmış nöbetçinin arkasından, çömelmiş bir şekilde koşarak geçti. Nöbetçi kulübesinin kapısı açıktı ve dışarıya nöbetçinin elinde bir çeşit silah tuttuğunun görünmesini sağlayacak kadar ışık süzülüyordu. Ya ateş seslerinin lagündeki kulak tırmalayan yankısıyla alarına geçmiş ya da telsizle NUMA mürettebatının bir şekilde gemileriyle kaçmayı başardığını ve denize ulaşmak için oraya doğru geldikleri haberini almıştı.

Pitt biraz daha yaklaşıp, güdümlü mermi fırlatıcı silahı gördüğünde gerildi. Ayrıca, nöbetçinin yanında yerde içinde mermiler bulunan tahta bir sandık vardı. Nöbetçinin güdümlü mermi fırlatıcıyı omzuna kaldırışını izledi.

Dikkat çekmeme fikrini aklından çıkardı. Karanlıktan çıkıyor olsa bile, mesafeyi kapatıp, fark edilmeden nöbetçiye saldırabileceğinden şüpheliydi. Eğer nöbetçi durdurulmadan, Deep Encounter'a güdümlü bir mermi atarsa, içlerinde en yakın arkadaşı dâ bulunan elli masum insan ölecekti. Gözü kara bir şekilde, son on metreye doğru hızla atıldı.

Pitt bütün gücüyle koşarken, karanlıkta bir ölüm meleği gibi belirdi. Kesik ve yarılmış ayaklarının verdiği ıstırap, son birkaç metreyi son hızla koşarken kaybolmuştu. Ne tereddüt etti, ne de hızını kesti. Nöbetçi, Pitt'in saldırısının çok geç farkına vardı. Bir figürün üzerine doğru hızla atıldığını hissettiğinde, güdümlü mermi fırlatıcının ateşleme mekanizmasını harekete geçiriyordu. Tam güdümlü mermiyi attığında, Pitt sıçradı ve kendini havaya attı.

Pitt başını ve omzunu nöbetçinin göğsüne geçirdiğinde, fırlatıcıdan çıkan mermi, saçlarını sıyırarak hızla başının üzerinden geçti. Pitt'in vücudunun nöbetçiye çarpmasıyla hedefi değişen mermi,

karanlıkta şimşek gibi çakarak, Deep Encounter'in kıç tarafının çok az arkasında ve on beş metre üzerinde bulunan bir kayanın yanına çarptığında, ikisi birlikte yere düştüler. Patlama lav kayalarını parçalara ayırarak boğaza gönderdi, kırık parçalar araştırma gemisinin üzerine yağıyor, ama bir kazaya ve zarara neden olmuyordu.

İki kaburga kemiği kırılan ve sersemleyen nöbetçi, ayağa kalkmaya uğraştı ve kenetlenmiş ellerini tehlikeli bir judo vuruşuna geçirdi, karşısındaki saldırganın boynuna isabet ettiremedi, ama kafatasının üstüne vurdu. Pitt geçici olarak bilincini kaybettiyse de hemen kendine geldi, dizleri üstünde doğruldu ve sağ yumruğunu bütün kuvvetiyle nöbetçinin tam kasığının üstüne, karnına indirdi. Nöbetçi, ağzından duyulabilir bir hırıltı çıkararak, iki büklüm oldu. Sonra Pitt güdümlü mermi fırlatıcıyı kaptı ve bir sopa gibi savurdu. Fırlatıcı, nöbetçinin kalçasına çarptı.

Adam aldığı darbelere rağmen dayanıklıydı, vücudu yıllardır düzenli fiziksel antrenman yapmaktan kuvvetliydi. Sendeledi, doğruldu ve Pitt'e yaralı bir yabandomuzu gibi saldırdı.

Pitt kasları yerine aklını kullanıp, ustaca ayakları üzerinde sıçradı ve kenara çekildi. Nöbetçi sendeledi ve uçurumdan aşağı düştü. Beklenmedik yenilgisi çok ani olmuştu, bağırmaya fırsatı olmadı. Tek duyulan, aşağıda uzaktan gelen bir suya düşme sesiydi. Pitt soğukkanlı bir çalışmayla, hızla tahta sandıktan bir mermi aldı, fırlatıcının içine itti ve Deep Encounter'in en fazla yüz metre arkasından boğaza giren korsan gemisine nişan aldı. Pitt fırlatıcının bir Stinger kadar karmaşık bir prosedürü olmadığı için Tanrı'ya şükretti. Ateşleme düzeni, herhangi bir geri zekâlı teröristin çalıştırması için yeteri kadar basitti. Basit nişangâhın arasından namluyu korsan gemisine doğrulttu ve tetiği çekti.

Güdümlü mermi karanlıkta tiz bir ses çıkararak, su hattının tam üstündeki tekne kısmının ortasına çarptı. Bir an için, ufak bir patlama gibi göründü. Ama makine dairesini patlatmadan önce, tekne kısmının plakalarını delip geçmişti. Sonra, korsan gemisi ikiye ayrılırken, bir gümbürtü sesi geldi ve alevler göründü. Göz alıcı bir turuncukırmızı küre yüksek kayalıkları boyadığında, bütün boğaz birdenbire aydınlanmıştı. PatlAma yakıt depolarını parçalamış, çalışma teknesini öfkeli bir cehenneme dönüştürmüştü. Üst yapı kısımları, sanki görünmez bir elle tekne kısmından kaldırılıyordu. Ve sonra, göz alıcı alev aniden söndü ve çalışma teknesi boğazın siyah sularına gömülürken, batan teknenin etrafına suya düşen yanan ufak enkaz parçaları dışında, boğaza karanlık hâkim oldu. Kısa bir yangında, korsanların hayatları sönmüştü.

Pitt dimdik ayakta durdu ve saniyeler önce şiddetli bir şekilde saldıran bir teknenin yüzdüğü boğaza büyülenmiş bir şekilde baktı. Çok az vicdan azabı hissetti. Gemideki adamlar, araştırma gemisindeki elli bir kişinin hepsini öldürmeye kararlı katillerdi. Deep Encounter ve içindeki herkes şimdi kurtulmuştu. Pitt için önemli olan sadece buydu.

Güdümlü mermi fırlatıcıyı kayalıklardan, aşağıdaki suya fırlattı. Kesik ve kanayan ayakları tekrar canını yakmaya başladı, topallayarak nöbetçi kulübesine doğru gitti ve içeri girdi. Bir ilkyardım kutusu bulana kadar dolapları altüst etti. Dakikalar sonra, antiseptikle iyice temizlenen ve hâlâ zonklayan ayaklan yürümesine izin verecek şekilde bandajla sıkıca sarılmıştı. Haberleşme gereçlerinin altındaki dolabın çekmecelerinde herhangi bir yazı bulmak için küçük mekânı aradı ve sadece bir defter buldu. Şöyle bir bakarak, kayıtların nöbetçi tarafından tutulduğunu anladı. Defteri, şortunun cebine tıkıştırdı. Yarısı, ışık ve radyoya enerji sağlayan taşınabilir jeneratörün benziniyle dolu bir teneke kutuyu boşalttı ve filtrelerine kadar içilmiş sigara izmaritleriyle dolu bir kül tablasının içindeki bir kutu kibritle tutuşturdu.

Pitt nöbetçi kulübesinden dışarı çıktı, kibrit kutusunu tutuşturdu ve kapının önüne fırlattı. İçerisi alev alev yanarken, topallayarak lagüne giden patikadan aşağı yürüdü. Kumsala vardığında, onu bekleyen Giordino'yla Misty'i gördü. İçinde araştırma gemisinden iki tayfa bulunan bir sandal, baş tarafı kumda duruyordu.

Giordino, Pitt'e doğru yürüdü ve onu kucakladı. Bir ara orada, tatlı bir yerli kızın seni işinden alıkoyduğunu düşündüm.

Pitt de arkadaşına sarıldı. Sanırım o işi biraz kısa kestim. Nöbetçi?

Arkadaşlarıyla birlikte boğazın dibinde. İyi iş çıkarıyorsun. Pitt, Gemide bir kayıp ya da zarar var mı? diye sordu. Birkaç çentik ve birkaç çizik, önemli bir şey yok. Misty koştu ve kollarını ona doladı. Hâlâ hayatta olduğuna inanamıyorum.

Pitt onu centilmence öptü ve sonra lagüne baktı. Geminin sandalıyla mı geldin?

Misty başını salladı. Yaşlı adam yatını Deep Encounter'in yanına getirdi ve beni gemiye geçirdi. O nerede?

Misty omuz silkti. Kaptan Burch'le kısaca konuştuktan sonra, dünya yolculuğuna devam etmek üzere yola çıktı. Pitt üzüntüyle, Ona teşekkür etme fırsatım olmadı, dedi. Giordino, Komik bir yaşlı herifti. Büyük ihtimalle tekrar karşılaşacağımızı söyledi.

Pitt istekle, Kimbilir, her şey mümkün, dedi.

BÖLÜM 2

ÖLÜLER ÜLKESİ BEKÇİSİ 25 TEMMUZ 2003 NUKU' ALOFA, TONGA

Kaptan Burch rotayı, Amiral Sandecker'in emirleri doğrultusunda, geri kalan tek Polinezyalı krallık olan Tonga Adası'nın başkenti Nukualofa liman kentine çevirdi. Pitt'le Giordino'yu, Havai'ye giden bir Royal Tonga Kraliyet yolcu uçağına binebilecekleri, Fua'amotu'daki uluslararası havaalanına yetiştirecek bir araba bekliyordu. Oradan bir NUMA jetiyle Washington'a gideceklerdi.

Deep Encounter'daki insanlarla sevgi ve gözyaşlarıyla vedalaştılar. Tüyler ürperten tecrübelerine rağmen, neredeyse hepsi merkeze geri dönme ve Tonga Çukuru derin okyanus araştırmasına devam etme kararı vermişti. Misty ağladı, Giordino devamlı burnunu çekti, Pitt'in gözleri yaşardı, Burch ve House bile sanki ev köpeklerini kaybetmiş gibi görünüyorlardı. Pitt'le Giordino'nun tek yapabildikleri, ayrılmak ve bekleyen arabaya binmekti.

747'ye bindikten sonra, büyük jet pistte gümbürtüyle hareket edip, ağır bir tırmanışla yükselmeden önce, koltuklarına yerleşmeye ve kemerlerini bağlamaya ancak zamanları oldu. Tonga'nın bol yeşil kır manzarası hızla gözden kayboldu ve sonra üzerlerinde yürünebilecek kadar kalın görünen dağınık bulutların üstünden, çivit mavisi bir denizin üzerinde uçmaya başladılar. Yarım saatlik uçuştan sonra, Giordino, koridor koltuğunda uykuya dalmıştı. Pencere kenarında oturan Pitt, önündeki koltuğun altından Egan'ın deri çantasını aldı ve klipslerini açtı. Tekrar yağla doldurulmuş olabileceğinden kuşkulanarak, kapağını dikkatle kaldırdı. İçinden alay ederek, saçma bir fikir diye düşündü. Bu eşek şakası yapan birinin işiydi, sihirle bir alakası yoktu.

Çantanın içinde bir havluyla Emerald-Dolphin ‘in, Abyss Navigator'un kameralarıyla çekilmiş video kasetlerinden başka bir şey yoktu. Gemi enkazından aldıkları yeşile benzer renkteki garip görünüşlü, biçimsiz nesneyi bulana kadar, havluyu yavaşça açtı. Sağ elinin parmaklarını kullanarak, nesneyi sol elinde ters çevirdi. İlk kez yakından bakmaya fırsatı oluyordu.

Dokununca, garip yağlı bir his uyandırıyordu. Nesne, yanmış birçok inorganik madde gibi sivri ya da kaba değil, yuvarlak ve düzdü, helezon şeklinde kıvrımları vardı. Pitt'in nesnenin bileşimi hakkında hiçbir fikri yoktu. Nesneyi tekrar havluya sardı ve çantaya geri koydu. NUMA'nın laboratuvarındaki kimyagerlerin, ne olduğunu bulacaklarından emindi. Cismi teslim ettikten sonra, onun bu esrarlı olaydaki rolü bitiyordu.

Kahvaltı geldi, ama Pitt sadece domates suyu ve kahve aldı. Açlık hissetmiyordu. Kahvesini yudumlarken, tekrar pencereden dışarı baktı. Uçağın altında, mavi topaz denizin üzerinde ufak bir nokta gibi duran zümrüt yeşili bir ada görünüyordu. Bir müddet adayı inceledi ve Amerikan Samoa adalardan biri olan Tutuila olduğunu anladı. Yıllar önce, Amerika Birleşik Devletleri kongre üyesi olarak Pasifik'te bir devlet gezisinde olan babasıyla birlikte deniz kuvvetlerine ait merkezi ziyaret ettiği Pago Pago Limanı’in seçebiliyordu.

Geziyi çok iyi hatırlıyordu. On beş, on altı yaşlarındaydı ve babası deniz kuvvetlerine ait tesisleri denetlerken, adanın etrafında dalmak için her fırsatı değerlendirmiş, mercanların ve parlak renkli balıkların arasında bir zıpkınla süzülmüştü. Zıpkının ince okunu balığa fırlatmak için eski kauçuk

sapanı nadiren serbest bırakmıştı. Daha çok, suyun altındaki harikaları basitçe incelemeyi veya fotoğraflarını çekmeyi tercih etmişti. Suyun tadını çıkararak geçirdiği günün sonunda, bir palmiye ağacının altında kumsalda dinlenerek geleceğini düşünmüştü.

Ve sonra, Havai'deki Oahu Adası'ndaki başka bir kumsalı hatırladı. O zamanlar, hâlâ Hava Kuvvetleri'ndeydi. Kendini genç bir adam olarak, hatırası asla kaybolmayan o kadınla birlikte gördü. Summer Moran, tanıdığı en güzel kadındı. Waikiki Kumsalı'ndaki Moana Oteli'nin barında tanıştıkları zamanı, en ince ayrıntısına kadar hatırlıyordu. Büyüleyici gri gözlerini, ateş gibi kızıl uzun saçlarını, yandan yırtmaçları olan parlak, dar bir yeşil ipek elbise içindeki mükemmel hatlı vücudunu. Sonra, binlerce kez olduğu gibi gözlerinin önüne ölümü geldi. Onu çılgın babası Frederick Moran tarafından inşa edilmiş, sualtı şehrindeki bir depremde kaybetmişti. Summer babasını kurtarmak için dalmış ve bir daha da geri dönmemişti.

Geçmişte çok sık yaptığı gibi, hatıralarının bu bölümünü aklından uzaklaştırdı ve penceredeki yansımasına baktı. Gözleri hâlâ keskin bir ışık saçıyordu, ama yaş ve yorgunluk işaretleri yerleşmeye başlamıştı. Yirmi yıl önceki halimle karşılaşmak nasıl bir şey olurdu diye düşündü. Yirmi yıl önceki genç Dirk Pitt'in gelip, parkta bir banka, yanma oturduğunu farz etti. Hava Kuvvetleri'nde pilot rütbesiyle hizmet etmiş genç delikanlıyı nasıl karşılardı? Onu tanır mıydı? Delikanlı, yaşlı Dirk Pitt'i nasıl görürdü? Çılgın maceraları, ıstırap veren acıları ve kanlı dövüşleri uzaktan sezebilir miydi? Yaşlı Pitt bundan şüpheliydi. Genç Pitt, gördüğünü reddedip hayatında bambaşka bir yol izleyip ileride olacaklardan kaçınır mıydı?

Pitt pencereye arkasını döndü, gözlerini kapattı, gençlik hayallerini ve neler olabilirdi sorularını aklından çıkardı. Yeniden başlama şansı olsaydı, yine aynı şeyleri yapar mıydı? Büyük bir kısmı için cevap evetti. Tabii ki, hayatında bazı değişiklikler yapar ve bazı bölümlerini daha düzenli bir hale getirirdi. Ama genelinde, çok tatmin edici ve başarılarla dolu bir hayatı olmuştu. Hayatta olduğuna şükretti ve gerisini boş verdi.

Düşünceleri, türbülansa giren uçağın sıçramasıyla bölündü. KEMERLERİNİZİ BAĞLAYIN ışığı yandığında, uyarıyı yerine getirdi. Uyanık kaldı ve uçak Honolulu'daki John Rodgers Uluslararası Havaalanı'na inene kadar, dergi okudu. Pitt'le Giordino'yu, onları Washington'a götürmek üzere, NUMA'dan bir pilot karşıladı. Pilot, onlara bagajlarını alabilecekleri valiz bandına kadar eşlik etti, sonra arabayla havaalanının uzak bir köşesindeki turkuvaz renkli NUMA Gulfstream jetine götürdü. Havalandıklarında gökyüzünün batısında güneş batıyor, doğudaki mavilik yavaş yavaş siyaha dönüşüyordu.

Giordino yolculuğun neredeyse tamamında bir ölü gibi uyurken, Pitt düzensiz olarak bir uyudu, bir uyandı. Uyandığında, aklı çalışmaya başladı. Emerald-Dolphin faciasındaki görevi bitmiş miydi? Az da olsa, Amiral Sandecker'in onu yeni bir proje üzerinde çalışmak üzere görevlendirme ihtimali vardı. Bu olasılığa itiraz etmeye karar verdi. Tanık oldukları esrarlı olayın sonunu görmesi gerektiğini düşünüyordu. Yolcu gemisindeki korkunç yangına sebep olanlar, bunun bedelini ödemeliydiler. İzleri bulunmalı, sebepleri incelenmeli ve sonra da cezalandırılmalıydılar.

Aklı yavaş yavaş insanlık dışı tatsızlıklardan, uçak hangarı dairesindeki kuştüyü yatağında uyumanın cazibesine kaydı. Şimdiki sevgilisi, kongre üyesi Loren Smith'in, sık sık yaptığı gibi uçak indikten sonra onu karşılayıp karşılamayacağını merak etti. Tarçın rengi saçlı, menekşe rengi gözlü Loren. Birçok kez evliliğin eşiğine gelmişler, ama tümseği asla aşamamışlardı. Belki de şimdi tam sırasıydı. Pitt Tanrı biliyor, daha uzun yıllar okyanuslarda dolaşıp şeytan tuzaklarına düşemem, diye

düşündü. Yaşlılığın, bir melas tabakası gibi bütün vücudunu sardığını, ağırlaştırdığını biliyordu, bir gün uyanıp emeklilik için uygunum, diyecekti.

Yüksek sesle, Hayır! dedi.

Giordino uyandı ve ona baktı. Sen mi bağırdın?

Pitt gülümsedi. Uykumda konuşuyordum.

Giordino omuz silkti, yanına döndü ve düşler âlemine geri döndü.

Pitt bu kez sessizce düşündü: Hayır, emekliye ayrılmayacağım, bu daha uzun bir müddet olmayacak. Her zaman başka bir sualtı projesi, başka bir deniz araştırması olacaktı. Tabutunun kapağını kapattıkları güne kadar, işten asla ayrılmayacaktı.

Son kez uyandığında, uçak Langley Hava Kuvvetleri Üssü'ne iniyordu. Hava karanlık ve yağmurluydu, sular pencerelere çarpıyordu. Pilot, uçağı NUMA terminaline kadar pistte ilerletti ve açık bir hangarın önünde durdu. Pitt asfalta ayağını bastığında, durdu ve yakındaki otoparka baktı. Umutları boşunaydı.

Loren Smith onu karşılamaya gelmemişti.

Giordino yıkanmak ve kız arkadaşlarını arayıp, tekrar piyasada olduğunu haber vermek için Alexandria'daki evine gitti. Pitt ise, evinin konforlarına kavuşmayı erteledi ve bir NUMA cipiyle, doğuda Potomac Nehri'ne bakan tepedeki NUMA merkez binasına doğru yola çıktı. Cipi, yeraltındaki otoparka park etti ve asansörle, örgütün bilgisayar dehası Hiram Yaeger'in bölgesi olan onuncu kata çıktı. Yaeger'in kütüphane sinde, tarih yazılmaya başladığından beri okyanuslarla ilgili bilinen tüm bilimsel gerçekler ya da tarihsel olaylarla ilgili kitaplar vardı.

Yaeger Silikon Vadisi'nden gelmişti ve neredeyse on beş yıldır NUMA'da çalışıyordu. Atkuyruğu örülü gri saçlarıyla, yaşlı bir hippiye benziyordu. Değişmez günlük üniforması, Levi's marka bir kot, Levi kot ceket ve kovboy çizmesiydi. Kimse ona bakınca anlayamazdı, ama Maryland'in gözde olan bir semtinde, zarifçe döşenmiş bir evde oturuyordu. Bir BMW 740 il kullanıyordu, kızları okulda şeref listesindeydi ve binicilik dalında kupa kazanmışlardı. Ayrıca, neredeyse insan denilebilecek, Max adında teknik yönden çok ileri bir bilgisayar tasarlamış ve yaratmıştı. Max'la konuştuğunda ekranda beliren holografik görüntüye, karısının fotoğraflarını programlamıştı.

Pitt kutsal mabedine girdiğinde Yaeger, NUMA'nın Japonya'dan gönderdiği, deniz tabanını delerek, kırık kaya parçasındaki kum tabakasının altında yaşam arama projesinin sen heyet raporunu inceliyordu.

Yukarı baktı, sonra ayağı kalktı ve gülümseyerek elini uzattı. Vay, vay, kasvetli derinliğin belası eve döndü! Pitt'in görünüşüne çok şaşırmıştı. NUMA'nın özel projeler müdürü sokaklardaki kayıp insanlar gibi görünüyordu. Şortu ve çiçekli gömleği çok kılıksızdı ve bantla sıkıca sarılmış ayaklarına terlik giymişti. Uçaklardaki birkaç saatlik uykusuna rağmen, gözleri yorgun ve sönük görünüyordu. Yüzünde bir haftalık, düzensiz bir sakal vardı.

Bu adamın zor anlar yaşamış olduğu çok açıktı. Tanrı aşkına, ikinci sınıf bir sokak serserisi gibi görünüyorsun.

Pitt, Yaeger'in elini sıktı. Seni taciz etmek için havaalanından doğruca buraya geldim.

Bundan hiç şüphem yok. Takdirle, Pitt'in gözlerine baktı. Senin ve Deep Encounter mürettebatının

inanılmaz kurtarma operasyonu ve korsanlarla olan mücadelen hakkındaki raporu okudum. Başını bu kadar belaya nasıl sokabiliyorsun?

Pitt alçakgönüllü bir ifadeyle ellerini yukarı kaldırarak, Bela beni buluyor, dedi. Aslında, aslan payı, yolcuları kurtarmak için deli gibi çalışan araştırma gemisinin mürettebatına ait. Araştırma gemisinin mürettebatını kurtarırken de en çok işi Giordino yaptı.

Yaeger, Pitt'in övgü ve iltifatlardan hiç hoşlanmadığını iyi bilirdi. Yaeger bu çocuk fazla alçakgönüllü, diye düşündü. Son olaylarla ilgili daha fazla konuşmadı ve Pitt?e oturmasını işaret etti.

Amirali gördün mü? Senin için yaklaşık elli tane röportaj

ayarladı.

Henüz gerçek dünyayla karşılaşmaya hazır değilim. Onunla sabah görüşürüm.

Seni elektronik kumanda dünyama getiren şey ne?

Pitt, Egan'ın deri çantasını Yaeger'in çalışma masasına koydu ve kapağını açtı. Yolcu gemisinden aldıkları nesneyi havlunun içinden çıkardı ve Yaeger'e uzattı. Bunun incelenmesini ve ne olduğunun bulunmasını istiyorum.

Yaeger eski yüzlü nesneyi bir müddet inceledi ve sonra başını salladı. Kimya laboratuvarının bir numara yapmasını sağlarım. Moleküler bir yapısı yoksa, iki gün içinde bir cevap veririm. Başka bir şey? Pitt, Abyss Navigatorun çektiği video kasetleri uzattı. Bunları bilgisayarda büyüt ve üç boyutlu hale getir.

Yaparım.

Eve gitmeden önce son bir şey daha. Masanın üzerine bir eskiz koydu. Böyle bir şirket logosu gördün mü?

Yaeger yılan kuyruklu üç başlı köpeğin, Pitt'in acemice çizilmiş eskizini ve altındaki Cerberus yazısını inceledi. Bu hangi kuruluş bilmiyor musun?

Hayır.

Bunu nerede gördün?

Korsanların çalışma teknesinin kenarına kapatılmıştı. Petrol armalı bir çalışma teknesi.

Pitt, Evet, aynı tip, diye cevap verdi. Tanıdık geliyor mu?

Yaeger bilgece, Evet, dedi. Cerberus şirketiyle, Deep Encounter'in kaçırılması arasında bir bağlantı kuruyorsan, kurtlanmış bir konserve açıyorsun demektir.

Pitt her heceyi yavaş yavaş söyleyerek, Cerberus Anonim Şirketi, dedi. Ne kadar aptalım. Anlamalıydım. Bu holding, Amerika'nın birçok petrol sahası, bakır ve demir madenlerinin sahibi ve kimya bölümünde binlerce farklı ürün yaratıyor. Üç başlı köpek dikkatimi dağıttı. Bağlantıyı kuramadım.

Düşününce her şey birbiriyle bağlantılı.

Şirket logosu olarak neden üç başlı bir köpek?

Yaeger, Her biri, şirketin bir bölümünü temsil ediyor, diye cevap verdi. Biri petrol, biri

madencilik, diğeri de kimya bölümü için.

Pitt alaycı bir ifadeyle, Ya yılan kuyruğu? O da karanlık ve kötü bir şeyi mi temsil ediyor? diye sordu.

Yaeger omuz silkti. Kim bilir?

Köpeğin anlamı ne?

Cerberus... Yunanca gibi.

Yaeger bilgisayarının başına oturdu ve klavyenin tuşlarına bastı. Konsolun tam karşısındaki bölmede, çekici bir kadının üç boyutlu yüzü ve vücudu belirdi. Kadın, tek parça bir mayo giymişti.

Kadın, Sen mi çağırdın? dedi.

Merhaba Max. Dirk Pitt'i tanıyorsun. Puslu kahverengi gözler, Pitt'i tepeden tırnağa süzdü. Evet, onu tanıyorum. Nasılsız, Bay Pitt?

Oklahoma'da dedikleri gibi, fena değilim. Ya sen Max, sen nasılsın?

Kadının suratı asıldı. Hiram'ın bana giydirdiği şu aptal mayo, beni hiç güzel göstermiyor.

Yaeger, Başka bir şey giymek ister miydin? diye sordu.

Zarif bir Armani takım, Andra Gabrielle iç çamaşırı ve Tods'un yüksek topuklu, bilekten bağlı sandaletleri hiç de fena olmazdı.

Yaeger kendini beğenmiş bir ifadeyle gülümsedi. Ne renk olsun?

Max hiç tereddüt etmeden, Kırmızı, diye cevap verdi.

Yaeger'in parmakları bilgisayar klavyesi üzerinde hızlı bir şekilde hareket etti. Sonra, yaptığı işi takdir etmek için arkasına yaslandı.

Max birkaç dakika için yok oldu, sonra bluz, ceket ve etekten oluşan kırmızı bir tayyör içinde yeniden göründü. Mutlu bir şekilde, Çok daha iyi, dedi. Görev başındayken sıradan görünmekten nefret ediyorum.

Madem kendini iyi hissediyorsun, bir konu hakkında bilgi vermeni istiyorum.

Max ellerini yeni kıyafeti üzerinde gezdirdi. Ne olduğunu söylemen yeterli.

Üç başlı köpek Cerberus hakkında bana ne söyleyebilirsin?

Max anında, Yunan mitolojisinden, diye cevap verdi. Herkül (Hercules) Yunanca Herakles'in Latince adı geçici bir delilik nöbetinde karısını ve çocuklarını öldürdü. Yunan tanrısı Apollo onu, bu korkunç davranışından dolayı ceza olarak, Miken şehri kralı Eurystheus'a on iki yıl hizmet etmekle görevlendirdi. Herkül, cezasının bir parçası olarak, başarılması neredeyse imkânsız olan on iki iş yapmakla yükümlüydü. Her tür korkunç canavarı yenmesi gerekiyordu, en zoru da Cerberus'un teslim olmasıydı. Cerberus, Yunanca Kerberos'un Latince adıdır. Bu, Ölüler Ülkesi'nin kapısında bekçilik eden ve ölü ruhların yeraltı dünyasından kaçmalarını engelleyen üç başlı, garip köpekti. Üç baş, geçmişi, şimdiyi ve geleceği temsil ediyordu. Yılan kuyruğunun neyi ifade ettiğini bilmiyorum.

Pitt, Herkül, köpeği öldürdü mü? diye sordu.

Max başını salladı. Yeraltı dünyasına dökülen beş nehirden biri olan Acheron Nehri'nin

kapılarının yakınında, köpek onu dişleriyle değil, kuyruğundaki yılanla ısırdıktan sonra canavarla güreşerek onu yendi. Herkül daha sonra Cerberus'u, Miken'e götürdü ve onu Ölüler Ülkesi'nc geri götürmeden, gururla gösterdi. Olay kısaca böyle, ayrıca Cerberus'un kız kardeşi, yılan saçlı ahlaksız kadın Medusa'ydı.

Cerberus Şirketi hakkında bana ne söyleyebilirsin?

Hangisi? Dünyada Cerberus adı altında bir düzine iş olmalı.

Petrol, madencilik ve kimya alanlarında iş yapan kapsamlı bir şirket.

Max anlayarak, Oh, şu şirket, dedi. On saat kadar vaktin var mı?

Pitt, Cerberus hakkında bu kadar çok verin mi var? diye sordu, Max'in muazzam bilgi dağarcığı onu daima şaşırtırdı.

Henüz yok. Ama onların ve onlarla iş yapan şirketlerin bilgisayar ağlarına girdikten sonra olacak. Kazançları uluslararası olduğuna göre, birçok dünya hükümetinin de onlar hakkında kapsamlı dosyaları olmalı.

Pitt şüpheyle Yaeger'e baktı. Ne zamandan beri şirketlerin bilgisayar ağlarına girmek yasal?

Yaeger'in yüz ifadesi kurnaz bir tilkininkine dönüştü. Max'e bir iş verdikten sonra, onun yöntemlerine karışmak bana düşmez.

Pitt iskemlesinden kalktı. Cevapları bulmayı sana ve Max'e bırakıyorum.

Üzerinde çalışmaya başlayacağız.

Pitt döndü ve Max'e baktı. Şimdilik hoşça kal, Max. O kıyafetin içinde harika görünüyorsun.

Teşekkür ederim, Bay Pitt. Sizden hoşlanıyorum. Devrelerimizin birleşememesi ne acı.

Pitt, Max'e yaklaştı ve elini uzattı. Eli, görüntünün içinden geçti. Hiç belli olmaz, Max. Belki bir gün Hiram seni maddeleştirebilir.

Max boğuk bir sesle, Umarım, Bay Pitt, dedi. Oh, bunu ne kadar isterim.

Çok uzun zaman önce kapanmış bir havayolu için bin dokuz yüz otuzlarda inşa edilen eski uçak hangarı, Ronald Reagan Uluslararası Havaalanının uzak bir köşesindeydi. Oluklu metal duvarlar ve çatı, turuncuyla kahverengi arasındaki pasla kaplanmıştı. Az sayıdaki pencereler tahtalarla sıkıca kapatılmıştı ve bir zamanlar ofis olan bölüme açılan kapı hava şartlarından dolayı aşınmış, rengi solmuş ve boyası dökülmüştü.

Yuvarlak çatılı yapı, havaalanının güvenlik kapısından çok uzakta olmayan toprak bakım yolunun sonundaydı.

Pitt NUMA'nın cipini hangarın dışındaki otlarla kaplı alana park etti ve giriş kapısının önünde durdu. Yolun karşısındaki tahta direğin üzerindeki güvenlik kamerasına bir göz attı. Kendisine doğrulduğunu görünce, şifre kilite bir dizi numara tuşladı, hangarın içinden gelen tıkırtı seslerini bekledi ve pirinç kapı kolunu çevirdi. Antika kapı sessizce açıldı. Üst kattaki dam pencerelerinden gelen ışık dışında, içerisi karanlıktı. Işıkları açtı.

Aniden ortaya çıkan görüntü göz kamaştırıcıydı. Yukarıdaki parlak ışıklar, beyaz duvarlar ve cilalı döşemeyle ihtişamları iyice göz önüne çıkan güzelce onarılmış klasik otomobiller, üç sıra halinde

duruyordu. Birinci sıranın sonunda, diğerleriyle uyumlu olmayan, ama en az onlar kadar göz kamaştırıcı olan, motoru yenilenmiş 1936 model bir Ford duruyordu. Hangarın diğer tarafında İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma bir Alman savaş jeti ve 1929 model üç motorlu bir nakliye uçağı vardı. Arkada yirminci yüzyılın başında kullanılan bir tren vagonu, şişme bir bot üzerine monte edilmiş yelkeniyle garip görünümlü bir tekne ve ucunda takma motor olan bir banyo küveti duruyordu.

Mekanik otomotiv sanat şaheserleri koleksiyonu, Pitt'in hayatındaki olayları simgeliyordu. Kişisel tarihinin kalıntılarıydılar. Pitt üzerlerine titriyor, bakımlarını yapıyor ve sadece en yakın arkadaşlarına gösteriyordu. Ronald Reagan Havaalanı'nın yanındaki Mount Vernon Memorial Anayolu'ndan geçen hiç kimse, pistin sonundaki eski uçak hangarına bakıp, içindeki nefes kesici sanat şaheserlerini tahmin edemezdi.

Pitt kapıyı kapatıp, kilitledi. Uzun bir yolculuktan sonra her eve döndüğünde yaptığı gibi, evin içinde kısa bir tur attı. Geçen ayki yağmur fırtınaları, tozları kaldırmıştı. Kendi kendine, ertesi gün, parlak boyayı yumuşak bir bezle silip, o yokken hangarın içine giren ince toz tabakasını yok edeceğini söyledi. Teftişini tamamladıktan sonra antika demir döner merdivenlerden, zemin katın üzerine, hangarın birbirinden çok uzak olan duvarları arasına oturtulmuş dairesine çıktı.

Dairesinin içi, aşağıdaki seçme nakliye araçlarından oluşan koleksiyon kadar benzersizdi. Burada, denizcilikle ilgili her tür antika vardı. Kendine saygısı olan hiçbir dekoratör buraya ayak basmazdı, kesinlikle hiçbiri bu dağınıklığı onaylamazdı. Oturma odası, banyo, mutfak ve bir odadan oluşan bu yüz metrekarelik daire, batmış ya da hurdaya çıkmış gemilerden alınmış eski nesnelerle doluydu. Eski bir hava gemisinden tahta parmaklıklı geniş bir dümen, eski bir yük vapurundan bir pusula dolabı, gemi çanları, pirinç ve bakır dalgıç başlıkları vardı. Mobilyalar, on dokuzuncu yüzyılda denizlerde dolaşmış gemilerden alman antika parçalardan oluşuyordu. Camekânların içindeki gemi modelleri alçak raflarda duruyordu, ünlü ressam Richard DeRosset'ye ait, gemi resimleri duvarlarda asılıydı.

Duş alıp, tıraş olduktan sonra, hangardan sadece bir buçuk kilometre uzaklıktaki küçük bir Fransız lokantasına rezervasyon yaptırdı. Loren'ı arayabilirdi, ama yalnız yemek istediğine karar verdi. Önce kendine gelmesi gerekiyordu, ilişkiler daha sonra gelebilirdi. Tek başına hoş bir akşam yemeği ve sonra geniş kaz tüyü yatağında bir gece, ertesi günü karşılamak için onu canlandırmaya yardımcı olacaktı.

Giyindikten sonra, lokantaya gitmeden önce ayrılmadan oyalanabileceği yirmi dakikası vardı. Üzerinde Kelly'nin numarası olan kâğıt parçasını aldı ve onu aradı. Beş kere çaldırıp, telesekretcr mesajının neden devreye girmediğini merak ederken, tam kapatıyordu ki, Kelly cevap verdi.

Alo.

Merhaba, Kelly Egan.

Pitt hattın diğer ucundaki nefes alışı duyabiliyordu. Dirk! Dönmüşsün.

Yeni geldim ve arayayım dedim. Aradığına çok sevindim.

Birkaç günlük tatilim var. Sen çok meşgul müsün?

Kelly, Boğazıma kadar hayır işleriyle meşgulüm, diye cevap verdi. Yerel Özürlü Çocuklar Kuruluşu'nun başkanıyım. Çocukların yıllık uçuş turunu düzenliyoruz, ben de bu olayın başkanıyım.

Aptal gibi görünmekten nefret ederim, ama uçuş turu nedir?

Kelly güldü. Hava gösterisi gibi bir şey. İnsanlar modası geçmiş, eski uçaklarda uçuyorlar ve çocukları onlarla gezintiye çıkarıyorlar.

Tam sana göre bir işin var.

Kelly garip ve hoş bir gülüşle, Ne demezsin, dedi. Programa göre, altmış yıllık bir Douglas DC 3'ü olan bir adam, çocukları Manhattan üzerinde uçuşa götürecekti, ama iniş takımıyla ilgili bir sorun çıktı ve gösteriyi yapamıyor.

Tur nerede olacak?

New Jersey'deki Hudson Nehri'nin tam karşısında, Englewood Cliffs adındaki bir kasabanın yakınındaki özel bir alanda. Babamın çiftliğiyle laboratuvarından fazla uzak değil. Sesi, üzülmüş gibiydi.

Pitt telsiz telefonla dairesinin balkonuna çıktı ve aşağıdaki klasiklere baktı. Gözü, 1929'dan kalma bir üç motorlu nakliye uçağına takıldı. Sararım, havada gezi projende sana yardım edebilirim.

Kelly yeniden canlanarak, Edebilir misin? diye sordu. Eski bir nakliye uçağını nereden bulabileceğini biliyor musun?

Gösteri ne zaman?

İki gün sonra. Ama bu kadar kısa zamanda nasıl bir tane ayarlayabilirsin?

Pitt kendi kendine gülümsedi. Güzel kadınlara ve özürlü çocuklara dayanamayan birini tanıyorum.

Pitt ertesi sabah erken kalktı, tıraş oldu ve koyu renk bir takım elbise giydi. Sandecker, üst düzey yöneticilerinin takım elbise giymelerinde ısrar ediyordu. Hafif bir kahvaltı yaptı ve cipi nehrin karşısındaki NUMA merkez binasına doğru sürdü. Trafik her zamanki gibi yoğundu, ama acelesi yoktu ve bu gecikmeyi düşüncelerini toplamak ve gününü programlamakla değerlendirdi. Yeraltındaki otoparkın asansörüyle ofisinin bulunduğu dördüncü kata çıktı. Asansörün kapısı açıldığında, koridor boyunca uzanan ve üzerinde denizde giden gemi resimleri olan gösterişli bir mozaik karonun üzerine bastı. Bütün kat boştu. Saat yediydi ve ilk gelen oydu.

Köşedeki ofisine girdi, paltosunu çıkardı ve eski moda bir askılığa astı. Pitt nadiren masa başında yılda altı aydan fazla bir zaman geçirirdi. Dışarda çalışmayı tercih ediyordu. Kâğıt kalem işlerinden hoşlanmıyordu. İki saatini, ona gelen mektupları ayırmak ve NUMA'nın gelecekteki bilimsel dünya yolculuklarının lojistiklerini incelemekle geçirdi. Özel projeler müdürü olarak, denizbilirninin mühendislikle ilgili projelerini yönetiyordu.

Saat tam dokuzda, uzun yıllardır sekreteri olan Zerri Pochinsky ofisten içeri girdi. Pitt'i masasının başında görünce, hızla içeri girdi ve onu yanağından öptü. Hoş geldin. Senin için kutlama yapılacağını duydum.

Zerri'yi gördüğüne memnun olan Pitt, Sen de başlAma diye homurdandı.

Zerri, Pitt'in sekreteri olarak işe alındığında, yirmi beş yaşında ve bekârdı. Şimdi bir Washington lobicisiyle evliydi, çocukları yoktu, ama beş öksüz çocuğu evlat edinmişlerdi. Çok akıllı ve zeki olan Zerri, haftada sadece dört gün çalışıyordu: Zerri işine çok hâkim ve her zaman ondan iki adım önde olduğu için bu Pitt'in memnuniyetle yaptığı bir anlaşmaydı. Zerri onun tanıdığı steno bilen tek sekreterdi.

Zerri neşeli, çok tatlı gülümseyen, ela gözlü bir kadındı. Pitt onu tanıdığından beri modelini hiç değiştirmediği kumral saçları omuzlarına dökülüyordu. İlk yıllarda, birbirleriyle sık sık flört etmişlerdi, ama Pitt'in kendi ofisinden biriyle ilişki yaşamamak konusunda sıkı bir kuralı vardı. Duygusal bağlılıklar olmadan, yakın arkadaş olarak kaldılar.

Zerri, Pitt'in koltuğunun arkasına geçti, ellerini Pitt'in boynuna ve omuzlarına doladı ve ona sıkıca sarıldı. Seni canlı gördüğümde ne kadar sevindiğimi asla bilemeyeceksin. Ne zaman kayıp olduğun bildirilse, bir anne gibi acı çekiyorum.

Geçmez akçe sahibine döner. Zerri doğruldu, eteğini düzeltti ve ses tonu resmileşti. Amiral Sandecker saat tam on birde toplantı odasında olmanızı istiyor. Giordino'yu da mı çağırdı?

Giordino'yu da. Ayrıca, öğlen için plan yapma. Amiral, gazetecilerle röportajlar ayarladı. Emerald-Dolphin'in yanışına olay yerinde tanık olan kimseyi bulamayınca çılgına döndüler.

Pitt, Tüm bildiklerimi Yeni Zelanda'da anlattım, diye söylendi.

Sadece Amerika Birleşik Devletleri'nde değil, aynı zamanda Washington'dasın. Medya senin yerel bir kahraman olduğunu düşünüyor. Oyuna katılmalı ve sorularına cevap vermelisin.

Amiral bu saldırıya katlanması için Al'i görevlendirmeliydi. O ilgiden hoşlanır.

O senin altında çalıştığına göre, sözcü sensin.

Pitt sonraki birkaç saat, yanan yolcu gemisini görüşünden başlayarak, mücadele ve Deep Encounterin korsanlardan kaçışma kadar, son iki haftanın bütün çılgın olaylarının ayrıntılı raporunu yazdı. Cerberus Şirketi'rıin olayla muhtemel bağlantısıyla ilgili kısmı atladı, çünkü bu noktada dev şirketin olaya nerede dahil olduğu hakkında en ufak bir fikri bile yoktu. İzleri takip etme işini, Hiram Yaeger'e bıraktı.

Pitt saat on birde, toplantı odasına girdi ve kapıyı kapattı. Sandecker ve Rudi Gunn, çoktan, 1882'de Erie Göl'ünde batan bir uskunadan kurtarılan tahta döşemeden yapılmış, uzun toplantı masasına oturmuşlardı.

Geniş odanın duvarları lambriyle kaplıydı, turkuvaz rengi bir halı ve Viktorya döneminden kalma bir şömine rafiyla zengin görünüyordu. Duvarlarda, Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihi deniz savaşlarının resimleri asılıydı. Diğer iki adam onu karşılamak için sandalyelerinden kalktığında, Pitt'in korkuları gerçek oldu.

Sandecker onları tanıştırırken, sandalyesinden kalkmadı. Dirk, sanırım bu beyleri tanıyorsun.

Bıyıklı, açık mavi gözlü, uzun boylu, sarışın bir adam Pitt'in elini sıktı. Seni gördüğüme sevindim, Dirk. Kaç yıl oldu, iki mi?

Pitt, CIA Başkanı Wilbur Hill'in elini sıktı. Üç yıla yakın.

FBI başkanının özel yardımcısı Charles pavis, bir adım öne çıktı. İki metrelik boyuyla, odadaki en uzun adamdı. Pitt'e her zaman, yemek kabını arayan üzgün, hüzünlü bakışlı bir köpeği anımsatırdı. En son şu Çinli göçmen davasında birlikte çalışırken görüşmüştük.

Pitt samimiyetle, Çok iyi hatırlıyorum, diye karşılık verdi.

Eski günlerden konuşurlarken, Hiram Yaeger ve Al Giordino odaya girdi. Sandecker, Evet, herkes burada gibi gözüküyor, dedi. Başlayalım mı?

Yaeger içinde batık Emerald-Dolphin'in fotoğraflarının kopyaları olan dosyaları dağıtmaya başladı. Beyler, siz bunları incelerken, ben de videoyu çalıştıracağım.

Üç yanlı, geniş bir monitör tavandaki gizli bir bölmeden aşağı indi. Yaeger uzaktan kumandanın düğmelerine bastı ve Sea Sleuth kameralarının çektiği görüntüler, ekranların önündeki sahnede üç boyutlu olarak akmaya başladı. Gemi enkazı, deniz yatağında bir hayalet gibi ve çok etkileyici görünüyordu. Bu kadar güzel bir geminin böyle harap bir hale dönüşebileceğine inanmak çok zordu.

Sualtı aracı, batık geminin tekne kısmı boyunca ilerlerken, Pitt bilgi verdi. Geminin enkazı beş bin dokuz yüz metre derinlikte, Tonga Çukuru'nun düzgün bir tümseğinde yatıyor. Gemi üç parçaya ayrılmış. Enkaz ve enkaz parçalan, iki buçuk kilometre karelik bir alanı kaplıyor. Geminin kıçı ve orta kısmının bir parçası, baş güverteden dört yüz metre uzakta duruyor. Araştırmamızı yoğunlaştırdığımız bölge burası. İlk önce, geminin alttan darbe yediği için parçalandığım düşündük, ama tekne kısmındaki deliklerin dışarıya doğru varıldığına dikkat ederseniz, harap olmuş gemi Ouest Marine römorkörü tarafından yedeğe alınırken, bir dizi patlamanın tekne kısmını su hattının altında parçaladığı çok açık. Geminin bir dizi senkronize patlamalarla zayıflayan içyapısının, dibe batışı sırasında dağıldığını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Davis, Gemi yedeğe alınırken, tam sönmemiş yangın geminin yakıt deposuna ulaşıp, patlamasına sebep olduğunda, tekne kısmı parçalanmış olamaz mı? diye sordu.

Wilbur Hill'in gözleri, fotoğraflar ve monitördeki görüntüler arasında gidip, geldi. Terörist bomba patlamalarını araştırmakta bir hayli tecrübem oldu ve Dirk'in haklı olduğunu kesinlikle söyleyebilirim. Emerald-Dolphin 'in teknesi tek bir patlamayla parçalanmadı. Fotoğraflar ve video görüntülerinin gösterdiği ve dışarıya doğru yarılmış kuru tekne plakalarının da ispat ettiği gibi, tekne kısmı birkaç yerinden yarıldı. Aynı zamanda, patlayıcılar birbirlerine eşit uzaklıklara yerleştirilmiş gibi görünüyor. Bu da, bu yıkımın çok iyi planlandığının ve uygulandığının açık bir işareti.

Davis, Amaç neydi? diye sordu. Tamamen yanmış, hurda bir gemiyi batırmak için neden bu kadar zahmete girilsin? Daha da önemlisi, bunu kim yapabilir? Yedeğe alınırken, gemide canlı kimse yoktu.

Gunn, Bu doğru değil, dedi. Römorkörün kaptanı... Büyük not defterine bakmak için durdu. Jock McDermott, gemi battıktan hemen sonra, yolcu gemisi görevlilerinden birini denizden kurtardığını bildirdi.

David kuşkulu görünüyordu. Adam yangından nasıl kurtulmuş?

Gunn kalemini not defterine vurarak, İyi soru, dedi. McDermott bu mucizeyi açıklayamayacak kadar şaşkındı. Römorkör Wellington'a ulaşana kadar, adamın şoktaymış gibi davrandığını söyledi. Sonra, sorguya çekilemeden gizlice kıyıya çıkmış ve kaybolmuş.

Davis, McDermott eşkalini verdi mi? diye yokladı.

Sadece zenci olduğunu söyledi.

Sandecker, yanında oturanlardan sigara içmek için izin istemedi. NUMA onun bölgesiydi, son derece değer verdiği ve en yakın arkadaşlarına bile neredeyse asla ikram etmediği, efsanevi büyük purolarından birini yaktı. Dumanı tavana doğru üfledi ve alçak sesle konuştu. Burada en önemli konu, yangının sebebini bulmak için sigorta şirketlerinin yapacakları araştırmaları engellemek için Emerald-Dolphin'in kasten batırılmış olması. Geminin batışı, örtbas etmek içindi. En azından, bana öyle geliyor.

Davis, Sandecker'e baktı. Amiral, eğer teoriniz doğruysa, bu yangının bir kundakçılık eylemi olduğu şeklinde korkunç bir ihtimal ortaya çıkıyor. Bir yolcu gemisiyle, iki bin beş yüz yolcu ve mürettebatının yok edilmesi için hiçbir sebep düşünemiyorum, teröristler tarafından bile. Özellikle de sorumluluğu üstlenen bir terörist grup olmadıkça ki henüz kimse ortaya çıkmadı.

Sandecker, Bu fikrin akıl almaz olduğuna katılıyorum, dedi. Ama gerçekler bizi bu noktaya getiriyorsa, gelmemiz gereken yer burası.

Davis, Hangi gerçekler? diye ısrar etti. Yangının bir kaza ya da geminin sistemlerindeki bir arıza sonucu değil de, bir insan tarafından çıkarıldığına dair bir delil bulmak zaten imkânsız olacaktı.

Rudi Gunn, Geminin hayatta kalan kaptanlarının anlattıklarına göre, gemideki hiçbir yangın kontrol sistemi çalışmamış, dedi. Yangının kontrolden çıkıp, şiddetlenmesini hiçbir şey yapamadan, çaresizce seyrettiklerini anlattılar. Burada, yedekleri de olan, on iki farklı ana sistemden bahsediyoruz. Hepsinin birden çökme olasılığı nedir?

Giordino alaycı bir ifadeyle, Bisikletli bir adamın Indianapolis 500'ü kazanmasıyla aynı, dedi.

Yaeger, Dirk'le Al'in, yangının kasıtlı olduğunu kanıtlayan delili bize verdiklerine inanıyorum, dedi. *

Masadaki herkes devam etmesini bekleyerek, ümitle Yaeger'e baktı ama Pitt daha önce konuştu. Laboratuvar, getirdiğimiz nesneyi bu kadar çabuk mu teşhis etti?

Yaeger övünerek, Gece yarısından sonra çalıştılar ve ne olduğunu buldular, dedi.

Hill, Neden bahsediyoruz? diye sordu.

Giordino, Sualtı aracıyla enkazı araştırırken bulduğumuz bir madde, diye cevap verdi. Onu, yangının başladığı yer olduğu söylenen şapelde bulduk ve yanımızda bir örneğini getirdik.

Yaeger, Elementlerin nasıl tahlil edildiği hakkında uzun bir konuşma yapıp, sizi sıkmayacağım, diye devam etti. Ama NUMA bilim adamları, bunun Pyrotorch 610 olarak bilinen, çok çabuk yangın çıkaran bir madde olduğunu teşhis ettiler. Bir kez tutuştu mu, söndürülmesi neredeyse imkânsız. O kadar dengesiz bir madde ki, ordu bile elini sürmüyor.

Yaeger masadaki değişik yüz ifadelerinden büyük zevk aldı. Pitt uzandı ve Giordino'nun elini sıktı. İyi iş çıkardık, ortak.

Giordino gururla sırıttı. Abyss Navigator1 daki ufak yolculuğumuz işe yaramışa benziyor.

Misty'nin de burada olup, haberleri duymaması ne kötü.

Davis, Misty? diye sordu.

Pitt, Misty Graham. Deep Encounter gemisindeki deniz biyologu. Sualtı aracıyla daldığımızda, Al ve bana eşlik etti.

Sandecker, purosunun küllerini geniş bir küllüğe yavaş yavaş silkeledi. Bana öyle geliyor ki, sadece yıkıcı bir facia olduğunu zannettiğimiz şey, korkunç bir suça dönüştü... Yüzündeki boş ifade, kızgınlık ifadesine dönüşürken, sustu.

Giordino göğüs cebinden amiralin purosunun tıpatıp aynısını çıkarmış ve yavaşça yakmıştı.

Sandecker, Giordino ve puroları arasındaki gizli danstan habersiz olan Hill, diyordunuz ki, diye

hatırlattı. Amiral, Giordino'nun sigaralarını çaldığına hemen hemen emindi, ama bunu asla kanıtlayamamıştı. Hiçbir purosu kaybolmamıştı. Giordino'nun purolarını Nikaragua'daki aynı kaynaktan gizlice satın aldığını asla anlayamamıştı.

Sandecker, Giordino'ya kötü kötü bakarak, Elimizde çok büyük bir suç var diyordum, diye ağır ağır konuştu. Masanın karşısında oturan Hill ve Davis'e bakmak için durdu. Beyler, umarım siz ve şubeleriniz, bu canavarlıkla ilgili geniş kapsamlı bir soruşturmayı hemen başlatır ve suçluları yargı önüne çıkarırsınız.

Davis, Şimdi, kesinlikle bir suç işlendiğini biliyoruz. Cevapları bulmak için hep birlikte çalışabileceğimize inanıyorum, dedi.

Pitt, Deep Encounter'in kaçırılışıyla işe başlayabilirsiniz. Bir bağlantı olduğundan en ufak bir kuşkum bile yok, dedi.

Hill, Olayla ilgili kısa bir rapor okudum. Sen ve Al, teknenizi kurtarıp, korsanları yenerek büyük cesaret göstermişsiniz, dedi.

Onlar, kelimenin tam anlamıyla korsan değiller. Onlara kiralık katil demek daha doğru olur.

Hill hâlâ ikna olmamıştı. Bir NUMA gemisini çalmak için ne gibi bir gerekçeleri olabilirdi ki?

Pitt iğneleyici bir ifadeyle, Bu basit bir hırsızlıktan daha büyük bir şeydi. Gemiyi batırıp, içindeki elli kadın ve erkeğin hepsini birden öldürmek istediler. Bir sebep mi istiyorsun? Enkazın sualtı incelemesini yapmamızı engelleme peşindeydiler. Ortaya çıkarabileceklerimizden korkuyorlardı, dedi.

Gunn'un yüz ifadesi düşünceliydi. Tanrı aşkına, bu kadar kötülüğün sorumlusu kim olabilir?

Yaeger, Pitt'e bakarak, Cerberus Şirketi'yle başlayabilirsin, dedi.

Davis küçümseyerek, Saçma, dedi. Ülkenin en büyük ve en saygıdeğer şirketlerinden birinin, dünyanın öbür ucundaki iki binden fazla insanın öldürülmesiyle ilgisi mi var? General Motors, Exxon ya da Microsoft'un toplu cinayetler işlediğini hayal edebiliyor musunuz? Ben kesinlikle edemiyorum.

Sandecker, Sana tamamen katılıyorum, ama Cerberus sütten çıkmış ak kaşık değil. Daha önce, oldukça karanlık işlere bulaşmışlar, dedi.

Gunn, Kongre kurulu haklarında birkaç kez soruşturma açmış, diye ekledi.

Davis, Hiçbiri siyasi oyunlardan başka bir şey değildi, diye belirtti.

Sandecker sırıttı. Kongre'nin, her seçimde iki siyasi partiye de on tane üçüncü dünya ülkesini düzlüğe çıkaracak kadar fon sağlayan bir kuruluşu azarlaması oldukça zor.

Davis başını salladı. Cerberus'u araştırmaya ikna olmadan önce somut kanıtlar görmem gerekiyor.

Bilgisayar dehası Yaeger konuştuğunda, Pitt onun gözlerindeki pırıltıyı yakaladı. Cerberus'un kimya bölümündeki bilim adamlarının Pyrotorch 610'u yarattıklarını söylemem, size yardımcı olur muydu?

Ses tonu şüpheli olan Davis, Bundan emin olamazsın, dedi.

Dünyada başka hiçbir şirket, Pyrotorch 610'un özelliklerinin bir kopyasını yapmayı beceremedi.

Davis hemen karşılık verdi. Belki de madde çalındı. Herhangi birinin eline geçmiş olabilir.

Sandecker FBI ajanına, En azından FBI'ın bir başlama noktası var. Hill'e döndü. CIA'de ne var?

Sanırım yapılması gereken ilk iş, korsan gemisinin kalıntılarını incelemek için bir keşif seferi düzenlemek ve neyin ortaya çıktığına bakmak.

Pitt, NUMA bu projede size yardımcı olabilir mi? diye sordu.

Hill, Hayır, teşekkürler, dedi. Sualtı araştırmalarında birlikte çalıştığımız özel bir şirket var.

Sandecker sigarasını üflerken, Öyle olsun, dedi. Yardımımıza ihtiyacınız olursa, tek yapmanız gereken aramak. NUMA tam anlamıyla işbirliği yapacaktır.

Davis, Adamlarımın, Deep Encounter mürettebatını sorgulamaları için izninizi isteyeceğim, dedi.

Sandecker tereddüt etmeden, Tabii ki, diyerek kabul etti. Eğer başka bir şey yoksa?

Hill, Bir soru daha, dedi. Emerald-Dolphin' in sahibi kim?

Gunn, İngiliz bandırasıyla yolculuk ediyordu, diye cevap verdi. Ama aslında hissedarları Amerikalı olan, İngiliz tabanlı şirket Blue Seas Deniz Hatları'na aitti.'1

Hill, Davis'e bakarak belli belirsiz güldü. Hem ulusal hem de uluslar arası bir terör eylemi. Görünüşe bakılırsa teşkilatlarımız birlikte çalışmak zorunda kalacak.

Davis ve Hill birlikte ayrıldılar. Kapı kapandıktan sonra, Sandecker tekrar oturdu. Gözlerini vahşi bir pırıltı belirene kadar kıstı. Her iki suç da denizde olduğuna göre, NUMA'yı bu araştırmanın dışında bırakamazlar. CIA ve FBI'ın işlerine karışmadan, kendi yolumuzda ilerleyeceğiz. Pitt'le Giordino'ya baktı. Siz ikiniz, üç gün izin alın ve dinlenin. Sonra geri dönün ve işe başlayın.

Pitt içtenlikle önce Sandecker'e, sonra masanın etrafına baktı. Nerden başlayacağız?

Döndüğünüzde bir planım olacak. Bu arada, Rudi ve Hiram mümkün olduğu kadar veri toplayacaklar.

Gunn, Giordino ve Pitt'e, Dinlenmek için neler yapacaksınız? diye sordu.

Pasifik'e gitmeden önce on metrelik bir yelkenli tekne aldım, Annapolis yakınındaki bir marinada duruyor. Birkaç bayan toplayıp, Chesapeake Koyu'na doğru açılırım diye düşündüm.

Gunn, Pitt'e döndü. Ya sen?

Pitt ilgisizce omuz silkti. Ben mi? Ben bir uçuş gösterisine gidiyorum.

Uçuş gösterisi ve özürlü çocuklar yararına yapılan eğlence için daha mükemmel bir gün olamazdı. Kobalt mavisi, bulutsuz gökyüzünün altında binden fazla insan vardı. Atlantik Okyanusu'ndan esen hafif rüzgâr sıcak yaz havasını serinletiyordu.

Gene Taylor Field, bütün sakinleri uçak sahibi olan bir sitenin ortasındaki özel bir havaalanıydı. Sokaklar, ailelerin uçaklarını evlerinin önünden piste ilerletip, sonra tekrar geri getirebilecekleri şekilde tasarlanmıştı. Birçok alandan farklı olarak, pistin etrafındaki bu alan küçük çalılar, çitler ve çiçekliklerle düzenlenmişti. Araba park etmek ve piknik yapmak için ayrılan asfalt alanın etrafı hektarlarca çimle çevrilmişti. İnsanlar, uçakları ve havada akrobatik hareketler yapan pilotları izlemek için çimenlik alanda toplanabilir ya da pistin sonunda sergilenen eski uçakların arasında yürüyebilirdi.

Özürlü çocuklar, dört eyaletten aileler, okullar ve hastaneler tarafından getirilmişti. Sergilenen

uçaklar arasında onlara eşlik edecek gönüllü eksikliği yoktu. Bu, duygusal bir olaydı ve herkes bunun bir parçası olmaktan dolayı gurur duyuyordu.

Kelly son derece gergindi. Kan basıncının, dönüşü olmayan bir noktaya ulaştığını biliyordu. Şimdiye kadar her şey yolunda gitmişti, hiçbir sorun çıkmamıştı ve gönüllüler çok yardıma olmuşlardı. Doksan uçağın sahipleri ve pilotları, zaman ayırmaktan ve kendi masraflarına ortak olmaktan memnundular. Uçaklarıyla ilgili hikâyeleri anlatırken, çocukların pilot kabininde oturmalarına izin vererek büyük incelik gösteriyorlardı.

Ama Kelly'nin beklediği, çocuklara Manhattan'ın gökdelenleri üzerinde gezinti yaptırması programlanan nakliye uçağı görünürde yoktu. Yakın arkadaşı ve meslektaşı Mary Conrow ona yaklaştığında, çocuklara kötü haberi vermek üzereydi.

Anlayışlı bir tavırla, Çok üzgünüm, ona güvendiğini biliyorum,

dedi.

Kelly keyifsizce, Dirk'in bir uçak ayarlayamadığını haber vermek için beni aramadığına inanamıyorum, diye mırıldandı.

Mary otuzlu yaşlarının ortalarında, şık ve modern giyimli, çok çekici bir kadındı. Hazan sarısı, lüleli saçları omuzlarında dalgalanıyordu. Açık yeşil, büyük gözleri dünyaya, elmacık kemiklerini ve sivri çenesini vurgulayan kendinden emin bir ifadeyle bakıyordu. Tam bir şey söylemek üzereydi ki, aniden bir elini gözlerine siper ederek, gökyüzünü işaret etti.

Güneyden buraya doğru gelen şu şey ne?

Kelly, Mary'nin gösterdiği yöne doğru baktı. Ne olduğunu seçemiyorum.

Mary heyecanla, Eski bir nakliye uçağına benziyor! dedi. Galiba geliyor!

Kelly'nin damarlarından büyük bir ferahlık aktı ve kalp atışları hızlandı. Bu, o olmalı! diye bağırdı. Dirk beni hayal kırıklığına uğratmadı.

Garip görünüşlü eski uçak, alanı çevreleyen ağaçların sadece birkaç yüz metre üzerinde ağır ağır uçarken, orada toplananlar, çocuklar ve herkes onu izledi. Saatte seksen kilometrelik bir hızla, yavaş yavaş yaklaştı. Gökyüzünde uçuşunda garip bir zarafet vardı, zamanının en başarılı ticari uçağı, Tin Goose1 1 olarak tanınmasının sebebi de buydu.

Üç motorlu 5AT, 1930'ların başlarında Ford Motor Şirketi tarafından yapılmıştı. Pitt'inki, artık sadece müzelerde ya da özel koleksiyonlarda bulunan az sayıdaki uçaklardan biriydi. Birçoğunun üzerinde, ait oldukları eski havayollarının renkli amblemleri ve resimleri vardı. Pitt, işaret olarak sadece kayıt numarası ve Ford logosunu tutarak, oluklu alüminyum uçak gövdesinin ve kanatların orijinal gümüş rengini muhafaza etmişti.

O sırada havadaki tek uçak o olduğu için bütün kalabalık ve pilotlar durup, gökte yan yatan efsanevi uçağa doğru baktılar ve piste sıralandılar. Motorların üzerindeki pervaneler güneşte parlıyor ve kendine özgü bir vızıltı sesi çıkararak havayı dövüyordu.

Motorların ikisi kanatların altında, üçüncüsü ise uçak gövdesinin ön kısmında duruyordu. Büyük kalın kanatlar, iki kat daha büyük bir uçağı kaldırabilecekmiş gibi görünüyorlardı. Ön camın komik bir görünüşü vardı, ama yan pencereler büyüktü ve pilota daha geniş bir görüş açısı sağlıyorlardı. Eskimemiş makine, ayaklarını suya değdirmeden önce gerçek bir kazın yaptığı gibi, bir an için havada

hareketsizce asılı kaldı. Sonra, büyük lastikleri asfaltta ince bir duman ve belli belirsiz duyulan tiz bir ses çıkararak, yavaşça yere kondu.

Bir gönüllü, onarılmış bir İkinci Dünya Savaşı cipiyle hızla piste doğru gitti ve üç motorlu uçağa, sıra halinde duran eski ve antika uçakların yanında ona ayrılmış park yerine doğru kendisini izlemesini işaret etti. Pitt uçağını, Baron Von Richthofen'in ünlü uçağı gibi parlak kırmızı renkli, üst üste üç kanadı olan Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma bir Fokker DR.l ile hem suya, hem de karaya inebilen, 1932'den kalma mavi bir Sikorsky S38 arasında ilerletti.

Kelly ile Mary Conrow, sahibinin gönüllü olarak şoförlük yaptığı, 1918 yılından kalma bir Cadillac tur arabasıyla uçağa doğru gittiler. Arabadan çıktılar ve çift kanatlı pervaneler durana kadar beklediler. Bir dakika sonra yolcu kapısı açıldı ve Pitt dışarı doğru eğildi. Aşağı inmeden önce, yere bir tabure düşürdü.

Kelly nefesi kesilerek, Sen! Uçağın sana ait olduğunu söylememiştin, dedi.

Pitt şeytanca bir gülümsemeyle, Sana sürpriz yaparım diye düşünmüştüm. Geç kaldığım için beni affet. Washington'dan gelirken, yolda kuvvetli rüzgârlara yakalandım. Gözleri Mary'e takıldı. Merhaba.

Kelly, Ah, özür dilerim. Bu benim en yakın arkadaşım Mary Conrow. Bu organizasyonda benim yardımcım. Ve bu da...

Evet biliyorum. Durmadan bahsettiğin Dirk Pitt. Mary, Pitt'i şöyle bir süzdü ve hemen yeşil gözlerine tutuldu. Sizinle tanışmak büyük zevk, diye mırıldandı.

O zevk bana ait.

Kelly, Çocuklar uçağınla uçmak için sabırsızlanıyorlar, dedi. Geldiğini gördükleri andan beri bundan bahsediyorlar. Uçuşlar için onları sıraya sokmaya başladık bile.

Pitt özürlü çocuklardan oluşan kalabalığa baktı, gezinti için toplananların çoğu tekerlekli sandalyedeydi. Kaçı gitmek istiyor? Uçak bir seferde sadece on beş kişi taşıyabilir.

Mary, Altmış kişi kadar, diye cevap verdi. Böylece toplam dört gezi yapıyor.

Pitt gülümsedi. İdare edebilirim, ama yolcu taşıyacaksam, yardımcı pilota ihtiyacım olacak. Arkadaşım Al Giordino gelemedi.

Kelly, Sorun değil, dedi. Mary, Conquest Havayollarında pilot.

Uzun zamandır mı?

737ve767'lerde on iki yıl.

Pervaneli uçaklarda kaç saatlik uçuşun var?

Bin saatin üzerinde.

Pitt başıyla onayladı. Pekâlâ, atla, sana hızlı bir kontrol uçuşu yaptıracağım.

Mary'nin yüzü, bir çocuğun Noel sabahındaki yüzü gibi aydınlandı. Üç motorlu bir Ford'u uçurmam, tanıdığım bütün erkek pilotları kıskançlıktan çatlatacak.

Pilot kabinindeki çanak biçimindeki koltuklarında kemerlerini bağlar bağlamaz, Pitt kumanda cihazları ve kontrol kolları hakkında ders vermeye başladı. Öndeki kontrol paneli basit bir çalışma

değildi. Birkaç gerekli düğme ve bir düzineden biraz fazla temel kontrol kolu, stratejik olarak piramit şeklindeki geniş, siyah bir panel üzerine yayılmıştı. Ama sadece burun kısmındaki motorun kontrol düğmeleri panele konulmuştu. Garip bir şekilde, takma motorların takometre, yağ basıncı ve yağ harareti ölçeri pilot kabinin dışındaki payandaların üzerine monte edilmişti.

Motorun üç klapesi koltukların arasına yerleştirilmişti. Kumanda kolları, kanatçıkları çalıştıran tahta parmaklıklı direksiyonu oynatıyordu ve eski otomobillerden çıkmış gibi görünüyordu. On senti bile boşa harcamayı sevmeyen biri olan Henry Ford, hazırda bulunan T model Ford araba direksiyonunu kullanarak, şirketinin para biriktirebileceği konusunda ısrar etmişti. Ayarlar, pilotun başının üzerindeki küçük bir kol ile yapılıyordu. Uçağı yerdeyken yönetmek için sağa sola çevrilen büyük fren kolu da, pilot ve yardımcı pilotun koltukları arasındaydı.

Pitt motorları ateşledi, silindirlerin içindeki yakım sabit bir tempoya dönüşmeden önce yuvalarında titrediklerini, sonra da bir dizi patlama ve öksürük sesinin onlara eşlik ettiğini duydu. Çalıştırdıktan sonra, pistin sonuna doğru ilerledi. Kontrolü Mary'e bırakmadan önce, ona üç tekerlekli iniş takımı olan bir yolcu uçağı değil, kuyruk tekerleği olan bir uçağı uçurduğunu hatırlatarak, kalkış ve iniş yöntemlerini açıkladı.

Mary'nin hafif ve zarif bir dokunuşu vardı, çabucak yetmiş iki yıllık bir uçağı uçurmanın tuhaflıklarını hızlı bir şekilde öğrendi. Pitt, uçağın motorunun saatte yüz kilometrede nasıl hız kaybedeceğini, iki motora yüklenmeden nasıl uçacağını ve hâlâ tek motorla kontrollü bir iniş yapmak için yeterli gücü kalacağını gösterdi.

Mary üçlü egzozun gümbürtüsü yüzünden yüksek sesle, Motorların, kapakları olmadan açıkta durduklarını görmek çok garip geliyor, dedi.

Hava almaları için öyle yapılmış.

Uçağın tarihçesi nedir?

Pitt, Bin dokuz yüz otuz yılında, Ford Motor Şirketi'nin yan kuruluşu olan Stout Metal Uçak Şirketi tarafından yapılmış, dedi. Ford, Amerika'da tamamı metal olan bu ilk uçaklardan, yüz doksan altı tane üretmiş. Benimki, montaj sırasında yüz elli sekizinci. Yaklaşık on sekiz tane

kalmış ve üçü hâlâ uçuyor. Sonradan adı TWA olan Transcontinental Air Transport'da göreve başlamış. New YorkChicago hattında uçmuş ve o devrin birçok ünlüsünü taşımış; Charles Lindbergh, Amelia Earhart, Gloria Swanson, Douglas Fairbanks, Sir Pickford ve Mary Pickford. Franklin Roosevelt, Chicago'daki Demokratik Parti kongresine gitmek için onu kiralamış. O zamanlar ünlü olan herkes bu uçakla uçmuş. Bu uçağın döneminde, rahatlık ve konfor açısından ondan daha iyi bir hava taşıtı yokmuş. Üç motorlu Ford, tuvaleti ve servis yapan bir hostesi olan ilk uçakmış. Belki farkında değilsin, ama modern ticari havacılığı başlatan bir uçağın içindesin. Gökyüzünün ilk kraliçesi. 'İlginç bir geçmişi var.

1934'de Douglas DC3 üretildiğinde, Old Reliable (Güvenilir ihtiyar) kariyeri sırasında ona bu lakap takılmış emekliye ayrılmış. Sonraki birkaç yıl Meksika'da yolcu taşımış. 1942'de beklenmedik bir şekilde, Filipinler'deki Luzon Adası'nda ortaya çıkmış ve çok sayıda askerimizi uçak seferleriyle Avustralya'ya nakletmiş. Bundan sonra, tarihin karanlıklarında kaybolmuş. Sonra, İzlanda'da tekrar ortaya çıkmış, sahibi ücra çiftliklere ve kasabalara malzeme taşıyan bir uçak teknisyeniymiş. Ben onu 1987'de satın aldım ve Washington'a götürüp, özenle onardım.

Özellikleri neler?

Pitt, Dört yüz elli beygir gücünde üç tane Pratt ve Whitney motoru var, diye ayrıntılara girdi. Saatte yüz seksen beş kilometre hızla, uçabilecek kadar yakıt alıyor. Eğer zorlarsan, yüz otuz beş yapabilir. Bir dakikada üç yüz metre tırmanabilir ve beş bin yüz yirmi metreye ulaşabilir. Kanatların genişliği yirmi üç, uçağın boyu on beş metre. Bir şey atladım mı?

Mary, Bunlar oldukça yeterli, dedi.

Pitt ellerini kumanda kollarından çekerken, Uçak senindir, dedi. Bu, tam manasıyla elle kullanılan bir uçak. Onu her saniye uçurman gerekiyor.

Direksiyonu çevirmek ve büyük kanatçıkları hareket ettirmek için kaslarını kullanmak zorunda kalan Mary, Ne demek istediğini anlıyorum, dedi. Birkaç dakikalık yatış ve dönüşten sonra, inişe geçti.

Pitt, Mary'nin kuyruk tekerleğini asfalta kondurmadan önce, çok hafif bir dokunuşla inişini gözlemledi. Çok iyi. Bu işi tecrübeli bir üç motorlu profesyoneli gibi becerdin, diye iltifat etti.

Mary memnunlukla gülerek, Teşekkür ederim, efendim, dedi.

Üç motorlu uçak park eder etmez, çocuklar uçağa gelmeye başladı. Birçoğunun gönüllüler tarafından kaldırılarak, giriş kapısından Pitt'in kucağına verilmesi gerekiyordu, o da onları koltuklarına taşıyor ve emniyet kemerlerini bağlıyordu. Özürlü çocukların, üzücü bedensel engellerine rağmen bu kadar cesaret gösterdiklerini ve zevk aldıklarını görmek, Pitt'i derinden etkiledi. Kelly çocukların ihtiyaçlarını karşılamak için onlara eşlik etti, çocuklarla şakalaşıyor ve gülüyordu. Havalandıktan sonra, Pitt, Hudson Nehri üzerinden şehre doğru yönelirken, Manhattan'ın havadan görünüşünü işaret etti.

Eski uçak, turistik gezi için mükemmeldi. Yavaş hızı ve gövdesi boyunca sıralanan büyük kare pencereleri, tam bir panoramik görüş sağlıyordu. Çocuklar, şişme yastıklı eski sepet örgüsü sandalyelerde oturuyorlardı, şehrin onlara doğru yükselen binalarını gördüklerinde heyecanla konuşmaya başladılar.

Pitt üç gezi yaptı ve uçağa yakıt konulurken, üç motorlunun yanında duran Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma üç kanatlı Fokker'ı hayranlıkla seyretti. Savaş zamanında, müttefik hava kuvvetlerinin en tehlikeli kozu olan bu uçakları, Alman yıldız pilotlar Manfred von Richthofen, Werner Voss ve Herman Göring uçurmuştu. Von Richthofen, onun bir maymun gibi tırmandığını ve şeytan gibi manevra yaptığını iddia etmişti.

Eski uçuş kıyafetleri giymiş bir adam ona yaklaştığında, Pitt motor kapağının üzerine yerleştirilmiş tüfekleri inceliyordu. Adam, Onun hakkında ne düşünüyorsun? diye sordu.

Pitt başını çevirdi ve bir Mısırlının sert yüz hatlarına sahip olan koyu tenli adamın zeytin yeşili gözlerine baktı. Buyurgan denilebilecek bir ifadesi ve Pitt'e askeri bir tavır gibi gelen, dik bir duruşu vardı. Gözleri garipti, sağa ya da sola kaymadan, dümdüz karşıya odaklanmış gibiydiler.

Her iki adam, eşit boy ve kiloda olduklarına dikkat ederek, birbirlerini kısa bir an için incelediler. Sonunda Pitt, Eski avcı uçaklarının fotoğraflarda ne kadar küçük göründüklerine her zaman şaşırmışımdır, ama yanlarında durunca oldukça büyük görünüyorlar. Pervanenin arkasına monte edilmiş ikiz tüfekleri işaret etti. Gerçek gibi duruyorlar.

Adam başını salladı. 7.92 milimetrelik orijinal Spandau.

Cephane de mi? Toplar dolu.

Koyu tenli adam, Sadece seyircileri etkilemek için, dedi. Zamanının en mükemmel öldürme makinesiydi. İmajını korumak hoşuma gidiyor. İş eldiveni görünümlü uçuş eldivenini çıkardı ve elini uzattı. Ben Conger Rand, uçağın sahibiyim. Siz üç motorlu uçağın pilotu musunuz?

Evet. Pitt'in içinde adamın onu tanıdığına dair garip bir his vardı. Adım, Dirk Pitt.

Rand, Biliyorum, dedi. NUMA'dansınız.

Tanışmış mıydık?

Hayır, ama ortak bir tanıdığımız var.

Pitt cevap veremeden, Kelly seslendi. Son uçuş için yüklemeye hazırız.

Pitt döndü. Evet, sanırım gitmek zorundayım, diyecekti, ama Fokker'ın pilotu hızlıca dönüp, uçağının arkasında gözden kaybolmuştu.

Yakıt depolarının kapakları kapandı ve yakıt tankeri uzaklaşır uzaklaşmaz, çocuklar şehrin üzerindeki son uçuş için üç motorlu uçağa bindirildi. Üç yüz metrede Özgürlük Anıtı ve Ellis Adası etrafında dolaşırlarken, Pitt kontrolü Mary'e bırakıp, arka tarafa geçti ve çocuklarla konuştu. Sonra, pilot kabinine geri döndü ve uçağı East Nehri ve Brooklyn Köprüsü'ne yönelterek, kontrolü geri aldı.

Dışarıdaki hava sıcaklığı otuza yakınken, Pitt yan penceresini açtı ve havanın pilot kabininin içine girmesine izin verdi. Eğer uçakta çocuklar olmasaydı, şeytana uyup saygıdeğer eski köprünün altından uçabilirdi, ama bu ona ehliyetine mal olurdu. Mantığını kullanarak, akıllıca bir hareket değil, diye karar verdi.

Uçağın yanında ve çok az üzerinde beliren bir gölge dikkatini çekti.

Yolcu kabininde zevkten çığlıklar atmaya başlayan çocukları duyan Mary, Bir ziyaretçimiz var, dedi.

Pitt, göz kamaştırıcı mavi gökyüzünde dikkat çeken parlak kırmızılığı görmek için yukarı baktı. Üç kanatlı, kırmızı Fokker'ın pilotu, elli metreden uzakta olmayan pilot kabininden el salladı. Deri bir uçuş başlığı ve ipek şeridi başının üzerinde dalgalanan bir uçuş gözlüğü takıyordu. Eski Fokker o kadar yakındı ki, Pitt, pilotun sırıtışının altında parlayan dişlerini gördü, bu şeytani bir sırıtmaydı. Tam el sallayacaktı ki, antika uçak aniden geri döndü.

Pitt üç kanatlı kırmızı uçağın takla atışını, sonra aniden sol ön tarafıyla viraj alarak, üç motorlu Ford'un üzerine doğru gelişini izledi.

Mary, Bu çatlak ne yapıyor? diye sordu. Şehrin üzerinde akrobasi yapamaz.

İkili Spandau makineli tüfeklerin namlu uçlarından, lazer görünüşlü ışıklar parladığında, Mary'nin sorusu cevaplandı. Kısa bir an için Mary, bunun hava gösterisinin bir parçası olduğunu düşündü. Ama sonra ön cam parçalara ayrıldı, bunu hemen bir yağ püskürmesi ve pilot kabinin önündeki motordan çıkan duman takip etti.

Pitt, bir dolu kurşun çarpmadan önce tehlikeyi sezdi. Fokker dönüş yapıp, yeni bir saldırı için geri dönmeden üç motorluyu, onu altında ve solunda görene kadar üç yüz altmış derece döndürdü. Klapeleri sonuna kadar itti ve kuyruğunda kalmayı ümit ederek, onu izledi. Ama bu faydasız bir girişimdi. Sağlam üç motorla, Fokker ve deli pilotuyla rekabet edebilirdi. Üç motorlunun en yüksek

hızı, antika avcı uçağınkinden saatte elli kilometre fazlaydı. Ama motorlardan birini kaybedişiyle, hız avantajı Fokker'ın çevik manevra kabiliyeti karşısında yok olmuştu.

Orta motorun egzoz bacalarından yoğun bir duman çıktı, tutuşması an meselesiydi. Bacaklarının arasına uzandı ve yakıt kontrol düğmesini, sonra da klapelerin altındaki bir panelin üzerindeki ateşleme düğmesini kapatarak, orta motorun pervanesinin yatay bir şekilde durmasını izledi.

Mary'nin yüzü şaşkınlıktan kızarmıştı. Soluk soluğa, Bize ateş ediyor! dedi.

Pitt hemen, Neden diye sormak için zahmet etme, diye karşılık verdi.

Kelly pilot kabinin girişinde belirdi. Öfkeyle, Neden bizi havada döndürüp, duruyorsunuz? diye sordu. Çocukları korkutuyorsunuz. Sonra, tüten motoru, parçalanmış ön camı fark etti ve içeri hücum eden havayı hissetti. Neler oluyor?

Bir delinin saldırısına uğradık.

Mary, hava saldırısı karşısında bir elini yüzüne siper ederken yüksek sesle, Bize gerçek kurşunla ateş ediyor, dedi.

Kelly, Ama uçakta çocuklar var, diye karşı çıktı.

Bunu biliyor ve umursuyormuş gibi görünmüyor. Arkaya git ve çocukları sakinleştir. Bir oyun oynadığımızı zannetmelerini sağla. Şarkı söyletmeye çalış. Zihinlerini meşgul etmek için ne gerekliyse yap ve tehlikeyi belli etme. Başını yavaşça Mary'e doğru çevirdi ve cesaret verici bir şekilde

başını salladı. 'Telsize geç ve imdat çağrısı yap. Kim cevap verirse versin, yerimizi bildir.

Kimse yardım edebilir mi?

Vaktinde değil.

Ne yapacağız?

Üç kanatlı kırmızı Fokker, yeni bir saldırı için üç motorlunun etrafında hızla dönerken, Pitt onu izledi. Yapabilirsem herkesin hayatta kalmasını sağlayacağım. Kelly ve Mary, Pitt'in soğukkanlılığına ve gözlerinde parlayan azme hayret ettiler. Kelly yolcu kabinine geri dönerken, Mary telsiz mikrofonuna, Acil yardım! diye bağırmaya başladı.

Pitt, içine girip Fokker'ı kaybedebileceği bulutlar bulmak için gökyüzünü gözden geçirdi, ama gökyüzünde süzülen birkaç tanesi birkaç mil ileride, yerden en az altı bin metre yükseklikte ve üç motorlunun tavanının dokuz yüz metre üzerindeydi. Ne içine saklanabilecek bir bulut, ne de kaçacak bir yer vardı. Eski nakliye uçağı, otlakta kurda yakalanmış bir kuzu kadar savunmasızdı. Biraz önce tanıştığı pilot neden böyle bir şey yapıyordu? Pitt'in beyninde sorular çalkalandı, ama basit cevapları yoktu.

' Pitt uçağı East Nehri'ne indirmeyi deneyebilirdi. Eğer uçağa zarar vermeyecek ya da çocukların yaralanmasına sebep olmayacak bir şekilde suya inebilirse ve eğer uçak kaçmalarına yetecek kadar uzun bir süre suyun üzerinde kalabilirse... Bu fikir aniden aklına geldi ve reddedildi. Üç motorlunun sert iniş takımıyla suda kaza ihtimali çok yüksekti ve Fokker'ın kana susamış pilotunun, eğer iniş sırasında yaralanmamışlarsa, savunmasız yolculara makineli tüfekle ateş açmayacağından emin olamadı.

Pitt adam eğer havadan ateş etmeye karar verirse, onları suda öldürdüğü için vicdan azabı çekmeyecektir, diye düşündü.

Pitt kararını verdi ve üç motorluyu Brooklyn Köprüsü'ne doğru geri döndürdü.

Kırmızı Fokker, yan yatarak üç motorluyu nehrin ters yönünde takip etti. Pitt, kalan iki motorun klapelerini yavaşlattı ve saldırganın yaklaşmasına izin verdi. Düşman uçağını bir mil uzaklıktan düşürebilecek güdümlü mermileri olan modern jet avcı uçağı pilotlarının aksine, Birinci Dünya Savaşı'nda düşman uçağı düşüren pilotlar yüz metreden daha az bir uzaklıktan ateş ederlerdi. Pitt, Fokker'in pilotunun üç motorluya ateş etmek için son dakikaya kadar bekleyeceğine inanıyordu.

Batı Cephesi'ndeki tarihi günlerde olduğu gibi, Müttefik pilotların uyarıları doğru çıktı. Pitt eski atasözünü düşündü: Düşmanı gün ışığında bekle. Bu, o zaman olduğu kadar şimdi de yerinde bir deyişti. Fokker'in pilotu uçağı neredeyse pervanesinden asarak burnunu dik bir tırmanış için kaldırdı, sonra güneşten pike yaparak, aşağı doğru dalışa geçti. Pilot, üç motorlunun üzerine saldırırken yüz metreden ateş açtı, kurşunlar sağ kanatın motoru arkasındaki oluklu alüminyum tabakaları yardı. Ama süre çok kısaydı. İkiz Spandaular, Pitt üç motorluyu dikeye yakın bir dalışa geçirmeden önce ancak iki saniye hedefte kalabildi.

Uçak suya doğru dalışa geçti, Fokker'in pilotu tam kuyruğundaydı, ama tekrar nişangâhını ayarlayana kadar ateş etmedi. Pitt o kadar aşağıya indi ki, nehrin iki kıyısında yürüyen insanlar, bir gezinti teknesinin üst güvertesindeki kalabalık ve yanlarından geçen yangın söndürme teknesindeki itfaiyeciler, uçağın suya düşeceğini sandılar. Ama Pitt son anda, kumanda kolunu çekti ve üç motorluya onu doğrudan Brooklyn Köprüsü' nün altından geçirecek bir yön verdi.

Ünlü köprü, karışık destek kablolarıyla uzaktan dev bir örümcek ağı gibi gözüküyordu. 1883'te tamamlanan köprüden günde on beş binden fazla araba, iki bin bisikletli ve üç yüz yaya geçiyordu. Arabalarındaki insanlar, köprünün ayakları arasındaki açıklığa doğru hızla giden iki eski uçağı görünce trafik durdu ve aval aval bakmaya başladılar Tahta geçitteki yayalar ve bisikletliler durup, korkuluklara koştular. Kimse, Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma avcı uçağının üç motorlu uçağa gerçekten kurşun yağdırdığına inanamadı.

Mary, Aman Tanrım! Köprünün altından geçmeyeceksin, değil mi? diye mırıldandı.

Pitt inatçı bir ifadeyle, Seyret, dedi.

Pitt seksen metre yükseklikteki kulelerin güçlükle farkına vardı. Yol ile su arasındaki mesafenin kırk beş metre olduğunu tahmin etti, ama aslında kırk metreydi. Üç motorlu, arkasında orta motordan çıkan duman izleri bırakarak, büyük bir hızla köprünün altına girdi ve iki mavnayı çeken bir römorkörden yana kaçıp kurtularak, dışarı çıktı.

Köprünün altından geçtiklerini görünce çok heyecanlanan çocuklar, bunun gezinin bir parçası olduğunu zannettiler. Kelly onlara bir şarkı öğretti. İçinde bulundukları durumun ölümcül ciddiyetinin farkında olmadan, neşeyle şarkıya başladılar.

Ali Baba'nın bir çiftliği var, Çiftliğinde kuzuları var, Me me diye bağırır, Çiftliğinde Ali Baba 'nın.

Kennedy, La Guardia ve çevredeki daha küçük havaalanlarının hava kontrolörlerinin hepsi, Mary'nin telaşla yaptığı imdat çağrısını aldılar, polis radyoları da hava savaşının haberlerini canlı veriyordu. Kennedy Havaalanındaki kontrolör şefini çağırdı.

Bugünkü hava gösterisindeki eski bir üç motorlu Ford'da bulunan bir kadından acil yardım mesajı

aldım. Birinci Dünya Savaşı'ndan kalma bir avcı uçağının saldırısına uğradıklarını iddia ediyor.

Şef kontrolör güldü. Tabii, Marslılar da Özgürlük Anıtı'na iniyorlar.

Önemli bir şey olmalı. Üç kanatlı kırmızı bir uçağın, eski bir üç motorlu uçağı Brooklyn Köprüsü'nün altında kovaladığını ve motorlarından birini yok ettiğini bildiren polis çağrıları alıyorum.

Mizah bir anda yok oldu. Nakliye uçağının yolcusu olup, olmadığını biliyor musun?

Polis uçakta on beş tane özürlü çocuk olduğunu söylüyor. Duraksadı ve sesi titredi. Ben... ben onların şarkı söylediğini duyabiliyorum. Şarkı mı söylüyorlar? Kontrolör sessizce başını salladı.

Şef kontrolörün yüzünde kederli bir ifade belirdi. Radara doğru yürüdü ve elini havadaki uçuşları gösteren ekranın üzerine koydu. Manhattan üzerinde ne görüyorsun?

East Nehri'nin üzerinde iki uçak vardı, ama büyük olanı görüntüden kayboldu.

Düştü mü?

Öyle görünüyor.

Şef kontrolörün gözleri üzgün bir ifade aldı. Üzüntüyle, Zavallı çocuklar, diye mırıldandı.

Fokker'in pilotu uçağı yükseltti ve köprünün kavisli kablolarının en fazla otuz santim üzerinden geçti. Sonra, hız kazanmak için pike yaptı ve üç motorluyla burun buruna gelerek, yüz seksen derecelik bir dönüş yaptı.

Pitt kayanın üzerindeki teneke kutu gibi vurulmayı beklemek yerine, üç motorluyu sol kanadı üzerine yatırdı, mümkün olduğu kadar keskin bir dönüş yaparak, on bir ve on üçüncü köprü payandalarının üzerine doğru yöneldi ve FDR Caddesi ile South Sokağı'nı doksan derecelik açıyla geçti. Wall Street'in üzerinde altmış metreden az bir yükseklikte uçarken, uçağı düzeltti ve PrattWhitney'in egzozundan çıkan gümbürtü binalarda yankılanıp pencerelerini titretirken, George Washington heykelinin üzerinden teğet geçti. Cam ve betondan oluşan kanyondan çıkmaya çalışırken, yirmi üç metre otuz santim genişliğindeki kanatlar binaların cephesini güç bela sıyırdı.

Uçan bir cam parçasının kestiği yanağından kan damlayan Mary, şoktaydı. Bu delilik!

Pitt donuk bir ifadeyle, Üzgünüm, fazla seçeneğim yok, dedi.

Pitt, Broadway'e giden geniş caddeyi gördüğünde kumanda kolunu çekti. Ancak bir metre kala keskin bir dönüş yaptı, Saint Paul Kilisesi'nin ilerisindeki New York Borsası'ndan bir blok ilerideki ve City Hail Parkı'nın karşısındaki ünlü caddeyi sıyırarak, geçti. Polis arabaları sirenlerini çalarak, uçağı takip etmeye çalıştılar, ama başarılı olamadılar. Uçağın yarı hızıyla akan trafikte, ilerleyemediler.

Kırmızı Fokker'in pilotu, Pitt'i binalar arasında geçici bir süre için kaybetti. Üç yüz metreye yükselip, aşağı Manhattan'a doğru yönelmeden önce East Nehri üzerinde dolaştı. South Street Limanı'ndaki yüksek gemilerin üzerinden geçti ve üç motorlunun yerini saptamak için pilot kabininden eğilerek, aşağı baktı. Sonra, güneşte yansıyan gümüş rengi parlaklığı fark etti. Uçuş gözlüklerini kaldırdı ve gözlerine inanamayarak, yukarı Broadway'deki binaların tepelerinin altında uçan üç motorluya baktı.

Pitt insanların hayatlarını tehlikeye attığını biliyordu, ama aynı zamanda onu çocuklarla birlikte

düşürmek isteyen kırmızı Fokker'in da aşağıdaki sokak ve kaldırımlardaki insanları tehlikeye attığını biliyordu. Tek umudu, aralarındaki mesafeyi açabilecek kadar uzun bir süre güçlü rakibini atlatmak ve çıldırmış Fokker pilotunu polis helikopterleriyle baş başa bırakarak, şehirden çıkmaktı. Çocukların şarkı söylediğini duyunca, onları kurtarma fikrine odaklandı.

Ali Baba'nın bir çiftliği var, Çiftliğinde inekleri var. Mö mö diye bağırır, Çiftliğinde Ali Baba 'nın.

Pitt kırmızı Fokker birdenbire kuyruğuna asılıp 7.62'lik mermiler attığında, üç motorlunun altındaki asfaltın küçük parçalara ayrılarak patladığını gördü. Mermiler, sarı bir taksinin motor kapağından sekti ve kimseye isabet etmeden köşedeki bir posta kutusunu deldi. Pitt ilk önce üç motorlunun hasar almadan kurtulduğunu zannetti, ama daha sonra kumanda aletlerinde belirgin bir aksaklık hissetti. Hızlı bir kontrolden sonra, istikamet dümeninin kilitlendiğini ve irtifa dümeninin çalışmadığını gördü. Sadece kanatçıklar hâlâ normal olarak çalışıyordu. Pitt, bir kurşunun ya kasnaklara ya da pilot kabininden kuyruk dümenine ve irtifa dümenine giden, uçak gövdesinin dışındaki kontrol kablosu yuvalarına isabet etmiş olduğunu düşündü. Mary, Ne oldu? diye sordu.

Son atış istikamet dümenine isabet etti. Uçağı tırmanışa geçiremiyorum.

Fokker'in yaklaşımı mükemmele yakındı, ama kanatlarının üzerinde yükselen binaların görüntüsü onu kararsızlığa düşürdü ve üç motorluya ölümcül bir zarar veremeden, hedeften ileriye ateş etti. Pilot ani bir dikey tırmanışa geçti ve yuvarlanma hareketini yaparken, ters yönde uçarak bir Immelmann (Hava oyunu figürlerinden biri, ünlü hava subayı Max lmmelmanın adıyla anılır.) manevrası yaptı. Pitt, düşmanının ön taraftan bir saldırıyla vakit kaybetmeyeceğini hemen anladı. Arkadan gelip, üç motorlunun büyük kuyruk kısmından saldırmaktan hoşnuttu.

Pitt, Mary'e, Ona göz kulak olabilir misin? diye sordu.

Mary sakince, Tam arkamızdayken olamam, dedi. Koltuğunda ters dönebilmek için emniyet kemerini gevşetti. Uzanabildiğim kadar dışarı sarkacağım ve kuyruğumuzu kollayacağım.

Aferin sana.

Kelly kapı aralığında belirdi. Çocuklar harika. Telaşa kapılmıyorlar.

Çünkü az zamanımız kaldığını bilmiyorlar. Pitt aşağıya baktı ve Greenwich Kasabası'nın üzerinden geçtiklerini tahmin etti. Sonra, hızla Union Square Park üzerinden geçtiler. İleride Times Nehri'ni görebiliyordu. Tiyatro bölgesinin, solda sadece bir blok ileride olduğunu biliyordu. George M. Cohan heykelinin üzerinden geçerken, kocaman tabelaların ışıkları bir an için göründü. Şehirden yükselmek için uçağı daha yukarı kaldırmaya çalıştı, ama irtifa dümeni kumandaları çalışmadı. O an için Pitt'in tek yapabileceği şey düz ve yatay uçuşunu korumaktı. Broadway hafifçe sola kıvrıldığı sürece bir sorunu yoktu, ama Paramount Plaza'nm yanındaki 48. Cadde'de küçük bir viraj aldığında başının belada olduğu

nu biliyordu. İrtifa dümeninde hiçbir hareket yoktu ve istikamet dümeninden azıcık bir tepki alabilmek için pedallara tüm gücüyle basması gerekiyordu. Elindeki sadece kanatçıklardı, ama ufacık bir yanlış hesaplama veya kumanda direksiyonunun azıcık oynaması uçağın bir binaya çarpmasına neden olacaktı. Tek yapabileceği, klapeleri ayarlayarak Broadway üzerindeki düz rotasını korumaktı.

Pitt terliyordu ve dudakları kurumuştu. New York şehri binalarının şeffaf duvarları, uzanıp dokunabileceği kadar yakın görünüyorlardı. Önünde uzanan yol sonsuz gibi görünüyordu ve ona gittikçe daralıyormuş gibi geliyordu. Kaldırımlardaki ve kavşaklardaki insanlar, Broadway'in

ortasında asfaltın sadece on kat üzerinde uçan üç motorluyu görünce hayretten donup kalıyorlardı. İki motordan çıkan gümbürtü kulakları sağır ediyordu ve blokların ötesinden duyulabiliyordu. Ofislerinin camlarından aşağıdan gümbürtüyle geçen uçağa bakan insanlar, bu garip görüntü karşısında şaşkınlıktan donakalıyorlardı. Üç motorlunun ilerleyişini gören herkes, onun düşmek üzere olduğunu düşünüyordu.

Pitt ümitsizce uçağın burnunu kaldırmaya çalıştı, ama yükselmiyordu. Hızı saatte yüz kilometreye düşürmek için klapeyle hızı azalttı. Kırmızı Fokker'in pilotu ustaydı ve sezdirmeden tavuğa yaklaşan bir tilki kadar becerikliydi. Pitt gerçek cesaret ve korkusuzca meydan okuma gerektiren bir savaşın içindeydi. Bu, aynı beceri ve tekniklere sahip iki adam arasındaki bir sabır ve azim savaşıydı. Pitt sadece kendi hayatı için değil, aynı zamanda iki kadın ve on beş özürlü çocuğun hayatları için savaşıyordu, eğer üç motorlu düşer ve şehrin kalabalık sokaklarında patlarsa kaç tanesinin öleceğini yalnızca Tanrı biliyordu.

Arka tarafta, binaları pencerelerin bu kadar yakınında gören çocuklar korkunun ilk kıpırtılarını hissetmeye başlamışlardı, ama yanlarından geçtikleri ofis binalarına bakmaya ve pencerelerin arkasındaki şaşkın yüzleri görmeye korkan Kelly'nin zorlamasıyla hâlâ şarkı söylemeyi becerebiliyorlardı.

Fokker'in pilotu üç yüz metre yükseklikten, Broadway'deki dükkânlar ve binalar arasından zorla geçen üç motorluya doğru baktı. Onunki, onurlu bir adamın ruhunu bekleyen şeytanın sabrıydı. Henüz, tekrar pike yapıp eski nakliye uçağına ateş etmek ihtiyacı hissetmiyordu. Kendi kendine düşme ihtimali vardı. Bir polis helikopteri ortaya çıkıp Fokker ve Ford arasında çatıların tam üzerinden uçarak takibe katıldığında merakla bekliyordu.

Sakin ve dikkatlice, kumanda kolunu ileri doğru hareket ettirdi ve Fokker'ı helikopterin üzerine doğru pike yaptırdı. Gözü Fokker'in üzerinde olan helikopterdeki polisin telaşla bağırdığı ve pilota yukarı doğru çıkmasını işaret ettiği görülebiliyordu. Helikopter saldırıya karşılık vermek için dönüş yaptı, ama mürettebatın taşıdığı el silahları, ikiz tüfek ağızlarından çıkan mermileri, helikopter pervanesinin altındaki motoru parçalayan makineli tüfeklerle eşit değildi. Saldırı, kötü niyetle ve vahşice uygulanmıştı. Ateş, üç saniyeden uzun sürmedi. Ama bu üç saniye, helikopteri, zarif bir uçuş aracından, ofis binasının çatısına paramparça bir halde düşen bir enkaz haline dönüştürdü.

Kaldırımlardaki insanlar düşen enkaz parçaları yüzünden yaralandılar, ama inanılmayacak bir şekilde hiçbiri ciddi olarak zarar görmedi ve kimse ölmedi. Binanın bakım işçileri tarafından enkazdan çıkarılan iki polisin birkaç kemiği kırılmıştı, ama hayati tehlikeleri yoktu.

Bu, insanlık dışı bir olaydı. Akla yatkın hiçbir amacı olmayan insanlık dışı bir eylemdi. Fokker'in pilotu, üç motorlunun havada ancak birkaç saniye daha kalabileceğine ikna olduğunda kovalamaya son verebilirdi. Polis helikopterini düşürmesinin nedeni kendini korumak değildi. Bu, sadece zevk için yapılmış acımasız bir eylemdi. Tekrar üç motorlunun peşine düşmeden önce arkasında bıraktığı yıkıma dönüp, şöyle bir baktı.

Pitt, uçağının peşindeki felaketin farkında değildi. Pilot kabininin yan penceresinden arkaya bakan Mary, onu gördü ama donup kalmıştı. Yol hafifçe kıvrılıyordu, Pitt tüm konsantrasyonunu uçağa bir dönüş yaptırmaya yoğunlaştırdı.

Broadway, Columbus Circle'dan geçerken sola doğru kıvrıldı. Sağ istikamet dümenini hızla tekmeledi ve uçağı sağa çevirerek yüksek binaların uzun kanyonundan kurtuldu. Batı Central Park ve

59. Cadde üzerinde yan yattığında, sol kanat ucu Kristof Kolomb'un yirmi bir metre yüksekliğindeki heykelini, üç metreyle sıyırdı. Central Park'ın güneybatı girişinde, Maine savaş gemisindeki kurbanların adına dikilen anıtından yana kaçıp kurtuldu ve parkın dışına doğru yöneldi. Atlı yolundaki biniciler, üç motorlu üzerlerinden gümbürdeyerek geçtiğinde şahlanan atlarında eyer üzerinde kalmak için çabaladılar.

Sıcak bir yaz öğleden sonrası, parkın keyfini çıkaran binlerce insan faaliyetlerini bırakarak, üzerlerinde gelişen dramatik olayı izledi. Şehrin her yerinden gelen polis arabaları, acı sirenleriyle parka yönelmişti. Televizyon kanallarının helikopter filosunun eşlik ettiği, polis helikopterleri Beşinci Cadde'den parka doğru geliyordu.

Mary, Geri geliyor, diye bağırdı. İki yüz kırk metre yukarıda ve kuyruğumuza pike yapıyor.

Pitt yan yatıp, güç bela dönebilirdi ama kurşun delikleriyle parçalanmış ve nötr durumda donmuş irtifa dümeni olmadan bir metrelik bir irtifa bile kazanamazdı. Kafasında bir plan oluştu, bu sadece kırmızı Fokker üç motorluya makineli tüfekle ateş açar ve isabet ettiremezse işleyecek bir plandı. Uzandı ve orta motorun ateşleme ve yakıt düğmelerine basarak, ON durumuna getirdi. Hırpalanmış motor birkaç kez öksürdü, sonra çalıştı ve dönmeye başladı. Pitt sonra, çıldırmış saldırganın üzerinden ateş edeceğini bilerek üç motorluyu aniden sağ tarafına yatırdı. Kaçış hareketi, pilotun hedefi kaçırmasına neden oldu ve kırmızı Fokker'dan çıkan ikiz kurşunlar sola doğru gitti.

Eski nakliye uçağının manevra kabiliyeti, seksen yıl önce Alman İmparatorluğu'nun en iyi pilotları tarafından büyük başarıyla uçurulan üç kanatlı uçağınkiyle eşit değildi. Fokker'in pilotu hızla açığı kapattı ve Pitt üç motorlunun kanadını parçalayan ve sancak motorunu yaran kurşunların gümbürtüsünü duydu. Motorun arkasındaki motor teknesinden alevler çıktı, ama silindirleri hâlâ güçlü bir şekilde çalışıyordu. Saldırmak için doğru anı sonsuz bir sabırla bekleyerek, eski uçağı ters yöne çevirdi.

Aniden bir kurşun yağmuru pilot kabininin üzerinden geçti ve kontrol panelini parçaladı. Çıldırmış pilot, Pitt'in her hareketini önceden tahmin ediyordu. Adam çok kurnazdı, ama kırmızı Fokker parçalanmış ön camın üzerinden hızla geçip, ileride gümbürdediğinde, sıra Pitt'e gelmişti. '

Pitt üç klapeyi de sonuna kadar itti. İki motorla hızı Fokker'ınkine eşitti, ama üç motorlu uçak yağ ve duman çıkaran, buna rağmen tüm silindirleri işleyen orta motoruyla safkan bir yarış atı gibi ileri fırladı.

Yanakları ve alnına saplanan cam parçaları yüzünden yüzü kanayan, üzerine yağ sıçramış ve duman yüzünden güçlükle görebilen Pitt, meydan okuyarak bağırdı.

Allah belanı versin, Kırmızı Baron!

Kırmızı pilot kabinindeki deri başlıklı kafa, gümüş rengi üç motorlunun altı metrede havayı delerek geldiğini çok geç fark etti. Kanatlarının ucunda dönerek Fokker'ı aniden yan yatırdı. Bu yanlış bir hareketti. Pitt, onun ne yapacağını doğru tahmin etmişti. Eğer dik bir tırmanışa geçseydi, motorları hasar görmüş üç motorlu onu izleyemeyecekti. Ama gökyüzüne doğru doksan derecelik bir açıyla yükselen üç sancak kanadıyla, kırmızı Fokker saldırıya açıktı. Üç motorlunun üç büyük iniş tekerleğinden biri, en üst kanadı paramparça etti.

Fokker kontrolden çıkmış bir şekilde diklemesine düşerken, Pitt'in pilota bakmak için kısa bir zamanı oldu. Bozguna uğramadığını göstermek için küstahça Pitt'e yumruğunu salladı. Kırmızı uçak Shakespearean Gardens'daki ağaçların arasında düşerken, Pitt onu gözden kaybetti. Tahta pervane bir

ağacın gövdesine çarparak, yüzlerce parçaya ayrıldı. Uçağın gövdesi ve kanatları hafif tahta, kâğıt mendil ve yapıştırıcıyla yapılmış bir model uçak gibi kırıştı. Birkaç dakika içinde enkazın etrafını, şimşek gibi çakan kırmızı-mavi ışıklarıyla polis arabaları sardı.

Pitt hasarlı uçağı havada tutmaya çalışırken, Kelly hâlâ metanetle çocuklara şarkı söyletiyordu.

Ali Baba'nın bir çiftliği var.

Çiftliğinde kuzuları var.

Orta ve sancak motorlar uçağı meşaleye dönüştürmeden, Pitt onları durdurdu. Yaşlı kuş, fena yaralandığı halde asla sendelemeyen bir savaş atı gibi havada kalmak için savaştı. Pitt, duman ve alevler çıkaran ve iyi durumdaki tek motoru tam devir ile çalışan uçağı düz bir şekilde döndürerek, görünürdeki en geniş açık alan olan Sheep Meadow'a yöneltti.

Piknik yapan ve güneşlenen insanlar, kurşunlarla delik deşik olmuş uçağın irtifa kaybederek, üzerlerine doğru geldiğini görünce karıncalar gibi kaçıştılar. Uçağın aralarına düşüp, yanacağını anlamaları için herhangi bir açıklamaya ihtiyaçları yoktu. Pilot kabinin içine dolmuş dumandan kurtulmak için yan pencereden dışarı sarkan Pitt, gözlerini kısarak yeşil alana baktı ve iniş için hazırlandı. Normal koşullarda, uçağı indirebileceğine dair bahse girerdi, ama şimdi, neredeyse hiçbir kontrol aleti çalışmıyorken, tüm bahisler kapalıydı. Klapeyi gevşetti ve uçağı yavaşça çimlere doğru düşürdü.

İki bin kişi şok içindeydi, birçoğu duman ve alevler içindeki hasarlı uçağın düşüp, patlamadan güvenli bir şekilde inebilmesi için dua ediyordu. Nefesler tutulmuştu. Merakla izlediler ve tam devirle çalışan tek motorun gümbürtüsünü dinlediler. Uçak, çayırın kenarındaki ağaçlara değerek geçerken, beklenti içinde uyuşmuş bir halde, korkuyla ve inanamayarak uzun uzun seyrettiler. Yıllar sonra, bu inanılmaz görüntüye şahit olan hiç kimse bu anı tam olarak tarif edemedi. Çim alana doğru hantal bir şekilde inen antika uçağın görüntüsünü hatırlamaya çalışırken herkesin hafızası bulanıklaştı.

Ana kabinde çocuklar şarkının son bölümünü söylüyorlardı.

Çiftliğinde Ali Baba'nın.

Pitt yan inişi yaparken, uçak sallandı. Bir an için havada asılı kaldı, sonra büyük tekerlekler çime değip iki kez zıpladı ve kuyruk tekerleği de yere konan uçak sonunda indi. Üç motorlunun elli metre bile gitmeden durabilmesine herkes şaşırdı. İzleyen hiç kimse bunun mümkün olabileceğini sanmıyordu.

Pitt uçağa doğru koşan kalabalığı görünce pervane kanadının dikey pozisyonda durmasına dikkat ederek, motoru stop ettirdi. Mary'e döndü ve cesur yardımlarından dolayı onu övmeye başladı. Ama Mary'nin bembeyaz olmuş yüzünü görünce sustu. Uzandı ve nabzını ölçmek için parmaklarını Mary'nin boynuna koydu. Sonra elini indirdi ve yumruğunu sıktı.

Kelly nefes nefese pilot kabinine doğru eğildi. Sevinçle, Basardın, ılıyc bağırdı.

Pitt soğuk bir sesle, Çocuklar? diye sordu.

Hepsi iyi.

Kelly sonra, Fokker'in Spandaus tüfeğinin delik deşik ettiği Mary'nin koltuğunun arkasını gördü. Pitt ciddiyetle başını salladığında, Kelly tamamen şoka girmişti. Önce, uzun yıllardır dostu olan

Mary'nin öldüğüne inanmak istemedi, ama yerdeki kan gölünü görünce acı gerçeğin farkına vardı.

Yüzünde, gözlerindeki şaşkınlığa uyan derin bir keder ifadesi belirdi. İfadesizce, Niye? diye mırıldandı. Bu olmak zorunda mıydı? Mary'nin ölmesi için hiçbir sebep yoktu.

Yakındaki caddelerden ve parktan bir sürü insan eski uçağı ve mucizeyi görmeye geldi. Binlerce insan bağırıyor ve pilot kabinine el sallıyordu, Ama Pitt hiçbirini göremiyor ve duyamıyordu. Pitt bütün olanların ne kadar gereksiz olduğunu düşünüyordu. Kelly'ye baktı ve, O uçağı uçuran adamın öldürdüğü tek kişi o değildi. Gereksiz yere birçok insan daha hayatını kaybetti.

Kelly elleriyle yüzünü kapatıp, hıçkıra hıçkıra ağlarken, Hepsi saçın ılık, diye söylendi.

Pitt dışarıdaki tezahüratlar yüzünden zorlukla duyulan alçak bir sesle, Cerberus, dedi. Birisi henüz kim olduğunu bilmiyorum ama onunla tanışmak üzere Ölüler Diyarı'na gidiyor.

Kırmızı Fokker ve bilinmeyen pilotuyla yapılan savaş sırasında hafif yaralanan çocuklar, tedavi edildikten sonra ailelerine kavuştular. Mary Conrow'un cesedi uçaktan ambulansa taşınırken Pitt, üzüntü içindeki Kelly'nin yanında durdu. Polis, uçağı kordon altına aldıktan sonra sorgulanmak üzere en yakın karakola götürülecek olan Pitt'le Kelly'ye polis arabalarına kadar eşlik etti.

Pitt ayrılmadan önce, eski üç motorlu Ford'un çektiği cezanın büyüklüğüne üzülerek etrafında şaşkın bir halde yürüdü. Yine de, onu Sheep Meadow'a indirene kadar mucizevi bir şekilde havada kalmıştı. Kurşunların parçaladığı kuyruk kısmını, kanatların üzerindeki delikleri, ısı yüzünden hâlâ çatırdayan ve ince dumanlar çıkaran iki Pratt ve Whitney motorun parçalanmış silindir başlarını inceledi.

Elini tekerleklerden birinin çamurluğu üzerine koydu ve, Teşekkür ederim, diye mırıldandı.

Sonra, görevli polise, karakola gitmeden önce Fokker'in enkazına uğrayabilir miyiz, diye sordu. Polis memuru başını salladı ve en yakın polis arabasını işaret etti.

Yerden altı metre yükseklikte, büyük bir ağacın içine gömülmüş olan kırmızı Fokker, buruşmuş bir uçurtma gibi görünüyordu. Enkazın altındaki itfaiye arabasının merdiveni üzerindeki itfaiyeciler, yukarıdaki parçalanmış uçağa bakarak çalışıyorlardı. Pitt polis arabasından çıktı ve uçağın altında yürüdü. Durdu ve bir kısmı çimlerin üzerine yayılmış parçalanmış motora baktı. Yenilenmiş, modern bir motor değil de, yüz on beygir gücünde orijinal bir Oberursel dokuz silindir olduğunu görünce şaşırdı. Sonra yukarıdaki açık pilot kabinine baktı. Boştu.

Ağacın dallarına baktı ve sonra uçağın altındaki toprağı inceledi. Pilottan geri kalanlar, deri uçuş ceketi, başlığı ve camlarına kan bulaşmış uçuş gözlükleriydi.

Adam, mucizevi bir şekilde, ortadan kaybolmuştu.

Kelly polis memurları tarafından sorguya çekilirken, uçağı parçalara ayırıp Washington'a götürecek yerel bir uçak bakım şirketi ayarlaması için Pitt'e izin verildi. Üç motorlu, YVashington'da uçak onarım uzmanları tarafından onarılıp eski haline getirilecekti. Sonra, Sandecker'i aradı ve durum hakkında bilgi verdi.

Pitt telefon görüşmeleri bittikten sonra sakince boş bir masaya oturdu ve çağırılana kadar New York Times gazetesindeki çapraz bulmacayı çözdü. Kelly, eskiliği üzerindeki sigara yanığı izlerinden belli olan meşe masada dört dedektifin beklediği ofisten çıkınca, Pitt'le birbirlerine sarıldılar.

İnce bıyıklı, ufak tefek bir adam, Bay Pitt? diye sordu. Dedektifin üzerinde ceket yoktu ve ince

pantolon askıları takmıştı.

Benim.

Ben, Dedektif Mark Hacken. Dedektif arkadaşlarımla size birkaç soru sormak istiyoruz. Konuşmaları kaydetmemizin bir sakıncası var mı? Hayır, yok.

Hacken odadaki diğer üç adamı tanıştırmak için bir girişimde bulunmadı. Hiçbiri televizyonlarda gösterilen polislere benzemiyordu. Hepsi, her sabah çimlerini biçen sıradan komşular gibi görünüyordu.

Hacken, Pitt'ten kendisini kısaca tanıtmasını, NUMA'daki işinden bahsetmesini ve özürlü çocuklar yararına düzenlenen uçuş gösterisine eski uçağını getirmeye nasıl karar verdiğini anlatmasını istedi. Diğer dedektifler ara sıra sorular sordular, ama Pitt özürlü çocuklarla Gene Taylor Alanı'ndan havalandığı andan, Central Park'taki Sheep Meadow'a inene kadar yaptığı uçuşu anlatırken daha çok not aldılar.

Dedektiflerden biri Pitt'e baktı ve, Ben de bir pilotum ve umarım yaptığınız maskaralıklar yüzünden hapse girebileceğinizin farkındasınızdır, pilot ehliyetinizi kaybedeceğinizden bahsetmeyeceğim bile, dedi.

Pitt kendinden emin bir ifadeyle hafifçe sırıtarak dedektife baktı. Eğer on beş özürlü çocuğun hayatını kurtarmak bir suçsa, öyle olsun.

Bunu nehirden çıkıp, şehrin sokaklarına girmeden de başarabilirdiniz.

Eğer o anda Wall Street'e dönmeseydim, bize ateş edip nehre düşürecekti. Emin olun, bir tek kişi bile sağ kalmazdı.

Ama korkunç bir risk aldığını kabul etmelisin.

Pitt umursamaz bir tavırla omuz silkti. Bu kumarı oynamasaydım, şu anda burada oturuyor olamazdım.

Hacken, Diğer pilotun milyon dolarlık bir uçağı riske atmasının, ona işler durumda antika silahlar yüklemesinin ve özürlü çocuklarla dolu eski bir uçağa saldırmasının nedeni hakkında bir fikrin var mı? diye sordu.

Pitt soruyu geçiştirerek, Bilmeyi çok isterdim, dedi.

Hacken alay ederek, Ben de, dedi.

Pitt karşılık olarak, Pilotun kim olduğu hakkında bir fikriniz var mı? diye sordu.

Hiçbir ipucu yok. Kalabalığın içine karışıp, kaçmış.

Uçağın, sizi sahibine götürecek bir kayıt numarası olması lazım.

'Uzmanlarımızın henüz uçağı inceleme şansı olmadı.

Pitt, Uçuş gösterisi görevlilerinde mutlaka kayıt formu olmalı, dedi. Herkesin sigorta işlemleri için doldurması gerekiyordu. Size bir şey söylemeliler.

Bu noktada New Jersey polisiyle birlikte çalışıyoruz. Soruşturmayı derinleştirene kadar bize tek söyleyebildikleri,' Pittsburg yakınlarındaki küçük bir tarlada benzer bir uçağın durduğunu söyleyen bir uçak koleksiyoncusunu aradığı. Adam, uçağın sahibinin Raul St. Justin olduğunu iddia etmiş.

Pitt, Düzmece gibi geldi, dedi.

Hacken, Aynı fikirdeyiz, dedi. St. Justin'i ya da gerçek adı her neyse onu tanıyor muydun?

Hayır. Pitt, Hacken'in gözlerinin içine baktı. Havalanmadan önce kısa bir konuşma yaptık.

Ne hakkında konuştunuz?

Uçağı. Antika uçaklar her zaman ilgimi çekmiştir. Başka bir şey konuşmadık.

O zaman onunla daha önce hiç karşılaşmamıştın.

Hayır.

Bize onu tarif edip, ressamımızın yüzünü çizmesine yardım eder misin?

Birlikte çalışmaktan memnuniyet duyarım.

Sizi ve Bayan Egan'ı bu işe karıştırdığımız için üzgünüz, ama Mary Conrow'un ölümüyle, burada hem halkın hayatım tehlikeye atan bir suça, hem de bir cinayet soruşturmasına bakıyoruz. Kırmızı uçak şehrin sokaklarında size ateş ederken ve polis helikopterimiz hareketli bir kavşağın yakınında düşürüldüğünde hiç kimsenin ölmemesi bir mucize.

Pitt içtenlikle, Hepimiz buna şükredebiliriz, dedi.

Hacken, Sanırım şimdilik bu kadar, dedi. Tabii ki, siz ve Bayan Egan soruşturma sonuçlanana kadar şehir dışına çıkmayacaksınız.

Korkarım bu imkânsız, dedektif.

Hacken kaşlarını kaldırdı. Önemli bir davanın şahidinin ona şehri terk edeceğini söylemesine alışkın değildi. Nedenini öğrenebilir miyim?

Çünkü Deep Encounter yolcu gemisinde çıkan yangın ve NUMA araştırma gemisinin kaçırılmasıyla ilgili devam eden bir hükümet soruşturmasında görevliyim. Washington'da olmam gerekiyor. Pitt ne kadar etkili olduğunu görmek için durdu. Doğal olarak, bu konuyu Ulusal Sualtı ve Denizcilik Kurumu'ndaki amirim Amiral Sandecker'le görüşüp açığa kavuşturmak isteyeceksinizdir. Cüzdanını çıkardı ve NUMA kartını Hacken'e verdi. 'Telefonu burada.

Hacken odadan çıkan dedektiflerden birine kartı verdi.

Benimle işiniz bitti mi? Bayan Egan'ı evine bırakmak istiyorum.

Hacken başını salladı ve kapıyı işaret etti. Hükümet ve soruşturmayla bağlantınızı teyit edene kadar lütfen dışarıda bekleyin.

Pitt, Kelly'yi tahta bir bankın üzerinde kıvrılmış bir halde otururken buldu. Yetimhanenin merdivenlerine bırakılmış zavallı, küçük bir kız gibi görünüyordu. İyi misin?

Üzüntüyle, Mary'nin ölümünü aklımdan çıkaramıyorum, dedi. Uzun yıllardır babamın çok yakın bir arkadaşıydı.

Pitt konuştuklarını dinleyen biri var mı diye hareketli karakolda etrafına bakındı. Kimsenin kulak misafiri olmadığından emin olunca, Mary babanla ne kadar yakındı? diye sordu.

Kelly, ona öfkeyle baktı. Duymak istediğin buysa, uzun yıllardır sevgiliydiler.

Pitt tatlılıkla, Duymak istediğim bu değil, dedi. Babanın projeleri hakkında ne kadar bilgisi vardı?

Tamamen yabancı değildi. Benim başka bir kariyerim olduğu için ve çoğu zaman da şehir dışında olduğumdan, Mary uçuşa gitmediği zamanlar onun sırdaşı, sekreteri, hizmetçisi ve kâhyasıydı.

Baban projesi hakkında seninle hiç konuştu mu?

Başını salladı. Babam ağzı sıkı biriydi. Her zaman, bilim adamı ya da mühendis olmayan birine işini açıklamasının imkânsız olduğunu söylerdi. Bana ilk kez Emerald-Dolphin gemisinde projesinden bahsetti. Geminin motorları için geliştirdiği mühendislik kavramlarıyla oldukça gurur duyuyordu, bana bir akşam yemekte manyetohidrodinamik prensiplerini açıkladı.

Sana tek anlattığı bu mu?

Lobide birkaç martini içtikten sonra asrın buluşunu yaptığını söyledi. Kelly özlemle omzunu silkti. İçki yüzünden böyle konuştuğunu sanmıştım.

O zaman onun işlerini tek bilen kişi Mary'di. Hayır. Sanki birini görmüş gibi gözlerini yukarı dikti. Josh Thomas. Kim?

Dr. Josh Thomas, babamın arkadaşıydı, bazen de asistanlığını yapardı. MIT'de birlikteymişler, babam mühendislik dalında, Josh kimya dalında doktora yapmış.

Onu nerede bulabileceğini biliyor musun?

Evet, diye cevap verdi.

Pitt, Babanın laboratuvarı nerede? diye sordu.

Evinde, Gene Taylor Alanı'ndan çok uzak değil.

Dr. Thomas'ı arayabilir misin? Onunla tanışmak istiyorum.

Özel bir sebebi var mı?

Asrın buluşunun ne olduğunu öğrenmeye can atıyorum diyelim.

Amiral Sandecker bir kürsü üzerinde gazetecilerin sorularını cevaplandırıyordu. Amiral kesinlikle bir medya narsisti değildi. Basın ve televizyon muhabirleriyle ilişkileri her zaman iyi olmasına ve teke tek olmak kaydıyla onların arkadaşlığından hoşlanmasına rağmen, spotlar altında kendini rahat hissetmiyordu ve araştırmacı sorulara kaçamak cevaplar vermekten ya da geçiştirmekten hoşlanmıyordu. Bürokratik Washington için fazla dürüst ve açık sözlü olduğu bazı zamanlar olmuştu.

Emerald-Dolphin'in trajik kaybıyla ilgili araştırmada NUMA'nın rolüyle ilgili zor sorularla geçen kırk dakika sonunda, Sandecker basın toplantısı bitmek üzere olduğu için memnundu.

Ünlü bir kadın televizyon muhabiri, Adamlarınızın sualtı aracıyla yaptıkları araştırma sırasında enkazın içinde ne bulduğunu bize söyleyebilir misiniz? diye sordu.

Sandecker, Yangının kasten çıkarıldığını gösteren bir delil bulduğumuzu düşünüyoruz, diye cevap verdi.

Delili tarif edebilir misiniz?

Gemi mürettebatının yangının başladığı yer olarak bildirdiği alanda kasten yangın çıkaran bir madde bulundu.

Washington Post'tan bir muhabir, Bu maddeyi teşhis ettiniz mi? diye sordu.

Sandecker, Şu sıralarda FBI'ın laboratuvarında, diye kaçamak bir cevap verdi. Kısa bir süre içinde sonuçları alırlar.

Bu kez CNN'den bir muhabir, Araştırma tekneniz Deep Encounter'in teröristler tarafından kaçırılması hakkında bize ne anlatabilirsiniz? diye sordu.

Daha önceki bildirilerde öğrendiklerinizden fazlasını değil. Suçluların NUMA gemisini neden kaçırdıklarını size anlatabilmeyi çok isterdim, ama ne yazık ki hikâyeyi anlatacak korsanlardan hiçbiri yaşamıyor.

ABC Haber'den mavi tayyörlü bir kadın elini kaldırdı. NUMA mürettebatı, korsan gemisini ve içindeki herkesi yok etmeyi nasıl başardı?

Bu soru mutlaka gelecekti, Sandecker kendini buna hazırlamıştı. Bundan ne kadar nefret etse de, NUMA bilim adamlarını ve geminin mürettebatını katil damgası yemekten korumak için yalan söyledi. Bildiğimiz kadarıyla, lagün girişini koruyan korsanlardan biri karanlıkta Deep Encounter'a güdümlü bir mermi fırlatmış. İsabet ettirememiş ve mermi korsan gemisine çarpmış.

Kadın, Nöbetçiye ne oldu? diye ısrar etti. O canlı yakalanamadı mı?

Hayır, araştırma gemimize ikinci mermiyi fırlatmaya çalışırken onu durdurmaya çalışan özel projeler müdürümle giriştiği mücadele sırasında kazara ölmüş.

Los Angeles Times'dan bir muhabir Sandecker'ın dikkatini çekti. İki olay arasında ne tür bir bağlantı olabileceği hakkında bir fikriniz var mı?

Sandecker ellerini kaldırdı ve omuzlarını silkti. Hiçbir fikrim yok. FBI ve CIA'nin araştırması sırasında sorularınıza daha iyi cevaplar alacağınızı düşünüyorum.

LA Times muhabiri başka bir soru için tekrar elini kaldırdı ve Sandecker başıyla ona söz verdi.

Bu NUMA özel projeler müdürü, Emerald-Dolphin gemisindeki iki bin beş yüz kişinin kurtarılışında yer alan, araştırma teknenizi ve dün New York'taki uçak savaşı sırasında özürlü çocukların hayatlarını kurtaran kişi mi? Sandecker gururla, Evet, dedi. Hepinizin bildiği gibi, adı Dirk Pitt. Odanın arka tarafındaki kadın sıradaki soruyu sordu. Sizce bir bağlantı?...

Hayır, zannetmiyorum. Sandecker kadının sözünü kesti. Ve lütfen bana bu konuyla ilgili sorular sormayın, çünkü Bay Pitt'le olaydan sonra konuşmadım ve sadece gazetelerde okuduğum ve televizyon haberlerinde izlediğim kadarını biliyorum. Durdu, kürsüden indi ve ellerini kaldırdı: Bayanlar ve baylar, bildiklerim bu kadar. Nezaketiniz için teşekkürler.

Amiral döndüğünde, Hiram onu dış ofiste bekliyordu. Yerde, sandalyesinin yanında Dr. Egan'ın eski deri çantası duruyordu. Eski çantayı çok beğenmişti ve işlerini eve götürürken onu kullanıyordu, çünkü çanta normal evrak çantasından daha büyük ve daha kareydi. Ayağa kalktı ve Sandecker'in arkasından ofise girdi.

Sandecker masasına otururken, Bana ne haberler getirdin? diye sordu.

Hiram çantayı açıp içinden bir dosya çıkarırken, CIA'nin korsan gemisine yaptığı dalış projesiyle ilgili güncel bir.rapor hoşunuza gider diye düşünmüştüm, dedi.

Sandecker kaşlarını kaldırarak, yakın gözlüklerinin üzerinden Yeager'e baktı. Bu bilgiyi nasıl ele

geçirdin? CIA henüz hiçbir şey açıklamadı. Sadece enkaza durdu ve saatine baktı son on saattir dalış yaptıklarını biliyorum.

Proje müdürü, saat başı sabit bir veri programı çalıştırmakta ısrarlı. Ne keşfettiklerini neredeyse aynı anda öğreneceğimizden emin olabilirsiniz.

Max'in CIA'nin gizli dosyalarına girdiğini anlarlarsa, fena halde zılgıt yeriz.

Yaeger sinsice sırıttı. Amiral inanın bana asla anlamayacaklar. Max veriyi, şifrelenip analiz için Langley'deki merkezlerine gönderilmeden önce kurtarma gemisinin bilgisayarından alıyor.

Şimdi sinsice sırıtma sırası Sandecker'deydi. O zaman, bana Max'in ne bulduğunu anlat.

Yaeger dosyayı açtı ve okumaya başladı. Korsanların teknesinin, San Diego, Kaliforniya'daki Hogan ve Lashere Tersanesi tarafından yapılmış kırk metrelik bir çalışma teknesi olduğu teşhis edildi. Endonezya'daki offshore petrol sanayiinde çalışması için tasarlanmış. Son derece esnek ve yüksek hıza sahip olduğu biliniyor.

Sandecker, Sahibinin kim olduğunu tespit etmişler mi?

En son, Colexico'nun yan kuruluşu olan Barak Petrol Şirketi'ne kayıtlıymış.

Sandecker, Colexico, diye tekrar etti. Bütün hisseleri satılıp, kapandıktan sonra piyasadan silindiklerini sanıyordum.

Petrol gelirlerinin ana kaynağının yok olması, Endonezya Hükümeti'nin işine gelmemiş.

Colexico'yu kim almış?

Yaegar ona baktı ve gülümsedi. Colexico, Cerberus Anonim Şirketi tarafından devralınmış ve dağıtılmış.

Sandecker kendini beğenmiş bir ifadeyle arkasına yaslandı. Bunu duyduğunda Charlie Davis'in suratını görmek istiyorum.

Yaeger, Doğrudan bir bağlantı olmayacak, dedi. Tekne başkasına devredilmiş. Kütüphanemizde yapılan araştırmada, 1999'dan bugüne kadar tekneyle ilgili hiçbir bilgiye rastlanmadı. Ve korsanların teknede Cerberus'la ilgili bir delil tutmuş olmaları da imkânsız.

CIA'nin adamları korsanlardan herhangi birinin kimliğini saptayabildi

mi?

Cesetlerin teşhis edilecek pek bir tarafı kalmamış ve lagündeki nöbetçiyi akıntı sürüklemiş. Dirk'ün de tahmin ettiği gibi, diş kayıtları ve parmak izleri, bu heriflerin artık paralı asker olarak çalışan ordudan ihraç edilmiş askerler olduğunu ortaya çıkaracak.

Bugünlerde orduda sıkça rastlanan bir durum.

Ne yazık ki, dışarıda içeridekir Jen daha fazla kazanılıyor.

Cerberus'un yöneticilerinin toplu bir cinayet işlemek için ne gibi sebepleri olabileceği hakkında Max'in bir teorisi var mı? Mantıklı bir senaryo yaratamıyor.

Sandecker düşünceli bir şekilde, Belki de Dr. Egan kilit isimdir, dedi.

Max'e doktorun hayatıyla ilgili bir araştırma yaptıracağım.

Yaeger geniş bilgisayar bölümüne döndü ve klavyesinin başına oturdu. Max'i aradı ve o holografik biçimde görünene kadar boşluğa bakarak, bekledi. Sonunda, Max konsolun üzerindeki boşlukta belirdi.

Amiralle birlikteyken bir şey oldu mu?

Kurtarma dalgıçları korsan mürettebatıyla ilgili neredeyse hiçbir şey bulamadıklarını bildirdiler. Elbiseleri ve silahları dışında ne bir kişisel eşya, ne de bir defter. Kaçırma eyleminin sorumlusu her kimse, gizleme konusunda tam bir uzmanmış.

Seni bu projeden alıyorum ve Dr. Elmore Egan'ın biyografisini derinlemesine araştırmanı istiyorum.

Bilim adamı olan mı?

'Ta kendisi.

Normal biyografisinin dışında ne bulabileceğime bir bakacağım.

'Teşekkürler, Max.

Yaeger kendini yorgun hissediyordu. Erken çıkıp, eve gitmeye karar verdi. Dolphin Olayı'na daldığından beri ailesini ihmal ediyordu. Karısını ve iki kızını akşam yemeğine ve sonra da sinemaya götürmeye karar verdi. Deri çantayı konsolun üzerinde boş bir yere koydu ve içine bazı dosyalar ve kâğıtlar yerleştirmek için kapağını açtı.

Yaeger kolay kolay şaşıran bir adam değildi. Sakin ve uyanık bir adam olarak tanınırdı. Ama gördüğü şey onu şok etti. Ayı tuzağına yaklaşıyormuş gibi dikkatlice elini çantanın içine soktu. Eline gelen maddeyi, başparmağı ve işaret parmağı arasında ovuşturdu.

Deri çantanın yarısını dolduran sıvıya boş gözlerle bakarken, kendi kendine, Yağ, diye mırıldandı. Şaşkınlıkla, bu mümkün olamaz, diye düşündü. Sandecker'in odasından çıktığından beri çanta elindeydi.

Kelly arabayı Hudson Nehri'nin batı kıyısındaki 9. Anayol'a doğru sürüyordu. Hava yağmurluydu, damlalar sert esen rüzgârla arabaya çarpıyordu. Kelly, Jaguar XKR marka spor arabayı ıslak asfaltın üzerinde rahatça kullanıyordu. Motor kapağının altında 370 beygirlik kompresörlü motoru, bilgisayar destekli değişken süspansiyonu ve şasinin altında çekiş kontrolü olan arabayı azami hızın üzerine çıkarmaktan çekinmedi.

Pitt yumuşak deri yolcu koltuğunda gevşedi ve ara sıra sola bakıp, hız göstergesinin ibresini kontrol ederek yolculuğun keyfini çıkardı. Kelly'nin şoförlüğüne güvenmek istiyordu, ama onu, yağmurda ne kadar seri olduğunu bilecek kadar uzun süredir tanımıyordu. Pitt'in şansına, trafik pazar sabahı erken saatlerde açık oluyordu. Rahatladı ve geçip giden kır manzarasını seyretmeye devam etti. Kayalıkların üzeri yeşildi ve o kadar sık ağaçlarla kaplıydı ki, Pitt çiftlik arazilerde biraz açıldıkları yerler dışında, yarım kilometre ötesini zorlukla görebiliyordu.

Kelly, New York, Stony Point'ten çok uzakta olmayan dar bir asfalt yoldan sağa dönmeden önce neredeyse iki düzine antikacı dükkânı saymıştı. Çiçek bahçeleri ve bakımlı çimleri olan bir sürü güzel evin önünden geçtiler. Yol, yılan gibi kıvrıldı ve sonunda bir kapının önünde sona 270

erdi. Bu, böyle kırsal bir atmosferde beklenilen bir görüntü değildi. Kapı dan başlayan duvarlar üç metre yüksekliğinde olmalarına rağmen, olduk ça sade görünüyorlardı. Çelik parmaklıklar, hızlı

giden bir kamyon ve kurşunla dolu römorkunu durdurabilirdi. Kapının yirmi metre arkasındaki yüksek direklerin üzerinde iki tane kamera duruyordu. Sadece iyi ni şan alınmış kurşunlarla işlemez hale getirilebilirlerdi.

Kelly penceresinden dışarı uzandı ve yolun yanındaki taş sütunun içine yerleştirilmiş kutuya bir şifre tuşladı. Sonra, torpido gözünden bir uzaktan kumanda çıkardı ve başka bir şifre daha tuşladı. Ancak bunlardan sonra, kapılar yavaşça açıldı. Araba içeri girer girmez hızla kapandılar, böylece Jaguar içeri girerken başka bir araç onu takip edemezdi.

Baban kesinlikle güvenlikten anlıyormuş. Sistemi benimkinden çok; daha karmaşık.

Henüz güvenlikten tam olarak geçmedik. Onları göremezsin, ama dört tane bekçi var.

Yol, mısır, kaba yonca ve buğday tarlaları arasında dolambaçlı bir şekilde devam ediyordu. Arabanın önüne aniden büyük bir barikat çıktığında, bir üzüm bağının içinden geçiyorlardı. Kelly bu engeli biliyordu ve yavaşlamaya başlamıştı. Durduğu anda, otomatik tüfekli bir adam geniş bir ağaç gövdesinin arkasından çıktı, eğildi ve dikkatle arabanın içine baktı.

Sizi görmek çok güzel, Bayan Egan.

Merhaba Gus. Küçük kızın nasıl? Onu banyo suyuyla birlikte dışarı attık.,

Ne kadar akıllıca. Başıyla, ilerideki sık ağaçlar arasında zorlukla seçilen bir evi işaret etti. Josh burada mı?

Bekçi, Evet, efendim, diye cevap verdi. Bay Thomas, babanız öldüğünden beri araziden ayrılmadı. Gerçekten çok üzgünüm. Çok iyi bir insandı.

Sağ ol, Gus.

İyi günler. Bekçi neredeyse konuşmasını bitirmeden, ağacın gövdesi arkasında yok oldu.

Pitt, Kelly'ye soran gözlerle baktı. Bebeği banyo suyuyla dışarı atmakla ilgili o konuşma da neydi?

Kelly gülümseyerek, Bir şifre, diye açıkladı. Eğer küçük kızı yerine küçük oğlunu sorsaydım, o zaman rehin alındığımı anlayacak ve diğer üç nöbetçiyi harekete geçirmeden önce seni vuracaktı. Sen burada mı büyüdün?

Kelly güldü. Tanrı'ya şükür ki, hayır. Ben küçük bir kızken, güvenliğe gerek yoktu. Annem, ben on yaşımdayken öldü ve babam uzun çalışma saatleri ve işine bağlılığı yüzünden benim şehre taşınıp, teyzemle birlikte yaşamamın daha iyi olacağını düşündü. Böylece ben de New York kaldırımlarında büyüdüm.

Kelly arabayı, verandasında yüksek sütunlar olan iki katlı, büyük koloni evinin önündeki daire şeklindeki araba yoluna park etti. Pitt arabadan çıktı ve üzerine Vikinglerin resimlerinin kazındığı ikiz kapıya doğru basamakları çıkan Kelly'yi izledi.

Anlamı nedir?

Bilmece gibi bir şey değil. Babam Vikinglerin tarihini araştırmayı severdi. İşinin dışındaki tutkularından biriydi. Elinde bir anahtar tutuyordu, ama kapı zilini çaldı. İçeri girebilirdim, ama Josh'a haber versem daha iyi olur.

Otuz saniye içinde, altmışlarının başında kel bir adam kapıyı açtı. Üzerinde çizgili bir gömlekle yelek vardı ve papyon takıyordu. Kalan saçları griydi, duru mavi gözleri daima düşüncelere dalan

biri olduğunu gösteriyordu.

Uzun, yuvarlak ve sürekli alkol almaktan kızarmış burnunun altında düzgünce kesilmiş gri bir bıyığı vardı.

Kelly'ye bakarak sevinçle gülümsedi, öne doğru çıktı ve onu kollarının arasına aldı. Kelly, seni görmek ne kadar güzel. Sonra Kelly'yi bıraktı ve yüzünde kederli bir ifade belirdi. Elmore için çok üzgünüm. Onu ölürken görmek korkunç bir şey olmalı.

Kelly alçak sesle, Sağ ol, Josh, dedi. Senin için ne kadar büyük bir şok olduğunu biliyorum.

Onun öleceğini asla tahmin etmezdim, bu şekilde değil. En büyük korkum, onların babana öldürücü bir zarar vermeleriydi.

Pitt, Thomas'a onların kim olduğunu sormayı aklına not etti. Elini uzattı ve Kelly onları tanıştırırken uzatılan eli sıktı. Kavrama şekli, Pitt'in hoşlandığı kadar sıkı değildi. Ama Thomas nazik birine benziyordu.

Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Kelly, bana telefonda sizin hakkınızda çok şey anlattı. Onun hayatını kurtardığınız için size iki kez teşekkür ederim.

Dr. Egan'a da yardım edemediğim için çok üzgünüm.

Thomas'ın yüzü üzüntülü bir ifade aldı ve ellerini Kelly'nin omuzlarına koydu. Ve Mary. Ne harika bir kadındı. Neden biri onu öldürmek istesin ki?

Kelly acıyla, Mary ikimiz için de büyük bir kayıp, dedi.

Pitt konuyu ölümden uzaklaştırmak için, Kelly bana babasıyla çok yakın olduğunuzu söyledi, dedi.

Thomas eliyle içeriyi işaret etti. Evet, evet, Elmore ve ben kırk yıldan uzun zamandır ara sıra birlikte çalışıyorduk. Tanıdığım en zeki adamdı. Einstein ve Tesla'yla yarışabilirdi. Mary da parlak biriydi. Eğer uçmayı bu kadar sevmeseydi, mükemmel bir bilim adamı olabilirdi.

Thomas, onları Viktorya tarzı mobilyalarla döşenmiş konforlu salona götürdü ve birer bardak şarap teklif etti. Birkaç dakika içinde elinde bir şişe Chardonnay ve üç bardakla geri döndü. Kelly'yi kendi evinde ağırlarken kendimi garip hissediyorum.

Kelly, Evle ilgili bir karar vermem biraz zaman alacak, dedi. Bu arada, kendini evinde farz et. Bardağını kaldırdı. Şerefe.

Pitt konuşurken bardağın içindeki şaraba baktı. Bay Thomas, Dr. Egan öldüğünde ne üzerinde çalıştığını bana anlatır mısınız?

Thomas, Kelly'ye baktı ve Kelly başını salladı. Büyük projesi, güçlü ve sağlam bir manyetohidrodinamik motorun tasarlanması ve geliştirilmesiydi. Durdu ve Pitt'in gözlerinin içine baktı. Kelly bana NUMA'da deniz mühendisi olduğunuzu söyledi.

Evet, bu doğru. Pitt, Thomas'ın bir şey gizlediğinden şüpheleniyordu.

O zaman Kelly size, yarattığı ve yapımında başında bulunduğu motorlar yolcu gemisine takıldığı için Dr.Egan'ın Emerald-Dolphin'nin ilk seferinde gemide olduğunu söylemiştir.

Kelly bana bunu anlattı. Ama bilmek istediğim, Dr.Egan'ın katkısının ne olduğu. Manyetohidrodinamik motorlar, yirmi yıldır test ediliyordu. Japonlar, aynı itici güç prensiplerini

kullanarak bir gemi yapmışlardı.

Doğru, ama randımanlı değildi. Gemi yavaştı ve ticari açıdan asla yeterli olamadı. Elmore şaşılacak bir şekilde, gemi itici gücü alanında devrim yaratacak çok başarılı bir güç kaynağı yarattı. Motorları, nerdeyse sıfırdan başlayarak iki yıldan biraz uzun bir sürede tasarladı. Tek başına çalıştığını göz önünde bulundurursanız, insanı hayrete düşüren bir başarı. Araştırma ve geliştirmenin normalde on yıldan uzun sürmesi gerekirdi, ama beş aydan kısa bir süre içinde çalışan bir model yaptı. Elmore'un deney aletleri herhangi bir MHD teknolojisinden çok daha üstündü. Kendi kendilerine yetiyorlardı.

Kelly, Dirk'e, suyu pervaneler aracılığıyla pompalayan enerji kaynağını yaratan motorların, deniz suyunu yakıt kaynağı olarak nasıl kullanabildiklerini açıkladım, dedi.

Thomas, Devrim yaratacak bir fikir olmasına rağmen, ilk motorlar düzgün çalışmadı ve aşırı derecedeki yüksek sürtünme oranından, dolayı yandı. Bu sorunu çözmek için Elmore'la birlikte çalıştım. Birlikte, aşırı ısı ve sürtünmeye dayanacak yeni bir yakıt formülü bulduk. Bu da, sonsuza kada»bozulmadan çalışacak motorların önünü açtı, diye devam etti.

Pitt, Böylece ikiniz birlikte bir süper yakıt geliştirdiniz, dedi.

Evet, böyle diyebilirsiniz.

İçyakımlı motorlarda kullanıldığında bunun avantajı ne olacaktı?

Thomas tabii bir şekilde, Teorik olarak, bir araba motorunu üç milyon iki yüz bin kilometre ya da tamir gerektirmezse daha fazla kullanabilirsiniz, diye cevap verdi. Dayanıklı dizel motorlar randımanlı bir şekilde belki on altı milyon kilometre çalışabilirler. Özellikle uçak motorları daha uzun bir süre ve daha az bakımla faydalanabilirler. Çatallı kaldırıcıdan, toprak kazıcıya kadar her endüstriyel araç için de aynı şey geçerli.

Pitt, Tekne ve gemi itici gücü tertibatlarından bahsetmeye gerek bile yok, diye ekledi.

Thomas, Enerji için yeni bir teknoloji geliştirilene kadar, Elmore ve benim espri olsun diye Kaygan 66 adını taktığımız formülümüz, motor yağıyla çalışan her tür mekanik güç kaynağı için muazzam sonuçlar yaratacak.

Rafine etmek ve üretmek ne kadar pahalı?

Galonunun normal motor yağından üç sent pahalı olduğunu söylesem inanır mıydın?

Petrol şirketlerinin buluşunuzdan pek memnun kalacaklarını zannetmiyorum. Yirmi yıl içinde milyarlar hatta trilyonlarca dolar kaybedebilirler. Tabii, formülünüzü satın alıp, kendileri pazarlamazlarsa.

Thomas yavaşça başını salladı. Kararlı bir tavırla, Asla olmaz. Elmore bir kuruş kazanmak niyetinde değildi. Kayıtsız şartsız, bütün dünyaya ücretsiz sunacaktı, dedi.

Anlattıklarınıza bakılırsa, formülün yarısı sizinmiş. Siz de kamu yararına bağışlamayı kabul etmiş miydiniz?

Thomas alçak sesle güldü. Ben altmış beş yaşındayım, Bay Pitt. Şeker hastasıyım, akut arteritim ve hemokromatosis denilen demir fazlalığı hastalığım var. Üstelik hem pankreas hem de karaciğer kanseriyim. Beş yıl daha yaşarsam şanslıyım. Bir milyar dolarla ne yapacağım?

Kelly ümitsizce, Josh, bundan hiç... dedi.

Thomas uzandı ve Kelly'nin elini okşadı. Babanın bile haberi yoktu. Şimdiye kadar herkesten saklamıştım, artık önemi yok. Thomas duraksadı ve şarap şişesini aldı. Biraz daha şarap, Bay Pitt?

Biraz sonra, teşekkürler.

Kelly?

Evet, lütfen. Bana anlattıklarından sonra biraz cesarete ihtiyacım var.

Pitt, Gördüğüm kadarıyla ciddi bir güvenlik sistemi kurmuşsunuz, dedi.

Thomas, Evet, Elmore ve ben birçok kez tehdit edildik. Bir hırsız laboratuvarımıza girmeye çalıştığında, bacağımdan yaralandım, diye açıkladı.

Biri formülünüzü mü çalmaya çalıştı?

Biri değil, endüstriyel bir holding.

Hangisi olduğunu biliyor musunuz?

Elmore ve beni, yirmi beş yılımızı onlara adadıktan sonra kapı dışarı eden şirket.

İkiniz de mi kovuldunuz?

Kelly, O zamanlar, babam ve Josh yağ formülünü geliştirmeye çalışıyorlardı, diye cevap verdi. Şirketin yöneticileri hemen Süper Kaygan'ı üretmek ve muazzam kârlarla satmakla ilgili planlar yapmaya başladılar.

Thomas, Elmore ve ben bunu kabul etmedik, dedi. Bunun, sadece mali durumu iyi olan insanlara satılamayacak kadar kamu yararına gerekli olduğuna karar verdik. Yöneticiler, aptalca, diğer kimyager ve mühendislerinin bunu üretebilecek yeterli bilgileri olduğunu düşündüler ve eğer deneyi kendi başımıza tamamlamaya çalışırsak bizi dava etmekle tehdit ederek, işten kovulma kâğıtlarımızı verdiler. Bedensel zarar ve ölüm de gizli tehditlerdi. Ama biz yine de devam ettik.

Pitt, Sizi öldürmeye çalışıp, formülünüzü çalmak isteyenin eski şirketiniz olduğunu mu düşünüyorsunuz? diye sordu.

Thomas, Pitt cevabı biliyormuş gibi, Başka kimin çalışmamızdan haberi vardı ki? dedi. Başka kimin bir sebebi vardı ve kim bundan faydalanabilirdi? Formülümüzün çözümünü bulamadıkları zaman, programları berbat oldu. Sonra da bizim peşimize düştüler.

Onlar kim?

Cerberus Şirketi.

Pitt beyninden vurulmuşa döndü. Cerberus Şirketi, diye tekrar etti.

Thomas, Biliyor musun? diye sordu.

Emerald-Dolphin'in yanışıyla bağlantıları olduğunu gösteren kanıt var.

Thomas şaşırmış görünmedi. Hemen, Onlardan başkasına kondurmazdım zaten, dedi. Şirketi yöneten ve sahibi olan adam, çıkarlarını korumak için hiçbir şeyden çekinmez, bu bir yolcu gemisini içindeki erkek, kadın ve çocuklarla birlikte yakmak anlamına gelse bile.

Düşmanın olmasını istemeyeceğin birine benziyor. Ya hissedarlar? Ne türlü gizli işler döndüğünü bilmiyorlar mı?

Yatırımları karşılığında ceplerini müthiş kârlarla doldurduktan sonra neden umursasınlar? Ayrıca, çok az söz haklan var. İmparatorluğun başındaki adam Curtis Merlin Zale, hisselerin yüzde sekseninin sahibi.

Dev bir Amerikan şirketinin, şirket kârı için cinayet işlemesi korkunç bir şey.

'Tahmin ettiğinizden çok daha fazlası oluyor, Bay Pitt. Size, Cerberus Şirketi'yle bağlantısı olan ve her nasılsa ortadan kaybolan veya kaza olduğu iddia edilen şekillerde ölü bulunan adamların isimlerini verebilirim. Bazıları da sözüm ona intihar etmişler.

Hükümetin, işledikleri suçları araştırmaması ne kadar garip.

Cerberus'un her devlet dairesinde ve federal teşkilatta adamları var. Onlar için casusluk yapıp, önemli bilgiler aktaracak ikinci dereceden bir memura milyonlarca dolar ödemek sorun değil. Cerberus adına kendisinden istenilenleri yapan her politikacı, emekli olduğunda offshore bir banka hesabında serveti olan, zengin bir adam olacaktır. Thomas kendisine bir bardak şarap daha koymak için ara verdi. Ve içlerinden birinin, eğer adam yerine konmadığını hisseder ya da birden dürüst olmak isterse, onları ihbar edeceğini zannederek kendinizi kandırmayın. Cerberus'un, kirli çamaşırlarının göz önüne çıkmasını engelleyen bir programı var. İhbarcının ailesi bedensel zararla tehdit edilebilir ve bu da kız ya da erkek çocuklarının masum bir kaza gibi görünen kol ya da bacak kırıklarıyla kanıtlanacaktır. Eğer bu da muhbiri susturmazsa, intihar süsü verilerek öldürülür. Veya kalabalık bir ortamda, farkında olmadan vücuduna şırınga edilen ölümcül bir hastalığa yenik düşerek ölebilir. Gazetelerin ya

da televizyon kanallarının başındakilerin, Cerberus yöneticileriyle görüştükten sonra kaç tane medya araştırmasını iptal ettiklerini bilseniz şaşırırdınız. Onları ofisinden dışarı atan bir tanesi, kızı güya soyguncular tarafından fena halde dövülmüş bulunduğunda, pes etti. İnanın bana, Bay Pitt. Bunlar iyi insanlar değiller.

Kirli işlerini yaptırmak için kimleri kiralıyorlar?

Viperlar adındaki gizli bir organizasyonu. Emirleri, şahsen Zale'den alıyorlar. Bunu biliyorum, çünkü Elmore'a, Viperlardaki eski bir arkadaşı, onun ve benim cinayet listesinde olduğumuzu gizlice söylemiş.

Eski arkadaşa ne oldu?

Thomas sonuç zaten belliymiş gibi hiç düşünmeden, Ortadan kayboldu, dedi.

Pitt'in aklına aniden bir şey geldi. Cerberus'un kuyruğu, Ölüler Ülkesi bekçisi.

Thomas şaşırarak Pitt'e baktı. Üç başlı köpeği biliyorsun.

Şirket logosu. Köpeğin kuyruğunun ucu, bir yılan kafası.

Thomas, Şirketin bir ikonası haline geldi, dedi.

Pitt, Şirket çalışanlarının durumu nasıl? diye sordu.

İşe başladıkları ilk günden itibaren, mezhep üyeleri gibi beyinleri yıkanıyor. Şirket, haftada dört gün çalışma saati, büyük yıl sonu ikramiyeleri gibi diğer şirketlerden çok daha fazla imkân sunmaya

özen gösteriyor. Neredeyse köle yapılmışlar, ama bunun farkında değiller.

Cerberus'un sendikalarla sorunu yok mu?

Sendikalar, Cerberus'ta asla birlik kuramadılar. Eğer sendika memurları başvuruda bulunursa, sendikalaşmak isteyen kişiye çabucak, kovulmayacağı, ama biraz önce söylediğim gibi hatırı sayılır ikramiyelerini ve ücret dışı sağlanan imkânlarını kaybedeceği haberi gider. Eski bir çalışan öldüğünde ya da emekli olduğunda, işi genellikle çocuklarına geçer, şirket altyapısına girmek bu kadar zordur. İlişkiler, tepedekilerden en alttaki odacılara kadar, kilise cemaatindeki gibidir. Şirkete tapınma, bir din haline gelmiştir. Çalışanlarının gözünde Cerberus yanlış hiçbir şey yapmaz.

Siz ve Dr. Egan şirketten ayrıldıktan sonra nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabildiniz?

Şirket operasyonlarını yöneten adam, yakıt formülünü ve Elmore'un manyetohidrodinamik motor tasarımlarını kendisine uygun bir zamanda çalmayı planladığı için bizi rahat bıraktı.

Ama neden Dr.Egan'ın motorlarının tamamlanmasını ve Emerald-Dolphin'e yerleştirilmesini beklediler?

Thomas, Böylece gemiyi yok edip, suçu da motorlara atabileceklerdi, diye cevap verdi. Eğer motorların güvenirlik itibarını zedelerlerse, bu alıcıların hevesini kıracak ve böylece onlar da patentleri yok pahasına kapacaklardı.

Ama yangın motor dairesinde başlamadı.

Thomas şaşkınlık içinde, Bundan haberim yoktu, dedi. Eğer söylediğiniz doğruysa, tek tahminim, gemiyi yakma operasyonunun bir şekilde ters gittiği ve planladığı gibi yürümediği. Ama bu sadece bir tahmin.

Pitt ona katılarak, Belki de iyi bir tahmin, dedi. Mürettebatın yangının başladığını söylediği küçük kilisede kasten yangın çıkaran aletler bulduk. Büyük ihtimalle, sonuncusu geminin kilisesinde tutuşana kadar motor dairesinden başlayıp, üst güvertelere doğru sırayla patlamaları için ayarlanmışlar. Ama dediğiniz gibi, bir şey ters gitmiş.

Pitt söylemedi, ama felaketten MHD motorlarını suçlu çıkaramamanın, resmi bir soruşturmadan önce geminin batırılmasının nedenlerinden biri olduğunu anladı.

Thomas sesini alçalttı. Pitt, onu güçlükle duyuyordu. Golden Mar/in'de de aynı suçu işlememeleri için dua ediyorum.

Sualtı yolculuk gemisi gibi tasarlanan lüks yeni denizaltı mı?

Evet, ilk seferine iki gün sonra başlıyor.

Kelly, Neden endişeleniyorsun? diye sordu.

Thomas ona baktı. Bilmiyor musun?

Pitt, Neyi bilmiyor mu? diye sordu.

Golden Marlin'in sahibi Blue Seas Yolculuk Şirketi. Elmore ve benim geliştirdiğimiz motorlar ona da yerleştirilmişti.

Pitt hemen Amiral Sandecker'e haber verdi, o da Pitt'i Gene Taylor Havaalanından alması için bir NUMA jeti gönderdi. Kelly dönüş yolunda arabayı daha da hızlı kullandı ve jet inmeden birkaç

dakika önce ordaydı. Kelly yardımcı olabileceği konusunda ısrar etti ve Pitt'in karşı çıkışları onu uçağa binip, Washington'a kadar ona eşlik etmekten alıkoyamadı.

Uçak Langley Field'de piste indiğinde, Giordino ve Rudi Gunn asfalt pistte bekliyordu. Onlar biner binmez, uçak tekrar havalandı ve güneye Florida, Fort Lauderdale'e ve Blue Seas Yolculuk Şirketi'nin merkez binasına doğru uçtu. Gunn, ulaşım için bir Lincoln araba ayarlamıştı ve jet indikten birkaç dakika sonra, Giordino'nun kullandığı arabayla limana doğru ilerliyorlardı.

Blue Seas Binası, şirketin yolcu gemilerinin havuza çekildiği adada kıyının iki yüz yetmiş üç metre üzerinde yükseliyordu. Dış tasarımı kocaman bir yelkenli tekne şeklindeydi. Dış asansörler, gökyüzünde gemi direği gibi yükselen büyük bir şafta yerleştirilmişti. Çoğu cam olan binanın geri kalan kısmı dev bir yelken gibi kavisliydi. Cam duvarlar maviydi, ortada saatte iki yüz kırk kilometre esen rüzgârlara dayanabilecek esnek beyaz bir maddeden yapılmış bir duvar vardı. Binanın ilk kırk katında seyahat şirketinin ofisleri vardı, üstteki elli katta ise firmanın gemilerine binmeden önce yolcuların kalması için bir otel bulunuyordu.

Giordino, büyük binanın bulunduğu adaya giden suyun altındaki tünele girdi. Bir vale arabayı aldı ve dış asansörlerden birine bindiler, ofis ve otel katlarının ortasındaki iki yüz on üç metre yüksekliğindeki atriumun altında bulunan üçüncü kattaki lobiye çıktılar. Blue Seas Seyahat Şirketi yönetim kurulunun sekreteri onları bekliyordu, kırkıncı kattaki ofise çıkan özel yönetici asansörüne kadar onlara eşlik etti. Seyahat şirketinin başkanı Warren Lasch, onları karşılamak için masasından kalktı.

Rudi Gunn tanıştırmaları yaptı ve herkes bir sandalyeye oturdu.

Evet. Saçları kırlaşmaya başlamış, uzun boylu Lasch, üniversitede futbol oynamış birine benziyordu. Koyu kahverengi gözleriyle, manzara

kaydeden panoramik bir kamera gibi sırayla Pitt, Kelly, Giordino ve Gunn'a dikkatle baktı. Neler oluyor? Amiral Sandecker telefonda Golden Marlin'in yolculuğunu iptal etmemiz konusunda son derece kararlı görünüyordu.

Gunn, Geminin, Emerald-Dolphin'le aynı kaderi paylaşacağından korkuyoruz, diye cevap verdi.

Lasch endişeli bir ifadeyle, Bunun sadece bir kaza olduğunu söyleyen raporu yeni okudum, dedi. İkinci bir facianın olabilmesi bana imkânsız geliyor.

Pitt sandalyesinde hafifçe öne doğru eğildi. Bayım, NUMA'nın yangının kasten çıkarıldığım ve yedeğe alınırken geminin batması için patlayıcıların kullanıldığını açıkça gösteren kesin kanıtlar bulduğuna sizi temin ederim.

Bunu ilk kez duyuyorum. Lasch'in sesindeki öfke belli oluyordu. Sigorta şirketleri, bana ya da şirket yöneticilerine yangının kasten çıkarıldığını bildirmediler. Bize tek söylenen, yangın söndürme sistemlerinin bir şekilde çalışmadığı. Tabii ki, Blue Seas sistemleri imal eden şirketlere dava açacak.

Yangın sistemlerinin kasten bozulduğu kesin olarak kanıtlanırsa, bu bir sorun olabilir.

Beni bu masala inandıramazsınız.

Pitt, İnanın bana bu bir masal değil, dedi.

Birinin Emerald-Dolphin'i yok etmek ve binlerce yolcuyu öldürmek için ne gibi bir sebebi olabilir?

Giordino, Sebebin, Dr. Egan'ın yeni manyetohidrodinamik motorlarını yok etmek olduğuna inanıyoruz, diye açıkladı.

Şaşırmış görünen Lasch, Neden biri yüzyılın en büyük gemi itici gücü teknolojisini yok etmek istesin? diye sordu.

Rekabeti ortadan kaldırmak için.

Açıkçası baylar... Kelly'ye bakarak başım salladı ve gülümsedi. Ve bayanlar, hikâyeniz bana tam anlamıyla uydurmasyon gibi geliyor.

Gunn, Keşke çok daha ayrıntılı bir şekilde açıklayabilseydik, ama FBI ve CIA kararlarım halka açıklayana kadar elimiz kolumuz bağlı, dedi.

Lasch aptal biri değildi. O zaman NUMA resmi bir soruşturma yapmaya yetkili değil.

Gunn, Dürüstçe, hayır, diye cevap verdi.

Umarım bu kadar saçma bir spekülasyonu halka duyurmazsınız.

Pitt, Amiral Sandecker, teşkilatlar tarafından yapılan soruşturma sonuçlanana kadar hiçbir resmi raporun açıklanmaması gerektiği konusunda hemfikir, dedi. Ayrıca, haber medyasının, gemileri yok eden ve yolcuları öldüren terörist hikayeleriyle olayı duygusallaştırmaya başlamalarının deniz yolculuğu endüstrisine zarar vereceğini düşünüyor.

Lasch, Buna tüm kalbimle katılıyorum, dedi. Ama Golden Marlin'in yolculuğu neden engelleniyor? Neden diğer yüz yolculuk gemisi değil? Eğer Emerald-Dolphin'in batışı terörist bir eylemse, tüm dünyadaki diğer seyahat şirketleri neden uyarılmıyor? Lasch ellerini kaldırdı. Golden Marlin'in ilk seferini ertelemeye beni ikna edemezsiniz. İlk sualtı yolcu gemisi olarak, lüks gemi yolculuğunda yeni bir çağ başlatacak. İnsanlar rezervasyonlarını iki yıl önceden yaptırdılar. Yerlerini ayırtan dört yüz

yolcuyu hayal kırıklığına uğratamam. Birçoğu geldiler bile ve otelde kalıyorlar. Üzgünüm. Golden Marlin programlandığı gibi yarın yola çıkacak.

Pitt, Madem ki sizi aksine ikna edemiyoruz, o zaman yolculuk sırasında güvenliği arttırıp, gemideki bütün teçhizat ve sistemleri kontrol edecek deniz müfettişleri görevlendirebilir miyiz? dedi.

Lasch sırıtarak, Tekne, diye sözünü kesti. Denizaltına tekne denir.

Kelly, Bu, lüks bir yolcu gemisi değil mi? diye sordu.

Su yüzeyinde olduğunda evet, ama bu tekne suyun altında yolculuk etmesi için yapıldı.

Gunn, Ekstra güvenlik ve teftiş ekibini kabul edecek misiniz? diye ısrar etti.

Lasch nazikçe, Evet, kesinlikle, dedi.

Pitt'in istekleri henüz bitmemişti. Ayrıca, su hattının altında tekne kısmını kontrol edecek bir dalış ekibi istiyorum.

Lasch tersçe başını salladı. Dalgıçları ben ayarlayabilirim. Hem geminin, hem de binanın sualtı bakım ve onarım personeli var.

Gunn, İşbirliğiniz için teşekkürler, dedi.

Önlemlerin gereksiz olduğuna inansam da, Emerald-Dolphin trajedisinin bir tekrarını istemiyorum. Eğer Londra Deniz Sigorta Şirketi olmasaydı, Blue Seas kesinlikle iflas etmişti.

Eğer bir itirazınız yoksa, Giordino ve ben de katılmak isterdik, dedi.

Kelly, Beni de hesaba katın, dedi. Babamın emeğinde hakkım var.

Lasch sandalyesinden kalktı. Bence bir sorun yok. Düşünce farklılıklarımıza rağmen, kamaralarınızı ayarlamaktan memnuniyet duyacağım. Bütün kamaralar ayırtıldı, ama gelmeyen birkaç kişi olabilir. Eğer olmazsa, mürettebat kısmında bir şeyler ayarlayabileceğimizden eminim. Tekne, yarın sabah saat yedide otelin önündeki rıhtımda olacak. O zaman tekneye binebilirsiniz.

Gunn, Lasch'in elini sıktı. 'Teşekkürler, Bay Lasch. Umarım sizi boş yere korkutmamışızdır, ama Amiral Sandecker olası bir tehlikeden haberdar olmanız gerektiğini düşündü.

'Tamamen katılıyorum. Lütfen, amirale ilgisi için minnettar olduğu ' mu söyleyin, ama ben ciddi hiçbir sorun görmüyorum. Golden Marlin kapsamlı denemelerden geçti, Dr. Egan'ın motorları ve teknenin bütün acil durum sistemleri gayet güzel çalışıyor.

Pitt, Teşekkürler, Bay Lasch. Sizi yeni gelişmelerden haberdar edeceğiz, dedi.

Lasch'in ofisinden çıktıktan sonra asansörle aşağıya inerlerken, Giordino içini çekti. Evet, en azından denedik.

Gunn, Ben hiç şaşırmadım, dedi. Emerald-Dolphin faciası yüzünden ipin ucunda sallanıyorlar. Golden Marlin'in yolculuğunu ertelemek kesinlikle şirketin kapanmasına sebep olurdu. Lasch ve yöneticilerinin, gemiyi ilk seferine göndermek ve olaysız bir yolculuk dilemekten başka bir seçenekleri yok.

Gunn, Washington'a uçmak için havaalanına döndükten sonra Warren Lasch'in özel sekreteri gece otelde kalmaları için Pitt, Giordino ve Kelly'ye oda ayarladı. Pitt yerleşir yerleşmez, Sandecker'i aradı.

Pitt, Lasch'i yolculuğu ertelemesi için ikna edemedik, diye açıkladı.

Sandecker içini çekerek, Başarabileceğinizi düşünmüştüm, dedi.

Al ve ben, Kelly'yle beraber teknede yolculuk edeceğiz.

Lasch'den izin aldınız mı?

İtiraz etmeden kabul etti.

Pitt telefonda, amiralin masasının üzerindeki kâğıtları karıştığını duyabiliyordu. Sandecker, Sana birtakım haberlerim var. FBI, hayatta kalan yolcuların verdiği tariflerden, Emerald-Dolphin yangınının arkasındaki adamın kimliğini saptadığını düşünüyor.

Kim?

Tam bir baş belası. Gerçek adı Ono Kanai. Los Angeles doğumlu. On sekiz yaşında beş sayfalık bir suç dosyası varmış, saldırı suçundan kaçmak için orduya yazılmış. Subay olup, son derece gizli bir askeri organizasyon olan CEASE'a tayin olana kadar kendini geliştirmiş. Adlarını hiç duymadım. Sandecker, Yaptıkları işleri düşünürsek, hükümette pek az kişi duymuş, dedi. CEASE'in açılımı, Seçici Eleme için Gizli Elit Eylem. Pitt, Hâlâ hiçbir şey ifade etmiyor, dedi.

Amerikan vatandaşlarını tehdit edebilecek eylemlerini gerçekleştirmeden önce başlangıçta, terörist liderleri öldürmek ve terörizmle mücadele etmek için kurulmuş. On yıl önce, başkanları projeleri kesmiş ve dağılmaları emrini vermiş, ama görünüşe göre, bu pek iyi bir fikir değilmiş. Siyasi ve gizli cinayetlerde son derece eğitimli olan Yüzbaşı Ono Kanai, on iki adamıyla birlikte istifa etmiş ve ticari bir suikast birliği kurmuş.

Bir Cinayet Şirketi.

Aynen. Adam öldürme için kiralanıyorlar. Son iki yıldır, politikacılardan, şirket yöneticilerine ve ünlü kişilere kadar bir liste dolusu faili meçhul cinayet var. Mafya liderlerini bile vurmuşlar.

Pitt, Haklarında soruşturma açılmadı mı? diye sordu.

FBI'ın elinde dosyalar var, ama bu herifler gerçekten iyi. Arkalarında bu işlere karıştıklarını gösteren hiçbir delil bırakmıyorlar. Ajanlar, Kanai ve cinayet çetesine hâlâ müdahale edemedikleri için sıkıntı içindeler. Gelecekteki ekonomik savaşların, ölüm mangasına yol açmasından korkuyorlar.

Cinayet ve kargaşa, ekonomistlerin aklına en son gelecek şey olmalı. Sandecker, Kulağa iğrenç gelse de, etrafta güç ve monopol elde etmek için hiçbir şeyden çekinmeyecek birkaç şirket yöneticisi var. Bu da bizi Cerberus'a getiriyor.

Sandecker kısaca, Doğru, dedi. Kanai sadece Emerald-Dolphin yangınının ve gemi yedeğe alınırken tekne kısmını havaya uçuran patlamanın arkasındaki adam değil, aynı zamanda bir gemi görevlisi kılığına girip, yangın kontrol sistemlerini sabote eden kişi olduğu da gittikçe daha belli oluyor.

Pitt şüpheyle, Bir adam bütün bunları tek başına yapmış olamaz, dedi.

Kanai her zaman tek başına çalışmaz. Bu yüzden, GoldenMarlin'de her saniye tetikte olmanız için seni ve ATİ uyarıyorum.

Evet, herhangi bir şüpheli davranışta, gözünüz mürettebatın üzerinde olsun.

Gözünüz Ono Kanai'nin üzerinde olursa daha iyi olur. Pitt hayretle,

Beni şaşırtıyorsun, dedi. Egosu çok yüksek. Böyle bir işi astlarına bırakmayacaktır. Gösteriyi kendi başına yapacağından emin olabilirsin. Neye benzediği hakkında bir fikrin var mı? Bunu bilmen lazım. Onunla tanışan sensin. 'Tanışmak mı? Nerede?

Biraz önce New York polis dedektiflerinden öğrendim. Ono Kanai, sizi düşürmeye çalışan eski uçağın pilotuymuş.

Golden Martin şimdiye kadar yapılmış hiçbir yolcu gemisine benzemiyordu. Gezinti güvertesi, kamara balkonu, duman ya da egzoz bacası yoktu. Yuvarlak üst yapısı, daire şeklindeki geniş lombozlarla çevriliydi. Tek göze çarpan şekil, köprü ve kontrol odasının yerleştirildiği pruvanın üzerindeki yuvarlak, kubbe gibi yapıydı, kıç taraftaki yüksek salma omurganın içindeyse, sabit görüş lombozlarıyla çevrili zengin bir lobi ve kumarhane bulunuyordu.

Yüz yirmi metrelik uzunluğu ve on iki metrelik genişliğiyle, denizlerde yolculuk eden birçok küçük lüks yolcu gemisiyle aynı sınıftandı. Denizaltındaki turistik gezintiler, şimdiye kadar, derinlik ve uzaklık sınırlaması olan küçük denizaltılarıyla yapılmıştı. Golden Marlin deniz yolculuğunun tarihini değiştirmek üzereydi. Dr. Egan'ın tasarladığı kendi kendini besleyen motorlarıyla, yemek ve malzeme için limana yaklaşmadan, Karayip Denizi'nde iki hafta boyunca üç yüz metre derinlikte yolculuk

yapabilirdi.

Okyanus yolculuğu, halkın boş vakit faaliyetlerine aşırı düşkünlüğünü karşılayarak ve harcanabilir gelirin büyük bir kısmını cebe atan ekonomisiyle, üç milyon dolarlık uluslararası seyahat ve turizm pazarının mantar gibi büyüyen bir parçası haline gelmişti. Şimdi, sualtı yolculuğunun ufku, bir denizaltı yolcu gemisiyle alabildiğine açılmak üzereydi.

Kelly sabahın erken saatinde rıhtımda eşsiz tekneye bakarken, Çok güzel, diye bağırdı.

Giordino güneş yükselirken geminin üst yapısından yansıyan parıltı yüzünden güneş gözlüklerini takarken, Biraz fazla parlak, diye söylendi.

Pitt titanyum tekne kısmının armuzsuz şeklini incelerken sessizdi. Eski gemilerin aksine, plakalar ve perçinler belli olmuyordu. Turistik büyük denizaltı, bir deniz teknolojisi harikasıydı. Bir kaptan gemiden inmek için kullanılan merdivenden yanlarına yaklaştığında, Pitt hayranlıkla işçiliği seyrediyordu.

Özür dilerim, siz NUMA'dan mısınız?

Giordino, Evet, diye cevap verdi.

Ben Paul Conrad, geminin birinci kaptanıyım. Bay Lasch, ilk seferimizde bize katılacağınızı Kaptan Baldwin'e bildirdi. Bagajınız var mı?

Geminin içini görmeye can atan Kelly, Sadece elimizdekiler, dedi.

Conrad kibarca, Bayan Egan, siz bir kamarada kalacaksınız, dedi. Bay Pitt ve Bay Giordino, mürettebat kısmındaki bir kabini paylaşmak zorunda kalacaklar.

Giordino ciddi bir yüz ifadesiyle, Tiyatrodaki revü kızlarının yanında mı? diye sordu.

Conrad gülerek, Bu kadar şanslı değilsiniz, dedi. Lütfen beni izleyin.

Pitt, Bir dakika içinde size katılacağım, dedi. Geri döndü ve suya doğru inen bir merdivenin yanma gitti. Islak dalış kıyafetleri içindeki bir adam ve bir kadın, merdivenden aşağı inip, suya girmeden önce dalış aletlerini kontrol ediyorlardı. Teknenin altını inceleyecek takım siz misiniz? Zayıf, yakışıklı adam ona baktı ve gülümsedi. Evet, bu doğru. Benim adım Dirk Pitt. Yardımınızı isteyen kişi benim. Frank Martin.

Bayan?

Eşim Caroline. Tatlım, bu NUMA'dan Dirk Pitt. Bu iş için ona teşekkür edebiliriz.

Islak dalış kıyafetini çok güzel dolduran, hoş bir sarışın, Sizinle tanıştığıma memnun oldum, dedi.

Pitt onun güçlü kavrayışına şaşırarak, elini sıktı. Usta bir dalgıç olduğunuza eminim.

On beş yıldır dalıyorum. Martin gururla, Bir erkek kadar iyi dalabilir, dedi. Caroline, Bize tam olarak ne aradığımızı söyleyebilir misiniz? diye sordu.

Pitt, Konuyu saklamanın bir anlamı yok, diye cevap verdi. Tekne kısmına takılmış bir nesne arayacaksınız, özellikle de patlayıcı bir alet.

Martin etkilenmiş görünmüyordu. Bir tane bulursak?

Bir tane bulursanız, başkalarını da bulacaksınız. Onlara dokunmayın. Onları çıkarmaları için bir

sualtı imha takımı ayarlayacağız.

Kime haber vereceğiz? Geminin kaptanına. Buradan sonrası onun sorumluluğu. Martin, Sizinle tanıştığıma memnun oldum, dedi. Caroline çekici bir gülümsemeyle, Ben de, dedi. Pitt samimiyetle, İyi şanslar, dedi. Bir şey bulamazsanız, çok mutlu olacağım.

Geminin merdivenlerine ulaştığında, Martinler suya girmişti ve Golden Marlin'in tekne kısmının altına dalıyorlardı.

Geminin birinci kaptanı, Kelly'yi güneş banyosu yapılan etrafı camla çevrili lüks bir solaryumdan geçirdi ve üzerinde tropikal balık şekilleri olan camdan bir asansörle, Manta Güvertesi'nde bulunan konforlu bir kamaraya çıkardı. Sonra, Pitt ve Giordino'yu, yolcu güvertelerinin altında mürettebata ayrılan bölümdeki küçük bir kabine götürdü.

Pitt, Müsait olur olmaz, Kaptan Baldwin'le tanışmak istiyorum, dedi.

Kaptan, sizi yarım saat içinde görevlilerin yemek odasında kahvaltıya bekliyor. Geminin kaptanları ve dün gece geç saatte gelen teftiş ekibi de orada olacak.

Pitt resmi bir ses tonuyla, Bayan Egan'in da katılmasını istiyorum, dedi.

Conrad huzursuz oldu, ama hemen toparlandı. Bayanın toplantıya katılması için Kaptan Baldwin'den izin isteyeceğim.

Pitt tersçe, Bu tekne, onun dâhi babası sayesinde var olduğuna göre, katılmasının son derece uygun olduğunu düşünüyorum, dedi.

Conrad aceleyle, Kabul edeceğinden eminim, dedi ve kapıyı kapatıp, kabinden çıktı.

Giordino dağınık ve dolaba benzeyen kabinde etrafına bakınırken, Burada hoş karşılanmadığımızı hissediyorum, dedi.

Pitt, Öyle ya da değil, geminin ve yolcularının güvenliğini sağlamak zorundayız, dedi. Spor çantasının içinden portatif bir telsiz çıkardı ve Giordino'ya verdi. Bir şey bulursan, benimle temasa geç. Bende aynısını yapacağım.

Nerden başlıyoruz?

Eğer bu teknenin ve içindeki herkesin dibi boylamasını isteseydin, sen nerden başlardın?

Giordino birkaç saniye düşündü. Emerald-Dolphin'de çıkardığım yangın yanıma kâr kalsaydı, aynı oyunu tekrar deneyebilirdim. Ama yaygara ve kargaşa çıkmadan gemiyi dibe göndermek isteseydim ya tekne kısmını ya da safra tankını havaya uçururdum.

Ben de aynı şekilde düşünüyorum. Sen bu senaryoyla başla ve gemide patlayıcı ara.

Sen ne arayacaksın?

Pitt gülümsedi, ama bu keyiften değildi. Ben fitili ateşleyecek adamı arayacağım.

Eğer Pitt, Golden Marlin'in kaptanının işbirliği yapacak uyumlu biri olduğunu düşündüyse, yanılıyordu. Kaptan Morris Baldwin, asla bildiği yoldan sapmayan bir adamdı. Gemiyi sıkı bir şekilde yönetiyordu ve dışardan gelenlerin gemisine binip, sabit iş programını altüst etmelerini istemiyordu. Onun tek evi, hizmet ettiği gemiydi. Eğer bir karısı olsaydı, ki yoktu ya da bir evi, bunu da zaman kaybı olarak görüyordu, kabuksuz bir istiridye olurdu.

Asla gülmeyen kırmızı yüzünde sert bir ifade vardı. Kısık ve ağır gözkapaklarının altından, koyu ceviz rengi boncuk gibi gözlerle dik dik bakıyordu. Sadece, yele gibi görkemli gri saçları ona bilgili bir kişi havası veriyordu. Omuzları, Giordino'nunkiler kadar genişti, ama beli en az yirmi beş santim daha kalındı. Yemek odasındaki masasının üzerine ritmik bir şekilde parmaklarıyla vurdu ve gözünü bile kırpmadan ona bakan Pitt'i dik dik süzdü.

Bu geminin tehlikede olduğunu mu söylüyorsunuz?

Pitt, Öyle diyorum, dedi. Amiral Sandecker ve FBI ve CIA'den yüksek rütbeli birçok memur da öyle diyor.

Koltuğunun kol koyma yerini parmaklarının oynak yerleriyle temizlerken, Saçmalık, dedi. Gemilerimizden birinin felakete uğraması, bunun tekrar edeceği anlamına gelmiyor. Bu tekne çok güvenli. Her santimetresini kontrol ettim. Kahretsin, yapımını bile denetledim. Sinirli bir şekilde masanın etrafındaki Pitt, Giordino ve gemiyi yapan şirket tarafından gönderilen teftiş ekibindeki dört adama baktı. Ne yapmanız gerekiyorsa, yapın. Ama yolculuk sırasında teknenin işlerine burnunuzu sokmamanız konusunda hepinizi uyarıyorum, yoksa yemin ederim, yönetimden alacağım ihtarı düşünmeden sizi ilk limanda indiririm.

En az Baldwin kadar sevimsiz bir adam olan Rand O'inalley, alaycı bir ifadeyle gülümsedi. Teftiş ekibinin başı olarak, yolunuza çıkmayacağımıza sizi temin ederim, kaptan. Ama güvenlik sistemlerinde bir sorun bulacak olursak, sizden işbirliği yapmanızı bekliyorum.

Baldwin, İstediğiniz her şeyi araştırın, diye söylendi. Bu gemiyi tehlikeye atacak hiçbir şey bulamayacağınızdan eminim.

Pitt, Tekne kısmının altını araştıran dalgıçlardan bir rapor alana kadar beklemenizi tavsiye ederim, dedi.

Baldwin, Beklemek için bir sebep göremiyorum, diye onu tersledi.

Tekne kısmına takılmış yabancı nesneler bulabilirler

Baldwin ilgisizce, Bu gerçek hayat, Bay Pıtt. Televizyondaki fantezi bir hikâye değil.

Neredeyse yarım dakika kadar tam manasıyla sessizlik hâkim oldu. Sonra Pitt ayağa kalktı, kollarım uzattı ve elleriyle masaya dayandı, dudakları soğuk bir gülümsemeyle ayrılmıştı, bakışları Baldwin'in gözlerini deliyordu.

Giordino tüm bu işaretleri biliyordu. İşte geliyordu. Giordino yine eski sağlam Dirk, diye düşündü. Küstah pisliği adamakıllı haşla.

Pitt ciddiyetle, Teknenizin karşı karşıya olduğu tehlike hakkında hiçbir fikrinizin olmadığı belli oluyor, dedi. Bu masada, yangının Parala Dolphin'e verdiği korkunç zarara şahit olan tek kişi benim. Ölen yüzlerce erkek, kadın ve çocuk gördüm, bazıları acı içinde canlı canlı yandılar, bazıları biz onlara ulaşamadan boğuldular. Denizin dibi, yenilmez afetlere karşı bağışıklı olduklarını düşünen kaptanların gemileriyle dolu. Titanic, Lusitania, Mono Castle, hepsinin kaptanları alametleri ve tehlike işaretlerini görmezden geldiler ve bedelini ağır ödediler. Sıra yıldırım hızıyla bu tekneye ve içindekilere geldiğinde Kaptan Baldwin ve mürettebatınızın herhangi bir tepki vermeye fırsatı bile olamayacak. Kriz, asla şüphelenmediğiniz bir taraftan çok kuvvetli bir şekilde vuracak. Ve sonra, çok geç olacak. Golden Marlin ve içindeki herkes ölecek ve ölümleri sizin elinizden olacak.

Pitt doğrulmak için ara verdi. Biz konuşurken, geminizi yok etmeğe kararlı kişiler, kaptanlarınızdan, mürettebatınızdan ya da belki yolculardan biri gibi davranıp, kuşkusuz gemiye yerleşti bile. Konuyu anlıyorsunuz, Kaptan Baldwin? Anlıyor musunuz?

Garip bir şekilde, Kaptan Baldwin kızmadı. Yüz ifadesinde, bu tür duygu yoktu. Sonra gergin bir şekilde, Açıklamalarınız için teşekkür ederim, Bay Pitt. Sözlerinizi dikkate alacağım, dedi. Sonra ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. Teşekkürler, baylar. Tam olarak otuz yedi dakika sonra yola çıkıyoruz.

Pitt, Giordino ve O'inalley dışında herkes odadan çıkar çıkmaz Giordino sandalyesinde arkasına yaslandı ve saygısızca ayaklarını toplantı masasının üzerine koydu. Baldwin'i taklit ederek, Tam olarak, otuz yedi dakika sonra yola çıkıyoruz, dedi. Titiz bir ihtiyar kurt, değil mi? O'inalley, Gübre ve betondan yapılmış, diye ileri sürdü. Pitt ve Giordino, aniden adama karşı bir sevgi duydular. Umarım bizi Kaptan Baldwin'den daha fazla ciddiye almışsınızdır.

O'inalley otuz iki dişini göstererek, sırıttı. Eğer haklıysanız ki ben öyle olduğunuzu düşünüyorum, insanlığın açgözlülüğünü gösteren bu müsriflik budalalığında ölmeyeceğim.

Pitt eğlenerek, Anladığım kadarıyla gemiden fazla hoşlanmamışsınız, dedi.

O'inalley kızgınlıkla, Abartılı, dedi. Masraf ve planlamanın çoğu, mühendislik sistemlerinden çok saray gibi dekora harcandı. Denemeler başarılı oldu ya da olmadı, aşağı inip, geri çıkamazsa hiç şaşırmam.

Giordino, Nedense bunları gemi inşaatında uzman olan birinden duymaktan nefret ediyorum, diye mırıldandı.

Pitt kollarını göğsünde kavuşturdu. Facianın insan eliyle yaratılacağından endişe duyuyorum.

O'inalley ona baktı. Bir delinin bu teknenin batması için kaç yere patlayıcı yerleştirebileceğini biliyor musunuz?

Tekne derindeyse, tekne kısmının herhangi bir yerindeki kopukluk, işini görecektir.

Orası ve safra tankında bir delik.

Pitt, Teknenin plan ve ayrıntılarını incelemeye vaktim olmadı, sadece dün akşam biraz bakabildim, dedi. Ama tahliye için bir sualtı sistemi olmalı.

O'inalley, Var, diye cevap verdi. Hem de iyi bir tane. Yolcular, tahlisiye sandalları yerine elli kişi taşıyabilen önceden ayrılmış mini tahlisiye denizaltılarına giriyorlar. Sonra giriş kapısı kapanıyor ve mühürleniyor. Aynı anda dış kapılar açılıyor, tahliye sistemine bir hava akımı gönderiliyor ve mini tahlisiye denizaltılar, gemiden ayrılıyor ve yüzeye doğru çıkıyor. Bana inanın, sistem çok etkili. Biliyorum, çünkü projeye danışmanlık yaptım.

Tahliye sistemini işlemez hale getirmek isteseydiniz, bunu nasıl yapardınız?

Hoş bir düşünce değil.

Bütün rezillikleri düşünmek zorundayız.

O'inalley başını kaşıdı. İzleyeceğim yol, hava tahliye sisteminde bir arıza yaratmak olurdu.

Pitt, Siz ve ekibiniz, sistemler kurcalanmış mı diye dikkatlice kontrol ederseniz minnettar olurum, dedi.

O’inalley yarı kapalı gözlerle ona baktı. Eğer hayatım buna bağlıysa, yarım yamalak iş yapmam.

Giordino elinin tırnaklarını inceledi. Umarım, konuşulanlar gerçek değildir.

Palamarlar, sancak pervaneleri harekete geçmeden ve tekne rıhtımdan yan yan ayrılmaya başlamadan saniyeler önce, iskele tayfaları tarafından iskele babalarından kaldırılmış ve Golden Marlin makaraya sarılmıştı. Binden fazla insan, ilk sualtı yolcu gemisinin ilk seferini izlemek için rıhtıma gelmişti. Florida valisi, diğer memurlar ve ünlü isimler, kürsüde sıradan konuşmalar yaptılar. Florida Üniversitesi bandosu, denizci melodilerinden oluşan bir potpuri çaldı, onları Karayip ksilofon ve trampet bandosu izledi. Gemi, iskeleden yavaş yavaş ayrılmaya başladığında, her iki bando ve geminin orkestrası birlikte geleneksel bir sefer şarkısı olan, Tekrar Buluşana Kadarı çaldılar. Yolcular ve kıyıdaki insanlar el sallayarak bağırırken, serpantin ve konfetiler fırlatılıyordu. Görüntü çok etkileyiciydi. Pitt, birçok kadının gözyaşlarını sildiğini gördüğünde, çok şaşırdı. Kelly bile, iyi yolculuklar havasına kendini kaptırmıştı.

Pitt, dalgıçları etrafta göremedi. Köprüdeki Kaptan Baldwin'e yaptığı çağrılar cevaplanmadı ve geri dönmedi. Son derece huzursuz oldu, ama gemiyi durdurmasının imkânı yoktu.

Yolculardan, Birinci Kaptan Paul Conrad'ın denizaltı yolcu gemisinin işleyişi ve tahliye sistemi hakkında bilgi vereceği tiyatro salonunda toplanmaları istendiğinde, gemi hâlâ boğazdaydı ve Florida'dan maviyeşil açık denize doğru ilerliyordu. Kelly önlerde bir yere, Pitt ise arkaya oturdu. Gemide altı tane zenci aile vardı, ama adamlardan hiçbiri Ono Kanai'ye benzemiyordu. Konuşma bittikten sonra, bir dizi gonk çaldı ve yolcular tahlisiye mini denizaltılara doğru yöneldiler.

Pitt ve Kelly, geminin muhasebecisine yolcuların isimleriyle oda numaralarını karşılaştırmakta yardım ederlerken, Giordino patlayıcı ve hasar görmüş teçhizat arayan teftiş ekibiyle birlikte çalıştı. Araştırma yavaş ilerledi. Öğle yemeği vakti geldiğinde, yolcu listesinin yarısına bile gelememiş ve mürettebat listesine geçememişlerdi.

Kelly bezgin bir halde, Gemide olduğundan şüphe etmeye başladım, dedi.

Pitt geminin fotoğrafçısının yolcular gemiye binerken çektiği resimleri incelerken, Ya öyle ya da kaçak olarak bindi, dedi. Bir fotoğrafı kaldırıp ışığa tuttu ve resimdekinin hatlarını inceledi. Sonra, Kelly'ye uzattı. Tanıdık geliyor mu?

Kelly fotoğrafa birkaç saniye baktı, ismi okudu ve sonra gülümsedi. Büyük bir benzerlik var. Tek sorun, bu Bay Jonathan Ford'un beyaz olması.

Pitt omuz silkti. Biliyorum. Pekâlâ, resim tahtasına devam.

Öğleden sonra saat dörtte, geminin bütün hoparlörlerinden, Denizle, Güzel Denizle şarkısı duyuldu. Bu, teknenin dalmak üzere olduğunun işaretiydi. Yolcuların hepsi, lombozların önünde sandalye kapmak için koşuşturdular. Tekne, suyun altında yavaşça kaymaya başladığında, belirgin bir titreşim hissedilmedi ya da hızda bir azalma olmadı. Tekne hızla kaybolan bir kabarcık girdabında alçalırken, parlak güneş ve gökyüzü koyu mavi bir sıvı boşluğa dönüşürken, deniz yükseliyor gibi görünüyordu.

Manyetohidrodinamik motorlar, titremeden sessizce çalıştı. Lombozların arkasında ilerleyen su olmasaydı, yolcular hareketi hissetmeyeceklerdi. Hava temizleyicileri, karbondioksiti dışarı attı ve teknenin içindeki havayı tazeledi.

Önceleri görülecek çok az şey olmasına rağmen, yolcular görmeye alışkın oldukları dünyanın

altındaki farklı dünyayı seyretmeye daldılar. Az sonra, krallıklarına izinsiz giren büyük tekneye fazla ilgi göstermeyen balıklar görünmeye başladı. Parlak mor, sarı ve kırmızı renklerdeki tropikal balıklar, lombozların önünden yüzerek geçtiler. Tuzlu su canlıları, tatlı suda yaşayan akrabalarından çok daha göz kamaştırıcıydılar. Denizaltı daha derine indiğinde, yok oldular.

Alt dudakları çıkık ve cansız gözleriyle yemek arayan bir barakuda sürüsü, gümüş pırıltı sürülmüş gibi ışık saçan uzun zarif vücutlarıyla, teknenin yanında tembelce yüzdü. Teknenin hızına ayak uydurarak, zorlanmadan yüzüyorlardı. Sonra, bir anda ok gibi fırladılar ve yok oldular.

Teknenin sol tarafındaki yolcular, Mola Mola diye bilinen büyük güneş balığını ilgiyle izlediler. Geniş oval vücudunda turuncubeyaz metalik parlaklıklar vardı ve yaklaşık iki ton ağırlığındaydı. Boylamasına gelişmemiş gibi görünen bir vücudu ve büyük yüzgeçleri olan garip görünüşlü bir balıktı. Büyük kuyruğu, kafasının tam arkasındaydı. Derinliklerin cana yakın devi, teknenin gerisinde kaldı.

Şirket tarafından gemiye getirtilmiş deniz biyologları, balıkları tanımlıyor, özelliklerini, davranış ve göç ediş tarzlarını açıklıyorlardı. Güneş balığını, boyları bir buçuk metreden uzun olmayan bir çift küçük çekiç balığı izledi. Yolcular gözyuvaları başının yanındaki çıkıntıların ucunda olan bu balıklara hayret ettiler. Köpekbalıkları meraklıydılar ve tek gözleriyle diğer taraftaki garip yaratıklara bakarak, lombozların yanında yüzdüler. Biraz sonra, diğer balıklar gibi büyük davetsiz misafirden sıkıldılar, kuyruklarını zarifçe salladılar ve ince vücutlarını karanlığa doğru sürdüler.

Bütün lombozların yanına denizaltının derinliğini gösteren dijital sayaçlar yerleştirilmişti. Birinci Kaptan Conrad, hoparlörden yüz seksen metre derinlikte olduklarını ve dibe yaklaştıklarını anons etti. Okyanuslar yükselmeden ones; içinde mercanlar bulunan, şimdiyse eski kabuklar, kum tabakası ve lav kayalarıyla kaplı olan deniz yatağı, yavaş yavaş teknenin altında görünmeye başlarken, yolcular hep birlikte lombozlara daha da yaklaştılar ve aşağı doğru dikkatle baktılar. Parlak renkler, kırmızı ve sarılarla birlikte bu derinlikte kaybolduğu için deniz tabanı yeşil-kahve arası bir renk aldı. Dipte yaşayan çok sayıdaki balık, yavanlığı süsledi. Yolcular, altmış metreden fazla görüş imkânı olan bu yabancı dünyayı hayretle seyrettiler.

Kaptan Baldwin köprü ve kontrol odası vazifesi gören ilerideki kubbede, bölgedeki herhangi bir beklenmedik değişim için gözlerini dört açarak, Golden Marlin'i okyanus tabanının on beş metre üzerinde dikkatle yönetiyordu. Radar ve yan tarafları tarayan sonar, yarım mil ilerideki ve yanlardaki derinliği gösteriyordu, bu da operatörlere aniden ortaya çıkan bir kaya karşısında rota değiştirmek ve yükselmek için bol bol zaman tanıyordu. On günlük rota, büyük bir dikkatle planlanmıştı. Özel olarak kiralanmış bir denizbilimi aygıtı, deniz tabanını incelemiş ve seferin derinliklerini işaretlemişti. Şimdi tekne, önceden belirlenmiş rotayı bilgisayarları vasıtasıyla izliyordu.

Denizaltı, teknenin mimarları tarafından belirlenen limitten altı yüz metre derin olan, dokuz yüz metre derinliğindeki bir çukurun üzerinde hızla yükselirken, deniz tabanı çekildi. Haberleşme subayı ona yaklaşıp bir mesaj uzattığında, Baldwin dümeni üçüncü kaptanına verdi. Mesajı okuyunca yüzü şüpheli bir ifade aldı.

Dışarıdaki manzaraya büyülenmiş bir halde bakan bir denizciye, Bay Pitt'i bul ve onu köprüye gönder, diye emretti.

Pitt ve Kelly'nin sualtı manzarasının keyfini çıkarmaya vakitleri olmamıştı. Muhasebecinin ofisinde, hâlâ mürettebatın personel kayıtlarını inceliyorlardı. Pitt, kaptanın onu görmek istediğini

öğrendiğinde, Kelly'yi orada bıraktı ve köprüye yürüdü. Kapıdan içeri girer girmez, Baldwin mesajı ona uzattı.

Bundan ne anlıyorsunuz? diye sordu.

Pitt mesajı yüksek sesle okudu. Geminizin altını incelemek için tutulan dalgıçların cesetleri, suyun altında iskele kazıklarına bağlı bulunmuştur. Yapılan ilk inceleme, her ikisinin de bilinmeyen bir ya da birkaç kişi tarafından sırtlarından bıçaklanarak öldürüldüğünü ve bıçak ağzının kalplerini deldiğini göstermektedir. Cevabınızı bekliyorum.

Mesaj, Fort Lauderdale Polis Teşkilatı'ndan Dedektif Yüzbaşı Del Carter tarafından gönderilmişti.

Pitt, Frank ve Carolin Martin'i bilmeden ölüme gönderen kişinin kendisi olduğunu düşünerek, vicdan azabı duydu.

Sertçe, Derinliğimiz nedir? diye sordu.

İrkilen Baldwin, Derinlik? diye tekrarladı. Kıta sahanlığını geçtik ve çok derindeyiz. Pencerelerin üzerine yerleştirilmiş derinlik ölçeri işaret etti. Kendin bak. Karinanın altında derinlik yedi yüz yirmi metre.

Pitt tersçe, Derhal geri dön, diye emretti. Çok geç olmadan sığ suya gir.

Baldwin'in yüzü sertleşti. Sen neden bahsediyorsun?

Dalgıçlar tekne kısmında patlayıcı buldukları için öldürüldü. Size sormuyorum, kaptan. Bu teknedeki herkesin hayatı için, geri dönün ve çok geç olmadan sığ bir suya girin.

Baldwin, Ya yapmazsam? diye meydan okudu.

Pitt'in yeşil gözleri, Arktik Denizi gibi soğuklaştı ve buz kıracağı gibi Baldwin'i delip geçti. Konuştuğunda, sanki içindeki şeytan konuşuyordu. O zaman, yemin ederim ki, insanlık adına seni öldürür ve geminin kumandasını ele alırım.

Baldwin zıpkınla vurulmuş gibi birdenbire geri çekildi. Yavaş yavaş kendine geldi ve dudakları gergin bir gülümsemeyle yayıldı. Arkasını döndü ve gözleri otomobil tekerleği kadar açılmış, şok olmuş dümenciye baktı. Rotayı ters çevir ve tam yol ilerle. Sonra, Bu sizi memnun ediyor mu, Bay Pitt? diye sordu.

Uyarı alarmını çalmanızı ve yolcuları mini tahlisiye denizaltılarına göndermenizi öneriyorum.

Baldwin başıyla onayladı. Olmuş bilin. Sonra, birinci kaptana döndü ve, Safra tankını boşalt. Bir kez deniz düzeyine çıktık mı, hızımızı iki katına çıkarabiliriz, diye emretti.

Gerginliği yavaş yavaş azalan Pitt, Zamanında başarmamız için dua edin, yoksa balıkları izlerken boğulmak ve boğulmak arasında bir şansımız olacak, dedi.

Kelly birinin varlığını hissettiğinde, muhasebecinin ofisinde personel kayıtlarını inceliyordu. Başını kaldırdı ve odaya hiç ses çıkarmadan girmiş adamı gördü. Üzerine bir golf gömleği ve şort giymişti. Suratında uğursuz bir gülümseme vardı. Biraz önce Pitt'in söz ettiği yolcu olduğunu hemen fark etti. Adam orada konuşmadan dururken, içini korku sarmaya başlayan Kelly onun yüzünü inceledi. Adınız Jonathan Ford.

Beni tanıyor musunuz?

Kelly, Hayır, pek... sayılmaz, diye kekeledi.

Tanımalıydınız. Daha önce Emerald-Dolphin'de, kısaca tanışmıştık.

Kelly'nin kafası karışmıştı. Babası ve onu öldürmeye çalışan zenci gemi görevlisine oldukça benziyordu, ama karşısında duran bu adam beyazdı. Siz olamazsınız...

Ah, ama benim. Gülümsemesi arttı. Şaşırdığınızı görebiliyorum. Sustu ve şortunun cebinden bir mendil çıkardı. Bir köşesini dilinin ucuna dokundurdu ve sonra sol elinin üzerine sürdü. Beyaz boya çıkınca, altındaki kahverengi deri göründü.

Kelly sandalyesinden fırladı ve kapıya koşmaya çalıştı, ama adam onu kollarından yakalayarak duvara dayadı. Adım Ono Kanai. Bana sizi de yanımda götürmem emredildi.

Pitt ve Giordino'nun kapıdan içeri gireceklerinden ümidini kesmeyerek, dehşet içinde tiz bir ses çıkardı. Nereye götüreceksin?

Eve, tabii ki.

Kelly bu cevaptan hiçbir şey anlamadı. Ama adam garip kokulu bir sıvıyla nemlenmiş bezi suratına bastırırken, onun gözlerindeki kötülüğün farkındaydı. Sonra, ayaklarının altında karanlık bir çukur açıldı ve içine düştü.

Artık, ölümle yarış yapılıyordu. Pitt tekneye patlayıcıların yerleştirilmiş olduğundan emindi. Martinler, onları bulmuş, ama Kaptan Baldwin'i uyaramadan öldürülmüşlerdi. Pitt portatif telsizle Giordino'yu aradı. Araştırmayı kesip, müfettişlere haber verebilirsin. Patlayıcılar geminin içinde değil.

Giordino basitçe mesajı anladığını belirtti ve köprüye doğru koştu. Rand O'inalley'le birlikte koşarak kapıdan içeri giren Giordino, Benim bilmediğim neyi biliyorsun? diye sordu.

Pitt onlara, Az önce dalgıçların öldürüldüğü haberini aldık, diye açıkladı.

Giordino öfkeyle, Bu her şeyi açıklıyor, diye söylendi.

O'inalley, Teknenin altını araştıran dalgıçlar mı? diye sordu.

Pitt başını salladı. Patlayıcılar, biz derindeyken patlamak üzere ayarlanmış gibi görünüyor.

Giordino endişeyle derinlik ölçere bakarken alçak sesle, Yani şu anda olduğumuz yerde, dedi.

Pitt, dümenciyle birlikte kontrol konsolunun önünde duran Baldwin'e döndü. Sığ suya ne zaman ulaşırız? diye sordu.

Yüzü teknesinin gerçekten tehlikede olduğuna inanmaya başladığını gösteren gergin bir ifade alan Baldwin, Yirmi dakika içinde deniz çukuru sınırından çıkıp, kıta şevine gireceğiz, diye cevap verdi. Bundan on dakika sonra da, hızımızı yarım mil arttırıp, sığ suya ulaşmamızı sağlayacak deniz düzeyine ulaşırız.

Geminin ana konsolunun önünde duran denizci aniden bağırdı. Kaptan, mini tahliyesiye denizaltılarında bir şey oluyor.

Baldwin ve O'inalley şok içinde konsola baktılar. Tahlisiye denizaltılarını gösteren on altı ışığın, bir tanesi hariç hepsi kırmızıydı. Baldwin soluk soluğa, Harekete geçirilmişler, dedi.

O'inalley sertçe, Kimse binemeden, diye ekledi. Yolcuları ve mürettebatı tekneden asla

çıkaramayacağız.

Tekne kısmının patlayıp, içeriye suyun dolduğunu ve teknenin yedi yüz yolcu ve mürettebatla birlikte engellenemez bir şekilde uçuruma sürüklendiğini düşünmek korkunçtu, ama akıldan çıkarılamayacak kadar da gerçekti.

Pitt, mini tahlisiye denizaltılarını harekete geçiren kişinin, büyük ihtimalle onlardan biriyle gemiyi terk ettiğini biliyordu, bu da patlayıcıların her an infilak edebileceği anlamına geliyordu. Sonar görüntüleme cihazıyla yan yana duran radar ekranın yanına gitti. Kıta şevi, çok yavaş yükseliyordu. Aşağılarında hâlâ yaklaşık üç yüz metrelik su vardı. Golden Marlin 'in tekne kısmı bu derinlikteki su basıncına dayanacak şekilde yapılmıştı, ama kurtuluş umudu hemen hemen hiç yoktu. Bütün gözler derinlik ölçere bakıyor, bütün beyinler saniyeleri sayıyordu.

Deniz yatağı, ıstırap veren bir yavaşlıkla yükseldi. Teknenin deniz düzeyine girmesine sadece otuz metre kalmıştı. Golden Marlin kıta şevi sınırını geçip, diple teknenin altı arası yüz seksen metreye ulaştığında, kontrol odasında herkes rahat bir nefes aldı. Lombozların dışındaki su çok daha aydınlıktı ve güneş altında parlayan kıpırtılı yüzey görülebiliyordu.

Conrad, Teknenin altında derinlik yüz elli metreye yükseliyor, diye bağırdı.

Kelimeler ağzından henüz çıkmıştı ki, tekne korkunç bir şiddetle titredi. Tepki vermeye ve kaçınılmaz felaket üzerinde düşünmeye neredeyse hiç vakit yoktu. Tekne, tamamen kontrolden çıkarak, döndü. Aç deniz, sualtı patlayıcılarının neden olduğu iki yarıktan içeri hücum ettiğinde, teknik bakımdan ileri motorlar durdu.

Golden Marlin akıntıda sürüklenip, ama aynı zamanda da karşı konulmaz bir şekilde deniz tabanına doğru batarken, hareketsiz kaldı. Tonlarca su, kontrol odasındakilerin henüz bilmedikleri yerlerden tekne kısmından içeri girdi. Yüzey, aldatıcı bir şekilde sanki bir metrelik ölçü çubuğuyla dokunulabilecek kadar yakın görünüyordu.

Baldwin hayal görmüyordu. Teknesi batıyordu. Kızgın bir şekilde ikinci kaptanına, Makine dairesini ara ve çarkçıbaşından hasarı tespit etmesini iste, dedi.

Cevap hemen geldi. Çarkçıbaşı, makine dairesinin su aldığını bildiriyor. Bagaj bölmesini de su basmış, ama tekne kısmı hâlâ sağlammış. Pompalar, en yüksek kapasite çalışıyormuş. Aynı zamanda, safra tankı pompa sisteminin tazyikli su yüzünden hasar aldığını ve egzoz borularından tanklara su sızdırdığını söylüyor. Mürettebat, akışı durdurmaya çalışıyormuş, ama su çok hızlı yükseliyormuş ve makine odasını boşaltmak zorunda kalabilirlermiş. Üzgünüm efendim, ama çarkçıbaşı tekneyi normal yüzme hassasiyetinde tutamayacağını söylüyor.

Kontrol konsolunun önünde duran genç bir kaptan, Aman Tanrım, batacağız, diye mırıldandı.

Baldwin hemen kendini toparladı. Çarkçıbaşına aşağıdaki bütün su geçirmez kapıları kapamasını ve jeneratörleri elinden geldiği kadar uzun süre dayandırmasını söyle. Sonra, sessiz ve ifadesizce Pitt'e baktı ve Evet, Bay Pitt, sanırım şimdi bana 'size söylemiştim' diyebilirsiniz.

Pitt'in yüz ifadesi sert ve düşünceliydi, bu gemiyi ve yolcularını kurtarmak için her olasılığı düşünen bir adamın yüzüydü. Giordino bu ifadeyi geçmişte pek çok kez görmüştü. Pitt başını yavaşça salladı. Haklı çıkmaktan zevk almıyorum.

Dibe yaklaşıyoruz. Birinci Kaptan Conrad'ın gözleri radar ve yan tarayıcı sonarın üzerinden hiç ayrılmamıştı. Kaptan bunu söyler söylemez, Golden Marlin yüksek bir gıcırtı ve gümbürtü sesiyle

deniz tabanına çarptı ve tekne kısmı lombozların arkasındaki görüntüyü yok eden büyük kahverengi bir bulut çıkararak, kum ve çamur tabakasına oturdu.

Yolcuların, çok trajik bir şey olduğunu anlamaları için olayla ilgili bir film izlemeleri gerekmiyordu. Yine de, yolcu güvertelerine su girmediği ve mürettebatın hiçbiri korkmuş görünmediği için bu onların bir de denizaltında ilk yolculukları olduğundan hiçbiri ne kadar büyük bir tehlike içinde bulunduklarının farkında değildi kimse paniklemedi. Kaptan Baldwin, hoparlörden Golden Marlin'in güç kaybetmiş olduğunu Ama kısa zamanda her şeyin normale döneceğini anons etti. Ama neredeyse bütün tahliye bölmelerinin boş olduğunu fark eden bazı yolcular ve mürettebat bu masala inanmadı. Bazı yolcular şaşkınlıkla etrafta dolandı. Bazıları lombozların yanında kalıp, çamur ve kum bulutu çöktükten sonra ortaya çıkan balıkları izledi. Bazıları lobiye çekilip, artık şirketten olan içkilerini ısmarladılar.

Kaptan Baldwin ve subayları, içindeki yedi yüz kişiyle dipte çaresizce yatan bir denizaltı yolcu gemisini idare etmek hakkında hiçbir fikri olmayan kişilerce hazırlanmış, şirket kılavuzundaki acil durum yöntemlerini incelemeye başladılar. Su geçirmediğinden ve bölme kapılarının kapalı olduğundan emin olmak için tekne kısmı iskandil edilirken, makine dairesi mürettebatı makine dairesine ve bagaj bölmesine giren suya yetişmek için pompaları çalıştırdı. Çok şükür ki, gemi itici gücü dışında sistemlerin hiçbiri patlamalardan etkilenmemişti.

Baldwin haberleşme odasında serseme dönmüş bir şekilde oturuyordu. Büyük bir gayretle, şirket merkezindeki Lasch, Sahil Güvenlikle ve elli mil içindeki gemilerle haberleşmeye çalıştı. Acil yardım çağrısı yaptı ve Golden Marlin'in pozisyonunu bildirdi. Bu işi bitirdikten sonra, arkasına yaslandı ve başını ellerinin arasına aldı. Önce, denizlerdeki uzun kariyerinin sona ereceğine üzüldü. Sonra, bu şartlar altında kariyerinin ne kadar önemsiz olduğunu anladı. En başta, yolcularına ve mürettebatına karşı sorumluydu. Alçak sesle, Kariyerin canı cehenneme, diye söylendi. Ayağa kalktı, köprüden geçerek önce tam bir rapor almak için makine dairesine gitti, sonra gemide dolaşarak yolcuları büyük bir tehlike içinde olmadıklarına ikna etmeye çalıştı. Safra tanklarında bir sorun olduğu, ama onarım çalışmalarının devam ettiği yalanını söyledi,

Pitt, Giordino ve O'inalley hep birlikte, tahliye bölmelerinin olduğu güverteye indiler. O'inalley, kontrol panellerini açmaya ve sistemi kontrol etmeye başladı. Bu büyük İrlandalı adamda güven veren bir şeyler vardı. İşini iyi biliyordu. Hareketleri boş değildi. Kontrole başladıktan beş dakikadan az bir süre sonra, açık panellerin önünden çekildi, bir sandalyeye oturdu ve içini çekti. Tahliye bölmelerini kim harekete geçirdiyse, işini iyi biliyormuş. Köprüye giden devreleri etkisiz hale getirmiş ve tahlisiye denizaltılarını elle çalıştırılan acil durum kumanda cihazlarıyla harekete geçirmiş. Çok şükür, mini denizaltılardan biri tahliye olmamış.

Giordino, Ufak bir teselli, diye mırıldandı.

Pitt yenilgiyle başını salladı. Baştan beri bizden iki adım öndeydiler. Planlama konusunda onlara bir A vermek zorundayım.

O'inalley, Onlar kim?

Senin, benim sinek öldürdüğümüz kadar kolay çocuk öldüren adamlar.

Bu hiç mantıklı değil.

Aklı başında insanlar için değil. Giordino, Hâlâ çocukları yerleştirebileceğimiz bir bölme var, dedi. Pitt kalan bölmeye bakarak, Bu emri vermek kaptanın işi, dedi. Sorun, içine kaç tane çocuk

yerleştirebileceğimiz?

Bir saat sonra, Sahil Güvenlik kotrası olay yerine ulaştı ve Golden Marlin'àen bir telefon hattıyla birlikte fırlatılmış turuncu şamandırayı kotraya çekerek tekneye haberleşme imkânı sağladı. Baldwin ancak bundan sonra, yolcuların tiyatro salonunda toplanması ve durumun açıklanması emrini verdi. Tehlikeyi mümkün olduğu kadar önemsiz göstermeye çalıştı ve şirket talimatlarına göre acil durum halinde yüzeye önce çocukların gönderileceğini belirtti. Söyledikleri hoş karşılanmadı. Sorular yöneltildi. İnsanlar öfkeye kapıldılar ve kaptanın öfkeyle korkuyu yok etmek için yapabileceği başka bir şey yoktu.

Tahlisiye mini denizaltı doldurulmadan önce, Pitt ve O'inalley, muhasebecinin ofisinde bilgisayarın başına oturdular ve imalatçı firma tarafından belirlenen güvenli limitin üzerinde kaç kişi daha alabileceğini ve yüzeye güvenle çıkabileceğini hesapladılar.

Onlar bu işe dalmışken Giordino, Kelly'yi aramaya çıktı.

O'inalley, Teknede kaç çocuk var? diye sordu.

Pitt, muhasebecinin listesine bakarak, hesapladı. On sekiz yaşın altında elli dört çocuk var.

Tahlisiye denizaltıları, ortalama yetmiş iki kilo ağırlığında elli kişi taşıyabilecek şekilde imal edilmiş, toplam limit üç bin altı yüz kilo. Bunun üzerinde bir ağırlıkla yüzeye ulaşamazlar.

Bu sayıyı yarıya indirebiliriz. Çocuklar ortalama otuz altı kilo ya da daha az olmalı.

O'inalley, kimlerin hayatının kurtarılacağını tartıştıkları için kendini garip hissederek, Bin sekiz yüz kiloya düştüğümüze göre, annelerin bir kısmı için de yerimiz kalıyor, dedi.

Ortalama altmış üç kilo olduklarını farz edersek, yaklaşık olarak yirmi dokuz anne için yerimiz var.

O'inalley, aile ve çocuk sayılarını hesapladı. İyimserlikle, Gemide yirmi yedi anne var, dedi. Allah'a şükür, hepsini çocuklarıyla birlikte tahliye edebileceğiz.

Pitt, Aileleri bir arada tutmakla ilgili yeni geleneğe boş vermek zorundayız, dedi. Erkekler çok fazla ağırlık yapıyor.

O'inalley şiddetle, Katılıyorum, dedi.

Hâlâ bir ya da iki kişi için yerimiz var.

Geri kalan altı yüz on yedi kişiden kura çekmelerini isteyemeyiz.

Pitt, Hayır, dedi. Sualtı haberleşme sistemiyle tam olarak anlatılamayan buradaki durum hakkında ayrıntılı bilgi verebilecek ikimiz varız. Birimizin gitmesi gerekiyor, dedi.

O'inalley sertçe, Ben burada daha gerekliyim, dedi.

Giordino bu sırada döndü. Yüzündeki ifade pek hoş değildi. Açık bir şekilde, Kelly yok olmuş, dedi. Bir arama ekibi kurdum, ama onu bulmadık.

Pitt, Allah kahretsin, diye küfretti. Giordino'yu sorgulamadı ve Kelly'nin gerçekten de yok olduğundan bir an bile şüphe etmedi. İçgüdüleri, bunun doğru olduğunu söylüyordu. Aniden, gözünün önüne bir yolcunun fotoğrafı geldi. Bilgisayarda yolcu Üstesi programına girdi ve Jonathan Ford ismini yazdı.

Ford'un geminin merdivenlerinden, güverteye inerken çekilmiş fotoğrafı ekranda belirdi. Sonra

Pitt, print tuşuna bastı ve yazıcıdan renkli görüntü çıkarken bekledi. O'inalley ve Giordino sessizce beklerken Pitt, uçak savaşından önce uçuş gösterisinde tanıştığı kırmızı Fokker'in pilotu nu gözünün önüne getirerek, resimdeki adamla karşılaştırdı. Resmi, masaya koydu, bir kalem aldı ve adamın yüzünü boyamaya başladı. Bitirdiğinde, midesine bir yumruk yemiş gibi hissetti. Gemideydi ve ben onu elimden kaçırdım.

Tamamen sersemlemiş O'inalley, Kimden bahsediyorsun? diye sordu.

New York'ta beni bir uçak dolusu çocukla birlikte neredeyse öldüren ve tahlisiye denizaltılarını salarak, dipte çaresizce yatmamızdan sorumlu olan adamdan. Korkarım, tahlisiye denizaltılarından biriyle kaçtı ve Kelly'yi de yanında götürdü.

Giordino, elini Pitt'in omzuna koydu. Pitt'in kendini ne kadar kötü hissettiğini anlayabiliyordu. Kendisinin de başarısız olduğunu hissediyordu ve bu aklından bir türlü çıkmıyordu.

Pitt, Ford'un kamara numarasını aklına not etti ve koridora doğru koştu, O'inalley ve Giordino onu izlediler. Pitt kadın kamarottan, kamaranın anahtarını istemekle zaman kaybedecek bir halde değildi. Geri çekildi ve kapıyı tekmeleyerek açtı. Kadın kamarot odayı düzenlemişti, ama etrafta hiç eşya yoktu. Pitt şifoniyerin çekmecelerini açtı. Hepsi boştu. Giordino dolabı açtı ve en üst rafta geride beyaz bir nesne gördü. Uzandı, kalın kâğıt ruloyu çekti ve yatağın üstüne açtı.

O'inalley, Geminin projeleri, diye mırıldandı. Bunları nerden bulmuş?

Pitt, Kelly'nin gasp edilmesinin, Ford'un görevlerinden biri olduğunu anlayınca, ürperdi. Aldığı bilgilerle çok iyi destekleniyor. Bütün sistemler, teçhizatlar, güverteler, bölmeler ve yapılar hakkında çok ayrıntılı, bilgi edinmiş.

O'inalley, Bu da, patlayıcıları nereye yerleştireceğini ve tahlisiye denizaltılarını elle nasıl harekete geçireceğini nerden bildiğini açıklıyor, dedi.

Giordino, Artık, Sahil Güvenlik'e haber verip, bu adamı ve Kelly'yi mini denizaltıdan çıkarmak için etrafta dolaşıp duran bir tekne aramalarını söylemekten başka yapabileceğimiz bir şey yok, dedi.

Pitt, Ford'un kaçışını ve Kelly'nin kaçırılışını korkunç bir gerçek olarak kabullendiğinde, garip bir yetersizlik ve yararsızlık duygusu hissetti.

Kelly'ye yardım etmesi veya onu kurtarması imkânsızdı. Keyifsizce, bir sandalyeye çöktü. İçi daha da kötü ürperdi, ama bu seferkinin Kelly'yle bir ilgisi yoktu. Bütün tahliye bölmeleri gitmişti ve yeniden ele geçirilip, yüklenmelerinin imkânı yoktu. Batık yolcu gemisindeki altı yüz küsur kişinin kurtarılması için küçük bir umut ışığı gördü. Birkaç saniye neşesizce oturdu, sonra sessizce ve ümitle bekleyen O'inalley'e baktı ve alçak sesle, Bu teknenin her köşesini biliyorsun, dedi. Bunu bir soru gibi değil de, bir gerçek gibi söyledi.

O'inalley, Pitt'in niyetini tam olarak anlamadı ve duraksadı. Evet, herkes kadar iyi biliyorum.

Mini tahlisiye denizaltıları dışında başka bir tahliye sistemi var mı?

Ne demek istediğini anlamadım.

Tekneyi inşa eden firma, kurtarma bölmesi için yedek bir hava kilidi sistemi kurmuş mu?

Tekne kısmının üzerindeki kaportadan mı bahsediyorsun? Aynen.

Evet, bir tane var, ama oksijenimiz bitmeden önce altı yüz kişinin kurtarılmasının imkânı yok.

Giordino, Nasıl olur? diye sordu. Biz konuşurken, kurtarma operasyonu devam ediyor.

Bilmiyor musunuz?

Pitt sertçe, Anlatırsan öğreneceğiz, dedi.

Golden Marlin yüzeye çıkmadan sualtında dört günden fazla kalabilecek şekilde tasarlanmadı. Bundan sonra, hava hızla nefes alınmayacak bir hale geliyor.

Giordino şaşkınlıkla, Hava temizleyicilerinin içerideki havayı devamlı tazelediklerini zannediyordum, dedi.

O'inalley başını salladı. Çok randımanlı çalışıyorlar. Havayı tazelemekte birinci sınıf bir iş çıkarıyorlar, ama bir süre sonra kapalı bir atmosferde yedi yüz kişinin çıkardığı karbondioksit, gaz temizleyicileri ve filtrelere fazla gelecektir. Sonra da hava arındırması bozulmaya başlayacaktır. Ümitsizce omuz silkti. Su baskım jeneratöre ulaşır ve güç kaybedersek, bütün bu konuştuklarımız geçersiz olacak. O zaman hava temizleyicisi tamamen işlemez hale gelecek.

Pitt yavaşça, Şanslıysak, dört gün, dedi. Neredeyse on iki saattir suyun altında olduğumuza göre, aslında üç buçuk.

Giordino, Amerikan Deniz Kuvvetleri'nin bizi kurtarabilecek bir derin su denizaltı kurtarma aracı var, dedi.

Evet, ama harekete geçmek, tekneyi ve çalışma ekibini olay yerine getirmek, sonra da kurtarma yöntemlerini belirlemek en azından dört gün sürer. O'inalley yavaş yavaş, kelimelerin üzerinde durarak konuştu. Onlar, tekneyi aşağı indirip, kaçış bölmesiyle kenetlenene kadar bir avuç insandan fazlasını kurtarmak için çok geç olacak.

Pitt, Giordino'ya döndü. Al, sen anneler ve çocuklarıyla birlikte yukarı çıkmalısın, dedi.

Giordino beş saniye kadar boş boş baktı. Ne demek istediğinin farkına varınca, öfkeyle konuştu. Bayan Giordino'nun oğlu bir ödlek değil. Gemiyi kadınların etekleri arkasına saklanarak terk etmeyeceğim.

Pitt, İnan bana eski dostum, benimle yüzeyden çalışarak, buradakileri kurtarmak için daha çok şey yapabilirsin, diye yalvardı.

Giordino, sen neden gitmiyorsun, demek üzereydi ki vazgeçti ve Pitt'in söylediklerinin mantıklı olduğunu kabul etti. Peki, yüzeye ulaştıktan sonra ne yapacağım?

Burada, havayı temizlemek için açık bir hatta ihtiyacımız var.

Kurtarma ve batık gemiye kenetlenme metodu gerçekleşene kadar altı yüz on yedi kişiyi hayatta tutmak için yeterli havayı pompalayabilecek yüz elli metrelik bir hortumu nereden bulmamı bekliyorsunuz?

Pitt, aşağı yukarı kırk yıllık eski dostuna baktı ve sırıttı. Eğer seni iyi tanıyorsam, mutlaka bir şeyler düşünürsün.

Golden Marlin battıktan sonra, beş saat içinde dört tekne olay yerine vardı. Sahil Güvenlik kotrası Joseph Ryan, petrol tankeri King Zeus, Amerikan Deniz Kuvvetleri'nin okyanusta giden römorkörü Orion ve sahil boyunca işleyen nakliye gemisi Compass Rose. Çok geçmeden onlara, kurtarma operasyonuna yardım etme isteğinden çok merak yüzünden Miami ve Fort Lauderdale'den olay yerine

gelen bir sürü yelkenli yat ve sürat teknesi katıldı.

Deniz Kuvvetleri'nin derin su denizaltı kurtarma aracı Mercury, operasyon ekibi ve ana gemi Alfred Aultman, bir tatbikatın ortasında bulundukları Puerto Rico'dan afet bölgesine doğru ilerliyorlardı. Batık yolcu gemisinin durumu hakkında Kaptan Baldwin, Sahil Güvenlik teknesi ve Aultman'in kaptanı arasında mesajlar gidip geliyordu.

Aşağıda, Golden Marlin'de, O'inalley tahliye mekanizmasını onardıktan sonra çocuklar ve anneleri mini tahlisiye denizaltına bindirilmişti. Babalara, büyükanneler ve büyükbabalar gibi daha yaşlı akrabalara gözyaşları içinde veda edildi. Yaşı küçük birkaç çocuk, kapalı bölmeye girdiklerinde avazları çıktığı kadar bağırdılar. Onları sakinleştirmek, imkânsız olmasa da, çok zordu.

Gemiden kaçan tek erkek olduğu için hiç olmadığı kadar üzgün görünen Giordino, bağıran küçük çocukları ve annelerini susturmaya çalıştı. Kendimi, Titanik'in tahlisiye sandalına kadın elbisesi giyerek binen adam gibi hissediyorum.

Pitt elini Giordino'nun omzuna koydu. Yukarıda kurtarma operasyonuna daha faydalı olacaksın.

Giordino acı içinde, Bunu asla unutmayacağım, dedi. Buradan sağ olarak çıksan iyi olur, duyuyor musun? Eğer bir şeyler ters gider ve başaramazsan...

Pitt, Başaracağım, ama kurtarma operasyonunu doğru yerde yöneten seninle birlikte, diye ona söz verdi.

Son bir kez el sıkıştılar ve Pitt onu tahlisiye denizaltındaki son boş koltuğa oturttu. Zor durumdaki bir anne, ağlayan çocuklarından birini korkuyla çekilen Giordino'nun kucağına verdiğinde, Pitt gülmemek için kendini zor tuttu. Yaramaz küçük İtalyan, kırık cam parçalarının üzerinde oturuyormuş kadar rahatsız görünüyordu. Tahlisiye denizaltısının kapısı tıslayarak kapandığında ve fırlatma düzeni harekete geçirildiğinde Pitt, daha acıklı bir sahne görmediğini düşünüyordu. Altmış saniye sonra, fışş diye bir ses duyuldu ve tahlisiye denizaltısı yüzeye doğru yola çıktı, çok yavaş ilerliyordu, çünkü yüzme hassasiyeti neredeyse limitine kadar doluydu.

Pitt'in arkasında duran O'inalley, Sanırım artık yapabileceğimiz tek şey, beklemek, dedi.

Pitt, Hayır, dedi. Hazırlanalım.

Nerden başlıyoruz? Kaçış bölmesinden.

Ne bilmek istiyorsun?

Kaporta, Deniz Kuvvetleri derin su denizaltı kurtarma aracınınkiyle uyumlu mu?

O'inalley başıyla onayladı. Böyle bir acil durumda kurtarma tekneleri ya da çan bölmeleriyle uyumlu olacak şekilde Deniz Kuvvetleri'nin şartlarına göre tasarlandığını çok iyi biliyorum.

Pitt kapıya gitmişti bile. Bana yolu göster. Kendim kontrol etmek istiyorum.

O'inalley, onu asansörle yemek salonunun bulunduğu üst güverteye çıkardı, şeflerin sanki yolculuk hiç aksamamış gibi harıl harıl akşam yemeği hazırladıkları gemi mutfağından geçirdi. İçinde bulundukları şartlar düşünüldüğünde, görüntü inanılmayacak kadar gerçekdışıydı. Pitt içinde sıralar bulunan küçük bir bölmeye çıkan dar merdiveni tırmanan geminin mühendisini takip etti. Ortada, bir platforma çıkan basamaklar bulunuyordu. Platformun üzerinde, çapı doksan santim olan kaportaya doğru yükselen tünelin içinde kaybolan bir merdiven vardı. O'inalley tünelin içine giden merdiveni

tırmandı ve kaportayı inceledi. Pitt'e sanki müfettiş tünelde çok fazla kalmış gibi geldi. Sonunda, aşağı indi ve bitkin bir şekilde platforma oturdu.

Pitt'e baktı ve, Arkadaşın işini iyi bilen biriymiş, dedi.

Ne demek istiyorsun?

Çerçeve bükülmüş ve kaportanın etrafi sıkışmış. Ancak, dört kiloluk bir plastik patlayıcıyla açılabilir.

Pitt gözleriyle tüneli takip etti ve dehşete yakın bir duyguyla, eğrilmiş ve şekli bozulmuş kaçış kaportasına baktı. O zaman, kurtarma aracına kaçış yolu yok.

O'inalley, altı yüz on yedi kişinin kurtulma ümidi kalmadığını bilerek, Buradan yok, dedi. Güverteye baktı ve, Buradan yok. Hiçbir yerden yok, diye tekrar etti.

Pitt ve O'inalley kötü haberi köprüdeki Kaptan Baldwin'e ulaştırdılar. Kaptan haberi metanetle karşıladı. Emin misiniz? Kaçış kaportası zorlanarak açılamaz mı?

Pitt, Kaynak makinesiyle açılabilir, ama o zaman içeri giren suyu kesmek için hiçbir şekilde kapatamayız. Bu derinlikte basınç, aşağı yukarı on yedi atmosfer. Sualtında her on metrede basıncın yaklaşık bir atmosfer arttığını düşünürsek, tekne kısmına olan su basıncı santimetrekare başına kırk beş kilo. Yolcuların, çağlayan gibi akan suda mücadele ederek kurtarma aracına geçebilmelerine imkân yok.

Baldwin'in yüz ifadesi pek hoş değildi. Hisleri çok yoğun olmayan adam, kendisinin ve Golden Marlin'de kalanların öleceğine inanamadı. Kurtulma şansımız hiç yok mu?

Pitt cesurca, Her zaman umut vardır, dedi. Ama alışmış yöntemlerle yok.

Baldwin ifadesizce güverteye bakarken, omuzlarını silkti. Öyleyse, artık yapabileceğimiz tek şey, mümkün olduğu kadar uzun hayatta kalmak.

Birinci Kaptan Conrad, Pitt'e bir telefon uzattı. Bay Giordino, yüzeyden arıyor.

Pitt ahizeyi kulağına götürdü. Al?

Tanıdık ses, Sahil Güvenlik kotrasındayım, diye cevap verdi. Yüzeye yolculuk nasıl geçti?

Bir ordu dolusu bağıran çocuklara alışkın değilim. Kulak zarlarım patladı.

Pitt, İyi geçti mi? diye sordu.

Bütün çocuklar ve anneler sapasağlam. Sahil Güvenlik kotrasından daha iyi imkânları olan nakliye gemisine bindirildiler. En yakın limana doğru yola çıktılar. Kadınların, kocalarını geride bırakmaktan hiç memnun olmadıklarım söyleyebilirim. Bana bir çıngıraklı yılandan daha kötü gözle baktılar.

Derin su denizaltı kurtarma aracının ne zaman geleceği hakkında bir şey söylendi mi?

Giordino, Otuz altı saat diyorlar, diye cevap verdi. Sizin orada işler nasıl?

İyi değil. Dostumuz Kanai gemideymiş ve ayrılmadan önce kaçış kaportasını iyice sıkıştırmış.

Giordino hemen cevap vermedi. Sonra, Ne kadar kötü? diye sordu.

Sıkışmış. O'inalley, geminin yarısı sualtında kalmadan açılmasının mümkün olmadığını söylüyor. Giordino, Golden Marlin'dekiler için her şeyin bitmiş olduğuna inanamadı. Kesinlikle emin misin?

Tamamen.

Giordino kararlı bir şekilde, Bu noktada havlu atmayacağız, diye söz verdi. Yaeger'i arayıp, Max'in bir çözüm bulmasını isteyeceğim. Sizi oradan çıkarmanın bir yolu olmalı.

Pitt, Giordino'yu saran duyguyu hissedebiliyordu. Şimdilik, orada kalmasına izin vermenin daha iyi olduğunu düşündü. Aramaya devam et, ama ödemeli ara ama diye şaka yaptı.

Batık denizaltındaki mürettebatla yolcuların, üzerlerinde patlayan kasırgadan haberleri yoktu. Gazete ve televizyon haberlerini bir hafta boyunca Emerald-Dolphin trajedisi hikayeleriyle yaylım ateşine tuttuktan sonra, şimdi de Golden Marlin'in batışını ve denizaltında tuzağa düşmüş yolcuları kurtarmak için zamana karşı yapılan yarışı haber yapmak için bir deprem dalgası gibi geri dönmüşlerdi. Ünlü isimler ve politikacılar da olay yerine gelmişlerdi.

Tekneler dolusu kameraman, küçük uçak ve helikopterlerdeki bir sürü muhabirle birlikte sanki sihirli bir şekilde birden ortaya çıkmışlardı. Denizaltı yolcu gemisi, deniz tabanına oturduktan sonraki iki gün içinde, sayıları yüze yaklaşan gemi ve tekne olay yerinde birikti. Zamanla, içinde itibarlı gazeteciler bulunan tekneler dışında hepsi, Sahil Güvenlik tarafından olay yerinden uzaklaştırıldı.

Yolcu gemisindeki yangın, Pasifik Okyanusu'nun uzak bir bölgesinde çıkmıştı. Ama bu seferki hikâye farklıydı. Gemi, Florida sahilinden sadece doksan yedi mil ileride batmıştı. Her karesi heyecan vericiydi. Saatler geçip, diptekiler için son yaklaşmaya başladığında, heyecan had safhaya ulaştı. Üçüncü gün, medya sirki son bölüme hazır bir şekilde vitesi en hızlıya geçirdi.

Batık gemideki herhangi biriyle temas kurabilmek için akla gelebilecek her türlü yola başvurdular. Bazıları, şamandıraya bağlı telefon hattına tel bağlamaya çalıştı, ama Sahil Güvenlik hiçbirine izin vermedi. Ge mide kalan altı yüz on yedi kişinin hayatını kurtarmak için çılgın gibi çalışanlara rahat vermeleri için medya teknelerinin pruvalarına gerçek ateş açıldı.

Tahliye kapsülüyle kurtulan eş ve çocuklarla merhametsizce röportajlar yapıldı. Muhabirler, Giordino'ya ulaşmaya çalıştılar, ama o, olay yerine gelen NUMA araştırma gemisine geçmişti ve hiçbiriyle görüşmeyi kabul etmedi. Giordino, Golden Marlin'i teknenin dışından incelemesi ve kontrol etmesi için aşağıya Sea Sleuth'in kardeş aracı olan Sea Scout adındaki bir ROV göndermek için mürettebatla birlikte hemen çalışmaya başladı.

Kucağındaki uzaktan kumandayla ROV'u idare ederken, tekne kısmının üzerindeki kaçış kaportasının üzerine geldiğinde, umutsuzluğun farkına vardı. Monitördeki görüntüler, Pitt'in ona anlattıklarını doğruluyordu. Kaporta, onarılamayacak şekilde sıkışmıştı. Patlayıcı ya da kaynak makinesi dışında hiçbir şey onu açamazdı ve bu da kimse içinden geçemeden içeriyi su basmasından başka bir işe yaramazdı. Kurtarma aracıyla, mühürlemek imkânsızdı. Teknenin arka tarafındakiler için başka bir kaçış yolu yoktu.

Ertesi sabah, Derin su Denizaltı Kurtarma Aracı'nı taşıyan Deniz Kuvvetleri'ne ait destek gemisi olay yerine vardı. Giordino kendi operasyon ekibini, mürettebatı hiç vakit kaybetmeden batık tekneye dalış için Kurtarma Aracı'nı hazırlayan Alfred Aultmon'a taşıdı. Kıdemli Yüzbaşı Mike Turner, gemisine binen Giordino'yu karşıladı.

Turner, Giordino'nun elini sıkarken, Aultmon'a. hoş geldiniz. Deniz Kuvvetleri, NUMA'yla birlikte çalışmaktan her zaman memnuniyet duyar, dedi.

Birçok Deniz Kuvvetleri gemisi komutanının, gemilerini sanki kendileri satın almış ve parası

ceplerinden çıkmış gibi korumacı bir tavrı vardır ve gemilerini sadece seçkin misafirler için bir sığmak olarak görürler. Turner'in dostça bir görünüşü vardı ve tavırları derin bir zekâsı olduğunu gösteriyordu. Seyrelmeye başlamış ve tepesi açılmış sarı saçlarının altından dünyaya ela gözlerle bakıyordu.

Giordino, Bunun daha az trajik şartlar altında olmasını isterdim, diye cevap verdi.

Turner ciddiyetle, Doğru, dedi. Subaylarımdan biri size kamaranızı gösterecek. Bir şeyler yemek ister misiniz? Mercury ı ancak bir saat sonra suya indireceğiz.

Umarım, fazla yer kaplamayacaksam benim de onlarla birlikte gitmeme izin verirsiniz.

Turner gülümsedi. Yirmi kişilik yerimiz var. Bizi fazla sıkıştırmayacaksınız.

Giordino, kaptanın emrindeki kişilerden birini dalışa göndermeyeceğine şaşırarak, Biz? diye sordu. Siz de mi geliyorsunuz?

Turner başıyla onayladı ve dostça gülümsemesi kayboldu. Bu benim, tek umutları bizim kurtarma aracımız olan insanlarla dolu batık bir gemiye Mercury'\ ilk indirişim olmayacak.

Sarı renkli ve üzerinde kırmızı diyagonal şeritler olan Mercury, suya indirilmeden önce modern bir ressamın yorumladığı kabuğundan türlü garip çıkıntılar sarkan büyük bir muz gibi Aultman ‘in çalışma güvertesinde havada asılı duruyordu. Boyu on bir metre, eni iki metre, ağırlığı ise otuz tondu. İnebileceği maksimum derinlik üç yüz altmış metre hızı ise saatte iki buçuk deniz miliydi.

Kaptan Turner, peşinde mürettebattan biriyle birlikte ana kaportaya çıkan merdiveni tırmandı. Eski bir yelkenli, gemideki bir denizcininkine benzeyen kurşuni renkte fok balığı sakalı olan, gri saçlı yardımcı pilotu Gedikli Subay Mark McKirdy'i tanıştırdı. McKirdy, Giordino'yu kısaca başını sallayarak ve mavi gözlerinin tekiyle göz kırparak, selamladı.

McKirdy, Giordino'ya, Denizaltılar konusunda deneyimli olduğunuzu duydum, dedi.

İçlerinde uzun bir zaman geçirdim.

Emerald-Dolphin'in, altı bin metrede yatan enkazını incelediğinize dair söylentiler var.

Giordino, Evet, bu doğru, diye onayladı. Arkadaşım Dirk Pitt ve NUMA'nın deniz biyologu Misty Graham'la birlikte.

O zaman, sadece yüz altmış beş metreye yapılacak bu dalış, sizin için çocuk oyuncağı olacak.

Kaçış kaportasına kancayla bağlanamazsak, olmayacak.

McKirdy, Giordino'nun gözlerindeki ciddiyeti okudu. Sizi tam üzerine yerleştireceğiz. Sonra sanki onu inandırmak için, Merak etmeyin. Eğer sıkışmış bir kaportayı açabilecek biri varsa, o da ben ve Mercury'dir. Bu iş için gerekli olan bütün gereçlere sahibiz, dedi.

Giordino, Umarım öyledir, diye mırıldandı. Öyle olmasını çok isterim.

Kontrol konsolunun başında Şef McKirdy bulunan Mercury, batık gemiye on beş dakikadan kısa bir sürede ulaştı. Şef, kurtarma aracını teknenin etrafında dolaştırdı. Tekne, çok büyük, ölü bir hayvana benziyordu. Üç adam lombozlardan içeri bakıp, Golden Marlin'in içinden onlara bakan yüzleri görünce ürkütücü bir duygu hissettiler. Giordino, teknenin lombozlarından birinden Pitt'in ona el salladığını görür gibi oldu, ama araç yanından çok hızlı geçtiği için emin olamadı.

Çamur ve kum tabakasının üzerine oturmuş tekneyi adamakıllı incelemek için aşağıda üç saat geçirdiler. Kameralar, durmadan video çekimi yapıyor ve iki saniyelik aralıklarla fotoğraf çekiyordu.

Turner alçak sesle, İlginç, dedi. Teknenin her santimetre karesini inceledik, ama çok az kabarcık gördüm.

McKirdy, Bu çok tuhaf, diye onayladı. Tanrı'ya şükür, şimdiye kadar sadece iki denizaltına kurtarma operasyonu gerçekleştirdik. Alman Seigen ve Rus Tavda. Her iki araç da, yüzeydeki gemilerle çarpışmaları sonucunda batmıştı. Her iki olayda, çarpışmadan uzun zaman sonra teknelerindeki yarıklardan bir sürü hava kabarcığı çıkmaya başlamıştı.

Giordino lombozdan ürkütücü manzaraya baktı. Sadece makine dairesi ve bagaj bölmelerini su basmıştı. Artık tamamen su altında ve havasız kalmış olmalılar.

McKirdy sualtı aracım, patlayıcılar yüzünden içeriye doğru yarılmış, hasar alan yerlere yaklaştırdı. Lombozdan eliyle işaret etti. Yarıkların bu kadar küçük olması şaşırtıcı.

Tekneyi batıracak kadar büyükler.

Safra tankları hasar almış mıydı?

Giordino, Hayır, diye cevap verdi. Sağlam kaldılar. Kaptan Baldwin onları boşalttığı halde, tekne kısmındaki çatlaklardan giren su yüzünden gemi aşağı doğru sürüklenmeye devam etti. Pompalar, suyun hızına yetişemedi ve başarısız oldular. Tekneyi kurtaran şey, su geçirmez kapıların kapanmasıyla içeriye giren suyun kargo bölmesinde ve makine dairesinde kalmasıydı.

Turner teknedeki iki çatlağı eliyle işaret ederek, yavaşça, Büyük bir trajedi, dedi. Daha küçük iki yarıkla yüzeye ulaşabilirdi.

McKirdy, Efendim, yukarı çıkmadan önce kaçış kaportasını iyice kontrol etmeyi öneriyorum, dedi.

Olumlu, şef. Bizi üzerine oturt ve mühürleyebilir miyiz diye bakalım. Şanslıysak, çalışma mürettebatıyla birlikte geri gelip, açma işine başlarız.

McKirdy, kurtarma aracını Golden Marlin'in üstüne götürdü ve kaportanın tam üzerinde durdurdu. Turner'la birlikte patlayıcıların verdiği hasarı incelediler.

McKirdy, Cesaret verici görünmüyor, dedi.

Turner umutlu görünmüyordu. Kaportanın altındaki mühürleme kenarı paramparça olmuş. Onarmak için kurtarma bölmesindeki hava kilidini kullanma şansımız yok, çünkü tekne kısmı, su geçirmez bir mühür yapılması, suyun boşaltılması ve mürettebatın kaynak makineleriyle çalışması için fazlasıyla hasarlı.

Giordino, Ya dalgıçlar? diye sordu. Bu derinlikte çalışmak onlar için alışılmadık bir durum değil.

Normal basıncı azaltan kapalı bölmede vardiyalı çalışmak zorunda kalacaklar. Olay yerine bir bölme getirtmek ve onarımları yapmak en az dört gün sürer. O zamana kadar... Sesi gittikçe azaldı.

Üçü birlikte, uzun bir süre kaçış kaportasının etrafındaki parçalanmış bölgeye baktılar. Giordino aniden kendini çok yorgun hissetti. Gittikçe azalan havadan mı, yoksa üzerine çöken hayal kırıklığı yüzünden mi, bilmiyordu. Gemide kalan herkesin kesinlikle sonunu getirecek bir su baskınına neden olmadan kaportada yarık açmanın imkânsız olduğunu bilecek kadar iyi bir mühendisti. Herhangi bir girişim faydasız olacaktı. McKirdy, kurtarma aracını bir kez daha kaçış kaportasının üzerinde

dolaştırdı.

'Teknenin üzerine bir basınç bölmesi indirmek zorunda kalacağız, bir mühür yapacağız ve sonra plakalardan Mercury 'deki herkesi tahliye edebilecek kadar geniş bir delik açacağız. Turner, metodu o kadar basitçe tarif ediyordu ki, ödev veren bir öğretmene benziyordu.

Giordino, Bu ne kadar sürer? diye sordu.

Kırk sekiz saat içinde işi tamamlayabiliriz.

Giordino açıkça, Çok geç, dedi. Orada, en fazla otuz saatlik oksijenleri kaldı. Büyük bir tabuta geçit açıyor olacaksınız.

Turner, Kesinlikle haklısın, diye itiraf etti. Ama limanı terk etmeden önce tekneyi inşa edenlerin helikopterle gönderdikleri projelere göre, bu çeşit bir acil durum için bir dış hava bağlantı borusu var. Kıçtaki salma omurganın önünde, yüzeyden uzatılacak hortum için bir bağlantı borusu bulunuyor. Hortumumuz ve santimetrekare başına yüz seksen kilo basan bir pompamız var. Yerleştirebilir ve içeriye hava sağlamaya hazır hale getirebiliriz. Saatine bakmak için duraksadı en fazla üç saat sürer.

McKirdy, En azından, kuru bir girişle onları kurtarana kadar aşağıdaki zavallıları hayatta tutabiliriz, dedi.

Hiç olmadığı kadar karamsar olan Giordino, Evet, dış taraftaki acil durum hava girişini biliyorum. Ama emin olmadan önce dış bağlantı borusunu kontrol etseniz iyi olur.

McKirdy, Turner'in emrini beklemedi. Sualtı aracına sert bir dönüş yaptırdı, yüzeye doğru uzanan ve içinde teknenin lobisi bulunan salma omurganın ön kısmına doğru ilerletti. Aracı, salma omurganın tabanında tekne kısmına bağlı küçük, yuvarlak bir bölmenin üzerinde durdurdu.

Hava bağlantı borusunun yeri burası mı?

Teknenin planlarını inceleyen Turner, Burası olmalı, dedi.

Sağlam görünüyor.

Aniden neşelenen McKirdy, Tanrı'ya şükür, dedi. Şimdi hortumu bağlayabilir ve onları çıkarana kadar hayatta kalmalarını sağlayacak yeterli havayı pompalayabiliriz.

Henüz şampanyayı patlatmak istemeyen Giordino, Manipülatörleriniz var, dedi. İşi sağlama bağlamak için neden kapağı kaldırıp, hortum tertibatının bağlantı borusuna uyup uymadığını kontrol etmiyorsunuz?

Turner, Aynı fikirdeyim, dedi. Hâlâ civarda olduğumuza göre birleşmeye hazırlayabilir ve zaman kazanabiliriz. Kontrol konsoluna arkasını döndü, mafsallı kolları olan küçük uzaktan kumanda aletini aldı ve iki manipülatör kolundan birini çalıştırmaya başladı. Çok dikkatlice, bölmenin kenarlarındaki dört kilit mandalını açtı. Sonra kenarını menteşelerin aksi yönünde kaldırdı.

Karşılaştıkları manzara, bekledikleri gibi değildi. Hava hortumuna bağlı erkek duyun dişi duyu eksikti. Bir balyoz ve keskiyle çıkarılmış gibi görünüyordu.

Turner umutsuzca, Allah aşkına, bunu kim yapmış olabilir? diye sordu.

Giordino fısıldayarak ve nefretle, Çok kurnaz bir şeytan, diye söylendi.

Hasarlı bağlayıcıyı yakından inceleyen McKirdy, İçerideki havaları tükenmeden, yeni bir tane

getirtmek ve tamir etmek imkânsız, dedi.

Giordino cansız bir yüz ifadesiyle, Biz burada böyle çamurdan yapılmış heykeller gibi durup, izlerken altı yüzden fazla erkek ve kadının öleceğini mi söylüyorsun? diye sordu.

Turner ve McKirdy, tipide kaybolmuş adamlar gibi birbirlerine baktılar. Akıllarına söyleyecek hiçbir şey gelmiyordu. Her basamakta engellenmiş olmaktan bunalmışlardı. Beklenmedik hasarları önceden tahmin edememişlerdi. Hainliğin boyutları onları aşıyordu.

Giordino olanlara inanamıyordu. En yakın arkadaşını ani bir kazada kaybetmek korkunç bir şeydi, ama kimse ona yardım edemediği ve modern bilimin ve teknolojinin imkânları yetmediği için sapasağlam bir insanının ölmesini beklemek, kesinlikle kabul edilmez bir şeydi. Acı içindeki bir adam, tanrılara karşı gelir. Giordino bir şey yapmaya kararlıydı, bu yüz altmış beş metredeki enkaza kendi başına dalmak anlamına gelse bile, yapacaktı.

McKirdy, ölüm korkusuyla, Turner'dan emir almadan safra suyunu boşalttı, gemiyi denkledi ve yüzeye çıkardı. Bunu gözünün önüne getirmek istemese de, hepsi Golden Marlin'de mürettebat ve yolcuların kurtarma aracını, umutları ve hayallerinin onunla birlikte gittiğini bilmeden, karanlık boşlukta kaybolana kadar izlediklerini biliyordu.

Golden Marlin'deki ruh hali, dehşet vericiydi. Yolcular, sanki yolculuk devam ediyormuş gibi yemek odasında yemeklerini yediler, kumarhanede kumar oynadılar, lobide içkilerini içtiler, kütüphanede kitap okudular ve sonra da yatmaya gittiler. Yapabilecekleri başka bir şey yoktu. İçkilerinden bazıları oksijendeki azalmayı hissettiyse de, hiçbiri bunu belli etmedi. Durumları hakkında sanki havadan sudan bahsediyormuş gibi konuştular. Sanki olanları inkâr ediyor gibiydiler.

Gemide kalan yolcuların çoğu yaşı ilerlemiş kişilerdi, birkaç çocuksuz genç çift, iki düzine bekâr erkek ve kadın, çocukları ve eşleri tahliye kapsülüyle gittikten sonra geride kalan babalar vardı. Görevli mürettebat, masalara servis yapmak, gemi mutfağında yemek pişirmek, kamaraları temizlemek ve tiyatroda şovlarını yapmak gibi her zamanki işlerine devam ettiler. Sadece makine dairesindeki mürettebat, hâlâ enerji sağlayan pompalar ve jeneratörlerin bakımını sağlamak için durmadan çalışıyordu. Çok şükür, bunlar makine dairesinden ayrı bir bölmede duruyordu ve patlamalardan hemen sonra mühürlenmişti.

Pitt, kurtarma aracının yüzeye döndüğünü gördükten ve Giordino ona telefonda kötü haberi verdikten sonra korktuğunun başına geldiğini anladı. Saatler sonra, kontrol odasındaki proje masasına oturdu ve küçük bir kurtuluş imkânı bulabilmek için tekrar tekrar geminin projelerini inceledi. Baldwin yanına geldi ve proje masasının karşısındaki bir tabureye oturdu. Soğukkanlılığı biraz olsun geri gelmişti, ama ümitsizliği ağır basıyordu. Nefes almakta güçlük çektiği fark ediliyordu.

Pitt'e, Üç gündür gözlerine uyku girmedi, dedi. Neden biraz uyumuyorsun?

Eğer uyursam, eğer içimizden biri uyursa, bir daha uyanamayız.

Baldwin belirgin bir acıyla, Yardımın çok yakında geleceği yalanını sürdürdüm, ama artık gerçeğin farkına varıyorlar. Çirkin bir yüzleşme yapmak zorunda kalmayışımızın tek nedeni, hiçbir şey yapamayacak kadar güçsüz olmaları, dedi.

Pitt kızarmış gözlerini ovuşturdu, soğuk kahvesinden bir yudum aldı ve neredeyse yüzüncü kez geminin planlarını inceledi. Alçak sesle, Bir çözüm yolu olmalı, dedi. Tekneye temiz hava pompalayacak hortumu bağlamanın bir yolu olmalı.

Baldwin cebinden bir mendil çıkardı ve alnını sildi. Harap edilmiş bir kaporta ve hava bağlantı borusuyla imkânsız. Ve teknede delik açmak için herhangi bir girişim, geminin tamamını su basmasına neden olacaktır. Acı gerçeği kabullenmek zorundayız. Deniz Kuvvetleri, hasarı tamir edip, hava geçirmez bir mühür yapıp, tekne kısmında hepimizi tahliye edebilecekleri bir delik açana kadar oksijenimiz bitmiş olacak.

Jeneratörleri durdurabiliriz. Bu bize birkaç saat kazandırır.

Baldwin canından bezmiş bir halde başını salladı. Enerjiyi açık tump, bu zavallı insanların sonuna kadar mümkün olduğunca normal yaşamalarına izin versek daha iyi. Ayrıca, pompalar su basan bölmelerin taşmaması için çalışmaya devam etmek zorunda.

Dr. John Ringer kontrol odasından içeri girdi. Geminin doktoru Ringer, hastaneye baş ağrısı, baş dönmesi ve mide bulantısı şikayetleriyle gelen yolculardan dolayı zor durumdaydı. Şikâyetlerinin sonucu hakkında ayrıntıya girmeden, elinin altındaki bütün imkânları kullanarak, onları iyileştirmeye çalışıyordu.

Pitt çok yorgun ve yıkılmak üzere görünen doktora baktı. Ben de sizin kadar kötü mü görünüyorum, doktor?

Ringer zorla gülümsedi. Buna inanır mısın bilmiyorum, ama daha da kötü.

İnanırım.

Ringer bir sandalyeye çöktü. Karşı karşıya olduğumuz şey, asfeksi. Yetersiz oksijen almak ve yetersiz karbondioksit vermekten ileri gelen yetersiz nefes alma durumu.

Pitt, Makbul olan oranlar nedir? diye sordu.

Yüzde yirmi oksijen. Yüzde birin onda üçü karbondioksit.

Şimdiki durumumuz nedir?

Yüzde on sekiz oksijen, yüzde dördün biraz üzerinde karbondioksit, diye cevap verdi.

Baldwin sertçe, Ya tehlike sınırları? diye sordu.

Sırasıyla, yüzde on altı ve yüzde beş. Bundan sonra yoğunlaşma son derece tehlikeli bir hale geliyor.

Pitt, Ölüm derecesinde tehlikeli, dedi.

Baldwin, Ringer'e hiçbirinin karşı karşıya gelmek istemediği soruyu sordu. Ne kadar zamanımız kaldı?

Ringer yavaşça, Oksijen eksikliğini siz de benim kadar hissediyorsunuz, dedi. Üç, belki iki buçuk saat, kesinlikle daha fazla değil.

Baldwin dürüstçe, Düşüncelerinizi dürüstçe açıkladığınız için teşekkürler, doktor. Yangın söndürme mürettebatının respiratörleriyle, içlerinden bazılarının biraz daha hayatta kalmalarını sağlayabilir misiniz?

Yirmi yaşın altında yaklaşık on genç var. Onlara, tükenene kadar oksijen vereceğim. Ringer ayağa kalktı. Hastaneye dönsem iyi olur. Aşağıda bir sıra oluştuğunu tahmin edebiliyorum.

Doktor çıktıktan sonra Pitt, teknenin planlarını incelemeye geri döndü. Filozofça, Her karmaşık

sorunun basit bir çözümü vardır, dedi.

Baldwin şakayla, Bulunca, bana da haber ver, dedi. Ayağa kalktı ve kapıya doğru ilerledi. Yemek salonunda görünme vaktim geldi. İyi şanslar.

Pitt sadece başını salladı ve bir şey söylemedi. Beynini yavaş yavaş uyuşturan bir korku hissetti, ama bu kendi hayatı için duyduğu bir korku değil, bu kadar insanın hayatının bağlı olduğu çözümü bulamayacağı korkusuydu. Ama birkaç dakikalık bu korku, aynı zamanda zihnini açtı ve ona olağanüstü bir berraklık kazandırdı. Bunu, onu bir an için sersemletecek kadar büyük bir kuvvetle gelen bir ilham izledi. Çözüm basitti. Bir anda, müthiş bir kolaylıkla buldu. Birdenbire ilham gelen pek çok insan gibi, bunu neden daha önce düşünemediğini merak etti.

Şamandıraya doğru çıkan hatta bağlı telefona koşmak için o kadar hızla ayağa kalktı ki, bu telaş içinde taburesini yere düşürdü. Ahizeye bağırdı. Al! Orada mısın?

Giordino ciddi bir sesle, Buradayım, diye cevap verdi.

Sanırım cevabı buldum! Hayır, cevabı bulduğuma eminim.

Giordino, Pitt'in canlılığı karşısında şok olmuştu. Bir saniye, Kaptan Turner ve mürettebatı dinleyebilsin diye seni köprüdeki hoparlöre bağlayacağım. Bir anlık duraksamadan sonra, Tamam, devam et, dedi.

Hava hortumunu hazırlamanız ve buraya indirmeniz ne kadar sürer?

Yüzü bir yağmur bulutu kadar gri olan Turner, Bay Pitt, biliyorsunuz bağlantı yapamıyoruz, dedi.

Pitt sabırsızca, Evet, evet bunu biliyorum, dedi. Ne kadar zaman sonra hava pompalayabilirsiniz?

Turner, köprüden McKirdy'e baktı. Şef, güvertede bunun altında ne yatıyor olabileceğini düşünüyormuş gibi yere bakıyordu. Üç saat içinde hazırlayabiliriz.

Şunu iki yapın, yoksa unutun.

Ne işe yarayacak ki? Bağlantı yapamıyoruz.

Pompanız bu derinlikte etraftaki su basıncını giderebilir mi?

McKirdy, Doksan sekiz kilo basıyor. Sizin derinliğinizdeki su basıncının iki katı, diye cevap verdi.

Pitt, Şimdiye kadar çok iyi, dedi. Başı dönmeye başlamıştı. Hava hortumunu çabuk buraya getirin. İnsanlar dökülmeye başladılar. Aracın manipülatörlerini kullanmaya hazırlıklı olun.

Turner, Aklından neler geçtiğini bize de anlatacak mısın? diye sordu.

Buraya geldiğinizde size ayrıntılarıyla açıklayacağım. Daha fazla bilgi için gelince beni arayın.

O'inalley, Pitt'in Alfred Aultman'la yaptığı konuşmayı duymak için tam vaktinde tökezleyerek kontrol odasına girmişti. Elinde ne gibi bir koz var?

Pitt artan bir iyimserlikle, Muhteşem bir fikir. Aklıma gelen en ıyı fikirlerden biri.

Buraya nasıl hava sağlamayı düşünüyorsun?

Düşünmüyorum.

O'inalley, O zaman fikrinin nesi mükemmel?

Pitt, Basit, eğer Muhammed dağa gitmezse... diye ilgisizce açıkladı.

Mantıklı konuşmuyorsun.

Pitt gizemli bir şekilde, Bekle ve gör, dedi. Lise fizik dersi kitabındaki en basit deney.

Golden Marlin bir sualtı kriptosu haline gelmek üzereydi. Havasızlık korkutucu bir boyuta ulaşmış ve atmosfer o kadar kirlenmişti ki, yolcular ve mürettebat, koma ve ölümden önceki ilk aşama olan bilinç kaybını yaşamak üzereydiler. Karbondioksit seviyesi hızla yaşamı destekleyemeyecek boyutlara ulaşıyordu. Köprüde kalan son kişiler olan Pitt ve O'inalley, zorlukla dayanıyorlardı.

Yolcular oksijen eksikliği yüzünden uyuştukları için hayalet gibi hareket ediyorlar ve artık mantıklı düşünemiyorlardı. Kimse son anlarını yaşarken paniklemedi, çünkü hiçbiri sonlarının yakın olduğunun tam olarak farkında değildi. Baldwin yemek salonundakilerle konuşup anlamsız olduğunu bildiği sözlerle onları cesaretlendirmeye çalıştı. Köprüye doğru giderken, koridorda dizleri üzerine düştü ve halıya yığıldı. Oradan geçen yaşlı bir çift, boş gözlerle kaptana baktı ve tökezleyerek kamaralarına doğru gitti.

Kontrol odasında, O'inalley hâlâ tutarlı bir şekilde konuşuyordu, ama bilincini kaybetmesine az kalmıştı. Pitt odada kalan çok az oksijeni içine çekmek için derin nefesler alıyordu. Telefonu kaldırdı ve nefes nefese, Neredesiniz? dedi. İşimiz bitmek üzere.

Giordino ümitsiz bir ses tonuyla, Geliyoruz, dedi. Lombozdan dışarı bak. Kontrol odasına yaklaşıyoruz.

Pitt kontrol konsolunun önündeki ana lomboza sendeleyerek yürüdü ve alçalan Mercury'i gördü. Hortum yanınızda mı?

Gedikli Subay McKirdy, İstediğin anda, istediğin yeri pompalamaya hazır, diye cevap verdi. Kaptan Turner operasyonu yüzeyden yönetmek için Aultman'da kalmıştı.

Dibi sıyırana kadar aşağı inin ve makine dairesinin karşısındaki çatlağa doğru ilerleyin.

Giordino, Pitt'in niyetini sorgulamadan, İlerliyoruz, dedi.

Beş dakika sonra, Turner rapor verdi. Patlamanın neden olduğu yarıkla aynı hizadayız.

Pitt ömrü boyunca ihtiyacı olan havanın sadece birkaç metre yukarıda olduğunu düşününce, nefes almak için savaşmayı ironik buldu. Nefes nefeseydi. Manipülatörleri kullanın ve hava hortumunun ucunu, makine dairesinde mümkün olduğu kadar geriye sokun.

Sualtı aracındaki McKirdy omuzlarını silkti. Giordino sivri uçlu ve yarılmış tekne kısmının hortumu kesmemesine dikkat ederek, manipülatörler yardımıyla hortumu yarıktan içeri geçirmeye başladı. Elinden geldiği kadar hızlı çalışmasına rağmen, hortumu uzak bölmeye ulaştırması ve makine desteklerinin arasına sıkıştırması yaklaşık on dakikasını aldı.

Giordino, İçerde, diye bildirdi.

Pitt nefes alıp verdi. Tamam... pompalama başlayın.

Kurtarma aracındaki iki adam yine sorgulamadan itaat ettiler. McKirdy yüzeydeki Turner'a emri verdi ve iki dakika içinde hortumdan makine dairesinin içine hava akımı dolmaya başladı.

Giordino, Ne yapıyoruz? diye sordu, şaşkınlık ve büyük bir acı içinde son sözlerini söylediğini düşündüğü arkadaşını dinledi.

Pitt fısıltıdan biraz yüksek bir sesle cevap verdi. Bir gemi, basınçlı su teknenin hava boşluğuna dolduğu zaman batar. Ama bu derinlikte, hortumunuzdan gelen hava, suyun basıncının iki katını basıyor ve suyu denize geri gönderiyor.

Bu açıklama kalan enerjisini tüketti ve çoktan bayılmış olan O'inalley'nin yanına, güverteye yığıldı.

Giordino yüzeyden yüz altmış beş metre aşağıdaki hortumun kuvvetli baskısıyla makine dairesinden denize fışkıran suyu görünce umutları aniden canlandı. İşe yarıyor, diye bağırdı. Hava içerde bir kabarcık oluşturuyor.

McKirdy, Evet, ama teknenin geri kalan kısmına hava gitmiyor, dedi.

Giordino, Pitt'in çılgınca planını anlamıştı. O, içerdeki havayı temizlemeye çalışmıyor. Tekneyi yüzeye çıkarmaya çalışıyor.

McKirdy aşağı baktı ve kum tabakasının içine gömülmüş tekne kısmını gördü, emmeden kurtulup yüzeye çıkabileceğinden derin şüpheleri vardı. McKirdy biraz duraksadıktan sonra yavaşça, Arkadaşın cevap vermiyor, dedi.

Giordino telefona, Dirk! diye haykırdı. Konuş benimle! Ama cevap yoktu.

Deniz Kuvvetleri gemisi Alfred Aultman'da, Kaptan Turner, aşağıda yaşanan dramı dinlerken, kaptan köprüsünde bir aşağı bir yukarı volta atıyordu. Pitt'in taktiğinin altında yatan dehayı gördü. Ona göre, bu inanılmayacak kadar basitti. Murphy'nin kanunu, yerini nadiren Occam'ın usturasına bırakırdı.

Destek gemisinin köprüsünde sekiz adam vardı. Korku ve yenilgi, ıslak bir battaniye gibi üzerlerini kaplamıştı. Hepsi, sonun geldiğini ve Golden Marlin'in titanyum bir mezarlık haline dönüşmek üzere olduğunu düşünüyordu. Ayaklarının yaklaşık çeyrek mil altında, altı yüz on yedi kişinin son nefeslerini aldığına inanamıyorlardı. Hoparlörün etrafında toplandılar ve Mercury'den haber beklerken sanki kilisedeymiş gibi alçak sesle konuştular.

Turner'ın subaylarından biri, Cesetleri çıkaracaklar mı? diye sordu.

Turner sıkıntılı bir ifadeyle omuzlarını silkti. Onları çıkarmak için bu kadar derine inmek, milyonlarca dolara mal olur. Büyük ihtimalle, oldukları yerde bırakılacaklar.

Genç bir asteğmen aniden sayaca yumruk attı. Neden haber vermiyorlar? McKirdy neden bize aşağıda neler olduğunu söylemiyor?

Sakin ol, evlat. Başlarında bizim için endişelenemeyecek kadar dert var.

Gözlerini bir an olsun kayıt aletinden ayırmamış olan yan tarayıcı sonar operatörünün ağzından dört kelime çıktı. Yukarı çıkıyor. Yukarı çıkıyor.

Turner yan tarayıcı sonar operatörünün omzu üzerinden ağzı açık bir şekilde kayıt cihazına baktı. Golden Marlin'in görüntüsü hareket etmişti. Evet, yukarı çıkıyor, diye doğruladı.

Tekne dipten kalkarken, metalin zorlandığının ve genleştiğinin açık bir göstergesi olan inilti sesi, hoparlörden duyuldu. Sonra, McKirdy'nin sesi duyuldu. Tanrı'nın izniyle, kurtuldu. Yüzeye doğru ilerliyor. Makine dairesine hava pompalamak işe yaradı. Emmeden kurtulmak ve kum tabakasından fırlamak için yeterli olan yüzme hassasiyetini kazandı...

Giordino, Hortumun içeriye hava pompalamaya devam edebilmesi için onunla kalmaya çalışıyoruz, yoksa tekrar batacak, diye araya girdi.

Turner hemen, Biz hazır olacağız! diye karşılık verdi.

Turner makine dairesi mürettebatına, yüzeye vurduğu anda yolcu gemisine çıkmaları ve içeriye hava pompalamak için teknenin üst kısmında bir delik açmaları emrini verdi. Sonra, yirmi mil içindeki bütün tekneleri aradı ve ayıltmak için herhangi bir aleti veya oksijen respiratörü olanların hızla gelmelerini istedi. Ayrıca, mürettebatı Golden Marlin'e girdiği anda gemiye binmek üzere bütün doktorların hazır beklemesini istedi. Zaman, çok değerliydi. Eğer, oksijen yetersizliği yüzünden kendinden geçen yolcu ve mürettebatı hayata döndürmek istiyorlarsa, içeri mümkün olduğu kadar çabuk girmek zorundaydılar.

Teknenin yukarı doğru ilerlediği haberi yayıldıktan birkaç dakika sonra Golden Marlin'in üzerindeki gemi filosu arasındaki atmosfer, hüzünden coşkulu bir sevince dönüştü. Bir sürü kabarcık yüzeye yükseldiğinde ve sabah güneşi altında gökkuşağı renkleri çıkararak patladığında binlerce göz, gemiler ve teknelerle çevrili açık su alanına bakıyordu. Sonra Golden Marlin göründü. Kocaman bir tıpa gibi sudan fırladı, sonra çevresindeki teknelere büyük bir dalga gönderen ve küçük yatları bir sonbahar fırtınasında ağaçtan dökülen yapraklar gibi sallayan muazzam bir su sıçratarak, denize düştü.

Turner bir yandan serap gördüğünden korkarak, kendinden geçmiş bir halde, Çıktı! diye bağırdı. Çoktan suya inmiş işkampaviyelere doğru köprü kanadından megafonla bağırdı. Kurtarma botları! Çabuk oraya gidin!

Tezahürat sesleri, rüzgârsız havayı parçaladı. İnsanlar sesleri kısılana kadar bağırdılar, birçoğu ıslık çaldı, bütün korna ve sirenler çalmaya başladı. Hiçbiri, tıpkı Turner gibi, gördüklerine inanamıyordu. Yeniden diriliş çok ani olmuştu ve birçoğu bunu beklemiyordu. Teknelerdeki ve uçaklardaki medya kameramanları, Turner ile Sahil Güvenlik kotrası kaptanının olay yerinden uzak durmalarıyla ilgili tehdit ve emirlerine aldırmayarak, hemen olay yerine akın ettiler; birkaçı yolcu gemisine çıkmak konusunda kararlıydı.

Golden Marlin tüneğe konan bir kuş gibi suya oturur oturmaz, kurtarma donanması ona doğru hızla hareket etti. Önce Alfred Aultman 'dan gelen botlar yanma ulaştı ve bordasına bağlandı. Turner tekne kısmında delik açmaları için verdiği emri iptal edip, artık içeri su girme tehlikesi olmadığından dışarıdan açılabilecek yükleme ve kargo kaportalarından giriş yapmaları' emrini verdi.

McKirdy dolan suyu boşaltan havayı pompalayan hortumu makine dairesinde emniyetli bir şekilde tutmak için sualtı aracına manevra yaptırarak, Mercury'i büyük teknenin yanında yüzeye çıkarmıştı. Giordino kaportayı açtı ve McKirdy onu durduramadan, sualtı aracından suya atladı ve sancak tarafındaki yükleme kaportasının mandalını açan kurtarma mürettebatının teknesine doğru yüzdü. Çok şükür ki, Donanma'nın kurtarma mürettebatından biri Giordino'yu tanıdı, yoksa ona uzak durmasını emredeceklerdi. Giordino'yu tekneye çektiler ve o da bütün kaslarını kullanarak, dipteki kum tabakasıyla kaplanmış ve neredeyse duvar örülmüş kaportayı açmaya yardım etti.

Bir buçuk santim kadar kaldırabildiler. Sonra biraz daha kaldırdılar. Bu sefer, menteşelerinden açıldı ve tekne kısmına doğru geriye düştü. Bir an için sessiz kaldılar ve burun deliklerine bayat bir koku dolarken, içeriye baktılar. Havasızlık yüzünden böyle koktuğunu biliyorlardı. Jeneratörler hâlâ çalıştığı halde teknenin içinin aydınlık olduğunu görmek onlara garip geldi.

Aynı anda, teknenin diğer tarafındaki mürettebat sol taraftaki kaportayı çekip açarak, havanın içeriye girmesini ve kirli havayı emmesini sağlayan bir karşılıklı havalandırma oluşturdu. Her iki taraftaki mürettebat, içeri girince güvertede yatan bedenler buldular ve onları kendilerine getirmek için çalışmaya başladılar. Giordino içlerinden birinin Kaptan Baldwin olduğunu gördü.

Giordino'nun kendi önceliği vardı ve duraksamadı. Lobiye koştu, koridordan geçerek pruvaya doğru hızla ilerledi ve koşarak kontrol odasının merdivenlerini çıktı. Yavaş yavaş oksijen kazanmaya başlayan kirli hava yüzünden nefesi daralarak ve umutsuzluk içinde koştu. İçinde çocukluktan beri en yakın arkadaşını kurtarmak için çok geç kaldığına dair artan bir korkuyla, hızla kontrol odasına girdi.

O'inalley'in hareketsiz bedeni üzerinden atladı ve güvertede gözleri kapalı, kendinden geçmiş bir halde yatan ve nefes almıyormuş gibi görünen Pitt'in yanında diz çöktü. Giordino, nabzını kontrol etmekle vakit harcamadı ve hemen suni teneffüs yapmak için eğildi. Ama aniden, o kapalı yeşil gözler açıldı ve bir ses, Umarım, programın eğlenceli kısmı tamamlanmıştır, dedi.

Hiçbir zaman bu kadar çok insan aynı anda ölüme böylesine yakın olmamıştı. Ve hiçbir zaman, bu kadar insan, tırpanlı yaşlı adamı ve Ölüler Ülkesi'ni koruyan üç başlı köpeği aldatamamıştı. Golden Marlin'deki yolcu ve mürettebattan hiç kimsenin ölmemesi bir mucizeydi. Hepsi, ölümün eşiğinden dönmüştü. Sadece, çoğunluğunu yaşlı erkek ve kadınların oluşturduğu on yedi kişi, Sahil Güvenlik helikopterleriyle Miami'deki hastanelere kaldırıldı ve içlerinden ikisi dışında hepsi zararlı etkiler almadan iyileşti. Şiddetli baş ağrısı ve travma şikayetleriyle gelen iki kişi bir hafta sonra taburcu edildiler.

Çoğu, taze hava teknede tekrar dolaşmaya başlayınca kendine gelmişti. Sadece elli iki kişiyi kendine getirmek için oksijen aletlerine gerek duyuldu. Büyük bir trajedi yaşanmasını engellemeye yardım eden Kaptan Baldwin ve cesur gayretleri ölü sayısını sıfırda tutmaya çok yardımcı olan geminin doktoru John Ringer, haber medyası ve Blue Seas Seyahat Şirketi yöneticileri tarafından birer kahraman gibi karşılandılar. Kaptan Turner ve mürettebatı, kurtarma sırasındaki yardımlarından dolayı Deniz Kuvvetleri'nden de alkış ve teşekkür aldı.

Geminin, bütün mürettebat ve yolcuların kurtarılmasında Pitt ve Giordino'nun oynadıkları rolü, sadece birkaç kişi biliyordu. Haber medyası, Emerald-Dolphin'deki iki binden fazla kişinin kurtarılmasına yardım eden adamın, Golden Marlin'in yüzeye çıkarılışına da yardımcı olduğunu öğrenene kadar, o ve Giordino, Alfred Aultman'in kıç tarafından bir NUMA helikopteriyle götürülmüştü.

Muhabirlerin Pitt'le röportaj yapmak için bütün girişimleri başarısız oldu. Sanki yer yarılmış, içine girmişti.

31 TEMMUZ, 2003 TOHONO GÖLÜ, NEW JERSEY

Tolhono Gölü, New Jersey'deki diğer göllere nazaran uzak bir bölgedeydi. Qöl kenarında evler yoktu. Üst düzey yöneticilerin kullanımına ayrılmış, Cerberus Şirketi'ne ait özel arazide bulunuyordu. Diğer çalışanlara, kırk isekiz kilometre ileride başka bir göl kenarı tahsis edilmişti. Zaten çok uzalk bir bölgede olduğu için etrafı çitle çevrilmemişti. Tek güvenlik, alçak tepeler ve sık ağaçlar arasından kıvrılarak, kütükten yapılmış üç katlı konforlu bir tatil £vine giden yolun sekiz kilometre ilerisindeki kilitli bir bahçe kapısıydı, ev göl manzaralıydı ve iskelesinde kano ve kayıkların muhafaza edildiği bir kayıkhanesi vardı. Göle motorlu teknelerin girmesi yasaktı.

Fred Ames, Cerberus'ta yönetici değildi. Daha alt seviyede çalışan biri de değildi; sadece, Girilmez işaretine dikkat etmeyen ve balık tutmak için göle giren yöre insanlarından biriydi. Gölü çevreleyen ağaçların arkasında küçük bir kamp kurdu. Göl, nadiren balık tutulduğu için levrek kaynıyordu, bu yüzden eski bir profesyonelin öğleden önce ikiyle dört kilo arasında levrek tutması fazla uzun sürmezdi. Uzun, siyah bir limuzinin tekne rampasında durduğunu fark ettiğinde,' olta atmak için uzun çizmeleriyle suya girmek üzereydi. İki adam, olta takımlarıyla arabadan inerken, şoför rampanın yanında duran kayıklardan birini suya itti.

Ames bu kadar önemli şirket yöneticilerinin takma motor kullanmayışlarını tuhaf buldu. Bunun yerine, içlerinden biri gölün ortasına kadar kürek çekti, sonra ikisi de yemleri bağlayıp, olta atmaya hazırlanırken kayığın sürüklenmesine göz yumdu. Ames ormanın içine girdi ve şirket balıkçıları gidene kadar, Coleman ocağında kahve yapmaya ve karton kapaklı kitabını okumaya karar verdi.

Kayığın ortasında oturan ve kürek çeken adam, bir seksenden biraz daha kısaydı ve altmış yaşındaki bir adam için oldukça formdaydı. Bronz yüzünün üzerinde ak düşmemiş, fazıl kahve saçları vardı. Eski bir Yunanlı tarafından titizlikle yapılmış bir mermer heykele benziyordu. Başı, çenesi, burnu, kulakları, kolları, bacakları, ayakları ve elleri son derece orantılı görünüyordu. Gözleri, neredeyse bir Eskimo köpeğininkiler kadar mavi-beyazdı, ama bakışları delici değildi. Yumuşak bakışları, sıcak ve dostça olarak yanlış yorumlanırdı, çünkü aslında herkesi inceden inceye incelerdi. Hareketleri kürek çekişi, yemi bağlayışı ve olta atışı tamamen hesaplıydı ve boşa giden tek bir hareketi yoktu.

Curtis Merlin Zale her şeyin mükemmel olmasını isteyen biriydi. Bir zamanlar, günlük işlerini tamamlamak için mısır tarlaları arasında dolaşan o çocuktan eser kalmamıştı. Babası öldükten sonra aile çiftliğini idare etmek için on iki yaşında okulu bırakmış ve kendi kendini eğitmişti. Yirmi yaşına geldiğinde ülkedeki en büyük çiftliği kurmuş, annesi ve üç kızkardeşi adına çiftliği yönetecek bir müdür tutmuştu.

Kurnaz zekâsını ve kararlılığını kanıtlayarak, sahte okul kayıtları düzenlemiş ve kendini New England'ın en prestijli iş okuluna kabul ettirmişti. Eğitim eksikliğine rağmen, Zale'e parlak bir zekâ ve iyi bir hafıza bahşedilmişti. Şeref listesine girerek mezun oldu ve ekonomi dalında doktora yapmaya başladı.

Ondan sonra hayatı bir yol izledi: Şirketler kuruyor, onları çok başarılı yapıyor ve sonra da satıyordu. Otuz sekiz yaşına geldiğinde, milyar dolarlık servetiyle Amerika'nın dokuzuncu en zengin adamıydı. Sonra, kârı düşük, ama hisseleri tüm ülkede ve Alaska'da yüksek olan bir petrol şirketi satın aldı. On yıl sonra şirketi, eski ama sağlam bir kimya şirketiyle birleştirdi. Sonunda, elindeki bütün malları Cerberus adı altında dev bir holding haline getirdi.

Hiç kimse, Curtis Merlin Zale'i gerçekten tanımıyordu. Kimseyle arkadaş olmaz, asla partilere ya da sosyal etkinliklere katılmazdı, hiç evlenmemişti ve çocuklara tahammül edemiyordu. Onun aşkı, güçtü. Politikacıları, sanki şecereli köpeklermiş gibi satın alıp satardı. Merhametsiz, katı ve Buzul Çağı kadar soğuktu. İş dünyasındaki rakipleri hiçbir zaman başarılı olamadılar. Çoğu, etik iş yöntemlerinden uzak, kirli ve hain savaşların kurbanı oldu ve iflas etti.

Curtis Merlin Zale aşırı derecede kurnaz ve dikkatli olduğu için kimse onun şantaj yaparak ve cinayet işleyerek başarıyı yakaladığından en ufak bir şüphe bile duymadı. Garip olan, hiçbir iş ortağının, haber medyasının ya da düşmanının, onunla atışan kişilerin ölümlerinden şüphe etmemesiydi. Onun yoluna çıkan birçok kişi doğal gibi görünen sebeplerden ölüyordu: kalp krizi, kanser ve diğer yaygın hastalıklar. Birkaçı kazalarda öldü: araba, silah veya boğulma. Birkaçı, birdenbire ortadan kayboldu. Hiçbir iz, Zale'e çıkmıyordu.

Curtis Merlin Zale bir nebze vicdanı olmayan, soğukkanlı bir sosyopattı. Bir karıncayı ezdiği kadar kolayca bir çocuğu öldürebilirdi.

Mavibeyaz gözlerini, makarasındaki ipi hantalca çözmeye çalışan güvenlik şefine dikti. Bu kadar titizlikle planlanmış ve bilgisayarda analizleri yapılmış üç önemli projenin de başarısız olması bana çok garip geliyor, dedi.

Çoğu Asyalıdan farklı olarak, James Wong'un esrarlı bir görünüşü yoktu. Eskiden Özel Kuvvetler'de binbaşıydı, son derece disiplinliydi, siyah mamba yılanı ve şişen engerek kadar hızlı ve öldürücüydü, bunlar onun kültüründen gelen biri için üstün özelliklerdi. Zale'in kirli işlerinin ve uygulama örgütü Viperların başındaydı.

Olta makarasındaki düğüm yüzünden deliye dönmüş Wong, Olaylar bizim kontrolümüz dışında gelişti, dedi. Emerald-Dolphin işi, NUMA bilim adamları beklenmedik bir şekilde ortaya çıkınca ve sonra da dalıp, onu araştırmayı başarınca yattı. Sonra, araştırma ekibini kaçırdık, kurtulmayı başardılar. Ve şimdi, istihbarat kaynaklarıma göre NUMA personeli Golden Marlin 'in kurtarılmasına da yardımcı olmuş. Veba gibi ortaya çıkıyorlar.

Bunu nasıl açıklarsın, Bay Wong? Onlar bir denizbilimi kurumu, ordu değil, hükümetin istihbarat ya da soruşturma teşkilatı değil, kendini deniz araştırmalarına adamış bir kurum. Paranın satın alabileceği en iyi askerler tarafından planlanan ve uygulanan eylemleri nasıl engelleyebiliyorlar?

Wong oltasını ve makarasını yere koydu. NUMA'nın işin peşini bırakmayacağını tahmin edemezdim. Sadece şansımız yaver gitmedi.

Zale bıkkınlıkla, Ben hataları hafife almam, dedi. Şanssızlık, kötü planlama ve beceriksizlik yüzünden meydana gelir.

Wong, Başarısızlığa kimse benden daha fazla üzülemez, dedi.

Ayrıca, Ono Kanai'nin New York'ta yaptığı aptalca gösterinin özellikle rahatsız edici olduğunu düşünüyorum. Neden çocuklarla dolu bir uçağı düşürmeye çalışırken, bize pahalı bir antika uçak kaybettirdiğini hâlâ anlayamıyorum. Ona kim bu yetkiyi verdi?

Bunu, Pitt'le tanıştıktan sonra tamamıyla kendi başına yaptı. Sizin direktiflerinize göre, bizim planlarımız için engel teşkil eden kişiler yok edilmelidir. Ve sonra, tabii ki uçakta Kelly Egan'ın oluşu da bir nedendi.

Onu neden öldürecekti?

Kanai'yi tanıyabilirdi.

Polisler, Kanai'den Viperların ve senin aracılığınla da Cerberus'un izini bulamadığı için şanslıyız.

Wong, Bulamayacaklar da, diye söz verdi. Onları asıl konudan yeteri kadar uzaklaştırdık; güç kaynağımızı korumak için diğer operasyonlarda yaptığımız gibi.

Zale buz gibi bir ses tonuyla, Ben olsam bunu başka şekilde hallederdim, dedi.

Wong, Önemli olan sonuç, diye itiraz etti. Egan'ın motorları asla Ciddi bir şekilde itici güç olarak dikkate alınmayacak, en azından Emerald-Dolphin ve Golden Marlin soruşturmaları sonuçlanana kadar, bu da bir yıl ya da daha uzun sürer. Ve artık öldüğüne göre, Kaygan 66 formülü yakında sizin olacak.

Eğer, sen bana getirebilirsen.

Wong cesaretle, Neredeyse tamam, dedi. Görevi, Kanai'ye verilim. Bu kez, başarısız olmaya cesaret edemeyecektir.

Ya Josh Thomas? O, asla vazgeçmeyecektir.

Wong güldü. O yaşlı ayyaş, bize çok yakında formülü verecek. Söz veriyorum.

Çok emin görünüyorsun.

Wong başıyla onayladı. Kanai, Golden Marlin'i batırma işini ayarladıktan sonra gemiden Kelly Egan'ı kaçırarak, tehlikeli girişimini telafi etti. Onu, babasının New Jersey'deki evine uçuruyor.

Umarım, Thomas'ı yakıt formülünü vermeye teşvik etmek için gözünün önünde kıza işkence yapmayı planlıyordur.

Çok usta işi değil, ama bol bol bilgi toplamak için iyi bir plan.

Çiftliğin etrafındaki nöbetçiler ne olacak?

Onları alarma geçirmeden güvenliklerini geçmenin bir yolunu bulduk.

Gemisi ve adamları Kermadec Adaları'nda havaya uçmadan önce ona buraya gelmesini emrettiğin için Kanai çok şanslı.

Ona burada başka nedenlerden dolayı ihtiyacım vardı.

Zale bir an sessiz kaldıktan sonra konuştu. Bu sorunun kesinlikle çözülmesini istiyorum. Projelerimiz, dış etkilerle engellenmeden tamamlanmalı. Başka bir başarısızlık istemiyorum. Belki de, Viper operasyonlarını karışıklık çıkmadan idare edebilecek birini bulmalıyım.

Wong cevap veremeden, bir levrek kancaya takıldı ve Zale'in oltası U şeklini aldı. Balık sudan çıktı ve sonra tekrar suya çarptı. Balığın ağırlığının yaklaşık üç kilo olduğunu tahmin etti. Zale, balığı yorup kayığa doğru çekerken, her iki adam da sessiz kaldı. Balık kayığa çıktığında, Wong onu bir ağ ile örttü ve ayaklarının arasında çırpınışını seyretti. Güzel yakalayış, diye Zale'e iltifat etti.

Balığın ağzından kancalan çıkarırken, Cerberus'un genel müdürünün yüzünde mutlu bir ifade vardı. Yaşlı bir Bassarino, denedi ve doğru, asla pes etmiyorlar. Tekrar olta atmadı, takım kutusuna uzandı ve el yordamıyla başka bir yem tuzağı aldı. Güneş yükseliyor. Bu kez bir Winnow deneyeceğim.

Wong'un aklında bir uyan ışığı yandı ve düşüncelerini okumaya çalışarak, Zale'in gözlerine baktı.

Viper'ın şefi olarak artık yararlı olmadığımı mı söylüyordunuz?

Sanırım, başkaları gelecekteki girişimlerimizi daha verimli sonuçlara bağlayabilirler.

Wong sakin bir öfkeyle, On iki yıldır, size sadakatle hizmet ediyorum. Bunun hiçbir anlamı yoktu?

İnan bana, minnettarım... Zale aniden Wong'un arkasındaki suyu işaret etti. Oltana balık vurdu.

Wong arkasını döndü ve baktı, ipinin hâlâ dolaşık olduğunu ve suda olta yemi olmadığını çok geç fark etti. Zale şimşek hızıyla alet kutusundan bir şırınga kaptı, iğneyi Wong'un boynuna soktu ve şırınganın arkasını itti.

Zehir neredeyse hemen etkisini gösterdi. Karşı koyamadan, uyuşukluk başladı ve onu hızla ölüm izledi. Vücudu gevşemiş ve gözleri şoktan açık bir şekilde kayığa geri düştü.

Zale soğukkanlılıkla, nabzını kontrol etti ve atmadığını anlayınca, kayığın çıpası olarak kullanılan taşlaşmış betonla dolu büyük teneke kutuya bağlı bir iple Wong'un ayak bileklerini bağladı. Sonra çıpayı yandan suya attı ve arkasından Wong'un cesedini itti. Hava kabarcıkları yüzeye çıkmayı bitirene kadar duygusuzca izledi.

Kayığın içinde balık çırpınmaya devam ediyordu, ama mücadelesi hızla azalıyordu. Zale, onu Wong'un yanına fırlattı.

Yeşil suya bakarken, Üzgünüm, dostum, ama başarısızlık, başarısızlık getirir. Aklın çalışmamaya başladığında, yerine başkasını alma zamanı gelir.

Sabırsızlanmaya başlayan Fred Ames, ağaçların arkasına saklanarak dikkatle göle doğru yürüdü. Kıyı şeridine yaklaştığında, suya baktı ve orda bekleyen limuzine doğru kürek çeken yalnız adamı gördü.

Kendi kendine, Çok tuhaf, diye mırıldandı. Kayıkta iki kişi olduklarına yemin edebilirim.

Artık Ono Kanai'nin yönettiği, yeniden organize olan Viper ekibi, Egan çiftliğindeki güvenlik görevlilerinin nöbet değişimi vaktini, bir önceki nöbetçinin ayrılış ve yeni görevlinin kapıda belirme saatlerinden öğrenmişlerdi. Sonra da videolu görüntüleme sistemi sayesinde görevlileri saklandıkları yere kadar takip etmeyi başarmışlardı. Sırada, şerif yardımcısı kılığında içeri girmek ve devriye arabası gibi boyanmış bir araba kullanmak vardı. Şüphe çekmeyecek şekilde kamufle olmuş yol bekçisini öldürdükten sonra, eve girecekler, Josh Thomas'ı ele geçirecekler ve yeni güvenlik programı hakkında konuşmak üzere diğer görevlileri toplayacaklardı.

Görevliler eve geldikten sonra vurularak öldürülecekler ve cesetleri ambarın altındaki sığınağa atılacaktı.

Ona Kanai, Cerberus'a ait özel bir uçakla yakınlardaki havaalanına vardıktan sonra, ilaçla uyuşturduğu Kclly'yi arabasının bagajına atarak, artık onun paralı askerleriyle korunan, babasının çiftliğine doğru yola koyuldu. Kelly'yi ön kapıdan içeri taşıyarak, bir masa sandalyesine bağlanmış ve ağzı kapatılmış Josh Thomas'ın önünde, yere bıraktı.

Thomas, iplerinden kurtulmaya ve ağzındaki çaput parçalarına rağmen söylenerek, küfretmeye çalıştı ama bu yaptığı, sahte şerif yardımcısı üniformalarından sıyrılıp, standart siyah iş tulumlarını giymiş olan diğer beş adamın gülmesinden başka bir işe yaramadı.

Kanai, Her şey yolunda gitti mi? diye sordu.

Bir seksen beş boylarında ve yaklaşık yüz elli kilo gelen bir insan azmanı, başını sallayarak cevap verdi. Egan'ın muhafızları pek akıllı değilmiş. Sahte şerifi olduğu gibi yuttular.

Şimdi neredeler?

İcaplarına bakıldı.

Kanai, becerikli iş arkadaşının çarpık gülüşüne, eksik ön dişlerine, kırık burunlu yaralı yüzüne ve yelken kulaklarına bakarak, memnun olmuş bir ifadeyle başını salladı. İyi iş basardın Darfur.

Kalın, siyah yelelerin altından şeytani gözler parladı. Kanai ile Darfur, İran'da faaliyet gösteren bir terörist grubu yok ederken tanıştıkları ilk günden beri birlikte çalışıyorlardı. İriyarı Arap, Thomas'ı işaret etti.

Lütfen dikkat edin. Tek bir çiziği bile yok, yine de bilmek istediklerinizi söyleyecek kıvama geldiğine eminim.

Kanai, Thomas'a bakınca vücudunun sızlayan yerlerinin yüzüne yansıttığı ifadeyi fark etti. Darfur'un bu bilim adamının kaburgalarını kırdığından emindi. Üstelik, bilim adamının Kelly'yi verilen ilaç yüzünden yerde bilinçsiz bir halde yatıyor görmekten dolayı öfkeli olduğunu da anlayabiliyordu. Kanai üstünden geçerek acımasızca Kelly'nin karnına bir tekme atarken Thomas'a gülümsedi. Kelly'nin gözleri çabucak açılıp kapanırken, yüzünde bir acı ifadesiyle feryat etti.

Uyanın, Bayan Egan. Babanızın yakıt formülünü açıklaması için Bay Thomas'ı ikna etme zamanı geldi.

Kelly güçlükle nefes alırken, kıvrılarak karnını tuttu. Hayatı boyunca hiç bu kadar büyük bir acı çekmemişti. Kanai botlarını en fazla acıyı verecek bölgeye indirmekte ustaydı. Kelly bir dakika sonra, dirseği üzerinde doğrulup Thomas'a bakmaya çabaladı. Bu pisliğe bir şey söyleme cJosh...

Daha fazla konuşmadı. Kanai botuyla ensesine indirip kafasını halının üstüne bastırırken nefesi kesilmişti. Soğuk bir sesle, Dik kafalı bir kızsın, dedi. Acıdan hoşlanıyor musun? Çünkü sana acı vereceğimden emin olabilirsin.

Kanai'nin adamlarından biri, elinde taşınabilir bir telsizle içeri girdi. Ön kapıya bir araba yaklaştığı bildirildi. Girmesine izin vermesck mi?

Kanai bir süre düşündü. Girmesine izin verip kim olduğunu anlamak, onları geri çevirip şüphe uyandırmaktan iyidir.

Giordino, Miami'den yaptıkları uçuşun verdiği yorgunlukla esnerken, Pekâlâ, patron, dedi. Şatonun kapısını nasıl açmayı düşünüyorsun?

Çiftlik gereçleri satan bir dükkândan kiraladıkları eski Ford marka pikabın direksiyon başındaki Pitt, Kodu tuşlayacağım, dedi. Kodu biliyor musun? Hayır.

Kanai'nin Kelly'yi babasının laboratuvarına götürdüğünü ileri sürerek, seni Golden Marlinden aldıktan bir saat sonra beni buralara sürüklüyorsun ve güvenlik kodunu bilmiyorsun, öyle mi?

Kelly'den ve Josh'tan zorla bilgi almak için daha uygun bir yer olabilir mi? Formül, laboratuvarda bir yerlerde saklı olmalı.

Devasa kapıya ve yüksek duvarlara bakan Giordino, Peki içeri girmek için hangi akıllı aleti kullanacaksın? dedi.

Pitt cevap vermeden pencereden dışarı sarktı ve bazı düğmelere bastı. Bunun işe yaraması lazım. Kelly'nin yedek olarak kullandığı farklı bir kod vardı.

Farz edelim, Kanai ile dalkavukları güvenlik sistemini bozdular ve görevlileri etkisiz hale getirdiler. Sana, adamın bize kapıyı açacağını düşündüren ne?

Kod olarak Cerberus yazdım.

Giordino'nun gözleri dönmüştü. Aklım biraz çalışıyorsa, şimdi gitmem gerektiğini söylerdi.

Eğer yaralıyorsam kapı açılmaz, bu yolculuğu boşu boşuna yapmış oluruz ve Kelly'yi sonsuza dek kaybederiz.

Giordino cesur bir ifadeyle, Onu bulacağız, dedi. Onu bulana kadar aramaktan vazgeçmeyeceğiz.

Dev kapılar yavaşça açılmaya başladığında, tam da oradan ayrılmak üzereydiler.

Pitt gururlu bir ifadeyle, Sanırım doğru tuşa bastık, dedi. Bizi paramparça etmek için pusuda beklediklerini biliyorsundur umarım.

Pitt arabayı kullanarak, kapıdan geçti. Bizim de silahımız var.

Ah, elbette. Senin antika 45'lik Colt'un, benimse torpidoda bulduğum bir tornavidam var. Üstlerine gittiğimiz adamlarda öldürücü silah kaynıyor.

Belki yoldan bir şeyler bulabiliriz.

Çiftlik arazisinden geçen Pitt, yollarını keseceklerini düşünerek üzüm bağlarına geldiğinde yavaşladı. Düşündüğü gibi oldu. Kanai'nin güvenlik görevlisi üniforması giyen adamlarından biri arabanın yanına gelerek, pencereden içeri eğildi ve silahını göğsüne doğrulttu. Size yardımcı olabilir miyim beyler?

Pitt masum bir ifadeyle, Gus nerede? diye sordu.

Görevli, Arayıp hasta olduğunu söyledi. Gözleriyle arabada silah aradı ve göremeyince rahatladı.

Küçük kızı nasıl?

Görevlinin kaşları yukarı kalktı. Sağlıklı, son duyduğuma göre...

Pitt sağ kalçasının altında tuttuğu Colt silahı namlusundan kavrayıp, görevlinin alnına doğrultunca lafı yarım kaldı. Gözleri şaşılaştı, kafası ve omuzları arabanın pencere kasasından aşağı kaydı ve kayboldu.

Sahte güvenlik görevlisi neredeyse daha yere düşmeden, Pitt ve Giordino onu asmaların arasından geniş bir ağaç gövdesinin içine ve oradan da sekiz basamak aşağıdaki yeraltı gözetleme bölmesine çektiler. Duvara, kameraları çiftliğin tarlalarını ve evin içini tarayan yirmi tane monitör yerleştirilmişti. Pitt iple bağlanmış Thomas'ı ve acı içinde yerde kıvranan Kelly'yi görünce donakaldı, Kelly'ye işkence yapıldığını görünce sinirlenmişti, ama hayatta ve sadece birkaç metre ileride olduğu için sevinçliydi. Odadaki beş Viperların kameralar tarafından izlendiklerinden haberleri yokmuş gibi görünüyordu.

Aniden keyfi yerine gelen Giordino, Onu bulduk, dedi.

Heyecanı artan Pitt, Hâlâ yaşıyor, dedi. Ama görünüşe bakılırsa bu pislikler ona zor anlar yaşatmış.

Giordino, Hemen saldırıya geçmeyelim. Güvenlik sistemi sayesinde buradan bütün çiftliği ve evi izleyebilir, Kanai'nin adamlarının yerlerini saptayabiliriz.

Çabuk olmalıyız. Yerde yatan heriften bizimle ilgili haber bekliyor olacaklar.

Giordino konsolun başına oturduğunda, Pitt kiralık suikastçının Egan'ın güvenlik görevlisinin üniformasını giyerken çıkardığı siyah giysisini buldu. Hareketsiz bedene baktı ve hemen hemen aynı ölçülerde olduklarını gördü. Hızla sokak kıyafetlerini çıkardı ve siyah pantolonla süveteri giydi. Botlar biraz sıkıydı, ama ayaklarını içine sıkıştırdı ve başına kıyafeti tamamlayan kayak maskesini geçirdi.

Monitörlerden biri ambarın altındaki bir kilerde buğday çuvalları gibi yığılmış Egan'ın güvenlik görevlilerinin cesetlerini gösterdiğinde Giordino, Cinayet söz konusu olduğunda bu herifleri hiçbir şey durduramıyor, dedi. Kanai'nin adamlarını bulmak için bir kameradan diğerine geçti. Evdeki beş adam dışında, iki tane daha saydım. Biri, nehre bakan arka kapıyı kolluyor, diğeri de ambarın yakınında.

Yerde yatan dostumuzu da sayarsak, sekiz ediyor.

Şimdi destek istemenin tam sırası. Pitt başıyla tezgâhın üzerindeki üç telefondan birini işaret etti. Şerife haber ver. durumu anlat ve bir SWAT ekibi göndermelerini iste. Ya sen? Sen ne yapacaksın?

Pitt, Bu kıyafetin içinde onlardan biri olduğumu zannedecekler. Etraf cehenneme dönüştüğünde evin içinde bir dost olmasının zararı olmaz, dedi.

Giordino, Ya ben? diye sordu. Sen burada kal, durumu izle ve SWAT ekibini yönet. Kanai arayıp arabanın içindekilerin nereye gittiğini sorarsa? Bir şey uydur. İki gübre satıcısının geldiğini ve icaplarına baktığını söyle.

Buradan eve nasıl gideceksin?

Üzüm bağı, evin ön tarafına kadar uzanıyor. Asmaların arasından ilerleyeceğim ve sütunların arkasından ön verandaya geçeceğim. En zor kısım dar çimen yolu aşmak olacak.

Giordino hafif sırıtarak, Bizi başka belaya bulaştırma, Stanley, dedi.

Uslu duracağıma söz veriyorum, Ollie.

Giordino monitörlere dönerken, Pitt yaşlı ağaç gövdesindeki merdivenlerden çıktı ve üzüm bağında dikkatle ilerledi.

Pitt'in içinde iki tür duygu vardı; Kanai'nin adamları ona tekrar işkence etmeden Kelly'yi kurtaramama korkusu ve intikam isteği. Cerberus Şirketi'nin ve ölüm saçan Viper çetesinin ardında cesetler bıraktığına inanamıyordu ve ne için? Kâr mı? Güç takıntısı mı? Hiç kimse böyle ödüllerin keyfini çıkaracak kadar uzun yaşamazdı. Pitt'e göre bu delilikti.

Asma dallarının altında çömelerek ve botları yumuşak toprağa batarak sıralar arasında koştu. Otomatik tüfeği etkisiz hale getirdiği Viper'dan almamıştı. Nadiren tüfek kullanırdı, genellikle eski .45'lik Colt'unu ve yedek iki şarjörünü taşımayı tercih ederdi. Yaz günü sıcak ve nemliydi, kayak maskesinin altında terlemeye başlamıştı. Maskeyi çıkarmadı, çünkü bu Viperların standart giysisiydi ve dikkat çekmek istemiyordu.

Asma sıraları, evin ön tarafını ayıran dar bir çimen alanda sona erene kadar yüz metreden daha

fazla koştu. Ambarı ve evin arkasını koruyan Viperların görüş alanında değildi, ama evdekilerin dikkatini çekmeden on beş metrelik açık alandan geçmek, gizlenmeye çalışmaktan çok görünmez adamı oynamak demekti. Pencerelere baktı ve diğer taraftaki hareketi gördü, bu da asma siperlerinden çıktığı anda tamamen görüneceği anlamına geliyordu.

Evin verandasının ilk sütunuyla arasında, parlak güneş ışığı altındaki on beş metrelik açık bir çimen alan uzanıyordu. Hareketleri perdeler tarafından gizlenene kadar asmaların sonuna doğru yavaş yavaş ilerledi. Ani bir hamle, içeriden birinin dikkatini çekebilirdi, bu yüzden evin arkasındaki nöbetçiye dikkat ederek, yavaşça bahçeye doğru ilerledi. Solucan yakalamış bir kuşa sezdirmeden yaklaşan bir kedi gibi hareket ediyordu.

Beş tahta basamak, sütunlu verandaya çıkıyordu, Pitt yavaşça, sessizce ve bir gıcırtı sesi çıkarır korkusuyla basamakları çıktı. Birkaç saniye içinde sırtını, oturma odasının büyük cumbasından bir buçuk metre ilerideki köşe duvara yaslamıştı. Yüzüstü yattı ve diğer tarafa ulaşana kadar pencerenin altından sürünerek geçti, sonra ayağa kalktı ve ön kapıya doğru yürüdü. Yavaşça tokmağı çevirdi ve kapıyı açtı. Ortada kimse yoktu, bir gölge gibi içeri süzüldü.

Oturma odasının kapısı yoktu. Açık kemerli bir girişi vardı. Girişin yanındaki kaidenin üzerinde, içinde küçük tropikal bir bitki olan bir çömlek duruyordu. Pitt oturma odasına bakmak için onu paravan olarak kullandı; bu hızlı bir bakış değil, herkesin pozisyonunu iyice aklına yerleştirmek için yaptığı ağır bir incelemeydi.

Alnı, kulakları ve burnundaki ince kesiklerden kan damlayan Josh Thomas, odanın ortasındaki sandalyede kendini bırakmış ve bağlı bir halde oturuyordu. Pitt kırmızı Fokker'ın pilotu olan Ono Kanai'yi tanıdı. Büyük deri bir kanepenin ortasında oturan Kanai, koltuk koluna yaslanmış, sakince purosunu içiyordu. Siyahlar içindeki Viperlardan ikisi, şöminenin iki yanında silahları hazır bir şekilde ayakta duruyordu. Bir diğeri, elinde Thomas'ın gözünün üzerine doğrulttuğu bıçakla, Thomas'ın yanında duruyordu. Dev bir canavar olan beşinci Viper, mücadele eden Kelly'yi tek eliyle uzun saçlarından yakaladı, ve havaya kaldırdı. Ayaklan yerden kesilen Kelly bağırmadı, sadece acı içinde inledi'.

Pitt bir süreliğine geri çekildi ve Giordino'nun onu monitörden izleyip izlemediğini merak etti. Basitçe odaya girip eski zamanlardaki gibi, Pekâlâ hayvan herifler, cehenneme gidin, diyebileceğini düşünmek saçmaydı. Bu kadar aptalca bir şey denerse, içerideki adamlar ona yüzlerce kez ateş etmekten başka bir şey düşünmeyeceklerdi. Yıllardır adam öldürmek için eğitilmişlerdi ve karar vermekte bir mikrosaniye bile kaybetmezlerdi. Bu adamlar için adam öldürmek, diş fırçalamak kadar normaldi. Diğer taraftan Pitt, bir insan daha vurmak için kendini hazırlamak zorundaydı. Daha önce kendini korumak için adam öldürmüş olmasına rağmen, damarlarından soğuk kan akmıyordu. Bu sıkıntı veren durum için kendini katılaştırması ve Josh Thomas'la Kelly Egan'ın hayatlarını kurtarıyor olacağı gerçeğiyle niyetini haklı çıkarması gerekiyordu. Ama sadece başarılı olursa, ki bu her açıdan ufak bir olasılıktı.

Baskın yapabileceği ve odaya siyah Viper kıyafetleriyle girerse hemen şüphe uyandırmayacağı halde, gizlendiği tropikal bitkinin arasından ateş ederse, iki saniyelik avantajla daha güvende olacaklarına karar verdi. Kurşunların nereden geldiğini hemen anlamayacakları için geç tepki vereceklerdi. Önem sırasına göre hedeflerini seçebilirdi.

Bu fikriden hemen vazgeçti. İki ya da üçünü haklayabilirdi, ama geri kalanlar, işini bitircmeden onu delik deşik ederlerdi. Sonra, serseri bir kurşunun Kelly ya da Thomas'a isabet etme olasılığı

vardı. Tek umudun, SWAT ekibi gelene kadar vakit kazanmaya çalışmak olduğuna karar verdi. Colt'u masanın üzerindeki vazonun arkasına bıraktı, dikkat çekmeyecek bir şekilde odaya girdi ve sessizce ayakta durdu.

İlk başta, Pitt'in farkına varmadılar. Odadaki herkes, Darfur'la mücadele eden Kelly'ye odaklanmıştı. Korkunç acı yüzünden Kelly'nin gözlerinden boşalan yaşları görebiliyordu, işkenceye son vermeye çalışmadan orada öylece durmak Pitt için ıstırap vericiydi. SWAT ekibinin ancak beş dakika sonra gelebileceğini hesapladı, ama Thomas ve Kelly'nin acı çekmesine seyirci kalamazdı.

Sakince Kanai'ye, Şişman çocuğa onu bırakmasını söyle, dedi.

Kaşları şaşkınlıkla yukarı kalkan Kanai, Pitt'e baktı. Ne dedin?

Şişko dalkavuğuna iğrenç ellerini kızın üzerinden çekmesini söyle, dedim. Ve kayak maskesini çıkardı.

Odadaki bütün Viperlar hemen Pitt'in kendilerinden biri olmadığına karar verdiler ve silahlarını hızla yukarı kaldırıp göğsüne nişan aldılar.

Kanai şaşkınlıkla, Sen! diye homurdandı. Bekleyin! diye bağırdı. Onu öldürmeyin. Henüz değil.

Kelly bir anda acısını unuttu ve şaşkınlıktan şok olmuş bir halde baktı. Soluk soluğa, Hayır, hayır, gelmemeliydin! dedi.

Pitt sertçe, Onu bırakmazsa, peşinden sen öleceksin Kanai, dedi.

Kanai şaşkınlıkla Pitt'e baktı. Ah, gerçekten mi? Beni kim öldürecekmiş? Sen mi?

SWAT ekibi her an burada olabilir. Buradan tek çıkış yolu var. Tuzağa düştünüz.

Size inanmazsam, beni affedin Bay Pitt. Sonra başını hafifçe eğerek deve işaret etti. Bayanı yere bırak, Darfur. Dikkatini Pitt'e yöneltti. Adamlarımdan birini öldürdün mü?

Pitt, Hayır. Sadece güvenlik merkezindeki dostunuzu bayılttım ve elbiselerini ödünç aldım, dedi.

Seninle paylaşacak bir kozum var, Bay Pitt. Aynı fikirde değil misin?

Kendi adıma, senin kokuşmuş planlarını bozduğum için madalya almam gerektiğini düşünüyorum. Sen ve arkadaşların Jura devrindeki bataklıklara aitsiniz.

Ölümün yavaş ve acılı olacak.

İşte buydu. Kanai, Pitt'i çabucak öldürmeyecekti. Artık katil ödeşme vaktinin geldiğini düşünüyordu. Pitt tehlikeli bir durumda olduğunun tamamıyla farkındaydı. Giordino monitörden olanları izlerken ne düşünüyordu? Polis gelmek üzereydi. Bu kadarından emindi, ama ne zaman? Mümkün olduğu kadar zaman kazanmaya çalışmalıydı.

Masumca, Partiye davetsiz gelerek bir şeye engel oldum mu? diye sordu.

Kanai ona dikkatle baktı. Bayan Egan ve Bay Thomas'la, Dr. Egan'ın işleri hakkında dostça tartışıyorduk.

Pitt geçiştirerek, Her zamanki ‘yakıt formülünü bul’ meselesi, dedi. Hiç de yaratıcı değilsin, Kanai. Sen ve Cerberus'taki dostların dışında neredeyse bütün ülke formülü biliyor.

Kanai'nin gözleri açıldı. İyi bilgi almışsın.

Pitt omuzlarını silkti. Her şey davul sesini nasıl yorumladığına bağlı.

Kelly, Thomas'ın yanma gitmişti. Thomas'ın ağzındaki tıkacı çıkardı, kazağıyla yüzündeki kanı temizlerken sutyeni görünüyordu. Thomas mırıldanarak teşekkür ederken donuk gözlerle Kelly'ye baktı. Küçük kanyonda tavşan yakalamış bir çakal gibi görünen iri Darfur, Pitt'in arkasında duruyordu.

Kanai ona, Tanrı'nın bir lütfü olduğunu kanıtlayabilirsin, dedi. Kelly'ye döndü. Evet Bayan Egan, bana güzelce yakıt formülünü vereceksiniz, yoksa bu adamı önce dizlerinden, sonra dirseklerinden vuracağım, sonra da kulaklarını havaya uçuracağım.

Kelly acıyla Pitt'e baktı. Bu, son darbeydi. Kanai, hem Pitt'i hem de Thomas'ı tehdit ederken dayanmaya gücü olmadığını biliyordu ve aniden çöktü. Formül, babamın laboratuvarında saklı.

Kanai, Nerede? diye sordu. Orayı zaten adamakıllı aradık.

Kelly cevap verecekken, Pitt onu engelledi. Ona söyleme. Cerberus'taki katil arkadaşlarına hak etmedikleri bir refah kaynağı vereceğimize hep birlikte ölelim daha iyi.

Kanai, Yeter, diye onu tersledi. Omzundaki tabanca kılıfından bir otomatik çıkardı ve ağzını Pitt'in sol dizine nişan aldı. Galiba, Bayan Egan'ın ikna edilmesi gerekiyor.

Darfur yürüdü ve Pitt'in önünde durdu. Efendim, bu köpeğin işini halletmeme izin verirseniz bunu bir şeref sayarım.

Kanai iri adama baktı ve gülümsedi. Çok dikkatsizim. Senin ikna kabiliyetini ihmal ettim, eski dostum. O, senindir.

Darfur tüfeğini bir sandalyeye dayamak için dönerken korkmuş gibi numara yapan Pitt, aniden bir çıngıraklıyılan gibi çözüldü ve dev gibi adamı kasıklarından yakalayarak, diziyle sertçe vurdu. Bunun, sersemletici ya da en azından etkisiz hale getirecek bir darbe olması gerekiyordu, ama Pitt'in hedefi biraz uzağaydı ve büyük kuvvet, uyluğun gövdeyle birleştiği yere, Darfur'un cinsel organının yanına isabet etti.

Darfur gafil avlanmıştı ve acıdan nefesi kesilerek iki büklüm oldu, ama sadece bir an için. Neredeyse hemen kendine geldi ve ellerini kenetleyerek Pitt'in nefesini kesen, onu bir masaya fırlatan balyoz gibi bir yumrukla göğsüne vurdu ve Pitt halının üzerine düştü. Pitt hiç bu kadar kötü dayak yememişti. Ciğerlerine hava doldurmak için dizlerinin üzerinde doğruldu. Biraz daha dayak yerse, morga aday olacaktı. Ayakları ve yumruklarıyla devi asla yenemeyeceğini biliyordu ve herhangi bir direniş göstermek için bile kanalizasyon borusu büyüklüğünde kaslara ihtiyacı vardı. Herhangi bir çeşit silaha ihtiyacı vardı. Bir sehpa alıp havaya kaldırdı ve Darfur'un kafasına geçirdi, tahta yüzey paramparça oldu. Canavarın demirden bir kafatası vardı. Gözleri kaydı ve sallanmaya başladı. Pitt, onun düşebileceğini düşündü ve Kanai'nin elinden silahı almak için atlamaya hazırlandı, ama Darfur darbenin etkisinden kurtuldu, başını ovdu, gözlerini tekrar odakladı ve yeniden saldırmaya başladı.

Pitt hayatının kavgasını yapıyor ve kaybediyordu. Doğruluğu bütün dünyada kabul edilmiş boksla ilgili bir deyiş vardır: Küçük sağlam bir adam asla büyük sağlam bir adamı yenemez. En azından adil bir kavgada. Pitt fırlatacak bir şey bulmak için çılgınca etrafına bakındı. Küçük bir masadan seramik bir lamba kaptı ve iki eliyle fırlattı. Patton tanktan seken bir taş gibi Darfur'un sağ omzundan sekti. Pitt sırasıyla, telefon, vazo ve örtünün üzerinde duran saati fırlattı. Tenis toplarıyla bile yaylım ateşine tuttu. Hiçbirinin, Darfur'un kocaman vücudu üzerinde en ufak bir etkisi bile olmadı.

Pitt soğuk ve donuk gözleri okuyabiliyordu, devin oyun oynamaktan sıkıldığının farkındaydı. Darfur oyunu idare eden oyuncuya engel olmaya çalışan bir defans oyuncusu gibi kendini ileri fırlattı. Ama Pitt hâlâ kenara çekilebilecek kadar çevikti, ekspres tren yanından geçti ve büyük bir gürültüyle piyanoya çarptı. Pitt koştu ve Darfur'un yüzünü dağıtmak için piyanonun taburesini kaldırdı. Bu darbe, asla gerçekleşmedi.

Kanai kollarıyla boynunu sıkan Kelly'yi küçük bir kemirgenmiş gibi yana itti ve Pitt'in başının arkasına silahının dipçiğiyle vurdu. Darbe, Pitt'i bayıltmadı, ama gözünün kararıp dizlerinin üstüne düşmesine neden olacak kadar büyük bir acı verdi. Bilinci yavaş yavaş geri geldi ve görüşünü örten bir karanlığın içinden Kelly'nin bağırdığının farkına vardı. Görüşü açıldıkça, Kanai'nin onu sindirdiğini ve kolunu neredeyse kırılana kadar büktüğünü gördü. Kanai dikkatini Pitt'le Darfur arasındaki tek taraflı kavgaya verdiğinde Kelly, silahı ondan almaya çalışmıştı.

Pitt kollarını göğsünün etrafına dolaşmış, ellerini birbirine kenetlemiş ve onu sıkmaya başlamış olan Darfur'un kendisini yere doğru çektiğinin farkına vardı. Nefesi, sanki bir boa yılanı tarafından sarılıyormuş gibi yavaş yavaş ve geri dönüşü olmayan bir şekilde ciğerlerine sıkıştırılıyordu. Ağzı açıktı ama nefes alamıyordu. Karanlık geri dönüyordu ve bir daha güneş ışığını görmeyi hayal etmiyordu. Kaburgalarının kırılmak üzere olduğunu hissetti, baskı aniden azalıp göğsünün etrafındaki kollar gevşediğinde, teslim olmasına ve ölümün ıstırabına son vermesine iki saniye vardı.

Sanki rüyada birbirini izleyen olaylar gibi, Giordino'nun odaya girdiğini, Kanai'nin böbreklerine arkadan bir yumruk attığını ve Kanai'nin acıdan iki büklüm olduğunu gördü. Kanai silahını düşürdü ve Kelly'nin kolunu bıraktı.

Diğer Viperlar, şimdi silahlarını Giordino'ya doğrultmuş, Kanai'nin ateş emrini bekliyorlardı.

Darfur kısa bir an için endişeyle davetsiz misafire baktı, ama Giordino'nun ateşli silah taşımadığını ve kendinden en az otuz santim kısa olduğunu görünce, yüzünde bir küçümseme ifadesi belirdi. Şeytanca, Onu bana bırakın, dedi.

Ani bir hareketle, Pitt'i halıya bıraktı sonra iki adım attı ve Giordino'yu ayı gibi kucaklayarak, ayaklarını yerden kesti. Darfur artık rakibinin tepesinden bakmıyordu, yüz yüzeydiler ve aralarında ancak birkaç santim vardı. Darfur'un dudakları şeytani bir bakışla gerilirken, Giordino'nun yüzünde korkudan eser yoktu ve ifadesizce bakıyordu.

Darfur, onu belinin üst kısmından kavrayıp kollarını arkasında mengene gibi kenetlediğinde Giordino, serbest kalan kollarını kaldırdı ve devin kafasının üzerinden havaya doğru uzattı. Darfur, Giordino'nun yukarı kaldırdığı kollarını önemsemedi ve muazzam kuvvetinin her gramını, kısa İtalyanın canını çıkarmak için kullandı.

Hâlâ sersem gibi olan ve çok canı yanan Pitt, ezilen göğsü ve yaralanan başı yüzünden derin nefesler çekerek ve acı içinde soluyarak odada emekledi. Kelly tekrar Darfur'un sırtına atladı, elleriyle gözlerini kapatarak ve kafasını ileri geri bükerek, onunla güreşmeye başladı. Darfur tek eliyle ondan kolayca kurtuldu ve onu bir vitrin mankeniymiş gibi ileri fırlatarak, kanepenin üzerine gönderdi, sonra Giordino'yu canını çıkarırcasına sıkmaya kaldığı yerden devam etti.

Ama Giordino'nun kurtarılmaya ihtiyacı yoktu. Ellerini indirdi ve parmaklarıyla Darfur'un boğazını sıktı. Dev, aniden ölümle göz göze gelenin kendisi olduğunu fark etti. Yüzündeki şeytani ifade, ciğerlerine giden hava kesilip çaresizce önce Giordino'nun göğsünü yumruklamaya ve sonra da boğazındaki çelik parmakları açmaya çalışırken, buruşuk bir korkuya dönüştü. Ama Giordino

acımasızdı. Pes edeceğe benzemiyordu. Darfur deli gibi odanın içinde dönerken, amansız bir buldok gibi dayandı.

Darfur aniden tökezleyip üzerinde Giordino'yla birlikte meşe bir kereste gibi yere düştüğünde, korkunç bir inleme duyuldu. O anda, bir sürü devriye arabası ve SWAT minibüsü patinaj yaparak çakıl araba yolunda durdu. Ağır silahlı üniformalı adamlar, evin etrafını kuşatmaya başladılar. Aynı zamanda, pencerelerden yaklaşan helikopterlerin sesleri duyuldu.

Kanai adamlarına, Arka tarafa, diye bağırdı. Kelly'yi belinden yakaladı ve odadan sürüklemeye başladı.

Pitt buz gibi bir sesle, Ona zarar verirsen, seni ufak ufak parçalara ayırırım, dedi.

Kanai'nin hızla, mücadele eden bir rehineyle kaçma ihtimalini hesapladığını fark etti.

Kanai, onu Pitt'e doğru fırlatırken alaycı bir ifadeyle konuştu. Merak etme. Şimdilik senin. Tekrar karşılaşana kadar ve karşılaşacağız.

Pitt, onları takip etmeye çalıştı, ama koşacak durumda değildi, tökezleyerek bir masaya dayandı ve zihninin açılmasını, acının dinmesini bekledi. Bir dakika sonra oturma odasına döndü ve Giordino'yu Thomas'ın iplerini keserken, Kelly'yi de Jack Daniels viskiye batırılmış bir bezle bilim adamının yüzündeki yaraları silerken buldu.

Pitt, yerde yatan Darfur'a baktı. Öldü mü?

Giordino başını salladı. Tam değil. Yaşamasının daha iyi olduğunu düşündüm. Belki, polise ve FBI'ya bildiklerini anlatmaya ikna edilebilir.

Pitt sırıtarak, Biraz kısa kestin, değil mi? dedi.

Giordino ona baktı ve omuzlarını silkti. Senin kum çuvalı haline geldiğini gördükten iki saniye sonra harekete geçtim, ama yolda durup ambarın dışındaki nöbetçinin icabına bakmak zorunda kaldım.

Pitt içtenlikle, Minnettarım, dedi. Sen olmasaydım, ölmüş olacaktım.

Evet, müdahalelerim monotonlaşmaya başladı.

Giordino'ya son sözü söylemenin imkânı yoktu. Pitt, Thomas'ın yanına gitti ve ayağa kalkmasına yardım etti. Nasılsın, yaşlı adam?

Thomas cesaretle gülümsedi. Birkaç dikişten sonra bir genç kadar iyi olacağım.

Pitt kollarını ona dolayıp, Sen dayanıklı bir küçük hanımsın, derken, Kelly ona baktı. Kaçtı mı? Kanai mi?

Şerifin adamları onu yakalayamazsa, korkarım evet.

Kelly huzursuzlukla, Onu yakalayamazlar, dedi. Onu bulamayacaklar. Büyük bir hırsla öldürmek için geri dönecek. Cerberus'taki patronları babamın formülünü ele geçirene kadar rahat etmeyecekler.

Pitt ufkun arkasında bir şey arar gibi pencereden dışarı baktı. Sonunda konuştuğunda, alçak sesle ve her hecenin üzerinde durarak konuştu. İçimde, peşinde oldukları tek şeyin yakıt formülü olmadığını söyleyen garip bir his var.

Akşam vakti yaklaşmıştı. Pitt ve Giordino'nun kontrol altına aldığı Darfur'la iki Viper,

kelepçelenmiş, devriye arabalarıyla Şerifin polis merkezine götürülmüş ve Egan'ın güvenlik görevlilerini öldürme suçuyla gözaltına alınmışlardı. Kelly ile Thomas, cinayet dedektiflerine ifadelerini verdiler, onları Pitt ve Giordino izledi. Kelly, polisin Ono Kanai'yi asla yakalayamayacağı konusunda haklıydı. Pitt, katilin izini suya inen bir ip bulduğu Hudson Nehri'nin üzerindeki uçuruma kadar takip etti.

Giordino, Onları bekleyen bir tekneyle kaçmış olmalılar, diye belirtti.

Pitt kayalık uçurumun kenarındaki kameriyede arkadaşıyla birlikte ayakta duruyordu. Nehrin karşısındaki yeşil tepelere ve ormana baktı. Küçük kasabalar, Washington Irving'le tanınan Hudson Vadisi dolaylarındaki New York sahilinde küçük kasabalar sıralanmıştı. Kanai'nin her beklenmedik olaydan kurtulması çok şaşırtıcı.

Sence Viperlar sorgu sırasında konuşacaklar mı?

Pitt yavaşça, Konuşsalar bile bir şey fark etmez, dedi. Viper organizasyonu, büyük ihtimalle Kanai'nin kumandası altında her biri diğerinden habersiz gruplar halinde çalışıyor. Bildikleri tek şey, kumanda zincirinin onda sona erdiği. Hiçbirinin, gerçek patronlarının Cerberus Şirketi'nin ofislerinde oturduğundan haberi olmadığına bahse girerim.

Kapılarının eşiğine giden bir iz bırakmayacak kadar akıllı olduklaııılan eminim.

Pitt başıyla onayladı. Hükümet savcıları asla onları mahkûm etmeye yelccek kadar delil bulamayacaklar. Eğer iğrenç suçları için cezalandırıı larsa, bu yasalarla olmayacak.

Kelly evden kameriyeye doğru çimenlik alanda yürüdü. Acıktınız mı?

Giordino gülümseyerek, Ben her zaman açım, dedi. Josh içkileri hazırlarken, ben de hafif bir akşam yemeği hazırladım, nefis margaritalar yapıyor.

Hayatım. Pitt kolunu onun beline dolayarak, Şimdi, sihirli kelimeyi söyledin, dedi.

Dr. Elmore Egan'ın dekorasyon zevkinin seçici olduğunu söylemek hafif kaçardı. Oturma odası eski koloni dönemine ait mobilyalarla döşenişti, mutfak yemek pişirmekten çok egzotik aletlere düşkün olan bir teknoloji mühendisi tarafından tasarlanmıştı, yemek odası doğrudan Viking çiftliğinden gelmiş gibiydi, girintili çıkıntılı modeller oyulmuş birbiriyle uyumlu sandalyeler ve masalar ağır meşeden yapılmıştı.

Pitt, Giordino ve Thomas margaritaların tadını çıkarırken, Kelly konuklarına lahana salatasıyla, tonbalıklı güveç koydu. Gün içinde yaşadıkları travmaya rağmen, normal bir şekilde yemeklerini yediler.

Sonra, oturma odasına geçtiler ve Thomas onlara birer bardak elli yıllık porto şarabı koyarken, etrafa dağılmış mobilyaları eski yerlerine yerleştirdiler.

Pitt, Kelly'ye baktı. Kanai'ye, babanın formülünün laboratuvarda olduğunu söyledin.

Kelly, Thomas'a izin istermiş gibi baktı. Thomas, gülümsedi ve başını onaylayarak salladı. Babamın formülü, kapının arkasındaki gizli panelde bir dosyanın içinde.

Giordino bardağındaki porto şarabını çalkaladı. Beni kandırabilirdi. Formülü, asla bir kapının içinde aramazdım. Baban akıllı bir adammış.

Giordino saygıyla, Josh da cesur bir adam. Bu kadar kötü dayak yemesine rağmen Kanai'ye hiçbir

şey anlatmadı.

Thomas başını salladı. İnan bana, Dirk odaya girmeseydi, Kelly'nin daha fazla işkence çekmemesi için formülün yerini söyleyecektim.

Pitt, Belki, ama senin ağzından laf alamayacaklarını anladıklarında, Kelly'nin üzerine gittiler.

Kelly huzursuzlukla, Geri gelebilirler, hatta belki de bu akşam, dedi.

Pitt, Hayır, Kanai'nin başka bir ekip hazırlaması için zamana ihtiyacı var. Bu kadar kısa zaman içinde tekrar denemeyecektir, diyerek onu rahatlatmaya çalıştı.

Thomas ciddiyetle, Her türlü önlemi alacağız, Kelly bu evi terk etmeli ve gizlenmeli, dedi.

Pitt, Aynı fikirdeyim. Kanai, formülü çiftlikten başka bir yere saklayacağınızı mutlaka düşünecektir. Bu durumda, formüle ulaşmaları için tek anahtar hâlâ sizsiniz.

Kelly, gözlerinde yaramaz bir pırıltıyla, Sen ve Al'le birlikte Washington'a gidebilirim. Sizin gözetiminiz altında güvende olurum.

Pit boşalan bardağını masaya koydu. Henüz Washington'a gidip, gitmediğimizden emin değilim. Bize Dr. Egan'ın laboratuvarını gösterebilir misiniz?

Thomas, Görülecek fazla bir şey yok, dedi. Onları evden ambara doğru götürdü. İçeride, üzerinde birçok kimya laboratuvarında bulunan sıradan aletler duran üç tezgâh vardı. Çok heyecan verici değil, ama Kaygan 66'nın formülünü bulduğumuz ve geliştirdiğimiz yer burası.

Pitt odanın içinde yürüdü. Tam olarak beklediğim gibi değil.

Thomas ona tuhaf bir şekilde baktı. Ne demek istediğini anlamadım.

Pitt sertçe, Dr. Egan'ın manyetohidrodinamik motorları tasarladığı yer burası olamaz, dedi.

Thomas ihtiyatla, Neden böyle söylüyorsun?

Bu oda sadece bir kimya laboratuvarı. Dr. Egan çok parlak bir mühendisti. Etrafta çizim masası, üç boyutlu görüntüleme sistemi olan bilgisayar, çalışan modeller yapmak için tesisat ya da makine göremiyorum. Üzgünüm, ama burası yaratıcı bir zekânın itici güç teknolojisinde muhteşem bir ilerleme yaratacağı bir yer değil. Pitt duraksadı ve bakışları tahta döşemeye çevrilmiş Kelly ve Thomas'a baktı. İkinizin neden beni kandırmaya çalıştığını anlayamıyorum.

Thomas ciddiyetle, Kelly ve ben sizden hiçbir şey saklamıyoruz, Bay Pitt. Gerçek şu ki, Elmore'un araştırmasını nerede yaptığını ikimiz de bilmiyoruz. İyi bir adam ve iyi bir dosttu, ama aşırı derecede ketum bir tarafı vardı. Elmore, yerini sadece kendisinin bildiği gizli bir araştırma laboratuvarında günlerce, bazen haftalarca kaybolurdu. Kelly ve ben onu farklı zamanlarda izlemeye çalıştık, ama her seferinde bir şekilde farkına vardı ve bizi atlattı. İstediği zaman yok olan bir hayalet gibiydi.

Pitt, Gizli laboratuvarın bu çiftlikte mi olduğunu düşünüyorsunuz? diye sordu.

Kelly, Bilmiyoruz. Babamın iş ya da araştırma gezisi için evden ayrıldığından emin olduğumuz zamanlar, Josh ve ben her yeri aradık, ama nerede olduğuna dair bir ipucu bulamadık. Dr. Egan öldüğünde ne araştırıyordu?

Thomas çaresizce omuzlarını silkti. Hiçbir fikrim yok. Sırrını benimle paylaşmayı kabul etmedi. Sadece, bilim ve teknolojide devrim yaratacağını söyledi.

Giordino, Siz onun en yakın arkadaşıydınız. Size sırrını söylememesi çok garip, dedi.

Elmore'u tanımanız gerekirdi. Çift karakterliydi. Bir an, dalgın ama sevgi dolu bir baba ve bir dost, bir sonraki dakika en yakınındakilere bile güvenmeyen paranoyak bir mühendis olurdu.

Pitt, Zevklerine zaman ayırır mıydı? diye sordu.

Josh ve Kelly birbirlerine baktı.

Thomas, Vikingleri araştırmaya inanılmayacak kadar meraklıydı, dedi.

Kelly, Ayrıca Jules Verne'in büyük bir hayranıydı. Onun çalışmalarını tekrar tekrar okurdu, diye ekledi.

Pitt eliyle odayı işaret etti. Bu tutkuların hiçbir delilini göremiyorum.

Kelly güldü. Sana onun kütüphanesini göstermedik.

Görmek isterim.

Evin yanında, nehri gören ayrı bir binada. Babam onu yaklaşık yirmi yıl önce inşa etti. Orası, onun evin dışındaki evi, işinin baskısından uzak kutsal mabediydi.

İçinde Egan'in çalışma odası bulunan bina, taştan yapılmıştı ve on sekizinci yüzyıldan kalma bir değirmenden tasarlanmış gibi görünüyordu. Çatı, kayağantaşla kaplıydı ve taş duvarlarda sarmaşıklar yükseliyordu. Modern görünen tek şey, çatı pencereleriydi. Thomas, kalın meşe kapıyı açmak için büyük, eski moda bir anahtar kullandı.

Kütüphanenin içi, Pitt'in hayal ettiği gibiydi. Maun kitap rafları ve lambri kaplı duvarlardan incelik ve zarafet akıyordu. İçleri doldurulmuş büyük sandalyeler ve kanepe deriydi, üzerinde hâlâ karmakarışık araştırma kâğıtları duran, kapağı kıvrılarak açılıp kapanabilen büyük yazı masası gül ağacından yapılmıştı. Ambiyans, ziyaretçilerde konfor ve rahatlık hissi uyandırıyordu. Pitt kütüphanenin Egan'a çok giyilmiş bir eldiven kadar iyi uyduğunu düşündü. Araştırma yapmak için ideal bir ortamdı.

Pitt yerden tavana kadar uzanan kitap rafları boyunca yürüdü. Üst tarafında tekerlekler bulunan bir merdiven rayda hareket ederek, Egan'ın üst raflara uzanmasını sağlıyordu. Boş olan tek duvarda, Viking gemilerinin tabloları asılıydı. Tabloların altındaki bir masada, yaklaşık bir buçuk metre uzunluğunda bir model denizaltı duruyordu. Pitt ölçeğin bire dört olduğunu tahmin etti. Pitt bir deniz mühendisi olarak titizlikle yapılan ince işe dikkat ederek modeli yakından inceledi. Teknenin uçları yuvarlaktı, yan taraflarında lombozları ve pruvasına doğru uzanan küçük bir kulesi vardı. Pervane bıçakları, eğri uçlu modern tasarımlardan çok, çark kanadı biçimindeydi.

Pitt daha önce hiç buna benzer bir tekne görmemişti. Sadece, bir zamanlar incelediği Amerikan iç savaşı sırasında Amerika Konfedere Devletleri tarafından yapılan bir denizaltı planıyla karşılaştırabiliyordu.

Modelin altındaki pirinç plakada, Nautilus. Uzunluk yetmiş metre, sekiz metre kemere. 1863'te suya indirildi, yazıyordu.

Pitt, Çok güzel bir model. Kaptan Nemo'nun denizaltısı, değil mi? Deniz Altında Yirmi Bin Fersah'taki? dedi.

Babam onu, orijinal kitaptaki asitle oyulmuş bir resimden tasarladı ve Fred Torneau adında usta

bir modelciye yaptırdı.

Giordino hayranlıkla, Klasik bir çalışma, dedi.

Pitt raflardaki kitapların isimlerini inceleyerek, odada dolaşmaya devam etti. M.S 793-1450 arasındaki Viking devriyle ilgili bir sürü kitap vardı. Bir bölümün tümü, Alman ve İskandinav ulusların, üçüncü ve on üçüncü yüzyıllar arasında kullandıkları Rünik Alfabesi'ne ayrılmıştı.

Kelly, Pitt'in kitaplara gösterdiği ilgiyi izledi ve yanına gelerek, kolunu tuttu. Babam, ülkede bulunan Rünik Yazıt'ların karakterlerini tercüme etmekte uzman hale gelmişti.

Vikinglerin bu kadar güneye geldiklerine inanıyor muydu?

Kelly başıyla onayladı. Bundan emindi. Ben küçükken, annemle beni eski bir karavanla ülkenin ortasındaki eyaletlere sürükler, bulabildiği bütün Rünik Yazıt'ları kopyalar ve incelerdi.

Giordino, Sayıları çok fazla olmasa gerek, dedi.

Eski Rünik Alfabesi'yle yazılmış otuz beşin üzerinde yazıt buldu ve kaydetti. Durdu, defter ve ciltlerle dolu bir rafı işaret etti. Hepsi burada.

Giordino, Bulduklarını yayımlamayı hiç düşündü mü? diye sordu. Bildiğim kadarıyla hayır. Yaklaşık on yıl önce sanki bir elektrik düğmesi kapatıldı. Viking araştırmasına ilgisini aniden kaybetti.

Thomas, Bir tutkudan diğerine, dedi. Vikinglerden sonra, Elmore kendini Jules Verne'e kaptırdı. Bütün bir kitaplığı eliyle işaret etti. Verne'in yazdığı bütün kitapları, hikâyeleri topladı.

Pitt raftaki kitaplardan birini aldı ve açtı. Kapaklar, deri ciltliydi. Kitap sırtındaki yazılar yaldızlıydı ve ön kapakta Esrarlı Ada yazıyordu. Birçok sayfanın yoğun bir şekilde altı çizilmişti. Kitabı rafa koydu ve bir adım geri çekildi. Verne'le ilgili ciltlenmiş kâğıt ya da defter göremiyorum. Görünüşe bakılırsa, Dr. Egan kitapları okumuş; ama yorumlarını yazmamış.

Thomas gün içinde yaşadığı sarsıcı olaylar yüzünden yorgun görünüyordu. Kendini yavaşça deri sandalyeye bıraktı. Elmore'un, Verne ve Vikinglere düşkünlüğü gizemli bir şeydi. Sadece zevk için bir konuda uzmanlaşmaya çalışacak türden bir adam değildi. Bir amacı olmadan, bilgi elde etmeye çalıştığını hiç hatırlamıyorum.

Pitt, Kelly'ye baktı. Vikinglerle neden bu kadar ilgilendiğini sana hiç anlattı mı?

Kültürün bilgisi ve tarihiyle, Rünik Yazıt'lar kadar ilgili değildi.

Giordino raftan Egan'ın Vikinglerle ilgili defterlerinden birini aldı ve açtı. Yüzünde şaşkın bir ifadeyle, sayfaları karıştırırken gözleri kısıldı. İkinci defterin sayfalarını karıştırdı, sonra üçüncü deftere geçti. Sonra tamamen şaşırmış bir halde yukarı bakarak, defterleri yanındakilere uzattı. Görünüşe bakılırsa, Dr. Egan hiçbirinizin bilmediği kadar büyük bir muammaymış.

Hepsi defterleri incelediler ve sonra şaşkınlıkla birbirlerine baktılar.

Defterlerin bütün sayfaları boştu. Tamamıyla şaşırmış görünen

Kelly, Anlamıyorum, dedi. Thomas, Ben de, diye ekledi.

Kelly iki defter daha açtı ve onların da boş olduğunu gördü. Rünik Yazıt'lar aramak için ücra yerlere yaptığımız aile gezilerini çok iyi hatırlıyorum. Bir tane bulduğunda, fotoğraflarını çekmeden

önce Rünik fontları talk pudrasıyla vurgulardı. Sonra, geceleri yakınında kamp kurduğumuzda, mesajları tercüme ederdi. Defterlerine bir şeyler karalarken onun başını ağrıtırdım, o da beni kovardı. İşaretlerle notlar aldığını, gözlerimle gördüm.

Pitt, Bu defterlere değil, dedi. Bu sayfaların hiçbiri çıkarılmış ya da boş sayfalarla değiştirilmiş gibi görünmüyor. Baban orijinal defterleri başka bir yere saklamış olmalı.

Dr. Egan'a duyduğu saygı bir parça azalan Giordino, Bahsettiğiniz kayıp laboratuvarda toz toplayacağımıza şüphe yok, dedi.

Kelly'nin güzel yüzü şaşkınlıktan kızarmıştı ve safir mavisi gözleri orada olmayan bir şeyi görmeye çalışıyor gibiydi. Babam neden böyle şeyler yapsın? Onu her zaman dürüst bir adam olarak hatırlıyorum, hilekâr bir tarafı yoktu.

Thomas onu rahatlatmaya çalışarak, İyi bir nedeni olmalı, dedi.

Pitt ona şefkatle baktı. Geç oluyor. Bu gece bir şey çözemeyeceğiz. Uyumayı öneriyorum, belki gün ışığında bazı cevaplar buluruz.

Hiçbiri itiraz etmedi. Hepsi son derece yorgundu. Pitt dışında, hepsi. Kütüphaneyi en son o terk etti. Anahtarı Thomas'a vermeden önce kapıyı kilitliyormuş gibi yaptı. Herkes uyuduktan sonra sessizce kütüphaneye gitti ve kilitli olmayan kapıdan içeri girdi. Sonra, ışıkları açtı ve Egan'ın Rünik yazıtlarla ilgili araştırma gereçlerini araştırmaya başladı. Bir iz ve hikâye ortaya çıkmaya başlıyordu.

Sabah dörtte, aradığı şeyi buldu. Birçok cevap hâlâ aklına gelmemişti. Ama sudaki çamur dibi görmesine yetecek kadar açılmaya başlamıştı. Eski kitapların kokusunu içine çekerek, memnun bir halde rahat deri koltuklardan birinde uykuya daldı.

Giordino kahvaltıyı hazırlayarak herkesi şaşırttı. Sonra, uykusuzluktan gözleri kızarmış ve yorgun olan Pitt, Sandecker'i arayarak ona günlük raporu verdi. Amiralin, Cerberus araştırmasıyla ilgili anlatacak fazla bir şeyi yoktu, laf arasında Hiram Yaeger'in, Pitt'in ondan gizli Egan'ın deri çantasına nasıl yağ doldurduğuna şaşırdığını anlattı. Buna, Pitt'de şaşırdı ve bu numaranın arkasında kim olduğunu anlayamadı.

Giordino laboratuvarda yapacak birkaç işi olan Thomas'a katıldı, Pitt'le Kelly kütüphaneye geri döndüler. Kelly yazı masasının üzerine yığılmış kitap ve kâğıtları fark etti. Görünüşe bakılırsa, küçük bir peri gece yarısına kadar çalışmış.

Pitt ona baktı. İnan bana bir peri değildi.

Kelly gülümseyerek, Şimdi neden akşamdan kalmış gibi göründüğünü anladım, dedi. Yanına gidip, Pitt'i hafifçe yanağından öptü. Dün gece, babamın kütüphanesi yerine beni ziyaret edersin diye düşünmüştüm.

Pitt önce iş, sonra aşk, demeyi düşündü ama vazgeçti. Aklım başka yerdeyken, aşkta iyi değilimdir, dedi.

Kelly yazı masasındaki açık Viking kitaplarını incelerken, Zamanın bin yıl gerisinde, diye ekledi. Neyin peşindeydin?

Babanın ülkede dolaşıp, otuz beş Rünik Yazıt tercüme ettiğini söyledin.

Bir eksik, bir fazla. Tam olarak hatırlamıyorum.

Yerlerini hatırlıyor musun?

Kelly hatırlamaya çalışarak, başını ileri geri hareket ettirirken akçaağaç şekeri kahvesi saçları omuzlarında bukleler yapıyordu. Sonunda, ellerini kaldırdı. Beş ya da altısı aklıma geliyor, ama sık kullanılan patikalardan o kadar çok uzaktaydılar ki, yakınında bir yerlere bile nasıl gidileceğini sana söyleyemem.

Söylemek zorunda kalmayacaksın.

Ne demek istiyorsun? diye sordu. Babanın Rünik Yazıt'lara giden izini takip etmek için bir yolculuk başlatacağız ve onları çevirttireceğiz. Ne amaçla?

Pitt, İçgüdü diyebilirsin, ama baban Viking yazıtlarını aramak için ülkeyi dolaşmadı, sonra da çevirilerini şaka olsun diye saklamadı ya da yok etmedi. Bir şeyi başarmak için yola çıktı. Bir misyonu vardı. Bir şekilde deneyleriyle bir bağlantısı olduğunu düşünüyorum.

Dudakları kuşkuyla büzüldü. Eğer böyleyse, sen benim göremediğim bir şey görüyorsun.

Pitt ona sırıttı. Denemekle bir şey kaybetmeyiz.

Babam Rünik Yazıt'ların bulunduğu yerlere giden yolları gösteren bütün notlarını yok etti. Onları nasıl bulacaksın?

Pitt yazı masasının üzerine eğildi, bir kitap aldı ve Kelly'ye uzattı. Kitap, Dr. Marlys Kaiser tarafından yazılmıştı; adı Eski Vikinglerden Mesajlar'dı. Bu bayan, Kuzey Amerika'daki seksenden fazla Rünik Yazıt'ın ve çevirilerinin kapsamlı bir kaydını derlemiş. Babanın kütüphanesinde daha önceki çalışmaları da var. Sanırım, Dr. Kaiser'i ziyaret etmek yararlı olabilir.

Seksen Rünik... Aklına bir düşünce takılınca sustu. Ama babam sadece otuz beşini inceledi. Neden bu sayıda durdu ve diğer kırk beşini incelemedi?

Çünkü sadece, o sırada çalıştığı projeyle ilgili belirli yazıtlarla ilgileniyordu.

Merakı arttıkça, mavi gözlerinde bir parıltı belirdi. Neden babam çevirdiği yazıtların kayıtlarını bırakmadı?

Pitt onun elini sıkarken, Dr. Kaiser'in bize birtakım cevaplar vereceğini umuyorum, dedi.

Kelly heyecanı artarken, Ne zaman gidiyoruz? diye sordu.

Bu öğleden sonra ya da yeni güvenlik görevlileri çiftliğin etrafına yerleşir yerleşmez.

Dr. Kaiser nerede yaşıyor?

Monticello adında küçük bir kasabada. Minneapolis'in yaklaşık doksan altı kilometre kuzeybatısında.

Daha önce hiç Minnesota'ya gitmedim.

Yılın bu zamanında bir sürü böcek olur.

Kelly babasının kütüphanesinin raflarında duran kitaplara baktı. Dr. Kaiser, babamı tanıyor mu acaba?

Pitt, Ona danışmış olması mümkün. Pazar günü bu saatlerde bazı cevapları biliyor olacağız, dedi.

Kelly sorgulayan gözlerle ona baktı. Ama bu dört gün eder. Neden?

Pitt, onu kütüphaneden çıkardı ve kapıyı kapattı. İlk önce beş, altı görüşme yapacağım. Sonra, Washington'a uçacağız. Uzmanlığına güvendiğim insanlar var. Eski Rünik Yazıt'ları aramaya başlamadan önce mümkün olduğu kadar bilgi toplamak istiyorum.

Pitt'in NUMA jeti Langley Alanı'na indiğinde, bu kez Kongre üyesi Loren Smith onu karşılamak için bekliyordu. Pitt asfalta ayağını basarken, Loren ona sarıldı ve parmaklarını Pitt'in dalgalı siyah saçları arasına geçirip, onu öpebilmek için başını aşağı çekti.

Loren onu bıraktıktan sonra şehvet dolu bir ses tonuyla, Merhaba, gemici, dedi. Gezginim eve döndü.

Kelly uçağın kapısında duraksayarak, birbirlerinin gözlerinin içine bakan Pitt ve Loren'ı izledi. Bunun sıradan bir arkadaşlık olmadığını rahatlıkla görebiliyordu ve içinde bir kıskançlık sancısı hissetti. Loren çok, güzel bir kadındı. Yüzünde ve vücudunda, Colorado'nun batı kesimlerindeki bir hayvan çiftliğinde büyüdüğünü gösteren sağlıklı bir hava vardı. Usta bir binici olan Loren, Kongre adına yarışmaya katılmış ve kazanmıştı. Şimdi altıncı dönemindeydi.

Loren rutubetli Washington sıcağına uygun günlük giysiler giymişti. Açık kahverengi şortu, dore sandaletleri ve yeşil bluzuyla göz kamaştırıcı görünüyordu. Menekşe rengi gözlerinin altındaki çıkık elmacık kemikleri ve tarçın rengi saçlarıyla, bir devlet memuru yerine, manken olabilirdi. On yıl içinde Pitt'le ilişkisi, birçok kez aşkla arkadaşlık arasında gidip gelmişti. Bir keresinde, ciddi olarak evliliği düşünmüşlerdi, ama ikisi de işleriyle evliydi ve ortak bir zeminde birlikte yaşamanın zor olduğuna karar vermişlerdi.

Kelly yanlarına gitti ve iki kadın hemen birbirini süzdü. Pitt onları tanıştırdı ve bir erkek olarak, aralarındaki gizli anlaşmazlığın farkına varmadı.

Kelly Egan, Kongre Üyesi Loren Smith.

Kelly hafif bir gülümseyişle, Sizinle tanışmak bir şeref, sayın Kongre Üyesi, dedi.

Loren sevimli bir şekilde konuştu. Lütfen bana Loren deyin. O şeref bana ait. Babanızı tanırdım. Lütfen taziyelerimi kabul edin. Çok zeki bir insandı.

Kelly'nin yüzü aydınlandı. Babamı tanır mıydınız?

Petrol şirketleri arasında fiyat belirleme konusunu araştıran komitemin huzuruna çıkmıştı. Birkaç kez de özel olarak buluştuk ve ulusal güvenlik konularını tartıştık.

Babamın ara sıra Washington'a gittiğini biliyordum, ama Kongre üyeleriyle buluştuğundan hiç bahsetmezdi. Bu gezilerinin hep, Ticaret ve Ulaştırma Bakanlıklarıyla ilgili olduğunu düşünürdüm.

Giordino bu sırada uçaktan çıktı ve Loren'a sarıldı, birbirlerini yanaktan öptüler. Bir altmış dört boyundaki Giordino, bir yetmiş altılık Loren'a doğru yukarı bakarken, Yine harika görünüyorsun, dedi.

Sevgili Romalım nasıl? Hâlâ barbarlarla savaşıyor..Sen nasılsın?

Başkentte hâlâ Filistinlilerle uğraşıyorum. Bir ara yer değiştirmeliyiz.

Loren güldü. Bu pazarlıktan benim kârlı çıkacağıma eminim.

Pitt'i bir kez daha öptü. Tam öbür dünyaya gittiğini düşündüğüm sırada, tekrar ortaya çıkıyorsun.

Loren'ın her zaman onun koleksiyonundaki arabalardan biriyle geldiğini bilen Pitt, Hangi arabayı

getirdin? diye sordu.

Loren başıyla, uzun çamurlukları ve stepne yuvalarına yerleştirilmiş iki yedek lastiği olan 1938 model yeşil Packard'ı gösterdi. Elli yıldır ünlü bir Packard satıcısı olan Earle C. Anthony tarafından özel olarak tasarlanmış karoserin zarif çizgileri, tam anlamıyla klasik bir arabayı simgeliyordu. Bu özel araba, her türlü hava koşuluna uygun, 353 santimetre uzunluğunda, son derece sessiz bir V12 motoru, 200 beygir gücü olan 1607 model bir şehir arabasıydı.

Bir kadınla, muhteşem bir otomobil arasında erotik bir aşk vardır. Kelly bir mühendislik harikasına dokunmaktan duyduğu zevkle gözleri parlayarak, parmaklarını hafifçe radyatörün üzerindeki krom, karabatak kuşu maskotunun üzerinde gezdirdi. Babasının bu kadar şahane bir arabayı beğeneceğinden emindi. Sadece çok güzel olduğunu söylemek, yetersiz kalır, dedi.

Loren buyurgan bir ifadeyle Pitt'e bakarak, Kullanmak ister misin? diye sordu. Pitt için bir sakıncası olmadığına eminim.

Pitt bu konuda fazla bir seçeneği olmadığını görebiliyordu ve boyun eğerek, bavulları bagaja yerleştiren Giordino'ya yardım etti ve Loren'la birlikte arka koltuğa geçti. Giordino büyük direksiyonun arkasında mutluluktan uçan Kelly'nin yanına oturdu.

Ön koltukla, arka yolcu bölümünü ayıran pencere kapalıydı. Loren tahrik edici bir şekilde, Seninle birlikte mi kalıyor? diye sordu.

Pitt gülerek, Ne kadar kötü niyetlisin, dedi. Aslında, şehirdeki evinde seninle birlikte kalır diye düşünmüştüm.

Bu tanıdığım eski Dirk Pitt değil.

Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama hayatı tehlikede ve senin evinde daha güvende olur. Cerberus Şirketi, babasının süper ya \ kıt formülünü ele geçirmek için onu öldürmeye çekinmeyecek manyaklar tarafından yönetiliyor. Beni hangarıma kadar takip ettiklerini düşünüyorum, bu yüzden fazla yakınımda olmaması akıllıca olur.

Loren, Pitt'in elini avucunun içine aldı. Sen olmasaydın bu dünyadaki kadınlar ne yapardı?

Benim için Kelly'ye çocuk bakıcılığı yapar mısın? Loren gülümsedi. Değişiklik olsun diye bir müddet bir kadınla arkadaşlık edebilirim. Sonra gülümsemesi kayboldu. Cidden, Cerberus'la ilgilendiğinizden hiç haberim yoktu.

Soruşturma, FBI ve CIA tarafından gizli tutuldu. Kesinlikle gizli tutulduğunu söyleyebilirim. Haber medyasına hiçbir şey yansımadı. Benim bilmediğim ne biliyorsun?

NUMA, Emerald-Dolphin yangınının ve batışının, ayrıca Golden Marlin 'in dibe oturmasına neden olan patlamanın kasıtlı olduğunu kesin olarak kanıtladı. Bu felaketlerin arkasında Cerberus ve gizli Viper operasyonunun olduğundan eminiz.

Loren gözlerini kırpmadan Pitt'e baktı. Bundan emin misiniz? Al ve ben başından beri bu işin içindeyiz.

Loren lüks deri koltukta arkasına yaslandı ve birkaç saniye pencereden dışarıyı seyretti. Sonra, arkasını döndü. Cerberus Şirketi'nin hileli işlerini araştıran komiteye başkanlık ediyorum. Kuzey Amerika'daki petrol ve doğalgaz üreten kuyuların çoğunu satın alarak, tekel oluşturmaya çalıştıklarını düşünüyoruz.

Pitt, Ne amaçla? diye sordu. Petrolün yüzde doksan dokuzu yabancı üreticilerden geliyor. Amerikalı üreticilerin bir varil petrolün maliyetiyle rekabet edemeyecekleri sır değil.

Loren, Doğru, diye onayladı. Ülke içinde ihtiyacımız olan petrolü üretmeye paramız yetmez. Fiyatları yükseltmek için üretimi azaltmak gibi tehlikeli bir oyun oynayan yabancı üreticiler yüzünden dünyadaki her ülke ciddi eksikliklerle karşı karşıya kalabilir. Durumu daha da kötüleştiren, Amerika'nın petrol stoklarının ve envanterinin neredeyse tükenmiş olması. Yurtiçindeki üreticiler, hisselerini ve arsalarını Cerberus'a satmaktan ve denizaşırı ülkelerden gelen ham petrolü rafine etmekten çok memnunlar. Topraktan depoya, depodan tankerlere, tankerlerden tekrar depoya ve sonunda rafinerilere giden uzun bir zincir var. Bu hat, azalan üretim yüzünden bir kez kırıldı mı, tekrar tam kapasite işlemesi üç ile beş ay arasında bir süre alacaktır.

İnanılmaz boyutlarda bir ekonomik felaketten bahsediyorsun.

Loren dudaklarını büzdü. Yakıt fiyatları çok yükselecek. Havayolları, bilet ücretlerini yükseltmek zorunda kalacak. Benzin fiyatları fırlayacak. Varili seksen dolara kadar yükselen bir benzin fiyatından bahsediyor olabiliriz.

Pitt, Galonu beş dolar ya da daha yüksek olan bir benzin ücreti düşünemiyorum, dedi.

Karşı karşıya olduğumuz durum bu.

Pitt, Bu yabancı üreticilere de zarar vermez mi? diye sordu.

Kârları neredeyse üç katma çıkarken maliyetli üretimlerini kestiklerinde hayır. Mesela, OPEC, Batı'nın yıllardır kendi çıkarları için onları kullanmasına kızgın. Gelecekte, sıkı oynayacaklar ve daha düşük fiyatlara daha çok üretim için bütün yalvarmalara karşı sırtlarını dönecekler. Bizim tehditlerimizi de umursamayacaklar.

Pitt pencereden Potomac Nehri'nde giden küçük teknelere baktı. Bu da bizi Cerberus'a geri götürüyor. Bütün bunlardan çıkarı ne? Eğer ham petrolde yurtiçinde bir tekel oluşturmaya çalışıyorlarsa, neden rafinerileri de ele geçirip, yönetmiyorlar?

Loren elleriyle anlamadığını gösteren bir hareket yaptı. Rafineri sahipleriyle gizli pazarlıklar yapıyor olmaları tamamıyla mümkün. Ben onların yerinde olsaydım, her yeri ele geçirirdim.

Büyük bir amaçları olmalı, yoksa arkalarında cesetler bırakarak etrafta dolaşmazlardı.

Kelly, Giordino'nun direktiflerini izleyerek, Ronald Reagan Uluslararası Havaalanı'nın sonundaki kapıdan döndü ve eski Packard'ı toprak yoldan Pitt'in eski uçak hangarına doğru sürdü. Pitt, aradaki camı açtı ve Giordino'yla konuştu.

Neden bayanları Loren'ın şehirdeki evine bıraktıktan sonra evine gidip bir duş almıyorsun? Sonra yedi gibi hepimizi al. Akşam yemeği için rezervasyon yaptıracağım.

Kelly, Harika, dedi. Arkaya döndü ve Loren'a gülümsedi. Umarım, size rahatsızlık vermiyorumdur.

Loren kibarca, Kesinlikle, hayır, dedi. Boş bir misafir odam var ve memnuniyetle ağırlanacaksın.

Kelly sonra, gözleri parlayarak Pitt'e baktı. Bu arabayı kullanmaya bayıldım.

Pitt ona sırıtarak, Fazla bağlanma. Onu geri istiyorum. Packard marka şehir arabası yolda sessizce ilerlerken, Pitt güvenlik kodunu kumandaya tuşladı. Hangara girdi, bagajını bıraktı ve Doxa marka saatine baktı. Akreple, yelkovan iki buçuğu gösteriyordu. Bir NUMA SUV cipinin açık penceresinden

içeri uzandı ve cep telefonuyla bir arama yaptı.

Derin, ahenkli ve müzikal kibar bir ses, Buradayım, diye cevap verdi. St. Julien.

İyi hikâye anlatan ve boğazına düşkün ünlü deniz tarihçisi, St. Julien Perlmutter, Dirk! diye bağırdı. Senden haber almayı umuyordum. Sesini duymak ne güzel. Golden Marlin'de olduğuna dair bir rapor aldım.

Ordaydım.

Ucuz kurtulmuşsunuz, tebrikler. St. Julien, küçük bir araştırma için vaktin var mı? En sevdiğim vaftiz oğlum için daima vaktim var. Gelebilir miyim? Elbette. Portekiz'den ısmarladığım altmış yıllık porto şarabını denemek istiyorum. Umarım bana eşlik edersin. On beş dakika içinde orada olurum.

Pitt yirminci yüzyılın başında yapılmış, eski evlerle dolu olan Georgetown'daki ağaçlıklı yoldan geçti ve evin garajını sokağa bağlayan yola saptı. Yol sarmaşıklı duvarları olan, büyük, tuğla evin yanından geçiyor ve üstü kapalı avlunun önündeki geniş evin önünde sona eriyordu. Bir zamanlar malikânenin faytonlarını, sonra da otomobillerini barındıran ev, bir kişinin denizle ilgili topladığı en geniş kütüphanenin bulunduğu iki katlı bodrumu olan geniş bir eve dönüştürülmüştü.

Pitt cipi park etti, kapıya doğru yürüdü ve yelkenli bir gemi şeklindeki büyük, bronz kapı tokmağını tıklattı. Kapı, tokmak neredeyse yerine oturmadan açıldı. Şal desenli, ipek pijamanın üzerine uyumlu bir ropdöşambr giymiş, yüz seksen kilo ağırlığındaki iri bir adam girişi doldurdu. Yumuşak ve gevşek kaslı bir şişman değildi. Bel kısmı sertti ve beklenmedik bir zarafetle yürüyordu. Uçuşan saçları griydi, derin mavi gözleri ve lale şeklindeki kırmızı burnunun altında uzun gri sakalları vardı.

Dirk! diye bağırdı. Pitt'e sıkı bir şekilde sarıldı ve sonra geri çekildi. İçeri gir. Artık seni yeteri kadar göremiyorum.

Enfes yemeklerini özlediğimi itiraf etmek zorundayım.

Pitt, St. Julien Perlmutter'ı yerden tavana kadar gemiler ve denizlerle ilgili kitaplar yığılmış odalar ve koridorlar boyunca izledi. Burası, üniversite ve müzelerin hevesle araştırdıkları çok büyük bir kütüphaneydi, ama Perlmutter her cildi son nefesine kadar saklamaya kararlıydı. Ancak bundan sonra, son arzusu ve vasiyetnamesi koleksiyonunun sahibini açıklayacaktı. Pitt'i içinde on restoranı doldurmaya yetecek kadar kavanoz, tencere ve yemek takımı bulunan geniş mutfağa götürdü. Pitt'e ortasında bir pusula dolabı duran ambar kapağından yuvarlak masanın yanındaki bir sandalyeye oturmasını işaret etti.

Ben nadir porto şarabımın mantarını çıkarırken, sen otur. Özel bir durum için saklıyordum.

Pitt gülümseyerek, Benim varlığım pek özel bir durum sayılmaz, dedi.

Perlmutter, Yalnız içmek zorunda kalmadığım her durum özeldir, diyerek güldü. Kolay gülen ve mutlu gülümsemesi yüzünden hiç eksik olmayan iyi huylu bir adamdı. Mantarı çıkardı ve koyu kırmızı sıvıyı şarap kadehlerine doldurdu. Bardaklardan birini Pitt'e uzattı. Ne düşünüyorsun?

Şarabı tattı, yutmadan önce yavaşça dilinin üzerinde gezdirdi ve beğenisini dile getirdi. Tanrılara layık bir içki.

Hayatın en büyük keyiflerinden biri. Pe mutter kadehindeki şarabı bitirdi ve yenisini doldurdu. Benim için bir araştırma projen olduğunu söylemiştin.

Dr. Elmore Egan'ı duymuş muydun?

Perlmutter bir an için dikkatle Pitt'e baktı. Tabii ki, duydum. Adam bir dâhiydi. Randımanlı ve pratik manyetohidrodinamik motorları, teknik çağın bir mucizesi. Kazanacağı zaferin arifesinde Emerald Dolp/w'rt'deki kurbanlardan biri olması ne büyük bir şanssızlık. Neden sordun?

Pitt sandalyesinde gevşedi, ikinci kadeh porto şarabının keyfini çıkardı. Emerald-Dolphin gemisindeki yangınla başlayan ve Egan'ın Hudson Nehri üzerindeki evinde çıkan kavgayla biten hikâyeyi, bildiği kadarıyla anlattı.

Perlmutter, Ben nerede devreye giriyorum? diye sordu.

Dr. Egan, bir Jules Verne tutkunuydu, özellikle de Deniz Altında Yirmi Bin Fersah adlı kitabının. Kaptan Nemo'nun denizaltısı Nautilus hakkında bir şey bilecek biri varsa, o da sensindir, diye düşündüm.

Perlmutter arkasına yaslandı ve mutfağının üzerindeki şatafatlı tavana baktı. Hayali bir çalışma olduğu için, onu araştırma projeleri listeme almamıştım. Hikâyeyi en son okuduğumdan beri birkaç yıl geçti. Verne ya zamanının ilersinde biriydi ya da geleceği görebiliyordu, çünkü Nautilus, teknik bakımdan 1866 için aşırı derecede ileriydi.

Pitt, Biri ya da bir ülke, Nautilus'un yarısı kadar randımanlı bir denizaltı yapmış olabilir mi? diye sordu.

1890'lardan önce kullanışlı olduğu kanıtlanan hatırlayabildiğim tek denizaltı, Amerika Konfedere Devletleri'ne ait H.L.Hunley.

Pitt, Hatırladım, dedi. Amerikan İç Savaşı sırasında Kuzey hükümetine ait, Housatonic adındaki brik armalı küçük savaş gemisini, Güney Carolina, Charleston dışında 1864'te batırdı ve tarihte bir savaş gemisini batıran ilk denizaltı oldu.

Perlmutter başını salladı. Evet, bu başarı elli yıl sonra, Ağustos 1914'te U21, Kuzey Denizi'nde HMS Pathfinder'ı batırana kadar tekrar etmedi. Hunley, yüz otuz altı yıl dipte çamur tabakasının içine gömülü bir şekilde yattı, sonra bulunup yukarı çekildi ve halka gösterilmek için korumalı bir laboratuvar tankının içine yerleştirildi. İlk elden incelenip çamur tabakası ve mürettebatın cesetleri içinden çıkarıldığında, zannedildiğinden çok daha modern olduğu görüldü. Son derece moderndi ve hava pompalamak için körüklü bir temel şnorkel sistemi, pompalı safra tankları ve suda sürüklenmeyi azaltan perçinleri vardı. Bu arada, perçinleme işlemi, ilk kez Howard Hughes'ın 1930'ların ortalarında tasarladığı bir uçakta kullanıldığı zannedilen bir kavramdı. Hunley'fa, elektro manyetik motorlar bile denendi, ama bu teknoloji henüz hazır değildi, bu yüzden sekiz adam denizaltının içine oturup itici güç için pervaneyi döndüren kolu çevirdiler. Bundan sonra, John Holland ve Simon Lake, biz ve Almanya dahil olmak üzere birçok ülke tarafından kabul edilen denizaltılar denemeye ve yapmaya başlayana kadar, denizaltı bilimi ilerlemedi. Bütün bu eski gayretler, Kaptan Nemo'nun Nautilus'u yanında acemi işi kalır.

Perlmutter'ın enerjisi tükenmişti, şarap şişesine uzanmak üzereydi ki yüzünde bir şey hatırladığını gösteren bir ifade belirdi. Koca bedenini sandalyeden rahatlıkla kaldırırken, Aklıma bir şey geldi, dedi. Hole doğru gitti ve birkaç dakikalığına ortadan kayboldu, sonra elinde bir kitapla geri geldi. Amerikan Donanması firkateyni, Kearsarge'in batışı hakkında yönetim kurulu soruşturma tutanağının bir kopyası.

Amerika Konfedere Devletleri'nin silahlı ticaret gemisi Alabama'yı batıran şu ünlü gemi mi?

Perlmutter, Evet, o, diye cevap verdi. 1894'te Venezüella açıklarındaki Roncador Kayalıkları'nda karaya oturmasının ardındaki garip olayları unutmuştum.

Pitt, Garip mi? diye sordu.

Evet, geminin kumandanı Kaptan Leigh Hunt'ın anlattıklarına göre, balinaya benzeyen insan yapımı bir sualtı aracı tarafından saldırıya uğramışlar. Tekneyi takip ederlerken, suya batmış sonra tekrar yüzeye çıkmış ve Kearsarge'a toslayıp, tekne kısmında büyük bir delik açmış. Kearsarge, güçbela Roncador Kayalıkları'na varmış ve karaya oturmuş. Geminin mürettebatı, kurtarılana kadar kayalıklarda kamp yapmış. Pitt şakayla, Görünüşe bakılırsa, kaptan çok fazla rom içmiş, dedi.

Perlmutter, Hayır, son derece ciddiymiş. Daha da önemlisi, bütün mürettebatı söylediklerini doğrulamış. Olaya şahit olanlardan hiçbiri farklı bir hikâye anlatmamış. İfadelerinde, onun Kearsarge'in attığı bir sürü top ateşi karşısında delinmeyen, büyük çelik bir canavar olduğunu söylemişler, atışların hepsi sekmiş. Ayrıca, arka tarafta lombozları olan piramit şeklinde bir kule bulunduğundan bahsetmişler. Kaptan Hunt, lombozlardan birinden sakallı bir adamın ona baktığına yemin etmiş.

Canavarın büyüklüğü hakkında bir yorum yapmışlar mı?

Mürettebat, puro şeklinde olduğu konusunda hemfikirmiş, konik uçları olan bir silindir şeklindeymiş. Uzunluğu için otuz ile doksan metre, kemeresi için de altı ile on iki metre arasında değişik tahminlerde bulunmuşlar.

Pitt düşünceli bir şekilde, Büyük ihtimalle, ortalarında bir rakam, dedi. Uzunluğu, altmış metreden biraz fazla, kemeresi yedi buçuk metre olabilir. 1894 yılında hafife alınmayacak bir sualtı teknesi.

Düşün, Kearsarge bir denizaltı canavarı tarafından batırıldığı rapor edilen tek gemi değildi.

Pitt, Balina avı gemisi Essex's, bir balina çarpmış ve Nantucket dışında batmıştı, dedi.

Perlmutter sertçe, O, gerçek bir balinaydı, dedi. Ben, başka bir Amerikan Donanması gemisinden bahsediyorum. Abraham Lincoln gemisi, ona çarpıp, dümenini parçalayan bir denizaltı teknesiyle karşılaştığını bildirmişti.

Bu ne zaman oldu?

1866'da.

Yani o olaydan yirmi sekiz yıl önce.

Perlmutter, üçte ikisi boşalmış olan şarap şişesini seyretti. O zamanlar, birçok gemi esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolmuş. Çoğu İngiliz savaş gemisiymiş.

Pitt kadehini masanın üzerine koydu ve Perlmutter'ın bir kadeh daha şarap teklifini reddetti. Kendi zamanından onlarca yıl ileride olağanüstü bir teknenin, özel şahıslar tarafından yapıldığına inanamıyorum.,

Perlmutter, Hunley, projeye para sağlayan özel şahıslar tarafından yapılmıştı, diye anlattı. Aslında, bu Horace Hunley ve mühendisleri tarafından yapılan üçüncü tekneydi. Her biri, bir öncekinden daha ileriydi.

Hâlâ kuşkulu olan Pitt, Esrarengiz canavarın, bir sanayi ülkesi tarafından tasarlanıp, inşa

edilmediğini düşünmek biraz garip geliyor, dedi.

Perlmutter, umursamaz bir tavırla omuz silkerek, Kim bilir? dedi. Belki de Jules Verne, böyle bir tekneden haberdar oldu ve Kaptan Nemo ve Nautilus hikâyesini buna dayanarak yazdı.

Eğer gerçekten var olduysa, böyle bir teknenin neredeyse otuz yıl boyunca daha sık görünmeden ya da mürettebatından biri karaya kaçıp, hikâyeyi anlatmadan dünyayı dolaşması çok garip. Eğer, gemilere çarparak ve batırarak yolculuk yaptıysa, neden kurtulup, olayları bildiren daha fazla insan yok?

Perlmutter yavaşça, Bilemem, dedi. Ben sadece kayıtlı deniz tarihinde bulduklarımı biliyorum. Bu da, araştırmacıların tüm dünyaya yayılmış arşivlerde başka raporlar bulmadığı anlamına gelmez.

Pitt, Ya Jules Verne? diye sordu. Onun yazılarını, araştırma kayıtlarını ve mektuplarını toplayan bir müze, ev ya da akrabaları olmalı.

Var. Verne hakkında araştırma yapan birçok kimse var. Ama Verne'in 1872'den öldüğü tarih 1905'e kadar yuvası olan Fransa, Amiens'de bulunan Jules Verne Cemiyeti'nin başkanı Dr. Paul Hereoux, yazarın hayatı hakkında en bilgili kişi olarak bilinir.

Onunla konuşabilir misin?

Perlmutter, Şimdi değil, dedi. Birkaç gün sonra, John Paul Jones'un gemisi Bonhomme Richard hakkında bilgi edinmek için arşiv karıştırmaya Paris'e gitmeyi planlıyorum. Amiens'a gidip, Dr. Hereoux'la konuşurum.

Pitt sandalyesinden kalkarken, Daha iyisi olamazdı, dedi. Şimdi gidip, temizlenmem gerekiyor. Al, Loren ve Dr. Egan'ın kızı Kelly'yle birlikte akşam yemeği yiyeceğim.

Onlara iyi bir hayat dilediğimi söyle. \ Pitt daha ön kapıdan çıkmadan, Perlmutter, yeni bir şişe porto şarabı açıyordu.

Pitt hangar katının üzerindeki dairesine döndükten sonra Amiral Sandecker'i aradı. Sonra duş aldı, tıraş oldu ve spor pantolonla, triko bir gömlek giydi. Packard'ın korna sesini duyunca, üzerine ince kumaştan spor bir ceket geçirdi ve hangardan çıktı. Yolcu tarafındaki deri koltuğa oturdu ve yüzde doksan beş nem oranı olan sıcak Washington akşamı yüzünden koltuğa atılmış ceketi hariç, benzer bir kıyafet giymiş Giordino'ya başıyla selam verdi.

Giordino, Her şey hazır mı? diye sordu.

Pitt başını salladı. Amiral küçük bir parti düzenlemiş, sorun olur mu? Silahın var mı?

Pitt omzundaki tabanca kılıfı içindeki eski Colt silahını göstermek için ceketini yana açtı. Senin?

Giordino kolunun altındaki 40 kalibrelik, otomatik Ruger P94 silahını göstermek için koltuğunda döndü.

Giordino başka bir şey söylemedi ve debriyaja bastı, kavisli uzun vites kolunu, akik tokmağıyla birinci vitese geçirdi ve gaz pedalına basarken, debriyajdan ayağını yavaşça çekti. Büyük Packard, havaalanı kapısına doğru sakince ilerledi.

Birkaç dakka sonra Giordino arabayı Loren'ın Alexandria'daki evinin önünde durdurdu. Pitt ön kapıya gitti ve zili çaldı. İki dakika sonra, kadınlar giriş kıpısında belirdiler. Pamuklu bir balıkçı yaka kazak ve ayak bileklerine kadir inen düz kesimli, yanları yırtmaçlı bir etek giymiş olan Loren,

çok güzel ve göz kamaştırıcı görünüyordu. Kelly yumuşak suni ipekten, işlemeli, dişiliğini ön plana çıkaran bürümcük bir elbise giymişti.

Hepsi Padcard'a yerleştiklerinde Giordino, Pitt'e döndü. Nereye? diye sordu. Kely, yine önde Giordino'nun yanında oturuyordu.

Telegraph Yolu'ndan, Rose Hill kasabasına git. Orada, Knox Hanı adında bir restoran var. Parmaklarınızı yalatacak taşra tarzı, ev yemekleri yapıyorlar.

Loren, Bu kadar göklere çıkardıktan sonra, şöhretini doğrulasa iyi olur, dedi.

Kelly mutlulukla, Taşra tarzı, bana uygun. Çok açıktım, dedi.

Hana giderlerken, havadan sudan konuşarak, çene çaldılar. Ne geçmiş yaşantılarından bahsettiler, ne de Cerberus konusunu açtılar. Kadınlar daha çok seyahatleri sırasında ziyaret ettikleri yerlerden bahsederlerken, Pitt ve Giordino, geçen arabaları ve önlerinde uzanan yolu beklenmedik tehlikelere hazırlıklı bir şekilde, sessizce izlediler.

Akşam güneşi, geç batıyordu ve diğer arabalardaki yolcular, kır balosuna giden ağırbaşlı, yaşlı bir kadın gibi anayolda ilerleyen eski Packard'a baktılar. Modern arabalar kadar hızlı değildi ama Pitt, üç tonluk arabayı yoldan ancak büyük bir kamyonun çıkarabileceğini biliyordu. Araba, aynı zamanda bir tank gibi yapılmıştı. Geniş şasisi ve karoseri, yolcularına çarpışma sırasında güvenli bir koruma sağlıyordu.

Giordino, hanın otoparkına girdi ve iki kadın, erkeklerin tetikte bakışları altında arabadan indiler. Pitt ve Giordino, hanın etrafını çevreleyen otoparkı dikkatle incelediler, ama şüpheli bir hareket görmediler. 1772'ye kadar uzanan eski zamanlarda, posta arabalarının durak yeri olan handan içeri girdiler ve başgarson hemen avludaki büyük bir meşe ağacının altındaki güzel masalarını gösterdi.

Pitt, Kokteyl ya da şaraba boş verip, arazilerinde yaptıkları ale birasını sipariş etmeyi öneriyorum, dedi.

Pitt ve Giordino sonunda gevşemeye başladılar ve Giordino, iki kadını gülmekten çatlatan, çılgın espri repertuvarını tüketirken zaman hızla aktı. Pitt bu esprileri en azından elli kere duyduğu için sadece kibarca sırıttı. Gözleriyle, avlunun duvarlarını taradı ve bir güvenlik kamerası gibi başını bir o yana bir bu yana çevirerek, yemek yiyen diğer insanları inceledi, ama ilgisini çeken bir şey görmedi.

Domuz eti ve tavuktan oluşan karışık ızgara, karides ve yengeçli mısır ezmesi, Güney usulü lahana salatası ve koçanıyla mısır sipariş ettiler. Pitt gerginleştiğinde, yemeklerini bitirmiş, limonlu turtalarını yiyorlardı. Yanık tenli ve kızıl saçlı bir adam, yanındaki boş ifadeli ve aynı zamanda silahlı katil oldukları belli olan iki tiple birlikte masalarına doğru yaklaşıyordu. Davetsiz misafir, pahalı özel yapım bir takım elbise giyiyordu, ayakkabılarında ince İtalyan işçiliği yoktu, sağlam İngiliz yapımıydı. Masaların arasında avluya doğru yürürken, mavi gözleriyle Pitt'e baktı. Zarif bir şekilde, ama küçük dünyaları o yaratmış gibi küstahça bir kibirle yürüyordu.

Pitt'in beyninde alarm çalmaya başladı. Ayağıyla, Giordino'nun bacağına vurdu ve bodur İtalyan'ın hemen anladığı bir mimik yaptı.

Adam, doğrudan masalarına geldi ve durdu. Gelecekte yararlanmak için beynine kazıyormuş gibi tek tek yüzlerine baktı. Gözleri, Pitt'in üzerinde kaldı. Hiç tanışmadık, Bay Pitt ama benim adım Cutis Merlin Zale. .

Masadaki kimse Zale'i tanımıyordu ama hepsi adını çok iyi biliyordu. Efsanevi canavarı bizzat karşılarında gördüklerinde hepsinin tepkisi farklı oldu. Kelly'nin nefesi kesildi ve gözleri açıldı. Loren onu merakla incelerken, Giordino'nun dikkati iki koruma üzerinde yoğunlaşmıştı. Pitt, içindeki soğuk hislere rağmen önceden çalışılmış bir aldırmazlıkla Zale'e baktı. Barbarca zulümden hoşlanıyor gibi görünen adamın görüntüsü midesini bulandırmış gibi bakıyordu. Ayağa kalkmak için bir girişimde bulunmadı.

Zale bayanlara hitap ederken, başını eğerek kısa ve aristokratik bir selam verdi. Bayan Egan, Kongre Üyesi Loren Smith, sonunda sizlerle tanışmak benim için bir zevktir. Sonra Pitt ve Giordino'ya döndü. Baylar, inanılmayacak kadar inatçısınız. Üstünüze vazife olmayan işlere karışmanız, şirketime çok büyük zararlar verdi.

Pitt iğneleyici bir şekilde, Gözünü hırs bürümüş bir toplum manyağı olduğun konusundaki ünün senden önce geliyor, dedi.

Korumalar bir adım öne çıktı, ama Zale onlara geri çekilmelerini işaret etti. Kötü niyetini hiç belli etmeyen bir ifadeyle, Hepimizin yararına olacak hoş bir konuşma yaparız diye düşünmüştüm, dedi.

Pitt, bu herif bir yılan kadar kaygan ve akıcı, diye düşündü. Ortak bir yönümüzü göremiyorum. Sen, erkekleri, kadınları ve çocukları öldürüyorsun. Al ve ben, senin yurtiçinde bir petrol tekeli yaratmak için kurduğun delice plana sürüklenmiş, yasalara uyan, vergilerini ödeyen sıradan Vatandaşlarız.

Loren, Bu asla olmayacak, dedi.

Zale, Pitt ve Loren'ın onun büyük planından haberdar olduklarını anladığında dehşete düşse de, bunu belli etmedi. Benim olanaklarımın sizinkilerin çok üzerinde olduğunun elbette farkındasınızdır. Bu şu anda bile çok açık olmalı.

Loren, Amerikan hükümetinden daha büyük olduğunuzu düşünüyorsanız, aldanıyorsunuz, diye itiraz etti. Kongre, planlarınızı uygulamaya başlamadan sizi durduracaktır. Sabah ilk iş, Emerald-Dolphin ve Golden Mailin felaketleriyle olan bağlantınızı araştırmak için Kongre'yi toplantıya çağıracağım.

Zale büyüklük taslayarak gülümsedi. Bunun akıllıca olduğuna emin misiniz? Hiçbir politikacı skandal ya da kazalardan muaf değil.

Loren o kadar hızla ayağa kalktı ki, sandalyesi yere devrildi. Yılan gibi tıslayarak, Beni tehdit mi ediyorsunuz? dedi.

Zale geriye adım atmadı veya gülümsemesini değiştirmedi. Hayır, Sayın Kongre Üyesi Smith, sadece olasılıkları belirtiyorum. Eğer, Cerberus'u yok etmeye kalkışacaksanız, sonuçlarına katlanmaya hazırlıklı olmanız gerekiyor.

Lorençok öfkelendi. Seçilmiş bir devlet memurunun, namussuzluk iftirası ve ölümle tehdit edildiğine inanamıyordu. Pitt sandalyesini kaldırdıktan sonra yavaşça yerine oturdu ve Zale'e kötü kötü baktı. Gevşemiş ve neredeyse kavgadan hoşlanmış gibi görünen Pitt hiçbir şey söylemedi.

Loren sinirle, Sen delisin! dedi:

Aslında, oldukça akıllıyım. Her zaman nerede durduğumu bilirim. İnanın bana, Sayın Kongre üyesi, kongredeki arkadaşlarınıza destek için güvenebileceğinizi zannetmeyin. Başkentte, sizden daha çok dostum var.

Pitt iğneleyici bir şekilde, Rüşvet ve şantajla boğun eğdiklerine hiç kuşku yok, dedi.

Loren'ın gözleri öfkeyle parlıyordu. Evet ve kime, ne kadar ödediğin ortaya çıktığında sen ve suç ortakların, John Gotti'ninkilerden bile daha çok suçla yargılanacaksınız.

Zale küstah bir ifadeyle başını salladı. Hiç zannetmiyorum.

Pitt, Bay Zale'e daha fazla katılamazdım, dedi. Asla yargılanmayacak.

Zale, Zannettiğimden daha akıllısın, dedi.

Pitt son derece küçümseyici bir gülümsemeyle, Hayır, diye devam etti. Suçlarından dolayı mahkûm edilmeyeceksin çünkü büyük ihtimalle bundan önce ölmüş olacaksın. Kimse senden daha fazla ölmeyi hak etmez Zale, tabii ki Viper çetendeki bütün katil pisliklerle birlikte.

Pitt'in opale benzer yeşil gözlerinde, Zale'in soğukkanlılığını bozan ve saçlarını diken diken eden bir soğukluk vardı. Bunu dikkate alacağım, Bay Pitt. Kendini birinci sınıf vatandaş zannediyorsun herhalde. Sesi, buzdağı kadar soğuktu.

Yasal davalardan muaf olduğunu düşünebilirsin ama kanun dışında çalışanlara ardına kadar açıksın. En az senin Viperların kadar öldürücü bir grup, senin işini bitirmek için toplandı, Zale. Şimdi, arkanı kollama sırası sende.

Zale bunu beklemiyordu. Pitt ve Giordino, acaba NUMA'nın okyanus mühendislerinden fazlası olabilirler mi diye merak etti. İlk aklına gelen, Pitt'in blöf yaptığı oldu. Eğer öyleyse bile, yüz ifadesinden korku değil, büyük bir öfke okunuyordu. Ateşe ateşle karşılık vermeye karar verdi.

Şimdi nerede durduğumu biliyorum, sizi tatlılarınızla baş başa bırakacağım. Ama arkadaşlarım burada kalacak.

Kelly korkuyla, Bu ne demek? diye sordu.

Limuziniyle güvenli bir şekilde anayola çıkar çıkmaz, uşaklarının bizi vurmayı planladığını söylemeye çalışıyor.

Giordino, Burada, bu kadar insanın içinde mi? diye sordu. Ve maskeleriniz olmadan? Dram yeteneğiniz oldukça bayağı.

Zale'in mavibeyaz gözlerinde uyarı şimşekleri çaktı. Pitt'in bakışları esrarlıydı. Ağırbaşlı bir şekilde elleri kucağında oturan Giordino, garsonu çağırdı ve bir şişe Remy Martin sipariş etti. Sadece kadınlar gergin ve endişeli görünüyordu.

Zale altüst olmuştu. Bir durumu idare edemediği hiç olmamıştı, ama bu adamlar onun beklediği şekilde davranmıyorlardı. Bu adamlar ölümden korkmuyorlardı. Normalde kesin olan fikri şimdi çıkmazdaydı ve bu zevk aldığı bir tecrübe değildi.

Pitt mezar kadar ürkütücü bir sesle, Artık düşmanımızın yüzünü gördüğümüze göre, hâlâ yürüyebilirken hanı terk etmenizi öneriyorum ve Bayan Egan'a ya da bu masadaki herhangi birine zarar vermeyi aklınıza bile getirmeyin.

Bu boş bir tehdit değil, gerçeğin ta kendisiydi.

Zale artan öfkesini çok iyi kontrol ediyordu. Müdahalenize içerlesem de, sizin ve Bay Giordino'nun kıymetli düşmanlar olduğunu düşünerek, saygı duyuyordum. Ama şimdi, ahmak olduğunuzu anladım, tahmin edebileceğimden çok daha ahmaksınız.

Giordino konyak kadehinin üzerinden ters ters Zale'e bakarak, Bu ne demek oluyor? diye söylendi.

Zale'in gözlerinde bir sürüngeninkine benzer uğursuz bir bakış vardı. Diğer masalarda yemek yiyen insanlara baktı, ama avlunun köşesinde ayakta duran üç adam ve oturan dört kişinin arasındaki konuşmayla kimse ilgileniyormuş gibi görünmüyordu. Zale korumalarına başını salladı ve orayı terk etmek üzere döndü.

Hoşça kalın, bayanlar ve baylar. Geleceğinizin bu kadar kısa olması ne yazık.

Pitt, Kaçmadan önce, dedi. Arkadaşlarını da yanında götürmen akıllıca olurdu, yoksa seni ambulansla izleyecekler.

Adamları öne doğru çıkıp, ellerini ceketlerinin içine sokarlarken, Zale arkasını döndü ve Pitt'e baktı. Pitt ve Giordino sanki daha önce prova etmiş gibi masanın altından, kucaklarındaki peçetelerin altına sakladıkları silahlarını kaldırdılar.

Giordino sırıtarak, Güle güle, Bay Zale, diye mırıldanıp çok alçak sesle konuştu. Gelecek sefer...

Suikastçılar huzursuzlukla birbirlerine baktılar. Planladıkları, kolay ölüm bu değildi. Silahlarını çekemeden öleceklerini anlamak için Mensa zekâsı (İnsan zekâsının bugün ulaşabileceği en yüksek nokta.) gerekmiyordu.

Zale zararsız bir şekilde ellerini açarken, Size ahmak dediğim için özür dilerim, dedi. Görünüşe bakılırsa, yemeğe tam donanımlı gelmişsiniz.

Pitt, Al ve ben, Kartal İzciler'dik, dedi. Hazırlıklı olmayı severiz. Soğukkanlılıkla Zale'e arkasını döndü ve çatalını limonlu turtasına batırdı. Umarım tekrar karşılaştığımızda, öldürücü bir iğne yapılmak üzere bir masaya bağlanmış olursun.

Yüz ifadesi kontrollü ama derisi hırstan kızarmış olan Zale, Seni uyardım, dedi. Sonra arkasını döndü ve avludan restoranın içine girdi, otoparka doğru yürüdü ve siyah bir Mercedes limuzine bindi. İki kiralık katil, birkaç arabanın yanından geçerek, onları bekleyen bir Lincoln Navigator'a bindi.

Loreri uzandı ve Pitt'in eline dokundu. Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun? Sinirlerimi bozdu.

Kelly korku dolu gözlerle, Bu adam tam bir şeytan, dedi.

Pitt, Zale mecbur değilken niyetini açıkladı, dedi. Nedenini çok merak ediyorum.

Loren, Zale'in adamlarının dönüşünü bekler gibi avlunun girişine baktı. Evet, neden onun pozisyonundaki bir adam, budala isyankâr takımıyla tanışmaya tenezzül etsin?

Giordino, Merak, diye ileri sürdü. Planlarını bozan kişilerin yüzlerini kendi gözleriyle görmek zorundaydı.

Pitt, Limonlu turta harika, diye ilan etti.

Kelly, Aç değilim, diye mırıldandı.

Giordino, Kelly'nin tatlısını bitirirken, Güzel bir yemeğin çöpe gitmesine izin veremem, dedi.

Kahve ve ekspressodan sonra Pitt hesabı ödedi. Sonra, Giordino sandalyenin üzerine çıktı ve başının tepesini sarmaşıkların arasına gizleyerek, hanın avlusunun duvarı üzerinden otoparka dikkatle baktı. Hekyll ve Jekyll bir ağacın altında, büyük bir SUV'un içinde oturuyorlar.

Loren, Polisi aramalıyız, dedi.

Pitt sırıttı. Planlar çoktan yapıldı. Ceketinden bir cep telefonu çıkardı, bir numara tuşladı, dört kelimeden daha fazla konuşmadı ve telefonu kapattı. Loren ve Kelly'ye gülümsedi. Kızlar, Al arabayı getirirken siz girişte bekleyin.

Loren Pitt'in elinden Packard'ın anahtarını kaptı. Al, zor durumda kalabilir. Arabayı ben getirsem daha iyi olur. Savunmasız bir kadına ateş etmeyeceklerdir.

Senin yerinde olsam, buna o kadar güvenmezdim. Pitt reddetmek üzereydi ama içten içe Loren'ın haklı olduğunu biliyordu. Zale'in adamları katildi ama köyün geri zekâlıları değillerdi. Yalnız bir kadına ateş etmezlerdi, görüş alanlarında dördünü birden görmek istiyorlardı. Pitt başını salladı. Ama arabaların arasında eğilerek yürü. Dostlarımız, otoparkta Packard'ın karşı sırasında sonda duruyorlar. Sen kontak anahtarını çevirmeden, arabayı çalıştırır ve hareket ederlerse, Al ve ben koşarak geleceğiz.

Loren ve Pitt birlikte sık sık koşarlardı. Loren hızlıydı. Yüz metre tam hız koştuklarında, Pitt ancak altmış santim farkla galip gelirdi. Eğildi ve gecenin içinde bir hayalet gibi ilerleyerek, bir dakikadan kısa bir süre içinde Packard'a ulaştı. Arabaya yabancı olmadığı için neredeyse aynı anda kontak anahtarını çevirip, marşa bastı. Büyük V12 hemen ateşlendi. Vitesi geçirdi, gaz pedalına biraz sert bastı ve büyük tekerlekler çakıl zeminde fırıldak gibi döndü. Restoranın önünde durur durmaz, Pitt, Giordino ve Kelly arabaya atlayınca Loren yolcu koltuğuna kaydı.

Pitt gaza bastı, V12 motorunun hızını ve vitesi değiştirirken, büyük araba sorun çıkarmadan hızlanarak sessizce yolda ilerledi. Araba, lastik yakan türden değildi ve kısa mesafeli araba yarışlarına katılmamıştı. O, zarafet ve sessizlik için yapılmıştı, yarış için değil. Pitt yaklaşık bir kilometre sonra onu saatte yüz otuz kilometreye çıkardı.

Yol düz olduğu için hanın otoparkından yola çıkan ve sokak lambasının altında siyah boyası parlayan büyük Navigator'a dikiz aynasından uzun uzun baktı. Taşra yoluna karanlık hâkim olduğu için ancak bu kadarını görebiliyordu. Navigator, farları kapalı bir şekilde hızla yaklaşıyordu.

Yolculara ilerlemelerini söyleyen bir otobüs şoförünün monoton ses tonuyla, Bizi takip ediyorlar, dedi.

Yol, karşı yönden gelen iki araba dışında neredeyse bomboştu. Banketin tam üzerindeki sık çalılık ve ağaçlar, karanlık ve ürkütücü görünüyordu. Dehşet düşkünü bir aptal dışında kimse durup, oraya saklanmayı düşünmezdi. Bir ya da iki kez, Loren'a baktı. Kontrol panelinin ışıklarından gözleri parlıyordu ve dudakları belli belirsiz şehvetli bir gülümsemeyle gerilmişti. Bu takibin heyecan ve tehlikesinden zevk aldığı çok belliydi.

Navigator eski Packard'la arasındaki mesafeyi hızla kapatıyordu. Restorandan sekiz kilometre sonra, şoför arabaya beş yüz metre yaklaşmıştı. Navigator neredeyse görünmezdi ancak karşı yönden gelen arabalar, farları kapalı olduğu için onu uyarmak amacıyla selektör yaptığında görünüyordu.

Pitt, Herkes yere yatsın, dedi. Her an yanımıza gelebilirler.

Kadınlar, söyleneni yaptı. Giordino sadece çömeldi ve arka pencereden otomatik Ruger silahını yaklaşan Navigator'a nişan aldı. Bir viraja yaklaşıyorlardı, Pitt güçlü eski V12 motorun tüm beygir gücünden yararlanmak için eski arabayı zorladı. Navigator, yaklaşıyordu ve şoförü yaklaşan trafiğin içine doğru pervasızca arabayı sürüyordu. Otuz saniye sonra Pitt, Packard'ı virajda döndürürken, büyük tekerlekler asfaltta patinaj yaptı.

Pitt iki yolun kesiştiği yere geldiğinde, dikiz aynasına baktı ve korudan hayalet gibi çıkıp, hızla gelen Navigator'un önünü kesen iki büyük Chevy Avalanches'i gördü. Yük kasalarında makineli tüfekli adamlar bulunan Avalanches'lar tamamıyla ani ve beklenmedik bir görüntüydü.

Navigator'un şoförü tamamıyla hazırlıksız yakalanmıştı ve direksiyonu yana çevirince, büyük SUV yolda çimenlik bankete doğru kontrol edilemeyecek bir şekilde kaymaya başladı ve çekiş gücünü kaybetti, üç kere takla attı ve toz bulutu içinde, düşen yaprak ve dallar arasında sık çalılığın içinde kayboldu. Savaş kamuflajlı silahlı adamlar, Avalanches'dan fırladı ve hızla ters dönmüş Navigator'un etrafını sardı.

Pitt ayağını gaz pedalından yavaş yavaş çekti ve Packard'ın hızını saatte seksen kilometreye indirdi. Takip bitti, dedi. Herkes rahatlayıp, derin bir nefes alabilir.

Loren, arka pencereden yolu çevirmiş farlara ve toz bulutuna bakarken, Ne oldu? diye sordu.

Amiral Sandecker birkaç arkadaşı aradı ve Zale'in kiralık katilleri için küçük bir parti düzenledi.

Giordino, Tam zamanında, dedi.

Bunu, iki kır yolunun kesiştiği bir yerde yapmak zorundaydık, böylece kurtarıcılarımız biz geçtikten sonra harekete geçip, peşimizdekilerin yolunu kapatabildiler.

Loren koltukta kaydı ve sahip çıkan bir tutkuyla Pitt'in kolunu kavradı. Bir an için beni korkuttuğunu itiraf etmeliyim, dedi.

İstediğimden daha erken oldu.

Pitt ve Giordino'ya, Alçak herifler, dedi. Deniz askerlerinin kurtarmak için bizi beklediklerini söylemediniz.

Kelly ön camdan esen ve ön ile arka koltukları ayıran açık camdan giren havayı içine çekerken, Gece birdenbire güzelleşti, dedi. Bu mücadeleyi kontrol altına alacağınızı bilmeliydim.

Şehrin ışıklarına doğru arabayı süren Pitt, Herkesi eve bırakacağım, dedi. Yarın tekrar yola çıkacağız.

Loren, Nereye gidiyorsunuz? diye sordu.

Sen, Cerberus'un yolcu gemileri felaketleriyle bağlantısını araştırmak için komiteni toplarken, Kelly, ben ve Al Rünik Yazıt'lara bakmak için Minnesota'ya gidiyoruz.

Ne bulmayı umuyorsunuz?

Pitt yavaşça, Bir bilmecenin cevabını, dedi. Birden fazla kapıyı açabilecek bir anahtar.

Marlys Kaiser, Minnesota Monticello dışındaki çiftliğine yaklaşan helikopterin sesini duyunca, mutfaktan verandaya çıktı. Evi, tipik bir orta Amerika çiftlik yapısı örneğiydi: Ahşap bir bina, oturma odasından başlayıp, üst kattaki yatak odasına çıkan bir baca, sivri çatı altında üç köşeli iki yan duvar. Geniş çimenlik alanın karşısında eski haliyle korunmuş bir ambar duruyordu. Mülk eskiden bir mandıraydı, ama şimdi ciftik ambarı Marlys'in ofisiydi ve yüz yirmi hektarlık tarlaya kiralarını ürüne ödeyen çiftçiler tarafından buğday, mısır ve ayçiçeği ekilmişti. Ürünle pazarda satılıyordu. Arazi, çiftliğin arkasındaki bayırla Bertram Gölü'nin kıyı şeridine iniyordu. Maviyeşil göl ağaçlarla çevriliydi ve kenarlardaki sığ suyun üzeri nilüferlerle doluydu. Bertram, Minneapolis'ten gelenbalıkçılar arasında çok ünlüydü çünkü göl her zaman lüfer, güneşbalığı, turnabalığı ve levrekle

doluydu. Gölde aynı zamanda, güneş battıktan sonra ısırmaya başlayan bir iskorpit sürüsü vardı.

Turkuvaz rengi ve yan taraflarında siyah harflerle NUMA yaılı bir helikopter, çimenlik alana inmeden önce ambarın çatısı üzerinden geçip, birkaç saniye arazinin üzerinde dolaşırken, Marlys doğudaki sabah güneşinden korunmak için ellerini gözlerine siper ederek izledi. İkiz türbinlein vızıltısı azaldı ve helikopter pervanesi yavaşça durdu. Kapı açıldı ve en son basamağı toprak zeminin tam üzerinde biten bir merdiven aşağı sarktı.

İçeriden, açık kahverengi saçları güneş ışığında parlayan genç bir kadın ve arkasından İtalyan olduğu belli olan koyu renk kıvırcık saçlı, kısa boylu ve tıknaz bir adam çıkarken, Marlys ileri doğru adım attı. Sonra, yüzünde geniş bir gülümseme olan uzun boylu bir adam dışarı çıktı. Adam, ölen kocasını hatırlatan bir tavırla bahçede ona doğru yürüdü. Yaklaştığında, Marlys hayatında gördüğü en yeşil gözlere bakakaldı.

Nazikçe, Bayan Kaiser? dedi. Adım, Dirk Pitt. Dün akşam telefonda, Washington'dan gelip, sizinle tanışmak istediğimi haber vermiştim.

Sizi bu kadar erken beklemiyordum.

Dün gece, jetle Duluth, Superior Gölü'ndeki NUMA araştırma istasyonuna, oradan da helikopterlerini ödünç alarak Monticello'ya uçtuk.

Yeri bulmakta zorluk çekmediğinizi görüyorum.

Yol tarifiniz harikaydı. Pitt dönerek Al ve Kelly'yi tanıştırdı.

Marlys, Kelly'ye bir anne gibi sarıldı. Elmore Egan'ın kızı. Bu çok heyecan verici. Seninle tanıştığım için çok mutluyum. Baban ve ben çok iyi arkadaştık.

Kelly gülümseyerek, Biliyorum, dedi. Sizden sık sık bahsederdi. Kadın teker teker hepsinin yüzlerine baktı. Kahvaltı yaptınız mı? Pitt dürüstçe, Washington'dan ayrıldığımızdan beri bir şey yemedik, dedi.

Marlys cana yakın bir tavırla, Yirmi dakika içinde yumurta, tuzlanmış domuz eti ve krep hazırlarım, dedi. Çocuklar siz neden biraz dolaşıp, tarlaya ve göle bir göz atmıyorsunuz?

Kelly, Bu çiftliği tek başınıza mı işletiyorsunuz? diye sordu.

Hayır, hayatım. Bir komşumla ortağım var. Mahsuller, bugünlerde çok düşük olan geçerli piyasa fiyatından satıldıktan sonra bana bir yüzde veriyor.

Yolun karşısındaki otlağa açılan kapı, ambarın alt katına giriş kapısı ve üst kattaki samanlıktan, eskiden bir mandıra işlettiğinizi tahmin ediyorum.

Çok dikkatlisiniz, Bay Pitt. Kocam hayatının büyük bir bölümünde mandıra çiftçiliği yaptı. Sizin bu konuda çok az bir tecrübeniz olmalı.

Amcamın Iowa'daki çiftliğinde bir yaz geçirdim. Oraya, süt sağmayı öğrenmeye gittim ama tam olarak nasıl yapıldığını bir türlü kavrayamadım.

Marlys güldü. Kahve hazır olduğunda seslenirim.

Pitt, Giordino ve Kelly tarlalar arasında yürüdüler ve sonra iskeleye inip, Marlys'in balıkçılara kiraladığı kayıklardan birini ödünç aldılar ve Pitt kürekleri çekerken, gölde gezdiler. Marlys verandadan bağırdığında, dönüyorlardı.

Tuhaf ve hoş taşra mutfağındaki masanın etrafına toplandıklarında Kelly, Çok naziksiniz, Bayan Kaiser, dedi.

Marlys. Beni eski bir aile dostu olarak düşün, lütfen.

Yemek sırasında, havadan, gölde balık tutmaya, ülkedeki çiftçilerin karşı karşıya oldukları zor ekonomik şartlara kadar her şey hakkında sohbet ettiler. Ancak sofra kaldırılıp, Giordino'nun yetenekli yardımlarıyla tabaklar bulaşık makinesine yerleştirildikten sonra konu Rünik Yazıt'lara geldi.

Kelly, Babam Rünik Yazıt'lara olan merakını hiç açıklamadı, dedi. Annemle ben, onları bulmak için yaptığı gezilere onunla birlikte giderdik ama biz, üzerinde yazılar olan eski kayaları aramaktan çok kamp ve uzun yürüyüşler yapmakla ilgileniyorduk.

Pitt, Dr. Egan'ın kütüphanesi Vikiglerle ilgili kitaplarla doluydu ama notları ve raporları yoktu, diye ekledi.

Marlys, Normanlar, diye Pitt'i düzeltti. Viking, korkusuz ve vahşice savaşmış, denizlerde dolaşmış yağmacılar için kullanılan bir terimdir. Asırlar sonra, büyük ihtimalle korsan olarak adlandırılacaklardı. Viking çağı, 793'te İngiltere'de Lindisfarne manastırına baskın yaptıklarında başlamıştır. Ataları Normanlar olan Normandiyalı I. William, Hastings Savaşı'nı kazanıp İngiltere'nin kralı olana kadar, kuzeyden hayalet gibi gelip, İskoçya ve İngiltere'yi yağmalamışlar. 800'den sonra Viking gemileri, Avrupa ve Akdeniz'de dolaşmışlar. Saltanatları kısa sürmüş ve on üçüncü yüzyılda güçlerini kaybetmişler. Son Vikingli, 1450'de Grönland'ı terk edince sonları gelmiş.

Giordino, Amerika'nın orta bölümünde neden bu kadar çok Normanlara ait Rünik Yazıt bulunduğu hakkında bir fikriniz var mı? diye sordu.

İskandinav özellikle de İzlanda destanları, 1000 ile 1015 yılları arasında Amerika'nın kuzeydoğu sahillerini sömürgeleştirmeye çalışan denizcilikle uğraşan, İzlanda ve Grönland'da yaşayan insanlardan bahseder. Topraklarımıza keşif amaçlı seferler düzenlediklerini farz etmek zorundayız.

Pitt, Ama Kuzey Amerika'ya geldiklerini gösteren tek somut delil, Newfoundland, L'Anse aux Meadows'taki yerleşmeleri, dedi.

Marlys, Eğer, Fransa, Rusya, İngiltere, İrlanda ve Akdeniz'in uzak bölgelerine deniz yolculuğu yapıp koloniler kurdularsa, kolaylıkla St. Lawrence Nehri veya Florida'dan Körfez'e ve Mississippi'ye çıkıp, Orta Amerika'ya girmiş olmaları akla yatkın. Ülkenin geniş bölgelerini keşfetmek için iç suları kullanmış olabilirler, diye savundu.

Giordino, Arkalarında bıraktıkları Rünik yazılı taşlardan belli olduğu gibi, dedi.

Marlys, Sadece Normanlar tarafından değil, dedi. Eski Dünya'dan birçok insan Leif Eriksson ve Kristof Kolomb'tan önce Amerika'yı ziyaret etti. Birçok kültürden eski gemiciler, Atlas Okyanusu'nda yolculuk ettiler ve kıyılarımızı keşfettiler. Üzerlerinde, Mısır hiyeroglifi, Kıbrıs hecelgesi, Nübye harfleri, Kartaca Pön Yazısı ve İberya Ogam Yazısı olan taşlara rastladık. Çoğunlukla İskoçya, İrlanda ve İberyalı Keltler tarafından kullanılmış Ogam Alfabesi'yle yazılmış iki yüzden fazla taş bulundu ve tercüme edildi. Kırlar, üzerlerine henüz tanımlanamamış yazılar kazınmış taşlarla dolu. Eski insanlar, neredeyse dört bin yıl önce vatan topraklarımızda yolculuk etmiş olabilirler.

Kelly inanamayarak baktı. Dahası da mı var?

Pitt, Taş resimler, diye tahminde bulundu. .

Marlys başını sallayarak, Taş resimler, diye tekrar etti. Taşlara oyulmuş gemi, hayvan, tanrı ve tanrıça resimlerinin yüz tane kayıtlı örneği var. Eski Yunanlardan kalanlar gibi sakallı yüzler ve klasik zamanlarda Akdeniz çevresinde oyulmuş olanlarla neredeyse aynı insan başları var. Uçan kuşlar, atlar ve gemiler en gözde olanlar. Amerikalılara yabancı olan gergedan, fil ve aslan gibi hayvan resimleri bile var. Şekillerin çoğu gökbilimiyle ilgili, taşların üzerindeki pozisyonları binlerce yıl önce gökyüzündeki pozisyonlarıyla aynı olan yıldız ve takımyıldızları gösteriyor.

Pitt, Size telefonda bahsettiğim gibi, Kelly'nin babasının on beş yıl önce keşfettiği ve incelediği Rünik Yazıt'lara olan merakını araştırıyoruz, dedi.

Marlys bir an için hatırlamaya çalışarak, tavana baktı. Dr. Egan'ın çalışmaları, 1035'te Amerika'nın orta bölgesini keşfetmiş bir grup Normandan bahseden otuz beş Rünik Yazıt'la ilgiliydi. Yazıtların onu bir mağaraya götüreceğini kafasına taktığını hatırlıyorum. Nerede? Hiçbir fikrim yok.

Sizde kayıtları var mı?

Marlys ellerini çırptı. Bugün şanslı gününüz. Benimle dosyaların bulunduğu ambardaki ofisime gelin.

Bir zamanlar mandıra olan ambar, dev bir ofise dönüştürülmüştü. Samanlık kaldırılmıştı ve yüksek tavan açıktı. Kütüphane tarzı kitap rafları, alanın yarısını kaplıyordu. Odanın ortasında, Marlys'in iki bilgisayarının bulunduğu büyük, kare bir masa vardı. Masaya, fotoğraflar, dosyalar, kitaplar ve ciltlenmiş raporlar yığılmıştı. Yazı masasının arkasında geniş bir monitör duruyordu. Altında, üzerinde video kasetler ve disketler bulunan raflar vardı. Eski tahta döşeme aşınmıştı ve sağım sırasında içeri girip çıkan ineklerin toynaklarının bıraktığı çentikler hâlâ belli oluyordu. Bir kapı aralığından, duvarları ve yerleri tozla kaplanmış bir laboratuvar görünüyordu.

Geniş odanın bir tarafı sanat eserleri, seramikten yapılmış çömlekler, insan başı, figürleri ve hayvanlarla doluydu. Bunların birçoğu, garip ve bükük pozisyonlarda duran neredeyse komik görünen insan yorumlarıydı. Ne olduğu belirsiz, en azından yüz tane küçük sanat eseri, büyük cam bir mahfazanın içinde korunuyordu. Pitt'in dikkatini, özellikle Atina'daki müzelerde gördüklerine çok benzeyen taş maskeler çekti. Hiçbiri, kendi kabile üyelerinin resmini çizen Amerikalı Kızılderililer tarafından oyulmuş olamazdı. Yarım kabartmaların tümü kıvırcık, kısa sakallı erkek şekilleriydi. Kuzey, Orta ve Güney Amerika yerlileri asla tıraş olmak zorunda kalmadıkları için bu ilginç bir fenomendi.

Pitt, Bunların hepsi Amerika'da mı bulundu? diye sordu.

Colorado'dan, Oklahoma ve Georgia'ya kadar her eyalette.

Sanat eserleri?

Çoğu alet, birkaç eski sikke ve bir sürü silah.

İnanılmaz bir koleksiyonunuz var.

Gördüğünüz her şey, öldüğüm zaman üniversite arşivine ve müzeye gidecek.

Kelly şaşkınlıkla, Bu kadar çok eski insanın buralara kadar gelmesi olağanüstü bir şey, dedi.

Atalarımız, ufkun ötesinde ne olduğunu en az bizim kadar merak ediyorlarmış. Marlys kitaplığı

araştırırken, eliyle sandalyeleri ve kanepeyi gösterdi. Ben babanın ilgilendiği yazıtların kayıtlarını ararken, siz rahatınıza bakın. Bir dakikadan kısa bir süre sonra aradığı

şeyi buldu, metal ciltli iki kalın raporu çekip çıkardı ve yazı masasının üzerine taşıdı. Birinde yüz tane fotoğraf vardı, diğeri yazılarla doluydu.

Marlys, büyük bir taş yazıtı incelerken çekilmiş bir fotoğrafı masaya koydu. Bu, bir avcı tarafından 1933'te gölün diğer tarafında bulunan Bertram Yazıtı. Sonra, uzun bir dolabın yanına gitti ve beyaz alçıya benzeyen bir şey çıkardı. Genellikle, yazıtları talk pudrası ya da tebeşirle gölgeledikten sonra fotoğraflarını çekerim. Ama mümkünse, birkaç kat sıvı lateks sürerim. Kuruduktan sonra laboratuvarıma taşırım ve ıslak alçıyla kalıbını çıkarırım. Bu da kuruyunca, mavi kopya makinesinde çoğaltıp, çentilmiş şekil ve yazıları gölgelerim. Aşınmış taşta çıplak gözle görünmeyen harfler ve semboller o zaman ortaya çıkar.

Pitt ince dallara benzeyen işaretlere dikkatle baktı. birkaç harf, şimdi kullandığımız alfabedekiyle aynı.

Yazı, Eski Germen Futhark Alfabesi ve sonraki iskandinav Futhork Alfabesi'nin bir karışımı. İlki, yirmi dört harften ikincisi ise altı harften oluşuyordu. Orijinal Rünik Yazısı zaman içinde yok oldu Eski Yunan ve Latin Yazısı'yla ufak tefek benzerlikle var ama bilginler esas Rünik Alfabesi'nin, Germen kabileler tarafında*1 birinci yüzyılda o zamanın Teutonik diliyle birleştirilerek, icat edildiğini düşünüyorlar. Üçüncü yüzyılda, bu dil İskandinav ülkelerine göç etti.

Giordino şüpheyle, Bu taşın üzerindeki yazının olmadığını nerden biliyorsunuz? diye sordu.

Marlys tatlılıkla, Birçok sebepten ötürü diye cevap verdi Bir, polisin sahte eser uzmanları birçok taşı incelediler ve kazınmış yazıların aynı elden çıktığını oybirliğiyle kabul ettiler. Bütün özellikler aynıydı. İki, eğer böyle değilse, kim bir Norman keşif yolculuğu hakkında Rünik Yazıt'lar kazıyarak, ülkenin etrafında üç bin sekiz yüz kilometre yolculuk eder? Ayrıca, harflerde hiçbir yanlışlık bulamayan modern rünoloji uzmanları tarafından söylendiği gibi, eğer sahteyseler, bu dil ve alfabe konusunda usta biri tarafından yapılmış olmalılar. Üç, yerel tarihçiye gore Rünik Bertram Yazıt'ı ilk önce, 1820'de bölgeye ilk yerleşenlere bundan bahseden bir Ojibways Kabilesi tarafından keşfedildi. Sonra, Fransız kürk avcılan lafından kaydedildi. Taşların, bölgeye insanlar yerleşmede önce başka biri tarafından kazınması imkânsız görünüyor. Ve son olarak 4 karbonla tarih belirleme analizi sadece organik maddelerde işe yaradığı halde, yaşını tahmin etmek için tek yöntem, taşın üzerinde yıllar iç'nde oluşan anmayı incelemek. Yazıtların maruz kaldığı hava şartlan sonucunda meydana gelen aşınmalar ve taşın sertliği, harflerin kazındığı antik hakkında tahmini bir tarih verebilir. Rüzgar, yağmur ve karın taşta meydana getirdiği yıpranma ve kopmalardan yola çıkılarak, 1000 ve 1150 yıllan arasında yapıldıkları tahmin ediliyor, bu da kulağa çok mantıklı geliyor

Giordino, 'Taşların içinde ya da etrafında sanat eserleri bulundu mu? diye sormaya devam etti.

Bunca yılın ardından geriye hiçbir şey kalmamış.

Pitt, Çok normal, dedi. Corodano'nun Meksika'dan Kansas'a kadar yaptığı uzun yolculuğundan yüzyıllar sonra geriye ancak birkaç küçük sanat eseri kalmıştır.

Giordino, İşte bir milyon dolarlık soru, taşta ne yazıyor? diye sordu.

Marlys bir CD aldı ve bilgisayarına yerleştirdi. Bir saniye içinde, sıvı lateksten alçı kalıbı üzerinde gölgelenmiş harfler, ayrıntılı bir şekilde monitörde belirdi. Yaklaşık yüz kırk harften oluşan

dört paragraf vardı.

Marlys, Tam olarak doğru bir çeviri olmayabilir, ama buradan İskandinavya'ya kadar altı Rünolojist Yazıt'ta şunların yazdığı konusunda hemfikir... dedi.

Magnus Sigvatson 1035'le buradan geçti ve nehrin bu tarafındaki topraklara, kabilemizin lideri olan erkek kardeşi Bjarne Sigvatson adına sahip çıktı. Helgan Siggtıygg, Skraelingler tarafından öldürüldü.

Skraeling, barbar ya da tembel kâfir veya eski konuşma dilinde biçare kimse anlamına geliyor. Siggtrygg'in, Sioux ve Ojibway'in ilk ataları olan kızılderili yerel halkla yapılan bir çarpışma sırasında öldüğünü farz etmeliyiz.

Magnus Sigvatson. Pitt alçak sesle her heceyi vurgulayarak, ismi söyledi. Bjarne'in kardeşi.

Marlys düşünceli bir şekilde içini çekti. Tekneler dolusu koloniciyle birlikte Grönland'dan kuzeye doğru yola çıkan Bjarne Sigvatson'dan bahseden bir destan var. Daha sonraki destanlar, Sigvatson ve insanlarının deniz tarafından yutulduğunu ve bir daha asla görülmediklerini iddia eder.

Pitt, Diğer otuz dört taş, dedi. Onlar neyi açıklıyor?

Birçoğu, sınır işaretine benziyor. Magnus oldukça hırslıymış. Şimdi Amerika Birleşik Devletleri'ne ait olan toprakların çeyreğine erkek kardeşi Bjarne ve kabilesi adına sahip çıkmış. Marlys başka bir gölgelenmiş yazıt kalıbını monitörde taramak için ara verdi. Bunda da şöyle yazıyor...

Magnus Sigvatson burada karaya çıktı.

Giordino, Bu taş nerede bulundu? diye sordu.

Siskiwit Koyu'na uzanan Bark Burnu'nda.

Pitt ve Giordino komik bir şekilde birbirlerine baktılar. Pitt, Bu isimleri hiç duymadık, dedi.

Marlys güldü. Affedersiniz. Siskiwit Koyu, Wisconsin'deki Superior Gölü'nde.

Kelly, Diğer Rünik Yazıt'lar nerede bulundu? diye sordu.

Kazıdıkları Rünik taşların ancak çeyreğinin yerinin saptandığını ve dilimize çevrildiğini düşünürseniz, Normanlar bayağı konuşkan kimselermiş. İlki ve sonuncusu, Champlain Gölü'nün güney ucundaki Crown Burnu'nda bulunmuş. Duraksadı ve hınzırca Pitt'e gülümsedi. Bu da, New York'un kuzeyinde.

Pitt kibarca gülümsedi. Biliyorum.

Marlys, Amerika ile Kanada arasındaki göller topluluğunda farklı yerlerde üç taş bulundu, bu da su yoluyla kuzeye, St. Lawrence Nehri'ne gittiklerini gösteriyor. Sonra, Siskiwit Koyu'nda kıyıya çıkana kadar göllerden geçtiler. Oraya varınca, güneye doğru yolculuğa başladıkları Missisippi Nehri'ne ulaşana kadar gemilerini bir su kütlesinden diğerine naklettiklerine inanıyorum.

Kelly, Ama Bertram Gölü nehirde değil, diye belirtti. Hayır ama sadece üç kilometre uzaklıktayız. Akıntı yönünde devam etmeden önce, Normanların kıyıya çıkıp, kırda kısa yolculuklar yaptıklarını düşünüyorum.

Giordino, Ne kadar uzağa gidebilmişler? diye sordu. Taş yazıtlar, Iowa, Missouri, Arkansas ve

Kansas arasında dolambaçlı bir rotada bulundu. En uzak taş, bir erkek izci oymağı tarafından Colorado, Sterling'de bulundu. Sonra, gemilerini bıraktıkları Mississsippi'ye geri döndüklerini tahmin ediyoruz. Memphis'den geçen nehrin batı kıyısında bir taş ortaya çıktı, üzerinde şöyle yazıyordu:

Buradaki gemileri Olafson ve Tyggvason koruyor.

Marlys, Bu noktadan sonra, Ohio Nehri'ne ve Allegheny Nehri'ne yolculuk etmiş ve Champlain Gölü'ne ulaştıkları yolu geri izlemeden önce buradan Erie Gölü'ne ilerlemiş olmalılar.

Kelly şaşırmış görünüyordu. İlk ve son taş derken neyi kastettiğinizi anlamadım.

Champlain Gölü Rünik Yazıt'ı, bildiğimiz kadarıyla yolculuğun başında yazılan ilk yazıt. Başkaları da olmalı, ama hiçbiri bulunamadı. Yaklaşık bir yıl sonra geri döndüklerinde, taşın üzerindeki birinci yazının altında ikinci bir yazı yazmışlar.

Pitt, Onları görebilir miyiz? diye sordu.

Marlys klavyenin tuşlarına bastı ve büyük bir yazıt monitörde belirdi. Üstünde oturan adamdan, uzunluğunun üç metre olduğu tahmin ediliyordu. Taş, derin bir dere çukurunun içinde duruyordu.

On sıra yazının üzerine yelkenleri, kürekleri ve yanlarında kalkanları olan bir Viking gemisinin resmi yapılmıştı. Marlys, Bu zor bir taş, dedi. Taşı inceleyen yazıt okuma uzmanlarının hiçbiri mesaj hakkında yüzde yüz hemfikir olamadılar. Ama çeviriler, metin olarak hemen hemen aynı. Uzun yazıyı çevirmeye başladı.

Köydeki ailelerimizden ayrı, fiyortta altı gün yolculuk ettikten sonra Magnus Sigvatson ve yüz yoldaşı burada dinleniyor ve suyun etrafındaki bütün topraklara erkek akrabalarım, kabile liderimiz Bjarne Sigvatson ve çocuklarımız adına sahip çıkıyor.

Topraklar, bildiğimizden daha geniş. Sevgili anavatanımızdan bile daha geniş. Yiyeceğimiz var ve beş küçük gemimiz sağlam ve iyi durumda. Buraya birkaç ay geri dönmeyeceğiz. Odin bizi Skraelingler'den korusun.

Marlys devam etti. Çevirilerin çok şüpheli olduğu ve belki de orijinal anlamını iletmediği konusunda sizi uyarmalıyım. Dönüşteki ikinci yazı şöyle diyor

Ailelerimizden ayrıldıktan on dört ay sonra, sarp kayalıkların altındaki yuvamıza, mağaraya giden fiyorta birkaç gün uzaklıktayız. Yüz (kişi) idik, şimdi doksan beşiz. Bizi koruduğu için Odin 'e şükredelim. Erkek kardeşim adına sahip çıktığım toprak, bildiğimizden daha geniş. Cenneti keşfettik.

Magnus Sigvatson.

O zaman, tarih 1036.

Pitt düşünceli bir şekilde, Fiyorttan altı gün uzaklıkta, diye tekrar etti. Bu, Normanların Amerika'da bir yerleşim bölgeleri olduğunu gösteriyor.

Giordino, Bir yer keşfedildi mi? diye sordu.

Marlys başını salladı. Arkeologlar, Newfoundland'in altında henüz bir tane bulabildiler.

Nasıl böyle yok olduğunu merak ediyor olmalısınız.

Batıdan gelen uzun saçlı ve parlak kafalı garip, vahşi adamlarla yapılan büyük bir savaştan

bahseden kızılderili efsaneleri var.

Kelly şaşırmış görünüyordu. Parlak kafalı mı?

Pitt gülümseyerek, Miğferler, dedi. Vikinglerin savaş sırasında giydikleri miğferlerden bahsediyor olmalılar.

Kelly, Yerin keşfedildiğini gösteren hiçbir arkeolojik kanıtın olmaması garip, dedi.

Pitt ona baktı. Baban nerede olduğunu biliyordu.

Bunu da nerden çıkardın?

Yoksa Rünik Yazıt araştırmasına neden bu kadar kafayı taksın? Bence baban, son yazıda bahsedilen mağarayı arıyordu. Onu bulduğu için de araştırmasına birdenbire son verdi.

Giordino, Dosyaları ve yazıları olmadan, hiçbir yön bilgimiz yok. Araştırmaya nereden başlayacağımızı kabataslak bilmeden, boşuna debeleniriz.

Pitt, Marlys'e döndü. Sizde, Dr. Egan'ın topladığı bilgiler hakkında bize ipucu verebilecek bir şey var mı?

Mektuplaşmayı ve email yazmayı seven bir adam değildi. Üzerinde imzası olan bir kâğıt parçası bile yok. Bilgi alışverişimizi telefonda yapardık. Kelly boğun eğmiş bir ifadeyle, Hiç şaşırmadım, diye mırıldandı. Giordino, Cerberus'la olan sorunlarını düşünürsek, çok haklıymış, dedi.

Pitt'in gözleri hiçbir şey görmeyerek, uzaklara baktı. Sonra Kelly'ye odaklandı. Josh ve sen, babanın çiftlikteki gizli laboratuvarını aradığınızı ama bir şey bulamadığınızı söylemiştiniz.

Kelly başını salladı. Doğru. Arazimizin ve her iki taraftaki komşu çiftliklerin her santimetre karesini aradık. Hiçbir şey bulamadık.

Ya nehre bakan kayalık uçurumları?

İlk baktığımız yerlerden biriydi. Kaya tırmanma ekibi bile getirtip, sarp kayalıkları kontrol ettirdik. Bir mağara, patika ya da kayalıkların önüne giden basamak bulamadılar.

Eğer, bir mağaradan bahseden yazı ilk Rünik Yazıt'taysa, hiçbir şey açıklamayan yazıtları arayarak, tüm ülkeyi dolaşmaya ne gerek vardı?

Pitt, Araştırmasına başladığında bunu bilmiyordu, diye tahmin etti. Diğer taşların ona daha fazla ipucu vereceğini düşünmüş olmalı. Ama araştırması boşa çıktı ve izler ilk Rünik taşa geri döndü.

Giordino, Kelly'ye, İlk başta bu araştırmaya başlamasına sebep olan neydi? diye sordu.

Kelly başını salladı. Hiçbir fikrim yok. Ne aradığını bana ve anneme hiç anlatmadı.

Pitt yavaşça, Mağara yüksek kayalıklarda, dedi.

Aradığı şeyin bu olduğunu mu düşünüyorsun?

Pitt emin bir şekilde, Evet, diye cevap verdi.

Sence onu buldu mu?

Pitt, Evet, diye tekrar etti.

Kelly, Ama mağara yok, diye itiraz etti. Önemli olan doğru yerde aramak. Ve eğer onu bulursak,

babanın gizli projesi dahil olmak üzere bir sürü gizemli olayın kapısı açılacak. Marlys, Araştırmanıza yeni bir yön verebilirsiniz, dedi. Pitt, Ne öneriyorsunuz? diye sordu.

Dr. Jerry Wednesday'a danışmanızın faydalı olacağını düşünüyorum.

Dr. Jerry?...

Hudson Nehri Vadisi'ndeki kızılderili kabileler konusunda önde gelen bir uzman. Normanlarla bağlantıları hakkında size ışık tutabilir. Ona nasıl ulaşabiliriz?

New York, Tarrytown'daki Marymount Üniversitesi'nden. Dr. Wednesday, kültürel tarih profesörü.

Kelly, Marymount'u biliyorum. Babamın çiftliğindeki nehrin tam karşısındaki Katolik kızlar üniversitesi.

Pitt, Giordino'ya baktı. Ne düşünüyorsun?

Tarihsel bir hazine ararken, asla yeteri kadar araştırma yapamazsın.

Her zaman bunu söylerim.

Ben de bir yerde duydum diyordum.

Pitt döndü ve Marlys'in elini sıktı. Marlys, çok teşekkürler. Misafirperverliğin ve yardımların için çok teşekkür ederiz.

Önemli değil. Komşulara anlatmak için bana dedikodu verdiniz.

Güneş yüzünden elini gözlerine siper ederek, bulutsuz gökyüzüne yükselip, kuzeydoğudaki Duluth'a rota çizen NUMA helikopterini izledi. Elmore Egan'ı düşündü. Onu, çok acayip, tuhaf ama sevimli bir adam olarak hatırladı. Araştırmalarına bir yön vermiş olmayı ve Dr. Wednesday'in maceraya son bir ipucu sağlayabileceğini şevkle umut etti.

Göze çarpmayan tozlu cipler, Durangolar ve bir Chevy Suburban, Tohono Gölü yanındaki Cerberus'a ait tatil evine giden özel yolda ilerliyordu. SUV'ların hiçbiri sekiz yaşından daha genç değildi. İlçedeki yerel halkın kullandığı araçlarla uyumlu olması için bu tasarımlar tercih edilmişti. Göle giden yol üzerindeki yakın kasabalardan geçerken, hiç kimse balıkçı gibi giyinmiş yolculara bir nebze olsun dikkat etmedi.

On ile on beş dakika aralıkla göle vardılar. Olta takımı kutuları, olta çubukları ve makaralarla tatil evine girdiler. Tuhaf bir şekilde, hiçbiri iskeleye ya da şamandıra koçboynuzlarına bağlanmış kayıklara bakmadı. Eve girdikten sonra içeride kaldılar ve kancayı yemlemekle olta atmak gibi bir girişimde bulunmadılar. Misyonları, yalnızlık ve balık tutma keyfinin çok ötesindeydi.

Büyük akik taşlı şöminesi ve yüksek tahta tavanı olan ana salonda toplanmadılar. Russell ve Remington tabloları ve bronz heykellerle zenginleşmiş batı dekorunun ortasındaki Navago örtüleriyle kaplanmış sandalye ve kanepelerde de kimse dinlenmeyecekti. Bunun yerine, güvenli ormana doğru iki yüz metrelik bir kaçış tünelinden büyük ve ağır bir çelik kapıyla ayrılan bodrum katındaki geniş bir odada toplandılar. Ormandan yaklaşık bir kilometre ilerideki, tehlike anında helikopterlerin çağrılabileceği açık alana giden bir patika vardı. Alarlı güvenlik sistemleri, davetsiz misafirlere karşı yolu ve evin etrafını izliyordu. Ortamın, sıradan ve dikkat çekmeyecek bir şekilde görünmesi planlanmıştı ama hükümet ajanları ya da eyalet ve yerel polisin teftişlerine karşı her türlü tedbir alınmıştı.

Bol mobilyalı bodrum katındaki odada, altı erkek ve iki kadın, yuvarlak bir çam toplantı masasında karşı karşıya oturuyorlardı. Dokuzuncu adam Curtis Merlin Zale, bir uçta oturuyordu. Birkaç deri ciltli dosya dağıttı ve içeriğini incelemelerini bekleyerek, sandalyesine yaslandı.

Okuduklarınızı hafızanıza kaydedin, diye emretti. Sabah ayrıldığımızda, tüm kâğıt ve notlar yok edilecek.

Cerberus'un imparatoru için strateji planlama oturumunun tam bir gizlilik içinde yürütülmesi son derece önemliydi. Masada oturan erkeklerle kadınlar, Kuzey Yarıküre'deki en büyük petrol şirketlerinin yöneticileriydi ve gelecek ayların stratejisini planlamak için bir araya gelmişlerdi. Ekonomistler, Ticaret Bakanlığındaki memurlar ve Wall Street Journal'in muhabirlerine göre, petrol sanayiinin bu devleri, bağımsız idareleri altındaki özerk şirketlerin günlük operasyonlarını yönetiyorlardı. Sadece odada bulunanlar, perde arkasında Curtis Merlin Zale ve Cerberus'un uzun kollarına bağlı olduklarını biliyordu. Geçmişte girişimde bulunanlardan farklı bir tekel oluşturulmuştu. Parametreler kesindi.

Petrol zenginleri, Cerberus'la yaptıkları gizli anlaşmalar sayesinde milyarlar kazanmışlardı ve hiçbiri suç teşkil eden iş ilişkileri yüzünden hapse girmek üzere değildi. Kapsamlı Adalet Bakanlığı soruşturmalarının, Rockefeller ve Standart Petrol'den sonra petrol piyasasını ele geçirmek için oluşturulan muazzam karteli ortaya çıkaracağı kesin olsa da, bu tarz soruşturmaların başlatılmasını engellemek için bir sürü önlem alınmıştı. En büyük tehdit, içlerinden birinin onları satıp, kartelin suç teşkil eden eylemleri hakkında Adalet Bakanlığı'na bilgi vermesiydi. Ama muhtemel kaçaklar, ayrılacaklarını söyledikleri anda kendilerinin ve aile üyelerinin hemen yok olacaklarını veya talihsiz kazalarda öleceklerini çok iyi biliyorlardı. Bir kez içeri girildi mi, artık kaçış yolu yoktu.

Risk fazla görünse de, beklenen getiriler çok uçuktu. Alçakça girişimlerinin son hasılatının sonunda milyarları geçip, trilyon dolarlara varacağını bilmek, bu insanlar için hayal edilemeyecek bir şeydi. Paranın dışında toplam başarıyla birlikte gelen güç, ancak, sonunda Amerikan hükümeti, kongre üyeleri ve idari kurumlar üzerinde elde edecekleri hakimiyet derecesiyle ölçülebilirdi.

Zale toplantıya başlarken, Hepiniz olacakları biliyorsunuz, bunların kasten değiştirilmiş rakamlar olmadıklarını eklemek istiyorum. 1975 ile 2000 yılları arasında nüfus, yüzde elli arttı. Ham petrol talebi de aynı oranda artış gösterdi. 2010'da, dünyanın toplam petrol üretimi zayıflayacak. Buna yedi yıldan az bir zaman kaldı. 2050'ye kadar üretim oranı, bugün olduğundan daha küçük bir rakama düşecek.

İlkokul matematik öğretmenine benzeyen ama ülkenin en büyük üçüncü petrol şirketini Ana şirket Cerberus'tan sonra üçüncü yöneten, Zenna Petrol'ün kırk altı yaşındaki başkanı Rick Sherman, kalın ve çerçevesiz gözlükleri arkasından Zale'e baktı. İstatistikler, daha şimdiden azalmayı gösteriyor. Petrol kıtlığı, tahmin edilenden on yıl önce başladı. Talep, global üretimi aştı ve bundan sonra da hızla yükselecek.

CalTex Petrol Şirketi'nin Yönetim Kurulu Başkanı Jesus Morales, Üretim durumu karanlık görünüyorsa, dünya ekonomisinde sebep olacağı düşüş tamamen zifiri karanlık görünüyor, dedi. Sarsıntı, felç edici ve daimi olacak. Fiyatlar fırlayacak ve buna aşırı yüksek enflasyon eşlik edecek, hatta karneye bağlanma söz konusu olacak. Ulaşım fiyatlarının ne seviyeye vuracağını düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor.

Katılıyorum. Sally Morse, okuma gözlüklerinin camlarını parlattı ve Zale'in raporunu inceledi.

Kanada'nın en büyük petrol üreticisi olan Yukon Petrol'ün başkanı, bu gizli komployа beş yıl önce gönülsüzce katılan son kişi olmuştu ama şimdi aklında başka düşünceler vardı. Gelecekte önemli buluşlar olmayacak. 1980'den beri, jeologların tahminlerine rağmen, bir milyon varilin üzerinde üretim yapacak birkaç yeni petrol sahası bulundu. Bilinen bin üç yüz on bir büyük petrol sahası, dünyada bilinen petrolün yüzde doksan dördünü içeriyor. Bu sahalar kuruduğunda, doğalgaz ve petrol fiyatları dik ve sonsuz bir eğriyle yükselecek.

Zale, Kötü haber şu ki, tükettiğimiz her on varil petrol için araştırmalarda sadece bir varil petrol bulunuyor, dedi.

Morales, Gittikçe kötüleşecek bir durum, diye ekledi.

Zale başını salladı. Birleşmemizin en büyük sebebi de bu. Çin ve Hindistan'ın gittikçe daha fazla petrol ihtiyacı duyan endüstriyel kapasi

tesiyle, aralarında rekabet olan Avrupa ve Amerika fiyatlar üzerinde hızla söz sahibi olacak.

Sherman, Hepsi OPEC'in kazancına, dedi. Dünya çapındaki hızla artan taleple, OPEC petrol üreticileri bir varil petrolden çıkarabilecekleri her senti sıkacaklar.

Zale güvenle, Her şey bizim elimizde, dedi. Kaynaklarımızı, Kuzey Amerika'daki sahalarımızı ve rafinerilerimizi birleştirerek, kendi şartlarımızı ve fiyatlarımızı zorla kabul ettirebiliriz. Hükümetin daha önce girmememize izin vermedikleri yerlerde sondaj yaparak, üretimi ikiye katlayabiliriz. Yeni yapılan boru hattı sistemleri, petrolü pahalı tankerler kullanmadan karadan taşıyacak. Eğer stratejimiz, planlandığı gibi işlerse, Meksika'nın kuzeyinde satılan petrol ve benzin sadece Amerika'dan ya da Kanada'dan olacak. Daha basitçe anlatmak gerekirse, gelirin yüzde doksan altısı kendi kuruluşlarımızın kârını artırmaya gidecek.

OPEC ülkeleri pes edip, vazgeçmeyecektir. Eski petrolcü Gunnar Machowsky, işe vinçci olarak başlamış ve Nevada'nın ortasında büyük bir kaynak bulana kadar, beş kez, kuru kuyular yüzünden iflas etmişti. Yuvarlak midesi ve kel başını çevreleyen beyaz bir sakalı olan iri bir adamdı. Sahibi olduğu Gunnar Petrol'ü demir yumrukla yönetiyor ve şirketin kâr oranı asla aşağıya düşmüyordu. Varil başına petrol fiyatının her artışında, bizden düşük fiyat önereceklerine dair bahse girebilirsiniz.

Zale sırıttı. Bundan hiç şüphem yok. Onların fiyatına uymaya çalışırken hepimiz iflas ederiz, ama yabancı petrolü Amerikan vatandaşları arasında o kadar gözden düşüreceğiz ki, seçilmiş devlet adamlarımız gürültüyü dinlemek ve yabancı petrole ambargo koymak zorunda kalacak.

Eureka Offshore Petrol Kuruluşu'nun gözlüklü, yumuşak sesli yöneticisi Guy Kruse, Cepte kaç tane kongre üyesi var? diye sordu.

Zale kartelin yöneticisi Sandra Delage'ye döndü. Kadının çekici, ağırbaşlı görünüşü aldatıcıydı. Delage'nin küllü sarı saçları, yumuşak ifadeli mavi gözleri, şimşek gibi zekâsı ve keskin organizasyon becerileri masadaki herkes tarafından beğeniliyor ve saygı görüyordu. Bir an önündeki büyük defteri inceledi ve sonra yukarı baktı. Son rakamlara göre, sizin yönlendirdiğiniz gibi oy kullanacak otuz dokuz senatör ve yüz on temsilci bekliyoruz.

Kruse gülümsedi. Önerdiğimiz para, umduğumuzdan daha tatlı gelmiş.

Delage, Sanırım, Beyaz Saray'ın da tavsiyelerinize uyacağını söyleyebiliriz, diye ekledi.

Machowsky sertçe, Geriye, çevreci lobilerle kunduzları kurtarmak isteyen Senato ve Kongre

üyeleri kalıyor, dedi.

Zale masaya yaslandı ve elindeki kalemi salladı. Petrol kıtlığı ve yüksek fiyatlar son noktaya ulaştığında ve memlekete darbe indirdiğinde halkın haykırışları, onların protestolarını bastıracak. Şimdiden, çevrecilerin protestolarına rağmen Alaska'dan Florida'ya kadar yeni petrol sahaları açmamıza yetecek kadar oyumuz var. Amerikan ve Kanada Hükümetleri'nin, jeologların zengin rezervler buldukları alanlarda sondaj yapmamız için federal topraklarda geniş çapta araştırma yapmamıza izin vermekten başka şansları yok.

Hükümetin, Stratejik Petrol Rezervi'ni açmaya başladıktan sonra kendi mezarını kazdığını da unutmayalım. Ülkenin yakıt ihtiyacını üç haftadan fazla karşılamaya yetmeyecek petrol kalana kadar, beş kez içini kazdılar.

Machowsky kaşlarını çattı. Hepsi, politik bir düzmece. Rafinerilerimiz tam kapasite çalışıyordu. Kolay aldanan halka, hükümetin onlara bir iyilik yaptığını düşündürmekten başka bir işe yaramadı.

Sally Morse, Farkında olmadan bizim kozlarımıza göre oynadılar.

Orta Amerika'da büyük rezervlerin sahibi olan Pioneer Petrol'ün başkanı Sam Riley, ilk kez konuştu. Geleceği görme yeteneğimiz olsaydı bile, bu kadar iyi planlayamazdık.

Zale, Evet, şans ve doğru çıkan tahminlerimizin birleşimi, dedi. Çeşitli Petrol Kaynaklarından Dan Goodman'a döndü. Kuzey Colorado'daki şistten0 petrol elde etme operasyonumuz hakkındaki son rapor nedir?

Eskiden Yakıt İkmal Komutanlığının başında olan ordu generali Goodman, masadaki herkesten en az on yaş büyüktü. Yüz on üç kilo olduğu halde, fiziksel olarak dayanıklı bir görüntüsü ve şakadan anlamayan aksi bir ifadesi vardı. Şist alanındaki büyük teknolojik buluş sayesinde, ilk operasyonumuz bir hafta içinde başlayacak. Tüm şist sistemleri (Kolayca yapraklara ayrılabilen, silisli, alüminli tortul kayaçların genel adı.)ve gereçleri ayrıntılı bir şekilde test edildi ve çalışıyor. Şimdi, kömürün önüne geçebilecek muazzam bir petrol, hidrokarbon gazı ve katı yakıt kaynağımız olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Bir ton kaya başına tahmin edilen kırk galonluk petrol verimi, makul görünüyor.

Kruse, Birikintinin ne kadar olduğunu tahmin ediyorsunuz? diye sordu.

İki trilyon varil.

Zale, Goodman'a baktı. Bir daha söyleyin.

Şistten iki trilyon varil petrol ve bu abartısız bir tahmin.

Shermann, Aman Tanrım, diye mırıldandı. Bu, hükümetin enerji raporlarındaki tahmini hesapların çok altında.

Goodmann gözlerinde sinsi bir pırıltıyla, Onların üzerinde oynanmıştı, dedi.

Riley güldü. Varil başına maliyetinizi elli dolara düşürebilirseniz, hepimizi bu işten silersiniz.

Henüz değil. Şu anda, maliyeti varil başına altmış dolarda tutmayı hesaplıyoruz.

Morales, sandalyesinin ön ayaklarım havaya kaldırarak, arkasına yaslandı ve ellerini başının arkasında kavuşturdu. Şimdi, operasyona başlamadan önce yapmamız tek yapmamız, gereken, petrol boru hattı sistemini tamamlamak.

Zale hemen cevap vermedi. Sandra Delage'ye başıyla işaret etti ve Delage geniş bir ekranın inmesini sağlayan uzaktan kumanda aletinin tuşuna bastı. Neredeyse aynı anda, Alaska, Kanada ve daha aşağıdaki kırk sekiz eyaletin haritası ekrana geldi. Bir dizi siyah çizgi, petrol sahalarından rafinerilere büyük şehirlere, milli ve eyalet sınırları üzerinden devam ediyordu. Bayanlar ve baylar, işte nakliye yolumuz. Elli dokuz bin kilometrelik yeraltı boru hattı. Sam Riley'in Nebraska, Wyoming, Kansas ve Dakota'daki Piotneer Petrol sahalarından geçen son hat, ayın sonunda petrol göndermeye hazır olacak.

Riley, Çevrecileri atlatmak için yeraltına boru döşemek, harika bir fikirdi, dedi.

Cerberus mühendisleri tarafından tasarlanan boru döşeme kazı makineleri, zamana karşı çalışan inşaat ekibimizin her yirmi dört saatte on altı kilometre boru döşemesini sağladı.

Jesus Morales, Geçit hakkını demiryollarından kiralamak ve hat boyunca boru döşemek, zekice bir fikir, dedi.

Zale, Bizi, özel ve halka açık arazi sahipleriyle milyarlarca dolarlık dava ve tartışmalardan kurtardığını itiraf etmeliyim, diye kabul etti. Ayrıca, sınırlamalar olmadan ya da sıkı hükümet yönetmelikleri hakkında endişe etmek zorunda kalmadan, iki ülkedeki her önemli şehre doğrudan petrol pompalamamıza imkân veriyor.

Sally Morse, Adalet Bakanlığı'ndan bir müdahale olmadan bu kadar ilerleyebilmemiz, bir mucize, dedi.

Zale, İzlerimizi çok güzel gizledik, dedi. Adalet Bakanlığındaki casuslarımız, onların ya da FBI ajanlarının herhangi bir ifade ya da sorusunun, sessizce kaybedildiğini ya da gelecekte incelenmek üzere dosyalandığını garanti ediyorlar.

Guy Kruse, Zale'e baktı. Kongre Üyesi Loren Smith'in başında olduğu bir kongre komitesinin, Cerberus'taki işlerinle ilgili bir soruşturma başlattığını duydum.

Zale sertçe, Smith'in araştırması hiçbir yere varmayacak, dedi.

Morse, Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? diye sordu. Loren Smith, Kongre'nin kesinlikle bizim tarafımızda olmayan bir üyesi.

Zale soğuk gözlerle ona baktı. Bu iş halledilecek.

Machowsky alaycı bir ifadeyle, Emerald-Dolphin ve Golden Marlin gibi mi? diye mırıldandı.

Zale, İyi bir amaç için yapılan kötülük hoş görülür, diye sertçe cevap verdi. Felaketlerin suçunu Elmore Egan'ın motorlarının kötü işleyişine atarak, esas amacımıza ulaştık. Manyetohidrodinamik motorlarını kurmak isteyen bütün gemi müteahhitleri kontratlarını iptal ettiler. Ve Egan'ın ölümüyle, süper yakıtının formülünü ele geçirmemiz an meselesi. Üretime başlar başlamaz, motorlarının imalat ve satış kârlarını kontrol edip, paylaşacağız. Gördüğünüz gibi, yağ yakıtı piyasasının her köşesini kaplıyoruz.

Sherman, NUMA'nın bir daha müdahale etmeyeceği konusunda bize garanti verebilir misiniz? diye sordu.

Geçici bir durum. Ticari işlerimize karışma yetkileri yok.

Riley, Araştırma teknelerini ve mürettebatını kaçırmak hiç akıllıca değildi, dedi.

Beklenmedik bir şekilde aleyhimize dönen bir durum. Ama bu tarih oldu. Cerberus'a çıkan hiçbir iz yok.

Dan Goodman elini kaldırdı. Kendi adıma, yurtdışından Amerika Birleşik Devletleri'ne gelen petrole karşı halkı kışkırtmak için yürüttüğünüz başarılı kampanyanızı alkışlıyorum. Yıllardır, kimse yakıtın nereden geldiğini umursamıyordu. Ama Fort Lauderdale, Newport Beach, Boston ve Vancouver'de Viper grubunuzun neden olduğu süper tanker facialarıyüzünden ülkenin yüksek nüfuslu ve zengin alanları, dökülen milyonlarca galon petrolün istilasına uğrayınca, halkın petrol konusunda kendi kendimize yetmemiz gerektiğiyle ilgili protestoları hızla arttı.

Morales, Dokuz aylık bir süre içinde düzenlenen bütün bu kazalar, Alaska'daki Exxon Valdez kazasının küçük bir melodram gibi görünmesine neden oldu, diyerek ona katıldı.

Zale umursamaz bir tavırla omuzlarını silkti. Trajik bir zorunluluk. Temizlik ne kadar uzun sürerse, yurtiçi petrol talebi o kadar güçlü olur.

Sally Morse, Ama ruhumuzu şeytana piyasa pozisyonumuzu ve tekelimizi kurmak için satmadık mı? diye sordu.

Zale, Tekel, tatsız bir kelime, sevgili bayan, dedi. Ben, tröst demeyi tercih ederim.

Morse başım elleri arasına aldı. Amacımıza ulaşmamız için ölen bütün o insanları, kuşları, hayvanları ve balıkları düşündükçe, hasta oluyorum.

Zale, Şimdi vicdan azabının sırası değil, diye onu uyardı. Ekonomik bir savaşın içindeyiz. Generallere, amirallere, tanklara, denizaltılara veya nükleer bombalara ihtiyaç olmayabilir ama kazanmak için halkın hiç bitmeyen yakıt ihtiyacını karşılamak zorundayız. Çok yakında, Meksika'nın kuzeyinde yaşayan insanlara hangi yakıtı alacaklarını, nereden alacaklarını ve bunun için ne kadar ödeyeceklerini söylüyor olacağız. Kimseye sorumlu olmayacağız. Zaman içinde, gayretlerimiz sayesinde şirket yönetimi, hükümet yönetiminin yerini alacak. .Şimdi zayıflayanlayız, Sally.

Guy Kruse düşünceli bir şekilde, Politikaların olmadığı bir dünya, diye mırıldandı. Bu inanılmayacak kadar iyi.

Sherman, Ülke, yabancı petrole karşı yapılacak halk gösterilerinin eşiğinde, dedi. Onları harekete geçirmek için son bir olay gerekiyor.

Zale kurnazca sırıttı. Ben senden birkaç adım öndeyim, Rick. Böyle bir olay üç gün sonra gerçekleşecek.

Başka bir tanker faciası mı?

Daha da kötüsü. Morales masumca, Daha kötü ne olabilir ki? diye sordu. Zale, Bu kez, dökülen petrol bir patlamayla desteklenecek, diye cevap verdi.

Kıyı boyu dışında mı?

Zale başını salladı. Dünyanın en işlek limanlarından birinde.

Komplocular, dehşet verici sonuçları kavradıklarında, kısa bir sessizlik oldu. Sonra Sandra Delade, Zale'e baktı ve alçak sesle konuştu. Başlayabilir miyim?

Zale konuşmadan, başını salladı.

Cumartesi günü dört buçuk gibi, beş yüz metre uzunluğunda, yetmiş metre genişliğindeki Ultra

Büyük Ham Petrol Nakliye Gemisi dünyanın en büyük petrol tankeri Pasifle Chimera, San Francisco Körfezi'ne girecek. Normalde, şamandırasına pruvasını bağlayıp, yükünü boşaltacağı San Pedro Burnu'na girecek. Ama durmayacak. Feribot Binası'nın Dünya Ticaret Merkezi'ne çarparak, şehir merkezine doğru tam sürat devam edecek. Tahminlere göre, durmadan önce şehre doğru iki blok sürüklenecek. Sonra, patlayıcılar infilak edecek ve Pasifle Chimera'yla altı yüz yirmi bin tonluk gemi darası, San Francisco'nun liman bölgesini harap edecek bir patlamayla yok olacak.

Yüzü aniden bembeyaz olan Sally Morse, Aman Tanrım, diye mırıldandı. Kaç kişi ölecek?

Kruse duyarsızca, Trafiğin en yoğun olduğu sıralarda gerçekleşeceği için binlerce kişi ölebilir, diye cevap verdi.

Zale morg dolabına ceset iten bir araştırma memurunun soğuk ifadesiyle, Ne fark eder? dedi. Hiçbir işe yaramayan savaşlarda daha çok insan öldü. Bizim amacımız bir şeylere hizmet edecek ve sonunda hepimize yararı dokunacak. Sonra, sandalyesinden kalktı. Sanırım, bugünlük bu kadar yeter. Yarın sabah, kaldığımız yerden devam edeceğiz ve kendi hükümetlerimizle olan ilişkilerimizi görüşüp, gelecek yıl için yaptığımız planlara son şeklini vereceğiz.

Sonra, iki ülkenin petrol konusunda en nüfuzlu kişileri ayağa kalktı ve asansörle, kokteyllerin beklediği yemek odasına çıkan Zale'i izledi.

Sadece Yukon Petrol'den Sally Morse orada kaldı ve San Francisco'daki binlerce masum erkeğin, kadının ve çocuğun çekeceği korkunç ıstırabı hayalinde canlandırdı. Tek başına otururken, aynı zamanda kendi hayatına da son verebileceği aklına geldi. Ama kararını verdi ve bu işi bitirmeye kararlı bir şekilde odayı terk etti.

Toplantı bittikten sonra cipinin şoförü, şirketine ait Lockheed Jetstar'ın önünde durduğunda, pilot biniş merdiveninde bekliyordu. Anchorage'a uçmaya hazır mısınız, Bayan Morse?

Planlarda bir değişiklik oldu. Başka bir toplantı için Washington'da olmam gerekiyor.

Pilot, Yeni bir uçuş planı hazırlayacağım. Birkaç dakikadan uzun sürmez, dedi.

Sally üzerinde bilgisayar, telefon ve faks olan bir çalışma masasının önündeki deri yönetici koltuğuna çöktüğünde, çıkışı olmayan bir labirente girdiğinin farkındaydı. Bugüne dek, hiç hayati tehlikesi olan bir karar vermemişti. Becerikli bir kadın olarak, kocası öldükten sonra Yukon Pctrol'ü yönetmişti, ama bu konuda hiçbir tecrübesi yoktu. Bir arama yapmak için telefonu kaldırıyordu ki, Zale'in ajanlarının görüşmesini dinleyebilecekleri aklına geldi. Kararını kuvvetlendirmesi için uçuş görevlisinden bir martini istedi, ayakkabılarını çıkardı ve Curtis Merlin Zale ve kirli işlerine zarar verecek planlar kurmaya başladı.

Zale'in özel Boeing 727 uçağının pilotu, patronunu beklerken pilot kabininin içinde gazete okuyordu. Ön camdan baktı ve Yukon Petrol'ün jetinin pistte ilerleyişini ve kalın beyaz bulutların saçıldığı gökyüzüne doğru yükselişini tembelce izledi. Jet dönüp, güneye doğru yönelirken, o hâlâ izliyordu.

Garip, diye düşündü. Pilotun Alaska'ya, kuzeybatı yönüne uçacağım umuyordu. Kokpitten çıkıp ana kabine geçti. Bacak bacak üstüne atmış, Wall Street Journal gazetesi okuyan adamın önünde durdu. Özür dilerim, efendim, ama bilmeniz gerektiğini düşündüm. Yukon Petrol'ün jeti Alaska istikâmetine değil, güneye, Washington'a doğru uçuyor.

Ono Kanai gazeteyi elinden bırakıp gülümsedi. Böylesine dikkatli olduğun için teşekkür ederim.

Bu çok ilginç bir haber.

New York'un Westchester İlçesi'ndeki Tarrytown, tarihi Hudson Vadisi'ndeki en pitoresk0 kasabalardan biriydi. Ağaçlı yolları, antikacı dükkânları, ev gibi küçük lokantalar ve yerel ei sanatları eşyaları satan dükkânlar tamamlıyordu. Yerleşime ayrılmış alanlarda, gotik malikâneler ve çok iyi korunmuş konaklar vardı. En ünlü bölgesi, Washington Irving'in klasik hikâyesi Uykulu Kuytunun Efsanesi ile ünlü olan Sleepy Hollow'du.

Giordino arabayı sürerken ve Kelly yolcu koltuğundan hayranlıkla manzarayı seyrederken, Pitt kiralık arabanın arka koltuğuna uzandı ve kestirdi. Giordino, dar yolun virajlarında, Hudson Nehri ve Tappan Zee Köprüsü'ne bakan Marymount'un on hektarlık kampusüne doğru arabayı kullandı.

1907'de, Meryem'in Kutsal Kalbi Müritleri adındaki Katolik bir öğretim tarikatı tarafından kurulan Marymount Üniversitesi, dünya çapında geniş bir ağı olan Marymount okullarının ilkiydi. Kurucusu Başrahibe Joseph Butler, dünyanın her ülkesinde kadınların, onları yetkili ve önem ° Durumu ve görünüşü resim konusu olmaya değer.

li işlere hazırlayacak bir eğitim alabilecekleri öğrenim yerleri yaratmayı hayatının misyonu haline getirmişti. Fen, tarih ve felsefe gibi yüksek ilimler eğitimi veren Katolik geleneklerine uygun, bağımsız bir üniversite olan Marymount, Amerika Birleşik Devletleri'nde en hızlı gelişen kadın eğitim enstitülerinden biriydi.

Üniversite binaları sadeydi ve sarımsı kahverengi tuğladan inşa edilmişti. Giordino kampusun ana caddesine dönerken, kendine engel olamayarak, dersten derse koşturan çekici kızlara baktı. Haçlı bir kubbesi olan büyük Butler Binası'nın önünden geçti ve ilk iki katında fakülte memurlarının bulunduğu Gerard Binası'nın yanındaki park yerinde durdu.

Gerard Binası'nın merdivenlerini çıktılar, kapılardan geçtiler ve danışma masasının yanına gittiler. Yirmili yaşlarının başında, sarışın bir öğrenci, başını kaldırıp, Pitt'e bakıp gülümsedi.

Candan bir ifadeyle, Size nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu.

Antropoloji Bölümü. Dr. Jerry Wednesday'in ofisi.

Soldaki merdivenlerden çıkın. Sonra sağa dönün. Koridorun sonundaki kapıdan girince, Antropoloji Bölümü'nü göreceksiniz.

Teşekkür ederim.

Merdivenlerde bir grup kızın yanından geçerlerken Giordino, Bu harika, genç yaratıkları görmek, bende tekrar okula dönme isteği uyandırdı, dedi.

Pitt, Hiç şansın yok, dedi. Burası, kızlar okulu. Erkekleri almıyorlar.

Belki öğretmenlik yapabilirim.

Zamparalığından dolayı bir hafta içinde kapı dışarı edilirsin.

Antropoloji Bölümü'nde çalışan başka bir genç öğrenci onlara Dr. Wednesday'in ofisini gösterdi.

Sıkış tepiş dolu raftan bir kitap çeken adam arkasını dönünce, küf kokan dağınık ofisinden içeri giren üç kişiyi görünce gülümsedi. Dr. Jerry Wednesday, Giordino'yla aşağı yukarı aynı boydaydı, ama çok daha zayıftı. Dirsek kısımları deri olan tüvit ceketler giyen ya da pipo içen tarzda bir adam değildi. Süveter, Levi's marka bir kot ve yürüyüş ayakkabıları giymişti. Dar yüzü, temiz ve tıraşlıydı;

alın kısmı açılmaya başlamış saçları, kırklı yaşlarının sonunda olduğu izlenimini veriyordu. Gözleri koyu griydi ve bir ortodonti uzmanının gurur duyabileceği düzgün, beyaz dişleriyle gülümsüyordu.

Neşeli bir şekilde, Baylar, içinizden biri beni telefonla arayan kişi olmalı, dedi.

Pitt, Ben aradım, dedi. Kelly Egan, Al Giordino ve ben de Dirk Pitt.

Oturmaz mıydınız? Beni iyi bir zamanda yakaladınız. İki saat dersim yok. Sonra, Kelly'ye baktı. Babanızın Dr. Elmore Egan olma ihtimali var mı?

Kelly, Evet, babamdı, diye cevap verdi.

Wednesday samimiyetle, Ölümüne çok üzüldüm, dedi. Biliyorsunuz, onu tanıyor ve haberleşiyordum. New York'tan geçtiğine inandığı bir Viking yolculuğunu araştırıyordu... 1035'te, evet tarih buydu.

Evet, babam arkalarında bıraktıkları Rünik Yazıt'larla çok ilgiliydi.

Pitt, Minnesota'daki Marlys Kaiser'in yanından geliyoruz, dedi. Sizinle görüşmemizi tavsiye eden kişi oydu.

Harika bir hanımefendi. Wednesday, dağınık çalışma masasının arkasındaki sandalyeye oturdu. Sanırım, Marlys size Dr. Egan'ın bu bölgeye yerleşen Vikinglerin vadideki kızılderililer tarafından katledildiğine inandığından bahsetmiştir.

Kelly başını salladı. Bu konuya değindi.

Wednesday açık bir çekmeyi altüst etti ve bir deste buruşmuş kâğıt çıkardı. Hudson Nehri boyunca yaşamış olan eski Amerikalı Kızılderililer hakkında çok az şey biliniyor. Yerlilerle ilgili ilk tutanak ve tarif, 1524 yılında Giovanni da Verrazano'dan gelmiş. Doğu Kıyısı boyunca yaptığı efsanevi yolculuk sırasında, New York Limanı'na girmiş ve demir atıp, iki hafta boyunca keşif amacıyla dolaşmış sonra kuzeye Newfoundland'a doğru devam etmiş ve Fransa'ya geri dönmüş.

Wednesday notlarına bakarken, ara verdi. Verrazano, Amerikan yerlilerini sivri yüzlü, uzun siyah saçlı ve siyah gözlü olarak tarif etmiş. Tilki kürkü ve geyik derisinden kıyafetler giyiyorlarmış ve kendilerini bakır süslerle donatıyorlarmış. Verrazano, ağaç gövdelerini oyarak kanolar yaptıklarını; damları uzun yapraklar ve ağaç dallarıyla kaplanmış, ağaç tirizlerinden yapılmış yuvarlak ya da uzun evlerde yaşadıklarından bahsetmiş. Eski kızılderililer, Verrazano'nun anlattıklarının dışında arkeologlara keşfedecekleri, inceleyecekleri ve kaydedecekleri çok az şey bırakmışlar. Eski yerlilerin hayatı, sadece tahmin edilebilir.

Giordino, Yani, Amerikan Kızılderilileri'nin tarihi 1524'de başlıyor, dedi.

Kayıtlı tarih, evet. 1609'da belge bırakan ikinci büyük denizci Henry Hudson'du. Limanda ve kendi adının verildiği nehirde dolaşmış. Şaşırtıcı bir şekilde, çağlayan yüzünden durmak zorunda kaldığı Albany'den yaklaşık on mil uzaklıktaki Cohoes'e kadar gitmiş. Nehrin alt kısımlarında yaşayan kızılderilileri güçlü ve savaşçı yukarı kısımdakileri ise dost canlısı ve kibar olarak tarif etmiş.

Silah olarak ne kullanıyorlarmış?

Yaylar ve uçları keskin taşlardan yapılmış, saplara sert reçineyle tutturulmuş olan oklar. Ayrıca sopalar ve büyük çakmaktaşlarından baltalar yapmışlar.

Kelly, Ne yiyorlarmış? diye sordu.

Av hayvanı ve her çeşit balık bolmuş, özellikle de mersinbalığı, somon ve istiridye. Kabak, ayçiçeği ve fasulye ile birlikte pişirdikleri mısırın ekili olduğu geniş tarlaları varmış. Aynı zamanda, bakır çubuklarda içtikleri tütünü üretiyorlarmış. Kuzeyde, Amerika ile Kanada arasındaki göller bölgesinin etrafında bakır bolmuş ve kızılderililerin işlemeyi bildikleri tek metal oymuş. Demirden haberleri varmış ama nasıl işleyeceklerini bilmiyorlarmış.

O zaman, rahat bir yaşam biçimleri varmış.

Hudson, kızılderililer arasında açlık ya da kötü beslenmeye dair bir işaret görmemiş, diye cevap vermiş. Sonra hafifçe gülümsedi. İlginç bir şekilde, ilk kâşiflerden hiçbiri, kafa derisi, tutsak ya da köle gördüklerinden bahsetmemiş. Bu tarz iğrenç alışkanlıkları, denizlerden gelen yabancılardan öğrendiklerini sanıyoruz.

Pitt düşünceli bir şekilde ellerini birleştirdi. İlk kâşiflerden biri, Avrupalılarla önceden bir ilişkileri olduğuna dair herhangi bir işaret gördüğünden bahsetmişti mi?

Hudson ve diğerleri birkaç şeyden bahsetmiş. Bunlardan biri, garip gemiler ve sarı veya kızıl saçlı, beyaz derili adamları ilk kez gördüklerinde, kızılderililerin, beklenildiğinin aksine, hiç şaşırmadıkları hakkındaymış. Verrazano'nun tayfalarından biri, eski, paslı bıçak ağızlarına benzeyen demir süsler takan kızılderililerden bahsetmiş. Başka bir tanesi, bir kızılderili evinin duvarına asılı bir demir balta gördüğünü iddia etmiş. Ayrıca, bir tayfanın kâse olarak kullanılan içbükey bir demir kap bulduğu söylentileri çıkmış.

Giordino, Viking miğferi, diye fikir yürüttü.

Wednesday sabırla gülümsedi ve devam etti. Hollandalılar, 1613'te, şimdi Albany olan yerin yakınına bir kale inşa ederek, vadiye yerleşmeye başladıktan sonra kabile dillerini öğrendiler ve geçmişin hikâyeleri ortaya çıkmaya başladı.

Hikâyeler ne diyordu?

Wednesday, Gerçekleri efsanelerden ayırmak zor, diye cevap verdi. Yüzyıllar boyunca ağızdan ağıza anlatılan hikâyeler, onları destekleyecek kanıt olmadığı için tabii ki çok şüpheliydi. Bir tanesi, vahşi, beyaz derili ve güneşte parlayan sert kafaları olan sakallı adamların geldiğinden ve vadiye yerleştiğinden bahsediyordu. Birisi uzun bir zaman için bir yere gittiğinde...

Kelly araya girerek, Kuzeyi keşfetmek için yola çıkan Magnus Sig vatson ve yüz adamı, dedi.

Wednesday sakince, Evet, babanın keşfettiği ve çevirilerini yaptığı Rünik, Yazıt'ları biliyorum, dedi. Hikâye, hırsızlığı bir suç olarak görmeyen kızılderililer, yeni gelenlerin gemileriyle getirdikleri çiftlik hayvanlarını çalmaya ve kesmeye başladıklarında, misillemenin başladığı şeklinde devam ediyor. Onlara denildiği gibi, yüzlerinde saçları olan vahşi adamlar, hayvanlarını bulmuşlar ve hırsızların ellerini kesmişler. Ne yazık ki, hırsızlardan biri şefin oğluymuş. Öfkeli şef, vadideki diğer kabileleri toplamış. Kabilelerden biri, kültürel olarak Algonkian'a benzeyen Munsee Lenape ya da Delaware kabilesiymiş. Bir araya gelen kuvvetler, yabancıların yerleşim bölgesine saldırıp, yıkmışlar ve hepsini katletmişler. Başka bir anlatış, birkaç kadın ve çocuğun esir olarak alındığını ama bu âdetin çok uzun zaman sonra yaygınlaştığını ileri sürer.

Magnus ve adamları geri dönüp, arkadaşlarını ve ailelerini ölü bulduklarında şok olmuş olmamalılar.

Wednesday başını salladı. Sadece tahminlerde bulunabiliyoruz. Ama şimdi sıra onlara gelmişti.

Hikâye, tek bir canlı adam kalmayana dek binden fazla kızılderili öldüren parlak başlı, vahşi adamlarla yapılan büyük bir savaştan bahseder.

Kelly, Hoş bir hikâye değil, diye mırıldandı.

Wednesday ellerini yukarı kaldırdı. Doğru olup olmadığını kim bilebilir?

Pitt, Yerleşim yeriyle ilgili hiçbir iz bulunamaması çok garip, diye yorum yaptı.

Hikâye, anlaşılır bir öfke içindeki çıldırmış kızılderililerin, yeni gelenlerin yerleşim bölgelerindeki her şeyi yıkıp, yaktıklarından ve toprak üzerinde gelecekteki arkeologlara inceleyecek hiçbir iz bırakmadıklarından bahsediyor.

Bir mağaradan hiç söz edilmiş mi?

Bildiğim kadarıyla sadece Dr. Egan'ın bulduğu Rünik Yazıt üzerinde bahsi geçiyor.

Pitt hiçbir şey söylemeden beklenti içinde Wednesday'e baktı.

Wednesday onun ne beklediğini anladı. Bununla birlikte, bazı açıklanmamış olaylar vardı. Örneğin, Hudson Vadisi'nde 1000 yılında başlayan önemli bir değişim meydana geldi. Yerliler, birdenbire tarımı keşfettiler ve kendi sebzelerini yetiştirmeye başladılar. Avcılık, balık tutma ve ürün toplamanın yanında, çiftçilik gıda kaynağı haline geldi. Bu sırada, köylerini toprak setleriyle desteklenen kaya ve dikey kütüklerle sağlamlaştırmaya; ayrıca, duvarlarına uyku platformları yerleştirilmiş oval, uzun evler inşa etmeye başladılar, bu daha önceki zamanlarda hiç yapmadıkları bir şeydi.

Yani, Vikinglerin onlara ürün ekmeyi ve sağlam evler yapmayı öğrettiklerini ileri sürüyorsunuz. Ve büyük savaştan sonra kızılderililer, yabancıların yeni saldırılarına karşı savunma için kazıktan çitler yapmaya başladılar.

Wednesday, Ben gerçekçi biriyim, Bay Pitt, dedi. Herhangi bir şey ileri sürmüyorum. Size anlattıklarım eski söylentiler ve varsayımlar. Çoğu arkeolog tarafından güvenirliği şüpheli olan Rünik Yazıt'ların üzerindeki yazıların ötesinde kesin kanıtlar bulunana kadar, bu hikâyeleri sadece masal ya da efsane olarak kabul edebiliriz.

Kelly alçak sesle, Babamın Viking yerleşim bölgesini bulduğuna inanıyorum, dedi. Ama araştırmasını açıklayamadan öldü ve notlarını ya da defterlerini bulamıyoruz.

Wednesday dürüstçe, Büyük bir içtenlikle başarılı olmanızı diliyorum, dedi. İspanyollar ve Hollandalılardan altı yüz yıl önce Hudson Vadisi'nin ziyaret edildiğine ve yerleşildiğine inanmayı her şeyden çok isterim. Tarih kitaplarını yeniden yazmak çok eğlenceli olabilir.

Pitt ayağa kalktı, masanın üzerinden eğildi ve Dr. Wednesday'in elini sıktı. Teşekkürler, doktor. Zaman ayırdığınız için minnettarız.

Önemli değil, benim için bir zevkti. Kelly'ye gülümsedi. Bir şey bulursanız, lütfen bana haber verin.

Bir sorum daha var.

Evet?

İlk kâşiflerin bahsettikleri dışında, Vikinglere ait başka eşyalar bulundu mu?

Wednesday kısa bir süre düşündü. Bin dokuz yüz yirmilerde bir çiftçi, zincirden eski paslı bir zırh bulduğunu bildirmiş, ama bundan ne çıktığını ya da bir bilim adamının onu inceleyip, incelemediğini bilmiyorum.

Tekrar teşekkürler.

Wednesday'e veda edip, odasından çıktılar ve otoparka doğru ilerlediler. Gökyüzünde koyu bulutlar toplanıyordu ve birkaç dakika sonra yağmur yağacakmış gibi görünüyordu. İlk damlalar düşmeye başladığında arabaya ulaşmış ve içine girmişlerdi. Giordino kontak anahtarını çevirip, motoru çalıştırırken içerideki ruh hali kasvetliydi.

Kelly kararlı bir şekilde, Babam yerleşim yerlerini buldu, dedi. Bunu biliyorum.

Giordino, Benim sorunum şu, bir köyle mağara arasındaki bağı kuramıyorum. Bana ne bir köy, ne de mağara var gibi geliyor, dedi.

Pitt, Köyün bütün izleri yok edildiği halde, ben bir mağara olduğuna dair bahse girebilirim ve hâlâ da duruyor, dedi.

Kelly istekle, Keşke nerede olduğunu bilseydim, dedi. Josh ve ben bulamadık.

Giordino, Kızılderililer girişini mühürlemiş olabilir, diye akıl verdi.

Kelly düşünceli bir şekilde park yerini çevreleyen ağaçlara baktı. O zaman asla bulamayacağız.

Pitt emin bir ifadeyle, Kayalık uçurumun altındaki nehirden başlayarak, bir araştırma yapmayı öneriyorum, dedi. Yan tarayıcı sonar kullanarak, yüzeyin altındaki oyuk bulunabilir. Bir NUMA botu ve alıcı ayarlayıp, yarın değil öbür gün gidebiliriz.

Giordino üniversitenin otoparkından çıkmak üzereydi ki, telefonu çaldı. Giordino. Bir duraksama ve sonra. Bir saniye, amiral. Burada. Arka koltuktaki Pitt'e telefonu uzattı. Sandecker arıyor.

Pitt, Evet, amiral, dedi. Sonra üç dakika boyunca sessiz kaldı ve cevap vermeden dinledi. Sonunda, Evet, efendim. Yoldayız. Telefonu, Giordino'ya verdi. Bir an önce WashingtonA geri dönmemizi istiyor.

Bir sorun mu var?

Daha çok acil durum gibi.

Kelly, Ne olduğunu söyledi mi? diye sordu.

Görünüşe bakılırsa, Curtis Merlin Zale ve Cerberus'taki arkadaşları Emerald-Dolphin 'den bile kötü bir felaket yaratmak üzereler.

8 AĞUSTOS 2003 WASHINGTON, DC

Kongre Üyesi Loren Smith, kendini vahşi bir ata bağlanmış ve çölde sürüklenmiş gibi hissediyordu. Cerberus'un yöneticileri, Yasadışı Pazarlama Tekniklerini Soruşturan Kongre Komitesi huzuruna çağrıldıkları halde, gelmemişlerdi. Bunun yerine, bütün tutanakların üzerine çözülemeyen bir sır perdesi seren, bir ordu şirket avukatı tarafından temsil ediliyorlardı.

Loren duruşmayı ertesi saBaba kadar kapatan tokmağını masaya vururken fısıldayarak, Oyalama taktikleri, dedi. Bu sabah gördüğümüzden daha fazla iğrençleşemezler.

Kuzey Dakota'dan bir Demokrat olan Kongre Üyesi Leonard Sturgis yanma gelip elini omzuna koyduğunda, Loren öfke ve sinir içinde oturuyordu.

Cesaretin kırılmasın, Loren.

Sert bir ses tonuyla, Bugün fazla yardımcı olduğunu söyleyemem, dedi. Yalan ve çarpıtma olduklarını çok iyi bildiğin halde, bize sundukları her şeyi kabul ettin.

Tanıklık ettikleri şeylerin tamamıyla yasal olduğunu inkâr edemezsin.

Komitenin huzurunda, Curtis Merlin Zale ve yönetim kurulu üyelerini görmek istiyorum. Suyu bulandıran bir grup düzenbaz avukatı değil.

Sturgis, Bay Zale'in uygun zamanda geleceğinden eminim, dedi. Son derece mantıklı bir insan olduğunu göreceksiniz.

Loren, Sturgis'e onu susturan bir bakış fırlattı. Zale geçen akşam çok kaba bir şekilde akşam yemeğime engel oldu ve onun aşağılık biri olduğunu gördüm.

Sturgis kaşlarını çattı, bu ona özgü bir davranış değildi. Yüzünde nadiren gülümseme olmazdı. Kongrede son derece barışçı biri olarak tanınırdı. Onda, hayatının çoğunu çiftlikte geçirmiş birinin havası vardı. Erkek kardeşleri hâlâ Kuzey Dakota, Buffalo'daki aile çiftliğini işletiyorlardı, Sturgis çiftlik hayatını korumak ve sürdürmek için verdiği bitmez tükenmez savaş yüzünden sürekli olarak yeniden seçiliyordu. Loren'ın gördüğü kadarıyla tek sorumluluğu, Zale'e yakın olmaktı.

Gerçek bir şaşkınlıkla, Zale'le tanıştın mı? diye sordu.

Mantıklı dediğin adam, soruşturmayı düşürmediğim takdirde, hayatıma son vermekle beni tehdit etti.

Buna inanamam.

Loren öfkeyle, İnan! dedi. Tavsiyemi dinle, Leo. Cerberus'tan uzak dur. Gittikçe batıyorlar ve Zale'in sonu kıyamet olmazsa şanslı sayılır.

Sturgis belinde süet bir kemeri olan bej rengi tüvit bir takım içinde kusursuz görünen Loren'ın dönüp, uzaklaşmasını seyretti. Derisinin rengi, kıyafetinin rengiyle uyumlu bir evrak çantası taşıyordu. Bu, onun markasıydı.

Loren ofisine geri dönmedi. Geç olmuştu, doğrudan ofisinin bulunduğu binanın altındaki Kongre'ye ait otoparkta duran arabasına gitti. Yoğun trafik kuyruğunda ilerlerken, günün olaylarını düşündü. Kırk beş dakika sonra Alexandria'daki evine ulaştı. Durup garaj kapısının kumandasına bastığı sırada, gölgelerin arasından bir kadın çıktı ve şoför tarafına yaklaştı. Loren korkmadan döndü ve

penceresini açtı. Kongre Üyesi Smith. Rahatsız ettiğim için kusura bakmayın ama çok acil konuşmamız gerekiyor. Kimsiniz?

Adım Sally Morse. Yukon Petrol'ün başkanıyım.

Loren kot pantolon ve açık mavi bir kazak giymiş kadını inceledi. Loren'a bakan gözlerde samimiyet vardı. Garaja girin.

Loren arabayı park etti ve garaj kapısını kapattı. Lütfen içeri gelin. Salona doğru yolu gösterdi. Dekor son derece moderndi, her mobilya özel olarak tasarlanmıştı. Lütfen oturun. Bir bardak çay ister misiniz?

Biraz daha sert bir şey tercih ederim, teşekkürler.

Loren cam kapaklarında egzotik çiçek desenleri olan içki dolabını açarken, Zehrin adını söyleyin, dedi.

Buzlu Scotch viski.

Erkek gibi konuştunuz.

Loren bir bardak buzlu Cutty Sark hazırladı ve Sally'e uzattı. Sonra bir Coors birası açtı ve sehpanın karşısına oturdu. Evet, Bayan Morse, neden bana geldiniz?

Çünkü Cerberus imparatorluğu ve petrol piyasası üzerindeki etkisiyle ilgili Kongre soruşturmasını siz yürütüyorsunuz.

Loren'ın kalp atışları hızlanmaya başladı, ama kendine hâkim olmaya çalıştı. Benimle paylaşmak istediğiniz bir bilgi mi var?

Sally viskisinden büyük bir yudum aldı, suratını ekşitti ve derin bir nefes aldı. Umarım bir şey anlarsınız. Şu andan itibaren, hayatım tehlikede, mülküm büyük ihtimalle yok edilecek ve uğruna çok çalıştığım itibarım ve pozisyonum zarar görecek.

Loren, Sally'i zorlamadı ve sabırla bekledi. Siz çok cesur bir kadınsınız.

Sally üzüntüyle başını salladı. Pek değil. Sadece, Curtis Merlin Zale'in uşaklarının diğerlerine yaptıkları gibi tehdit edeceği ya da öldüreceği bir ailem olmadığı için şanslıyım.

Loren'ın vücudu adrenalin pompalamaya başlıyordu. Zale'in isminin telaffuz edilmesi, çatıya düşen bir yıldırım etkisi yaratmıştı.

Loren, Yasadışı faaliyetlerinde onun sır ortağısınız, demeye cüret

etti.

Beni aralarına alıp diğer büyük petrol şirketlerinin yöneticileriyle birlikte bir kartel oluşturduğundan beri, evet.

Benim kartelden haberim yoktu. Loren anadamarı bulduğunu hissetmeye başlamıştı.

Sally, Oh, elbette, dedi. Zale'in planı, artık yabancı petrole bağımlı olmayan bir ulus yaratmak için şirketlerimizi gizlice birleştirmekti. Başlangıçta, güzel bir amaç gibi gelmişti. Ama sonra, planlarının OPEC'in kazancını kesmenin ötesine geçtiği anlaşıldı.

Esâs amacı nedir?

Amerikan Hükümeti'nden daha güçlü olmak. Zale tam bir tekel kurduktan ve yabancı petrolün kıyılarımıza girmesi yasaklandıktan sonra, ayaklarını kaydıracağını bilmeden, ucuz petrole ve bol mala

bağımlı hale geldiği için onun gayretlerini takdir edecek bir ülkeye planlarını zorla kabul ettirmek.

Loren, Sally'nin söylediklerini tam olarak içeriğini kavrayamadığı için, Bunun nasıl mümkün olacağını anlayamıyorum, dedi. Kuzey Amerika'da yeni petrol sahaları açmadan bir tekel kurmayı başarabilir?

Devlete ait toprakları kendi çıkarları için kullanmak ve buralarda sondaj yapmakla ilgili bütün Amerikan ve Kanada kısıtlamalarını kaldırtarak. Çevreyle ilgili bütün kaygıları bir kenara iterek. Ve Washington'u satın alıp, kontrol ederek. En kötüsü de, Amerikan halkını ülkeye giren yabancı petrole karşı protesto yapmaya ve ayaklanmaya ikna ederek.

Loren, İmkânsız, diye bağırdı. Hiç kimse başkalarının sırtından bu kadar büyük bir güç elde edemez.

Sally sıkıntıyla, Protestolar başladı bile, dedi. İsyan, çıkmak üzere, En son planladığı felaketi anlatınca, anlayacaksınız. Petrol tekelini kurmasına çok az kaldı.

Bu, imkânsız.

Sally ümitsizce gülümsedi. Onu hiçbir şeyin engelleyemeyeceğini ya da amacına ulaşmak için hiçbir kötülükten kaçınmayacağını, hatta toplu katliamlar yapabileceğini söylemek çok sıradan gelebilir, ama hepsi doğru.

Emerald-Dolphin ve Golden Marlin.

Sally şaşkın bir ifadeyle Loren'a baktı. Bu facialarla ilgisi olduğunu biliyor musunuz?

Bana bildiklerinizi anlattığınız için size NUMA'yla birlikte çalışan FBI'ın, facialarn kaza olmadığını, Cerberus'un Viperlar adındaki ajanları tarafından gerçekleştirildiğini kanıtladıklarını söylemekte bir sakınca görmüyorum. Çıkardığımız sonuca göre, yolcu gemisinin yanışı ve sualtı yolcu gemisinin batışı, suçu Dr. Elmore Egan'ın manyetohidrodinamik motorlarına atmak için planlandı. Zale sürtünmeyi neredeyse yok eden Egan'ın formülünü bulduğu devrim yaratan yakıt yüzünden, motorların üretimini durdurmak istedi. Eğer piyasada satılırsa, petrol satışlarında büyük bir çukur açacak ve rafineri şirketlerinin kâr ve zararları arasında fark yaratacaktı. Sally hayret içinde, Hükümet müfettişlerinin, Zale'in kiralık katillerinden haberdar olduklarını bilmiyordum. Şimdiye kadar Zale de öğrenemedi. Sally keyifsizce ellerini açtı. Biliyor.

Loren şüpheyle baktı. Nasıl? Soruşturma büyük bir gizlilik içinde yürütülüyor.

Curtis Merlin Zale, Washington'da yararlanabileceği kişileri satın almak için beş milyar dolardan fazla para harcadı. Yüzden fazla senatör ve temsilciyle birlikte Adalet Bakanlığı dahil, her bakanlıktan memurlar Zale'in avucunun içinde.

Loren dikkatle, İsimlerini verebilir misiniz? diye sordu.

Sally'nin yüzü neredeyse şeytanca bir ifade aldı. Çantasından bir bilgisayar disketi çıkardı. Hepsi burada. İki yüz on bir isim. Onlara ne zaman, ne kadar ödendiğini bilmiyorum. Ama kartelin yöneticisi Sandra Delage yerine yanlışlıkla bana gönderilen mühürlü bir dosya elime geçti. Kopyalarını aldıktan sonra, dosyayı tekrar mühürledim ve Sandra'ya gönderdim. Çok şükür, Cerberus

ve Zale'in çılgın planları hakkında fikirlerimin değiştiğinden şüphelenmedi ve en ufak bir kuşku belirtisi göstermedi.

İsimlerden birkaçını bana söyleyebilir misiniz? Her iki partinin liderleri ve Beyaz Saray'dan üç büyük yetkili diyelim.

Kongre Üyesi Leonard Sturgis?

Listede.

Loren öfkeyle, Bundan korkuyordum, dedi. Ya Başkan?

Sally başını salladı. Bildiğim kadarıyla, Zale'le birlikte hiçbir şey yapmak istemiyor. Başkan mükemmel değil ama petrol zenginlerini, Zale'in kokuşmuş biri olduğunu bilecek kadar iyi tanıyor.

Loren ve Sally, sabah üçe kadar konuştular. Sally, Zale'in San Francisco limanında bir tankeri havaya uçurmayı planladığını anlatınca, Loren dehşete düştü. Disket, Loren'ın ev bilgisayarına takılıydı ve içindeki bilgiler, küçük bir kitap müsveddesi kalınlığında kâğıt birikene kadar yazıcıyla basıldı. Sonra iki kadın, disketi ve basılmış kopyaları Loren'ın garajındaki depo dolabının altındaki kasaya sakladılar.

Bu gece burada kalabilirsin ama sana soruşturma devam ederken gizlenebileceğin güvenli bir yer bulmak zorundayız. Zale hain planını gammazlayacağını fark ederse, seni susturmak için elinden geleni yapacaktır.

Susturmak, cinayet için hoş bir kelime. Yakıt formülünü almak için Dr. Egan'ın kızı Kelly Egan'a işkence yapmaya çalıştılar bile. Başarılı oldular mı?

Hayır, Zale'in Viper dostları bir şey öğrenemeden, Kelly kurtarıldı. Onunla tanışmak isterim.

Tanışabilirsin. Benimle birlikte kalıyordu ama geçen akşam Zale bizi akşam yemeğinde birlikte görünce, onu da başka bir yere saklamak zorunda kaldım.

Sadece bir gecelik eşyayla geldim. Yanımda yalnızca birkaç kozmetik, mücevher ve iki üç temiz iç çamaşırı var.

Loren, Sally'nin vücudunu inceledi ve başını salladı. Beden ölçümüz, hemen hemen aynı. Dolabımdan üzerine ne uyuyorsa alabilirsin.

Bu pis iş bittiğinde çok mutlu bir kadın olacağım.

Bunu yaparken, mahkeme ve Kongre Soruşturma Komitesi önünde tanıklık etmenin isteneceğinin farkındasın değil mi?

Sally ciddiyetle, Sonuçlarını kabul ediyorum, dedi.

Loren ona sarıldı. Tekrar söyleyeceğim. Sen çok cesur bir kadınsın.

İyi niyetin, hırslarımın önüne geçtiği ender zamanlardan biri.

Loren içtenlikle, Seni çok takdir ediyorum, dedi.

Bu geceden sonra nerede saklanmamı istiyorsun?

Zale'in Adalet Bakanlığı'nda bir sürü casusu olduğu için, seni devletin gizlenme evine koymanın akıllıca olmadığını düşünüyorum. Loren kurnazca gülümsedi. Seni, Fort Knox'dan bile daha fazla

güvenlik sistemi olan eski bir uçak hangarına saklayacak bir arkadaşım var. Adı, Dirk Pitt.

Güvenilir biri mi?

Loren güldü. Tatlım, eğer eski Yunan Filozofu Diyojen elinde bir fenerle dürüst bir adam bulmak için hâlâ dolaşıyor olsaydı, yolculuğunu Dirk'ün kapısında bitirirdi.

Kelly Washington'da uçaktan indikten sonra onu Loren'ın evine bırakacak olan işarctsiz bir minibüse kadar kendisine eşlik edildi. Pitt ve Giordino onun gidişini izledikten sonra NUMA'ya ait bir Lincoln Navigator'a bindiler ve şoför Landover, Maryland'e doğru arabayı sürerken, dinlendiler. Yirmi dakika sonra, Arena Caddesi'ne döndüler ve Washington Redskins futbol takımının kendi stadyumu olan FedEx Sahası'nın geniş otoparkından içeri girdiler. 1997'de inşa edilen stadyumun seksen bin yüz on altı taraftar kapasitesi ve geniş, rahat koltukları vardı. Arka taraftaki lokantalar, etnik yemekler sunuyordu. Tekrar görüntüler için iki dev ekran ve dört skor tahtası, taraftarların oyunun güzel sayılarını takip etmelerini eğlenceli hale getiriyordu.

Navigator, yerin altındaki VIP park alanına indi ve otomatik silahlar tutan iki güvenlik görevlisinin beklediği bir giriş kapısının önünde durduruldu. Pitt ve Giordino'yu durdurdular ve stadyumun koltukları altında uzanan uzun koridordan geçmelerine izin vermeden önce, NUMA'nın güvenlik bölümünün önceden onlara verdiği fotoğraflarla, Pitt ve Giordino'nun yüzlerini karşılaştırarak, incelediler.

Güvenlik görevlilerinden biri, Soldan dördüncü kapı, baylar, diye yol gösterdi.

Giordino, Pitt'e, Bu kadar tedbir sana aşırı gelmedi mi? Diye sordu.

Amirali tanıdığım kadarıyla, mutlaka iyi bir nedeni vardır.

Kapıya ulaştılar, önünde başka bir silahlı güvenlik görevlisi duruyordu. Nöbetçi, onları şöyle bir inceledi ve sonra kapıyı açıp, kenara çekildi.

Giordino sessizce, Soğuk Savaş'ın yıllar önce bittiğini sanıyordum, diye mırıldandı.

Kendilerini misafir futbol takımının soyunma odasında bulunca biraz şaşırdılar. Birkaç kişi, takımın yönetim ofisinde çoktan yerlerini almışlardı. Loren, Sally Morse ile birlikte oradaydı. Amiral Sandecker, Rudi Gunn ve Hiram Yaeger, NUMA'yı temsil ediyordu. Pitt, Sahil Korumanın Amirali Amos Dover, Deniz Kuvvetleri'nden Kaptan Warren Gamet ve Donanma'nın SEAL Harekâtı'ndan emekli Binbaşı Miles Jacobs'u tanıdı. Pitt ve Giordino, geçmişte hepsiyle birlikte çalışmışlardı.

Tanıdık gelmeyen tek kişi, bir yolcu gemisi kaptanına benzeyen, seçkin görünüşlü, uzun boylu bir adamdı. Gemici görünüşüne ek olarak, sol gözünün üzeri siyah bir bezle örtülmüştü. Pitt onun ellili yaşlarının sonunda olduğunu tahmin etti.

Pitt NUMA'daki iş arkadaşlarını selamlayıp, geçmiş maceralardan tanıdığı ordu mensuplarının ellerini sıkarken, yabancıyı kısa bir an için aklının bir köşesine itti. Dover Batık projesinde Pitt'le birlikte çalışmıştı. Garnet ve Jacobs, Antartika'da kaybetmek üzere oldukları bir ateşli saldırının içindeyken, Pitt'le Giordino Amiral Byrd'in devasa kar aracıyla tam zamanında yetişmişti. Hal hatır faslından sonra Pitt'in dikkati, gözünün üzerinde siyah bez olan adam üzerinde yoğunlaştı.

Sandecker, Dirk, Wes Rader'i tanıştırayım. Wes deniz kuvvetlerinden eski bir arkadaş. Atlantik'e girmeye çalışan Rus denizaltılara dikkat ederek, Baltık Denizi'nde birlikte çalışmıştık. Wes Adalet Bakanlığı'nda başkan yardımcısı ve faaliyetlerimizi yasal yönden koordine edecek.

Pitt'in aklına bir sürü soru geldi ama bunları sormak için uygun zamanı bekledi. Yalnız olsalardı, Loren'ı kucaklayıp, dudaklarından öperdi. Ama bu işti ve Loren bir Kongre üyesiydi, bu yüzden hafifçe eğilerek Loren'ın uzattığı eli sıktı. Sizi tekrar gördüğüme memnun oldum, Sayın Kongre Üyesi.

Loren gözlerinde sinsi bir pırıltıyla, Ben de, dedi. Sally'e döndü. Sana anlattığım adam bu. Sally Morse, Dirk Pitt.

Sally, Pitt'in opale benzer yeşil gözlerine derin derin baktı ve onunla I tanışan çoğu kadının gördüğü şeyi gördü: güvenilecek bir adam.

Hakkınızda çok şey duydum, dedi. Pitt yan gözle Loren'a baktı ve gülümsedi. Umarım çok ballandırmamışsındır.

Sandecker, Herkes bir sandalye bulup otururs a, toplantıya başlayacağız, dedi. Oturdu, büyük purolarından birini çıkardı ama bu kez or1 tamda bayanlar bulunduğu için yakmadı. İçmek isteseydi, büyük ihtimalle karşı çıkan kimse olmazdı. Kadınlar, büyük ihtimalle puro kokusunu, son futbol maçından sonra soyunma odasında havada asılı kalmış ter kokusuna tercih ederlerdi.

Baylar, bazılarının zaten bildiği gibi Bayan Morse, Yukon Petrol; Şirketi'nin yönetim kurulu başkanı. Milli güvenliğimize ve ülkemizin vatandaşlarına yönelik, hepimizi ilgilendiren ölümcül bir tehditten bahsedecek. Sally'e döndü. Söz sizde.

Rader, Araya girdiğim için özür dilerim amiral, ama neden bütün j bu güvenlik oyunlarını oynadığımızı anlayamıyorum. Bir futbol stadyumunun soyunma odasında buluşmak, bana biraz abartılı geldi.

Bayan Morse, anlatacaklarını bitirdikten sonra sorunuz cevaplanacak. Sally'e başıyla işaret etti.

Lütfen başlayın.

Sally iki saat boyunca, Curtis Merlin Zale'in bir petrol tekeli yaratmak ve Amerikan Hükümeti'ne şartlarını zorla kabul ettirirken muazzam bir servet kazanmakla ilgili büyük planını ayrıntılı bir şekilde anlattı.

Bitirdiğinde, odadakiler yoğun kuşkular içindeydi. Sonunda, Wes Rader konuştu. Bize anlattıklarınızın doğru olduğuna emin misiniz?

Sally kararlı bir şekilde, Her kelimesi doğru, dedi.

Rader, Sandecker'e döndü. Bu tehlike, bu odadakileri aşar. Diğerlerini derhal uyarmalıyız. Başkan, Kongre liderleri, Genelkurmay Başkanı, Adalet Bakanlığındaki patronum, bunlar sadece başlangıç için.

Sandecker, Bunu yapamayız, dedi ve Kongre üyelerinin, teşkilat görevlilerinin, Adalet Bakanlığındaki kişilerin ve Batı Kanat'ındaki başkan yardımcılarının isimlerinin yazılı olduğu kopyalan dağıttı. Rader'e, İşte bu yüzden. Gizliliğin sebebi bu, dedi. Elinizdeki kâğıtlarda isimlerini gördüğünüz kişilerin hepsi, Cerberus ve Curtis Merlin Zale adına satın alındı.

Rader inanamayarak isimleri gözden geçirirken, İmkânsız, dedi. O zaman para transferlerinin izi olurdu.

Sally, Para, Cerberus'un sahibi olduğu şirketlerin sahibi olduğu denizaşırı şirketler vasıtasıyla ödendi, diye cevap verdi. Bütün fonlar ve rüşvetler, Adalet Bakanlığı müfettişlerinin izlerini

bulmaları yıllar alacak offshore hesaplarda.

Tek bir adamın bütün bir sistemi bozması nasıl mümkün olabilir?

Loren, Sally'nin yerine cevap verdi. Zale'in rüşvetlerini reddedemeyen Kongre üyeleri, zengin olmayan adamlar. Bir milyon dolar için ideallerinden ya da ahlaki kurallarından vazgeçmeyebilirlerdi ama on ya da yirmi milyon dolar reddedemeyecekleri kadar yüksek rakamlardı. Zale'in tuzağına düşenler, onun ağının içeriğini tam olarak bilmiyorlar. Şimdiye kadar, Sally sayesinde, Cerberus çemberinin dışında Zale'in hükümet üzerindeki yaygın etkisini bilen tek kişiler biziz.

Sally, Haber medyasındaki saygın kişileri de unutma, diye ekledi. Zale'in kontrolü altındakiler, haberleri onun lehine çevirebilirler. Eğer karşı koyarlarsa, Zale onları teşhir etmekle tehdit edecektir ve bu durumda güvenirlikleri kalmadığı için birkaç saat içinde işten atılıp, kendilerini sokakta bulacaklardır.

Rader başını salladı. Ne kadar varlıklı olursa olsun, bu işten tek bir adamın sorumlu olduğuna hâlâ inanamıyorum.

Tek başına hareket etmedi. Zale, Amerika ve Kanada'nın en güçlü petrol kralları tarafından desteklendi. Bütün paralar, Cerberus'tan çıkmadı.

Yukon Petrol de mi?

Sally ciddiyetle, Yukon Petrol de, diye cevap verdi. Zale'in büyüsüne kapılan diğerleri kadar suçluyum.

Loren, Sally'nin elini sıkarak, Bize gelerek, suçunu fazlasıyla telafi ettin, dedi.

Rader, Neden ben? diye sordu. Ben, Adalet Bakanlığı'nda sadece üçüncü sıradaki bir adamım.

Sandecker, Gördüğünüz gibi listede sizin değil, üstünüzdeki kişilerin ismi yazılı, diye cevap verdi. Ayrıca sizi ve eşinizi yıllardır tanıyorum. Sizin satın alınamayacak, onurlu bir adam olduğunuzu biliyorum.

Loren, Size de yanaşmış olmalılar, dedi.

Rader hatırlamaya çalışarak tavana baktı. Sonra başını salladı. İki yıl önce. Evimin yakınlarında köpeğimi gezdirirken, garip bir kadın, evet bir kadındı, yanıma yaklaştı ve konuşmaya başladı.

Sally gülümsedi. Küllü sarı saçlı, mavi gözlü, bir seksen boylarında, altmış kilo. Dolaysız bir yaklaşım tarzı olan, çekici bir kadın.

Doğru bir tarif.

Adı, Sandra Delage. Zale'in başyöneticisi.

Sandecker, Açıkça para teklif etti mi? diye sordu.

Rader, Kaba bir şekilde değil, diye cevap verdi. Hatırladığım kadarıyla, belirsiz ifadelerle konuştu. Eğer piyangoyu kazanırsam ne yapardım? İşimden memnun muydum ve çabalarım takdir ediliyor muydu? Washington dışında bir yerde yaşama imkânım olsaydı, burası neresi olurdu? Görünüşe bakılırsa, sınavı geçemedim. Bir kavşakta benden ayrıldı ve onu bekleyen arabaya bindi. Bundan sonra hiçbir şey duymadım.

Sandecker, İşleri başlatmak sana düşüyor. Zale ve Cerberus'taki dostları durdurulmalı ve adalete teslim edilmeli, dedi. Burada, büyük boyutlarda ulusal bir skandal söz konusu.

Rader, Nereden başlıyoruz, diye sordu. Eğer Bayan Morse'un rüşvet alan memurlar listesi doğruysa, basitçe başsavcının ofisine girip, onu rüşvet aldığı için tutukladığımı söyleyemem.

Loren, Bunu yaparsan, Zale'in Viper takımındaki suikastçılar cesedini Potomac Nehri'ne atarlar, dedi.

Sandecker iki büyük karton kutuyu açıp, birkaç santim kalınlığındaki dokümanları dağıtmaya başlayan Hiram Yaeger'e baktı.

Bayan Morse'un verdiği bilgilerden ve Zale'in kanunlara karşı gelen imparatorluğu hakkında NUMA'nın bilgisayar imkânlarıyla yaptığımız kendi araştırma kırımızdan yararlanarak, dürüst memurları ne yapılması gerektiği konusunda ikna etmek için gereğinden fazla sağlam, tespit edilmiş kanıttan oluşan tam bir iddianame hazırladık. Rader'ın gözlerinin içine baktı. Wes Adalet Bakanlığı'nda gizli bir dava oluşturmak için sadakatine tamamıyla güvenebileceğiniz kişilerden bir ekip oluşturmalısınız. Al Capone'u içeri attıran Dokunulmazlar gibi, tehditlerden korkmayan kişiler. Sızıntılar olmamalı. Zale eylemlerinizden şüphelenirse, vuruş ekibini gönderecektir.

Bunun Amerika'da olabileceğine inanamıyorum.

Loren, İş dünyasının ve hükümetin perde arkasında halkın bilmediği pek çok alçakça olay dönüyor, dedi.

Rader masanın üzerinde duran kalın rapora endişeyle baktı. Umarım, başımdan büyük işlere kalkışmıyorumdur.

Loren, Kongre adına her türlü yardımda bulunacağım, diye ona söz verdi.

Bir uzaktan kumandanın tuşlarına basıp, San Francisco Körfezi'ni gösteren bir monitörü aşağı indiren Sandecker, Önceliğimiz, San Francisco'nun yarısını haritadan silecek petrol tankerini durdurmak, dedi. Döndü ve tartışma sırasında sessiz kalan Dover, Gamet ve Jacobs'a baktı. Siz, burada devreye giriyorsunuz.

Dover açıkça, Sahil Güvenlik, Pacific Chimera'inn körfeze girmesini engelleyecek, dedi.

Sandecker başını salladı. Basit gibi görünüyor, Amos. Uyuşturucudan, yasadışı göçmene ve kaçak silaha kadar her şeyi taşıyan binlerce gemiyi durdurdunuz. Ama dünyanın en büyük süper petrol tankerini durdurmak, pruvasına bir el ateş etmekten ve bir megafonla uyarmaktan çok daha zor olacak.

Dover, Garnet ve Jacobs'a gülümsedi. Bu yüzden mi masada Donanma'nın SEAL Ekibi ve Deniz Kuvvetleri var?

Sandecker, Tabii ki, operasyonun başında siz olacaksınız, dedi. Ama eğer, tankerin kaptanı faça edip, durma emrinizi umursamaz ve körfeze doğru ilerlemeye devam ederse, fazla seçeneğimiz yok. Gemi, Golden Gate'in dışında durdurulmalı, ama ona ateş edip, çok fazla miktarda petrolün dökülmesine sebep olamayız. Son çare olarak, bir savaş ekibi helikopterler tarafından geminin üzerine indirilecek ve mürettebatı etkisiz hale getirecek.

Sandecker uzaktan kumandanın başka bir düğmesine bastı, harita büyüdü ve Golden Gate köprüsünün kuzeyindeki okyanusu gösterdi.

Deniz haritasında, Kaliforniya sahiline doğru giden bir geminin küçük bir resmi vardı. Aşağı yukarı dokuz yüz mil uzakta.

Kırk sekiz saatten az bir zamanımız kaldı.

Korkunç haberi, Bayan Morse ve Kongre Üyesi Smith'ten ancak bu sabah erken saatlerde aldık.

Dover kesin bir ifadeyle, Sahil Güvenlik kotralarını elli mil açıkta yollarını kesmek için bekleteceğim, dedi.

Jacobs, Ben de, her ihtimale karşı iniş ekibini havada tutacağım, dedi.

Gamet, SEAL ekibim, gemiye denizden çıkmak için hazır bekleyecek, diye ekledi.

Dover şüpheyle Garnet'e baktı. Adamların hareket halindeki bir süper tankere denizden çıkabilirler mi?

Garnet belli belirsiz bir sırıtmayla, Bu, birçok kez tekrarladığımız bir egzersiz, dedi.

Dover, Bunu görmem lazım, dedi.

Sandecker alçak sesle, Evet, baylar ve bayanlar, NUMA'nm bu projedeki görevi bu kadar. Yine de, ihtiyaç olursa yardım etmeye ve Emerald-Dolphin yangını ve gizlenen batışı hakkında ve yakın zamanda yaşanan Golden Marlin trajedisiyle ilgili topladığımız kanıtları sunmaya hazırız, ama biz bir denizbilimi kurumuyuz ve bir soruşturma teşkilatı gibi hareket etmeye yetkili değiliz. Gizli soruşturmanın ilk evresini başlatmak için yurtseverlerden oluşan güvenilir bir ekip kurma işini, Wes ve Loren'a bırakıyorum.

Loren, Rader'a, Tam bize göre bir iş, dedi.

Rader alçak sesle, Evet, diye cevap verdi. Bu listedeki bazı kişiler benim arkadaşlarım. Bu iş bitince, yalnız bir adam olacağım.

Loren yavan bir gülümsemeyle, Toplum dışına itilen tek kişi sen olmayacaksın, dedi. Listede benim de arkadaşlarım var.

Dover sandalyesini geriye itti, ayağa kalktı ve Sandecker'a baktı. Operasyonun durumu hakkında size saat başı rapor vereceğim.

Bunu çok takdir ederim, Amos. Teşekkürler.

Teker teker soyunma odasından çıktılar. Sandecker, Pitt, Giordino ve Rudi Gunn'dan kalmalarını rica etti. Yaeger çıkarken, elini Pitt'in omzuna koydu ve buradan ayrıldıktan sonra NUMA merkezine uğrayıp, bilgisayar katına gelmesini istedi.

Sandecker, sandalyesinde gevşedi ve büyük purosunu yaktı. Taciz eden bir ifadeyle Giordino'ya bakarak, onun da özel purolarından birini yakmasını bekledi ama Al ona sadece büyüklük taslayan bir gülümsemeyle baktı. Çocuklar, görünüşe bakılırsa oyun dışı edildiniz.

Pitt, Sandecker ve Gunn'a bakarken, Rudi'yle sizin, uzun süre oyun dışı kalmamıza izin vermeyeceğinizden eminim, dedi.

Gunn gözlüğünü düzeltti. Mercanların yaygın ölümünü incelemesi için Havai Adaları'nın kuzeybatısındaki Fransız Polinezyası'na bir keşif heyeti gönderiyoruz. Araştırmayı Al'in yürütmesini istiyoruz.

Pitt, Ya ben? diye sordu.

Sandecker alaycı bir şekilde, Umarım, Atlantis Projesi'nden kalan kalın giysilerini saklamışsmdır, dedi. Buz dağlarını geçmeye çalışarak, bilim adamlarının buzullar altında kaldığına inandığı büyük göle ulaşmak için Antarktika'ya geri döneceksin.

Pitt'in yüzünde kabul etmediğini gösteren bir ifade belirdi. Tabii ki, talimatlarınızı itiraz etmeden uygulayacağım, amiral. Ama Dr. Elmore Egan'la ilgili bir sırrı çözmek için Al ve kendi adıma sizden beş gün rica ediyorum.

Gizli laboratuvarını aramak için mi?

Biliyor musunuz?

Kaynaklarım var.

Pitt, Kelly, diye düşündü. İhtiyar tilki, onu Zale'in uşaklarından gelecek zararlara karşı korurken, sevimli amcayı oynamış olmalıydı. Kelly, ona Viking araştırmalarını ve kayıp mağara efsanesinin ardındaki bilmeceyi anlatmış olmalıydı.

Dr. Egan'ın ölmeden önce üzerinde çalıştığı şeyi, Zale ona ulaşamadan önce bulmanın milli güvenliğin işi olduğuna inanıyorum.

Sandecker, Gunn'a baktı. Sen ne düşünüyorsun, Rudi? Sence, bu iki hergeleye bir hayali araştırmaları için beş gün vermeli miyiz?

Gunn gözlüğünün üzerinden, bir çift çakalı süzen tilki gibi Pitt'le Giordino'ya baktı. Sanırım, yüce gönüllü olabiliriz, amiral. Araştırma gemilerini hazırlamak en azından beş gün alacak. Proje programını zaten hazırladım.

Sandecker, hoş kokulu mavi bir duman bulutu çıkardı. Peki, öyleyse. Rudi araştırma gemilerinize ne zaman ve nereden bineceğinizi size bildirecek. Sonra, külünü silkti ve, Size araştırmanız için bol şans dilerim. Egan'ın aklındakileri ben de merak ediyorum, dedi.

Pitt futbol stadyumundan döndüğünde, Yaeger ayaklarını masaya uzatmış, Max'le tembel tembel sohbet ediyordu. Beni görmek istemiştin, Hiram.

Evet. Yaeger doğruldu ve yakınındaki bir dolaptan Egan'ın deri çantasını çıkardı. Bir sonraki hareket için tam zamanında geldin. Hareket mi? Üç dakika kaldı. Anlamıyorum.

Kırk sekiz saatte bir, öğlen tam biri çeyrek geçe, bu çantada sihirli bir şey oluyor.

Pitt tereddütle, İçi yağla doluyor, dedi.

Kesinlikle. Yaeger çantayı açtı ve eliyle bir sihirbaz gibi boş olan kısımları gösterdi. Sonra klipslerini bastırarak, çantayı kapadı. Kol saatine baktı ve saniyeleri saymaya başladı. Sonra, Eski klişeyi ters söylersek, şimdi göremiyorsun, şimdi görüyorsun. Dikkatlice çantanın klipslerini açtı ve kapağını kaldırdı. Çantanın içi, neredeyse ağzına kadar yağla doluydu.

Pitt, Kelly Egan çantayı bana Deep Encounter'da verdikten sonra aynı şey Al ve benim de başıma geldiği için büyü yapmadığını biliyorum, dedi.

Yaeger sersemlemiş bir şekilde, Bir çeşit numara ya da illüzyon olmalı, dedi.

Pitt, İllüzyon değil, dedi. Yeteri kadar gerçek. Parmağını yağa batırdı ve parmakları arasında

ovuşturdu. Sürtünme yok gibi. Bence bu, Dr. Egan'ın süper yağı.

Milyon dolarlık soru: Nereden çıkıyor?

Pitt, Yaeger'in çalışma masasındaki Max'in holografik görüntüsüne bakarken, Max'in bir fikri var mı? diye sordu.

Max, Üzgünüm, Pitt. Ben de sizin kadar hayrete düştüm, dedi. Eğer Hiram bu gece eve giderken beni kapatmazsa, peşine düşeceğim birkaç fikir var.

Gizli ya da özel dosyalara girmeyeceğine söz verirsen.

İyi bir kız olmaya çalışacağım. Bunu söylüyordu ama konuşma tarzından bir komplo kurduğu anlaşılıyordu.

Yaeger bunu komik bulmadı. Max girmesi yasak olan yerlere girerek, daha önce onun başını belaya sokmuştu. Ama Pitt kendini tutamadı ve güldü.

Max'i erkek yapmadığına hiç pişman oldun mu?

Yaeger, smokiniyle lağıma düşmüş bir adam gibi görünüyordu. Kendini şanslı say, dedi. Evli değilsin. Sadece Max'le değil, evdeki karım ve iki genç kızımla da uğraşıyorum.

Farkında değilsin, Hiram ama kıskanılacak bir adamsın. Bunu söylemek senin için kolay. Sen asla hayatına bir kadiri sokmadın.

Pitt özlemle, Hayır, dedi. Bunu hiç yapmadım, dedi.

Pitt farkında değildi, ama yalnız bekârlık günlerine geçici olarak ara verecekti. Hangarına döndü ve kurnaz ihtiyar Sandecker'in, havaalanının kuytu köşesinde bulunan hangarının etrafında devriye gezecek bir güvenlik ekibi gönderdiğini gördü. Amiralin onun güvenliği için duyduğu endişeyi sorgulamadı. Zale'in tehditlerine rağmen, bunun gerekli olduğunu) düşünmüyordu ama yine de minnettardı. Gerçek neden, hangara girip zemin katın üzerindeki dairesine çıkana kadar anlaşılmadı.

Stereo sisteminden gelen müzik, her zaman tercih ettiği modern caz kanalı yerine, hafif müzik kanalına ayarlanmıştı. Aynı zamanda, hoş kokulu hafif bir kadın parfümü hissetti. Mutfağa baktı ve fırının üzerindeki tencerelerin içindeki yemekleri karıştıran Sally Morse'u gördü. Çıplak ayaktı, bir plaj kıyafeti ve altına ufak tefek bir şeyler giymişti.

Seni kim davet etti? Sanki sana aitmiş gibi özel alanımı istila edebileceğini kim söyledi? Güvenlik sistemlerinden seni kim geçirdi? Bütün bu sorular aklına geldi ama o, kibar bir deniz mühendisiydi ve basitçe, Merhaba, akşam yemeğinde ne var? diye sordu.

Sally döndü ve tatlı tatlı gülümseyerek, Böf stroganof, diye cevap verdi. Sever misin?

Favorilerim arasındadır.

Sally, Pitt'in yüzündeki sersemlemiş ifadeden, onu beklemediğini anladı. Kongre Üyesi Smith burada daha güvende olacağımı düşündü. Özellikle de Amiral Sandecker, hangarının etrafında bir güvenlik zinciri oluşturduktan sonra.

Aklındaki sorular cevaplandıktan sonra Pitt, barın üzerindeki dolabı açıp kendine bir içki hazırladı.

Loren bana tekila içtiğini söyledi, bu yüzden ben de margarita yapmaya cüret ettim. Umarım senin

için bir sakıncası yoktur.

Pitt pahalı tekilasını sadece buz, limon ve bardağın kenarında tuzla tercih ettiği halde, iyi hazırlanmış margaritadan hoşlandı. Yine de, margarita ucuz tekilayla daha iyi olurdu. Son derece kaliteli markaları tatlı karışımlarla hafifletmek, ona göre suçtu. Pitt ümitsizce, yarısı boşalmış Juan Julio marka, kaliteli mavi agav tekilasına baktı. Kibarlık olsun diye Sally'e margari tanın tadıyla ilgili iltifatlarda bulundu ve bir duş alıp, rahat şort ve tişörtünü giymek için odasına gitti.

Odası, sanki içeride bir bomba patlamış gibi görünüyordu. Ayakkabılar ve bir sürü kadın giysisi cilalı tahta döşemenin üzerine saçılmıştı. Şişelerce tırnak cilası ve kozmetik malzemesi, şifoniyerin ve yatağın kenarındaki komodinlerin üzerine yığılmıştı. Kadınlar neden her zaman giysilerini yere atar, diye düşündü. Erkekler en azından sandalyenin üzerine atar. Banyosunda şarkı mırıldanan bir ses duyduğunda, tek bir kadının bu kadar büyük bir karışıklık yaratabileceğine inanamıyordu.

Kapı aralıktı, ayak parmağıyla yavaşça yarısına kadar açtı. Vücuduna ve başına havlu sarılı olan Kelly, hafifçe buhar yapmış aynanın önünde göz makyajı yapıyordu. Aynadan boş gözlerle bakan Pitt'i gördü ve çekici bir şekilde gülümsedi.

Evine hoş geldin. Umarım Sally ve ben, programını altüst etmemişizdir.

Sana da mı burada kalman önerildi? diye sordu. Loren kendi evinden daha güvenli olduğunu düşündü. Zale Adalet Bakanlığı'na da sızdığı için hükümetin gizlenme evleri de güvenli olmazdı.

Maalesef, dairemde sadece bir tane yatak odası var. Umarım, Bayan Morse ve senin için aynı yatağı paylaşmanın bir sakıncası yoktur.

Yatak çok büyük, dedi ve sanki o ve Pitt yıllardır birlikte yaşıyorlarmış gibi makyaj yapmaya devam etti. Bizim için bir sakıncası yok, dedi. Sonradan aklına geldi ve, Özür dilerim, banyoyu kullanmak ister misin? diye sordu.

Pitt yüzünü ekşiterek, Keyfine bak, dedi. Birkaç eşya alıp, aşağıdaki misafir bölümünde duş alacağım.

Sally mutfaktan çıkmıştı. Korkarım, seni rahatsız ettik. Pitt küçük bir çantaya birkaç eşya atarken, İdare ederim, dedi. Bayanlar, siz rahatınıza bakın.

Sally ve Kelly, Pitt'in ses tonundan bu davetsiz ziyaretlerinden fazla hoşlanmadığını adayabiliyorlardı. Kelly, Ayağının altında dolaşmayacağız, diye söz verdi.

Pitt onun huzursuzluğunu sezerek, Beni yanlış anlamayın, dedi. Burada kalan ve yatağımda uyuyan ilk kişiler siz değilsiniz. Kadınlara tapıyorum ve aslında tuhaf tavırlarından da oldukça hoşlanıyorum. Kadınları yüceltme terbiyesi almış biriyim, bu yüzden iğrenç, yaşlı bir domuz olduğumu düşünmeyin. Durdu ve sırıttı. Aslında, sizin gibi harika iki yaratığın benim için yemek pişirmesi ve evi temizlemesi eğlenceli olacak.

Sonra, yatak odasından çıktı ve döner merdivenlerden zemin kata indi. Sally ile Kelly, görüntüden kaybolana kadar onu sessizce izlediler. Sonra dönüp, birbirlerine baktılar ve kahkahayı patlattılar. Sally, Tanrım, dedi. O, gerçek mi? Kelly, Sözüme inan, dedi. Daha da fazlası.

Pitt hangarın bir duvarı boyunca rayların üzerinde duran Manhattan Ekspres vagonunun içine evini kurdu. Vagon birkaç yıl önce Hudson Nehri'ndeki bir araştırmadan yadigâr kalmıştı ve misafirleri ya da arkadaşları onda kaldıklarında, misafir bölümü olarak kullanıyordu. Giordino, bayan

arkadaşlarından birini etkilemek istediğinde çoğu zaman gece ödünç olarak kullanılırdı. Kadınlar, lüks eski vagonun romantik bir gece için çok egzotik bir ortam olduğunu düşünürlerdi.

Vagondaki paralel telefon çaldığında duştan çıkmış, tıraş oluyordu. Ahizeyi kaldırdı ve, Alo, dedi.

Dirk! St. Julien Perlmutter'ın sesi Pitt'in kulağında gümbürdedi. Nasılsın, oğlum?

İyiyim, St. Julien. Neredesin?

Fransa, Amiens'de. Bütün günü, Jules Verne alimleriyle konuşarak geçirdim. Yarın, Jules Verne Derneği'nin Başkanı Dr. Paul Hereoux'la randevum var. Kibarlık göstererek, Verne'in yaşadığı ve 1905'te ölene kadar eserlerini yazdığı evin içindeki derneğin arşivlerinde araştırma yapmama izin verdi. Biliyorsun, Verne şaşırtıcı biriymiş, benim hiçbir fikrim yoktu. Gerçek bir hayalperest. Bilimkurgu tarzını yaratmış, ama aynı zamanda aya yolculuk yapılacağını, denizaltıların dünyayı dolaşacağını, güneş ısıtmasını, yürüyen merdivenleri ve geçitleri, üç boyutlu holografik görüntüleri... sen söyle, hepsini önceden tahmin etmiş. Dünyaya çarpıp, büyük zararlara neden olan asteroitleri ve kuyrukluyıldızları da önceden görmüş.

Kaptan Nemo ve Nautilus hakkında yeni bilgiler buldunuz mu?

Verne'in, Deniz Altında Yirmi Bin Fersah ve Esrarlı Ada 'da yazdıklarının dışında hiçbir şey.

Bu, kitabın devamıydı değil mi? Nautilus, Norveç'in batı kıyısına yakın girdapta kaybolduktan sonra Nemo'ya ne olduğunu anlatan kitap.

Evet, Yirmi Bin Fersah 1869'da bir dergide seri halinde yayımlanmış. 1875'de yazdığı Esrarlı Ada, Nemo'nun tarihini ve biyografisini anlatıyor.

Verne hakkındaki araştırmasından çıkardığım kadarıyla Dr. Egan yazarın Nemo'yu ve denizaltısını nasıl yarattığından çok etkilenmişe benziyor. Egan, Verne'in onun için çalışan parlak bir hayal gücünden daha fazlasına sahip olduğuna inanmış olmalı. Sanırım Egan, Verne'in hikâyeyi gerçek bir insandan yola çıkarak yazdığını düşünüyordu.

Perlmutter, Birkaç gün içinde daha fazlasını öğreneceğim, dedi. Ama fazla ümitlenme. Kaptan Nemo, edebiyattaki en önemli başkahramanlardan biri olabilir, ama gerçekte çılgın bilim adamının geçmişteki hataların intikamını almak için yarattığı çılgın bir bilim adamının habercisinden başka bir şey değildi. Soylu dâhi yanılmış.

Pitt, Yine de, kendi aklından Nautilus gibi bir teknik mucize yaratması inanılmaz. Eğer Jules Verne, kendi zamanının Leonardo da Vinci'si değilse, 1869 yılında var olduğu düşünülen teknik imkânların çok ötesinde teknik bilgiler almış olmalı.

Perlmutter alay ederek, Gerçek Kaptan Nemo'dan mı? diye sordu.

Pitt ciddiyetle, Ya da Nautilus'u düşünen dâhi mühendisten, diye cevap verdi.

Perlmutter, Gerçek dehayı takdir etmiyorsun, dedi. Arşivlerden yeni ayrıntılardan toplayabilirim, ama sonuçla ilgili hayatım üzerine bahse giremem.

Pitt, Kitapları okuyalı yıllar oldu ama Yirmi Bin Fersah '&dki Nemo, gizemli bir adamdı. Yanlış hatırlamıyorsam Verne, Esrarlı Ada'nm ancak sonlarına doğru Nemo hakkında bilgi vermişti.

Perlmutter, Altıncı bölüm, diye ezberlediklerini anlatmaya başladı. Nemo, bir racanın oğlu olarak Hindistan'da doğmuş. Prens Dakkar ismi verilen Nemo, olağanüstü yetenekli ve zeki bir çocukmuş.

Verne onu, büyürken çok yakışıklı, son derece varlıklı ve ülkesini fetheden İngilizlerden nefret eden biri olarak tarif etmiş. İntikam arzusu, yaşı ilerledikçe düşünce tarzını etkilemiş, özellikle de 1857'de Sepoy İsyanı'na önderlik edip, savaştıktan sonra. İngiliz ajanlar intikam alarak, babasını, annesini, karısını ve iki çocuğunu tutuklayıp öldürmüşler.

Ailesini ve ülkesini kaybedişini derin derin düşündüğü yıllar boyunca kendini deniz mühendisliği bilimine adamış. Pasifik'teki uzak ve ıssız adada, Nautilus'u yarattığı tersaneyi kurmak için servetini harcamış. Verne, Tesla ve Edison jeneratörlerini yaratmadan çok önce Nemo'nun elektrikten yararlandığını yazmış. Denizaltıdaki motorlar, yeniden yakıt doldurulmadan ya da yenilenmeden süresiz olarak tekneye güç sağlıyorlarmış.

Verne'nin, Dr. Egan'ın manyetohidrodinamik motorlarını planlayıp, planlamadığını, merak ediyorum.

Perlmutter, Sualtı aracını tamamladıktan sonra, sadık bir mürettebat oluşturmuş ve sualtına inmiş. Sonra, 1867'de saldırdığı bir Amerikan Donanması firkateyninden düşen üç kazazedeyi tekneye almış. Bu kişiler, Nemo'nun hayatını yazmış ve sualtında onunla birlikte dünyayı dolaşmışlar. Kazazedeler bir profesör, yardımcısı ve Kanadalı bir balıkçı Nautilus girdaba girdiğinde ve Nemo kaybolduğunda, kaçmışlar. O zaman altmış yaşında olan Nemo'nun bütün mürettebatı ölmüş ve Nemo denizin altındaki mercan mezarlığına sürüklenmiş. Nemo son yıllarını, sevgili denizaltısıyla birlikte Lincoln Adası'ndaki yanardağın altındaki büyük bir mağarada yalnız başına geçirmiş. Adada, korsanlara karşı kazazedelere yardım ettikten ve onların adadan ayrılıp, evlerine dönmelerine yardımcı olduktan sonra doğal sebeplerden ölmüş. Sonra yanardağ patlamış ve Lincoln Adası, Kaptan Nemo ve olağanüstü Nautilus'u şimdi masal tarihinde saygın bir yerleri olmasını sağlayan derinliklere gömerek, suyun altında kalmış.

Pitt düşüncelere dalmış bir şekilde, Kurgusal bir hikâye miydi, yoksa gerçeklere mi dayanıyordu? diye sordu.

Perlmutter alçak ve otoriter bir ses tonuyla, Nemo'nun, Verne'nin hayal ürünü dışında başka bir şey olduğuna beni asla inandıramazsın, dedi.

Pitt birkaç saniye hiçbir şey söylemedi. Kendini kandırmadı. Hayallerin peşine düşmüştü. Sonunda, Keşke, Dr. Egan'ın Vikigler ve Kaptan Nemo hakkında ne keşfettiğini bilseydim, dedi.

Perlmutter sabırla içini çekti. Bu kadar farklı iki konu arasında ne gibi bir bağlantı olduğunu anlayamıyorum.

Egan her iki konuya da çok meraklıydı. Birbirleriyle bir şekilde bağlantılı olduklarını düşünmeden edemiyorum.

Her iki konu hakkında da daha önce keşfedilmemiş gerçekleri ortaya çıkardığından kuşkuluyum. Daha önce kayıtlara geçenlerin dışında bir şey bulmadığından eminim.

St. Julien, sen sinsi bir ihtiyarsın.

Ben bir tarihçiyim, belgeleyemediğim hiçbir şeyi tarihe geçmem ve yayımlamam.

Pitt, Eski, tozlu arşivlerde iyi eğlenceler, diye ona takıldı.

Unutulmuş bir ağaç kütüğü ya da bir mektupta, tarihe yeni bir yön verecek bir şey bulmaktan daha çok kanımı kaynatan bir şey yok. Tabii, iyi bir şarap dışında. Ya da mükemmel bir şef tarafından

hazırlanmış iyi bir yemekten.

Pitt, Perlmutter'ın yemeğe ve içmeye aşırı düşkünlüğünün doğrudan bir sonucu olan iri cüssesini gözünün önüne getirirken kendi kendine gülümseyerek, Tabii ki, dedi.

İlginç bir şey bulursam, seni arayacağım.

Teşekkür ederim. Sally, balkondan yemeğin hazır olduğunu bağırırken, Pitt telefonu kapadı. Bağırarak duyduğunu söyledi ama vagonu hemen terk edip, yukarı çıkmadı.

Pitt'in artık, Curtis Merlin Zale, katil Viper çetesi ve Cerberus kartelini durdurmak için düzenlenen operasyonda hiçbir rolü yoktu ve kendini kaybolmuş hissediyordu. Bir kenarda güçsüzce oturup, olanları dışarıdan izlemek onun yaradılışına aykırıydı. Yoldan çıkmıştı, daha önce çıkmış olmayı ve göz yumduğu şeyi reddetmiş olmayı dilerdi.

Washington'daki Cerberus ofisleri, 1910 yılında Kaliforniya'lı varlıklı bir senatör için yapılmış büyük bir malikânenin içindeydi. Bethesda'nın kenarında on hektar üzerine kurulmuş ve etrafı, asmalarla kaplı yüksek tuğla duvarlarla çevrili malikâneden ofise dönüştürülmüş binada, holdingin mühendisleri, bilim adamları ya da jeologları için ofis bulunmuyordu. Dört katta bulunan çok sayıdaki odaların hepsi, Zale'in Amerikan Hükümeti üzerindeki kontrolünü arttırmak için çalışan şirket avukatları, politika analizcileri, yüksek düzeydeki lobiciler, sözü geçen eski senatörler ve Kongre üyeleriyle doluydu.

Sabah saat birde, üzerinde bir elektrik şirketinin logosu bulunan bir minibüs bahçe kapısına doğru ilerledi ve içeri girdi. Güvenlik sıkıydı. İki güvenlik görevlisi ön bahçe kapısında beklerken, diğer iki görevli şirket arazisinde saldırı köpekleriyle devriye geziyordu. Minibüs ön kapının yakındaki park yerinde durdu. İçinde floresan lambalar bulunan uzun bir kutu taşıyan iri, zenci bir adam girişe doğru yürüdü. Girişteki güvenlik masasından geçerken imza attı, asansörle dördüncü kata çıktı ve pahalı el dokuması İran halılarıyla kaplı tik parkenin üzerinde yürüdü. Koridorun sonundaki büyük ofisin girişindeki sekreter yerinde yoktu. Bir saat erken çıkıp eve gitmişti. Sekreterin boş masasının önünden geçti ve kapısı açık duran geniş ofisten içeri girdi.

Curtis Merlin Zale geniş, deri bir yönetici koltuğuna oturmuş, bir jeologun Idaho'daki daha önce keşfedilmemiş bir petrol sahasıyla ilgili sismik raporunu inceliyordu. Elektrikçi içeri girdiğinde, başını kaldırıp ona bakmadı. Elektrikçi, floresan lambaları kurmak yerine, masanın önündeki koltuğa oturdu. Zale ancak o zaman Ono Kanai'nin karanlık ve kötü bakışlı gözlerine baktı.

Kanai, Şüpheleriniz doğru çıktı mı? diye sordu.

Zale kendini beğenmiş bir ifadeyle gülümsedi. Şüphelenmeyen balık yemi yuttu.

Kim olduğunu sorabilir miyim?

Yukon Petrol'den Sally Morse. Süper tankeri, San Francisco'nun merkezine toslatma planımız hakkında sorular yönelttiğinde, davamıza olan bağlılığından şüphe duymaya başladım.

Yetkililerle konuştuğunu mu düşünüyorsunuz?

Bundan eminim. Uçağı Alaska'ya dönmek yerine, Washington'a uçtu.

Başkentte bir karambol tehlikeli olabilir.

Zale başını salladı. Elinde belge yok. Sadece sözler. Hiçbir şeyi kanıtlayamazlar. İhanet edip karşı

tarafa geçerek bize büyük bir yardımda bulunduğunun farkında değil.

Kanai, Kongre önünde tanıklık ederse... dedi ve düşündüklerini tamamlamadı.

Eğer sen görevini başarıyla yerine getirirsen, sorguya çekilemeden bir kaza geçirecek.

Hükümet onu bir gizlenme evine yerleştirmiş mi?

Adalet Bakanlığındaki kaynaklarımız, nerede olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmadığını söylüyorlar.

Nerede bulunabileceği hakkında herhangi bir fikir var mı?

Zale omuzlarını silkti. Şu anda yok. Özel kişilerin yanında saklanıyor olmalı.

Kanai, O zaman onu bulmak kolay olmayacak, dedi. Zale kendinden emin bir ifadeyle, Senin için yerini bulacağım, dedi. Yüzden fazla adamım onu arıyor. Birkaç saat içinde bulunacaktır.

Komite'nin önünde ne zaman tanıklık etmesi gerekiyor? Üç gün sonra.

Kanai memnun olmuş görünüyordu.

Zale, Her şeyin hazır olduğunu varsayıyorum, dedi. Hiçbir hata, hiçbir beklenmedik sorun istemiyorum.

Hiçbirinin olacağını zannetmiyorum. Operasyon en ince ayrıntılarına kadar planlandı. Başarısızlığa yer yok.

Viper ekibin gemide mi?

Hepsi beni bekliyor. Tanker yüz mil açıktayken beni gemiye götürecek bir helikopter hazır durumda. Kanai saatine baktı. Son hazırlıkları ben yöneteceksem, gitsem iyi olur.

Zale ümitle, Ordu, tankeri durduramaz değil mi? diye sordu.

Bunu deneyenler, sert bir karşılık alacak.

Ayağa kalktılar ve el sıkıştılar. İyi şanslar, Ono. Gelecek sefer karşılaştığımızda, hükümetin ipleri yeni ellerde olacak.

Yarın katliam sırasında nerede olacaksınız?

Zale'in dudakları kurnaz bir sırıtmayla kıvrıldı. Kongre Üyesi Smith' in karşısında ifade vereceğim.

Sizce, yurtiçi petrolü hakkındaki planlarınızdan haberi var mı?

Sally Morse'un ona gündemimizden bahsettiğinden hiç şüphem yok. Zale döndü ve pencereden dışarıda pırıldayan başkentin ışıklarına ve aydınlatılmış tarihi binalara baktı. Ama yarın bu saatlerde, artık fark etmeyecek. Yabancı petrol ve doğalgaza karşı halk protestosu, ülkede bir deprem dalgası gibi yayılacak ve Cerberus'a karşı bütün direnişler bir kenara itilecek.

Loren, Kongre Binası'ndaki ofisinden duruşma odasına girdiğinde, komitenin huzuruna çağırılmış kişilere ayrılmış masayı görünce şok oldu. Masada, ne bir ordu Cerberus şirket avukatı, ne de bir müfreze şirket yöneticisi ya da çalışanı vardı.

Curtis Merlin Zale masada tek başına oturuyordu.

Önündeki masaya ne kâğıt, ne de notlar yayılmıştı. Yerde evrak çantası yoktu. Tertemiz takım

elbisesi içinde ilgisiz ve rahat bir ifadeyle sandalyesinde oturuyordu. Kongre üyeleri içeri girip, yerden yüksekte duran masalarına oturduklarında, Zale onlara gülümsedi. Loren yerine oturup, masasının üzerine bir deste kâğıt yayarken, Zale gözleriyle onu inceledi. Loren, Zale'in ona baktığını yakaladı ve aniden kendini pis hissetti. Çekici görüntüsüne ve kusursuz kıyafetine rağmen, Loren onun bir kaya üzerinde güneşlenen zehirli bir yılan kadar iğrenç olduğunu düşündü.

Loren komite üyelerinin sandalyelerine yerleşmiş ve davayı başlatmaya hazır olup olmadıklarına baktı. Nazikçe başını sallayan, ama yüzü, sanki Zale'e zor sorular sormak zorunda kalmaktan kuşku duyduğu için gergin görünen Kongre Üyesi Leonard Sturgis'le birbirlerine baktılar.

Loren soruşturmayı açmak için bir giriş konuşması yaptı ve sonra Zale'e duruşmaya katıldığı için teşekkür etti. Elbette, avukatla temsil edilme hakkınız olduğunun farkındasınız, diye bildirdi.

Zale sakin bir ses tonuyla, Evet, ama tam bir işbirliği ve açıklık adına, bütün sorulara tamamıyla cevap vermeye hazır bir şekilde karşınızda oturuyorum, dedi.

Loren duruşma salonunun karşı duvarında duran büyük saate baktı. 9.10'u gösteriyordu. Muameleler neredeyse bütün gün sürebilir, diye Zale'e bilgi verdi.

Zale alçak bir sesle, Sürdüğü müddetçe emrinizdeyim, dedi.

Loren Teksas'tan Kongre Üyesi Lorraine Hope'a baktı. Kongre Üyesi Hope soruşturmayı başlatma şerefini üstlenir misiniz?

Teksas'in Galveston kıyısından ciddi, zenci bir kadın olan Lorraine Hope başını salladı ve duruşmayı başlattı. Loren, Hope'un isminin Cerberus tarafından satın alınan kişiler listesinde olmadığını biliyordu, ama Hope'un şirket hakkındaki fikirlerinden emin olamazdı. Bu noktaya kadar, araştırmaları ılımlı ve görünüşte bağımsız olmuştu. Ama şimdi, Zale şahsen karşısında olduğu için bu birazdan değişecekti.

Bay Zale yurtiçi petrolün kendi kendimize yetecek bir hale gelip, yabancı ham petrolü Ortadoğu ve Latin Amerika'dan ithal etmeye ihtiyaç duymazsak, Amerika Birleşik Devletleri'nin çok daha iyi bir duruma geleceği görüşünde misiniz?

Loren Tanrım, ekmeğine yağ sürüyor, diye düşündü.

Zale, Yabancı petrole bu kadar bel bağlamamız ekonomiyi tüketiyor. Son elli yıldır, yoyoyla oynar gibi piyasa fiyatlarıyla oynayan OPEC'in insafına kaldık. Hilekâr taktikleri, bir varil petrol fiyatını iki dolar arttırmak, sonra bire düşürmekti. İkiye çıkar, bire düşür, bu şekilde fiyatı yavaş yavaş yükselttiler, şimdi ithal ettiğimiz her varil petrol için yaklaşık altmış dolar ödüyoruz. Benzin istasyonlarında fiyatlar fahiş. Taşıma şirketleri ve kendi kamyonlarına sahip olan şoförler, batıyorlar. Havayolları bilet fiyatları, jet yakıtı fiyatları yüzünden fırladı. Eninde sonunda ülkeyi iflas ettirecek bu çılgınlığı durdurmanın tek .yolu, kendi sahalarımızı genişletmek ve yabancı petrole bel bağlamak zorunda kalmamak.

Lorraine Hope, Yeraltında Amerika'nın ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek kadar rezerv var mı, varsa ne kadar zaman için? diye sordu.

Zale cesaretle, Elbette, dedi. Amerika Birleşik Devletleri ve Kanada'da, artı, offshore petrol rezervlerinde önümüzdeki elli yıl boyunca Kuzey Amerika'nın tamamıyla kendi kendine yetmesini sağlayacak, fazlasıyla petrol var. Aynı zamanda, Colorado, Wyoming ve Montana'daki muazzam şist çökeltileri, önümüzdeki yıl içinde ham petrol üretmeye hazır olacak. Sırf bu tek başına, tekrar

yabancı petrole bağımlı hale gelmemizi engeller. Sonra belki, yüzyılın ortasında teknoloji alternatif güç kaynakları geliştirecek.

Loren, Yeni sahalar açma konusunda çevresel protestolar olmayacağını mı söylüyorsunuz? diye sordu.

Zale, Çevresel protestolar çok abartılıyor, diye karşılık verdi. Sondaj teçhizatları ya da boru hatları yüzünden ancak birkaç hayvan ölmüştür. Göçebe sürülerin yeri, doğal hayatı koruma uzmanları tarafından değiştirilebilir. Sondaj yüzünden, yerde ya da gökte hiçbir kirlenme olmaz. Ve hepsinden önemlisi, kıyılarımızdan yabancı petrolü uzak tutarak, Exxon Valdezve son birkaç yıl içinde ülkenin başına gelen diğer petrol kazaları gibi trajedileri önleyebiliriz. Amerika Birleşik Devletleri'ne petrol getiren tankerlere ihtiyacımız kalmadığında, bu tehlike yok olacak.

Kongre Üyesi Sturgis, Güçlü bir savunma yapıyorsunuz, dedi. Ben, kendi adıma senaryonuza güveniyorum. Yabancı petrol kartelleri tarafından yapılan şantajlara her zaman karşı oldum. Eğer, Amerikan petrol şirketleri kıyılarımızı terk etmeden ülkemizin petrol ihtiyacını karşılayabiliyorsa, bunu tercih ederim.

Loren, Dünyanın çeşitli ülkelerinden petrol getirtip, limanlarımıza ve rafinerilerimize gemiyle gönderen şirketler ne olacak? diye sordu. Onların Amerika Birleşik Devletleri'ne akışı kesilirse, büyük ihtimalle meteliksiz kalacaklar.

Zale biraz olsun şaşırmış görünmüyordu. Ürünlerini başka ülkelere satmak zorunda kalacaklar.

Sorular soruldu, cevaplar verildi. Loren'ın görebildiği kadarıyla Zale'in pes etmeye niyeti yoktu. Yolsuzluk Komitesi'ndeki beş üyenin üçünü kontrol ettiğini çok iyi biliyordu, bu yüzden kendine tamamıyla hâkimdi. Sadece, ara sıra gizlice kol saatine bakıyordu, ama hiç telaşlı değildi.

Loren sık sık gözlerini kaldırıp, duvardaki saate baktı. San Francisco'ya yaklaşan felaketi düşünmeden edemiyor, Sahil Güvenlik ve Özel Kuvvetlerin onu zamanında durdurup, durduramayacağını merak ediyordu. Bildikleriyle Zale'i sıkıştıramayacağını ve toplu katliam girişiminden dolayı onu suçlayamayacağını bilmek, özellikle sinir bozucuydu.

Deniz, uçsuz bucaksızca uzanıyordu. Üzerinde hiç köpük yoktu ve iki dalga arasındaki çukurlar, sapanla sürülmüş bir tarladaki izler gibi kıvrılıyordu. Denizde garip bir sessizlik vardı. Dalgaların üzerine, hareket eden suyun sesini yutan ve batı ufkunda batan yıldızları neredeyse gizleyen hafif bir sis çökmüştü. San Francisco'nun ışıkları, doğudaki karanlık gökyüzüne karşı, kaymak gibi bulutların içinde parlıyordu.

Tam sürat ilerleyen Sahil Güvenlik kotrası Huron, Golden Gate köprüsünün yirmi mil batısında, büyük süper tanker Pacific Trojan'in yolunu kesip durdurduğunda, şafak vaktinden bir saat önceydi. İki Sahil Güvenlik helikopteri, Kaptan Garnet ve Deniz Kuvvetleri'nden otuz askeri taşıyan, Deniz Hava Kuvvetleri'ne son eklenen Goshawk helikopteriyle birlikte büyük geminin etrafını sardılar. Hızlı bir zırhlı ordu gemisi, tankeri kıç tarafından izliyordu. Gemideki Binbaşı Miles Jacobs ve donanma SEAL Ekibi, tankerin geniş güvertesine çıkmaya yarayacak merdivenlere bağlı borda kancalarını fırlatmak üzere hazır bekliyorlardı.

Gemiye çıkma operasyonundan sorumlu olan Koramiral Amos Dover gözlerine dürbün dayamış bir şekilde ayakta duruyordu. Büyük bir tanker. Bir uçtan bir uca, beş futbol stadyumu uzunluğunda, hatta biraz daha uzun.

Kotranın kumandanı Kaptan Buck Compton, Çok, çok büyük bir Ham Petrol Taşıyıcısı, dedi. Compton, Sahil Güvenlik'teki yirmi üç yılı

boyunca, fırtınalı denizlerdeki cesur kurtarmalarda kotraları kumanda ederek ve yasadışı göçmen ve uyuşturucu taşıyan gemileri durdurarak, dünyanın dörtbir yanında görev yapmıştı. Kütlesinin yüzde sekseninin su hattının altında olduğunu asla anlayamazsın. Şartlara göre, altı yüz bin tonun üzerinde petrol taşıyabilir.

Eğer petrol yükü patlarsa, on mil yakınında olmak istemem.

San Francisco Körfezi'nde olmaktansa, burası çok daha iyi.

Dover alçak sesle, Kaptanı körfeze gizlice girmek için hiçbir girişimde bulunmuyor, dedi. Pruvadan kıça doğru bütün ışıklar açık. Neredeyse, varlığını ilan etmek istiyor gibi. Gözlüğünü indirdi. Bu kadar bariz bir şekilde varlığını ilan etmesi çok garip.

Hâlâ tankeri inceleyen Compton martılar dev gibi tekne kısmının yanından hızla geçerek suya inerken, denize bir kova dolu çöp boşaltan geminin aşçısını net bir şekilde görebiliyordu. Açıkça, Görüntü hoşuma gitmiyor, dedi.

Dover köprü hoparlörüne bağlı portatif bir telsizle yakınında duran telsizcisine döndü. Helikopterlerle bağlantı kur ve herhangi bir saldırı işareti görebiliyorlar mı diye sor.

Telsizci emre itaat etti ve hoparlörden bir ses cevap verene kadar bekledi. Amiral Dover Takip Bir'den Yüzbaşı Hooker. Silistre takımlarını kontrol ediyor gibi görünen bir tayfa ve gemi aşçısı dışında güverteler boş görünüyor.

Dover, Dümen odası? diye sordu.

Mesaj iletildi ve cevap hemen geldi. Köprü kanadı boş. Köprünün ön camından seçebildiğim kadarıyla iki memur nöbet tutuyor.

Gözlemlerinizi Kaptan Garnet'le Binbaşı Jacobs'a bildirin ve ben tankere seslenirken hazır beklemelerini söyleyin.

Compton tanker hakkındaki bilgisayar verisini incelerken, Tanker, on beş memur ve otuz mürettebat taşıyor. İngiliz bandıralı. Bu da, özel izin olmadan yabancı bayraklı bir gemiye çıkarsak, kıyametin kopacağı anlamına geliyor.

Bu, Washington'in sorunu. Gemiye çıkmak için aldığımız sıkı emirler altında çalışıyoruz.

Bu işin sorumluluğu bizde olmadığı sürece, sorun yok.

Bu şerefi sen üstlen, Buck.

Compton telsizciden vericiyi aldı. Pacific Trojan'ın kaptanına. Sahil Güvenlik Kotrası Huron'un kaptanı konuşuyor. Nereye gidiyorsunuz?

Gemisi, Amerika Birleşik Devletleri'nin sahiline yaklaşırken dümen odasında ojan süper tankerin kaptanı, hemen cevap verdi. Ben, Kaptan Don Walsh. San Pedro Burnu'ndaki offshore petrol pompalama tesislerine gidiyoruz.

Dover, Beklediğim cevap, diye mırıldandı. Faça edip durmalarını söyle.

Compton başını salladı. Kaptan Walsh, ben Kaptan Compton. Lütfen, gemide teftiş yapabilmemiz

için faça edip durun.

Walsh, Bu gerekli mi? diye sordu. Durmak, şirkete zaman ve para kaybına mal olacak ve programımızın aksamasına neden olacak.

Compton otoriter bir ses tonuyla, Lütfen, itaat edin, dedi.

Dover, Suya iyice gömülmüş bir şekilde gidiyor, diye fikrini söyledi. Depoları, ağzına kadar dolu olmalı.

Kaptan Walsh'tan emre uyduğunu söyleyen bir cevap gelmedi, ama bir dakika sonra Dover'la Compton, tankerin çalkalanan pervanelerinin neden olduğu dümen suyu izinin azaldığını gördüler. Pruvasından hâlâ köpük çıkıyordu, ama iki adam da geminin muazzam kütlesini tam olarak durdurabilmesinin yaklaşık bir mil süreceğini biliyorlardı.

Binbaşı Jacobs ve Kaptan Garnet'e saldırı ekipleriyle birlikte gemiye çıkmaları emrini ver.

Compton, Dover'e baktı. Gemiye Huron'dan mürettebat göndermek istemiyor musun?

Dover, Onlar, direnişle bizim çocuklardan daha iyi başa çıkabilecek donanıma sahipler, dedi.

Compton emri verdi ve pilotun Deniz Kuvvetleri helikopterini, pervane kanatlarını radar direği ve bacaya temas ettirmemeye çalışarak, süper tankerin kıç tarafında alçaltısını izlediler. Sonra, helikopter, geminin üzerinde bir dakika uçtu ve Garnet herhangi bir tehlike belirtisi var mı diye güverteyi inceledi. Muazzam üst güvertenin boş olduğuna ikna olan Garnet, pilota üst yapı kısmının ilerisindeki açık güverte alanına inmesini işaret etti.

Aşağıda, Jacob'un devriye gemisi, kıç taraftan geminin teknesine yaklaştı. Havalı tabancayla borda kancaları fırlatıldı ve kancalar küpeşteyi kavradı. SEAL Ekibi, hızla ip merdivenleri tırmandı ve silahları hazır pozisyonda üst yapı kısmına doğru ilerleyerek, güverteye yayıldı. Şaşırmış bir tayfa dışında, etrafta hayat belirtisi yoktu.

Jacob'un kumandası altındaki birkaç adam, mürettebat tarafından kullanılan bisikletleri buldular ve büyük güverte ve petrol tankı tünellerinde patlayıcı aramak için üzerlerine bindiler. Garnet adamlarını ayırdı ve bir ekibi makine dairesine gönderdi, liderlik ettiği diğer ekiple birlikte kıç taraftaki yapı kısmından geçti, mürettebatı topladı ve dümen odasına doğru ilerledi. Köprüye adım attığında, yüzünde kızgınlık ifadesi olan Kaptan Walsh ona öfkeyle bağırdı.

Bu da ne demek oluyor? diye sordu. 'Siz Sahil Güvenlik'ten değilsiniz.

Garnet onu umursamadı ve telsize doğru konuştu. Amiral Dover. Burası Ekip Bir. Mürettebat bölümleri ve dümen odası güvenli.

Dover, Binbaşı Jacobs? Ekip İki hakkında rapor verin, dedi.

Jacobs, Hâlâ araştırmamız gereken çok yer var, diye cevap verdi. Ama kontrol ettiğimiz depo alanlarında patlayıcı izi yok.

Dover, Compton'a döndü. Ben oraya gidiyorum.

Bir bot suya indirildi ve Amiral Dover tankere götürüldü. Garnet'in adamları, pilotun iniş merdivenini suya indirdiler. Amiral güverteye tırmandı, köprüye çıkan beş set merdivenden yukarı çıktı ve kızgın Walsh'u gördü.

Pacific Trojan'in kaptanı, Sahil Güvenlik amiralinin gemisine çıkmasına şaşırmış görünüyordu.

Walsh, Dover'a sertçe, Neler olduğunu öğrenmek istiyorum, dedi.

Dover, Bu geminin patlayıcı taşıdığı ihbar edildi, dedi. Açıklığa kavuşturmak için her zamanki araştırmalardan birini yapıyoruz.

Walsh, Patlayıcılar! diye bağırdı. Çıldırdınız mı? Bu bir petrol tankeri. Aklı başında olan hiç kimse, bu gemiye patlayıcı getirmez.

Dover sakince, Biz de bu sonuca ulaşmayı arzu ediyoruz, dedi.

Aldığınız ihbar son derece saçma. Nerden geldi?

Cerberus Petrol'deki üst düzey bir yöneticiden.

Cerberus'un ne ilgisi var? Pacific Trojan, İngiliz Berwick Nakliyat Şirketi'ne ait. Dünyanın dörtbir tarafına yabancı müşteriler için petrol ve kimyasal ürünler taşıyoruz.

Dover, Kimin petrolünü taşıyorsunuz? diye sordu. Bu seferdeki petrol, Endonezyalı Zandak Petrol'e ait. Berwick ne kadar zamandır Zandak için petrol taşıyor? Yirmi yıldan fazla oldu.

Dover'ın telsizinden Garnet'insesi duyuldu, Ekip Bir bildiriyor.

Ben Amiral Dover. Dinliyorum.

Makine dairesinde ya da kıç tarafta herhangi bir patlayıcı alet bulamadık.

Dover, Tamam, dedi. Binbaşı Jacobs'a yardım edin. Kontrol edeceği çok yer var.

Kaptan Walsh geminin geciktiği her geçen dakikanın şirketine binlerce dolara mal olacağını bilerek, aksiliğe uğramış bir adam gibi öfkeyle köprüde volta atmaya başladı.

Kaptan Compton Huron'dm gemiye geldi ve tankerin köprüsüne çıktı. Gülümseyerek, Sabırsızlık gibi bir sorunum var, dedi. Umarım, nasıl gittiğini görmek için uğramamın sizin için bir sakıncası yoktur.

Dover öfkeyle, Hiç iyi değil, dedi. Şimdiye kadar hiçbir patlayıcı izine rastlayamadık. Kaptan ve mürettebat, intihar görevindeki adamlar gibi davranmıyorlar. Kandırıldığımızdan şüphelenmeye başlıyorum.

Yirmi dakika sonra Jacobs rapor verdi. Gemi temiz, amiral. Hiçbir patlayıcı madde izine rastlamadık.

Walsh, İşte! diye kükredi. Size söylemiştim. Siz delisiniz.

Dover tankerin öfkeli kaptanını sakinleştirmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Sally Morse'un dürüstlüğü hakkında büyük şüpheler beslemeye başlıyordu. Ama aynı zamanda geminin San Francisco'nun yarısını havaya uçurma gibi bir niyeti olmadığını öğrendiği için çok rahatlamıştı.

Walsh'e, Müdahale ve gecikme için özür dileriz, dedi.

Gidiyoruz.

Walsh öfkeyle, Hükümetimin sizinkine karşı bir protesto başlatacağından emin olabilirsiniz, dedi. Gemimi durdurmak ve ona çıkmak için yasal bir nedeniniz yoktu.

Dover gerçek bir pişmanlıkla, Verdiğimiz rahatsızlık için özrümü kabul edin, dedi. Köprüden çıkarlarken, Compton'a döndü ve alçak sesle, Oyuna geldiğimizi bildirdiğimde Washington'dakilerin

yüzündeki ifadeyi görmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum.

Amiral Sandecker, Pitt'in sekreteri Zerri Pochinsky'in önünden öfkeyle geçerek, ofisine girdiğinde Pitt, Elmore Egan'ın New Jersey'deki çiftliğine uçmadan önce masasının üzerindeki NUMA işlerini topluyordu. Pitt şaşırarak ona baktı. Amiral NUMA meselelerini tartışmak istediğinde, neredeyse her zaman özel projeler müdürünün onun ofisine gelmesi konusunda ısrar ederdi. Amiralin son derece endişeli olduğu belliydi. Dudakları Vandyke tarzı keçi sakalının altında iyice gerilmişti ve otoriter mavi gözlerinden huzursuzluk yansıyordu.

Pitt tek bir kelime edemeden Sandecker tersçe, Zale dikkatimizi başka yöne çekti, dedi.

Şaşıran Pitt, Efendim? diye cevap verdi.

Pacific Trojan'da hiçbir şey bulunmadı. Amiral Dover biraz önce bildirdi. Gemi temizmiş, kaptan ve mürettebat San Francisco kıyısını yok etme komplosunda tamamıyla masumlar. Ya kandırıldık ya da Sally Morse hayal görüyordu.

Ben, Sally'e güveniyorum. Kandırıldığımızı düşünmeyi tercih ederim.

Hangi sebepten ötürü?

Pitt cevap vermeden önce düşündü. Zale'de çakal zekâsı var. Kaçacağını ve hükümeti uyaracağını bilerek, Sally'e uydurma bir hikâye anlatmış olabilir. Seyircinin dikkatini başka yöne çevirmek için bir elini sallayan, diğer eliyle de numarasını yapan eski sihirbaz metodunu kullandı. Sandecker'in gözlerinin içine baktı. Kozunu başka bir felakete sakladığını düşünüyorum.

Sandecker, Peki, dedi. Senin düşünceni kabul ediyorum, ama bu nereye çıkıyor?

Pitt ayağa kalkıp, masasını aceleyle toplarken, Hiram Yaeger ve Max'in bir cevap bulacağından eminim, dedi ve kapıya yöneldi.

Yaeger Cerberus'un Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti'nin yaklaşık bin üyesine yaptığı yasadışı ödemelerin ve rüşvetlerin izlerini takip ederken, Max'in bilgisayar kayıtlarına girdiği denizaşırı ülkelerdeki sayfalar dolusu banka hesabını inceliyordu. Toplam para miktarı, astronomikti.

Miktar karşında şok olmuş Yaeger, Bu tutardan emin misin, Max? diye sordu. Biraz tuhaf görünüyor.

Max'in holografik görüntüsü omuzlarını silkti. Elimden gelenin en iyisini yaptım. Henüz, izlerini bulamadığım en azından elli tane var. Neden soruyorsun? Meblağlar seni şaşırttı mı?

Yirmi bir milyar iki yüz milyon dolar sana büyük bir para gibi gelmeyebilir, ama fakir bir bilgisayar teknisyeni için büyük para.

Fakir olduğunu pek söyleyemem.

Pitt iki adım arkasındaki Sandecker'le birlikte bir manda tarafından kovalanan biri gibi aceleyle Yaeger'in ofisinden içeri girdi. Hiram, amiral ve ben, Max ve senin mümkün olduğu kadar çabuk, yeni bir araştırma başlatmanızı istiyoruz.

Yaeger onlara baktı ve her ikisinin de yüzündeki ciddi ifadeyi gördü. Max ve ben, emrinizdeyiz. Ne araştırmamı istiyorsunuz?

Büyük Amerikan limanlarına önümüzdeki on saat içindeki bütün gemi varışlarını, özellikle petrol tankerlerine önem vererek, kontrol et.

Yaeger başını salladı ve Max'e döndü. Duydun mu?

Max büyüleyici bir ifadeyle gülümsedi. Altmış saniye içinde size geri döneceğim.

Max'in potansiyeli karşısında her zaman dehşete düşen Sandecker, Bu kadar çabuk mu? diye sordu.

Yaeger bilmiş bir ifadeyle sırıttı. Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadı, dedi.

Max yavaşça buharlaşıp yok olurken Yaeger, Sandecker'c Max'in son araştırmasının sonuçlarını uzattı. İşte burada. Henüz tam olarak bitmedi. Ama Curtis Merlin Zale ve Cerberus'taki dostlarının ödeme yaptığı isimlerinbyüzde doksan beşinden fazlasının, offshore banka hesaplan ve mevduat miktarları burada.

Sandecker rakamları inceledi ve hayretle baktı. Zale'in avucunun içinde neden bu kadar çok yüksek mevkiden memurun bulunduğuna şaşmamak gerek. Ödediği toplam tutar, NUMA'nın yüz yıllık bütçesini kapsıyor.

Olaylardan habersiz olan Yaeger, Sahil Güvenlik ve Özel Kuvvet ekipleri, petrol tankerinin San Francisco körfezine girmesine engel oldu mu? diye sordu.

Sandecker tersçe, Zale bizi kandırdı, dedi. Evet, gemi petrol yüklüydü, ama patlayıcı yoktu. Gemide hiçbir patlayıcı bulunamadı ve tarifesine göre körfezin güneyindeki deniz terminaline doğru yolculuğuna devam etti.

Yaeger, Pitt'e baktı. Tuzak olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Bunun, Zale'in planı olduğuna inanıyorum. Beni baştan beri rahatsız eden şey, Pacific Trojan büyüklüğündeki tamamıyla yüklü bir tankerin suya fazlasıyla gömülmesiydi. San Francisco şehrini çevreleyen körfezin dibi, bu büyüklükteki bir geminin geçmesi için çok sığ. Kıyıya yaklaşamadan çok önce dibe otururdu.

Yaeger, Yani sen, Zale'in farklı bir liman kentine başka bir tanker gönderme ihtimali olduğunu düşünüyorsun, diye ileri sürdü.

Max'in kadınsı şekli, küçük ekranında göründüğünde sustular. Baylar, peşinde olduğunuz şeyi buldum.

Sandecker endişeyle, Yurtiçi limanlarımıza giren bütün süper tankerleri kontrol ettin mi? diye sordu.

Birkaç limana varacak birçok Çok Büyük Ham Petrol Taşıyıcısı var, ama Çok, Çok Büyük Ham Petrol Taşıyıcılarından birisi, Suudi Arabistan'dan Louisiana eyaletine gidiyor, ama varacağı terminal büyük bir şehirden yüz mil uzakta. Diğeri, New Jersey'nin dışındaki offshore pompalama istasyonuna doğru gidiyor, ama yarın varması bekleniyor. Ve sonuncusu olan UULCC gemisi Kaliforniya, Long Beach'e gidiyor ve denizde hâlâ iki günlük yolu var. Hepsi, bu kadar. Görünüşe bakılırsa, dostunuz Zale başka tankerlere sızma fırsatını kaçırmış.

Sandecker, Bütün araştırmalar boşunaydı, diye söylendi. Zale, asla San Francisco ya da diğer yoğun nüfuslu liman kentlerini harap etmeyi planlamadı.

Pitt keyifsizce, Öyle görünüyor, dedi. Eğer durum buysa, neden böyle bir hileye başvurdu? Eline ne geçecekti?

Belki sadece bizi sınıyordu.

Bu, onun hareket tarzı değil.

Yaeger, Max'e sordu. Hiçbir yanlışlık yok değil mi?

Kırk sekiz eyaletteki bütün liman idaresi kayıtlarına girdim.

Sandecker ofisten çıkar gibi yaptı ve canından bezmiş bir ifadeyle başını salladı. Sanırım, her şey burada bitiyor.

Max, Baylar, hiç başka tip bir gemi olabileceğini düşündünüz mü? diye sordu.

Pitt ilgiyle ona baktı. Aklında ne var?

Kendi kendime düşünüyordum. Bir LNG gemisi, UULCC gemisinden çok daha fazla hasara yol açabilir.

Sanki kafasına bir çekiçle vurulmuş gibi Pitt'e aniden ilham geldi. Sıvı Doğalgaz Tankeri!

Max, Bir tanesi, neredeyse Hiroşima atom bombasının patlayıcı gücüyle bin dokuz yüz kırklarda Japonya'da havaya uçtu, diye onları aydınlattı. Ölü sayısı, binden fazlaydı.

Yaeger, Bu tankerlerden Amerika'ya ait limanlara giden var mı diye kontrol ettin mi? diye sordu.

Max somurtuyormuş gibi yaptı. Sezgisel yeteneklerimi hiçe sayıyor gibisin. Tabii ki, gelen bütün LNG gemilerini kontrol ettim. Yaeger, Ve? diye onu teşvik etti.

Kuveyt'ten gelen Mongol Invader, tarifeye göre on buçukta New York rıhtımına yanaşacak.

Sandecker, Sabah mı akşam mı? diye sordu.

Sabah.

Amiral saatini kontrol etti. Onu hariç tutabiliriz. Yirmi dakika önce rıhtıma yanaşmış olmalı.

Max, Pek öyle değil, dedi. Jeneratör sorunları yüzünden gecikti ve onarılana dek faça edip durmak zorunda kaldı. Beş saatlik gecikmeyle geliyor.

Pitt ve Sandecker endişeli gözlerle birbirlerine baktılar.

Pitt, Zale'in planı bu olmalı, dedi. Batı kıyısında Pacific Trojan 'la yanıltıp Mongol Invader'h doğudan New York'a çarpmak.

Sandecker yumruğunu masaya vurdu. Bizi, gafil avladı.

Max, Aşağıdaki körfeze ulaşmadan ve dar boğaza girmeden önce onu durdurmak için fazla zaman yok, dedi.

Yaeger, Max'e, Mongol Invader neye benziyor? diye sordu.

Max, geniş bir monitör ekranında geminin görüntüsünü gösterdi. Gemi, bilimkurgu çizgi romanından çıkmışa benziyordu. Teknenin çizgileri, kıç tarafa yerleştirilmiş motorları ve yapı kısımlanyla, bir petrol tankerininkiyle aynıydı, ama benzerlik burada son buluyordu. Teknenin üzerinde geniş ve düz ana güverte yerine, birbirinin aynı sekiz tane kocaman, küre şeklinde tank vardı.

Max geminin özelliklerinin yanına işaret koymaya başladı. Yapılan en büyük LNG tankeri. Bir uçtan bir uca uzunluğu elli yedi metre, kemeresi on bir metre. Sadece sekiz memur ve on beş tayfadan

oluşan bir mürettebat taşıyabiliyor. Sayının az olmasının nedeni, neredeyse tamamıyla otomatik olması. Çapraz alaşım, çift redüksiyon dişli türbin motorları, ikiz pervanelerin her birine altmış bin şaft beygir gücü gönderiyor. Kayıtlı olduğu ülke Arjantin.

Yaeger, Sahibi kim? diye sordu.

Kâğıt üzerindeki sahte şirketlerden şeceresinin izini takip ederek, Cerberus imparatorluğunun kapısına çıktım.

Yaeger sırıttı. Neden bu kişiyi bulacağını düşündüm acaba?

Sandecker, LNG tankerleri, doğalgaz ve petrol ağırlıkları arasındaki fark yüzünden petrol tankerlerinden çok daha sığ sularda gidebiliyorlar, dedi. Dönüp, aşağı Manhattan'a doğru gitmeden önce kolaylıkla Hudson Nehri'ne çıkabilir ve sonra kıyıya çarpana kadar karaya oturmadan rıhtımlar arasında ilerleyebilir.

Yaeger, Sally Morse, Pacific Trojan'in şehre Dünya Ticaret Terminali'nde toslayacağını söylemişti, dedi. Zale'in aslında New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ni kastettiğini düşünebiliyor musunuz?

Aynı fikirdeki Sandecker, Çok büyük bir hasar vermek isteseydim, Manhattan kıyısına çarpacağım yer burası olurdu, dedi.

Pitt, Max'e, Taşıdığı gaz hacmi nedir? diye sordu.

İki yüz on dört milyon üç yüz doksan bir bin sekiz yüz otuz litre.

Yaeger, Çok kötü, diye mırıldandı.

Ya gaz yükü?

Propan.

Yaeger, Daha da kötü, diye inledi.

Max, Ateş topu korkunç olabilir, diye açıkladı. Bin dokuz yüz yetmişlerde bir demiryolu sarnıç vagonu, Kingman Arizona'da patladı. İçinde sekiz bin galon propan vardı ve ateş topu neredeyse bir kilometrenin beşte birine yayıldı. Bir galon propan, yedi bin altı yüz kırk altı litre gaz oluşturacak. Ya da bir litre sıvının, yüz elli iki litre propan buharı oluşturduğunu hesap eder, iki yüz on beş milyonla çarparsak, bir ateş topunun yaklaşık üç buçuk kilometreye yayılacağını söyleyebiliriz.

Sandecker, Max'e, Peki yapısal zarar? diye sordu.

Max, Çok ağır, diye cevap verdi. Dünya Ticaret Merkezi gibi büyük gökdelenler yıkılmaz, ama içleri tamamen tahrip olur. Patlamanın merkezine yakın diğer binaların çoğu yıkılır. Hayat kaybı hakkında ise tahminde bile bulunmak istemiyorum.

Pitt öfkeyle, Hepsi, Amerikan halkını yabancı petrole karşı tahrik etmek isteyen deli Zale ve Cerberus karteli yüzünden, diye söylendi.

Sandecker soğuk bir ses tonuyla, Bu gemiyi durdurmalıyız, dedi. Bu kez hiçbir hata olamaz.

Pitt yavaşça, Bu geminin mürettebatı, Pacific Trojan gibi gemiye çıkılmasına izin vermeyecektir. Ono Kanai'nin Viper grubunun gemiyi işlettiğine bahse girerim. Zale, böyle bir girişimde amatörlere asla güvenmeyecektir.

Sandecker tekrar saatini kontrol etti. Manhattan dışındaki Hudson Nehri'ne girene kadar dört buçuk saatimiz var. Amiral Dover'a ne keşfettiğimizi bildireceğim ve New York bölgesindeki Sahil Güvenlik birliklerini tankerin yolunu kesmek için tetikte bekletmesini söyleyeceğim.

Max, New York Eyaleti Terörle Savaş Tümeni'ni aramalısınız, diye önerdi. Bu gibi olası durumlar için eğitiliyor ve tatbikatlar yapıyorlar.

Yaeger'in bilgisayarının yaratıcılığına ısınmaya başlayan Sandecker, Teşekkürler Max, dedi. Önceden, hep Max'in NUMA'nın bütçesini zorladığını düşünmüştü, ama şimdi onun her kuruşa ve hatta daha fazlasına değdiğini fark etmeye başlamıştı. Bunu dikkate alacağım.

Gidip ATİ alacağım. NUMA'nın yeni Aquarius jetiyle, bir saat içinde New York'taki NUMA iskelesinde oluruz.

Meraklı Max, Oraya gittikten sonra ne yapmayı planlıyorsun? diye sordu.

Pitt sanki Max, Dan Marino'ya Amerikan futbolu oynamayı biliyor mu diye soruyormuş gibi ona baktı. Mongol Invader'in Manhattan'ın yarısını yok etmesini engelleyeceğim. Başka ne olabilir?

Sıvı Doğalgaz Tankeri'ne bakan herhangi bir kişi, bu kadar garip görünüşlü bir geminin okyanusları geçebileceğinden şüphe ederdi. Mongol Invader, tekne kısmının üst tarafında yükselen soğan şeklindeki sekiz tarikıyla, şimdiye kadar yapılmış en büyük LNG tankeriydi ve New York'a girmeye kararlı bir rotada çırpıntılı denizlerde ilerlerken, sanki denize ait değilmiş gibi görünüyordu. İş için kullanıldığını tam anlamıyla belli eden görüntüsü ve kerpiç rengi boyasıyla su üstündeki en çirkin gemilerden biri olmalıydı.

Mimarları onu şu anda yaklaşık eksi 265 Fahrenhayt derecelik bir ısıda dondurulmuş olması gereken sıvı propanla dolu, yalıtılmış alüminyumdan küre şeklindeki sekiz kocaman yük tanklarını kuşatması, destek olması ve koruması için tasarlamışlardı. Ama Kuveyt'ten çıkılan bu yolculukta ısı, tehlike seviyesinin sadece yirmi derece altına ulaşana kadar derece derece yükseltilmişti.

Manhattan Adası'nın yarısını harap edecek bir potansiyele sahip olan yüzen bomba Mongol Invader, suyun altındaki pruvası aldatıcı bir kolaylıkla suyu kenara iterken, bronz rengi büyük ikiz pervaneleriyle saatte yirmi beş mil hızla zapt edilmez dalgaların arasında sürükleniyordu

Martı sürüleri gelip etrafında uçtular, ama gemide uğursuz bir hava hissedince, garip bir şekilde sustular ve kısa bir süre sonra uzaklaştılar.

Pacific Trojan'ın aksine, görünürde Mongol Invader'in tanklarını inceleyen veya kubbe şeklindeki çatılar boyunca uzanan uzun pistte yürüyen hiçbir mürettebat yoktu. Hareket mahallerinde göze görünmeden duruyorlardı. Gemiye dağılmış sadece on beş mürettebat vardı. Dördü dümen odasında kumanda cihazlarını çalıştırıyordu. Beşi makine dairesinde çalışırken, kalan altısı en büyük Sahil Güvenlik kotrasını batırabilecek veya saldırabilecek herhangi bir uçağı düşürebilecek taşınabilir güdümlü mermilerle silahlanmışlardı. Viperlar dikkatsizliğin nelere mal olacağının tamamıyla farkındaydılar. Bir zamanlar, çoğu ordu mensubu olan profesyonel Özel Kuvvetler'in herhangi bir gemiye çıkma girişimini kolaylıkla püskürtebileceklerinden kuşkuları yoktu. Gemi şehre yaklaşmadan önce herhangi bir durdurma girişimini engelleyebileceklerinden de son derece emindiler ve Verrazano Boğazı Köprüsü'nün altından geçtikten sonra gemiyi durdurma operasyonundan sorumlu komutanın kocaman bir ateş topunu tutuşturmayı göze alıp, almayacağı söz konusuydu.

Sancak tarafındaki küpeştelere dayanan Ono Kanai, kasvetli gökyüzündeki tehditkâr karanlık

bulutlara baktı. Fanatik terörist değil, sadece iyi kazanan paralı askerler olan on beş adamın, patronları için intihar etmeyi bile düşünebilmelerinin, ona karşı sıralanmış herhangi bir kuvvete sıradışı geleceğinden emindi. Bu, Bir James Bond filmi değildi. Kendi kendine gülümsedi. Dümen ve ikiz pervanelerden otuz metre ileriye, tekne kısmına bağlanmış denizaltından sadece gemidekilerin haberi vardı. Gemi, Manhattan kıyı şeridine doğru döndürüldükten sonra, Kanai ile Viper mürettebatı gizli denizaltıya geçecekler ve ateş topundan kurtulmak için derin sulara dalıp kaçacaklardı.

Köprüye geri çıktı, ellerini kavuşturdu ve gözleriyle, Rockaway Burnu'ndan geçen, Brooklyn ve Staten Adası'nı birleştiren Verrazano Köprüsü'nün altından geçip Seagate'teki Norton Burnu'na ilerleyen kırmızı çizgiyi takip ederek, deniz haritası üzerinde belirlediği rotasını inceledi. Çizgi, oradan Yukarı Körfez'e ve Özgürlük Anıtı'nın arkasından Ellis Adası'na uzanıyordu. Battery Park'ı geçtikten sonra kırmızı çizgi keskin bir sağ dönüşle kıyıya giriyor ve Dünya Ticaret Merkezi kulelerinin temelinde bitiyordu.

Kaslı omuzlarını büktü, vücudu, ayağının altındaki geminin hızlanan kütlesine uyum sağlamıştı. Mongol Invader, kaderine ulaşamadan önce durdurulmayacak, durdurulamayacaktı. Bundan binlerce yıl sonra şimdiye kadar Amerika Birleşik Devletleri'ne karşı girişimde bulunulmuş en kötü faciayı gerçekleştiren adam olarak hatırlanacaktı.

Kanai köprünün ön camından yukarı baktı ve karanlık bulutlar yüzünden gri yeşile dönüşmüş suyun üzerindeki köprünün üstünden geçen arabaları inceledi. Arabalar köprüyü geçerken renkleri, böcekler gibi çırpınıyordu. Kontrol panelinin üzerine, güneydoğudan saatte yirmi mil hızla sert bir rüzgâr estiğini not aldı. Ateş topunun öldürme mesafesini genişletmek için çok daha iyi diye düşündü.

Yanıp kül olacak binlerce kurban aklının ucuna bile gelmedi. Kanai, duygudan yoksun bir adamdı. Ölüme alışkın biriydi ve sırası geldiğinde onunla karşılaşmaktan hiç çekinmiyordu.

Kollarında boydan boya dövme olan ve sert bir adama benzeyen, ikinci yardımcısı Harmon Kerry, köprüye çıktı. Eline bir dürbün aldı ve sol taraflarından geçip denize doğru açılan bir yük gemisine baktı. Büyük bir keyifle, Çok uzun sürmeyecek, dedi. Amerikalıları kötü bir sürpriz bekliyor.

Kanai, Pacific Trojan'in tuzak yemi olduğunu anladılarsa, sürpriz sayılmaz, diye mırıldandı.

Operasyondan haberdar olduklarını mı düşünüyorsun?

Kanai açıkça, Zale şimdiye kadar kusursuz işleyen bir plan yaptı, dedi. Beklenmedik ve umulmadık koşullar, tam bir başarı elde etmelerine engel oldu. Şimdiye kadar başardıklarımız sayesinde iyi durumdayız. Ama Amerikan Hükümeti'nde bir ya da birkaç kişi aklını kullanarak mantıklı bir sonuca varmış olabilir. Jeneratör sorunları yüzünden beş saat gecikmemiz bize pahalıya mal oldu. Beklenmedik bir şekilde, Pacific Trojan 'a borda edildiği anda ve şafaktan önce karanlığın maskesi altında varacakken, şimdi her türlü saldırı karşısında dayanmak zorundayız. Ve bu kez, çok daha hazırlıklı olacaklarından emin olabilirsin.

Kerry şeytanca bir sırıtışla, Özgürlük Anıtı'nın yanarak eriyişini görmek için sabırsızlanıyorum, dedi. Kötü bir şeyin olacağı hissi çöktü. Mongol Invader eğer borda edilmeyi reddederse ve Donanma'nın avcı uçakları, amacına ulaşamadan onu dibe göndermeyi başaramazsa, Manhattan'ı boşaltmaya zamanları olmayacaktı. Ne yazık ki, günün bu saatinde sokaklar ve binalar ofis çalışanlarıyla dolu olurdu. LNG tankerinin patlamasına izin verirlerse, hayat kaybı ve zarar çok büyük olacaktı.

Aklından geçen bir diğer şey, Sandecker'in kısaca Dirk Pitt ve Al Giordino'nun durdurma

operasyonuna katılacaklarından bahsetmiş olmasıydı. Ama Dover etrafta onları göremiyordu. Brifingi neden kaçırdıklarını merak etti, katılsalardı bile fark eden bir şey olmazdı. Dover operasyona büyük fayda sağlayacaklarından kuşkuluydu.

William Shea ve kardeş kotrası Timothy Firme, alarga edip, Mongol Invader ve öldürücü yükünün karşısına çıkmak için yola çıkarken güneş, bulutların arasından çıkmaya çalışıyordu.

Giordino, sualtı teknesinden çok lüks bir yata benzeyen zarif hatlı gemiye bakarken, Daha önce gördüğüm hiçbir denizaltıya benzemiyor, dedi.

Pitt Brooklyn'in güneyindeki Sheepshead Koyu'ndaki rıhtımda durmuş, dış görünüşü zarif bir sürat teknesine benzeyen yirmi beş metrelik tekneye hayranlıkla bakıyordu. Giordino haklıydı: Su hattının üzerinde diğer pahalı yatlar gibi görünüyordu. Tek farkı, suyun altında görünebilenlerdi. Teknesinin ön yanlarında, Golden Marlin'in tekne kısmına yerleştirilmiş olanlara benzeyen, ama onlardan daha küçük lombozlar vardı.

On bir yolcu ve mürettebatı konforlu bir şekilde ağırlayabilen Coral Wanderer, Massachusetts Meridian Tersanesi'nin inşa ettiği Ocean Diver serisinin en büyük modeliydi. Taşırdığı su miktarı dört yüz ton olan tekne, üç yüz altmış metre derinlikte iki yüz deniz mili gidebilecek şekilde tasarlanmıştı. '

Kaptan Jimmy Flett güverteden rıhtıma indi ve elini uzatarak Pitt'e yaklaştı. Kısa boylu ve tıknazcaydı, uzun yıllardır İskoç viskisi içmekten yüzü kızarmıştı, ama mavi gözleri her nasılsa parlaklığını korumuştu. Kollan ve elleri, sıcak ve güneşli denizlerde birçok yolculuk yapmış birinden beklenilebileceği kadar bronz değildi. Flett hayatının çoğunu Ku/cy Denizi'ndeki gemilerde geçirmişti ve fırtınaya yakalanmadan eve dönen bir balıkçının sert ve dayanıklı görünüşüne sahipti. Payına düşenden fazla fırtınaya yakalanmıştı ve hepsinden kurtulmuştu.

Pitt'in elini kuvvetlice sıktı. Dirk güvertede birlikte viski içmeycli ne kadar oldu?

En son 1988'de Arvor ffl'de birlikteydik.

Flett şaşılacak kadar yumuşak bir sesle, Bonhomme Richard'ı arıyorduk. Hatırladığım kadarıyla, onu bulamamıştık.

Hayır, ama tesadüfen fırtınaya yakalanmış bir Rus casus gemisi bulmuştuk.

Hatırlıyorum. İngiliz Donanması, onu aramaktan vazgeçmememizi emretmişti. Biz onlara yeri bildirdikten saatler sonra gemiye dalış yaptıklarını hep düşünmüşümdür.

Pitt, Giordino'ya döndü. Al sana Jimmy Fleet'i tanıştırayım. Geçmişten iyi bir arkadaş.

Giordino, Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Dirk sık sık sizden bahseder, dedi.

Umarım, iyi şeyler anlatmıyordun Jimmy kahkaha attı ve Giordino'nun elini neredeyse ezerek, sıktı ve karşılığında Giordino da onun elini kuvvetle sıktı.

Pitt başıyla sualtı yatını işaret ederek sakince, Demek artık yumuşak biri oldun ve lüks teknelerin kaptanlığını yapıyorsun, dedi.

Ben yüzeyi tercih eden bir denizciyim. Suyun altındaki hiçbir şey ilgimi çekmiyor.

O zaman neden bu işi yapıyorsun?

Maaşı iyi ve işi kolay. Yaşlanıyorum ve eskiden olduğu gibi hava şartlarıyla boğuşamıyorum.

Pitt, Kullanmamız için patronlarından izin aldın mı? diye sordu.

Çok hevesli değiller. Hâlâ deneme aşamasında ve henüz onaylanmadı. Bütün denetimlerden geçtikten sonra, onu zengin Avrupalılara kiralamayı düşünen yeni sahiplerinin bulunduğu Monte Carlo'ya götüreceğim.

Bu, son derece kritik bir durum.

Flett, Pitt'in yeşil gözlerine baktı. Onunla ne yapmak istiyorsunuz? Telefonda sadece NUMA'nm onu kiralamak istediğini söylemiştin.

Onu torpidobot olarak kullanmak istiyoruz.

Fleet sanki Pitt'in beyni tek kulağından sızıyormuş gibi ona baktı. Alçak sesle, Anlıyorum, diye mırıldandı. Bir torpidobotu. Ne tür bir gemiyi batırmak istiyorsunuz?

Sıvı Doğalgaz Tankeri.

Şimdi Fleet, Pitt'in beyninin diğer kulağından da aktığını hayal edebiliyordu. Ya, isteğinizi reddedersem?

O zaman, beş yüz binden fazla can kaybının sorumluluğunu taşırsın.

Fleet aniden durumu kavradı. Bu tanker... teröristler onu havaya mı uçurmak istiyor?

Tam olarak terörist değiller. Kolay tutuşan gazı ateşlemeden önce gemiyi Dünya Ticaret Merkezi yakınında karaya oturtmayı planlayan bir grup suçlu olduklarını söylemek daha doğru olur.

Hiçbir tereddüt, soru ya da itiraz gelmedi. Flett basitçe, Wanderer'da torpil tüpleri olmadığına göre ne yapmayı düşünüyorsunuz?

Amerika Konfedere Devletleri'ne ait Hunley denizaltısını hiç duydunmu?

Evet.

Giordino rıhtıma park edilmiş bir minibüsü boşaltmaya başlarken, Pitt kendinden emin bir gülümsemeyle, Onun tarihinden bir sayfa koparacağız.

Yirmi dakika sonra, üç adam, seren olarak kullanılan uzun bir boruyu teknenin pruvasından dokuz metre ileriye çıkıntı yapacak şekilde yerleştirdi. Yüksek kabinin altındaki güvertede iki boru daha emniyet altına alındı. Daha fazla vakit kaybetmeden, tekneye bindiler ve Flett büyük dizel türbin motorları ateşledi. Baş tarafta çok meşgul olan Giordino, manyetik patlayıcı kutularını yedek iki serenin uçlarına bağladı. Yerleştirilmiş olan serende, bir fitilin ucuna bağlanmış yüz librelik bir plastik sualtı patlayıcısı bulunuyordu.

Pitt ve Giordino borina ve kıç düğümünü alarga ederken, Flett dümene geçti. Tecrübeli kaptan, bir konsolun önünde duruyordu. Konsolun üzerindeki manivela kolları, yüzey ve dalış kanatlarını, istikamet dümenlerini ve klape hızını kontrol ediyordu.

Coral Wanderer üç çeyrek klapeyle, kısa süre içinde Sheepshead Körfezi'nden açık denize ve Verrazano Köprüsü'ne doğru ilerledi. Sahil Güvenlik kotraları ve daha küçük devriye teknelerinden oluşan bir filo, Wanderefm pruvasının ilerisinde suya yayılmışlardı. Yukarıdaki iki Sahil Güvenlik ve iki New York Polis helikopterinin, akbabalar gibi, kirli kahverengine boyalı itici görünüşlü büyük geminin üzerinde uçtuklarını gözlemlediler.

Flett manivela kollarını iterek, ikiz klapeleri durdurdu ve pruvayı sudan yükseltti. Körfezde hızla kuzey kıyı şeridinin yakınından geçti, Seagate'teki Norton Burnu'ndan döndü ve Wanderer'i, LNG gemisinin orta kısmına doğru bir açıyla gönderecek kestirme bir rota çizdi.

Pitt, En yüksek hızı nedir? diye Flett'e sordu.

Yüzeyde saatte kırk beş mil. Suyun altında yirmi beş.

Suya daldığımız zaman, ondan elde edebileceğin her mile ihtiyacımız olacak, Mongol Invader'in en yüksek hızı da saatte yirmi beş mil.

Flett büyük geminin üzerindeki sık, kocaman tanklara bakarken, Adı bu mu? diye sordu. Mongol Invader.

Pitt iğneleyici bir şekilde, Nedense bu isim ona çok uyuyor, dedi.

Köprünün altından geçmeden önce bordasına yaklaşmalıyız.

Dar boğaza girdikten sonra Brooklyn ve Staten Adası'nın da yarısını birlikte götürmeden onu havadan patlatmak çok zor olacak.

Eğer, Sahil Güvenlik ve New York Polisi başarısız olursa, senin Hunley planın daha çok işe yarar.

Pitt ön camdan Donanma'yı işaret etti. Takım yaklaşıyor.

William Shea kotrasında Amiral Dover, LNG tankeri Mongol Invader'la irtibat kurdu. Amerika Birleşik Devletleri Sahil Güvenliği sesleniyor. Lütfen derhal faça edip durun ve borda edilmeye hazırlanın.

Karşı taraftan cevap gelmeyince, kotranın köprüsünde gerilim arttı. Dover tekrar, sonra üçüncü kez seslendi, ama cevap yoktu. Invader hızını azaltmadan New York Limanı'na doğru ilerlemeye devam ediyordu. Köprüdeki tüm mürettebat ve kaptan, şimdi amirale bakıyor ve saldırı emrini bekliyorlardı.

Sonra aniden sakin ve ciddi bir ses, sessiz köprüye yayıldı. Sahil Güvenlik, Mongol Invader'vcı kaptanı konuşuyor. Bu gemiyi durdurmak gibi bir niyetim yok. Gemime zarar verecek herhangi bir girişimin korkunç sonuçlar doğuracağı konusunda sizi uyarıyorum.

Belirsizlik ve şüphe, birdenbire yok olmuştu. Şimdi hiçbir kuşku yoktu. Dehşet gerçekti. Dover LNG'nin kaptanını konuşarak meşgul edebilirdi ama zaman ondan yana değildi. Herhangi bir oyalama taktiğinin ciddi dezavantajları vardı. Helikopterlere, tankların önündeki açık güverteye terörle savaş ekiplerini indirmeleri emrini verdi. Aynı anda, kotralara silahlı adamlarıyla birlikte bordasına yaklaşmalarını emretti.

Dover dürbünle, boğaz köprüsüne doğru ilerleyen ürkütücü görünüşlü geminin köprüsüne bakarken, çıldırmış kumandanının ne düşündüğünü merak ediyordu. Çıldırmış olmalıydı. Aklı başında hiç kimse, parasal çıkarlar için bir şehri ve bir milyon kişiyi yok etmeye teşebbüs etmezdi. Bunlar, bir amaç ya da bir dine bağlı fanatik teröristler değillerdi.

Dover bir insanın bu kadar acımasız ve ahlaksız olabileceğine inanamıyordu. Helikopterler indirme yapmaya hazırlanarak, geminin üzerinde uçarken, kotralar büyük gemiye yaklaşmak ve yanaşmak için yüz seksen derecelik bir yay çizerek çalkantısız denizde ilerlerken, Tanrı'ya şükürler olsun deniz sakin, diye düşündü.

Üzerinde Sahil Güvenlik yazan, kırmızıturuncu iki Dolphin helikopteri, LNG tankerinin kıç

tarafının arkasında yerini alırken, mavisiyah ilk Jayhawk polis helikopteri baş tarafın üzerinde alçaldı. Pilot güvenli bir indirme yapmasını engelleyebilecek ambar ağızları, vantilatörler veya çapa zincirleri var mı diye güverteyi inceleyerek, baş taraftaki küpeştenin üzerine doğru alçalıp birkaç saniye üzerinde uçarken, büyük geminin hızına uyum sağlayarak, klapelerin ve pervane kanatlarının hızını arttırdı. Pruvanın üst ucuyla ilk gaz tankının arasında uzun bir radargözetleme direği duruyordu. Açık bir indirme için yeterli yeri olduğunu gören pilot memnun olmuştu, ama helikopter pruvanın altı metre üzerinde birden alev aldı.

Buraya kadar başarabilmişti.

Dürbünle bakan Dover ilk tankerin üzerinden fırlatılan küçük güdümlü merminin helikopteri yardığını ve bir kestane fişeğinin tonbalığı konservesini patlattığı gibi parçalara ayırdığını görünce şok oldu. Helikopter polisin terörle savaş ekibiyle birlikte suya düşmeden önce kısa bir an için havada asılı kalırken, parçalanmış yakıt depolarından çıkan alevler her tarafını sardı. Saniyeler içinde battıktan sonra suyun üzerinde sadece aydınlanmaya başlayan gökyüzüne doğru yükselen spiral bir duman ve birkaç parçası kaldı.

Mongol Invader zavallı polis helikopterinin yüzen enkaz kalıntıları arasında zorbaca yoluna devam ederken, Kanai umursamazlıkla izledi. On saniyeden kısa bir süre içinde on iki adamın yeryüzünden silinmesi konusunda hiçbir suçluluk duygusu hissetmiyordu. Ona göre, helikopterin saldırısı sadece can sıkıcı bir olaydı.

Sahil Güvenlik kotralarından oluşan küçük filo ve gemisinin etrafını saran yangın söndürme gemileri de Kanai'nin moralini bozmuyordu. Yangına sebep olacak silahlarla ona saldırmaya cesaret edemeyeceklerini eğer filo kumandanı deli ya da inanılmayacak kadar aptal değilse bildiği için kendini güvende hissediyordu. Eğer serseri bir atım, tanklardan birini delip tutuşmasına neden olursa, bir mil içindeki bütün gemiler ve uçaklar, yukarıdaki köprüden geçen arabalar ve içindeki yolcularla birlikte yok olurdu.

Kanai başını kaldırıp dünyanın en uzun köprülerinden biri olan büyük köprünün araba yoluna baktı. Gemi, yukarıdaki trafiğin gürültüsünü duyabileceği yere neredeyse yaklaşmıştı. Artan bir memnuniyetle, roket ateşiyle karşı karşıya olduklarını ve bunun karşısında savunmasız olduklarını anlayan helikopter pilotlarının geri çekildiklerini gördü. Kanai dikkatini, yapı ve tekne kısımları beyaz olan, geniş açılı turuncu şeritleri ve arkalarındaki dar mavi bantların üzerinde CG rütbe işaretleri bulunan iki Sahil Güvenlik kotrasına çevirdi. İki kotra, LNG tankerinin büyük tekne kısmının her iki yanından ona yaklaşıyordu. Niyetleri açıktı, ama topları Invader'ü büyük bir zarar veremeyecek kadar yetersiz görünüyordu.

Keyifle, sıranın onda olduğunu düşündü. Ama Viper ekiplerine kotralara güdümlü mermi fırlatmaları emrini veremeden, her iki kotra aynı anda pruvalarına yerleştirilmiş yirmi beş milimetrelik Bushmaster toplarıyla ateş açtılar. İkiz namlulu toplar, bu iş için yetersiz görünüyordu, bu dev gibi gemiye zarar veremeyecek kadar küçüktüler.

Sol taraftaki kotra, makine dairesini koruyan kaim çelik plakaları delmek için teknenin kıç tarafının altını tahrip ederken, sancak tarafındaki kotra, zırh delen mermilerini köprü ve dümen odasının çelik bölmesine yoğunlaştırdı. Her iki topu kullanan adamlar, öldürücü propanla dolu dev tankerlerin yakınında duran herhangi birine nişan almamaya dikkat ediyorlardı.

Yirmi beş milimetrelik mermiler, camları indirip kontrol konsolunu parçalayarak köprüyü harap

ederken, Kanai kendini güverteye attı. Dümenin başındaki Viper anında öldü. Diğeri, beklenmedik saldırıdan öldürücü bir yara alarak, yere düştü. Mermi kovanı fırtınasını hiçe sayan Kanai uzanıp köprü tezgâhının üzerindeki telsizi kaptı ve, Karadankaraya güdümlü mermileri fırlatın, şimdi! diye bağırdı.

Güvertenin üzerine yattı ve parçalanmış camlara baktı. Invader'in köprünün altından geçmesine bir milden kısa bir yolu kalmıştı. Kanai aynı zamanda pruvanın hafifçe sancak tarafına doğru çevrildiğini fark etti. İsabet eden mermiler yüzünden kılavuz konsolunda sivri uçlu delikler açılmıştı ve bilgisayar donanımlı kumanda aletleri, dümene bir rota emri gönderebilecek durumda değildi.

Makine dairesine seslendi. Hasar durumunu bildirin.

Eskiden, gizli operasyonlarda kullanılan Donanma gemilerinde çarkçıbaşı olan Viper, yavaş ve ölçülü bir sesle cevap verdi. Ateş, sol taraftaki jeneratöre hasar verdi, ama motorlar sağlam. Bir adamım öldü, biri de ağır yaralandı. Mermi kovanları, dolu fırtınası gibi bölmeyi deliyor, ama makine aksamına çarpana kadar hızlarını kaybediyorlar, bu da hasan minimumda tutuyor.

Kanai tankerin palasartadan bir şamandıraya doğru yön değiştirmeye başladığını gördü. Köprü kumanda cihazları isabet aldı. Gemiyi oradan idare et. İskele tarafına üçbeşbeş rotasına dümen kır, yoksa köprü ayağına çarpacağız. Yeni bir emir verene kadar öyle kal.

Emekleyerek köprü kanadına gitti, aşağı baktı ve bir Viper'ın sancak küpeştesinden doğrudan Timothy Firme'in pruvasına ateş ettiğini gördü. Güdümlü mermilerin ilki, ince güverteden ve tekne kısmından geçerek, suda patladı. Diğeri küpeştede patladı ve çelik parçalarını güverteye fırlatarak, yirmi beş milimetrelik Bushmaster'ı idare eden adamları biçti. Topun parçaları, yanan yapraklar gibi gökyüzünde uçtular.

Sonra, başka bir güdümlü mermi William Shea'van bacasını delerken, Mongol Invader'in karşı bordasındaki hava parçalandı. Mermi, dev bir çekiç gibi vurdu ve gemiyi on derece yan yatırıp havaya enkaz parçaları ve yoğun siyah bir duman bulutu gönderdi. Ama pruvasındaki yirmi beş milimetrelik Bushmaster, Mongol Invader'in makine dairesini çevreleyen tekne kısmına hâlâ mermi yağdırmaya devam ediyordu.

İkinci bir güdümlü mermi, Timothy Firme'a çarptı. Tekne kısmı titredi ve kıç tarafından alevler fışkırdı. Bir saniye sonra, başka bir mermi köprü altındaki yapı kısmını yarıp, geçti. Patlamayla, çelik parçaları geminin ön tarafına yayıldı. Sahil Güvenlik kotraları, Donanma gemileri gibi ağır zırhlı değildiler, bu yüzden hasar ciddiydi. Subayların yarısı köprü üzerinde yerdeydi. İki yeri yanan, duman çıkaran, kötü hasar almış ve ümitsizce sürüklenen kotra, yol alma kabiliyetini kaybetti ve LNG tankerinden geri kalmaya başladı. Her iki Sahil Güvenlik kotrası, gökyüzüne duman ve alev gönderen daha acımasız patlamalarla sarsıldı.

Kanai, taktiksel avantaj elde etmişti.

Savaşın onun lehine dönmesinden memnundu. Geminin kıç tarafına göz attı, hırpalanmış ve neredeyse tayfaları tarafından terk edilmiş harap gemilere dönüşmüş her iki Sahil Güvenlik kotrasının çaresizce sürüklendiğini gördü. Artık yüzey gemilerinden yana bir sorun kalmamıştı.

Polis helikopterlerini sindirdiği halde, henüz tam olarak kurtulmadığının farkındaydı. Mongol Invader, Verrezano Köprüsü'ne yaklaşıyor olabilirdi, ama durdurma operasyonu kumandanının, gemi köprünün altındaki ve ötesindeki emniyet alanına ulaşmadan önce askeri avcı uçaklarını çağıracağından emindi.

Dover vücudunda yara var mı diye kontrol etti. Sol omzundaki ve başının yanındaki şarapnel kesiklerinden kan akıyordu. Kulağına dokundu ve küçük bir et parçasının sallandığını hissetti. Acıdan çok moral bozukluğuyla parçayı çekti ve bir cerrahın daha sonra onu yerine dikeceğinden emin bir şekilde cebine tıkıştırdı. Kendine yol açarak, paramparça olmuş dümen odasına doğru ilerledi. Güverteye ölü ve yaralı adamlar yayılmıştı. Dalgınca, böyle bir sonu hak etmeyen genç adamlardı, diye düşündü. Bu, Amerika Birleşik Devletleri'nin yabancı bir düşmanıyla yapılan bir savaş değildi. İç ekonomiyle ilgili bir savaştı. Katliam ona hiçbir şekilde mantıklı gelmiyordu.

Kotralar, en azından dört portatif omuzdan ateşlenen güdümlü mermi tertibatından çıkan yoğun ateş karşısında hasar almıştı. Hızın azaldığını ve geminin yavaşladığını hissedebiliyordu. Su hattının altındaki hasar büyüktü ve gemi batmaya başlıyordu.

Amiral' Dover Mongol Invader'in diğer yanındaki Timothy Firme'in hasarını tayin edemiyordu, ama en kötüsünü düşünerek, Firme'in hâlâ dayanan tek subayına kotrayı en yakın kıyıya doğru çevirmesi ve karaya oturtması emrini verdi. Sahil Güvenlik'in, kâbus gemiyle olan mücadelesi sona ermişti.

Dover ümitsizce son bir şans, diye düşündü. Telsizi kaparak, toplu bir şekilde denizden birkaç mil açıkta uçan üç Ulusal Hava Güvenlik F16C savaş uçağına olay yerine gelmeleri emrini verdi. LNG tankerinden gelen bir mermi köprünün önünden hızla geçip zararsız bir şekilde suyun içinde yüz metre ötede patlarken, içgüdüsel olarak başını eğdi. Sonra çömeldi ve gözlerini gökyüzüne kaldırarak, küpeştenin üzerinden baktı.

Telsizin frekansını değiştirdi, yavaş yavaş ve açıkça emir verdi. Mavi Filo, Mavi Filo, burası Kırmızı Filo. Eğer beni duyuyor ve anlıyorsan, LNG tankerine saldır. Tekrar ediyorum, gemiye saldır. Ama Tanrı aşkına, propan dolu tanklara ateş etme.

Filo lideri, Anlaşıldı, Kırmızı Filo, diye karşılık verdi. Ateşi, kıç taraftaki yapıya yoğunlaştıracağız.

Dover, Bacanın altındaki makine dairesini deneyin, diye emretti. Onu durdurmak için ne gerekiyorsa yapın, ama gazı patlatmadan durdurun.

Anlaşıldı, Kırmızı Filo. Saldırıya şimdi başlıyoruz.

Mavi Filo lideri, aralarında beş yüz metre mesafe olan iki kolunu olay yerine gönderirken, saldırının sonuçlarını gözlemlemek ve kılavuz uçaklar hedefi kaçırırsa görevi tamamlamak için havada tur attı. Pilotlarının tanklardan mümkün olduğu kadar uzağa ateş etmeye dikkat ederken, kıç tarafın çok uzağına ateş etmelerinden ve hedefi tamamen kaçırmalarından korkuyordu. Korkularını yanlış noktaya yönlendirmişti.

İlk pilot, uçağı yan yatırarak döndü ve neredeyse dikey bir dalışa geçti. Savaş uçağını dikey bir şekilde, Invader'in bacasının altındaki makine dairesine doğrulttu ve füze kontrol sistemlerini, yanan Sahil Güvenlik kotralarından çıkan dumanların gizlemeye başladığı hedefine kilitledi. Ama ateş düğmesine basamadan, LNG tankerinden ateşlenen bir karadanhavaya güdümlü mermi, F16 uçağını tahrip ederek onu havai fişek gibi patlayan dev bir ateşe dönüştürdü. Bir an havada asılı kaldı, artık zarif hatlı bir savaş uçağı değil, paramparça olmuş ve binlerce parçası alev alev yanarak, suya düşen bir hurdaydı.

Filo lideri ikinci uçağa, Geri dön! diye bağırdı.

Pilot, Çok geç, diye araya girdi. Kilitlendim...

Başka bir şey söyleyemedi. Kaçmak için herhangi bir harekette bulunmaya ve yaklaşmak için yaptığı dalıştan geri çekilmeye ya da tepki vermeye zamanı yoktu. İkinci güdümlü mermi fırlatıldı ve patlayan uçağı, kayıtsız denizin birinci F16'nın sulak mezarından ancak yuz metre uzaklıkta bekleyen kollarına atılmadan önce kısa bir an ateş topunun içinde havada asılı kaldı.

Tanık olduğu manzaraya inanamayan filo lideri donup kaldı. Her ikisi de aile geçindiren en yakın arkadaşları, acil durum çağrısına cevap veren Milli Güvenlik pilotları, saniyeler içinde peş peşe yanıp kül olmuştu ve aşağı New York Limanı'nın dibinde enkaz haline gelmiş uçaklarının içinde yatıyorlardı. Yaşadığı şok yüzünden yeni bir saldırı başlatamayacak kadar uyuşmuştu. Uçağını, ölüm ve yıkımdan uzaklaştırdı ve Long Island'daki Milli Güvenlik alanına geri döndü.

Dover şok olmuş bir halde iki uçağın yok oluşunu izledi. Bunun ne anlama geldiğini hemen anladı. Kotralardaki, kurtarma botlarındaki ve helikopterlerdeki bütün insanlar anladı. Pilotların ölümü korkunçtu, ama LNG tankerini yukarı limana girmeden durdurmayı başaramamaları, felaket anlamına geliyordu.

Sahil Güvenlik'in on metrelik küçük kurtarma botlarından biri, aniden tam sürat Mongol Invader'in kıç tarafına doğru fırlarken, Dover dehşet içinde doğruldu. Teknenin kaptanı dümeni kavrayıp düz ve yolundan sapmayan bir rotayla büyük gemiye doğru ilerlerken, can yeleklerinin üst kısımlarını sıkıca kavrayan mürettebat yanlardan denize düştü.

Dover hayretle, İntihar, diye düşündü. Kesinlikle intihar, ama Tanrı onu korusun.

Hafif silahlar, Invader'dan ateş açtı. Kurşunlar, kurtarma botunun etrafını eşekarısı sürüsü gibi kapladı ve dümenin başındaki genç adamı teğet geçti. Cam elyaftan ince teknenin etrafındaki suyun her santimetresine kurşun düşüyordu. Dümen başındaki adam, bir eliyle dümeni tutarken, diğer eliyle gözlerine sıçrayan suları siliyordu. Kırmızı, beyaz ve mavi renkli küçük bayrak, hafif sabah rüzgârında gergin bir şekilde dalgalanıyordu.

Savaş uçaklarının düştüğünü gören insanlar, köprüde arabalarını durdurmuştu ve kalabalıklar halinde korkuluklara yığılmış, aşağıdaki dramatik olayı izliyorlardı. Geriye kalan helikopterlerdeki adamların gözleri de kurtarma botunun üzerindeydi, bütün kadınlar ve erkekler, teknenin kumandanının çarpışmadan önce denize atlamasını diliyordu.

Dover kendi kendine, Çok şerefli bir meydan okuyuş, diye mırıldandı. Duyulmayacağını bile bile, Çok yaklaştın! diye bağırdı. Atla!

Ama bu olmadı. Kaptan, pilot kabininden atlamak üzereyken, bir dizi kurşun göğsüne isabet etti ve sırtüstü çalışma güvertesine düştü. Motorları kreşendo yaparak hızla çalışan, pervaneleri suyu çalkalayarak köpükler çıkaran tekne, LNG tankerinin büyük iskele dümenine çarparken, binlerce insan büyülenmiş bir şekilde izledi.

Ateşli bir patlama olmadı, duman ya da alevler çıkmadı. Küçük tekne, kocaman çelik dümene çarpınca basitçe parçalandı. Çarpışmanın gözle görülen tek delili, küçük bir toz bulutu ve suyu püskürten enkaz parçalarıydı. Büyük tehditkâr gemi, sivrisinek tarafından saldırıya uğramış bir fil gibi ısırığı hissetmeden, yoluna devam etti.

Dover sağ ayak bileğindeki şarapnel yarası yüzünden ayakkabısından fışkıran kanın farkına varmayarak, ayağa kalktı. Rahatsız edilmeden ilerleyen büyük tankeri izledi. Pruvası neredeyse

köprünün altına girmek üzereydi.

Gurursuz bir korku ve öfkeyle, Tanrım, lütfen onu elimizden kaçırmamıza izin verme, diye söylendi. Köprünün altından geçerse, Tanrı hepimizin yardımcısı olsun.

Sözler henüz ağzından çıkmıştı ki, Mongol Invader'in kıç tarafının altında suyun içinde bir patlama oldu. Dover, dev geminin pruvası yavaşça ve karşı konulmaz bir şekilde köprüden sol tarafına doğru geniş açıyla dönmeye başladığında, gözlerine inanamayarak izledi. Önce yavaş yavaş, sonra gittikçe daha hızlı bir şekilde.

Dümen başındaki Jimmy Flett, Mongol Invader's, yaklaşırken, Şu büyük Sıvı Doğalgaz Tankeri, kaplıcada yan yana sırtüstü uzanmış sekiz hamile kadına benziyor, dedi.

Aralarından hızla geçen küçük teknelerin oluşturduğu dalgalarla etrafa dağılmış, yüzen enkaz parçalarına bakan Giordino, Bir helikopter, iki kotra ve iki F16 yirmi dakika içinde parçalara ayrıldı, dedi. Çirkin olmasının yanı sıra öldürücü de.

Pitt otuza otuzluk dürbünle, Manhattan ve kâbus yıkımla olan randevusuna doğru inatla ilerleyen büyük gemiye bakarken, Onu artık durduramayacaklar, dedi.

Flett, Köprüden yaklaşık bin metre uzakta, diye tahminde bulundu. Araya girmek, suya dalmak, pervanelerine ve dümenlerine saldırmak için tam sırası.

Giordino'nun bakış açısına göre bu pek başarılı olmazdı. Sadece bir şansımız olacak. Kaçırırsak, tekrar etrafını çevirip saldıramayabiliriz. Çok hızlı. Yüzeye çıkıp, önüne geçip, ikinci bir deneme için tekrar dalana kadar köprüyü çoktan geçmiş olur.

Pitt ona baktı ve sırıttı. Öyleyse, onu ilk seferde haklamalıyız, değil mi?

Coral Wanderer, birinci ligdeki bir atıcının fırlattığı düz, yassı bir taş gibi dalgaların üzerinden atlayarak geçti. Pitt, dürbününü yanan Sahil Güvenlik kotralarına çevirdi. William Shea, Brooklyn kıyısına doğru yavaş yavaş ilerliyordu, Timothy Firme yan yatmıştı ve kıç tarafı suya gömülmüştü. Daha küçük Sahil Güvenlik kurtarma tekneleri hasar kontrolü yapmak için etrafında toplanmıştı. New York yangın söndürme gemileri de bordasına yaklaşmış, geminin yanan kısımlarına silistre ve hortum ağızlarından su fışkırtıyorlardı. Boz ayı bir kez daha tazıları yendi, diye düşündü. Daha önce yetişip yıkımı önleyemedikleri için derin bir üzüntü duydu.

İyimser sözlerle Giordino'yla konuşurken kendinden çok emin görünüyordu, ama gerçekte içinde başarısızlığın ürperten korkusunu hissediyordu. Kendisinin, Giordino'nun ve Flett'in hayatları pahasına, Mongol Invader'ı engellemeye ve yukarı limana girmesini önlemeye kararlıydı.

Geri dönmek için çok geçti: dönüşü olmayan noktayı geçmişlerdi. Bütün korkular ve şüpheler çok geride kalmıştı. Ono Kanai'nin gemide olduğundan emindi. Paylaşacak bir kozu vardı ve artan bir intikam duygusu hissediyordu.

Invader'in parçalanmış ve kurşunlar yüzünden delik deşik olmuş dümen odasını inceledi, fakat içeride hareket eden hiçbir canlı göremedi. Bacanın altındaki tekne kısmının bir süzgeçten daha fazla deliği vardı, ama delikler küçüktü ve hasar önemsiz görünüyordu.

Coral Wanderer'in aradaki farkı kapatması neredeyse bir ömür sürdü. LDG tankerinin sancak pruvasından iki yüz metre uzakta, Flett klapelerle akışı kıstı ve safra sarnıcı pompalarını açtı. Lüks denizaltı, Pitt'in düşündüğünden daha hızlı bir şekilde ve sanki dev bir el tarafından idare

ediliyormuş gibi sorun çıkarmadan suya daldı. Flett daldıktan sonra Coral Wanderer'i tasarımcılarının tayin ettikleri hızın üzerine zorlayarak, yeniden hızlandırdı. Şu andan itibaren hiçbir hataya yer yoktu.

Pitt ana kabine inip pruvadaki büyük lomboza doğru ilerlerken, Gi ordino, Flett'le birlikte köprüde kaldı. Pitt süet bir kanepenin üzerine rahatça oturdu ve kanepenin koluna yerleştirilmiş telefonu eline aldı.

Bağlantımız var mı? diye sordu. Giordino, Seni hoparlörden duyuyoruz, diye cevap verdi. Flett rakamları okudu. Yüz elli metreye yaklaşıyoruz. Pitt, Görüş uzaklığı on iki metreden az, diye bilgi verdi. Gözünüz radarda olsun.

Giordino, Bilgisayardan geminin hareketini görüyoruz, dedi. Teknenin hangi tarafına yaklaştığımızı sana bildireceğim.

Flett yaklaşan uzaklığı okuyana kadar işkence gibi gelen üç dakika geçti. Yüz metre, diye Pitt'e bildirdi. Gölgesi yüzeyde belirmeye başlıyor.

Pitt Mongol Invader'in motorlarının sesini duyabiliyor ve karinasının altındaki suyun hareketini hissedebiliyordu. Yeşil karanlığın içine baktı ve tekne kısmı boyunca ilerleyen beyaz köpüğü güçbela gördü. Sonra, karanlığın içinden dokuz metre ilerideki ve üç metre yukarıdaki plakaları göründü.

Pitt, Onu yakaladık, diye bağırdı.

Flett hemen ikiz pervaneleri tersine döndürdü ve Invader's, çarpmadan önce Wanderer'x durdurdu.

Jimmy bizi üç metre daha indir.

Flett, Anlaşıldı, üç metre, diye bildirdi ve Coral Wanderer'i, Mongol Invader'in sancak tarafının altına doğru ilerletti.

Pruva gözlem kabininde oturan Pitt'e göre, kendi aklı olmayan kocaman bir mekanik canavarın büyük tekne kısmının kuzeyden esen sıcak ve kuru bir rüzgâr gibi denizaltının üzerinden geçmesi ürkütücü bir görüntüydü. Pervanelerin vuruş sesleri uzak bir nabız sesi gibi duyuluyordu, ama sonra bir harman dövme makinesinin sesine ulaştı. Tekne kısmının altında çıkıntı yapmış büyük bir şey dikkatini çekti. Sonra, görüntüden kayboldu.

Pitt Flett'in gözlerinin bir uzantısıydı. Büyük bronz pervaneler görünmeye başladığında, anlık kararı verebilecek tek kişi oydu. Muazzam geminin sudaki hareketi görüşünü bulanıklaştırıyordu. İlerledi ve hah kaplı güverteye yattı, yüzü lombozdan ancak iki santim uzaktaydı, gözlerini kısarak köpüklerin ve yeşil örtünün arasından Wanderer'in pruvasından dışarı çıkan serenin ucundaki manyetik patlayıcıyı görmeye çalıştı, ama çırpıntılı su yüzünden görünmüyordu. Hazır mısın Jimmy?

Sesi bir taş kadar sert çıkan Flett, Bekliyorum, diye cevap verdi. Benim görüş alanıma girdikten üç saniye sonra sancak pervanesini göreceksin.

Gergin bekleyiş sürerken, başka hiçbir şey söylenmedi. Telefonu dudaklarından sadece iki santim uzakta tutarken, Pitt'in parmak boğumları fildişi rengine dönüşmüş, sinirleri ve vücudu banco telleri gibi gerilmişti. Sonra, yeşil perde beyaz kabarcıklarla aralandı. Pitt, Şimdi! diye haykırdı.

Flett yıldırım hızıyla tepki verdi ve teknenin ön tarafından gelen bir sarsıntı hissedene kadar klapeleri ileri itti, sonra doğru zamanlama yapmış olmayı ümit ederek, tersine çevirdi.

Manyetik patlayıcı, Flett son sürat geri gitmeden saniyeler önce teknenin çelik plakalarına çarpıp yapışırken Pitt sadece çaresizce izleyebiliyordu. Kocaman pervane kontrolden çıkmış bir değirmen gibi körfezin suyunu köpükler çıkararak dövmeye başladı.

Kumanda köprüsünde, Giordino'yla Flett, kendilerinden geçmiş bir ifadeyle, üzerlerine doğru gelen pervane kanatlarını izlediler. Kısa bir an için zamanında uzaklaşamayacaklarını ve pervane kanatlarının lüks tekneyle birlikte vücutlarını da paramparça edeceğini düşündüler. Ama son saniyelerde, Coral Wanderer'in dizel motorları gümbürdedi ve kendi pervaneleri suyu şiddetle parçaladı. Coral Wanderer geriye fırlarken, pruvadaki lombozun en fazla altmış altı santimetre uzağında dönen LNG tankerinin on beş metre çapındaki pervaneleri, denizaltı yatını hortuma girmiş bir ağaç gibi salladı.

Güverteye uzanmış ve destek almak için tek eliyle döner merdivenin tırabzanını kavramış Pitt'in lombozdan tek görebildiği, dönen pervanelerin kulak patlatan gümbürtüleri eşliğinde kızgın suda oluşan girdaptı. Otuz saniye sonra yat dengelendi, su sakinleşti ve Mongol Invader'in dümen suyu görünmeye ve pervanelerin gürültüsü uzaklaşmaya başladı.

Ayağa kalkan Pitt, Al, şimdi tam sırası, dedi.

Yeteri kadar uzakta olduğumuzu düşünüyor musun?

Eğer bu gemi üç yüz metredeki su basıncına dayanacak şekilde yapıldıysa, yüz metre uzaklıktaki bir patlamayı da kaldırabilir.

Giordino küçük siyah uzaktan kumandayı iki eliyle tuttu ve küçük manivela koluna bastı. Suyun akustiği ile kuvvetlenen bir gümbürtü sesi duyuldu. Bunu, Coral Wanderer's altı metrelik bir ölü dalganın kuvvetiyle çarpan bir basınç dalgası izledi. Sonra geçip gitti ve su tekrar sakinleşti.

Pitt başını uzatarak merdivenin başına baktı. Yukarı çık Jimmy, başarabilmiş miyiz bir bakalım. Giordino'ya baktı. Yüzeye çıkınca, bir tane daha patlayıcı yerleştirelim.

Sessiz sualtı patlamasının arkasındaki kaynağı anlayamayan Amiral Dover, Mongol Invader'in boğazdan geldiği yöne doğru geniş bir dönüş yaptığını görünce geçici rahatlama hissetti. Bundan bir denizaltı yatında bulunan Pitt ve Giordiıo'nun sorumlu olduğunu bilemezdi. William Shea'de yaralı olmayanlar, tuhaf tekne suya dalıp Mongol Invader'in sancak pervanesinin tam önüne manyetik bir patlayıcıyı vurarak yerleştirmeden önce onu fark edemeyecek kadar meşguldüler. PatlAma pervane şaftını ikiye ayırarak altındaki tekne kısmında iki buçuk metrelik bir delik açarken, Sahil Güvenlik muhafızının kahramanca intiharıyla daha önceden hasar almış dümen, sola doğru kırk beş derecelik bir açıyla kilitlenmişti.

Makine bölmesindeki büyük türbin motor aniden RPM'lerini üç katma çıkarıp, çarkçıbaşı onu kapatamadan kontrolden çıkarak hızlanırken, ikiye ayrılan şaftının dış parçası sayesinde güçbela dayanan pervane aşağı doğru indi.

Geminin pruvası, hâlâ tam sürat dönen sol taraftaki pervane ve tehlikeli bir şekilde hasar almış sancak pervanesiyle, en sonunda onu açık denize geri gönderecek ya da daire çizip durmasına neden olacak tersine dönen bir rotayla yavaşça Staten Adası'na doğru ilerliyordu.

Dover facianın en kötü tarafı engellendi, diye düşündü. Ama hâlâ büyük can kaybına ve milyarlık hasara sebep olabileceğini bilen LNG tankerinin çılgın kumandanı planlarını uygulayacak ve onu havaya uçuracak mıydı?

Dover savaşı kaybettikten sonra kendini büyük felakete hazırlamıştı, ama şimdi bir mucize olmuştu ve katliamın önlenebilmesi için dua ediyordu.

Amiral Dover büyük geminin aniden rotasını ters çevirdiğini görünce şaşırırken, Ono Kanai'nin şaşkınlıktan tam anlamıyla şok olduğu söylenilebilirdi. Mongol Invader'in kıç tarafındaki derinden gelen patlamayı duyup hissettiyse de, yirmi mil içindeki hiçbir uçağın ya da teknenin ona saldırmaya cesaret edemeyeceğini bildiği için endişelenmemişti. Sonra, gemi programda olmayan dönüşüne başladığında, makine dairesine bağırdı.

Rotayı düzeltin! Döndüğümüzü görmüyor musunuz?

Ses tonundan endişeli olduğu belli olan çarkçıbaşı, Bir tür patlama sırasında sancak pervanesini kaybettik, diye cevap verdi. Sol motoru kapatamadan, pervanesi gemiyi döndürdü.

Kanai, Dümenlerle dengele, diye emretti.

İmkânsız. Kontrol edilemeyen dönüşe ek olarak, daha önceden bir şey, belki enkaz parçası sol dümene çarpmış ve kilitlemiş.

Soğukkanlılığını kaybetmeye başlayan Kanai, Ne söylemeye çalışıyorsun? diye sordu.

Sakin ve cansızca cevap verdi. Ya dönüp durmaya devam ederiz ya da tamamen durup sürükleniriz. Gerçek şu ki, hiçbir yere gitmiyoruz.

Kanai yenilgiyi kabullenmeyi reddetse de, yolun sonuna gelmişlerdi. Vazgeçemeyecek kadar yaklaştık. Köprünün altından geçtikten sonra kimse bizi durduramaz.

Ben de sana, sola doğru kırk beş derecelik açıyla kilitlenmiş bir sancak dümeni, kırık bir şaftla işe yaramayan bir sancak pervanesiyle, bu gazdan ne kadar çabuk kurtulursak o kadar iyi diyorum.

Kanai, çarkçıbaşıyla daha fazla tartışmanın faydasız olduğunu anladı. Büyük köprüye doğru yukarı baktı. Şimdi geride kalmaya başlayan, trafiği geçici olarak durmuş yola neredeyse doğrudan bakabilecekti. Mongol Invader, gizemli bir patlamayla yolundan saptırılmadan önce başarıyla arasında çok az kalmıştı. Bu kadar yaklaşmış ve rakiplerine meydan okumuştu; sonun başlangıcında zaferin elinden kapıldığına inanamıyordu.

Gözleriyle suyu taradı. Ve o anda, özel bir yata benzeyen bir şeyin Invader'in peşinden geldiğini gördü. Garip bir görünüşü var, diye düşündü. Kanai tam önüne dönüyordu ki, yat aniden dalgaların altına girdi, o zaman anladı ve öfkeyle baktı.

Pitt denizaltı yatının kaptanına, Tamam, Jimmy, dedi. Onu döndürdük. Şimdi şu büyük gaz toplarını dibe gönderelim.

Flett, Coral Wanderer'i dokuz metreye getirmek için kumanda cihazlarını çalıştırırken ve LNG tankerine ikinci bir saldırıya hazırlanırken, Umarım bu şeytanlar patlayıcıları fitillemezler, dedi. Tecrübeli denizcinin en ufak bir şüphesi varsa bile, bu kırmızı yüzünden hiç belli olmuyordu. Uzun zamandan beri ilk kez eğleniyormuş gibi bir hali vardı.

Wanderer suyun altında bir balık gibi ilerliyordu. Değerli teknesine bir zarar veremeyecek gibi göründükleri için Flett'in içi rahattı. Invader's doğru rotasını düz tutmak için gözlerini radar ekranından ve GPS'den ayırmadı.

Pitt, Ona nerden vurmak istiyorsun? diye sordu.

Tanklardan herhangi birinin altındaki tekne kısmında bir patlamaya sebep olmamaya dikkat ederek, makine dairesinin altından, kıç tarafın solundan vuracağım. Patlayıcıyı çok ileriye yerleştirirsek, bütün gemi iki mil içersindeki herkesle birlikte havaya uçar.

Ya üçüncü ve son patlayıcı?

Aynı bölge, ama sancak tarafı. Eğer kıç tarafta iki büyük delik açabilirsek, çektiği su çok derin olmadığı için hızla suyun altına girecektir.

Giordino yüzünde tuhaf bir memnuniyet ifadesiyle konuştu: Uğraşacak pervaneler olmadan, bu saldın sonuncusuna nazaran çocuk oyuncağı olacak.

Pitt her zaman yaptığı gibi, Dereyi görmeden paçaları sıvama diye karşılık verdi. Henüz uyku vakti gelmedi.

Mongol Invader'âan fırlatılan güdümlü bir mermi, kontrol kabinini hızla teğet geçip kıç taraftan en fazla otuz metre uzaklıkta suda patlarken, Jimmy Flett, John Milton Hay, 'En şanslı kişi, ne zaman yukarı çıkıp eve gideceğini bilen kişidir,' diye yazmış, dedi. Belki de tavsiyesine uymalıyız.

Pitt, Evet, üzerimize geliyorlar, dedi.

Giordino, Gemilerini bizim parçaladığımızı keşfettiklerinde çılgına dönmüş olmalılar, diye takıldı.

Suda hareketsiz gibi görünüyor.

Ön camdan görünen su yükselirken Giordino, Eğer sıçanlardan oluşan mürettebatı gemiyi terk ediyorsa, suya tekne indirdiklerini görmüyorum, dedi.

Su, kabin çatısının üzerini kaplayıp, Coral Wanderer LNG tankerinin görüş alanından çıktığı anda Flett tam sürat daldı ve sancak tarafına doğru keskin bir dönüş yaptı. Çok geçmeden, başka bir güdümlü mermi suya çartı. Flett hızlı bir manevra yapmamış olsaydı mermi tam bulundukları yerde patlayacaktı, duyulabilir bir gümbürtüyle lüks denizaltıyı salladı.

Flett gemiyi düzeltti ve pruvayı kararlı bir rotayla hasarlı LNG tankerinin sol tekne kısmına doğru yöneltti. Başka bir güdümlü mermi daha patladı, ama daha uzakta. Viperlar güçlü rakiplerini yok etme şanslarını kaçırmışlardı. Wanderer şimdi suyla örtülmüştü ve gemidekiler artık onu göremiyordu. Pervanelerinin arkada bıraktığı hafif dümen suyu, yüzeye ulaşana kadar dağılıyordu.

Pitt pruvadaki gözlem lombozuna geri döndü ve tekrar nöbet tutmaya başladı. Gemi faça edip durduğu için bu saldırı ilki kadar karışık veya tehlikeli olmayacaktı. Viper mürettebatı kaçmak için hazırlanıyor olmalı, diye düşündü. Ama nereye? Suya tekne indirmemişlerdi. Yüzerek uzaklaşamazlardı. Sonra daha önce gördüğü bir şey birden aklına geldi.

Şimdi olasılıkları düşünme vakti değildi. İyice yoğunlaşmalı, gözlerini odaklamalı ve Flett'e tekrar işaret vermeye hazır olmalıydı... ve sonra muazzam tekne lombozun karşısında belirdi. Bu kez işleri daha kolaydı. Pervanelerinden kaçmak zorunda olmadıkları hareketsiz bir gemiye yaklaştıkları için Flett aradaki mesafeyi daha önce yaptığı gibi tam sürat kapamaya çalışmadı.

Bir iki dakika sonra Pitt, teknenin lombozu tamamen kapladığını gördü. Jimmy, yanındayız.

Flett ustaca motorları yavaşlattı ve denizaltıyı tekneye paralel bir duruma getirdi. Usta bir gemicilik sergileyerek, denizaltıyı geminin iki metre yanına yaklaştırdı. Makine dairesinin bulunduğu kıç tarafa doğru ilerlerken, hızı artırdı.

Giordino kontrol odasında dikkatle sualtı radar sistemi ekranını okudu. Yavaşça elini kaldırıp işaret verdi. Dokuz metreye yaklaşıyoruz.

Flett denizaltıyı, pruva ve serenin ucundaki patlayıcı Invader'in hassas makine dairesinin karşısındaki tekne plakalarına yönelene kadar döndürdü.

Manyetik patlayıcı tekne kısmına yapıştı ve lüks denizaltı hızla geri çekildi. Güvenli bir bölgeye ulaştıklarında Giordino sırıtarak, Bir kez daha büyük bir zevkle, dedi. Sonra fitil düğmesine bastı. Suda yeni bir patlama olurken, Wanderer meydana gelen basınç dalgasında sallandı.

Flett, Ölümcül bir darbe, dedi. Getirdiğiniz bu çok kuvvetli patlayıcı madde sayesinde gemide deniz kuvvetlerine ait herhangi bir torpilin açabileceğinden çok daha büyük bir delik açılmış olmalı.

Pitt aşağıdan kontrol kabinine geldi. Jimmy, umarım teknende bir kaçış bölmesi vardır.

Flett başını salladı. Tabii ki. Uluslararası deniz hukukuna göre bütün ticari sualtı teknelerinde bulunması gerekiyor. Teknede dalış aletleri var mı?

Flett, Var, diye belirtti. Tekne kiralanmaya başlayınca dalış yapmak isteyen yolcuların kullanabilmesi için dört set dalgıç elbisesi ve dalış aleti var bulunuyor.

Pitt, Giordino'ya baktı. Al, ne dersin sen ve ben biraz ıslanalım mı?

Giordino sanki dört gözle bunu bekliyormuş gibi, Ben de aynı şeyi önerecektim, dedi. Yukarı çıkıp güdümlü mermi saldırısına uğramaktansa, yeni patlayıcıyı serene sualtında yerleştirmek çok daha iyi.

Dalgıç elbiseleri giymekle vakit kaybetmediler. Her dakikanın önemli olduğuna ve serenin ucuna üçüncü patlayıcıyı yerleştirene kadar üzerlerinde sadece şortlarıyla soğuk suya dayanabileceklerine karar verdiler. İki kişiye yetecek kadar geniş olan kaçış bölmesinden geçerek, patlayıcıyı bağladılar ve yedi dakikadan kısa bir süre içinde vücutları on sekiz derecelik sudan uyuşmuş bir halde tekneye geri döndüler.

Flett kaçış bölmesine geri döndükleri anda, Coral Wanderer's son saldırısını yaptırdı. Pitt ve Giordino kontrol kabinine çıkmadan, patlayıcıyı tekne kısmına yapıştırmış ve geriye doğru hareket etmeye başlamıştı.

Pitt, elini Flett'in omzuna koydu. İyi işti, Jimmy.

Flett gülümsedi. İşini ağırdan alan biri değilimdir.

Giordino ıslak vücudunu havluyla kuruladı ve şortuyla bir sandalyeye oturdu. Kıyafetlerini giymeden önce patlayıcının uzaktan kumandasını eline aldı. Flett'in komutuyla küçük manivela koluna basarak, patlayıcıyı patlattı ve Mongol Invader'in kıç tarafında geniş bir delik daha açtı.

Flett, Pitt'e, İşimizi görmek için yüzeye çıkalım mı? diye sordu.

Henüz değil. Önce keşfetmek istediğim bir şey var.

İkinci patlayıcı tankerin tekne kısmında ikinci bir boşluk açarken, dümen odasındaki güverte sallandı. PatlAma tam Kanai'nin ayaklarının altından geliyor gibiydi. Patlama yüzünden kıç taraftaki yapı kısmı titredi. Kıyıdan, teknelerden ve köprüden tankere bakanlar, pruvasının sudan yukarı kalkmaya başladığını görebiliyorlardı.

Kanai birinci patlamayı atlatabileceklerini ve bir şekilde gemiyi dar boğaza yöneltebileceklerini düşünüyordu, İkinci patlAma geminin kaderini belirledi. Mongol Invader, altmış metre derinliğindeki

aşağı körfezin dibine gidiyordu. Köprüdeki kaptan koltuğuna oturdu ve ön camdan fırlayan bir cam parçasının alnında kemiğe kadar açtığı derin yaradan gözlerine akan kanı sildi.

Makineler dakikalar önce durmuştu. Çarkçıbaşı ve adamlarının, patlamalar tonlarca suyu hızla içeriye göndermeden önce makine dairesinden kaçmayı başarıp, başaramadıklarını merak ediyordu. Çılgın bir kalabalık tarafından yağmalanmış gibi görünen köprüye baktı. Alnına bir havlu bastırarak, küçük bir odaya doğru yürüdü, kapısını açtı ve üzerinde düğmeler olan panele baktı. Zihni bulanıklaşmış Kanai, propanla dolu büyük tankların altına yerleştirilmiş patlayıcılar infilak etmeden önce geminin batabileceği ihtimalini göz önünde bulundurmayarak, zamanı yirmi dakikaya ayarladı. Sonra, patlatma düğmesini açık pozisyonuna getirdi.

Geminin dış merdivenlerinden çıkan Harmon Kerry içeri girdi. Altı yerinden kanlar akıyordu, ama farkında değil gibiydi. Bakışları donuktu ve zorlukla nefes alıyordu. Nefes alabilmek için harita tezgâhına dayandı.

Kanai sanki etrafındaki düzensizliğin farkında değilmiş gibi merakla, Asansörü kullanmadın mı? diye sordu.

Kerry, Hasarlı ve bozuktu, dedi. On kat merdiven tırmanmak zorunda kaldım. Kablo makarası hasar almıştı, ama onardım. Eğer yavaş kullanırsak, bizi aşağı güverteye götürür.

Doğrudan kaçış denizaltısına gitmeliydin.

Gemiyi siz olmadan terk etmeyeceğim.

Sadakatin için minnettarım.

Patlayıcıları ayarladınız mı?

Yirmi dakikaya ayarlandılar.

Kanai'nin yüzünde yenilginin acısını gören Kerry, Güvenli bir uzaklıkta olacağımız için şanslıyız. Pokerde dolandırılmış bir adama benziyordu. Gitsek iyi olur.

Gemi aniden sallandı ve güverte geriye doğru yattı. Kanai, Adamlar iyi mi? diye sordu.

Bildiğim kadarıyla hepsi görev yerlerini terk edip denizaltıya gittiler.

Burada yapabileceğimiz başka bir şey yok.

Kanai, yerde yatan bedenlere son bir kez daha baktı. Hâlâ nefes alan yaralı bir adam vardı, ama Kanai neredeyse ölmek üzere olduğuna karar verdi ve üzerinden atlayarak asansöre doğru gitti. Asansöre girince, üzerinde patlayıcı zamanlayıcısı bulunan panele son bir kez baktı. Dijital saatin üzerindeki kırmızı rakamlar patlama zamanına doğru geri sayıyordu. En azından görev tamamıyla başarısızlığa uğramamıştı. Ahlaksızca, birkaç ölü ve biraz hasar, hiçbir şey yapamamaktan daha iyidir, diye düşündü.

Kerry asansörün kapıları kapandıktan sonra sorun çıkmamasını ümit ederek, alt güvertenin düğmesine bastı. Asansör titredi ve sallandı, ama yavaşça aşağı inerek, karinanın tam üzerindeki sintine güvertesine ulaştı.

Su geçirmez bir mühürle tekne kısmına kenetlenmiş kaçış denizaltısının açık kaportasına ulaşana kadar, dizlerine dek çıkan suyun içinde güçlükle ilerlediler ve batan kıç tarafın açısına uyum sağlamak için öne eğilmek zorunda kaldılar.

Ter ve yağ içindeki çarkçıbaşı onları bekliyordu. Çabuk olmazsanız denizaltı suyla dolup batacak. Gemi hızla batıyor.

Kaportadan yolcu kabinine en son inen kişi Kanai oldu. Tüm Viper ekibinden geriye kalan üçü yaralı altı adam, karşılıklı koltuklara oturdular.

Kanai kaportadan geçtikten sonra çarkçıbaşıyla birlikte pilot kabinine girdi. Çarkçıbaşı yanına oturdu ve akümülatör düğmelerine bastı.

Mongol Invader'in, pruvası havaya kalkarken basınca karşı koyan inleyişini duyabiliyorlardı. Kıç taraftan dibe batmasına birkaç dakika kalmıştı.

Kanai bombeli camdan dışarı bakıp ilerideki karanlık sulardan çıkıp gelen garip görünüşlü tekneyi fark ettiğinde, itici güç motorlarını çalıştırmak üzereydi. İlk başta, savaşın ortasında kalan özel bir yat olduğunu ve batmak üzere olduğunu düşünmüştü, ama sonra bunun, dalgalanıl ara sında sessizce ilerlerken gördüğü aynı gemi olduğunu anladı Tekine ulaşınca, pruvasından ileri doğru çıkmış uzun metal bir seren olduğunu gördü. Gizemli teknenin amacını anladığında artık çok geçti

Tekne, metal seren LNG tankerinin altındaki kaçış denizaltısını tu tan mekanizmaya çarpıncaya dek ilerledi kana inin yüzü ölü maskesi takmış gibi kaskatı kesilmişti. Tahliye mekanizmasını çalıştırdı. Ama mekanizma tepki vermedi. Kenetleyiciler bulundukları delikten çıkmıyor ve kaçış denizaltısını, teknenin altındaki beşiğinden serbest bırakmıyorlardı.

Çarkçıbaşı dehşet dolu bir sesle, Neden ayrılamıyoruz? diye bağırdı. Yüce Tanrım, gemi üstümüze çökmeden önce paçamızı kurtarmalıyız.

Kanai tüm gücüyle tahliye mekanizması koluna asılırken, yeşil boşluğun içinden teknenin kavisli ucunun hemen arkasındaki denizaltıya baktı. Yaşadığı dehşet artarken, teknenin pruvasındaki geniş lombozun içinde oturan adamı fark etti. Lombozun önündeki su görüntüyü büyüttüğü için, adamın yeşil gözlerini, siyah saçlarını ve yüzündeki şeytani gülümsemeyi seçebiliyordu.

Pitt! diyerek yutkundu.

Pitt ürkütücü gözlerle Kanai'ye bakıyordu. LNG tankeri, kıç tarafı büyük bir kum bulutu yaratarak, keskin bir açıyla dibe batarken, korkunç bir gürültü çıkardı. Kaçış denizaltısının yukarıdan gelen muazzam ağırlığın etkisiyle kum tabakasına gömülmesine birkaç metre kalana kadar, teknenin geri kalan kısmı yavaşça batmaya devam etti.

Kanai'nin yüzündeki dehşet ifadesi, yerini hiddete bırakmaya başlamıştı. Yukarıdaki devasa gövde, kaçış denizaltısını dibe batırırken, yumruğunu sıkıp Pitt'e salladı. Pitt fazla geç kalmadan içeri girmek zorundaydı. Dudaklarında geniş bir gülümsemeyle, ağzındaki tüm dişleri gösterirken, hoşça kal anlamında elini salladı. Bu sırada Jimmy Flett, dev geminin altında ezilmemek için Coral Wanderer'i geriye doğru hareket ettirdi.

Sonra, kaçış denizaltısı kalan Viper ekibiyle birlikte bulanık su girdabında kayboldu ve Mongol Invader'in enkazı altında sonsuzluğa gömüldü.

Kanai devasa propan tanklarının altındaki patlayıcıların infilak etmediğini asla öğrenemeden karanlığın dehşeti içinde ezilerek öldü. Sahil Güvenlik kotrası Timothy Firme'in pruvasındaki toplardan tankerin dümen odasına fırlatılan yirmi beş milimetrelik merminin, patlayıcılara giden ana kabloyu parçaladığını bilmeden öldü.

Sahil Güvenlik muhafızlarının cesur savaşı boşa gitmemişti.

12 AĞUSTOS 2003 AMIENS, FRANSA

Griyeşil muhteşem RollsRoyce sessizce Fransa'nın Amiens şehrinde ilerliyordu. Paris'in kuzeyindeki Somme Vadisi'nde bulunan orijinal kasaba, Romalılar bölgeye yerleşmeden çok daha önce vardı. Şehrin içinde ve etrafında yüzyıllar boyunca savaşlar yapılmıştı. Keltler ve Romalı lejyonlar arasında savaşlar olmuş, daha sonra Napolyon Savaşları, Birinci ve İkinci Dünya Savaşları yapılmış, İkinci Dünya Savaşı'nda ise Almanlar tarafından işgal edilmişti.

RollsRoyce, yapımına 1220'de başlanan ve 1270'de bitirilen muhteşem katedralin önünden geçti. Gotik olduğu kadar Romanesk olan katedralin duvarlarında, üç kapı ve ikiz kulelerle zenginleşen şatafatlı galeriler boyunca devam eden renkli camlarla süslü pencereler vardı. Araba, çiftçilerin bostanlarda yetiştirdikleri sebze ve meyveleri Somme Nehri'nde küçük teknelerden sattıkları suyolunun yanından ilerlemeye devam etti.

St. Julien Perlmutter pis kokulu insan kalabalığıyla yolculuk etmezdi, toplu taşımacılığı böyle nitelendirirdi. Uçaklardan ve havaalanlarından nefret ederdi, gemiyle yolculuk etmeyi ve şoförü Hugo Mulholland'ın kullandığı 1955 model harika RollsRoyce'unu da yanında götürmeyi tercih ederdi.

Mulholland eski Amiens'den çıkıp küçük dar bir yola döndü ve asmalarla sarılı yüksek taş duvarlar arasına yerleştirilmiş demir bir kapının önünde durana kadar bir buçuk kilometre ilerledi. Haberleşme kutusunun üzerindeki bir düğmeye bastı ve alıcıya doğru konuştu. Karşı taraftan ses gelmedi, ama kapı yavaşça açılmaya başladı. Hugo büyük Fransız taşra evinin önünde daire çizen çakıl yolu izledi.

Direksiyonun arkasından kalktı ve arka kapıyı açtı. Perlmutter arka koltuktan koca cüssesini kaldırdı ve elinde bir bastonla ön kapının merdivenlerini çıktı. Zili çaldıktan birkaç saniye sonra gür beyaz saçları geriye taranmış, dar yüzlü, yakışıklı, uzun boylu, zayıf bir adam, camlarında gemi resimleri olan kapıyı açtı. Yumuşak ifadeli mavi gözleriyle Perlmutter'a baktı ve nazikçe selam verirken, elini uzattı.

Mösyö Perlmutter, ben Paul Hereoux.

Perlmutter etli eliyle Hereoux'un ince elini kavrarken, Dr. Hereoux, dedi. Jules Verne Derneği'nin saygıdeğer başkanıyla nihayet tanışabilmek büyük bir şeref.

Bay Verne'in evinde bu kadar seçkin bir tarihçi ağırladığım için o şeref bana ait.

Çok güzel bir ev.

Hereoux, Perlmutter'ı uzun bir koridordan geçirip içinde on binden fazla kitap bulunan büyük bir kütüphaneye götürdü. Jules Verne'in yazdığı ve ölümüne kadar onun hakkında yazılan her şey burada. Onunla ilgili daha sonraki çalışmalar başka bir odada.

Perlmutter etkilenmiş gibi davrandı. Kütüphanenin büyüklüğü olağanüstü olmasına rağmen, Perlmutter'ın kendi deniz tarihi koleksiyonu bunun en az üç katıydı. Ciltlenmiş müsveddelerin bulunduğu bölüme gitti, ama uzanıp hiçbirine dokunmadı.

Yayınlanmamış işleri mi?

Çok akıllısınız. Evet, onlar tamamlamadığı ya da yayınlamaya değer bulmadığı çalışmaların müsveddeleri. Hereoux bakımlı bahçeye bakan geniş pencerenin önündeki içi doldurulmuş büyük kanepeyi işaret etti. Oturmaz mıydınız? Size bir çay ya da kahve ikram edebilir miyim?

Kahve lütfen.

Dahili telefondan talimat verdi ve sonra Perlmutter'ın karşısına oturdu. Evet, St. Julien. Size vaftiz isminizle hitap edebilir miyim?

Lütfen. Yüz yüze saniyeler önce tanışmış olsak da, birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz.

Araştırmana nasıl yardımcı olabilirim?

Perlmutter ayrık duran dizlerinin önünde bastonunu döndürdü. Verne'in Kaptan Nemo ve Nautilus hakkındaki araştırmasının derinine inmek istiyorum.

Deniz Altında Yirmi Bin Fersah'ı kastediyorsun.

Hayır, Kaptan Nemo ve denizaltısı.

Nemo ve denizaltısı, Verne'nin en muhteşem hayal ürünüydü.

Tut ki, tam olarak hayal ürünü değillerdi?

Hereoux ona baktı. Korkarım, anlamıyorum.

Verne'in Nemo'yu tesadüfen yaratmadığını düşünen bir arkadaşım var. Verne'in yaşayan bir örnekten esinlendiğini düşünüyor.

Hereoux'un yüz ifadesi değişmedi, ama Perlmutter mavi gözlerinin hafifçe seğirdiğini fark etti. Korkarım, bu teoride sana yardımcı olamam.

Perlmutter, Olamaz mısın yoksa olmaz mısın? diye sordu. Bu, neredeyse bir hakaretti, ama beraberinde gülümsedi.

Hereoux'un yüzünden öfkeli bir ifade geçti. Tuhaf önerilerle buraya gelen ilk kişi sen değilsin.

'Tuhaf? Evet, ama her şeye rağmen ilgi çekici.

Sana nasıl yardımcı olabilirim eski dostum?

Bu arşivler arasında araştırma yapmama izin ver.

Hereoux son derece rahatladı. Lütfen, kendi kütüphanen gibi kullan.

Son bir rica. Şoförüm bana yardım edebilir mi? Artık yüksek raflardaki kitaplara uzanmak için merdiven tırmanamıyorum.

Tabii ki. Güvenilir biri olduğuna eminim. Ama herhangi bir sorun çıkarsa sorumluluğu üstlenmelisin.

Perlmutter zarar ya da kitap ve müsvedde hırsızlığı demenin kibar bir yolu, diye düşündü. Bunu söylemeye gerek bile yok, Paul. Çok dikkatli olacağıma söz veriyorum.

O zaman seni yalnız bırakayım. Herhangi bir sorun olursa, yukardaki ofisimde olacağım. Bir sorum var. Evet?

Raflardaki kitapları kim sınıflandırdı?

Hereoux gülümsedi. Tabii ki, Bay Verne. Her kitap, dosya ve müsvedde öldüğü zaman bıraktığı gibi korunmuş. Tabii, birçok kişi senin gibi araştırma yapmaya geliyor ve ben de hepsine bütün kitapları buldukları yere geri koymaları gerektiğini tembih ediyorum.

Perlmutter, Çok ilginç, dedi. Doksan sekiz yıldır her şey yerinde duruyor. Bu, üzerinde düşünülmesi gereken bir şey.

Hereoux kütüphanenin kapısını kapatır kapatmaz, Mulholland, dikkatli gözlerle düşünceli bir şekilde Perlmutter'a baktı. Nemo ve Nautilus' un aslında var olduğunu ima ettiğinizde verdiği tepkiyi fark ettiniz mi?

Evet, Dr. Hereoux çok şaşırmış gibi görünüyordu. Ne sakladığını merak ediyorum.

Pcrlmutter'ın şoförü Hugo Mulholland, kel kafalı, hüzünlü bakışlı, asık yüzlü bir adamdı. Nereden başlamak istediğinize karar verdiniz mi? diye sordu. Bir saattir oturmuş, raflardan bir tane bile çekmeden kitapları seyrediyorsunuz.

Perlmutter alçak sesle, Sabırlı ol, Hugo, dedi. Aradığımız şey, çok belirgin bir yerde durmuyor yoksa başka araştırmacılar onu çoktan keşfetmiş olurlardı.

Onun hakkında okuduklarım kadarıyla, Verne anlaşılması güç biriymiş.

Anlaşılması güç ya da dâhi biri değil, ama yaratıcı zekâya sahip biriymiş. Biliyorsun bilimkurgu hikâyelerini ilk yazan kişi oymuş. O yaratmış.

Ya H. G. Wells?

Wells Zaman Makinesi'in, Verne Balonda Beş Hafta'yi yazdıktan otuz yıl sonra yazmış. Perlmutter kanepede kımıldandı ve kitap raflarını incelemeye devam etti. Onun yaşındaki bir adam için görüşü son derece iyiydi. Göz doktorları, görüşüne hayret ediyorlardı. Odada bulunduğu köşeden, eğer çok soluk ya da çok küçük harfli değillerse, kitapların sırtındaki hemen her başlığı okuyabiliyordu. Bakışları, kitaplara ya da yayınlanmamış müsveddelere yönelmemişti. Daha çok, geniş bir sıra halinde duran not defterleriyle ilgileniyordu.

Mulholland, Hereoux'un kütüphaneye bırakmış olduğu kahveden kendine bir fincan doldururken, Yani, siz Verne'in Deniz Altında Yirmi Bin Fersah hikâyesini bir şeye dayanarak yazdığını düşünüyorsunuz, dedi.

Verne denizi seviyordu. Nantes Limanı'nda yetişmişti, küçük bir gemide işçi olmak için evden kaçtı, ama babası onu limanda döverek, eve geri götürdü. Ağabeyi Paul, Fransız Donanması'ndaydı ve Verne denizci olmaya hevesleniyordu. Başarılı olduktan sonra birçok yat aldı ve Avrupa'nın etrafındaki bütün denizlerde dolaştı. Gençken, zamanının en büyük okyanus gemisi Great Eastern 'da yaptığı yolculuğu yazdı. O yolculukta Verne'in Yirmi Bin Fersah 'ı yazmasına ilham veren bir şeyler olduğunu düşünüyorum.

Eğer, Nemo bin sekiz yüz altmışlarda gerçekten yaşadıysa, zamanının yüz yıl ilersinde bir denizaltı yapmak için gerekli olan bilgiyi nereden aldı?

Benim öğrenmek istediğim şey de bu. Her nasılsa, Dr. Elmore Egan bu hikâyeyi biliyordu. Nereden öğrendiği ise bir muamma.

Mulholland, Kaptan Nemo'ya ne olduğu biliniyor mu? diye sordu.

Verne, Yirmi Bin Fersah yayımlandıktan altı yıl sonra Esrarlı Ada adında bir kitap yazdı. Esrarlı Ada'da bir grup kazazede ıssız bir adaya yerleşir ve korsanlar tarafından saldırıya uğrarlar. Gizemli bir hayırsever, yerleşenlere yiyecek ve malzeme bırakır. Ayrıca, köye saldıran korsanları öldürür. Sonuna doğru, köye yerleşenler adadaki yanardağın tam ortasındaki, suyun içindeki mağaraya çıkan

bir tünele girerler. Mağarada Nautilus'la ölmek üzere olan Kaptan Nemo'yu bulurlar. Nemo, onları yanardağın patlamak üzere olduğu konusunda uyarır. Tam zamanında kaçarlar ve ada kendi kendini yok ederken, Kaptan Nemo ve olağanüstü yaratıcılığını sonsuzluğa gömer.

Verne'in hikâyenin sonunu yazmak için bu kadar beklemesi çok garip.

Perlmutter omuzlarını silkti. Aklında ne olduğunu kim bilir, tabii gerçek Nemo'nun öldüğünü yıllar sonra öğrenmediyse.

Hugo üç yüz altmış derece dönerek, raflardaki binlerce kitaba baktı. Acaba samanlıktaki hangi iğne, cevabı saklıyor?

Kitapları eleyebiliriz. Yayımlanan her şey, herkese açıktı. Müsveddeleri de atlayabiliriz. Verne'in çalışmalarını toplayan biri tarafından çoktan ayıklanmışlardır. Bu da bizi not defterlerine götürüyor. Bunlar da, çoktan Verne araştırmacıları tarafından derinlemesine incelenmişler.

Mulholland, O zaman bize ne kalıyor? diye sordu.

Perlmutter düşünceli bir ifadeyle, Kimsenin bakmadığı bir yer, dedi.

Bu da?

Jules Verne, sırları çok bariz bir yere saklayacak türden bir adam değildi. Birçok hikâye yazarı gibi, şeytani bir zekâsı vardı. Yüz yıl boyunca insanların bulmasını istemediğin bir şeyi kütüphanede nereye saklardın, eski dostum?

Üzerinde yazı olan her kâğıt parçasını elemiş gibisiniz.

Perlmutter, Kesinlikle! diye gürledi. Kitaplar ve kitap raflarıyla ilgisi olmayan bir saklama yeri.

Mulholland şöminenin etrafındaki taşları incelerken, Şöminenin içindeki gizli bir bölme gibi, dedi. Burası daha kalıcı bir yer olurdu.

Verne'i hafife alıyorsun. Üstün bir yaratıcı zekâsı vardı. Gizli şömine oyukları, gizemli hikâyelerde çok modaydı.

Bir mobilya ya da duvardaki bir tablo?

Mobilyalar ve tablolar kalıcı değillerdir. Yerleri değiştirilebilir ya da yenilenebilirler. Sabit kalan bir şey düşün.

Mulholland bir an düşündü. Sonra asık suratı hafifçe aydınlandı ve yere baktı. Yer!

Perlmutter, Halıları kaldır ve kanepenin üzerine koy, diye talimat verdi. Parkelerin birleşme yerlerini dikkatle incele. Daha önceden kaldırılmış uçlardaki çentikleri ara.

Mulholland elleri ve dizleri üzerinde, yaklaşık yarım saat yerdeki bütün parkeleri dikkatle inceledi. Sonra aniden, yukarı baktı, sırıttı ve cebinden madeni bir para çıkardı. İki parkenin arasına sıkıştırdı ve birini yukarı kaldırdı.

Heyecanla, Buldum! diye bağırdı.

Koca vücudunu yerde döndürecek kadar şevke gelen Perlmutter, yan yattı ve parkenin altındaki boşluğa baktı. İçinde deri bir kese vardı. Dikkatle parmakları arasına aldı ve nazikçe yukarı kaldırdı. Sonra, Mulholland'dan küçük bir yardım bile almadan ayağa kalktı ve tekrar kanepeye oturdu.

Neredeyse saygıyla, kesenin etrafındaki küçük kadife ipi çözüp açtı. İçinden, küçük bir kartpostal destesinden büyük olmayan, altı santim kalınlığında bir not defteri çıkardı. Kapağındaki tozu üfledi ve deri kapağın üzerine kazınmış Fransızca yazıyı tercüme ederek, yüksek sesle okudu:

Usta Kaptan Amherst'in Araştırması.

Perlmutter küçük harflerle yazılmış titiz el yazısını çok yavaşça okumaya başladı. Altı dilde usta olan Perlmutter, Verne'in Kaptan Cameron Amherst adındaki İngiliz bilim adamının maceraları hakkındaki hikâyesini anlamakta hiç güçlük çekmedi.

Gözleriyle kelimeleri okurken, Verne'in tanıdığı ve hayatını yazdığı olağanüstü adamın hayalini gözünün önüne getirdi. İki saat sonra, not defterini kapadı ve sevdiği kadına evlenme teklif edip kabul edilen bir adamın ifadesiyle kanepede arkasına yaslandı.

Mulholland merakla, İlginç bir şey buldunuz mu? diye sordu. Başka kimsenin bilmediği bir şey?

Kesenin etrafındaki kurdeleye dikkat ettin mi?

Mulholland başını salladı. En fazla on ya da on iki yıllık olmalı. Keseyi en son kullanan kişi Verne olsaydı, kurdele çoktan çürümüş olurdu.

Bu da, Dr. Hereoux'un Verne'in sırrını çok uzun zaman önce öğrenmiş olduğu anlamına geliyor.

Sır nedir?

Perlmutter birkaç saniye boşluğa baktı. Konuşurken sesi, sanki uzaktan geliyormuş gibi yumuşak ve zayıftı. Pitt haklıydı.

Sonra gözlerini kapadı, içini çekti ve hemen uykuya daldı.

Kongre komitesi duruşmasında sekiz saat geçtikten sonra Curtis Merlin Zale, sık sık saatine bakmaya ve sandalyesinde huzursuzlukla kımıldanmaya başlamıştı. Birkaç saat önce kendinden son derece emin bir şekilde Kongre üyesi Smith ve komite üyelerini karşılayan adama hiç benzemiyordu. Yüzündeki kendini beğenmiş sırıtış kaybolmuş, yerini gergin ve kısılmış dudaklara bırakmıştı.

Ono Kanai ve New York'taki felaket hakkındaki son dakika haberleri saatler önce duruşma odasına gelmiş olmalıydı.

İyi dikilmiş bir tayyör giymiş olan Sandra Delage, Curtis'in arkasından yaklaşıp masasının üzerine bir kâğıt bıraktığında, Oklahoma'dan Kongre Üyesi William August, petrol şirketi rafinerileri tarafından talep edilen yüksek fiyatlar hakkında Zale'i sorguluyordu. August'a cevap vermeden önce izin istedi ve kâğıdı okudu. Gözleri birdenbire açıldı ve Delage'ye baktı. Delage'nin yüzü bir cenaze levazımatçısımnki kadar soğuktu. Zale elini mikrofonun üzerine koydu ve fısıltıyla birkaç soru sordu. Delage yakınındakilerin duyamayacağı kadar alçak bir sesle sorulara cevap verdi. Sonra döndü ve duruşmayı terk etti.

Zale yenilgiyle kolay kolay sarsılan biri değildi, ama şu anda Napolyon'un Waterloo çarpışmasından sonraki haline benziyordu. August'a, Özür dilerim, diye mırıldandı. Soruyu tekrar edebilir misiniz?

Loren yorulmuştu. Geç olmuştu, ama henüz Zale'in komite duruşmasından ayrılmasına izin vermek istemiyordu. Yardımcıları, Pacific Trojan'ı durdurma operasyonu hakkında devamlı haber iletmiş ve patlayıcı bulunmadığını bildirmişlerdi. İki saat sonra, Mongol Invader'ı durdurma operasyonu

hakkında bilgi gelmişti. Pitt veya Sandecker'den saat ikiden beri haber yoktu ve dört saattir onu huzursuz eden bir korkuyla savaşıyordu.

Endişesi, sordukları sorulara tereddüt etmeden veya hatırlayamadığını söylemeden kararlılık içinde ölçülü cevaplar veren Zale'e duyduğu soğuk nefret yüzünden daha da artıyordu. Duruşmayı izleyen gazeteciler, onun kendine son derece hâkim olduğunu ve duruşmaya kendi gündemine uyacak şekilde yön verdiğini düşünüyorlardı.

Loren, Zale'in de yorulduğunu biliyordu ve kendi sabrını zorladı. Pusuya yatmış dişi bir aslan gibi, onu Sally Morse'un verdiği bilgilerle vurmak için doğru zamanı bekliyordu. Evrak çantasından, hazırladığı soruları ve suçlamaları içeren kâğıtları çıkardı ve sabırla Kongre üyesi August'un sorgulamasını bitirmesini bekledi.

O anda, izleyicilerin birdenbire arkasına baktıklarını fark etti. Duruşma salonunda fısıltılar dolaşmaya başladı. Sonra, bir el omzuna dokundu. Arkasını döndü ve gözlerine inanamayarak Dirk Pitt'in yüzüne baktı. Pitt'in üzerinde kirli bir kot pantolon ve buruşuk bir süveter vardı. Bir dağa tırmanmış kadar yorgun görünüyordu. Saçları karmakarışıktı ve yüzünde üç günlük sakal vardı. Bir güvenlik görevlisi kolunu sıkıca tutmuş onu duruşma odasından çıkarmaya çalışıyordu, ama inatçı bir Saint Bernard gibi görevliyi de beraberinde sürükledi.

Dirk! diye fısıldadı. Burada ne işin var?

Cevap verirken Loren'a değil, kendini beğenmiş bir sırıtmayla Zale'e baktı ve Loren'ın mikrofonu sayesinde tüm salona yayılan bir sesle konuştu. New York Liraanı'nı havaya uçuracak Sıvı Doğalgaz Tankeri'ni durdurduk. Gemi, şimdi denizin dibinde yatıyor. Lütfen, Bay Zale'e tüm Viper ekibinin gemiyle birlikte battığını bildirin, Yukon Petrol'ün Yönetim Kurulu Başkanı Sally Morse, artık misilleme korkusu duymadan komite önünde güvenle tanıklık edebilir.

Sonra, Pitt yanlışlıkla olmuş gibi hafifçe Loren'ın kumral saçlarına dokundu ve duruşma salonundan çıktı.

Loren'ın omuzlarından ağır bir yük kalkmıştı. Bayanlar ve Baylar, çok geç oldu ve bir itirazınız yoksa, duruşmaya yarın saat dokuza kadar ara vermek istiyorum. Yarın, Bay Zale'in suç teşkil eden faaliyetlerinin ardındaki gerçeği açığa çıkaracak bir tanığı ifade vermeye çağıracağım...

Kongre Üyesi Sturgis, Bunlar oldukça ağır sözler, sizce de öyle değil mi? diye araya girdi. Burada, suç teşkil eden herhangi bir faaliyet olduğunu kanıtlayan hiçbir şey görmedik ya da duymadık.

Loren zafer ifadesiyle Sturgis'e bakarak, Bayan Morse, yarın Bay Curtis Merlin Zale'in rüşvetlerini kabul eden, Washington ve diğer şehirlerdeki kişilerin isimlerini verince, göreceksiniz. Size söz veriyorum, yolsuzluk ve rüşvetin izleri, offshore banka hesaplarına yatan paranın derinliği, hükümeti tam anlamıyla sersemletecek ve halk geçmişte benzeri görülmeyen skandal karşısında şok olacak.

İnce buzun üzerinde kaydığını ve tehlikeli bir işe giriştiğini çok geç fark eden Sturgis, Sally Morse'un Bay Zale'le ne ilgisi var? diye sordu.

Cerberus'un gizli kurulunun bir üyesiydi. Toplantıların, rüşvetlerin ve suçların kaydını tutmuş. Listede size tanıdık gelecek birçok isim var.

Buz kırılıp ikiye ayrıldı ve Sturgis içine düştü. Loren tokmağını indirip duruşmayı ertesi güne kadar ertelerken, aniden ayağa kalktı ve başka bir şey söylemeden duruşma salonunu terk etti.

Salondakiler çılgına döndü. Büyük medya kuruluşlarının muhabirleri, Zale'in etrafını sardı ve Loren'ın arkasından koştu, ama kapıda bekleyen Pitt, sorular soran ve yollarını kesmeye çalışan gürültülü gazeteci kalabalığının arasından Loren'ı aceleyle geçirdi. Kolunu Loren'ın beline sararak, onu iki taraftan hücum eden kalabalığın arasından geçirdi ve kongre binasının merdivenlerinden indirerek, kaldırımda bekleyen NUMA arabasına bindirdi. Giordino kapıları açık arabanın yanında bekliyordu.

Curtis Merlin Zale, üzerine çullanan gazeteciler ve patlayan flaşlar arasında, bir kâbusun karanlığında kaybolmuş bir adam gibi masada oturuyordu.

Sonunda, sallanarak ayağa kalktı ve kargaşanın arasında kendine yol açmaya çalıştı. Kongre binası polisinin yardımıyla, güvenli bir şekilde limuzinine ulaştı. Şoförü, onu Cerberus'un Washington merkezinin bulunduğu malikâneye götürdü ve Zale'in yaşlı bir adam gibi lobiden geçip lüks ofisine gitmek için asansöre girişini izledi.

Gerçek hayattan kendini ondan daha çok soyutlamış biri olamazdı. Hiçbir yakın arkadaşı, yaşayan bir aile ferdi yoktu. Konuşabileceği tek kişi, belki Ono Kanai idi, ama o da ölmüştü. Zale sadece kendinden oluşan bir ailede yaşayan yalnız bir adamdı.

Masasının arkasına oturup pencereden bahçeye bakarken, geleceğini düşündü ve çok karanlık olduğunu gördü. Özgür kalmak için ne kadar çabalarsa çabalasın, sonunun federal hapishane olacağı kaçınılmaz bir gerçekti. Cerberus kartelinin üyeleri kendilerini kurtarmak için aleyhine döndüklerinde, ülkenin en iyi, en pahalı ceza avukatları henüz başlamadan kaybedilmiş bir savaşta çarpışacaklardı. Sırf, üyelerin tanıklıkları onu idama götürmeye yeterdi.

Federal ve sivil mahkemeler, tüm servetini tüketecekti. Artık, sadık Viper ekibi de yoktu. New York körfezinin derinliklerinde yatıyorlardı. Onun aleyhinde tanıklık yapacak kişileri temizlemek için hazır beklemiyorlardı.

Dünyanın hiçbir yerine kaçamaz, hiçbir yere saklanamazdı. Sahara Çölü'ne de, okyanusun ortasında yalnız bir adaya da kaçsa, onun tipindeki bir adamın izini bulup yakalamak çok kolaydı.

Hırsı yüzünden ölen insanlar, şimdi onu ziyarete gelmişlerdi, hayaletler ya da korkunç hortlaklar şeklinde değil, projektörle ekrana yansıtılmış bir grup sıradan insan gibi. Sonunda, büyük kumarı kaybetmişti. Sığı nacak bir yer göremiyordu. Karar vermek çok zor değildi.

Masasının arkasından kalktı, barın yanında gitti ve kendine elli yıllık pahalı viskiden bir kadeh doldurdu ve masasına dönüp yan çekmeceyi açarken yudumladı. Küçük bir enfiye kutusuna benzeyen şeyi eline aldı. İçinde, bir kaza yüzünden aciz duruma düştüğünde ya da kurtuluşu olmayan bir hastalığa yakalandığında kullanmak üzere sakladığı iki hap vardı. Viskisinden son bir yudum aldı, hapları dilinin altına yerleştirdi ve büyük, deri yönetici koltuğunda gevşedi.

Ertesi sabah Curtis Merlin Zalc'i ölü buldular, masasında hiç kâğıt yoktu. Utanç ya da pişmanlık belirten bir not bırakmamıştı.

Giordino, NUMA binasının önünde arabayı durdurdu. Pitt kaldırıma çıktı, sonra dönüp pencereye dayandı ve Loren'a, Bir ordu muhabir ve televizyon kamerasının Alexandria'daki evinin etrafını sarmaları uzun sürmez. Al'in seni hangara götürmesi iyi olur, en azından bu gecelik. Yarın sabahki duruşmana kadar, diğer hanımlarla birlikte yatabilirsin. O zamana kadar, personelin senin için bir güvenlik ekibi ayarlar, dedi.

Loren uzandı ve onu hafifçe dudaklarından öptü. Yumuşak bir sesle, Teşekkür ederim, dedi.

Pitt gülümsedi ve Giordino arabayı kaldırımdan trafiğe doğru sürerken el salladı.

Pitt doğrudan Sandecker'in odasına gitti. Amiral ve Rudi Gunn onu bekliyorlardı. Sandecker'in keyfi yerine gelmişti ve mutlu bir şekilde kendi sardığı büyük purolarından birini içiyordu. Pitt'in yanında gitti ve kuvvetle elini sıktı. Harika iş, harika iş, diye tekrarladı. Manyetik kutuların içine yerleştirilmiş sualtı patlayıcılarıyla bir seren kullanmak, parlak bir fikir. Propan tanklarını tehlikeye atmadan geminin kıç tarafının yarısını havaya uçurdunuz.

Pitt alçakgönüllülükle, İşe yaradığı için şanslıyız, dedi.

Gunn da, Pitt'in elini sıktı. Bize temizleyecek bayağı pislik bıraktınız.

Daha da kötüsü olabilirdi.

Gunn, Gemiyi kaldıracak kurtarma gemisi şirketleriyle sözleşmeler hazırlamaya başladık. Gemi seferleri için bir tehdit oluşturmasını istemiyoruz, dedi.

Ya propan?

Sandecker, Tankların en üst bölümleri yüzeyden sadece dokuz metre aşağıda, diye açıkladı. Dalgıçların, gazı boşaltmak için boru ve pompaları diğer LNG tankerlerine kancayla bağlaması sorun olmayacak.

Gunn, Sahil Güvenlik, enkazın etrafına şamandıralar koydu ve gelip geçen gemi trafiğini uyarmak için fener dubası yerleştirdi, diye ekledi.

Sandecker masasının arkasına doğru ilerledi ve tavana doğru büyük bir mavi duman bulutu üfledi. Loren'ın duruşması nasıl geçti?

Curtis Merlin Zale için kötü.

Amiralin yüzü memnun bir ifade aldı. Bir hapishane kapısının kapandığını mı duyuyorum?

Pitt'in dudakları hafif bir sırıtışla yukarı kalktı. Suçlu bulunup mahkûm edildikten sonra Curtis Merlin Zale'in hayatının geri kalan kısmını idamını bekleyerek geçireceğinden eminim.

Gunn başını salladı. Para ve güç adına yüzlerce masum insanı öldüren bir adama uygun bir son.

Pitt şüpheyle, Bu son olmayacak, Zale gibilerini yine göreceğiz, dedi. Başka bir toplum sapığının ortaya çıkması an meselesi.

Sandecker hoşgörüyle, Eve gidip biraz dinlensen iyi olur, dedi. Sonra, Elmore Egan'la ilgili araştırman için birkaç gün izin kullan.

Gunn, Bu arada, Hiram Yaeger seni görmek istiyor, dedi.

Pitt NUMA'nın bilgisayar katına indi ve Yaeger'i küçük bir depoda Egan'ın deri evrak çantasına bakarken buldu. Yaeger, Pitt içeri girince başını kaldırıp ona baktı ve eliyle açık çantanın iç kısmını işaret etti.

İyi zamanlama. Otuz saniye içinde yağla dolmaya başlayacak.

Pitt, Tarife mi hazırladın? diye sordu.

Dolum, belli bir sırayla gerçekleşiyor. Her akış, sonuncusundan tam olarak on dört saat sonra

meydana geliyor.

Neden on dört saat olduğuna dair bir fikrin var mı?

Yaeger banka kasasına benzeyen ağır, çelik kapıyı kapatırken, Max üzerinde çalışıyor, dedi. Seni, depoya bu yüzden çağırdım. Yangın çıktığı takdirde, çelik duvarlar sayesinde önemli bilgilerin korunması için güvenli bir bölge. Radyo dalgaları, mikrodalgalar, ses, ışık, hiçbir şey bu duvarları delip geçemez.

Ve yine de yağla doluyor?

İzle ve gör. Yaeger saatine baktı, sonra işaret parmağıyla geri saymaya başladı. Şimdi! diye bağırdı.

Egan'ın deri çantası, Pitt'in gözlerinin önünde, sanki görülmez bir elle dökülüyormuş gibi yağla dolmaya başladı. Bir çeşit numara olmalı.

Kapağı kapatan Yaeger, Numara yok, dedi.

Ama nasıl?

Max ve ben sonunda cevabı bulduk. Egan'ın çantası bir alıcı.

Kafası karışan Pitt, Anlamıyorum, dedi.

Yaeger ağır çelik kapıyı açtı ve sofistike bilgisayar sisteminin yanına gitti. Max ekranda duruyordu ve geldiklerini görünce gülümsedi. Merhaba, Dirk. Seni özledim.

Pitt güldü. Çiçek getirecektim, ama tutamazsın.

Gerçek olmamam, alay edilecek bir şey değil.

Yaeger, Max, Dr. Egan'ın deri çantasıyla ilgili keşfettiğimiz şeyi Dirk'e anlat.

Elektrik devrelerimi araya sokunca, sorunun çözümünü bulmak bir saatten az zamanımı aldı. Max, sanki Pitt'e karşı bir şeyler hissediyormuş gibi ona baktı. Hiram sana çantanın bir alıcı olduğundan bahsetti mi?

Evet, ama ne çeşit bir alıcı?

Kuantum telenakliye.

Pitt, Max'e baktı. Bu imkânsız. Telenakliye güncel fiziğin çok ötesinde.

Analize başladığımızda, Hiram ve ben de böyle düşünmüştük. Ama gerçek. Çantanın içinde ortaya çıkan yağ, aslında başka bir yerde bulunan ve her atom ile molekülü ölçen bir bölmenin içine yerleştirilmiş. Yağ daha sonra kuantum haline getirilip, alıcı tertibatına gönderiliyor ve orada verici bölmesindeki atom ve molekül sayısına geri dönüştürülüyor. Tabii, ben süreci fazla basitleştirerek anlattım. Benim hâlâ anlayamadığım şey, yağın katı nesneler arasından ışık hızıyla nasıl gönderildiği. Umarım, zamanla cevabı bulurum.

Duyduklarına inanamayan Pitt, Ne söylediğinizin farkında mısınız? dedi.

Max kendinden emin bir şekilde, Kesinlikle, dedi. İnanılmaz bir bilimsel buluş gibi görünse de, yine de hemen ümitlenme. Gelecekte hiçbir zaman, bir insanın bu şekilde taşınması söz konusu olamaz. Bir insanı binlerce kilometre uzağa göndermek ve vücudunu yeniden yaratmak mümkün olsa

bile, aklını ve hayatı boyunca topladığı bilgileri taşıyamayız. Alıcı bölmesinden, yeni doğmuş bir bebeğin beyniyle dışarı çıkar. Diğer taraftan yağ, sıvı hidrokarbonlar ve diğer minerallerden oluşuyor. Bir insanla karşılaştırıldığında, moleküler yapısı daha az karışık.

Pitt parçaları bir araya getirmeye çalışarak, oturdu. Dr. Egan'ın aynı zaman dilimi içinde devrim yaratan bir dinamik motor ve çalışan bir telenakliye sistemi tasarlaması, akıl almaz bir şey.

Max, Adam bir dâhiymiş, dedi. Bundan hiç şüphe yok. Bütün bunları bir sürü asistan ya da maliyetini hükümetin karşıladığı bir laboratuvar olmadan yapmış olması, onu daha da olağanüstü kılıyor.

Pitt, Bu, çok doğru, diye onayladı. Bunları, yerini henüz bulamadığımız, gizli bir laboratuvarda tek başına yaptı.

Yaeger, Umarım, bulursunuz, dedi. Egan'ın keşfinin insanı hayrete düşüren imkânları var. Yağ, kömür, demir, bakır ve diğer mineral çeşitleri gibi bazal moleküler yapıları olan maddeler, gemiler, trenler ya da kamyonlar olmadan nakledilebilecek. Telenakliye sistemi, tüm dünyada ürün nakliyesinde yeni bir çağ başlatabilir.

Pitt birkaç dakika büyük potansiyeli düşündü ve Max'e baktı. Max, yeni bir telenakliye aleti yaratmak için Dr. Egan'ın çantasından yeterli veri elde edebildin mi?

Max başını salladı. Üzgünüm, ama hayır. Yeterli giriş verilerine sahip değilim. Dr. Egan'ın alıcı bölmesi model olarak elimde var, ama sistemin en önemli kısmı verici tertibatı. Sorun üzerinde yıllarca çalışıp bir çözüm bulamayabilirim.

Yaeger elini Pitt'in omzuna koydu. Keşke, Max ve ben sana daha ayrıntılı bir bilgi verebilseydik.

Pitt içtenlikle, İkiniz olağanüstü bir iş çıkardınız, size minnettarım, dedi. Şimdi, cevapları bulma sırası bende.

Pitt hangara gitmeden önce ofisine uğrayıp, masasının üzerini düzenledi, epostalarını okudu ve telesekreter mesajlarını dinledi. Bir saat sonra, uykuya dalmamak için mücadele ettiğinin farkına vardı ve paydos etmeye karar verdi. O sırada, telefonu çaldı.

Alo.

Perlmutter'ın sesi, Dirk! diye gürledi. Seni yakaladığıma sevindim.

St. Julien. Neredesin?

Fransa, Amiens'de. Dr. Hereoux nezaket göstererek, Verne'in evinde kalmama ve gece boyunca, Hugo'yla birlikte bulduğum, Verne'in neredeyse yüz yıl önce sakladığı not defterini incelememe izin verdi.

Merakı artan Pitt, Cevapları buldunuz mu? diye sordu.

Doğru iz üzerindeydin. Kaptan Nemo gerçekten varmış, ama gerçek adı Cameron Amherst'iniş. Kraliyet Donanma'sında kaptanmış.

Hint prensi Dakar değilmiş, öyle mi?

Perlmutter, Hayır, diye cevap verdi. Görünüşe bakılırsa, Verne İngilizlerden nefret ediyormuş, bu yüzden Cameron'un adını değiştirip ülkesini İngiltere yerine Hindistan yapmış.

Onun hikâyesi neymiş?

Amherst aralarında gemi yapımcıları ve gemi sahipleri bulunan zengin bir aileden geliyormuş. Kraliyet Donanma'sına katılmış ve hızla rütbe atlayıp yirmi dokuz yaşında kaptan olmuş. Bin sekiz yüz otuzda doğan Amherst çok zeki bir çocukmuş ve dâhi bir mühendis olmuş. Gemiler ve itici güç sistemleri hakkında devamlı çeşitli yaratıcı tasarımlar ortaya atmış. Ne yazık ki, biraz ortalık karıştıran biriymiş. İngiltere Deniz Kuvvetleri Kumandanlığı'ndaki örümcek kafalı kişiler, önerilerini değerlendirmeyi reddedince, gazetelere gitmiş ve gelecekten korkan cahil adamlar olduklarını söyleyerek, onları karalamış. Bu olaydan sonra, başkaldırdığı için Donanma'dan atılmış.

Seksen yıl sonraki Billy Mitchell gibi.

Perlmutter, Oldukça iyi bir karşılaştırma, diyerek devam etti. Verne, Amherst'le, yolcu gemisi Great Eastemla. Atlantik'te yaptığı bir yolculukta tanışmış. Amherst, Verne'e, okyanusların altında her yere gidebilecek bir sualtı teknesi yapma arzusuyla ilgili hikâyeler anlatmış.Verne'in not defterinin sayfalarına projeler çizmiş ve radikal denizaltısını çalıştırmak için tasarladığı devrim yaratacak itici güç sistemlerini ayrıntılı bir şekilde açıklamış. Söylemeye gerek bile yok, ama Verne büyülenmiş. Amherst'le dört yıl boyunca yoğun bir şekilde mektuplaşmaya devam etmiş. Sonra birdenbire, mektup gelmemeye başlamış. Verne yaratıcı hikâyeler yazmaya devam edip ünlü olmuş ve Amherst'i aklından çıkarmış.

Bildiğin gibi, Verne denizi seviyormuş ve Avrupa'yı dolaştığı birkaç yatı varmış. Bu yolculuklardan birinde Danimarka açıklarında, balinaya benzeyen bir tekne denizden çıkmış ve Verne'in yelkenli teknesinin yanında sürüklenmeye başlamış. Verne ona eşlik eden oğlu Michel'le birlikte şok içinde izlerken, Kaptan Amherst önkaporta kulesinden başını kaldırmış ve ona seslenerek teknesine davet etmiş. Teknesini Michel'in kumandasına bırakan Verne, Amherst'in insanı şok eden sualtı teknesine binmiş.

Demek ki, Nautilus varmış.

Perlmutter telefonun diğer ucunda neredeyse saygıyla başını salladı. Verne, ailesine ait İskoçya'daki arsanın altındaki kayalıklarda bulunan büyük bir sualtı mağarasında Amherst'in gizlice denizaltısını yaptığını öğrenmiş. Tekne tamamlandıktan ve denemeleri başarıyla geçtikten sonra Amherst, evli olmayan ve aile bağları bulunmayan profesyonel denizcilerden oluşan bir mürettebat toplamış. Sonra, otuz yıl boyunca denizlerde dolaşmış.

Pitt, Verne teknede ne kadar kalmış? diye sordu.

Verne, oğluna limana geri dönmesini ve onu otelde beklemesini söylemiş. Eski dostunun onu arayıp bulması karşısında Verne'in koltukları kabarmış. Yaklaşık iki hafta boyunca, Nautilus'ta kalmış. Denizaltının ismini Amherst koymuş.

Romandaki kişiler gibi iki yıl değil yani?

İki hafta, teknenin her santimetresini incelemesine bol bol yetmiş. Kitabında, yazar özgürlüğünü sadece birkaç yerde kullanarak, bunları harfiyen yazmış. Birkaç yıl sonra, Deniz Altında Yirmi Bin Fersah 'ı çıkarmış.

Sonunda Amherst'e ne olmuş?

Verne'in not defterinde anlattıklarına göre, 1895'te evine esrarengiz bir haberci gelmiş ve ona Amherst'ten bir mektup vermiş. Kaptanın mürettebatının çoğu ölmüş ve o da İskoçya'daki atalarına ait

eve geri dönmeye niyetlenmiş, ama evi kalan akrabalarını öldüren bir yangında yok olmuş. Ayrıca, Nautilus'u yaptığı kayalıklardaki mağara çökmüş. Oraya da gidememiş.

Ve Esrarlı Ada'ya gitmiş.

Perlmutter, Hayır, dedi. Verne, Amherst ve Nautilus'un son duraklarının bulunmaması için bunu uydurmuş. En azından çok uzun bir zaman için. Amherst, mektubun devamında, New York'taki Hudson Nehri'nde o ve Nautilus için mezar görevi görecek benzer bir sualtı mağarası bulduğunu yazmış.

Pitt, kendini aşırı derecede zinde hissettiği için haykırdı. Hudson Nehri mi?

Not defterinde öyle yazıyor.

St. Julien.

Evet.

Seni ölümüne seviyorum.

Perlmutter kıkırdadı. Sevgili oğlum, ben de bu koca vücut varken, bunu yapmak için asla yeteri kadar yaklaşamazsın.

Sabah sisi, tıpkı yaklaşık bin yıl önce Vikingler geldiğinde olduğu gibi, nehrin mavi sularının üzerine çökmüştü. Görüş mesafesi, yüz metreden azdı ve çoğu pazar sabahında nehri dolduran küçük yelkenli tekneler ve sürat motorları iskelelerinden ayrılmaya henüz başlamışlardı. Sis, genç bir kadının yumuşak ve nazik dokunuşu gibi, sarp kayalıkların altındaki kıyı boyunca ilerleyen küçük teknenin etrafında hareket ediyordu. Zarif bir tekne değildi, pruvası ve kıç tarafı, ejderha resmi kazınmış yüzyıllar öncekiler gibi, sisin içinde yükselmiyordu. Hızlı, fonksiyonel ve kıyıya yakın incelemeler için tasarlanmış, sekiz metrelik bir NUMA çalışma teknesiydi.

Uzun, dar ve sarı alıcı, suyun altında dümen suyunda sürüklenirken, hız çok dikkatli bir şekilde dört deniz milinde tutuluyordu. Alıcıdan gelen sinyaller, yan tarayıcı sonarın kayıt tertibatına gönderiliyor ve Giordino ayağa kalkıp nehrin dibini ve kayalıkların tabanındaki sular altında kalmış kayaları gösteren üç boyutlu renkli göstergeye dikkatle bakıyordu. Kumsal yoktu, sadece suya ulaştığında hemen azalan bir parça kum ve kaya parçası vardı.

Kelly safir mavisi gözleriyle solundaki kıyı şeridine ve teknenin altını kesebilecek herhangi bir sualtı kayası olabileceği için önündeki suya ba karak, çok dikkatli bir şekilde dümen kullanıyordu. Küçük tekne, neredeyse suda zorlukla ilerliyordu. Kıç taraftaki, Yamaha marka iki yüz elli beygir gücündeki büyük takma motorun klapesi, neredeyse rölantide çalışıyordu.

Kelly hafif bir makyaj yapmış ve bal rengi saçları arkadan örülmüştü, sis yüzünden örgülerin üzerinde meydana gelen damlacıklar inci taneleri gibi parlıyordu. Kısa beyaz bir şort, ince jarse bir ceketin içine kolsuz yeşil bir süveter giymişti. Güzel biçimli ayaklarında, süveterinin rengiyle uyumlu sandaletler vardı. Uzun, heykel gibi bacakları, siste görülmeyen bir teknenin dümen suyu yüzünden meydana gelecek bir yalpayı karşılamak için yanlara açılmış, sertçe güverteye basıyordu.

Giordino sonar kaydına odaklanmıştı, ama ara sıra Kelly'nin vücuduna bakmadan da edemiyordu. Pitt'in böyle bir şansı yoktu. Araştırma teknesinin pruvasına yerleştirilmiş şezlonga rahatça uzanmıştı. Kimseyi etkilemek gibi bir derdi olmadığı için, saatlerce ayakta durmayı gerekli görmediği böylesi yolculuklarda ünlü şezlongunu ve yumuşak şişkin yastığını yanında taşırdı. Aşağı uzanıp dengede durmasını sağlayan bir tabanı olan fincanı kaldırdı ve içindeki koyu kahveyi yudumladı. Sonra,

mercekleri ayrıntılı yakın görüş sağlayan dürbünle kayalıklara bakmaya devam etti.

Volkanik kayaların sırtlarının dikey bir şekilde uzandığı kısımlar hariç, sarp yokuşlar çalılık ve küçük ağaçlarla kaplıydı. Jura döneminde oluşan kayalıklar, New York şehrinin kahverengi kumtaşı evlerini inşa etmekte kullanılan, kırmızımsı kahverengi tortul kumtaşı ve çamur kayalarından oluşuyordu. Daha dik kayaların yüzü, erozyona karşı çok dirençli ve doğal bir güzelliği olan volkanik kayalardan meydana gelmişti.

Kelly, İki yüz metre sonra babamın çiftliğinin altından geçeceğiz, diye bildirdi.

Pitt açık duran ön camdan, Al, göstergede bir şey var mı? diye sordu.

Giordino kısaca, Kaya parçalan ve kum tabakası, dedi. Kum tabakası ve kaya parçalan.

Kaya kaymasına dair bir işaret var mı diye kontrol et. Mağaranın doğal olaylar sonucu kapandığını mı düşünüyorsun? Ben bunu bir insanın yaptığını düşünüyorum. Eğer Cameron denizaltısını kayalıkların içine götürdüyse, bir sualtı oyuğu olmalı.

Pitt dürbünü indirmeden konuştu. Önemli olan, hâlâ var olup olmadığı.

Kelly, Olsaydı, dalgıçların şimdiye kadar onu çoktan bulmuş olacaklarını mı düşünüyorsun? dedi.

Bu sadece tesadüfen olabilirdi. Yakınlarda dalınacak bir enkaz yok ve zıpkınla balık avlamak için nehrin daha iyi noktaları var.

Kelly, Yüz metre, diye onları uyardı.

Pitt dürbününü yüz beş metre yüksekliğindeki kayalıkların en üstüne doğrultunca Egan'ın evinin ve çalışma binasının çatılarını gördü. İleri doğru eğilip kayalıkların yüzünü dikkatle inceledi. Dik kayalıkların yanına düşüp parçalanmış bir kaya kütlesini işaret ederek, Çökme belirtileri görüyorum, dedi.

Giordino, Pitt'in işaret ettiği şeyi görebilmek için yan pencereden hızlı bir bakış fırlattı ve hemen kayıt kâğıdının üzerindeki görüntülere odaklandı. Henüz bir şey yok, diye bildirdi.

Pitt, Kelly'ye, Kıyıdan altı metre açığa dümen kır, dedi. Bu, sonarın sualtındaki eğimi okuması için daha iyi bir açı sağlayacak.

Kelly kulaç sayacının üzerindeki kadrana baktı. Dip nehrin ortasına doğru eğim yapmadan hızla düşüyor.

Giordino alçak sesle, Henüz bir şey yok, dedi. Kayalar birbirlerine yapışmış bir şekilde duruyorlar.

Pitt neredeyse ilgisizce, Bir şey buldum, dedi.

Giordino yukarı baktı. Ne gibi?

Kayanın üzerinde bir insan tarafından yapılmışa benzeyen işaretler var.

Kelly kayalıklara baktı. Yazıt gibi mi? Pitt, Hayır, dedi. Daha çok, keskiyle yapılmış işaretlere benziyor. Giordino, Sonarda mağara ya da tünel görünmüyor, diye homurdandı.

Pitt kabinin kenarına yaklaşarak, çalışma güvertesine atladı. Alıcıyı salalım ve tekneyi açıkta demirleyelim.

Giordino, Sence hedefi bulmadan önce dalmalı mıyız yani? diye sordu.

Pitt geriye doğru eğildi ve yukarıdaki dik kayalıklara baktı. Dr. Egan'ın çalıştığı yerin tam altındayız. Gizli bir mağara varsa, buralarda bir yerlerde olmalı. Yüzeyden gözle taramak daha kolay olur.

Pitt alıcıyı salıp demir atarken, Kelly tekneyi ustaca bir hareketle döndürüp klapeyi çekti. Sonra, çıpa dibe vuruncayâ kadar, nehir akıntısının ters istikametinde yavaşça ilerledi. Ardından kontağı kapattı ve örgülü uzun saçlarındaki damlacıkları savurdu. Tatlı bir gülümsemeyle, Park etmek istediğiniz yer burası mı? diye sordu.

Pitt, Mükemmel, diyerek ona iltifat etti.

Ben de gelebilir miyim? Sertifikamı Babamalar'da aldım.

Önden biz gidelim. Bir şey bulursak, dalman için işaret veririm.

Yaz mevsimiydi ve Hudson Nehri'nin ısısı yirmi dört dereceydi. Pitt diz ve dirsek yerlerinde takviyeler olan dar bir dalgıç kıyafeti giydi. Belinin etrafına, dalgıç giysisinin batmazlığına karşı kuvvet yaratacak, hafif ağırlıklar takılmıştı. Yüzüne maskesini, kafasına başlığını ve şnorkelini takmadan önce eldivenlerini ve paletlerini giydi. Üç metreden daha derine dalacağı için, kayalıkların etrafında daha rahat hareket edebilmek düşüncesiyle dengeleme tertibatı giymedi. Şimdi serbest dalış yapalım ve tankları kullanmadan önce etrafı kontrol edelim.

Giordino sessizce başım sallayarak, kıç taraftan merdiveni indirdi. Kenardan arkaüstü atlamak yerine, merdivenin üç basamağından aşağı indikten sonra suya girdi. Pitt bacaklarını küpeşteden sallandırıp etrafa bolca su sıçratarak daldı.

Altlarında suyun dokuz metrelik kısmı, cam kadar berraktı. Bu derinlikten sonra rengi koyu yeşile dönerek, biraz bulanıklaşıyordu. Pitt sıcakkanlı olduğundan, su ısısının yirmi beş derece civarında olmasını tercih etti. Eğer Tanrı insanların balık olmasını isteseydi, otuz yedi yerine on beş derecelik vücut ısısı verirdi, diye düşünürdü.

Pitt bacaklarını kaldırıp zahmetsizce aşağı dalabilmek için yanında bulunan ağırlıkları kullanarak, ileri doğru kıvrıldı. Sivri uçlu dev kayalar, birbirlerine yapboz parçaları gibi girmişlerdi. Pek çoğu onlarca ton ağırlığındayken, bazıları çocuk oyuncağından daha büyük değildi. Pitt hava almak için su yüzeyine çıkmadan önce, çıpanın kum yüzeyine iyice battığından emin oldu.

Akıntı Pitt ile Giordino'yu çekerken, parmaklarının kesilmesini engelleyen eldivenlerini giydiklerine şükredip kayalara sıkıca tutunarak ellerini çıpa gibi kullanıyorlardı. Kısa süre sonra, doğru bölgede olmadıklarını fark ettiler, çünkü yamacın bu kısmı nehrin ortasına doğru çok yavaş bir şekilde ilerliyordu.

Hava almak için yüzeye çıktılar ve ayrı ayrı aramaya karar verdiler. Pitt ilerleyecek, Giordino ise kayalık nehir kıyısını takip edecekti. Pitt yamacın üstündeki binalara göre yerini belirlemek için yukarı baktı. Evin bacasını görebiliyordu. Dr. Egan'ın yaklaşık yüz yirmi metre yukarıdaki evine ve çalışma yerine paralel olarak, akıntıya karşı yüzdü.

Sis kalkıyor ve güneş, yosunlu kayalıklarda titrek ışık oyunları yaparak, suyun üstünde parlamaya başlıyordu. Pitt küçük parmağından biraz daha büyük, birkaç balık gördü. Sanki bu iri yaratığın onları yakalayamayacak kadar yavaş olduğunu biliyormuşçasına, en ufak bir korku belirtisi göstermeksizin, etrafında toplaştılar. Pitt onlara parmağını salladı, ama dağılmak yerine, parmağının etrafını sardılar.

Aşağıdaki kayalıkları izlerken, paletlerini yavaşça hareket ettirerek ve şnorkelinden ağır nefesler alarak suyun yüzeyinde ilerledi.

Sonra birden, kayalıkların arasından geçen bir kanala benzeyen açık bir yere geldi. Bu deniz tabanı engebesiz ve düz bir hal almıştı. Düzensiz kayalıkların bulunduğu diğer tarafa kadar arada dokuz metrelik bir mesafe olduğunu tahmin etti. Boşluğun yaklaşık on iki metre genişliğinde olduğunu hesapladı. Kanal, kayalık yamacın suyla son bulduğu kıyıya doğru ilerliyordu. Sivri kayalıkların arasında bir boşluk bulmak için dalmadan önce, ciğerlerini havayla doldurdu. Birbirinin üstüne binen iri kaya parçaları, şeytani bir yanları varmış gibi soğuk ve kasvetli görünüyorlardı. Sanki açıklamak istemedikleri bir sır saklıyorlardı.

Akıntıdaki yosunlar, bir bale dansçısının parmakları gibi sallanıyorlardı. Sert yüzeyine garip işaretler kazınmış, yosunsuz bir resif buldu. Bunlardan birinin, kaba bir köpek resmi olduğunu görünce kalbi tekledi. Ciğerleri sıkışınca, nefes almak için bir kez daha su yüzeyine çıktı. Sonra, arada sırada ellerini kendini aşağı çekmek için kullanarak, bir daha daldı.

Geniş bir kaya parçasının altında, yirmi beş santim büyüklüğünde bir levreğin yüzüşünü seyretti. Levrek, Pitt'in gölgesini görünce, hemen kayboldu. Dibe dalarak, resifin altında balığı takip etti. Kayaların arasında geniş bir tünel belirmişti. Ensesindeki deri tatlı bir şekilde ürperdi. Yüzeye çıkıp bir nefes daha aldıktan sonra, dikkatlice açıklıktan içeri girdi. İçeri girip de, dışarıdaki parlaklıktan kurtulduktan sonra, oyuğun beş metre daha ilerlediğini gördü. Ciğerlerindeki havayla en fazla oraya kadar gidebilirdi. Son nefesini harcayınca yeniden yüzeye çıktı.

İlgi çekici hiçbir şey bulamayan Al, yeniden tekneye binmişti. Kelly, Pitt'in daldığı tarafa bakarak, ayaklan pruvanın güvertesinde, kamaranın üstüne çıkıp oturmuştu. Pitt iki elini sallayarak seslendi:

İçeri giren bir yol buldum!

Kelly ile Giordino'nun daha fazla motivasyona ihtiyacı yoktu. Üç dakikadan daha kısa bir süre içinde, akıntıya karşı palet çırpmaya başlamışlardı. Pitt, daha fazla konuşabilmek maksadıyla, şnorkelinin ağızlığını çıkarmadı. Heyecanlı bir şekilde, onlara takip etmelerini işaret etti. Kelly ile Giordino ciğerlerine hava çektikten sonra, Pitt'in paletlerinin arkasından taş yığınına doğru inmeye başladılar.

Tünelin dar girişinden yüzerken, paletleri kenarlara çarpıyor ve yosunların oluşturduğu bulut, görüş mesafelerini kapatıyordu. Sonunda, tam da Kelly ağzını açmaktan ve su yutmaktan korkmaya başladığı sıra da, oyuk birden açıldı ve Kelly, kendisini yüzeye çekmesi için Pitt'in sol ayak bileğinden yakaladı.

Hep birlikte kafaları sudan çıktı. Şnorkellerinin ağızlıklarını çıkardılar, dalış maskelerini başlarının üstüne kaydırdılar ve kendilerini, altmış metre yükseklikte bir mağaranın içinde buldular. Ne bulduklarını tam manasıyla anlayamamış bir halde, şaşkınlıkla çevrelerine baktılar.

Pitt zehirli dişini göstererek kendisine bakan bir yılan başına merakla baktı.

Ustalıkla oyulmuş, ağzı açık yılan başı, mağaraya dolan sulara belli belirsiz bakarken, sanki uzaklarda bir sahil arıyor gibiydi. Suyun bir buçuk metre üstündeki devasa kaya çıkıntısında, karinalarından tahta beşiklere yan yana yerleştirilmiş altı açık ahşap tekne vardı. Yılan, en yakın çıkıntının kenarında duran en büyük teknenin pruva direğinden yükseliyordu.

Tekneler, tepeden tırnağa meşeden yapılmışlardı ve en büyüğü, yaklaşık on sekiz metre

uzunluğundaydı. Tüneldeki sudan yansıyan güneş ışığı, incelikle biçim verilmiş tekne gövdelerinde küçük ışık oyunları yapıyordu. Dalgıçlar, sudaki yansımalarından, paslanmış demir perçinleriyle birarada duran kaplama parçaları üst üste binmiş simetrik kavisli tekneleri ve beşikleri görebiliyorlardı. Bir zamanlar kalkanların saklandığı yüklüğün küçük yuvarlak deliklerinin içinden çıkan kürekler hâlâ duruyordu. Şimdi ise, görünmeyen ellerin emri altında, kürek çekme emrini hazır bekliyor gibiydiler. Böylesi estetik çizgilerin, bin yıl önce tasarlanıp yapıldığına inanmak çok güçtü.

Kelly hayretle, Vikingler, diye mırıldandı. Hep buradaydılar, ama kimse bilmiyordu.

Pitt, Baban biliyordu, dedi. Viking yazıtlarından, Hudson Nehri'nin kayalıklarına yerleştiklerini biliyordu. Böylece, yüzeyden aşağıdaki mağaraya giden tünelin yolunu bulabildi.

Giordino, Viking gemilerini hayranlıkla süzerken, Çok iyi korunmuşlar, diye belirtti. Rutubete rağmen, çok fazla çürümediklerini görüyorum.

Pitt kırmızıbeyaz yelkenleri hâlâ sarılı duran gemi direklerini ve mağaranın kemerli, yüksek tavanını gösterdi. Mağaranın yüksek tavanı sayesinde hava alıyorlar.

Kelly merakla, Sanki tüm yapman gereken, gemileri suya indirmek, yelkenleri açmak ve gitmek, diye fısıldadı.

Pitt, Haydi, daha yakından bakalım, dedi.

Paletlerini, yüz maskelerini ve ağırlık kemerlerini çıkardıktan sonra, çıkıntının tepesine çıkan kayalardan basamakları tırmandılar ve kayadan, en büyük geminin üst borda kaplamasına uzanan rampaya çıktılar. Rampalar çok sağlamdı ve oraya kesinlikle Dr. Egan tarafından konulmuşlardı.

Mağaranın içi loştu, ama döşeme tahtalarının üstündeki nesneleri seçebiliyorlardı. İnsan vücuduna benzeyen bir şey, bir kefene sarılmıştı. Her iki tarafta da kefenler içinde küçük yığınlar vardı. Kefenlerin etrafına, sanat eserlerinden oluşan, sahibi bilinmeyen defineler karmakarışık bir halde saçılmıştı. Yaldızlı bronz Aziz heykelleri, elyazması Latin İncil sayfaları, paralar ve gümüş ayin kadehleri ile dolu sandıklar, İngiltere ve İrlanda'ya yapılan akınlar sırasında manastırlardan çalınmış olmalıydı. Kehribar kolyeler, altın ve gümüş broşlar, ince zevkli gümüşbronz kolyeler ve bilezikler tahta sandıkların içinde duruyorlardı. Ayrıca, doğudan gelen bronz tabaklar ve tütsü kâseleri, mobilyalar, dokumalar, keten kumaşlar ve şefin kışın binmesi için özenle yapılmış güzel bir kızak oradaydı.

Pitt, Ben bunun Bjarne Sigvatson olduğunu düşünüyorum, dedi. Kelly üzgün gözlerle iki küçük kefene baktı. Bunlar onun çocukları olmalı.

Giordino, kendinden geçmiş bir halde hazineye bakarken, Bu kadar zengin olduğuna göre, herhalde iyi bir savaşçıydı, diye mırıldandı.

Kelly, Babamın araştırma kitaplarında okuduklarımdan, kazandığı zaferden sonra ölen önemli kabile reislerinin, atları, diğer hayvanları ve uşakları da dahil olmak üzere, tüm taşınır mallarıyla birlikte Valhalla'ya gönderildiklerini çıkardım. Ayrıca yanında baltası, kılıcı ve kalkanı da olmalıydı. Bunların hiçbirini göremiyorum, dedi.

Giordino, Çarçabuk gömülmüş gibi, diyerek ona katıldı.

Pitt borda rampasına doğru ilerleyerek, Diğer teknelere de bakalım, dedi.

Kelly'nin korktuğu gibi, diğer tekneler de üst üste yığılmış, kırık ev eşyaları ve kemiklerle doluydu.

Pek çoğu parçalara ayrılmış gibi duruyordu.

Pitt çömelerek, eline üst kısmından darbe yemiş bir kafatası aldı. Korkunç bir katliam yaşanmış olmalı.

Kendi aralarında çarpışmış olabilirler mi?

Giordino, Öyle sanmıyorum, dedi. Kemik yığınlarının arasına saplanmış bir oku yerinden çıkardı. Bu, Kızılderililer diyor.

Elindeki kafatasında bir yüz görmeye çalışan Pitt, Destanda, Sigvatson ile halkının Grönland'dan ayrıldığı ve bir daha onlardan haber alınmadığı anlatılıyor, dedi. Bu ayrıca, Dr. Wednesday'in bize, buraya yerleştiklerinde tüm Vikingleri Kızılderililerin kıyımdan geçirdiğine dair anlattıklarıyla da uyuyor.

Giordino sessizce, Efsane olmadığı kanıtlanmış oldu, dedi.

Kelly, Pitt'e baktı. O zaman Normanlar yerleşimi...

Babanın çiftliğine kurulmuştu. Pitt devam etti. Bazı sanat eserleri bulunca, araştırma projesini genişletmek istedi.

Kelly kederli bir şekilde ellerini sıktı. Ama bunu neden bir sır olarak sakladı? Neden kazı çalışmaları yapmaları için arkeologlar çağırmadı. Neden dünyaya Vikinglerin bugünkü New York'a geldiklerini ve koloni kurduklarını göstermedi?

Giordino, Baban akıllı bir adamdı, dedi. Bunu gizli tutmasının kendince bir sebebi vardır. Deney yaparken, bir arkeolog ve gazeteci ordusunun, özel bölgesini işgal etmesini kesinlikle istememiştir.

Otuz dakika sonra, Kelly ile Giordino geri kalan Viking gemilerini incelerlerken ki mağaranın loş ışığında bu kolay iş değildi Pitt kaya çıkıntısında dolaşmaya başlamıştı. Karanlığın içinde gözüne, bir tünele doğru giden ve kayaya asılmış bir merdiven ilişti. Bir eliyle destek almak için duvara tutunarak, ilk dört basamağı çıktı. Parmakları, elektrik düğmesi gibi bir şeye çarpınca, hafifçe dokundu ve saat yönünde çevirmeye karar verdi. Düğmeyi, bir çıt sesi duyuncaya kadar çevirdi.

Birdenbire tüm mağaranın içi, kayaların içine yerleştirilmiş floresan ışıklarla aydınlanmıştı.

Kelly şaşkınlık içinde, Vay canına, diye bağırdı. Artık ne yaptığımızı görebileceğiz.

Pitt, Kelly ile Giordino'nun araştırma yaptığı tekneye doğru yürüdü. Yavaş bir sesle, Babanın bu yeri sır olarak saklamasının başka bir nedenini biliyorum, dedi.

Kelly çok az ilgilenmiş gibi görünüyordu, ama Giordino gözlerini ona dikti. Pitt'i, ne zaman bir açıklama yapacağını anlayacak kadar uzun zamandır tanıyordu. Sonra, Pitt'in gözlerinin takıldığı yöne dönüp baktı.

Mağaranın en sonundaki kısımda, uzun ve silindir biçimli demir bir gemi bağlanmıştı. Geminin gövde kısmı ince bir pas tabakasıyla kaplanmıştı. Gemideki tek çıkıntı, ön pruvanın birkaç metre arkasında duran kaporta kulesiydi. Pitt ışığı açmamış olsaydı, karanlık mağarada görmek mümkün değildi.

Kelly, Tanrı aşkına nedir bu? diye mırıldandı.

Pitt zafer kazanmış bir ses tonuyla, Bu, dedi. Nautilus.

Dr. Elmore Egan tarafından yapılmış bir iskelede durmak ve aşağıdaki efsanevi denizaltıya bakmak, onları Viking gemisini buldukları andaki kadar şaşırtmıştı. Herkesin hayal olduğunu düşündüğü bir on dokuzuncu yüzyıl mühendislik harikası bulmak, gerçekleşen bir rüya gibiydi.

İskelenin ucunda kayalık çıkıntının kenarından yükselen, lahit şeklinde bir taş yığını vardı. Üzerine harfler kazınmış tahta bir levha, burasının, denizaltı mucidinin huzur içinde yattığı yer olduğunu gösteriyordu: Burada Kaptan Cameron Amherst'in fani bedeni yatmaktadır. Jules Verne'in y aldıklarıyla ünlü olan, ölümsüz Kaptan Nemo. Bir gün onun mezarını bulanlar, onu hak ettiği saygıyla şereflendirsinler.

Pitt, Kelly'ye, Babana duyduğum saygı giderek artıyor, dedi. Kıskanılacak bir adam.

Bu abideyi babamın kendi elleriyle yaptığını bilmek beni gururlandırıyor.

Yan tarafta başka bir mağara bulup geride kalan Giordino iskeleye yaklaştı. Beni rahatsız eden bir gizemin cevabını buldum, dedi. Pitt ona baktı. Hangi gizem?

Eğer Dr. Egan'ın gizli bir laboratuvan varsa, elektrik enerjisinin kaynağı nereden geliyordu? Bunu yan taraftaki mağarada buldum. Orada taşınabilir üç jeneratör var, bağlı oldukları bataryalar küçük bir kasabaya yetecek kapasitede. İskelenin zeminini işaret etti. Elektrik kabloları kenardan dolaşarak, denizaltının kaportasından geçiyordu. Bire on bahse girerim ki, içini laboratuvar olarak kullanıyordu.

Kelly, Şimdi Nautilus'u yakından görüyorum, hayal ettiğimden çok daha büyükmüş, dedi.

Giordino düşünceli bir şekilde, Disney'dekine pek benzemiyor. Bunun tekne kısmı sade ve kullanışlı, dedi.

Pitt onu onaylayarak başını salladı. Denizaltının gövdesi su yüzeyinden bir metre yukarıda duruyordu, bu da aşağıdaki gövdenin büyüklüğü hakkında bir ipucu veriyordu. Zannedersem uzunluğu yetmiş beş, kemeresi sekiz metre. Verne'in tasvir ettiğinden daha büyük. 1953'te suya indirilen ilk Deniz Kuvvetleri denizaltısıyla hemen hemen aynı boyutlarda.

Giordino, Albacore, diye karşılık verdi. Ben onu yaklaşık on yıl önce, York Nehri'nde yüzerken gördüm. Haklısın. Bir benzerlik var.

Giordino geminin kaportasının yanındaki güverteye giden sürme iskelenin yanındaki havuzun üstüne monte edilmiş elektrik panelinin yanına gitti. Birkaç düğmeye bastı. Geminin içi, yüzeydeki ve suyun altından görülen lombozlar bir anda ışıklarla aydınlandı.

Pitt, Kelly'ye dönerek, açık kaportayı işaret etti. Önce bayanlar.

Kelly hızla çarpan kalbini durdurmak ister gibi, ellerini göğsüne götürdü. Yıllar boyunca babasının çalıştığı yeri, o ünlü geminin içini görmek istemişti ama ilk adımı atmak nedense zor geliyordu. Kendini ruhlar evine giriyormuş gibi hissetti. Sonunda büyük bir istenç göstererek, kaportadan girdi ve merdivenlerden aşağı indi.

Giriş kompartımanı küçüktü. Pitt ile Giordino yanına ininceye kadar onları bekledi. Önlerinde duran kapı, bir denizaltıdan çok, ev kapısına benziyordu. Pitt kapı mandalını çevirdi, kapıyı açtı ve eşikten adımını attı.

Süslü mobilyalarla döşenmiş yemek salonunda sessizce ilerlediler. Salonun ortasında tik ağacından yapılmış, ayakları yunus şeklinde, on kişilik bir yemek masası duruyordu. Salonun sonunda, kütüphaneye açılan başka bir kapı vardı. Pitt burada beş binden fazla kitap bulunduğunu

tahmin etti. Kitapların yan sırtlarındaki isimleri irlceledi. Bir tarafta sadece mühendislik ve bilimle ilgili kitaplar vardı. Karşı taraftaki raflar, klasik eserlerin orijinal basımlarıyla doluydu. Jules Verne tarafından yazılmış birini eline aldı ve açtı. Başlangıç sayfası Verne tarafından, evrendeki en büyük zekâya ithaf edilmişti. Kitabı dikkatlice raftaki yerine yerleştirdi ve keşfe devam etti.

Bir sonraki kompartıman, dokuz metreden daha geniş, oldukça büyükrbir yerdi. Pitt, burasının Verne'in, Cameron'un deniz altından topladığı sanat hazineleri ve antika sanat eserleriyle dolu yer diye tasvir ettiği büyük salon olduğuna emindi. Ama salon bir müzeden ya da galeriden daha uzun değildi. Elmore Egan burayı bir atölye ve kimya laboratuvarj haline getirmişti. Dört metre genişliğindeki oda, bir torna tezgahıyla delgi makinesinin, kimya laboratuvarı aletlerinin, üç farklı bilgisayar istasyonunun, yazıcıların ve tarayıcıların durduğu tezgâhlarla dolu bir labirent gibiydi. Yalnızca org hâlâ orada duruyordu, Elmore'un yerinden kıpırdatamayacağı kadar ağır olmalıydı. Amherst'in, büyük bestecilerin parçalannı çaldığı bu müzik aleti, tahta ve pirinç borularıyla, bir sanat harikasıydı.

Kelly kimya gereçleriyle dolu tezgâha yaklaşarak, karmaşık bir şekilde duran geniş ağızlı bardaklara ve deney tüplerine nazikçe dokundu. Onları raflara düzgünce sıraladı. Pitt ile Giordino ilerleyerek, uzun bir koridordan diğer kompartımana girerlerken Kelly, laboratuvarda dolaşarak babasının varlığını hissetmeye çalışıyordu. Nautilus'nn bu bölümü, bir zamanlar Kaptan Amherst'in özel odası olmuştu. Egan ise burayı kendi düşünme odası haline getirmişti. Planlar, projeler, çizimler ve defterler, Egan'ın tasarımlarını yaptığı geniş masanın üstünde her bir santimetrekareyi kaplamışlardı.

Giordino konuyu felsefi bir açıdan ele alarak, Demek burası büyük bir adamın yaşadığı ve başka bir büyük adamın yarattığı yer, dedi.

Pitt, Devam edelim, dedi. Telenakliye sisteminin verici bölmesini nerede yaptığını görmek istiyorum.

Bir başka su geçirmez bölmeden geçtiler ve bir zamanlar denizaltının hava tanklarının bulunduğu kompartımana geldiler. Egan bu tankları telenakliye sistemi ve cihazları için kaldırmıştı. Üzerindeki tuşların ve düğmelerin bulunduğu iki panel, bir bilgisayar masası ve verici istasyonunu barındıran kapalı bir bölme vardı.

Pitt bölmenin içinde duran elli beş galonluk Super Slick markalı varili görünce gülümsedi. Varil, bir zaman sayacına ve bir dizi tüplere bağlanmıştı, onlar da yerdeki yuvarlak biçimli bir hazneye bağlanmışlardı. Artık Egan'ın deri çantasını dolduran yağın nerden geldiğini biliyoruz.

Verici istasyonunu inceleyen Giordino, Nasıl çalıştığını merak ediyorum, dedi.

Nasıl çalıştığını benden daha akıllı biri anlayabilir.

Aslında çalışması bile hayret verici.

Ne kadar basit görünse de, geleceğin nakliye sistemini sonsuza dek değiştirecek bilimsel bir icada bakıyorsun.

Pitt zaman sayacının yerleştirildiği panelin yanına gitti. Serinin on dört saate ayarlandığını gördü. Sayacı ona getirdi.

Giordino merakla, Ne yapıyorsun? diye sordu.

Hınzır bir gülümsemeyle dudaklarının kenarları yukarı kalktı. Hiram Yeager ile Max'e bir mesaj gönderiyorum.

Pruvada ilerleyebilecekleri kadar ilerledikten sonra, Pitt ile Giordi no ana salona kadar geldikleri yoldan geri döndüler. Kelly bir sandalyeye oturmuş, sanki ruhu bedenini terk etmiş gibi bakıyordu.

Pitt onun omzunu nazikçe sıktı. Makine dairesine gidiyoruz. Sen de gelmek ister misin?

Kelly elinin tersiyle yanağını sildi. İlginç bir şey buldunuz mu?

Babanın telenakliye odasını.

O halde, demek gerçekten nesneleri uzayda gönderebilen bir alet yaratmış.

Evet öyle.

Sandalyesinden kalktı ve iki adamın peşinden sessizce yürüdü.

Yemek salonu ve giriş kompartımanının diğer tarafına geçtikten sonra, Kelly'nin korkuyla irkilmesine neden olan gemi mutfağından geçtiler. Yemek kutuları tezgâhların üstüne saçılmış, kirli tabaklar ve kaplar geniş evyenin içinde küften yeşermiş ve plastik torbalardaki çöpler, mutfağın bir köşesinde üst üste yığılmışlardı.

Pitt, Babanın pek çok özelliği varmış, dedi. Ama düzenlilik bunlardan biri değilmiş.

Kelly sevecen bir sesle, Aklında başka işler vardı, dedi. Sır olarak sakladığı bu yere beni getirmemiş olması çok yazık. Onun sekreterliğini ve hizmetçiliğini yapabilirdim.

Bir sonraki girişten mürettebatın yatakhanesine girdiler. Burada gördükleri, akıllarını en çok karıştıran şey oldu.

Elmore bir zamanlar ana salon ve kütüphaneyi donatan hazineleri buraya yığmıştı. Yağlıboya tablolar, Metropolitan Sanat Müzesi'nin iki odasına dolduracak kadar çoktu. Leonardo da Vinci, Titian, Raphael, Rembrandt, Vermeer, Rubens ve daha otuz sanatçının eserleri sırayla dizilmişti. Bronz ve mermer antika heykeller, mürettebatın dolaplarına yerleştirilmişti. Ve bir de Amherst'in eski gemi enkazlarından kurtardığı diğer hazineler vardı: altın ve gümüş çubuklar, para ve değerli taşlarla dolu sandıklar. Bu koleksiyonun değeri, hayal edebileceklerinin ve akıllarının alabileceğinin çok ötesindeydi.

Pitt çok alçak bir sesle, Kendimi, kırk haramilerin mağarasını keşfetmiş Ali Baba gibi hissediyorum, dedi.

Kelly de bir o kadar şaşırmıştı. Hiçbir zaman böyle bir şeyin var olabileceğini hayal etmezdim.

Giordino eline bir avuç dolusu para aldı ve parmaklarının arasından akışını seyretti. Dr. Elmore'un deney masraflarını nasıl karşıladığını merak eden varsa, buyursun buraya baksın.

Turlarına devam etmeden önce, koleksiyonu gözden geçirmekle yaklaşık bir saatlerini harcadılar. Su geçirmez bir bölmeden daha geçtikten sonra, kendilerini Nautilus'un makine dairesinde buldular. On sekiz metre uzunluğundaki ve altı metre genişliğindeki bu yer, geminin en geniş bölümüydü.

Pitt ile Giordino'nun elektrik jeneratörü cihazları olduğunu düşündükleri borular, tanklar ve garip görünüşlü mekanizmalar, tesisatçıların kâbuslarına giriyor olmalıydı. Çelik, çark dişlerinin birbirine geçtiği büyük bir dişli tertibatı odanın arka tarafını kaplıyordu. Makine tertibatı karşısında erkekler kadar büyülenmeyen Kelly, etrafta dolaşarak, yanında sandalye olmayan ve üzerinde deri ciltli büyük

bir kitap duran, kürsüye benzeyen yüksek bir masanın yanına gitti. Kitabı açtı ve kahverengi mürekkeple yazılmış eski moda, süslü el yazısını inceledi. Kitap, çarkçıbaşına ait seyir defteriydi. En son kayıt, 10 Haziran 1901'de tutulmuştu ve şöyle yazıyordu:

Motoru, son kez kapadım. Jeneratörler, ölümüme kadar çalışmaya devam edecek. Kırk yıldır bana büyük sadakatle hizmet eden Nautilus, şimdi benim için mezar vazifesi görecek. Bu benim son kaydımdır.

Cameron Amherst tarafından imzalanmıştı.

Bu arada, Pitt ve Giordino, çoğu pirinç, on dokuzuncu yüzyıldan kalma farklı parçaları, valfları ve aşina olmadıkları bir mekanizması olan kocaman makineyi derinlemesine inceliyorlardı.

Pitt altında ve etrafında sürünerek, büyük motoru her açıdan inceledi. Sonunda ayağa kalktı ve birkaç günlük sakalını kaşıdı. Eski vapurlar dahil olmak üzere, yüzlerce farklı gemide, yüzlerce gemi motoru inceledim, ama buna benzer bir şey hiç görmedim.

Makinenin farklı kısımlarındaki imalatçı plakalarını inceleyen Giordino konuştu. Elektrik santralı tek bir imalatçıdan çıkmamış. Amherst, kendi mürettebatını toplamadan önce bu şeyi yapmaları için Avrupa ve Amerika'daki otuz farklı makinisti görevlendirmiş olmalı.

Nautilus'u gizlilik içinde bu şekilde yapmayı başarmış.

Tasarımdan ne çıkardın?

'Tahminimce, yoğun bir elektrik enerjisi ve temel bir manyeto hidrodinamik motorun birleşimi.

Demek ki Amherst bu kavramı, yeniden keşfedilmeden yüz kırk yıl önce yaratmış.

Deniz suyunu, sıvı helyumla sıfır derece tutacak bir manyetik parçanın içinden akıtacak teknolojiye sahip değildi bu ancak altmış yıl sonra yapıldı bu yüzden bir çeşit sodyum çevirgeç kullandı. Aynı randımanı sağlamıyordu ama amacına hizmet ediyordu. Amherst, pervaneyi randımanlı bir hızda döndürmek için yeterli akımı elde edecek yoğun elektrik enerjisiyle çalışmak zorundaydı.

Görünüşe bakılırsa, Egan kendi tasarımlarını Amherst'in motoruna dayanarak geliştirmiş.

Ona ilham vermiş olmalı.

Giordino büyük motorun ardında yatan dehayı takdir ederek, Harikulade bir iş, dedi. Özellikle de, kırk yıl boyunca Nautilus'u sualtı dünyasında her yere götürdüğünü düşününce.

Kelly elinde makine dairesi seyir defterini taşıyarak, yaklaştı. Bir hayalete bakıyormuş gibi görünüyordu. Eğer şimdilik buradaki işimiz bittiyse, babamın buradan yukardaki eve gidip gelmek için kullandığı geçidi bulmak istiyorum.

Pitt başını salladı ve Giordino'ya baktı. Amiralle irtibat kurup burada bulduklarımızı iletmeliyiz.

Giordino onu onaylayarak, Bilmek isteyeceğinden eminim, dedi.

Kayalıkların üst kısmına çıkan geçidi tırmanmaları beş dakikadan az sürdü. Pitt bin yıl önce Vikinglerin de aynı yoldan geçtiklerini düşününce içinde garip bir his uyandı. Neredeyse seslerini duyuyor ve varlıklarını hissedebiliyordu.

Josh Thomas, Egan'ın çalışma odasında oturmuş, bir kimya dergisi okurken, bir anda korkudan dondu. Odanın ortasındaki halı, sanki içinde bir hayalet varmış gibi aniden havaya kalktı ve sonra yan

tarafa doğru uçtu. Yerdeki kapak şeklindeki kapı açıldı ve Pitt'in başı, kutu açılınca içinden fırlayan bir kukla gibi dışarı çıktı.

Pitt keyifli bir gülümsemeyle, Rahatsız ettiğim için üzgünüm, dedi. Sadece geçerken bir uğrayayım dedim.

16 AĞUSTOS 2003 WASHINGTON, D.C.

Pitt yataktan kalktı, üzerine bir ropdöşambr geçirdi ve kendine Sally Morse'un yaptığı kahveden bir fincan doldurdu. Bütün sabahı yatakta geçirmek istiyordu, ama Kelly ve Sally ayrılıyorlardı. Sally, Loren'ın kongre komitesi önünde tanıklık edip, Adalet Bakanlığı'na yeminli yazılı ifade verdikten sonra minnettar Başkan'dan sıcak bir teşekkür almış ve ek ifade için kendisine ihtiyaç duyulana kadar eve dönüp, Yukon Petrol'ün başkanı olarak görevine kaldığı yerden devam etmesi için serbest bırakılmıştı.

Pitt uykulu gözlerle mutfakta sallanırken, Sally mutlulukla şarkı mırıldanarak, bulaşık makinesini boşaltıyordu. Bunu söyleyeceğim asla aklıma gelmezdi ama seninle Kelly'nin ayak altında olmanızı özleyeceğim.

Sally neşeyle kahkaha attı. Bunun tek nedeni, tekrar kendi yemeklerini yapmak, yatağını toplamak, çamaşır ve bulaşıklarını yıkamak zorunda kalacak olman.

Hoşuma gittiğini inkâr edemem.

Sally kahverengi, ipek bürümcük bluzu ve kahverengi süetle karışık kot pantolonu içinde çok çekici görünüyordu. Küllü sarı saçlarını açık bırakmıştı. Kendine seninle ilgilenecek bir kadın bulmalısın.

Loren bana sahip çıkacak tek kadın, ama o da politikayla çok meşgul. Pitt, Göller Topluluğu'nda batmış eski bir vapurdan kurtardığı kahvaltı masasına oturdu ve kahvesini yudumladı. Ya sen? Petrol şirketini yönetmek iyi bir adam bulamayacak kadar çok mu zamanını alıyor?

Sally yavaşça, Hayır, dedi. Ben dulum. Yukon Petrol'ü kocamla birlikte kurmuştuk. Bir uçak kazasında ölünce, yönetime ben geçtim. O zamandan beri, etrafımdaki birçok erkeğin gözünü korkutuyorum.

Bayan yöneticilerin ödemesi gereken bir bedel. Ama merak etme. Bu sene bitmeden şansın dönecek.

Sally neşeyle, Geleceği okuyabildiğini bilmiyordum, dedi.

Büyük Dirk Pitt her şeyi görür ve bilir. Seni Tahiti'ye götürecek, seninle aynı statüde, zengin, uzun boylu, yakışıklı esmer bir adam görüyorum.

Sabırsızlıkla bekliyorum.

Fildişi rengi, yün, kolsuz bir süveter ve mavi bir şort giymiş Kelly mutfağa girdi. Bu müzeyi erkek eline bıraktığım için neredeyse üzüleceğim, diye espri yaptı.

Pitt, Postanıza bir hesap özeti gönderilecek, dedi. Bu arada, siz kızlar mavi göklerde uçmadan önce havluları saymam gerektiğini hatırladım.

Kelly seyahat çantasının fermuvarını kapatırken, Sally kibarlık göstererek, özel jetiyle beni babamın çiftliğinin yakınındaki havaalanına bırakmayı teklif etti.

Sally, Hazır mısın? diye sordu. Pitt sandalyesinden kalkarken konuştu. Planların nedir? Babamın adına bir hayır kurumu açacağım. Sonra, tabloları ve diğer sanat eserlerini seçkin müzelere bağışlamayı planlıyorum. Sally, Aferin sana, dedi. Gümüş ve altınlar?

Bir kısmı, ülkedeki en zeki genç beyinleri işe almayı planlayan Josh Thomas tarafından yönetilecek olan Elmore Egan Bilim Laboratuvan'nın kuruluşu ve finansmanı için harcanacak. Geri kalanın çoğu hayır kurumlarına gidecek. Tabii ki, sen ve Al için de bir pay ayırdım.

Pitt başını ve ellerini salladı. Lütfen, ben istemiyorum. Benim rahatım yerinde. Al belki yeni bir Ferrari'yi kabul edebilir, ama bize ayırdığın parayı daha iyi bir amaç için kullanmanı tercih ederim.

Etkilenen Sally, Loren'ın senin hakkında söylediklerini anlamaya başlıyorum, dedi.

Ne söylemişti?

Dürüst bir adam olduğunu.

Böyle zamanlarda kendimden nefret ediyorum.

Pitt onları yakındaki özel bir havaalanında bekleyen Sally'nin jetine götürecek olan limuzine bavullarını taşıdı.

Sally, Pitt'in yanına gidip ona sarıldı ve yanaklarından öptü. Hoşça kal, Dirk Pitt. Seni tanımak bir ayrıcalıktı.

Güle güle, Sally. Umarım, seni bekleyen adamı bulursun.

Kelly, onu dudaklarından öptü. Seni tekrar ne zaman göreceğim?

Uzun bir süre için yokum. Amiral Sandecker, beni uzun bir süre için meşgul etmek ve yaramazlıktan uzak tutmak niyetinde.

Limuzin havaalanının giriş kapısından dönene kadar orada durup el salladı. Sonra, yavaşça hangarın kapısını kapadı, dairesine çıktı ve yatağa geri döndü.

Loren hafta sonunu Pitt'le geçirmek için uğradığında, onu 1938 model yeşil Packard arabasının motor kapağının altına eğilmiş buldu. Zale skandalıyla ilgili duruşmada geçirdiği ikinci uzun günden sonra yorgun görünüyordu. Siyah, üzerine oturan tayyörünün içinde göz kamaştırıcıydı. Merhaba, koca adam. Neler yapıyorsun?

Bu eski karbüratörler, kurşunlu benzin kullanımına uygun yapılmış. Yeni kurşunsuz benzinin içindeki bir sürü garip kimyasal, içerdeki sistemin canına okuyor. Ne zaman eski arabaları kullansam, karbüratörlere bakım yapmak zorunda kalıyorum, yoksa çalışmaz hale geliyorlar.

Akşam yemeği için ne istersin? Dışarda yemek istemediğine emin misin?

Haber medyası, Zale skandali yüzünden çıldırmış durumda. Hâlâ peşimdeler. Saçlarımı yapan kadın, beni buraya kadar kocasının kamyonetiyle bıraktı. Görünmemek için yerde oturdum.

Bu kadar popüler olduğun için çok şanslısın.

Loren suratını ekşitti. Ispanaklı makarnaya ne dersin?

Anlaştık.

Loren bir saat sonra aşağı seslenerek yemeğin hazır olduğunu söyledi. Pitt temizlendikten sonra, mutfağa geldi ve Loren'ın, Noel için ona verdiği, ama onun kendisini jigolo gibi gösterdiğini söyleyerek, giymeyi reddettiği ipek smokin ceketinden başka bir şey giymemiş olduğunu gördü. Pitt kaynayan makarna tenceresinin içine baktı.

Sade bir makarna için çok hoş bir kokusu var.

Öyle olmalı. İçine yarım şişe Chardonnay koydum.

O zaman yemek öncesi kokteyline gerek yok.

Sonra, birbirlerini hafifçe iğneleyerek ve şakalaşarak keyifle yemeklerini yediler. Bu, aynı espri anlayışı ve zekâya sahip iki insanın her zaman yaşadığı bir şeydi. Pitt ve Loren, zıt kutupların birbirini çektiğini söyleyen eski deyişi yalanlayan bir çiftti. Sevdikleri ve sevmedikleri şeyler aynıydı. Pitt, Duruşmalar bitmek üzere mi? diye sordu. Salı son gün. Ondan sonrası Adalet Bakanlığı'na kalıyor. Benim görevim bitti.

Sally aralarından ayrıldığı için şanslısınız.

Loren Chardonnay bardağını kaldırırken başını salladı. O olmasaydı, Zale hâlâ hayatta olacak ve kargaşa yaratıp cinayet işlemeye devam edecekti. İntiharı birçok sorunu çözdü.

Adalet Bakanlığı suç ortaklarına ne yapmayı planlıyor?

Cerberus karteli üyeleri sorguya çekilecek. Adalet Bakanlığı'ndaki tüm yetkililer, rüşvet aldığı bilinen binlerce bürokrat ve seçimle gelmiş politikacıya karşı dava açmak için fazla mesai yapıyor. Bu skandalin sonuçlarına uzun yıllar katlanacaklar.

Umarım, bu skandal kendini paraya fazlasıyla kaptıranların cesaretini kırar.

Hiram Yaeger'in bulduğu, suçlu tarafların offshore yatırımları ve banka hesaplarını takibe alan geniş bir ekip kuruldu.

Pitt kadehini çalkalarken şarabına baktı. Buradan sonra nasıl devam edeceğiz?

Loren hafifçe Pitt'in eline dokundu. Eskiden olduğu gibi devam edeceğiz.

Pitt alçak sesle, Sen Kongre'de, ben de denizlerin altında, dedi.

Menekşe rengi gözlerinde yumuşak bir ifade belirdi. Böyle olması gerektiğine inanıyorum.

Büyükbaba olmak benim için bir hayal.

Loren elini geri çekti. Bir hayaletle yarışmak kolay olmadı.

Summer mı? Pitt bu ismi sanki uzakta bir şey görüyormuş gibi söyledi.

Onu tam manasıyla asla unutmadın.

Bir kere unuttuğumu zannettim.

Maeve.

Summer'ı denizde kaybettiğimde ve Maeve kollarımda öldüğünde, içimde bir boşluk oluştu. Hatıralarını, bir köpeğin üzerindeki suyu silkeleyişi gibi bir kenara itti. Hep kendimi düşünüyorum. Masanın etrafında dolaştı ve Loren'ı hafifçe dudaklarından öptü. Çok güzel ve mükemmel bir kadına sahibim, ama onu hak ettiği kadar takdir etmiyorum.

Bu duygusal anda, Pitt'in kapı zili çaldı. Kaşlarını kaldırdı ve dışarıda göze çarpmayan bir yere yerleştirilmiş güvenlik kamerasının monitörüne baktı. Ekranda genç bir kadın ve genç bir erkek vardı. Birkaç bavulla birlikte kapıda duruyorlardı.

Loren alaycı bir ifadeyle, Yatıya gelmiş gibi görünüyorlar, dedi.

Kim olduklarını merak ediyorum.

Pitt konuşma düğmesine basacakken, Loren elini tuttu. Çantamı, Packard'ın çamurluğunun üzerinde bırakmıştım. Aşağı inip onu alacağım ve onlardan kurtulacağım.

Pitt, Loren'ın vücudunu güçbela örten smokin ceketini işaret ederek, Seni böyle gfttyncft.ne düşüneceklerini çok merak ediyorum, dedi. Sadece kapının arkasından bakacağım.

Pitt gevşedi ve makarnasını bitirdi. Megafondan Loren'ın sesi geldiğinde, şarabından son bir yudum alıyordu. Dirk, aşağı gelmen gerekiyor.

Loren'ın ses tonunda ona garip gelen bir şey vardı, neredeyse konuşmaya çekiniyor gibiydi. Döner merdivenden aşağı indi ve koleksiyon arabalarının arasından geçerek, hangarın giriş kapısına doğru yürüdü. Loren hafifçe araladığı kapının arkasından genç çiftle konuşuyordu.

İkisi de yirmili yaşların başında görünüyordu. Genç adamın görünüşünde bir farklılık vardı. Saçları siyah ve dalgalıydı, Pitt'ten birkaç santim uzundu. Vücut yapıları ve kiloları neredeyse aynıydı. Ve insanı ipnotize eden, aynı opal yeşili gözlere sahipti. Pitt, önce, büyülenmiş bir şekilde genç çifti izleyen Loren'a, sonra da uzun uzun genç adamın yüzüne baktı ve kaskatı kesildi. Sanki yirmi beş yıl önceki halini gösteren sihirli bir aynaya bakıyordu.

Dikkatini genç adamdan, genç kadına yöneltince vücudunu garip bir ürperti kapladı ve kalp atışları hızlandı. Oldukça güzel ve uzun boyluydu, dalgalı, uzun, kızıl saçları vardı. Mavimtırak gri gözlerle Pitt'e bakıyordu. Anıları su yüzüne çıkmaya başladı ve dizlerinin bağının çözülmesine engel olmak için kapı çerçevesini sıkıca kavradı.

Genç adam boğuk bir sesle, Bay Pitt, dedi. Bunu bir soru gibi söylemedi.

Ben Pitt.

Loren, Pitt'in dudaklarında sık sık gördüğü bir gülümsemeyle genç adamın gülümsediğini görünce ürperdi.

'Kız kardeşim ve ben sizinle tanışmak için uzun yıllar bekledik. Tam olarak, yirmi üç yıl.

Pitt sanki alacağı cevaptan korkuyormuş gibi, Şimdi beni buldunuz, size nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu.

Annem haklıymış. Gerçekten benziyoruz.

Annen?

Adı Summer Moran'dı. Büyükbabamız da, Frederick Moran.

Pitt sanki kalbi bir mengeneyle sıkıştırılıyormuş gibi hissetti. Zorlukla konuştu. O ve babası, çok uzun yıllar önce Havai açıklarındaki bir sualtı depreminde öldüler.

Genç kadın başını salladı. Annem kurtulmuş, ama çok ciddi yaralıymış. Bacakları ile sırtı ezilmiş ve yüzünün şekli fena halde bozulmuş. Bir daha asla yürüyemedi ve hayatının geri kalan kısmını yatağa bağlı olarak geçirdi.

Buna inanamam, hayır, buna inanmıyorum. Sesi sanki öbür dünyadan geliyor gibiydi. Ben onu, babasını kurtarmak için daldığında, denizde kaybettim.

Genç kadın, İnanın doğru, efendim. Denizaltındaki kaya çökmesinde kötü bir şekilde yaralandıktan sonra onu büyükbabamın adamları kurtarıp yüzeye çıkarmışlar, sonra bir balıkçı teknesi onları kurtarmış. Honolulu'daki hastaneye kaldırılmış ve orada yaklaşık bir ay ölüm kalım mücadelesi vermiş. Çoğu zaman kendinde olmadığı için doktorlara ve hemşirelere kim olduğunu söyleyemiyormuş. Bir yıl sonra, taburcu olacak kadar iyileştiğinde, ölene kadar yaşadığı Kauai adasındaki aile evine geri dönmüş. Çok şükür, büyükbabam ona büyük bir miras bırakmış ve kâhyalarla hemşireler ona çok iyi bakmışlar.

Loren smokin ceketini çekiştirirken, Sen ve kardeşin kazadan önce mi doğdunuz? diye sordu.

Genç kadın başını salladı. Bizi dokuz ay sonra hastanede doğurmuş.

Görünüşlerindeki farklılık karşısında şaşıran Loren kısık bir sesle, İkiz misiniz? diye sordu.

Genç kadın gülümsedi. Biz tek yumurta ikizi değiliz. Çift yumurta ikizlerinin birbirlerine benzememesi tuhaf bir şey değil. Erkek kardeşim babama benziyor, ben anneme benziyorum.

Pitt kederli bir şekilde, Benimle hiç irtibat kurmaya çalışmadı mı? diye sordu.

Annem, bilseydiniz yanma koşacağınızdan emindi. Acınacak haldeki sakat vücudunu ve çirkinliğini görmenizi istemedi. Onu eskiden olduğu gibi hatırlamanızı istedi.

Pitt hak etmediği bir suçluluk duygusu hissetti. Tanrım, keşke bilseydim. Havai anıları gözünde canlanmaya başladı. Summer nefes kesecek kadar güzel bir kadındı ve hâlâ rüyalarına giriyordu.

Loren, Pitt'in kolunu sıkarak, Senin suçun değildi, dedi. Bu sırrı saklamak için iyi bir nedeni olduğunu düşünüyordu.

Pitt, Hâlâ yaşıyorsa, nerede? diye sordu. Bilmek istiyorum.

Genç adam, Annem geçen ay öldü, diye cevap verdi. Son zamanlarda sağlığı iyice bozulmuştu. Okyanusu gören bir tepeye gömüldü. Kız kardeşim ve ben üniversiteden mezun olana kadar yaşamayı dilemişti. Ancak o zaman, bize sizden bahsetti. Son isteği, tanışmamızdı.

Pitt cevaptan emin olduğu halde, Neden? diye sordu.

Genç kadın, Ben annemin adını taşıyorum, dedi. Benim adım da Summer.

Genç adam gülümsedi. Bana da babamın ismini koymuş. Benim adım da DirkPitt.

Summer'ın sakat bir vücutla ona bir kız ile erkek çocuk doğurduğunu ve onları bunca yıl boyunca ondan habersiz büyüttüğünü öğrenmek, kalbini ikiye ayırdı. Aynı anda hem perişan olmuştu, hem de sevinmişti.

Pitt kendini toparladı ve ileri doğru adım attı. Kollarını, omuzlarına doladı ve onları kucakladı. Beni affedin. Birdenbire, yetişkin iki harika çocuğum olduğunu öğrenmek küçük bir sürpriz değil.

Hıçkırarak ağlamak üzere olan Summer, Seni bulduğumuza ne kadar sevindiğimizi bilemezsin, baba, dedi.

Hepsinin gözleri doldu. İki çocuk çekinmeden ağladılar. Loren elleriyle yüzünü kapadı. Pitt'in gözleri taşan bir kuyu gibi sulandı.

İkisinin de elinden tutup hangarın içine çekti. Sonra geri çekildi ve yüzüne geniş bir gülümseyiş yerleşti. Bana, babacığım demenizi tercih ederim, dedi. Formaliteye gerek yok, özellikle de benim

evimdeyken.

Summer masumca, Burada kalmamızın bir sakıncası var mı? diye sordu.

Sorduğun soruya bak. Bavullarını içeri almalarına yardım etti. Yan tarafında yaldızlı boyayla MANHATTAN LIMITED yazılı büyük tren vagonunu işaret etti. Dört kompartımandan istediğinizi seçebilirsiniz.nYerleşir yerleşmez, yukarı gelin. Arayı kapamak için konuşacağımız çok şey var.

Loren, Nerede okudunuz? diye sordu.

Summer yüksek lisansını Scripps Denizbilimi Enstitüsü'nde yaptı. Ben de New York Deniz Üniversitesi'nde deniz mühendisliği alanında yüksek lisans yaptım.

Pitt, Sanırım, anneniz bu seçimlerinizi biraz etkilemiş, dedi.

Summer konuştu. Evet. Okyanus bilimine girmemiz için bize ilham verdi.

Anneniz çok akıllı bir kadındı, dedi. Pitt, Summer'ın çocuklarını babalarıyla birlikte çalışmaları için hazırladığını çok iyi biliyordu.

Gençler hangardaki klasik araba ve uçak koleksiyonuna hayretle baktılar. Summer, Bunların hepsi senin mi? diye sordu.

Pitt, Şimdilik, diyerek kahkaha attı. Ama sanırım bir gün ikinizin olacaklar.

Dirk büyük, turuncukahverengi bir arabaya baktı. Bu bir Duesenberg mi? diye sordu.

Eski arabaları iyi biliyor musun?

Küçüklüğümden beri eski otomobillere ilgi duyuyorum. İlk arabam, 1940 model, üstü açılıp kapanabilen bir Ford'du.

Loren gözlerini silerken, Hık demiş babasının burnundan düşmüş, dedi.

Şimdi Pitt, evlatlarını bulduğu için gerçekten duygulanmıştı. Hiç Duesenberg kullandın mı? Ah, hayır, hiç.

Pitt, oğluna sarıldı ve gururla, Kullanacaksın, oğlum.

Kullanacaksın, dedi.

SON